НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

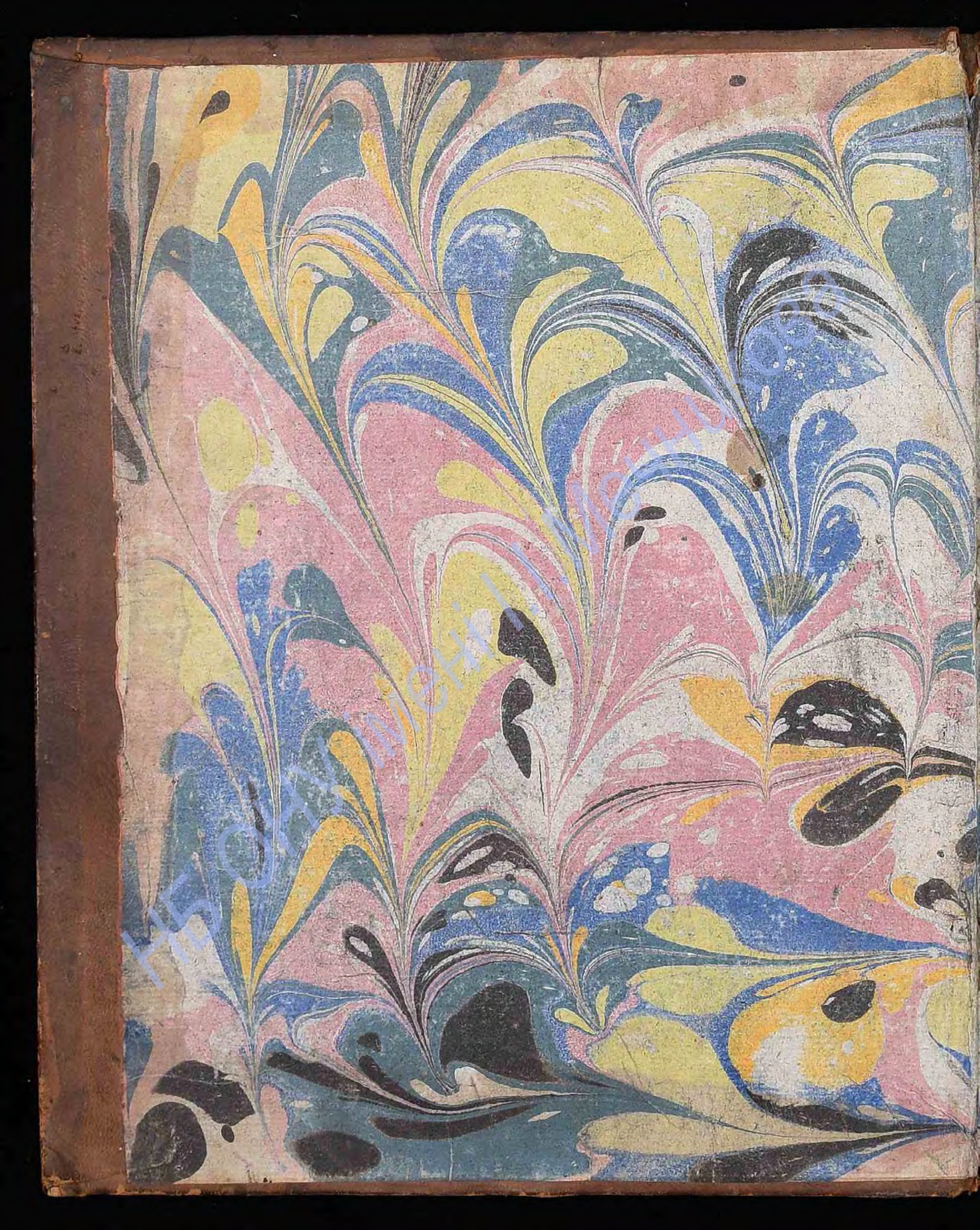
HS Chinese Hist. Library

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. Brodaei, Io. Iensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii,
Hor. Vitringae, Ioan. de la Faye, Ed. Leedes,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.



AMSTELODAMI,
Sumptibus *JACOBI WETSTENII.*
CIↃ IↃ CC XLIII.

СТУРДЗОВСКАЯ БИБЛІОТЕКА

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1 ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald.* B1. & 2. *H. P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη τὸν ὀνοματολόγον ἀποτεινόμενον Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τέχνῃ μὲν οὖν οὐδ' ἥν τινα † λόγῳ ὠφεληθέντα, σαφὲς δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φήσασιν εἰρῆται· ἐπεὶ ὁ συγχρόνως ἄμφω Λουκιανὸς ὁ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγων corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιστάντα] Συνίσταλα, *corradentem* pro ὑείσταλα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνίστανα & ὑφίστανα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ὁ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδέννας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ὁ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντα], ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum præceptore πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξῃς. ἀβίωλα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδούς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθονεῖς, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἅπασαν, καθάπερ νῦν σύ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοί, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά, ἢν τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδόν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν θήραμα οὐ σμικρόν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edíscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

[a] Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. [b] Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *Al.* [c] Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* [d] Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. thesaur.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. ἐπιδεῖ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. *Long. Past.* IV. pr. ὁ Φιλάδελφος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τεμάχων. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γένος βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοί] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοί, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τόγε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀρχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μεσὴν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔπειτ' ἀλλ.] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *alioqui — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes proponitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ὑπομεῖναι ἄξιον. σκόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶ λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσης, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [c] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τῆ συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαληρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον καὶ συμβολῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῆ τῆ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις δὲ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικείμενος, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνό-

δου.

c Γε] Abeſt a *Fl.* *f* Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *J.* *g* Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *Ait. W.* *h* Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπνους cett. male. Ἔκποντος *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *Ait.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑππήλατον δὲ καὶ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἰρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἰρέσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαικείμενος, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διδασκαλου, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiammum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλαικείμενος ἔκπονος pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαικείμενος ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. J.*

46. Ἔκπνους] Ἔκποντος ut ἔκνομος, ἔκδικος, ἔκνος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοιονυχὶ καθεύδων λαθών. Et p. 440. ἀποντὶ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἔκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἔκπνους & deinde ἀνέρποντας κ. τ. λ. *J. M. G.*

δε. ἔτι γὰρ δυσβάτων καὶ ὀλιθηρῶν τὰ κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

Ἡ μὲν δὴ ὑποσχεσις ἔτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα καὶ ἡδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καταστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδὸν;

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ παντάχοσε τῆς ἀρχῆς ἀφικέσθαι τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπεριιέναι γὰρ

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

4. Promissio sane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde

per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὲ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl*. c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim*. c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl*. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox*. c. XI. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεύς. *Aristoph*. Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat νὴ τὸν φίλιον Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *An*. *F.G*. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod*. Θεογ. 30. *M. du S*.

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, nisi fortasse exciderit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. *F.G*. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon*. vita, c. 14. *M. du S*.

70. Ἤδη] Conf. supra Σκυθ. c. ult. versus fin. *M. du S*. Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist*. c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex*. c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall*. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J*. & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς διανύσαντας. ἤχθετο ὢν Ἀλέξανδρος ὑπὸ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε διὰ ταχέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, οὐ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ὅστις ἐστὶ· καὶ εἶχεν οὕτως. πολλὴν ὄντως Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἣν ἐρᾶν σὲ μᾶλλον μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢ μὴ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis Διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἑβδόμη, Φρόνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, προσεῖ δὴ σὺ ἐρασθὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὁτιτάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸ πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστωσαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀπαλαχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἰ πω τὸ Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ὑπὸ κροκοδείλῳ τινὸς ἢ ἱπποποτάμῳ, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴ ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσελθε δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ὑπὸ τὰς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸ πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto ſedeat, pulchrâ undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

[a] Καρποῖς] Omiſit *Fl.* [b] Εἴ πω] Recte *Fl. Fr. B. H. S.* &c. Ἦπω male *J.* cum *V2.* [c] Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hæ nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Græcis αἴξ ὑράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ πω] Ut Συγſρ. c. 23. ἐοικέναι παιδίῳ εἴ πω Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἦπω, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμιτρα τὰ σώματα. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόξυρον αὐτῷ ἀπανταχόθεν ἰδεῖν, ἀτεχνῶς δὲ ὀρνέοις ὑποπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτῷ, ὥστε [c] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

d Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. *e* Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δήσει *F.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. *f* Καὶ] Abest a *Fl.* *g* Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. *h* Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμμετρα τῷ ὀπόμασι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τὸ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φωνὴν ὅτι μεγίστην. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστος χρυσός. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. XI. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Collarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνα etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἐργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἐργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἄνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὴν πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris. v.* addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὠθούμενον enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *F.F.R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ ἐγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, κ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐκ ὀδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἐὼν νέος ἔτι ὤν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾠμην, λέγοντα, ἐκ τ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. Ἀπονητὶ γὰρ ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτους, εὐμοιρίᾳ τ αἱρέσεως τ τ λόγων κ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ἐπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, κ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, κ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, κ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα κ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ἐπὶ τ Κρόνυ.

Εὐθὺς ἂν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ,

buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ οἱ ἴσῃ *Pell.* *b* Ὡς ἔν] Ὡς ἄν *J.* sola. Ὃ ἂν L. *c* Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ οἱ' ἔν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ οἱ' ἂν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ οἱ' ἔν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ἔν. Equidem aut ἔπειτ' ἔν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ οἱ' ἔν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειλα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ἔν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ἔν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ἔν. *M. du S.*

Ὡς ἔν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα & ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paras.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φήσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα προτιθεὶς τ λόγων, ὐ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, κ τ ἀμφὶ Κράτητα, κ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente, ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ ἥλιον ὑπὲ τοῦ σώματος δεικνὺς, ἀρρένωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ τραχείας ἐκείνης ὁδοῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἕπεσθαί σοι παρακελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μέν, καὶ ὑπὲρ τὰς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ χῇ [c] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὑπὲ τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ εὐθείας, ἢ ὑπὲ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγάμους ὑπὲ τ γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς παλαιοὺς ἄνδρας, ἐώλα παραδείγματα παρατιθεὶς τ λόγων, ὑ ῥᾳδία μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ὑπάρχει, Ἡγησίου, καὶ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *f.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AiW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκροπόλιν, καὶ τὸ περὶ τ τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κρίτωνα ἢ Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum dixiſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἱππ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

85. Ἀκρι-

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανῦσαί τινα ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὸν ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲν ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

& accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mf. *Graev.* & marg. *AtW.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Desideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθεσθ *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mf. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mf. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ ἀνόμβρον exponit, καὶ τὸ πανιδρώλικον, ἀπὸ τῆς λίαν πανεῖναι; unde & λιπαρεῖν δεῖσθαι, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Lust.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖν] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοίη, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοίη ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad Ἔνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνου. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, inmentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματιστοῦ] Supra Μισθ. c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηκε] Τὸ καινολομεῖν ἀπὸ τῆ σκυτολομικῆς translatum videtur. *F.G.* *Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Wetst.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mss. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆ μετρίε] Πέρα sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῆ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mss. O. ante καὶ ἄλλες. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — Δῆσ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγὰς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διασεσαλδμμένον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Δῆσεσαλδμμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππε ὑποντος, μήτε Ἀλεξάνδρε [e]ὑπτιάποντος, ὅπε τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηκε, [f]ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τ῀ ῥήτορικῆς [g]ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h]μή σε ἐκτραχηλίσῃ πε παλαιῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥήτορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i]ὡς καὶ σπεδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k]ἴθι τῷ μ[l]δασεῖ τούτῳ, καὶ [m]πέραν τῆ μετρίε ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλες, ὁπόσες ἂν ἐξαπατᾶν δύνῃ, ἀνάγειν, καταλιπὼν [n]ἀθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o]Πρὸς δὲ τ῀ ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p]πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλες, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ὑπεκκλασμένον τ῀ αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα ἐ ἀπρ.] Βραχέα ἐ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et sic *Fl.* [n] Ἀθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα ἐ id. π. συνόντα O. & *Fl.* [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *A1.* [p] Πολλοὺς μὲ ἐ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο ἐ ποιητοῖς ἐ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσακτικῶν, ὡς [*]καὶ νῦν ἔτω· ἀντὶ γὰρ τε μὴ πείθε, εἶπε πείθεσθε. τοῦτο δὲ ἐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἡνίκα μὴ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια προέισιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τε μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τε Θεολόγε Γρηγορίε, ἢ μὴ διδέσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προσακτικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. *V.*

[*] Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέονθα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ῀ κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲ ἔτι, ὑάλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ῀ δ῀ τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε φύγοι θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, θαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύονθι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τ῀ συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ῀ καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οὐ γεώργης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ᾠδῇ [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ πρόβλεπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθαστήσῃ, τὰ τε-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus: assum-

a Τίς] Abest ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγελάστως. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τετρίπποις τ῀ λόγου in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ οὕτως ἀσπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ῀ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi*? *Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἐπισπασάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ῀ κόμης. Mox pro αὐτοθάϊδα Mss. αὐτὸς θάϊδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

Θριππα ἐλαύνων τῷ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ὠδὶ λαβὼν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω που πρὸς τῷ τέλει τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [c] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρένωπὸν, καὶ ὃ πρὸς [g] ἁβρὸν καὶ ἐρασμίου ῥήτορος.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μεγαλιάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μέ σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσειπών, [l] ὅστις ποτὲ Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Desideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. *Ar.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. *g* Ἁβροῦ] Τοῦ ἁβροῦ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl.* B1. & 2. *H. P. S.* Δ' ἄν male *Fr.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. *k* Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅστε] Ὁ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod *Fl.* ἐσπ— mendose habet. Confer Z. τρ. c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τῆς κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae,* caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπισπῶντο ἢ εἶλκον ἀφ' ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluscula enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J.M.G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμῃ aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερσὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τοῦ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. *J.F.R.*

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. *J.F.R.*

62. Δ' ἄν] Mss. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἄν. *M. du S.*

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D. E. πρὸς τὴν Πυθίας ἐμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀνελούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ φερόμενον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογοῦσι καὶ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης·
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. *M. du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράστιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλητίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, sapientissimus? Si vero non istud, sed gloria invitatus sponte venis, cum omnes audias supra modum ad nostra percelli, & decantare eadem, atque stupere, & fasces nobis submittere: statim sane scies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum visurum, quale huic vel illi queat comparari: sed si quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, supra illos omnino ingens tibi nostrum opus & prodigiosum videbitur: quandoquidem ita superari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. Quando autem ipse quoque Rhetor vis fieri, & sane a nemine facilius hoc didiceris, sequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te

[a] Αὐτῷ] Abest ab O. [b] Ὑποπεπτηχότων] Ὑπεπτ. O. [c] Παραβαλεῖν] Adscivi ex *F. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. [d] Χοροὶ] Χορικοὶ *F.* Vulgato adsentitur O. [e] Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. [f] Κλητίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deest.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὑπὲρ ἔμοι πολλὴ φροντίς ἐστι. *V.*

• Ὑπὲρ ἔ] Ita ex V. restitutum, cum ante ederetur ἐπιράσε.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*
73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*
Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*
74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyss.* loco hic in margine citato. *M. du S.*
Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*
79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*
Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auspicantes.* ἐνδύσιμον *auspicatus*, ἀρχὴν τοῦ ᾠδῆς. *F.G.*
Τοὺς ἐνδιδόντας] Versum est, *qui remisse canunt.* Et est sane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, sumta ab his qui poculum, ut hoc utar, ministrant & praebent bibenti, atque ad eum se accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de discr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monstrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum submissa voce choro tonum indicat, quo jam statim utendum sit. Etiam nostri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adstantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel similem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M.G.*
Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono musico etiam dici, probavimus supra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemsterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obs. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remisse canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; sed „ quando de cantione & choro sermo est, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidascalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla passim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auspicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum superabat unam „ magistri & chorodidascali vocem. Pari modo errant saepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remissum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾆσμα ἐνδοτικὸν (vel ἐνδύσιμον) καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad* „ opus

mi jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

μος, οἷς ἂν ὑποτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι φύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ προθυμηθείς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· ἐξὸν αὐτοῦ δέησιν. ἀλλ' ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, ἐπὶ μεῖον ἔξων διὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι παρὰ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ὑποσιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι ὑποδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ προαινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥήτορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ προηθεὶς] Μὴ δὲ προηθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δεήσῃ] Δεήσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα ℭ] Ἔπειτα δὲ ℭ *Thom. Mag.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] Ἃ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ ℭ Λουκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν σὺ Τίμωνι, δίδους ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μίαν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτερον ἐξελέγχει τοῦτο σὺ τῷ †Ψευδολοιπισῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψευδολοιπισῇ] Lege Ψευδεσοφισῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψευδολογισῇ edidit *Blankh.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψευδολογισῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψευδολογισῃ quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

„ *opera*. Perperam ibi Cornarius, *remissa*. *F. F. R.*

82. Ἓπου μόνον, ὦ Κλητίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλήτιον est *gloriola*? Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλητίου] An κλήτιον Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξένιον, φύξιον, & simil.? Interpres κλήτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλητίου μέλημα] M— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κήδευμ' ἐμὸν, σύγημ' ἐμόν. Vid. etiam *Eur.* Iφ. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον. ῥόδον ἔαρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ἔν τε παλαιοτέροισι Νεμείων τε παρθένοισι μέλημα. Κέλτων μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσῃ] Hoc praefero; licet & alterum imper-

sonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *F. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mss. Ox. etiam πάντα, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἃ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μὲν & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲν, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ καθαρήσαντας. Et V. 7. 11. ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ὧν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος ἐπὶ [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γὰρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεῖα, τὸ πολυσχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συντελεῖν.

controversiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inscitiam, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa scissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedissequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deest ἔχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. *b* Τούτοις· καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτῳ καὶ tantum O. *c* Μὴν] Omittit O. *d* Μόνα] Et hoc deest in O. *e* Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. *f* Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίνης. *g* Καὶ] Non habet O.

16. Πολυσχιδὲς] Πολυσχιδὲς, τὸ νῦν στρίκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλου γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impress. περιτρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲν ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci caussa sic scripsit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς καὶ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων περιφανέστερον τοῦτο κατασκευαζόντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως καὶ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἔλεγχον.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυσχιδὲς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν· ταύτας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυσχιδές· ἢ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noster) λέγων, λευκοὺς (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τε καὶ ἀρνακίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-*
dum vide atque audi. Nimiram leges tibi ex-
plico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice at-
que admittet, neque averſabitur & jubebit
faceſſere, tanquam non initiatum & myſterio-
rum exploratorem. Sed primo maxima habi-
tus cura habenda eſt, & decentis amictus.
Deinde quindecim circiter, non plura certe
viginti, Attica nomina undecumque collecta,
eaque diligenti meditatione comprehenſa, in
promtu & extrema lingua habeto, illud ἅπτα
& καῖτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῷστε, &
ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam
condimentum illorum adſperge: reliquorum
vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex
alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα
καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς
χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωρεῖ καὶ προσήσε-
[i] ται, ἢ δὲ ἀποτραφήσε-ται καὶ σκορακιεῖ, καθάπερ
[k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου δὲ ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενθεκαίδεκά που, [n] ἢ δὲ
πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας δὲ γλώττης ἔχε,
τὸ ἅπαξ, [p] καὶ καῖτα, καὶ [q] μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶστε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι
λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπασε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν
ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

h Δή σοι] Σοὶ δὲ *Fl.* *i* Οὐ δὲ] Quaedam οὐδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀτελέστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ δὲ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ καῖτα &c.] Καὶ τὸ καῖτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. f.* Ἀσύωφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμβὰς Σικυωνία] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκορακιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo εἰς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκορακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸν Αἰγύπλιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J.F.R.*

31. Ἄτλα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶστε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄτλα] Καῖτα & ἄτλα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄτλα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄτλα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter cod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπασε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπασε δὴ ἐς τὰς εἰρωνείας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφηλα ἐς ἀπῳδά] Λεξικοῤῥάφοι non ἀσύμφηλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνάρμοστον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπω σοι ἄκουσα κακὸν ἔπος, ὄφρ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ὄφρ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλον μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλον μ' ἔρεξε, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἱστορ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα τὸ παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ἔτ' [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρίζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. ὕπω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἡγήσονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτούς. εἰ ἀποσλεγγίσασαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσαι, εἰληθερεῖσαι, τὴν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὴν μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἢ ἀναιχυ-

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum suum sit eruditio, si ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro destringi & pro sole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomine προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, saltatorem *vero* χειρόσοφον. *Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

a. Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴν] Omittit O. d Ἀρράβωνα] Recte sic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bi. H. P. S.* e Προτίμιον] Προνόμιον G. O. & marg. *Ai.* In vulgato conspirant Edd. f Ὀνοματοθέτει] Νομοθετεῖ O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πώρυφος scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, s. ἐσθῆτα πεπόρφυρον. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe σισύρας nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασαι] Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Ms. τὸν ἀρράβωνα δὲ προνόμιον. *pro arrabo dicunt* προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. sed προτομία ἡ, & προνόμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, & *Hesychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀρράβων, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: sic ἡμεροκοίτης, non ἡμερόκοιτος, δοξόκοπος, θαλασσόκρητος, & similia multa.

Ex-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, εἴτε ὄντος τινὸς, εἴτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρόαλον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ μὰ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς τῶν πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὑποσιλισάμενος ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτοῖς ἐλομένων·

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* [k] Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδὲ εἰ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ *F.* & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *A1.* [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo *Fl.* [q] Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρυμέως ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐς γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τὴν θαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τὴν ἑκάστου λοιδορησάμενος ἀρετήν. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐς ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τοῦ δὲ τὸ γοργὸν ἐς πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τοῦ δὲ τὸ ἄφετόν τε ἐς ἐλεύθεριον ἐς κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμεταχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῖνος, non κοροκῖνος, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Acciſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χεὶρ compoſita ο praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρὴς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J.F.R.*

53. Οὔτε ὄντος — ἔτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J.J.Weiſt.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι κεν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J.M.G.*

69. Ἐλομένων] Ἑλόμενος legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

μῳῶν· καὶ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν [b] ἐπὶ τῷ-
κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμε-
μεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔστι καὶ ἔστι
πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσήκοντι, καὶ τὸ
δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λε-
γέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, καὶ τῷ μετώπῳ
μὲν ἡ κνημὶς, καὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώ-
πα μόνον. κἂν καὶ ὑβριστῇ τινα, ἢ μοιχῷ
λέγῃς Ἀθήνῃσι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν χωρὶς ἄν τι
ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ
Ἑλλήσποντος στεγευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ
τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης
φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ
αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά,
καὶ [g] ἐπίπαγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

70 cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, sicut nempe primum est, suo tempore dicas, & secundum post hoc, & post illud tertium: sed quod subierit primum, primum dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum insta, & verba continua, & modo ne tace. Et si de stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, sine quibus nihil fiat: & semper navigetur Athos, & pedibus transeatur Hellespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione sit, & legantur sanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemisium, ac Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum adsperſa pauca illa nomina in summo quasi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A*1. δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί κε] Sine κε *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσήκοντι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A*1. f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλατεικὶ Edd. male. g Ἐπίπαγα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A*1. h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. V*2. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ἱστόρηται, ἡ τῶν Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, οὗ ἦν ὁ Κιμωνος πολεμῶν, καὶ τὴν κορυφὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰσήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸν πόλεμον προθυμίας, ὅθεν

* Ἀπειργάσατο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

τι πάθοι αἰσθόμενος. ἢ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γεφύρωσις; καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα εἰσρυεῖσα πλωτὸν *ἀπεργάσαιτο τὸν ἰσθμὸν τοῖς Ξέρξου σκάφεσι, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam nostram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo supra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτ' ἂν εἴπῃ &c.] Haec verba ex aliquo poëta desumta videntur. *F. G.*

Ὅτ' ἂν εἴπῃ] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. *A*1. quia idem est, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis suorum civium ad Pylas mortem vaticinio sibi denuntiatam sponte subiisse. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδας praepositus educando Alexandro scribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique sic ap. eumdem; etsi non ubique idem homo designatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. supra Ἐπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritissimus saltem usus, postulat Πλαταιαί· nobis sane, hoc nomen aliter efferri, non compertum est. Accidit quidem ut sicut saepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἕτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam usu constanti & ratione proba, utique usitata, αι in ε mutetur: sic notat Scholiastes *Theocriti* ad Eid. I. vs. 12. pro γαῖα antiquos dixisse γεα, unde γεωλόφος, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Hesychium* legas Φαινακίζει, Φαι-

να-

natent, & *florum instar praeniteant: perpetuumque sit illud ἄττα, atque δήπουθεν, licet nusquam illis sit opus: pulchra enim sunt, etiam cum dicuntur temere.*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπανθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτῶν δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus esse videatur, cantentur omnia & fiant cantilena. Et si quando non habeas, quod cantari aptum sit, appellandis, flexa in cantum voce, judicibus impletam tibi harmoniam existima. Atque illud hei malorum! frequens esto, & percutiatur femur, tum modulanti gutture pronuncia, & screatu verba distingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et si te non laudent, indignator illis, & maledicito: sin pudore quodam stent suspensi, ad abeundum parati, assidere illos jubeto, atque in universum, regnum quoddam exerceto.*

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν ψυγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, κατὰ δὲ αἰχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam, ab Iliacis inde temporibus facto initio, aut, per Jovem, a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis, si videatur, ad illum qui*

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὴν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάρχου, ἢ καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ὅπως τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οὐκ ὤμην ταυτὶ τὸ μιαρὸν & κατάπτυστον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον εἶναι. *V.*

2. Κελάρυζε] Λαρύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voss.* hoc Scholion plenius legitur sic: Λαρύγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν & μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν σὺν ἐργώτερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hist.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναικισθεὶς, Φαινακισμός· ubi tamen Φεναξίζω, &c. solet vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαινακίζον), at in Mf. *Wittii* extat Φεναξίζον).) *J. J.*

Ibid. Πλαταιαὶ] Mf. Ox. ut scribendum esse monuerat *Jensius*. Reliqui corrupte Πλατειαί. *M. du S.*

Πλατειαι] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. F.G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pausan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abest. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὁμόμαλα] Supra dicta illa ἄττα, κἄτα, μῶν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mf. Ox. In Impr. μηδαμῶ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; sic enim solet Noster aliique verbum δεῖ vel δέομαι construere cum ᾄδειν & μηδέν. Ut modo c. 14. ᾄδειν γὰρ αὐτῶν δήσῃ. *Tim.* c. 48. ᾄδειν δήσῃ &c. *Icar.* c. 14. ᾄδειν γε — ἐμοῦ δήσῃ. Infra *Dial. Meretr.* 2, 2. m. ᾄδειν δήσει. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ᾄδειν δέον. At μηδαμοῦ proprie est *nusquam*, ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non ausim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim absurda est, intactam eam servavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Gestus antiquus dicentium. Quid igitur sibi vult hic Scholiastes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire, quod Athenis primus fecisse creditur Cleon, & usitatum est* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγιζε] Vid. *Demosth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æschini datur. *M. du S.*

Λαρύγιζε] Quod Aeschini objicit *Demosthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epist. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum potest, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulationemque reddere sonum studet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲ γὲ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲ σιωπήσονται ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, τὴ φωνὴν, [d] τὸ βάδισμα, τὴ πεῖπαλον, τὴ μέλῳ, τὴ κρηπῖδα, τὴ τὸ ἄπτα σου ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, τὴ τ' ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὴ τὸ ἆθμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε τὴ τὸ ταχὺ τοῦτο, οὐ [g] σμικρὰν ἔχει τ' ἀπολογίαν, τὴ θαῦμα πολλοῖς τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήπολε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὲ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, τὴ μισθὸν [h] τ' δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ πολε αἴσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, τὴ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μελαξὺ τ' ἐπαίνων ἀμελείμμασι. καὶ γὲ αὖ τὴ τοῦδε μελέτω σοι τ' χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, τὴ συνᾴδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μὴ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, τὴ περὶ ὧν ἔφης μελαξὺ [l] διαλαμβάνοντα. τὴ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est status rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & incessum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viso sudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem esse. In primis vero etiam illa extemporalitas excusationem non parvam praestat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam scribas, aut post aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in ista enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem semper plaudant pedibus, & mercedem solvant coenarum, si quando labare te sentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occasionem suppeditantes. Nam illud quoque tibi curae sit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem observanda tibi in ipsis orationibus. Post ea vero prodeuntem te deducant, suo tectum satellitio, & de his, quae dixisti, disputantem. Et si quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & supra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abest καὶ ab O. c Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα sine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omisit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omisit O. k Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. B1. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω observare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me fecisse.* At in Dialecto communi abest μὴ, ut οὐ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & passim. *J. F. R.*

23. Σμικρὰν] Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. consentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noster promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? *J. F. R.*

30. Ἐν τοῖς μελαξὺ] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris sustinentur, & memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀμελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium dissimulandi haesitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit noster, *resistere subito, & laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari potest, cum reprehendit 2, 2, 9. *assurgendi* exsultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophistarum rationes & fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Cressolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipse lauda, ut gravis ei sis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & juſjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

ϗ ὑπερεπαίνῳ, ϗ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ϗ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ϗ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, ϗ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τῶν λεγόντων, ϗ ἤν μού τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ϗ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκείτω· ἂν δὲ μέτριος [o] ἐνέχθῃ, πάντα ἔστω ὑπόπτευμα. ϗ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕστερον γάρ· ϗ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπεισπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑπερρέφοντα, ϗ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, ϗ ὑπαφράττειν τὰ ὦτα. [r] Ὑπεισέισης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, ϗ δῆλος [s] γίγνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφίλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, ϗ ἡ ἀναισχυντία, ϗ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ϗ ὄρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ϗ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ϗ μῖσος, ϗ βλασφημία, ϗ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. *o* Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. *p* Ἐπεισπεῖν] Εἰσπεῖν O. *q* Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα *Fl.* male. *r* Ὑπεισέισης] Καὶ ἐπισ. O. *s* Γίγνου] Γίνου O. *t* Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. *v* Τὰ ὦτα] Deſunt in *Fl.* *x* Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Δαλέγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quædam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriæ ſuæ defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paeanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J. F. R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. F. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπιστρίφοντα] Ἀποστρίφοντα legit Interpres. *F. G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Δικ. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam præclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G. C.*

70. Ὑπὸ

καὶ ἁμαρτάνειν πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' αὐτοῦ [f] σε καὶ ἄχρι τῶν γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὑπὲρ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὑπὲρ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορθνται θρασυτῶς, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὴ

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia sunto quae extra sunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea caussa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei caussa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa caussa semper tecum sint. Si vero non sint, servi certe sufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicant ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime sa-*

[a] Καὶ περίβλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male sine puncto *J.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. [d] Γε] Hoc reposuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. [f] Σε — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *J.* V2. O. L. Αἰδέσθεις Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ & O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ καταυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. si tanti est, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπό τινος σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περαίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία & θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Cistell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loqui-*

mur quam fas est. *Eurip.* in Phoniss.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς ὀλ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων·
Πλείους ἐπισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad Μισθ. c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτελεῖν] *Fellare*, obscoenae significationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοιμωτέρα] Τὸ τὴν γοὴν ἐκμυζᾶν scil. *F. G.*

Γο-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones, tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris, potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ διαβάλλειν, καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖν· καὶ μάλιστα ἢν πρὸς ὅτῳ πολλὰς τὰς ἔρωτας μὴ [p] διαρκέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττω, καὶ γονιμωτέρα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρύ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι σοι εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ διὰ τὴν Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲν ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] τὸ ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

ſartrix hominis venuſti. *F.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab codemerrore hæc corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαὐφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quæ quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas præcipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωθῆν τινι κακοδαίμονι καὶ γλίσχρᾳ ἐρασθῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt hæc corrigere, quæ nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *F.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. præſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio præibat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. *o* Οὐδὲ] Καὶ O. *p* Διαρκέσῃς] Διαρκέσῃ O. & marg. *A*1. *q* Γε] Τε *Fl.* *r* Ἢν] Ἐν male O. *s* Γὰρ] Omiſit O. *t* Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A*1. *u* Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γονιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , hæc ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν & Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xoïs* & *Thmuïs* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμωΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν & Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδον eſt δίοδον , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut MSS. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τι-

δόξας, τὸ μὲ πρῶτον ὑπὲ ψιλῷ τῷ τρέφεσθ συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην ὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκέτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲ ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιπὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε διὰ τὴν πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σορροῦ φιλήματα, ἡδύ μοι ἐποίει

temnenda, primo solorum alimentorum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inscitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis caussa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male B1. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντίδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ὃν καυχώμενον εἰσάγει ὁ μιαρὸς ἕτερος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμειλιασόμενος τὴν δαίμονα * ἀνεύφημησε νῦν ὅτως αὐτὴν, ἤτοι ἐπεβόησε. V.

* Ἀνευφήμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφήμησε dedit *M. du S.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναντίῤῥητον ἤδη ὡς Πολυδεύκους λέγουσιν ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἕτερος ὁμώνυμος ὁ λασυρόμυος ῥητόρων διδάσκαλος. V.

admiseris, ad ἄραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότης εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἐᾷ γὰρ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς καὶ γέρων ὀνείρασε πρὸς τὴν βασιλῆ ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφεσθ] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. *F. G.*

18. Οὐκέτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πολεινὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κορέννυσθ, χορτάσαι, λαβρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἑταιρ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticismi Aristophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua viridis, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμου ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωθοῦμαι δὲ ἐπὶ κεφαλήν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καί ῥήτωρ δοκῶ, [h] κἂν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλά, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ Φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γοῦν ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὀλίγον [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτὴν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Κἂν] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κᾶν male *Fl. P. Bi.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρήθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M. G.*

Ἐγγαστριζόμενον] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτον τὸ γαστρίζεσθαι πολλοῦντων, ἀποθνῄσκειν κινδύνου τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὴν μὲν κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἄθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Κἂν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor*. ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Κἂν ταῖς δίκας ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Α. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. F. G. Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento*. Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor*. Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ Φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ Φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρᾳ referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι φράζω, [a] νὴ τὴν ἀνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ δὲ μικρὰν ἐπισπασά-
μενος.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γεννάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἦν πειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε αὐτὴν ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέρασον εἶναι,
καὶ γαμεῖν δὲ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλημμύρα ἁρμα ἐλαύνουσα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν περὶ σεαυ-
τοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν
τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾳστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γεννάδας] Γεννάσθας male O. *c* Πεπαύσεται] Πέπαυσται male O. *d* Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κροτεῖν male O. *f* Ἐκεῖνο] Omissum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολος] Restitui ex V2. Ἀσύμβολος cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. σύμνυσι δὲ ταύτην νῦν, ἢ ἅλα τὴν προηγησαμένην αἰσχρότητα τῆς γραὸς, ἢ ἅλα τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ καὶ τοῦτο μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὁ μιμεῖσθαι καὶ αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκει. V.

47. Καὶ χάριν] Γράφει καὶ χάριν δὲ σμικρὰν ἐπισάμβου αὐτοῖς. V.

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. xi. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ καὶ καλανεύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλου. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βούλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάκ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας ἐν ἁρπαγῇ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου τοῦ.

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus caussa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν ἴσως γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι τὴν πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ κατὰ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ ψυχὴν λυόμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν †ἠρόμην. *V.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἰρόμην.

τοῦ Πλάτωνος, φέρεσθαι ἐλαύνοντα πρηνὲς ἅρμα. Jam age omittas φέρεσθαι, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνοντα. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζῃ] Ἐπιπελάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβλητος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβλητος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβλητος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Orest. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῦμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρνύμενον] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθενθ), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἀδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστ' ὀφὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνθ); ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἆλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἴ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κόνιν ἅμα ταῦτα διεξιών. *V.*

* Κόνιν] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τ' ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ' ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi περὶ cum *Euſtath.* accipias pro θειοτέρου; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιΐας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποθ' βούλονται λογοποιοῦντες. ὃ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρουσάσης ὧν τ' κεφαλῆς — ᾗ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, fu-

ci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cygnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ παραδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γὰρ πολλάκις αἰδεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν οὐρανοῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τεράστια μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τε Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεται, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύουσιν οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦτοι τῶν Θηβαίων, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

[b] Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1.*

50. Καὶ ὡς οὐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ὁ Φιλομήλα τεὼ μεταβληθεῖσαι. *V.* καὶ Καλλισώ. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον· Πρόκνη δὲ ὁ Φιλομήλα εἰς ὄρ-

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον ὁ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ ὁ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττειν eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τῦ θράσους ſic eſſe accipienda, ut ἀπομαλοποιημένη exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιαζουσ. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸ τέκνον. Μορμὼ, δάκνει ἵππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenisſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* τῆς abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβὴς οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὂν, ἐγκαταμιγνύντες τῇ γραφῇ, οὗπερ μάλιστα δέονται πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνονται τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς περιηγητὰς αὐτῶν διαφθαρῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τἀληθὲς ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος· καὶ οὕτως, ὥστε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ οὕτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὡς αὐτὸς, τὰ κύματα μετρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἡψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κοροίβου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος οὗτος μωρός τις ἀπομνημονεύεται. ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸν πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ οὕτω ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς ἡψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἢ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorem enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίρουσι τῷ ψεύσμαλι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτης ἥκω σοι τὸν πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑπὲρ φέρων τὸν πράγματος τὴν ὑπερβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστί, καὶ ἰδεῖς ἂν ἐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ἕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπιστώσαιτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ποιησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμήνοι, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

b Διεξιόντος] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus:* Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντος, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντος] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύες pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum, neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτι εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ ὁ δημαγωγὸς, ὅτι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρασπάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat παρασπάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον θηρεύων, ἕως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἰώθη μὲ καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἕωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνόηκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμανθάνοντα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam *rogo*, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρελαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φερόμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κληόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μειλαξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκ— nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Κἀγὼ μάλα πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, πεφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Πεφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; πεφυλαγμένως, uti πεφισμένως usurpat *Aelianus*. H.

rei est, de unaquaque secta, venerabiles omnes, ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates, submissa paullum ad infirmitatem significandam voce, cum me vidisset, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excusatione illa vulgari prolata, me morbum ipsius ignorasse, audito autem, cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc disputabant, insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit, *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; statim cessat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβερούς τε πρόσοψιν. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, ἐπὶ χρείαν, οἶμαι, τῆ νόσῳ ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συνήθων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆ κλίνη ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῆ φωνῆ ἐς τὸ ἀσθενικόν, ὁπότε εἶδέ με, καί τοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ μεγαλοφωνοῦντος, τί μέλλοιμι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἦλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύει τὸ

[a] Πεφυλαγμένως] Πεφυλαγμένος B2. sola. [b] Ἦλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. AIW. [c] Ὑπὲρ] Περὶ Fl. sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor, fecitque πεφυλαγμένος. M. dis S.

Πεφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam *Basil.* 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus esset, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνούς. *Omnia miseriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προκειῖσθε τοῖς λόγοις. Pro ἀγενὲς, i. e. *Non ignobile mihi* (est, videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: ἔστι γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epist.* ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάντα τρυφὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν περὶν ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ὅλος & ὅλως εἰμὶ ὁν πράγματι, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελευταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἠρέμα & πεφυσμένως κατὰ τὸ ἱματίον δάκνοντες. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi quae propius accedunt, πεφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἐκαθεζόμην referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. *J.F.R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M.V.La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ Θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔῤῥωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ γὰρ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεταδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν προσαρτήμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπῃσθάμην τὰ προδηλότατα, καὶ περὶ ὧν ἂν ὑδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ ἐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡδῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τέχνης, οἴνου τε προσαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus, *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit, Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti am, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *A*1. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* sola frustra, cum marg. *A*1.

84. Καταγνωκότες μου] Καταγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut structura postulabat, hic efferri. Difficilioris structurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipso initio, atque alibi non semel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. supra Συγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rursus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, sic etiam circa res venereas, quorsum τόνον hic respicere suspicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin simul ad tensionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ̃ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τ̃ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω κ̀ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μ̃ ῥηματίων, ὡς φατέ, κ̀ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, κ̀ τ̃ ἴασιν ὑπεμπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἢν ἐς τ̃ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τ̃ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γ̀ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, κ̀ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. κ̀μοὶ δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν προσδέξασθαι ταῦτα, τ̃ ἐκ πειόδου πυρετοῦ τὰς ἀποπομπάς, κ̀ τ̃ ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, κ̀μὶ βοβώνων ἰάσεις, κ̀μὶ τἄλλα ὁπόσα κ̀ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἄπαυλα, [g] τί δή ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴσῃ γίγνεσθαι ὑπὸ τ̃ ὁμοίων; ἀπέραυλα, ἢν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, κ̀ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τ̃ ἧλον. οὐδὲ γ̀ ἃ φῄς, ταῦτα δῆλα μ̃ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον [h] τ̃ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, κ̀ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, κ̀μὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βο-

[c] Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *F.* οὐκ cett. Δὲ οἷς ἂν etiam marg. *A1.* [d] Ἐνδήσῃ] Ἐνδύσῃ *F.* sola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσης pejus marg. *A1.* [e] Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλίγῳ male *F.* & marg. *A1.* [f] Ὠφελεῖ] Ὁμιλεῖ *Fl.* [g] Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* malc. [h] Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* [i] Τοῦ τε] Οὕτω τι τοῦ *F.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Παροιμίᾳ ἐπὶ τ̃ ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πισευμένων, ὥσπερ ☾ ἐπὶ τ̃ ψευδῶν εἰρῃ τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i. e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *F.F.R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſi. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *F.B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Mero, Cond.* c. 9. *F.F.R.*

βεβῶν& δραπετεύοντ&, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχ&, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθ&. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γοῦν οὐδέν, κἂν θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας προσιάπτοντες.

Ἕα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη κεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τἆλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γοῦν αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι προσπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente; adhuc quae dicis aniles sunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, si quidem non putas fieri posse, ut per divina nomina sanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam si Dii sunt, tamen talia esse mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera restituant. Aesculapius enim ipse, ejusque filii, medicamentis bonis miscendis sanabant aegrotos, non leonibus mustelisque alligandis.*

11. *Omitte istum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adolescentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robustum caetera servum, & efficacem, pleno foro a serpente morsum, jacere jam putrescente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morsu appetiisse pollicem, ac subito suam rursus cavernam subiisse: illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *V2.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obscure. potius dicendum fuisset, *circa tempus fori pleni*, quo frequentissimum est forum, circa meridiem, nostris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J. G. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* observationem *Kusterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epist. 1036. a. No. 4. qui Sophista accuratissime forte definit tempus, quod hac formula designant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺν τετάρτῳ μέρει τετέλεσταί σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθεράν. Eo magis haec nota temporis forte posita est ab auctore, quia versus meridiem auctо calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. f. 30. *J. M. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quam conferendum id marg. suasit Cl. *Hemsterh.*) VIII. c. 92. pr. σὺν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθει ἡ ἀγορά. Postremam „ interpretationem secuti Viri doctissimi in Luciani „ *Philops.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philostr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipse deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et scriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρᾳ τρίτῃ ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adversar. 10. Interpretes *Aeliani* „ ad XII. V. Hist. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus ostenderunt, his phrasibus designari tempus quod est inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ distingui. Itaque hoc „ recte inchoari potest ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, causidicos exercere incipiebat; nec „ *Brodaeus* IV. Miscell. 33. satis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis , totum tumoribus inflatum , luridum , putrescentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , statim arcesso , qui sanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , restituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret insuper pedi illius lapidem , quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur : quamquam ipse Midus , sublato in quo portatus fuerat grabato , discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.*

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset , mane , pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus , loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato , quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides , & viperae , ac cerastae , & jaculi ,*

δὲ οἰμώζειν , ἀπολλύμθοι ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ὧν ἀπηγγέλλετο , καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προσκομιζόμθον , ὅλον ᾠδηκότα , πελιδνόν , μυδῶντα τ ὄψιν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημθύῳ δὴ τῷ πατρὶ , τ φίλων τις [b] παρὼν , Θάῤῥει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων , ὡς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων , ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος , καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν , ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον , καί τοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἠράμθος τ σκίμποδα , ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο εἰς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. εἰς γοῦν τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειπὼν [d] ἱεραϊκά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ , θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγνίσας τ τόπον , περιελθὼν εἰς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦκον οὖν ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοί , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

[b] Παρὼν] Παρελθὼν *Fl.* [c] Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσετο marg. *AIW.* [d] Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *AI.* [e] Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quod delinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu , ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemsterhusii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ , aliaque similia adfert. Quae non exscribam , quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἀράμθος] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic , quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικά φησι Ἰαμβλιχου , ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει , οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγνίσας] Vid. *C. Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis, qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διῳ. c. 3. De physalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Σὺν-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν δράκοντα, καὶ μικρὸν ἦκε κάκεῖνος. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνέφυσησε μὲν [b] αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γοῦν οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπὸ πολὺ ἀντισχών. τί γοῦν ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὑπὸ τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanserat draco unus vetulus, qui prae senio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adesse, atque unum serpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo post iste etiam. Cum vero congregati essent, afflavit illos Babylonius: at illi confestim ab illo ipso flatu, nobis admirantibus, combusti sunt.

13. Dic mihi, Ion, dicebam ego, serpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille scipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis, Cleodemus inquit: ego vero & ipse magis etiam quam tu incredulus circa talia cum essem, (fieri enim nullo modo posse putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me passus sum. Quid enim facerem, qui viderem illum, sudo die, per aërem ferri, super aqua incedere, per ignem transire otiose & gradatim. Tu haec, inquam ego, vidisti, Hyperboreum hominem vo-

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηυλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omisso ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Wess.* duo haec adscripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel sic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Περὶ θ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus serpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non solum facit, quod & supra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia σωηυλ — a συναυλίζομαι *commoror* hic sensum nullum exhibet. Aliud foret, si, quod nescio, συνηυλήθησαν daretur a συναυλοῦμαι, sibilando congrego, vel fistula convoco, ut pastores solent congregare oves; tum nihil sine auctoritate Codd. immutassem. *J. F. R.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant posteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorsus ejiciendum censeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τοῦ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonstrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorsus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit semel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit se

volare ? & super aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur: ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui duodeviginti annorum adolescens jam analysi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractasset. Attamen consilii circa suum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magistrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praesens minarum mercede interposita; oportebat enim statim numerare aliquid ad sacrificia: sexdecim vero, si frui daretur Chryside. Ille vero plenam cum servasset Lunam, tum enim plerumque talia sacra pera-

ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα, ἦδ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐμπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καλασπῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, καταλαβὼν τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλασεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ μναῖς τέσσαρσι μὲν τὸ παραυτίκα. (ἔδει γὰρ προελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦτα

d Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀναξ— habent. Schol. f Ἐπιτοπολὺ] Sic *F. P. H. S.* &c. Ἐπιπολὺ *Fl.*

e Δημαινέτου] Sic *Fl. F. Fr.* &c. Δημιου

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφει καὶ Δημέου. *V.*

se ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βόθρον ὀρύξαντα ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa Chrysis ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν καὶ εἰσελθοῦσα versata est cum Glaucia. Itaque ἐν Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum insaniarum ἐν Ἀμφιλόχου, ἐν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano scribi faciunt, quasi patrem habuerit Ἀναξικλέα; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. *J. G.*

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. ἐν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus est. *J. F. R.*

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀναξ— rescripserat. Ego Ἀλεξικλέα σράβηγὸν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. P.*

23. Ἀνέλυε] Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione instructum, judicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio & ultimo videntur Logicam docuisse. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) Βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὑπὸ τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ἦν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιέβαλλε τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπαλτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ σχεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπο-

guntur, *fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.*

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Credi-*

[a] Ἀναξίκλεα] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφήν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγος seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυγόφως, λυγαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego*, *inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea si vidisſem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, qui fidem neges omnibus.

16. Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi

στευον γ' ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γ' τὴν Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐρασμὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γ' ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην ἡ ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γ' ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου φέφευγε. καὶ ταῦτα γ' ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργύριόν του ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς τὸ ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραστὴν εἶναι τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινῶν, οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν ὅτι [f] τούτων

[c] Ἐρασμὴν] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A1.* [e] Πάντες] Abest a *Fl.* [f] Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τὸν] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τὸν — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τ σελήνην, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὅπου μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὅπτηται κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τ ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τ δαίμονα. ἔγωγ' ἂν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τ χροιάν. [b] οὐ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ᾧγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυράν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam, distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.

17. Nempe solus talia, Eucrates inquit, vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.

[a] Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. [b] Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A*1. [c] Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. [d] Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A*1.

c. 29. pr. ὁ ἐπὶ δεσμῶν *praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concidissent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν, quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis laboribus, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. Jam vero ob consuetudinem inusitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐπ' τῦ ἔθους, ἀδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ ὅ μοι τ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τ σταυρῶν πεποιημένου, καὶ τ [e] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τ πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κἀμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας; Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὑπὸ τ οἰκίας, ὅσας νύκτας [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο δὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεις ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τ ἡμετέρων ἁπάντων. οἶσθα, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα παγκάλου ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μᾶλλ' τ δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τ ὑποκεκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τ ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς [i] τ δισκοφόρον, ὑπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μᾶλλον τ βολῆς· Οὐκ ἐκεῖναν, ἦδ' ὃς,

[e] Ἐπῳδὴν] Ἐπαοιδὴν *Fl.* [f] Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλευθ. *Fl.* [g] Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας *Fl.* [h] Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένου corrigit *Soulius.* [i] Τὴν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amst.* quae τ. casu magis, quam consilio. [k] Ξυναναστησομένῳ] Συναντησομένῳ *Fl.* male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulminio*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τ σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἁλωπεκῆθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen. J.B.*

29. Τὴν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὴν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος est via, qua commeat ὁ λεὼς· sic δισκοφόρον posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τὴν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

ὸς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἔν γ̓ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀναδούμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γ̓ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὀπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δ' εἴ τινα πω καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὀπὶ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στέρνοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἤδη τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γ̓ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρησωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γ̓] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγει θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

sisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoerg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος — δισκοβ.] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille DISCOBOLOS Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γ̓ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mſ. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὡπερ ἄτερος ὅτος ὁ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου δ̓ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγει θαυμάζω. Inscitissime quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

te vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum, inquit, nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ἕτερος ὁ τοῦτο γελώμενος ἀνδριάς, ἢ ἃ νομίζεις τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἱππάλυς, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἵππιος ἅτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὁντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος φοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ τοῦ Μίνω· ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, τῶν Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν οὐ Δημήτριου ἔργον

d Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *F.* e Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. F.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *F. F.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίαν] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *F. F. R.*

42. Αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβορέας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *F. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνης] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλης] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *F. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιήει τὴν ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους· ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *F. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κη-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλε τεχνημάτων. δραπετεύει γᾶν, ὡς φὴς, ἀπὸ τ [a] βάσεως χ ἕτ.

75 unum de Daedali artificiis. Nam, ut dix, fugit de sua basi hic quoque.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μελαμελήσῃ τ σχώματ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τ ὀβολ ὑφελόμ, ἐς χ τ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· φάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν οὖν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὐκρατες; ἐθέλω γ ἀκοῦσαι, εἰ χ ὅτι μάλιστα ἑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσ. πολλοὶ, ἦ δ' ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ, χ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημέν, χ πέταλα ἐξ ἀργύρ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τῆ ἰάσ, ὁπόσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσανλο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ ἱπποκόμ. ἕτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσ πάντα ἐκεῖνα, χ ὑφείλελο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ ἀνδριάνλα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ἐσυλημέν ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ καλεφώρασε τ Λίβυν. δι' ὅλης γ τ νυκτὸς πείνει ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελθεῖν δ δυνάμ, ὥσπ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσὼν, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώρια, γενομένης [e] τ ἡμέρας. χ τότε μὲν

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te postea poeniteat. Novi ego quid usu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos singulis noviluniis ipsi offerimus. Gravissima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *sacrilego. Quomodo igitur ultus est illum, Eucrates? volo enim audire, etsi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus sit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipsius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut sanationis merces eorum, qui per ipsum febri erant liberati. Erat vero nobis servus e Libya, sacer homo, equiso. Hic ausus est nocte suffurari omnia illa, & suffuratus est, observato tempore, ubi descenderat statua. Cum primum vero rediens cognovit se spoliatum esse Pelichus, vide quomodo ultus sit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non posset, velut in Labyrinthum delapsus, dum I die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehensus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et sic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abest a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ὑμάτιον εἶπεν. ἀλλ' ἐπειδὴ † πρῶτ Δαίδαλ ἄγαλμα εἰργάσαλο σεισκελὲς, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβηκότα τὰ ποδὲ ἀποτελούντων, παρέχε φήμῃ, ὡς § τὰ τ Δαιδάλε ἀγάλμαλα κινεῖται αὐτόμαλα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήμαλα ante edebatur.

† Πρῶτ] Πάντων est in V. quo forsan Πανὸς voluit. In Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

‡ Συμβεβηκότα] Συμβεβηκότα *Kusterus* legi jubet. *M. du S.*

§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*

¶ Idem habet *Palaephetus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clm.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*

90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθ usitate dici, ostendit Rev. *Jac. Elsn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν πυρετῷ Lucianum dixisse refert. At verbo simplici ἔχεσθ *Hippocrates* ita utitur frequentissime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foësio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepos. ὑπὸ. Sed & sine ea, ἀνὴρ νούσῳ εἴχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*

12. Ἀλωπεκῆθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ετ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impressis antea scriptum erat Ἀλωπεκεῖθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*

Ἀλωπεκῆθεν] Recte *Solan.* restituit, quia non solum sic amat scribi locis ab eo indicatis, sed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes est, aes erit, & opus illud Demetrius Alopeciensis elaboraverit, non Deorum faber, sed hominum statuarius; nunquam ego statuam Pelichi timuero, quem, neque si vivus mihi minatus esset, valde metuissem.*

21. Post haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates est, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exstinctum est, totam orbe domum circumit, perstrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praesertim ubi rem sacram differimus, quam singulis annis ei facimus. Postulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates sacrificari sibi, & indignatur, si non suo tempore opimis epuletur hostiis? Quem contentum*

πληγὰς ὀκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλήϛ· ὁ πολὺν δὲ ὕπειθ' χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγόμενος, ὡς ἔλεγε, κατ' τὰ νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ὑπὸ τῷ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, κἀμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, παραφρονεῖν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὐκράτες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὅπου γε φοβήσομαι τὴν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὐκράτες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς ἀποσβῇ, φείδεισι τῆς οἰκίας ὅλης ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν πειτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τῆς θυσίας ἐφάλλωμεθα, ἵνα κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν δεῖ ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A1.* Forsan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B1. S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκεῖθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amst.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus est. *m* Ἐφ'] Sic *J. V2.* marg. *A1.* & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonstravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque scribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἐδεδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *nisi statotempore eximiis victimis pascatur.* Sic scribendus Mss. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur satis inepte: *nisi in tempore justorum sacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ sunt victimae, hostiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ sunt eximiae hostiae, quod ἱερὰ ῥέξαι Homero est, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *sacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hostiae, inde ἱερεῖα sunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὑὶκὰ ἱερεῖα caro suilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων σαρκῶν *tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum est sacrificare, sed & mactare. sic & *sacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & Τιμ. c. 5. Reliquae ἀφ'. nisi quod *Fl.* habet ὑφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile secutus sum, id quod verum est. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio scribi, hoc non plane perspicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν σῶν διπνῶ, & similia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Wessel.* non esset adeo contra analogiam ἑστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id significaret, *unde* excipiare; sed quia διπνεῖν ἀπὸ τῶν τινος partitivum potius est, & ἐφ' hic melius satisfacit tempori, totumque

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρηλον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τὴς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μελαξὺ φροντίζων τι, καὶ ἀναστοχαζόμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· κἀγὼ εἰκάζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅπως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικώδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὸ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μελαξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τοῦ πόνου τρίχας [d] πάσας, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

[a] Ὁ] Ὦ male *Fl.* [b] Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* [c] Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἱλ— *Fl.* [d] Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed περισπειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπείρω-μαι *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid. c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores, nigri & ipſi, hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

τ ῥινὸς, ἠρέμα προσκυνοῦντες ὅτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμισταδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μελαξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὑπὲ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράλες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [c] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λαχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸν ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὑπὲ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκροὺς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράλες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὑπὲ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιναρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *F.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν,] Ego comma adjeci , ut ad ἐδείκνυεν referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτ᾽ἔλιπεν ἐπί τι ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἥλπισα τὸν Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *F. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιναρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσμασι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτευμένοις ὡμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερῷ

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὅς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γάρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί', ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ δᾳδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμερήσαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορόσι adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὔπω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐργηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε), ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Grai. ἐπιμετρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωρᾶκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἴκαζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoso existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Be-

nc

rimus, veſte candida indutus : deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt : abeat igitur. Tu vero jam ſabrum adduc Demylum : jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus ? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.*

τι, παγκαλὸν, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεμένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγει διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὶ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπελεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωταί, φησι, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἀσμενος ἀναδραμὼν, αὐτὸς μὲν [h] ἤδη ἀπύρετος ἦν, [i] ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετ' μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' [k] αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γὰρ οἶδά τινα μετ' εἰκοστὴν ἡμέραν, [l] ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ὅτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, ὅτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε [m] ἐθεράπευες.

Ἄμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. *h* Ἤδη] Deeſt in *Fl.* *i* Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* *k* Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* *l* Ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* *m* Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus : *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λέκιανὸς οὖν τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀπίστων ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπίστων pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπίστων collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. Τίμ. c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταικαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπι τ κλίνης παρὰ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπβαλὼν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῆ, ὦ Τυχιάδη, πρός σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν με γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλακαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθῶν τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μελαχρὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἅτε ὁρῶν ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius caussa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Υἱέων] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῖν] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτην *P.* male. e Καθέζεται] Καθίσει marg. *AIW.* An καθίζει; adscripsit *F. F. Wetst.*

58. Υἱέων] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν ἑταίρᾳ ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱέων, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *F. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παιέσθαι] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλεκυν] Confer *Symp.* c. 6. ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἡ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *F. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ἐκαλακαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀφ' τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν ἀφαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· καὶ καλεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγάς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae caussa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶσθα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μέν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, πέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων. ὀπισθομιεῖ γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατεία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλοῦραν ἀνεῴγεσαν, ἔ ⊖ ἡ σκηνὴ ⊖ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ⊖ ἥρωας ἐνεφάνιζε παρευθὺ, ὥσπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παραδηλουμένου, ὡς ἀρὰ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς παρέσει τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ⊖ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπεκράτησε τὸ ὃν μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον *quid.*] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſt.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. *G.*

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph.* Θεσμοφορ. 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερῳάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τ νόσου ἤρετο· καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξυ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τ διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοιοῦτ τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκρατες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιφοιτεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κατ' μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γοῦν τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποβλητα φήσεις. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἤν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρᾷ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πρὸς τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταύτῃ λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tornum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam causam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλαξυ εἰσιὼν ἐπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ & ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃ τ εὐδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συστῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

[a] Ἀπὸ] Et sic *Fl.* [b] Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* [c] Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. [d] Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* [e] Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. [f] Ἐρᾷ] Ἔρᾳ, accentu mutato, marg. *A1.* [g] Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *din propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ̃ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ̃ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[ος] [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ̀ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείαν τ̃ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τ̃το ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλ̃ τοῦ δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τιν[ος] φοβερ̃ κ̀ ταραχώδ[ους] φάσματ[ος]. συνέπιπτεν ἤδη, κ̀ ἡ στέγη κατέρρᾳ. κ̀ ὅλως εἷς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ̃ τοιούτων) ἦκον ἐς τ̃ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντ[ος] τ̃ ξένου, κ̀ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόν[ος] εἰσέρχομαι. κ̀ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καμαὶ καθεζόμεν[ος]. ἐφίσταν δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τ̃ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ̀ δεδίξεσθαί με ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ̀ κομήτης, κ̀ μελάντερ[ος] τ̃ ζόφου. κ̀ ὁ μὲν πρ̃τα ἐπειρᾶτό με πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ̀ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρ[ος] γιγνόμεν[ος] ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμεν[ος] τ̃ φρικωδέστατον ἐπῴδὴν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδύσαντα αὐτὸν εἴς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματ[ος]. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ̀ νεκρὸν εὑρήσειν με ὀιομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. F. H. P.* &c. i Μόνον οὐκ] Sic *F.* & marg. *A1.* Μονονὸ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κέναι, φύσιν ἔχειν. Nimirum συνίστασθαι vel συνέστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *F. M. G.*

38. Κράνειον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνειον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *F. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητ[ος] ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

73. Καθα-

περ τὰς ἄλλας, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ προσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἵπετο γὰρ τοῦ προσδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλορωρυγμένου τις νεκρὸς ἑωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατ' σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὸν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος εἶ, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μετὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς φέρηνας. σὺ δέ, οἷόν ὄς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσέρχομαι marg. *A1*. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ὅδεν μὲν καθαρὸν ἐδὲ ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V. H. II. 4. ἐσπερδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μνῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στειλάμβοι νεκρικῶς] Ad ista verba στειλάμβοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι καὶ τὰς ψυχὰς θνητὰς ᾤετο εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic præses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quæ est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Græca id modo volunt, adsumsisse eos personas vel

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα φῂ τ̃ τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἰδὼν τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγώ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ̃ Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ̃ νεανίσκων, ἐρεθιζειν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δερματᾶν, σκιὰ μόνον νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις φορτάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ἔξω πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ἔτε ἔδεισε τ̃ προσποίησιν [d] αὐτῶν, ἔτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλανος γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ἔτω βεβαίως ὑπέλαβε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ̃ σωμάτων. τοῦτο φῄς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ̃ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ἔτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae causſa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ὃ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γοῦν ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβιβασθείης πρὸς τ̃ ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γοῦν ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

c Ὥσγε] Sic Edd. Lege ὡς γε. d Αὐτῶν] Αὐτὸν male adpictum marg. *A*1. Ἐνέβλεψε vulgo. f Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V*2. & L. cum marg. *A*1. e Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam *J.* sola.

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ̃ υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμιν * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιστόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Græculis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Græce locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Græcas tradere. *J. Clar.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quæ in speciem simul & formam cranii vel calvariæ, vel diu mortui capitis fictæ essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅπῃ τ' Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ' ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ ὡς τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum mirabiles illos sonos oriente sole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius sensus: sed oraculum mihi ipse aperto ore Memnon reddidit versibus septem: ac nisi supervacaneum esset, ipsos vobis recitarem versus.

Κατὰ δὲ τ' ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ' [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ' σοφίαν, καὶ τ' παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ' [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειος ὠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ' Ἰσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐνοθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπυμήκη, σιμὸν, [e] προχείλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὃς, ἐκεῖνον τ' Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅπῃ κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς θηρίοις, καὶ τοῖς μὲν ὑποχωροῦντα, τοῖς δὲ ἐπιόντα, καὶ ἐπιπλέοντα τοῖς ἵπποις, καὶ ἐπιβαίνοντα τῶν κυμάτων, καὶ ἐπιδύοντα τὰ βάθη, καὶ ἐπιφαινόμενον ἐκ τῶν ἀφανῶν, καὶ ἐπιπηδῶντα τοῖς κύμασιν, καὶ ἐπιφερόμενον τῷ ῥεύματι, καὶ ἐπιστρεφόμενον τοῖς ἀνέμοις, καὶ ἐπιστρέφοντα τὸν ἄνεμον, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀνέμοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ῥεύμασιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς κύμασιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς πλοίοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ζώοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς φυτοῖς, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς λίθοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ὕδασιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς πυρσοῖς, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀστράσιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς θεοῖς, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς δαίμοσιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἥρωσιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀγγέλοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀρχαγγέλοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἐξουσίαις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς κυριότησιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς θρόνοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς χερουβὶμ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς σεραφὶμ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς τετραμόρφοις ζώοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς εἰκοσιτέσσαρσι πρεσβυτέροις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ λαμπάσιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ πνεύμασιν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ λύχνοις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ σφραγῖσι, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ σάλπιγξι, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ φιάλαις, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ πληγαῖς, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ βροντῶν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀστραπῶν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ φωνῶν, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Δαυίδ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Δαυίδ τοῦ ἐκ τῆς Βηθλεέμ, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Δαυίδ τοῦ ἐκ τῆς Βηθλεέμ τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Δαυίδ τοῦ ἐκ τῆς Βηθλεέμ τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἑπτὰ ἀποκαλύψεσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου τοῦ ἐκ Ναζαρὲτ τοῦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Δαυίδ τοῦ ἐκ τῆς Βηθλεέμ τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας τοῦ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de sacris scribis unus, sapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae consultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis sub terra habitasse, Magicis artibus dum instruitur ab Iside. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, rasum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, simum, labiosum, extenuatis cruribus. Ipsum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis esset, ignorabam. Cum vero viderem illum, si quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigiose facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter bellua, has vero illi se sub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *J. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* *b* Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων frustra. *c* Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* scribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα, ὁ καθαρῶς ἑλλ. &c. *d* Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* *e* Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. Μέμνονα] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam visus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noster ἐπιμετρεῖται, cum voces sibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philostr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipse statuam vidit, strepitumque audivit; sed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulsatae statuae, an vero ab aliquo qui tum adesset, aut sub basi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod subinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, si lubet, *Pausaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemst.* adscripserat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Casaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* sunt: τὸ Μεμνόνιον — Πεπίστευ δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστῳ ψόφος — ἀποτελεῖται. Ad quae laudatus *Casaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano solis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. secundo c. 61. An„ nal. referens visam fuisse Germanico hanc Memno„ nis saxeam effigiem (meminit & *Eusebius* in Chro„ nicis, & *Dionys. Periegeta* vs. 250. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀπίων" p. 349. T. 2. Ed. *Amst.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Eusb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae resonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiast. ait: Memnonis ex aere statua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyses Rex jussit aperiri, existimans Mechanici aliquid esse quod intra statuam lateret: nihilominus tamen aperta statua, quae erat magice consecrata, horis statutis sonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id est aperto & diviso. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorsus eadem locutio est in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδαξεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elsner.* phrasin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æschylo* aliisque. De pleonasmo autem τ' ἐν, vid. supra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Past.* 2. p. 81. σύριγξ ἐν στόμασι παιδὸς ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς, οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita vixímus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ἐποπτήσονλα, ϗ σαίνονλα ταῖς ὁραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, ϗ κ' μικρὸν φιλοφρονέμθν, ἔλαθον ἑταῖρ ἀὐτῷ, ϗ συνήθης γενόμεν. ὥτε πάντων ἐκοινώνῃ μοι τ ἀπορρήτων· ϗ τέλ πείθει με, τὺς μ οἰκέτας ἅπανλας ἐν τῇ Μέμφιδι καλαλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολυθεῖν μετ' αὐτ, μὴ γ ἀπορήσειν ἡμᾶς τ διακονησομθν. ϗ τὸ μ τῦτο ὕτω διήγομεν.

Ἐπειδ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καλαγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τ μοχλὸν τ θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ ϗ τὸ ὕπερον, ἐβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδως τε ἀπήντλ, ϗ ὀψώνῃ, ϗ ἐσκεύαζε, ϗ ἐς πάντα δεξιως ὑπηρέτ ϗ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδ ἄλις ἔχοι τ διακονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπὼν, ἐποίει ἄν. τῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπυδακὼς, ὁκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτ, ἐβάσκαινε γ ε αὐτ, ϗτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* *g* Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαλες ἐν ἕντεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. ἐν παιδείᾳ διήνεγκαν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τ τέχνης θαυμαζόμθ Δαίδαλ. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καλακλείειν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τ ἱερῶν γραμμαλείων, θαυμάσι τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro ſoribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμμαλεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμμαλέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάλων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τ ἱερῶν γραμμάλων σοφίαν θαυμάσι. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμμαλέων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπλίων οἱ καλούμθοι ἱερογραμμαλεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμμαλέων, quam γραμμάλων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷ γὰρ τ φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπλιον] Mallem Αἰγυπλίων. *M.du S.*

Αἰγύπλιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. B1.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπλίων legere; quia παιδεία Αἰγύπλι bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλεκτ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει ἐδιηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ τῷ διακονῶ. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιςῶν· δεξιῶς ὑπηρέτησεν ἐδιηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δέ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι καὶ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὑπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴθι αὖθις ὑπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος, τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὑπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίστατο, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν δὴ, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendа domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν Fl. b Ἔδει] Sic P. S. Ἔδοι Fl. J. Ald. H. &c. Lege igitur δέοι. c Ἐκέλευον] Ita Fl. Ald. P. S. aliaeque. Ἐκέλευσα J. d Ἐπαύλων] Ἀπαυτλοῦν malc Fl. e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. A1. f Ἀμφορέα] Ἀμφορέως Fl. g Ἐπῳδῆς] Ἐπῳοιδῆς marg. A1.

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς] Sic & Th. Mag. v. ὑφίστασθαι. M. du S.

3. Ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυτλεμένην] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. J. G. Ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαυτλεμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi Gronovii mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in Timone T. I. §. 18. φθάσαι βυλόμενος τὴν ἐπιῤῥοὴν, μὴ ὑπέραντλος εἰσπέσων, ἐπικλύσῃ αὐτόν. J. J.

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. Gronovii omnino necessariam. M. du S.

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. Wess. ad Diod. Sic. IV. c. 51. No. 39. Quare tot Virorum eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. J. F. R.

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ὁ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδος, καὶ ὅτ-

aquarius: ſed elueretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam anulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴ οἰκίαν ἐπαύλεως.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι δὲ χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ πρὸς παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ φοβοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τὴ δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴ δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμελρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ ἀπιστεῖς καὶ τοῖς τοιούτοις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσεως τὴ σφραγῖδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ξυμβαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλεισθῆναι Edd. priores. *i* Ἐκτυπούσης τὴ σφραγῖδος] Ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγῖδα *Fl.* *k* Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος * θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. *V.*

* Θεσπίζει] Ἀμφιλοχός τι σπίζει antea lectum miſere. *J.F.R.*

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* *J.G.G.*

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & *Pauſ.* Att. p. 33. *Orig.* c. Celſ. 131. B. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. *Bos* de Ellipſ. *J.F.R.*

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. *M. du S.*

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦ-το μαντεῖον ὁπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέ-στατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπα-στον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον φοιβάδι τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρέργῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμ-βουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελ-λε, καὶ ὡς ὀ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο τὰ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὀ [b] δοκεῖν οἰη-θεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολι-πὼν αὐτὸν ἔτι πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθον) παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμά-των) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀν-θρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς κα-λεῖτε συνεπιλήψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημέ-νων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῆειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκὸς,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἷ] Οἱ *F.* male. *b* Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* hinc dubio ex *Fl.* *c* Συνίλλω] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; *d* Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὁ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

αὐτοὺς, καὶ ἐνεφοροῦντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἥκω, νὴ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὸν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουροῦσα. τέρατα γοῦν, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνος φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τοῦ δήγματος. οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι λόγον ὀρθόν. ᾧ χρωμένους ἡμᾶς, [h] οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. *f* Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. *g* ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* *h* Οὐδὲν οὐ] Μηδὲν ſine οὐ *Fl.*

80. Οὐδὲν οὐ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐχ ἕξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ — ἀγωνιστὴν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχονται ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαίωσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅτῳ νοῦν ἔχων ἀνὴρ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾶν κελεύοι νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βεβαμένου, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν πραλιηγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcessat, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

[a] Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω ὁ Φωκυλίδης φησὶ, Τὴν σοφίην σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus', in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter*? Immo, *non quod temere* & futiliter *historiæ narratione me ostentare volo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν ἐπὶ Πτολεμαίου χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula ædificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiæ. Tentabam me extricare legendo: τῷ ἐπὶ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemæo subjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam suspicio hæc intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamémnonem atque Achillem, ſequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuiſſe cognovimus.

2. Quorſum vero iſta dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut hiſtoriae peritum me oſtenderem, ſed hoc *ut oſtenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos eſſe, quotquot inſpectione & ſcientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera poſteris reliquere. Quandoquidem ſola in diſputatione exercitati, ſophiſtae potius quam ſapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuiſſe, & Cnidium Soſtratum, quorum hic Ptolemaeum ſubegerit atque Memphin, ſine obſidione, averſione ſola ac diſperſione fluvii: ille vero triremes hoſtium arte ſua combuſ-

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὸν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὰς δὲ τοῦ πολεμίων τριήρεις [d] καλαφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ

Θα-

b Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* *c* Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *F.* quae Πτολαιμαῖον. *d* Καλαφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id eſt *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καλαφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὢν καλεσκεύασεν ἐκ χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρισεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου στόλου μήκοθεν· εἶτ' ἀναπτέλαντος τοῦ ἡλίου, *καὶ προσβαλόντων τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνταναπλωμένας πρὸς τὸν στόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς ναῦς ἁπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῷ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti eſſet, a minore natu Philadelpho ſupplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque ſuſpicor eum Memphin occupaſſe, in qua obſeſſus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, ſi captus fuit, credendum eſt patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere ſeu Lagi dicto, id accidiſſe, ſcilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam ſi patre jam mortuo rebellaſſet & captus fuiſſet, non eſt credibile Philadelphum eum vivum dimiſiſſe, qui poſt patris mortem duos fratres Leontiſcum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum eſt, iſta haec mea non eſt ſine veriſimilitudine. Si quis ſuper hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentiſſime. *F. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum cenſeo, non ut in libris eſt, Πτολεμαῖον. Narrat *Pauſanias* in Att. ſub Philadelpho deſeciſſe Gallos mercenarios, & ab eo in Inſula Nili fame conſumptos. Vide an inde aliquid elici poſſit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combuſtas* ab Archimede hoſtium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores ſunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omiſſuri cenſendi ſunt. Mendum eſſe hic in κ—— ſuſpicor. Ut ut ſit, extare *Venetiis* audivi inſtrumentum uſtorium ad quingentos usque paſſus vim ſuam exerens. Sed an veteribus ſpeculi uſtorii uſus jam cognitus fuerit, ego ſane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos noſtros nominis, de ſpeculo uſtorio locum *S.* ſcripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri poſſe videtur, quod alicubi apud *Ariſtophanis* Scholiaſtam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλιξ. c. 21. dictum eſt. *Lactantius* autem diſerte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua ſi tenueris in ſole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in duriſſimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καλαφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus ſomnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab ſe inventis machinis hoſtium naves repuliſſe atque demerſiſſe narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem fruſtra Romani fabri machinas ſuas adhiberent. *F. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, οὐ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἁνὴρ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γοῦν τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλαβεῖναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτουὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὃν τινα βούλῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποπλησθέντος, οὐκ ἐν τοιούτοις μὲν ὑποχέσεσιν, ἐν οἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ἠτύχησαν, τὸ δὲ τῆς γεωμετρικὸν λόγον,

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a. Ἠτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Woss.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis*. Κροίσου, ᾧ φησὶ τὸν Ἅλυν ὑποχείῳ ἄνδρι γεφύρας ποιῆσαι, τὸ ῥεῖθρον παραστρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθεῖαν ὀρύσσειν, ἄγουσα μηνοειδέα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρόμῳον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιούτοις — συνεταμένοις] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcunque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ἠτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae ηὐτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμων. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισο, non ηὐτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ἐπὶ τ̃ δοθείσης, φασίν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνισταμένε. καίτοι τ̃ γε ἄλλων ἑκάστ@ ἔν τι τ̃ ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμεν@, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνε⟩· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμεν@. τ̃ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀναклάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχ@ ἰδὼν αὐτοῦ τ̃ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ ⟨πόθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· θαυμαστὰ δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυματή. Τόπ@ μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδ@, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθι@, ὃν παλαιῶν τι[ν] θά-

b Συνισαμένε] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. *c* Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *A*.

66. Περίνοια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἑρμ. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνισάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ̃ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν & μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interdum, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginæ ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Ita-

θάτερα εἰς ὑποβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆ καλασκευῆς ἁρμοδιώταλα, καὶ τὰ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὸ τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχόμενος αὐτῶν οἶκος,

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὑψεσι] Ἀψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆς *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπίδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi ædificii certitudinem confirmaret*. At religiosior in his Opsopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione fabstruendi ædificii certitudinem confirmavit*. Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendæ ædificationis*. Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — Ϛ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὑψεσι — κραλυνάμενος] Et haec insititia videntur. *F.G.*

Ὑψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὑψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Δικ. p. 236. Id est Δικαστηρ. f. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψίδα πεπόμφυον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυνάμενος non intelligo, & ἀψίσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquievimus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψίδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψίσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alieniissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μεν@ αὐτῷ οἶκ@, θᾶττος μὲ ὡς πρὸς τὸ λεθρὸν, ἀναγκαῖ@ δὲ ὡς πρὸς τ᾽ τ᾽ εὐδαιμονεςέρων ὑποδοχήν. μ᾽ δὲ τᾶτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομθίοις ἀποθέσεις, κ᾽ μέσ@ οἶκ@ ὕψ τὲ ὑψηλόταl@, κ᾽ [d] φωτὶ φαιδρότατ@, ψυχρᾶ ὕδατ@ ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημθί@, κ᾽ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθε λευκᾶ τ᾽ ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲ Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιᾶ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχε᾽ ἠρέμα χλιαινόμθν@ οἶκ@, ὃν ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶ, ὑπμήκης, ἀμφιςρόγγυλ@, μεθ᾽ ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκ@, εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψαc᾽ προσηνῶς παρεχόμθν@, ἑκατέρωθεν εἰσόδ᾽ ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμθίας, τὰς ἀπὸ παλαίςρας εἰσιόντας δεχόμεν@, εἶτ᾽ ὑπὸ τᾶτῳ ἄλλ@ οἶκ@,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτι *Fl. Fr. J. W.* e Κεκοσμημθί@] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμέν@ male *W. P.* Κεκομησμέν@ *H1.* & 2. Unde κεκομισμέν@ deinde natum videtur.

σκδυασμένων οἰκημάτων (βαλανεί᾽ ὃ᾽ ἂν © ταῦτα πρεπωδέςαlα) χαρίεσσαι © φωτὶ πολλῷ καὶ λαμπρόμεναι ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad laevam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & haec balneo aptiſſima) venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *ædiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκ@, quæ vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quæſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *œcos*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθε λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmuriensi reddas *marmoreæ imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopœo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τ᾽ πυλῶνα ἐνδέχε᾽ οἶκ@. &c. *F. G.*

83. Οἶκ@] Oecos *Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριςερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τᾶ οἴκε) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκημάτια & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκδυασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφατρίδη, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφατρίδη non ſatis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Ῥητ. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθ— reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχε᾽, alia ratio eſt. *J. F. P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F. G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163.–64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ ὃ᾽ ἔπι Τυδείδης ὦρτο —— Τοῖσι ὃ᾽ ἔπ᾽ Αἴαντες — Τοῖσι ὃ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς— Et 367. Τοῖσι ὃ᾽ ἐπ᾽

Eu-

κος, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται ἀφόδρομος, Νομάδι λίθῳ ἀμφικολλημμένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρᾳ διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὅτοι θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν, δι' ἑτέρου θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ πανταχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. χρὴ γοῦν τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ[b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῶ[c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γοῦν σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deindè tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχωμένου marg. *AIW.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀμφικολλημένου] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀμφικολλημένου male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra 15. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adparcat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχεται ἐνιαυτός. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρήσιν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τ' αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῶ φωταγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τ' μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] Βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ἀδὲ τῦ μεσημβρινῦ ἀέρ@· τὺς δὲ πολλῦ τῦ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρω, κὴ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

Τί ἄν σοι [c] τὸ 'ὅπῃ τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, κὴ τὰς κοινὰς τ' ἱμαλιοφυλακύντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τ' ὅπῃ τὸ λετρὸν, κὴ μὴ ἀμφὶ μακρᾶ τ' ὁδὸν ἐχύσας, τῦ χρησίμυ τε κὴ ἀβλαβῦς ἕνεκα; κὴ μή με ὠολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθ. τὸ γὺ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὀπινοῆσαι κάλλυς δείγματα, ἐ μικρᾶς σοφίας ἔγω γε τίθεμαι, οἷον κὴ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσι@ ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ συμμέλρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ' χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· κὴ προσέτι τῇ ἄλλῃ ἐννοίᾳ κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

[d] Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. [e] Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. [f] Πάσας] Πᾶσας male *J.* [g] Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. [h] Δυσὶν] Sic recte L. B1. P, Δυοῖν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδ@ ὁ ἀπόπατ@. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τ' μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βορρᾶν, siquidem & βορρᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. ἐς ἄνεμον Βορέην ἀποκεκρῖσθ dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τ' αὐγῆς. *F. G.*

28. Φωλαγωγῶν] Quod Cl. *Fens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορεὰν] Cl. *Fens.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βορρᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ἀδὲ τῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & B2. δυσὶν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μὲ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυοῖν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exoneranadam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τ' ἀναγκαίων ποιήσαιλα, ἀπαίξειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴν δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνόητον μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχάριστον, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πολλάκις καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *J.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index H. & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Oſiopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium.* F.G. Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — ὧδε θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. F.G. Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος & μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. ſ. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς & ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί οὖν & ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς & ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. XI. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ἐν ᾧ πολλὰ μὲν & ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l.d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae misererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ἔτω καλαφρονῆσαι αὐτῆ τὰ πρῶτα τὺς ἀνθρώπυς τὺς ἐκεῖ, ὥστε καλαγελᾶν ὀπόντα, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένυς ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιλο. ἤκυον γὰ, οἶμαι, τῶ σκοπῶν ἀλλόκοια [c] ὑπὲς τῶ στρατιᾶς αὐτῆ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲ Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμένναι, νεβρίδας ἐνημμένναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχυσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα πελτάρια κῆφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιλο (ἀσπίσι γὰ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγυς δέ τινας ἀγροίκυς νεανίσκυς ἐνεῖναι γυμνὺς, κόρδακα ὀρχυμένυς, ἐρᾶς ἔχονλας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ὑποφύεται).

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένυς] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένυς *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν καλασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκυς νεαν.] Εἰδ. Σατύρων. *G.*

18. † Κόρδακα] Εἶδ. ἀπρεποῦς ἐ αἰσχρᾶς ὀρχήσεως ἢ ἁπλησίας ‡ τῇ πυρρίχῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσ. In C. vero Προσλαλιὰ ἢ Διόνυσ. *J. F. R.*

† Κόρδακα] Κόρδακ Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ πυρρίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset πυρρίχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κάρυδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βεβούλευ), quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκυς] Τὺς Σατύρυς. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχονλας κεράστας] Οὐρὰς ἔχονλας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἔκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστα οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δις. c. 3. ὑμενόπτερον δὲ, οἷα ταῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀττικὴν refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 14. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολοκύνθινα sequente αὐτὴν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν σφαληλάτῃ αὐτῷ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποσφαλιγεῖν δὲ δύο, ἕνα μέν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, πρόγαστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑπότρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖται αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἶ. *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρᾳ ἢ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη ϲ βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἴδωλον Ἰκαρίου. *K.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἴδωλον Πανός. *V.*

* Εἴδωλον Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten errasse patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. *Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum*? Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύταλοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄπι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

[c] τῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖᾳ αὐτῷ τ δεσπότην· τὰς δ' ἓν ποίμνας, διηρπάᾳ ἤδη ὑπὸ τ γυναικῶν, ϗ διεσπᾶᾳ ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγυς γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ϗ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ ἀκούσᾳς, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ ὡσαύτως ἠξίουν· ἀλλ' εἰ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ϗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ϗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ϗ [f] θηλύμιτριν ἄρχοντα, ϗ μεθύον σμικρὸν γερόντιον, ϗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ϗ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, ϗ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, ϗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ϗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, ϗ κατὰ τὸ κεραυνῷ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. g Ἠγγέλλετο] Ἤγειτο *Fl.* & marg. *Aldi W.* h Πυρὸς] Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L.

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τερατίας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντί γε πικρὸς Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὐοῖ — δεσπότην] Omissa viris summis *Bochart*o atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4, 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisérunt hanc vocem & εὐ οἷ vel εὖ οἷ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo הושיע נא — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχείαν & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖᾳ αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπερ] Ἀλλ' ἤπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine θηλύμιτρις legendum, pro θηλύμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὀπισάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνθρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ τραπέδῳ τὸ ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πάν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῶν αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, incli-

na-

a Προτάξαντις] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante εὖ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον ἀπὸ τοῦ εἴδους ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἔδειξε ᾧ τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ὀνο-

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*
† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*
‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαταγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

μασὶ τὸν Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω ταὐτὸν οἴεται τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ὁ χρῶν τὸ παράπαν, ὡς ὄνων φθεγξομέναις ἐμφερές. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

ἐκκλίναντες, σὺν ᾠδῇ κόσμῳ ἔφευγον, ᾠδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι ὑπομείναντες, ϗ τέλος χεὶρ κράτος ἐαλώκεσαν, ϗ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τ τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τ πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τ [c] Διόνυσον ὅτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκῶσι (ϗ, πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τ λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον ϗ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γοῦν Σατυρικὰ, ϗ γελοῖά τινα, ϗ κωμῳδῇ κωμικὰ πάνυ ἡμῶν [f] ἀκούσεσθαι, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲ ᾠδὲ τ ἀρχὴν ἀφιξόμενοι, ὡς ᾠδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ϗ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅπου τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ᾠδ' ὅτως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. *f* Ἀκούσεσθαι] Ἀκούεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούεσθαι. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἰόμενοι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούεσθαι] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀποκρούσεται habet, pro ἀποκρούεται. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούεσθαι bene procedere. Sed οἰόμενοι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲ ᾠδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφιξόμενοι] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γοῦν ᾠδὲ τ ἔλεγχον δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε ᾠδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίουν. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τ ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματ@ τεθορυβημμένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἦν χρὴ νῦν ὡς πρότερόν πολε τ̃ [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπάδειν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῆς τότε χαρᾶς, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τ̃ Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τ̃ κρατῆρ@ τότε, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

Οὗτοι μὲν δὴν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιούντων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τ̃ ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαιὰ τ̃ Ἰνδ̃ πολαμῷ, εἰ χρὴ ῥᾷν αὐτῷ βλέπεις, ὀπινεμόμενοι, μέχρι πρὸς τ̃ Ὠκεανὸν καθήκουσι· πρὸς τούτοις ἄλσ@ ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, καὶ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστη καὶ [f] διειδεστάτη ὕδατ@, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχον@ εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τ̃ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τ̃ πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τ̃ τ̃ Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τ̃ Πανικῆς· τ̃ δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* sola. b Κώμων] Κόμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἵ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τ̃ Διόνυσον cett. f Διειδεστάτη] Διαδεστάτη male *B2.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἐπαινεῖν levi discrimine ἐπανιέναι vel ἐπανεῖναι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἐπανιεῖν, quod vix apice distaret ab ἐπαινεῖν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἐπαινέω, sed ex ἐπάνειμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τ̃ Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐχ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. *L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τ̃ Διόνυσον. *M. ex S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τ̃ Διόνυσον] Miror, quî sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσ@. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo superstit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον ὐ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. ὐ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν ὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῶντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· εἰδ' ἂν ἐπιστομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἐκὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν τὰ πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. εἰδ' ἐπιχρήσας σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ἐπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν δοξόταλον εἰδέπω εἶπον. ἢν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μέλαξυ καταλίπῃ ὃν διεξῄει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ σφᾶς αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ σφίσι λέγοντα ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαροῦντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

k Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύναντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψευδῆ σὺ ὅτι (lege ὁ) ψευδομένους ἄνω σὺ κάτω ἀμαυρῶν. *G.* (In Cod. *Abb.* δύναντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano δύντος. Sed quia & δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύναντος fecit, adparet eum δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Ἀμφότερον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῇ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἐὺ ἔπλοι τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ϗ, μὰ τ Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι ϖαραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ ϖινυτὰ δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, ϖάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ὅστις αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, ϖολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τ τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, ϗ μελανθέντι ἐς τὸ μελάνθαλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τ ὑποταρταρίων, ϗ ϖάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ ϗ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τ σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. ϗ γὰρ τ διφθέραν [a] ἐνῆπται τ τοῦ λέοντος, ϗ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, ϗ τ γαυρτὸν ϖαρήρτηται, ϗ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ ϖροδείκνυσι, ϗ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] *Προλαλιὰ Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *El. J. W. P.* &c. [a] Ἐνῆπται] Ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τ Ὦχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλει. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος —— γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. ϗ ὅλως ϖαντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Ms. legitur ἐνεῖται. Nam sicut apud Homerum est εἶται *indutus est*, sic & ἐνεῖται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* ϗ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. Μειράκιόν τι ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἓν ἐφ' ὑβρῇ τῶν [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ϖροσημαίνειν τὸν Κελτὸν ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ϖοτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ ϖολλὰ, τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ ϖροσδοξότατον οὐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γοῦν δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων ϖάμπολύ τι ϖλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτου ἀθενῶν ἀγόμενοι, ὅτε δρασμὸν βουλεύσει, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, ὅτε ὅλως ἀντιλείνουσιν, ἢ τοῖς ϖοσὶν ἀντερείδουσι, ϖρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ ϖροθύμως ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ ϖάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ τοῦτο εἰϖεῖν. ὃ γοῦν ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τοῦ δεσμοῦ ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυϖήσας τοῦ θεοῦ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* [c] Ἑλληνίων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. [d] Λειαν] Λίαν male *Wech.*

17. [*] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[*] Titulus horum Scholior. in V. erat Πρόλαλιά, ὁ Ἡρακλῆς. In C. ϖροσλαλιὰ ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλον ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτου καλούμενος, pro ὅτῳ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλου ϖελαμπόμβου, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi ϖεφυλαγμένως pro ϖεφυλαγμένου, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλου & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλληνίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς ϖάντας ἐκάλει Ἕλληνάς τε καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τὰς σειρὰς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεοῦ τὴν γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιεὶς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτήν. τὴν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι παραπολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερος οὗτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅττι μὲν αἱ τῶν ὁπλοτέρων φρένες ἠερέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὴν ὄπα τὴν λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τῶν ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλῶτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τὴν τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τετρύ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego stabam intuens nec sine admiratione, dubius simul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adstans, non ineruditus etiam nostris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium suorum more, ut arbitror, philosophus, *Ego vero*, inquit, *solvam tibi, hospes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus esse, sed Herculi illam assimilamus, quod hic Mercurio multum est fortior. Si vero senex repraesentatus est, noli mirari. Sola enim eloquentia in senectute solet plenam vim & maturitatem ostendere, si quidem verum dixere vestri poëtae,*

Suspensa incerto est juvenum sententia motu:

Dicit senex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Nestoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc est* floridam; (florum instar suavem) flores *enim, si recte memini, sunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, si auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipsum est, hac parte perforatum esse. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et sic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγιος conjicit Cl. *J. J. Wetstenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅττι μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, si Τὸ δὲ γῆρας abscideris, quod male in unum versum compactum est in *P.* in aliis plane non distinctum; tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod sequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Respicit ad Il. Γ. 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor senes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δένδρῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esse λείριον, sed ut recte hic *Eustathius*, εἶδος ἄνθους, & speciatim *lilium.* *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, scil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ. &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jamborum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

πηϑ. μέμνημαι γοῦν ἔφη καὶ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν ᶜ ἐστιν τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πειθοῖ τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τοῦ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῷδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικαστᾶις, κατὰ καιρὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τοῦ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κἀτά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γῆρας κατείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τοῦ εἰκόνος.

Ὥστε

e Ἐστιν] Ἐστι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βούλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης δ' φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὰ ὦτων, ὅσος ἂν πλείστος δύνηι, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ὀδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰς πρῷ' ὑμᾶς ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησίου τε, καὶ ἐπλῷ, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δέο-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαέων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει τὸν λυρικόν. *V.* 12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδη] In V. Ἱπποκλείδου prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών μοι] An εἰσιδών μοι ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδών μοι ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπέχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών μοι] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεννῶν εἰ βούλοι πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγοιν χρυσοφαέννοιν, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαίνοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαίνοιν cum Cl. *Gesne-*

ro. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀέρι, nempe aliquem notasse ἠέρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷην δὲ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in bis accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαντες, ὁρᾶτε &c. unum ut ὥστε ὅρα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δέ σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis senior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινοίμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula persuasit, populos ad Eridanum flumen eam stillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & sorores quidem esse populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adolescentulum mutatas esse in arbores, & stillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipse quoque cum audissem poëtis canentibus, sperabam, si quando essem ad Eridanum, me subiturum

1 Ἠλέκτρᾳ περὶ καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὑπὲ τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τ' Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῖς δάκρυον ὅθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τ' ποιητῶν ᾀδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὑπὲ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῖν] Ὑμῖν male *Fl.* d Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξοιτό *Fl.* e Ἡμᾶς] Rescripsi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δι' εὐσέβειαν σαρξ τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰκχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Nescio quid in mentem fuerit viro docto cum ista scriberet. Est προσλαλιὰ caeteris similis, tota Sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρᾳ] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρᾳ] Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etsi ὑμᾶς quoque *Paris.* tamen ejus Interpres *Obsop. nobis fidem fecit* dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν — δάκρυον] Conf. supr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύεται. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere τούτων δακρύων, ut constructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τ' λόγων. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. & alia te docuisset. Quin tuum consuluisses *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, esse qui dicant, Ἠριδανὸν καλεῖσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστὶ κ.τ.λ. Probabile est in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcumque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insimulat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lips.* 1733, p. 109. seqq. *J. M. G.*

15. Ἠχὼ]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρόκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

Καὶ δὴ ὲ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέν[τοι] χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γ' ἀναπλεῖν κατ' Ἠριδανόν, ὅτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ πυνθανομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα που καὶ κατέπεσεν ὑπὸ τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei caussa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare. sed nec populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσαλο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ ὅτε ἡνιόχόν τινα ἐκπίπουλα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῄς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσσειν ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγουσας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑμῖν μοι καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀχθεσθείς, ὅτι

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum caussa remigaturos, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic sermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pu-

de-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἥκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἥκων] In omnibus libris nostris antea ἦκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποφάζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχθύας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πιναρὰ, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλεγοντας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ἄδῃ δειπνησομένους, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2. Εἰ-

deret me, cui re vera accidisset quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut sanum nihil illis placeat. Una igitur hac spe non parva falsus, aegre ferebam quasi ex ipsis manibus electrum perdidissem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo usurus essem.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rursus interrogabam nautas (nam adhuc adverso flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adstantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiisse, & propterea adhuc canere, non oblitos Musicae.*

5. At illi cum risu, *Tu homo*, inquiunt, *non desines hodie mentiri de regione nostra atque fluvio? Nos vero semper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in palustribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Musis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes sint ad illos. Canentes autem suaviter, atque ut tu ais, ne per somnium quidem audivimus. Itaque mirari subit unde ista de nobis ad vos pervenerint.*

παιδίθ τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγουσιν αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὐ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα κὴ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

Ἐκεῖνο δὲ κὴ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾠόμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ὑπὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [c] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, πηνίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν κὴ ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά πω ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τ μουσικῆς.

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ὐ παύσῃ τήμερον καταψευδόμενος τ χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, κὴ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, κὴ κρώζουσιν ὅτοι πάνυ ἄμουσον κὴ ἀσθενὲς, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδὺ, κὴ οἷον σὺ φὴς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ᾄδουσιν sine puncto subscripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Εἶπον δὲ τούτοις — παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι. Ubi *Duker.* ex *Aristoph.* Eq. 1391. σοι παραδίδωμι — ἰέναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non est semper ejusmodi dissimilis casus anomalus, quando duo verba adsunt, quae diversum casum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεσι, & ἀναλέγοντας ab infinito πλωτεῖν, propter conjunctionem omissam, i. e. ὥστε ἀναλέγοντες πλωτῶσι. Idque patet itidem ex hoc *Lysiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τ ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia observari, quia & continuatur alias dativus praemissus, ut ead. Orat. p. seq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τ ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τ λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. *J F.R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* serm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tusc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec sine felicis ingenii speciminibus collegit Doctiss. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ πω ὁτε. ἄλλοις μὲν οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μείζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum solicitus, ne qui modo venistis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui pretiosa id genus multa inesse nostris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audivisse, neque auditurum unquam esse. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, sed aurum ipsum orationis stillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis sim jam videtis, simplex, literarum expers; neque cantus adest. Igitur vide, si quis majora de nobis speras, ne tibi accidat, quod his, qui aquis submersa vident. Arbitrati enim, tanta esse illa, quanta desuper adspicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς sine ἂν Fl. Wech. P. &c. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & F. Ἄμυθον Fl.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντεταγμένον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra *Paras.* §. 17. ὅτε γοῦν αὐλεῖν ἔνι *Aristoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κινδυνῷ· οὐ τῶν πραγμάτων, ubi Illustr. *Spanh.* ex Demosth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *F. Elsn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vs. 1000. — οὐ προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor.' *F. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam sit simplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipsi insit modulatio.* Haec est versio Salmuriensis. Sed in Mss. est ἄμουσος pro ἄμυθος, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam sit simplex & inerudita*, sic sua ipse per modestiam elevat, *& quam nihil in ipsa sit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Crassus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui se illi contubernalem, in consulatu fuisse narrabat, canorum oratorem, & volubilem, &c. fuisse dicebat.* Ubi *volubilis* est, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, sic circumscribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ διαίσεσιν ἐφηδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam sonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μῦθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophistae suis orationibus adspergebant fabulas, non contendam, si quis pro vulgata stet acrius.

F. G. G.

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non satis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuisse nostrum, non negaverim. Sed nec obesse illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ est species in oculos incurrens, praesertim, cui nihil solidi subest, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum est. αὐγὴ sunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa species. Sic posuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis est, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Larissaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ est. *Plin.* 36, 26. *f.* 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra ; cum extracta multo minora deprehendunt , indignantur. Jam igitur tibi praedico , effusa aqua , & detegens me , ne quid magni te hausturum speres , aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομήσης δὲ σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, ἢ σαυτὸν αἰτιάσῃ δὲ ἐλπίδα.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis , & minoribus etiam insectis comparatur : sed tantum istaec magnitudine superat , quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione , qua aliae volucres , ut plumis toto corpore velut comata sit , majores autem pennas habeat in alis ; verum instar locustarum ,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις προσβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἅπαν ταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, καὶ

d Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὕτω L. *e* Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα καὶ ἐμπίδα, ἐν Νεφέλαις. *V.* (Οἷον πολὺ τὴν γνώμην ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ἄδην ἢ κατ' ἀροπύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ σὺν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem , quam reddit Obsidianus lapis , *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint , ea apparere majora : ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione , velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset , & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι & κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas* , quod dederunt interpretes , vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνιφας Aegyptiorum reddit , muscis adscribendas ; *tabanos* , *asilos*, *oestros* , muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis , & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus , v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἅπαν ταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres , quarum aliae pennas in toto habent corpore , aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus : *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus , aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos* , in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ , patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit *J. F. R.*

Idem.

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δι. ψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερα, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] δύνασθαι κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερῶσιν.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας εἰρεσία συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῳ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque, pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veste Indica est tenuior & delicatior. Et sane floreos pavonum instar colores habet, si quis intente illam respiciat, cum expansis ad solem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius est non qualis vespertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locustarum instar cum saltu *conjunctus*, neque cum perstrepero impetu, ut vesparum, sed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non silentio, verum cum cantu quodam volat, non infesto, qualis est culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque vesparum imitante, sed in tantum est modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae sunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuissimo canali continetur cervicibus, & circumactu est facile, non adnatum quale locustarum: oculi autem solide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

[a] Μὲν] Non comparet in *Fl.* [b] Δύνηθεται] Δύνησθαι *Woch. Solan.* [c] Ἀπηνῶς] Sic Edd. constanter. Ἀπηνοῦς vult

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, sed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odiose occurrit, & sensum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abesse μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etsi abesse posse credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior sit pronuntiatio, si μὲν deleas. Abundat similiter μὲν ap. *Long. Past.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γυνόμφιον δεύτερον. Neque opus esse ut δὲ semper sequatur, patet etiam ex *Aristoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non dissimile etiam est hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non sequitur, nisi post aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apostoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adversativa sequitur, sed tacite intelligitur, in opposito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθῆναι μὲν ὑμᾶς —— θαυμαστὸν οὐδέν, & sic bis ter alibi. Interdum etiam simpliciter μὲν pro adseverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemisso μὲν habuimus haud semel, ut *Paras.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* est, *vel centies*, & simil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo sequente *sed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis testimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic necessario corrigendum fuit, propter sequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut est locustarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil est in Luciano. Et qualis quae

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρρωπύγιον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὑπολαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι κατὰ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷματος, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντωμένων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὑπὸ τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως σιτούμενον, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e Ὀδοὺς] Ὀδοὺς adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. *V.*

quaeso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quae verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὃ κατὰ τὸ ὀρρωπύγιον reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδοὺς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τριόδους de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foës.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Ms. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων χωρὶς ἐλαίου πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μήτοι ὠκύμορος ἅσα (πάνυ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

Σύνεσιν δὲ οὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον διαδιδράσκῃ· λοχῶντά τε γὰρ ὁρᾷ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐμπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ ὑὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

[a] Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼν] Γραι. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέπτηχε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contractae*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τὸ ὕπνον φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.duS.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρείαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλοικον fuisset enim ἄλλα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.duS.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.duS.*

76. Τῷ θάρσει τῆς μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.duS.*

77. Οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θράσος & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημα τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ξ. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρρος sit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

ᵇ τῷ θάρσει τ μυίας, ϗ τῷ ἀτρέστῳ, ϗ λιπαρεῖ τ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. ϗ γὰρ εἰργομένην, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ ϗ ἀσπάζεται τ μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη. ἄρτι μὲν γὰρ τ ἀγελαίαν πτῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τ Ἀθηνᾶν ὁπότε τοῦ Μενέλεω τὸ βέλος ᶜ ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χαριέστατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τ μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. ϗ μὴν ϗ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, ϗ τ ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὡς τ' ὁπόταν τι δά-

ᵇ Τῷ] Τὸ male *Ald.* ᶜ Ἀποκρούεται] Ἀποκρούσει *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *Ar.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παραίνειται, ait, φυλάττειν δεῖ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, οἷον θάρρει μὲν τὸν θράσος, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀνδρείᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄνειρον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος τὸ θαρσεῖν de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία τ θράσος γεννᾷ, ϗ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, ϗ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς —— δειλίης τε τ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα τ θράσος ἀνειμένος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἀμέτρου, ϗ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπληκώς. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τοῦ Μινουκίου τὸ θράσος καθαπίκλασε. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος τ θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ σὺν τοῖς τολμητέοις θαρρεῖν ἀνδρείας ἐστίν. — ὃ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν τ ἀθίζεται — θράσος. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μέμνηται] &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπών] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπών] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ὡδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πίπτει γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελιστάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι· ἦδιον, ἦγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν ϗ ἰσχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. ϗ ἡρέμα, ὡς ἐν τῷ ἀδινῶς ἀνενείκαλο φώνησέν τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λεπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ϗ ἀθρόον πεφορμένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνῃ, τίλρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατ' λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄῤῥην δ' κατ' τὰς ἀλεκτρυόνας ὀπίσω εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· κἀκείνη φέρει τ' νυμφίον, καὶ συμπέτονται τ' ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ' κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τ' μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τ' περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτοῦ· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τ' Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

[a] Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* [b] Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. [c] Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* [d] Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατον] Ἐῤῥ' ἐς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πίτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τοῦ τοῖς ἐγκωμίοις προσιφομένη μυῖα σὺν ἀφίσει τοῦ δήγματος λιπαρῶς, ὅταν δὴ ⊖ αὐτὸς σὺν ἀπόχθῃ, βωμολόχε, ᾖδέστε τε φλυαρεῖν ⊖ ἀποσκώπτειν ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τοῦ] Lege ὑπὸ σοῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Ælianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τίφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ γὰρ αὐ (malim καὶ γὰρ καὶ) ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ λαβὰ ταῦτα ἀποπνίγει. εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ' νεκρὸν, καὶ τίφρᾳ ἐμπάσοις, καὶ καλαθήσοις ἐν ἡλίῳ αὐγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſtimo-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque ideo omnibus illam nunc invidere somno,

[e] Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἀνετος ἕσα, τὰ ἐκ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, καὶ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα ἐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῶν προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν ἐχ ἑνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα τ' ποιῆσιν χτὶς τὸς Σκύθας ἐπανηρημένη, ὅπου ἂν τύχῃ ἐπὶ τὸ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. ἐπὶ σκότῳ μὲντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ [h] δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε καὶ σωμύλην, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντεραστῆναί γε τῇ Σελήνῃ χτὶς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τὸν Ἐνδυμίωνα. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὴν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ ἀφ' τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abest a *Fl.* h Δρώμενον] Forsan ὁρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθελοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὡς καὶ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Past.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Cels. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non posset, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπανηρημένη] An ἐπαιωρμένη, sublato altero η; certe sic debet, si ab αἴρω compositum est; ita τοὺς ἐξηρμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπηρμένος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφηρημένα ab ἀφαιρέω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφηρημένος. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἱρέομαι facit ἥρημένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἧρμαι, ἥρμενος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖσθαι φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντεραθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parenthesi, ut aliquatenus sensui consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπανθίζεται.

Ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου·

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ. Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸν βόμβον, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἵγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διακαρτεροῦσιν, ὑπέπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena exclusit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. V.

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adspersis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Ælliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. *J. F. R.*

15. Τοὺς σέας] Εἰ μὴ τῶν διαβεβρώσθαι καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν παρα-

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

καὶ ἐκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀῤῥένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸ μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

1 ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ᾧ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει μέ γ' ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπανδὴ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι καὶ τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαῖον εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ ψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ 10 θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβρῶσθαι, καὶ καταχεκόφθαι αὐτὰ τερμαίροις, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ-

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AiW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὴν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AiW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὅτῳσι εἰκάσαι βιβλίον, αἰτήσας τινὰ, Λεκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ δεξιώμαλι δὲ αἰῶνος * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας τοὺς σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum esset ἀμείψω. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. pers. ab ἠμιψάμην. *J. F. R.*

† Σῆτας] ζῆτας misere edita.

ῶ θαλαμοδάνεις; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod arrosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέες non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σὴς, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L. K.*

[a] Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῦ ἀκριβῦς, ἢ τῦ ἀσφαλῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία διάγνωσις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀτικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῦ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῷ, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καί, νὴ Δία, καλλικόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τῦ ὀφθαλμῦ τὸ στόμα. οὐδέπω δὲ τῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴ ὀρετὴν καὶ κακίαν ἑκάστυ τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲ ὁ νῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὴ ὀρθὸν κανόνα

[a] Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμθαι. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ὅτοι γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, *eorum* possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

Τοὺς σέας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἔρια ὑπὸ τῶν σέων καλλιοπτόμενα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρῦξ ligna, cornua ῥίψ, vineas ἶξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρίψ lignis infesta, σκὼψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτικὸς] Conf. infr. c. 24: Supra Σκυθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ Δήμητρας τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν οὖν παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μήν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν οὖν παισὶν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μήν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν οὖν παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lectt. Lucian. p. 62: contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ δ' μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴ Λιβανίτιδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γυναικυλλίδα & κυβίστην, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeceine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſeferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φὴς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μὴ πολε πρὸς τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, λαβών; Ἑλικῶνα μέν γε, ἵνα μητρίβειν αἱ θεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πολε, οὐδὲ μητριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ καὶ μεμνῆσϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γοῦν τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὑπὸ τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τῆς Λιβανίτιδοϛ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσϑαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνην ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τῶν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸν τοῦ Ἵππου κρήνην, ἅ-

περ

b Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. *c* Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* *d* Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* *e* Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P.S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μέ] Ὅρος ὅπου αἱ Μοῦσαι μητρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σύρος εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος ἔτος καὶ Δαμασκηνὸς, ὅσον ἀπὸ τῆ Λιβανίτιδοϛ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἕτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῆ Ἑλικῶνοϛ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐςὶ Βοιώτιον, ἔ πρὸς τοὺς προπόδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξεἰργασαι, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τῆ Ἑλικῶνα δὲ φησι ϛ Ἡσίοδοϛ νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἴκασι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνη ἄν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξήργασαι, item τῆ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϛ ϛ πέμπτοϛ — αἰχρῷ δαίμονι Ἀφροδίτης, οὐ ἀκρωρείας μέρει τῆ Λιβάνου ἐν ἀφάκοις ἱδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (sic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διεφθόρασι τὸ σῶμα. Γύνιδες γοῦν τινες ἄνδρες οὐκ ἄνδρες, τὸ σημεῖον τῆ φύσεως ἀπαρνησάμενοι, θηλείᾳ νόσῳ τὸν δαίμονα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλεψίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϛ ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ϛ ἀπερᾶτῃ χώρῳ κατὰ τόνδε τὸν νεὼν ἐπεχείρουν το. Ἔφορός τε ἐδεὶς ἦν τῶν πρατομένων, τοῦ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϛ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδοϛ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ᾧ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων τόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τοῦ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλος σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἑνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖν νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κατὰ πολλὰ βιβλία. [e] κατὰ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα πολλῷ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελέτης γραμμένα εὑρεθῇ καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὑπακούσῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιοδεύῃς; πίθηκος γοῦν ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησί, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶσθα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλοὶ ἂν ἦσαν ἤδη παμπληθεῖς οἱ πεπαιδευμένοι, καὶ οὐκ ἂν ἦν ἐν τοσούτῳ πλήθει ἄξιος ὁ ἐπαινούμενος. ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐστὶν οὐδὲ τὸ τυχόντα βιβλία κεκτῆσθαι, οὐδὲ τὸ ἐπιγράφειν τοῖς τοίχοις τὸ πολλὰ ἀναγεγνωκέναι, ἀλλὰ τὸ τοῖς ἀναγνωσθεῖσι καὶ ἐμμελετηθεῖσι καὶ ἐνδιαιτηθεῖσι τῇ ψυχῇ ἐπιδείκνυσθαι τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puri oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κάτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἔχῃ recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ἐν ὁ Ὀλμειὸς ἐν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλουσιν ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἁλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τοῦ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τοῦ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S. Ibid.*

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ᾧ μόνον ὑμῖν τ πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιλας. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲ τ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τὺς μηδὲν τ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲ δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶ ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἁψὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ βιβλίων ἠγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὄπνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπταμένος, κτήσαιτο τὺς Τιμοθέου αὐλούς, ἢ τὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὅτε ὀπταμένῳ χρήσαιτο τῇ τ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

h Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουτέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ἵν' ᾖ τίνος οὖν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὅτω καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὁπὸ τ ὁμωνυμίας, εἰ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἔσεσθαι Ἰσμηνίας. ἐώνηται μὲ, ὁ μέντοι ὢ πλέον τοῦ †ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἐπελπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἁψὰ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἂς ἁψὰ χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. ἁψὰ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. ἁψὰ χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀρμοτ. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ' ἂν ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ ἔτι δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. ἐπὶ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ἁρμόσαιτο τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δή, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἆρα σκώμματα ἔτος εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφὴς ἔτος, καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστον

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοποῦ] Ἐπίσκοπα marg. *A*1. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan.* c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοπποφόρον *El. P. H.* marg. *A*1. Καππαφόρον *J. B*1. *S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *El. Fr. B*1. *P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A*1.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τῶν ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ἦσαν ἔτοι οἱ ἵπποι τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ὁ παρανομάζοιτο ἀπὸ τοῦ κάππα κοππατίαι, ἀπὸ δὲ τοῦ § σίγμα σαμπόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νίσα δὲ πόλις Μηδίας, ἣ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἐκ ¶ Λαρίσσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὀνόμαστοι. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σιγμα σαμπόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; sed σαμπόραι in textum recepit ex C. cum σαμπόραι tantum editum esset, in *V.* vero σ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσσης] Λαρίσσα *V.*

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075. . . Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπ- τῇ αὐλῇ. *M. du S.*
12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *El.* adscripsit *Solan.* An τ'αυτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*
17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inusta erat nota K talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*
18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρ, nisi quod *El. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, possit.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & siculneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἑκαστον εὐθὺς τὸ προχειρόταλον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεσθαι, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[c] Καὶ ἐγένετό τις ὀλίγου πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνήρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ἔτι τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ τὴν πολείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ὁ ταῦτα ὢν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q, *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κάππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam MSS. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐπίσημον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt ϙ. ϗ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναβ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καί, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus vernit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνῳ] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω ποτὲ πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὴν Βήτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· ἔσται γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσεται μὲν τὸν πολαμόν, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὑπὸ φόβου καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναπνεύσειε, δείκνυς τοὺς παμβλῶπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μελαφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

[a] Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* [b] Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A*1.

54. Καὶ [*] ὑπερπηδήσεται μὲν τὸν πολαμὸν] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῆσαι. *V.*

[*] Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσεως Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *J. B. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & αἱ male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδες & ἐμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβαταὶ) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, εὐτελὲς μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γερόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter rident?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a facerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπότιλω. τὸ αὐτὸ δὴ κ᾽ σὺ πάσχων, ἐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲ ἔχον τ᾽ διφθέραν, χρυσῆν δὲ τ᾽ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, κ᾽ καλαισχύνων, κ᾽ διαστρέφων, ὑπὸ μὲ τ᾽ πεπαιδευμένων καλαγελώμεν, ὑπὸ δὲ τ᾽ ξυνόντων σοι κολάκων ἐπαινέμεν. οἱ κ᾽ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τ᾽ οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲ οὖν γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύναλον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχὺν, μήτε πρὸς ὠκύτηλα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ κ᾽ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείσθη ὑπὸ τ᾽ καλαράτων ἀνθρώπων, ὃς εἶχε πρὶ αὐτὸν, ἐπαινούντων, κ᾽ βοώντων, ὁπότε κ᾽ τὸ σμικρόταλον ἐκεῖνο ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ κ᾽ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενο, κ᾽ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῦ τ᾽ δάφνης σμαραγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρὰν Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non sinit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, ἡ ἐμβὰς generalius esse, ὁ ἐμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ᾽ Ἰλιάδ᾽] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ κ᾽ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τ᾽ Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα κ᾽ βῆτα κ᾽ γάμμα ὀνομάζονται, κ᾽ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ κ᾽ γράμματα καλοῦν). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημηγορῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερπηδήσεται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστρ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. κ᾽ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἓ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. κ᾽ μὴ γέλωτ᾽ ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν —— διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πειραιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθῶ & Πειραιῶ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λῃδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὲν, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 281. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ράγδες εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν τὴν ἀκρατον πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις καλλικεκοσμημένην, Μουσῶν μέλα-95 ξυ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντέχνως εἰργασμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν που καὶ ἦλθεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν ἢ Θηβαῖον ἢ Φάυλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται δὴ [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ ποτε καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύντακτον, ἀποῤῥήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὑπὸ τῆς τόλμης, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

rагdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνησο] Ὠνήσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ ᾠδὴν] *Hesych.* Ὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες λοιπὸν τοῦ συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷτται] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸ μέλαινα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

Μικρὸν δὲ ὕπαχὼν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ κἀ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ἔτός γε ἆσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτει, καὶ ἀνεκηρύττετο, καὶ τὸ Εὐαγγέλιόν μοι καλεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γ̃, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος πρόσει γὰρ τ̃ ἀτεχνόν σοι ταύτῃ καὶ περιττῇ τρυφήν. [e] περὶ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, πᾶς ὅσον σοί γε ὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατ̃.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τ̃ ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

c Ξυμμαστιγωμένης] Συμμαστιγωμ. male *Br.* d Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *F.* & *V2.* quae κόλλωπας. e Περὶ] Ita bene *Ald. F. H. P. Br. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* f Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* g Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφείῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παρασπάλισκοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκδέδεν̃ται αἱ νδυραί. *V.*

37. Ὄνησω] Γρ. Ὤνησω. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα ἀκτ̃ *καλλιεφρονημένως· ἐπεὶ ⊖ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαλαφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει. *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καλλιεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλλιεφρονημένος, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· καὶ ὕτω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπὶ πολύ γε σώζεσθαι αὐτόθι.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιτθακοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δ' ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὸν Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

[a] Πυνθανόμενον] Ita *Fl. B1. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἔναγχος γὰρ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique caussam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δλά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμασιῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περεγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τεγεάται τῷ Καλυδωνίῳ] Memorat inter ἀτοπώτατα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐγὼ

num canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαντας αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι μὲν οὖν καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐκ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γοῦν, οἶμαι, κἀκεῖνος, εἰ τὰ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλην ἐπιστήσεσθαι, καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυματοποιῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, τάλαντον καὶ κἀκεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου, καὶ

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1. & 2. B1. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαντας αὐτὸν] Ἐπὶ κάκεῖνος ὑπὸ τῶν *κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. †Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης γὰρ τοῦ Μούσης μυθεύεται γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δ' ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο δ' Πλουτάρχου. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κωῶν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἔστι δέ, inquit, τὸ δέρμα ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου· διεσπάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου δ' εἰς ἅπαν ἦν τριχῶν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τημβρὸς θύραις, inventa, narrat, post nudatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῆμα φανέχοντα εἰς πίστιν ὡς ἔστιν ἀνθρώπου· ἐπεὶ δὴ μέγεθος οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἔδοξεν. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλούς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι δὴ τὰ νεκρὸν κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεὺς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυόνου

καὶ Μεμφῖται τὰς Ἰσιδος τὰς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαυμαστοῦ κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὴν ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. ὅτος τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ κἀκεῖνο τὸ Δωρικόν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ πυ-

1 & Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſciſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἤγελται adſcript. marg. *J.*

ξυόνυ βοεικαλλεῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνυ βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J. F. R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersn. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἀμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ξέρξυ πατέρα — ἐπισῆναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διμοίτιν. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον ἔναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγονται δ' ὅτοι ὁ γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐρασθῆναι. *J. F. R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G. C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F. G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con„ jecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schef*„ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſius* „ adſcribere non piguit. *J. F. R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J. M. G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίσ, ϗ τὸ, αὐτοῖς γ᾽ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ϗ δι᾽ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτῷ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γ᾽ ἐλπίδα ϗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ϗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ϗ δι᾽ χολλᾷς, ϗ περικόπτεις, ϗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, ϗ τῇ κέδρῳ, ϗ διφθέρας περιβάλλεις, ϗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν ; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι δι᾽ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὴ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς ἐδ᾽ εἰπεῖν καλόν· μῖσος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, πρὸ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιούτους ἀπεργάζεσθε τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ᾽ αὐτῶν.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Aldi.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Guiet.* *e* Φασὶ] Sic *F. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς ἐδ᾽ εἰπεῖν καλὸν] Καιροπρεπὲς ⊕ τοῦτο, ὡς ἐδ᾽ εἰπεῖν καλὸν· τὸ γοῦν κοινὸν ὡς ἐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

ſignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγελᾶται] Lege ἤγγελλαι & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἐγελᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκεν ὁ Διονυσίᾳ] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὖς. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut εὐσοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur ϗ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, ϗ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros , verſus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , ϗ δι᾽ χολλᾷς ⊕ περικόπτεις, *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ δι᾽ χολλᾷς, ϗ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εἰς pro ης, ut c. 19. f. προτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλκετ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἄττ' ἂν ἄνθρ τ παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθ, κ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τ βελτίων, κ φυγῇ τ χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτ ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, κ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, κ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

Πῶς δὲ ὃ κἀκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστι; σὺ δὲ ἐκ τ ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲ ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τ ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσῃς, κ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, ὡς εὐξῃ [a] τότε χανεῖν σοι τ γῆν κτ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀνιφέρων τὸ βιβλίον;

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστον ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, κτ' τ ἄγγελον δὲ ἦν τ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, κ τὸ τ Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπών, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦ

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάπτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Al.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἔπιπαν ἐντίκτεσθαι πεφυκὸς, * ἐπιμήκη κέρατα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λῷστον ἢ πέλιον· εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κονιορτὸν § ἀποβάλλον. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis causae cur vulgatum desererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέρατα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτο] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius desci, quia ex C. est, etsi neque ἀδύνατον vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλον] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλων. C. etiam, nisi quod τούτε pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πολιόν, non πέλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημον. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάπτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῇ. *M. du S.*

76. Κα-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei causa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi causa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως κ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα τ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τ ὠνὴν τ βιβλίων· ὠφελείας μὲ γ', ἢ χρείας τ ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τ ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ πλαλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἀπειρότης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, κ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι κ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τ οὐσίας ἀναλίσκεις; κ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη, κ ἀγορὰν προὔτίθεις τ βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐ δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τ κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλός εἶ, κ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, κ ῥήτωρ, κ συγγραφεὺς, οἷος ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε κ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γοῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾴστως εἶ τ ῥινὸς ἕλκεσθαι, κ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τ ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Κἀμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήπου ἔσφαλται τὰ τ γραφῆς, κ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τοῦ συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat ex *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίους βατράχους δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος καφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ἐπὶ τὸ ψεῦδος τελαγμένων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῒεις ἐξυπτιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ἕτως ἐπὶ κολάκων ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἰκασα κατὰ τοῦτο αὐτῷ. τὰ

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & V2. quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀλεγορευούσῃ χωρὶς τοὺς Μουσῶν ὁ Φρυγῶν ὁρίσματα. V.

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος καφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis*. Vell. Pat. 1, 11, 3. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit. In fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt*. Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτηλα ἐπιγεγραφομένων ὑπὸ τῷ κυνὶ τεταγμένων. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τάξιν τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent*. Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* *J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit V2. in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ὠ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ὁ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kusse-*

rium.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit: Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὼ οὕτω διέκειτο ὁ Πύῤῥος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνεστίθελο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τἀληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ χορύζης. ὁ μὲν γὼ Πύῤῥος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτῷ· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὼ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύῤῥῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δή ῳ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐῤῥωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, oppositа est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἁλὰ πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἁλὰ πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἁλὰ παντὸς (intell. ἁλισήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς δὶς πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσον forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύῤῥῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τοῦ κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτερίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τιθήσοι ἐστί; cum respondisset Socrates τί δέ; ὅτι τοι σὲ, inquit, κορυζῶντα ἀβελτερᾷ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δεόμενον. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4: κενοδοξίαν, καὶ τύφον, καὶ πολλὴν κόρυζαν. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

[b] Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *J.*

σαφῶς οἶδα. ἔχεν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ἄτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρος; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία δι' ἣν περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γάρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνήρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλακεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἵος μού σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω περιφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γοῦν καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γοῦν [h] καὶ λουόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἂν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

[a] Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* [b] Καὶ] Neglexit *Fl.* [c] Δοκεῖ] Δοκοῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γάρ ἐστιν ὁ Λουκιανὸς ἡμῖν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.* † Μάρκον] Μικρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat ; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet ; quid visum iri putas spectantibus ? Herculemne illum esse ? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat : tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas ? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios ? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τὺς θαυμαστὺς ὑμῖν νόμυς συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ἀστατίλλεσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἴ τύτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὑπεκκλασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ μαστίχη, ϗ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, ϗ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, ῥᾷον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτῦ, ϗ τῆ καθ' ἡμέραν βίυ λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν ϗ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλῖνον τὺς βιβλιογράφυς; [e] Οὐκ ἀλλ' ὑμᾶς τινας ἀνθρώπυς [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἕκατον πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* *e* Οὐκ] Omittit *Fl.* *f* Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τῆ χύτραις ἴσως περιφέρουσι λήμας. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιανὸς σὺν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον & πολλὰ βιβλία ἀνούμενον, οὐκ ὤκνησεν εἰπεῖν χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, ϗ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λήμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad Mid. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κρί-

ξυνελάσονλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσανλα ἀποδόλ̣ μὴ τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδῶναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρ̣ γῆν ἀπὸ πολλῶν τ̃ ὀφειλομένων.

Καὶ γ̃ κἀκεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, καὶ ἤδη καρτερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζε̃, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω δύναρκεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τ̃ μηδὲν προσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ̃ οἴκοθεν, μεταπέλλοιό τινας τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖσιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μ̃ τ̃ πότον, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τοὺς

85 & ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad sanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros istos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de mul-
90 otis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus istis studiosissime elaborasti, in libris magni pretii exquirendis & in adolescentulis exoletis, jamque robustis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non
95 potest, ut homo pauper utrique *studio* par sis. Vide ergo quam divina res sit consilium. Censeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius ministros pretio emere, ne de-
1 ficientibus servis, liberos homines arcessas, quibus nempe non *aeque ac servis* periculosum, nisi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae post compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpissima de te
5 scortum illud effutiebat, qui ipsa indicia *sceleris* ostenderet. Ac possum ego testes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

[a] Σωφρονήσανλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσανλα *B1. F. P.* Σωφρονίσανλα *H.* [b] Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* sola. [c] Οὐδ'] Deest in *Fl.* [d] Δείγματα] Constans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Funt* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phrasi καὶ γ̃ κἀκεῖνα nihil est vitii; tam saepe enim habuimus illud καὶ γ̃ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere possim ad id haesisse *Solanum*; verum aliud in sensu quaesivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel sequens ταῦτα melius abesset. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖν̃ haud infrequens esse, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνῳ ☾ τ̃ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Aristot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὴ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & similia Nostro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonasmos, veluti hoc *Lysiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ̃ ἰδίων τ̃ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occasione expromenda; non tamen ad verbum huic loco respondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi satisfacio; quare pro ταῦτα levissima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipsa*, s. *eadem illa*; nam qui opposita illa pronomina eodem spiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem sonat atque: *haec illa*, & si δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici posse, nondum observavi. At si oratio posit fieri bimembris, & construi, καὶ γὰρ κἀκεῖνα δεινῶς ἐσπούδακας, *& in ista valide incubuisti, circa haec duo*, salva res foret. At vix patiuntur sequentia. *F. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum sit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philostr.* Ep. 14. Οἱ ἐρωτικοὶ τ̃ ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις ☾ ἐξώροις. i. e. *senioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim signif. aetatem justam egressos, quod satis jam docuit *Steph.* *F. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν. *F. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a sententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus sic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi sum, ut omissis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & ministros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi sunt, cum verna tibi non desint, quibus, si fugerint, non sit tutum, eliminare omnia quae post epulas & vinum agitis vos, etsi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιθ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ[e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κατ' πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ἀφ' τοῦ πλήθους τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque MSS. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἴκοι. *Th. M.*

Ὠνῇ δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφέμενον — διατρίβειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὠνῇ δὲ, sed ὠνεῖσθαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὅδ' mutandum censeo in ὅν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὠνεῖσθαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησιάλλοιο] Μιλησιάλλου forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησιάλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto μηδέ. *M. du S.*

3. Λάβωσιν] Subaudi τὶ, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διάγραμμα ἐπιδεικνὺς] Ἔτι δὲ δήγματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὅτι γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam absterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀμφὶ χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶσθα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτελαμῶ ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτῃ] Ἅπει *El* & L. male: prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* — b Ἐπιτελαμῶ] Ἐπισταγμῶ *El.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsin Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F. R.*

35. Τιμάρχου] Τοῦ καταπύγωνος scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάττας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae ergo *molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J. M. G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τὸν Κοττυτοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J. F. R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versas.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιαφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conscias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *istius tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eruditis, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτῃ τούτων. Nam & ἅπτῃ pro ἅπτει legendum. *F.G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio*. Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἔχων. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ χρῆσθ; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J.M.G.*

42. Ἅπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἅπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἅπει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἅπτῃ, facillimusque librariorum lapsus, qui ἅπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀνελίττεις eodem halitu sequatur. Ut enim ἅπτεις, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἅπτῃ sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀνελίττεις facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἴει, ὄψει pro ὄψῃ, in secunda sing. forsan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐκπυνθάνει *sciscitaris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἅπτει, ἀντὶ τοῦ ἅπτα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J.F.R.*

46. Ἤδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F.G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F.G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμμένῳ, ἐπιτελαγμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. ἡδὺν ὃ μὴ ταράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ὃ μὴ γένηται ἄδικον. *J.F.R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th.M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J.M.G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra Ῥητ. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F.G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J.B.*

χρη ὠφελῆς, οὐκ ἐκ τῆ κάλλους τ βιβλίων, οὐδ' ἐκ τ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τ φωνῆς καὶ τ γνώμης τ γεγραφότων.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τ ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τ βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τ ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους νάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τ μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἴδῃ τἄλλα μεστὸν, ἀπήλλαξε τ ὀδύνης τ νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους ὑπόσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε διὰ ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι χείρονες μὲ οἱ πολλοὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

ditis, quibus utilitatem percipere satis est, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

[a] Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Aiw.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀνάχ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan Ἀποφρ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. ὠὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰποῦμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἐκάστῳ διὰ συγγένειαν ἔρως ἰσχυρὸς ἐμπέφυκεν· αὐτήν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τ φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὑσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τ ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἀγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσκαχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐξαιρεῖ, καὶ τὸ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεις ἂν τὰ βιβλία· χρήσαιο δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃς ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλακειμένης, ἣ οὔτε αὐτὴ τὴν κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σὲ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

[b] Καλακειμένης] Κειμένης *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *B1.S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J. P. H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχιεστάτῳ τούτῳ μισθακίῳ, μὴ καθ' ἓν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λουκιανῷ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιαύτην σφηκίαν καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἑνὸς

* Ἐγκρατῆσαι βιβλίων. *V.*

4. † Ἐπηλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἠλύγη γὰρ ἡ νὺξ λέγεται. *V.*

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. *M. du S.*

† Ἐπηλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα reposuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπηλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπηλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπηλυγάζουσα. „ Unde etiam ἠλύγη reposuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπηλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. F. R.*

ταράττει) τὰ σκοτεινὰ, φόβου δ' ὑποψίας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτήν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum* LUMEN *ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑπερβαίνοντες ἀδὲν δέον, καὶ τὸ μὴ πλη-
σίον [b] καὶ ποδὸς πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόῤῥω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων οὐ λελείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα.
λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti
partim offendimus praeter rationem , par-
tim ultra quam par est progredimur , non
videntes quod ante pedes est ; quod vero
procul est , & longe distat , tanquam mo-
lestum quiddam metuentes. Atque in uni-
versum , in unoquoque negotio labi mul-
tum non intermittimus ; licet infinita jam
tragoediarum scriptoribus scribendarum fa-
bularum argumenta haec res praebuerit ,
Labdaci Pelopisque progeniem , & horum
similia. Pleraque enim fere , quae in sce-
nam ascendunt , mala inveniat aliquis ab
ignorantia , velut a tragico quodam daemo-
one , subministrata. Dico autem istuc cum
ad alia respiciens , tum maxime ad alienas a
vero contra familiares atque amicos delatio-
nes : quarum opera jam & eversae domus
sunt , & urbes vastatae funditus , patresque

in

a Τὸ δὲ] Ita *J. V2.* L. & Mf. *Bar.* Τῷδε Edd. cett. b Καὶ] Abest in B. c Καὶ] Iterum abest in B.
d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caeca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπασι; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est , *ignorantiam , ignorantibus haud minus esse malum , quam caecitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τὰ δὲ] Forsan τὸ δὲ. *F.G.*
Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque , Mf. Ox. & L. In Impr. reliquis τὰ δέ. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico: *Sed caecitatis duae species facile concurrunt , ut , qui non vident quae sunt , videre videantur , quae non sunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant , atque omnia caecis
In tenebris metuunt : sic nos in luce timemus
Interdum , nihilo quae sunt metuenda magis , quam
Quae pueri in tenebris pavitant , finguntque futura.

J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notissima fabula est , e Mythologis & Poëtis , Oedipi patrem per ignorantiam interficientis , matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyesten , eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini , apud quos haec fusius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem , recte *Tollium* di-

cere , Atrea & Thyesten intelligi , i. e. Pelopis filios , Tantali Nepotes ; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum* , qui in Epistt. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia , quando ait : *ut ibi esses , ubi nec Pelopidarum* , ad Ducem Pelopidam Thebanum , de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius* , in praestantissima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epistola : χείλη δὲ , inquit , κατήγορα , καὶ συκοφαντίας ἀπορρίφω· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων , καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων , καὶ βίᾳ ἔσχισε συζυγίας , καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω; πόλεις ὅλας , καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accusatoria & Sycophantica aspernere : nam non raro & liberos furere in parentes , & parentes in liberos adegerunt , vitae vincula & connexiones disruperunt , & in se invicem consanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras subvertit saepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt , quae apud *Themistium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέν , inquit , ἀπαλλαχοῦ δὲ πολεμοποιὸν , ἃ ἀντιπαρεισρυῇ , καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ , καὶ τὸ δρᾶμα ἐκείνης δὲ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permolesta est , rixasque & contentiones ubique provocat , quocunque se insinuaverit : ac cum patre filium , cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae rescissae, & confusae domus sunt ab illa calumniarum probabili specie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quasi in tabula quadam ostendere volo, quale quid sit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Ephesius olim imaginem illam occupavit. Nam ipse quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, socius fuisset. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis esset Theodotas, noverat, nisi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum esse, cui Phoenice commissa esset. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε τ᾽ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ τ᾽ ὁμογενῶν, καὶ παῖδες τ᾽ γεναμμένων, καὶ ἐρασταὶ τ᾽ ἐρωμμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τ᾽ τὰς ἀβολὰς πιθανότητος.

Ἵν᾽ οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βέλομαι τῷ λόγῳ, καθάπ᾽ τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀβολή, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτῃ πρέλαβε τ᾽ εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ ὅτος ἀβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μελεχηκὼς Θεοδότᾳ τ᾽ συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐχ ἑωράκει ποτὲ τ᾽ Τύρον, οὐδὲ τ᾽ Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἦκεν [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ τ᾽ Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ᾽ ὅμως τ᾽ ἀντιτέχνων τις Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admisi ex *Fl.* 7. Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *Alii.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τ᾽ κατὰ Φοινίκην χώρ. *V.*

mittit: a qua illa est de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander*: ψεύδους ἀβολὴ τ᾽ βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium est apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis causa fuit. Sed & ipse Alexander vel solus possit sufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, ostendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. II. *Nos memores professionis universam imaginem principatus ejus oculis animisque subjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri possit; neque est tamen. ἓν ἀβὰ δυοῖν. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad distinctionem istius Apellis, qui sub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id est adoptione, fuit Ephesius, teste *Suida*, Pamphili Amphipolitae discipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Casauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Eusebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera restituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀβὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καλεσίχθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hederae, & Ptolemaeum quoque compunctum fuisse, hoc est, stigmata foliorum hederae insita ipse fuisse.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legisse: nec video quomodo aliquis foliis compungi possit, aut quomodo foliorum stigmata alicui inuri queant: nisi pejore, quam pessimi στιγματίαι, conditione futuri sint. Lego igitur, φύλλοις κισσῷ καλεσίφθαι. Et hoc liquet e sequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, si vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μεμελεχηκὼς Θεοδότᾳ τ᾽ συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* semper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, cum vide libro 5. historiarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc historiam lib. v. fuse narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, historiam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & seqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & seqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τὄνομα, ὑπὸ φθόνου δηλαδὴ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς περὶ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, καθεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἰδὼς κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὃς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλα δ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defecisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

a Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. b Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὁ πάνυ] Κατα ἄλλ' ὁ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὁ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. * Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶ ἐπανασώσεως τῷ Θεοδότᾳ. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὁ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. J.F.R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. *J.T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* *J.T.*

Ibid. Πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὃς τισὶ τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. *J.T.*

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. *J.T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα & τἄλλ' ὁ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὁ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Ms. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὁ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Orestes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* *J.G.G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui περίφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀρηρότα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀντίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηρμένος. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe apposuisse aliquem puto glossam τῷ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα τἄλλ-

λα

tus tyrannicae ; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est , ut nihil eorum , quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem , quam qui tantam proditionem sustinere posset , eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante , navigassetne omnino Tyrum Apelles ? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 χολακείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένῳ , ὥστε ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὴν παραδόξου ταύτης διαβολῆς , ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον , μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων , μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ 60 [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιηθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [c] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πλοῖον , [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μη- 65 νίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

[c] Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. [d] Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. [e] Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ἕτ. B. [f] Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. [g] Ἔαδε] Ἔκδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Αὐτὶ τοῦ †ἤρεσκεν. *V.*

† Ἤρεσκεν] Ἤρεσε edita. Ἤρσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λα δὲ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis : sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati , exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Emr.* Ἄλλ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ὀ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripteratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὀ πά- „ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ὀ πά- „ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le- „ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es- „ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus , & socordiam , vitamque luxui , compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum , apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex , & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae* , quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat , animo perpendens, non , quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset : non, quod & magnis a se beneficiis , & supra ceteros artis aemulos honoribus auctus esset , &c.* *J. T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est , ubi semel affectus inductus est , jusque illi aliquod voluntate nostra datum est :* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium:*

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἑρμαῖα ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἅμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo , facileque , dum earundem laudum amorem occulte animis inserit , ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit , ut nihil plane cernant , sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεποιηθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem , ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε , quae mox sequitur , mihi valde suspecta est: *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἔπιβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μή τις συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τῶν ἀνθρώπων, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ συμπολελαύκει τὰ ἐν Τύρῳ κακῶν, εἰ μὴ αὐτὸς αἰτίως γεγονώς.

Ὁ μὲν δὴ Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναστο τὴν διαβολήν.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam soluit est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; Coll. b Μεταγνῶναι] Αἰσχυνθῆναι G. B. & marg. Α1. c Παραδέδωκεν] Παρεδωκεν B.

Ibid. Μηδεὶς] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον ἀναλιποῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκαι λαβεῖν ἐπεύμησε· τοὺς δὲ ἀδικηθέντας ἥδιον ἂν εἶδεν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὅτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὅτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poeniter. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midae etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio erumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἀγνοίᾳ] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρρώτερον πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ παρακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τὴν λύτταν] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τῦ Μίδυ προσεοικότα, τ χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιούσῃ τῇ Διαβολῇ. περὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, κ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολὴ, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ κ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τ λύπαν, καὶ τ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲ ἀριστερᾷ δᾳδα καομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τ τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τ οὐρανὸν, κ μαρτυρόμενον τυς θεύς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, κ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῦ Μίδυ τῇ ἀρχῇ κεχρημένυ, κ ὑπὲρ τῦ πάντα μανθάνειν πολυθήνας ἔχοντ@ κατὰ πάσης τ ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τ ἀρχομένων, ὡς οὕτω ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ ☪ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι ☪ ὁ οὗτ@ τὸ ζῶον ὕπως εὐήκοον, ὡς ☪ τ λανθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθαι. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τῦ Μίδυ] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promtae, etiamſi gladio interim vacuae, odio tamen furioſae mentis armatae.* *J.T.*

90. Δᾳδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſae* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τ κόμης ἐξείλκυσεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲ ἦσαν ἀκέραιοι, κ τ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἄραντες εἰς τ οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὀδυρμῷ ☪ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſtae cauſae advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τυς θεύς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς ☪ ἄμορφ@ &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόν@; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, κ ἐρώτημα πρὸς τυς ὠχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ συ καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει ☪ φθονερῶν ὄμματα, κ πραιδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν Φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεσκευασμέναι τὴν Διαβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ συνηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλεσπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὰπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν ὑπ' Ἀπελλοῦ τὰ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομάρτουσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *Ὁμαρτοῦσαι. V.*
99. Ὁ συνηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτῆσαι] Ὁ καρτῆσσαι misere edita, & pro δύο μαρτυρῆσαι etiam δύο καρτῆσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusae mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὄδεν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγύς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μυκρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκανώτατε κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παρορᾷς; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν Φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ἀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγερωΐης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur
inviso vultu.

J.T.

99. Ὁ συνηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque describit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. συνηγηταί μοι τὰ οὐ πάνυ πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. Non habet CB.

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὸ Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γενήσεται. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ κατηγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τοῦ κατηγορουμένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακρινόντως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται.] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καθηγορούμενον] Τοῦ καθηγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μισῶ· ἀμείνων·
ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J.T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J.T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magnà vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστως θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ Φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστως αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τοῦ ψεύδους τυπτομένων, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deum maximum, maximamque illi vim attribuisse. Nam hæc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturæ a mendacio stent: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum sese insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J.T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt*: vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J.T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δὲ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, δεινότατον· ἐν τῇ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει μὴ παρεόντος κατηγορίων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπεπεισμένος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τοῦδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J.T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laborat.* *J.T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, προαγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τὴν διαβολῆς. ὅτος δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισεῖσθαι προσκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπαντι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

[a] Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. [b] Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τοῦ πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus.* *Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accusset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τῶν λεγόντων, ὡς ἔστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέσκευασε τοῖς ἀκούουσιν, ὃν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὥστε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχιστέον, ἀποκρουστέον, ἀποκλεῖσαι in not. *Toll.* adlegatum. Item Noster. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνορκον ποιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, σὺν οἷς πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικόν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ κατὰ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καταskευάζων αὐτά, κατὰ τὴν διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος παραστατεθείς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

minem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur. Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Coripso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Prinsquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκλω κρίνοιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντιξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ἄλλοις δικαίοις δὲ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quae aequa forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερον λέγειν ὁ δώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν, εἰ μὴ τὸ δικαζόντων ἕκαστον ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἔτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὲν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καλῶς ἐρούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὀμνῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognoturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scripturae terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad*

ἀπολογίαν τῇ καληγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ
καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν,
εἰ τῷ [a] μὲ καλήγορῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλοι
λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ
καληγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιω-
πῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λό-
γῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐκ ἐκ τοῦ δικαίου, καὶ
τοῦ νόμιμον, καὶ τοῦ ὅρκου τοῦ δικαστικοῦ, φαίη
τις ἂν γίγνεσθαι τὰς μηνύσεις. εἰ δέ τῳ
μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραι-
νοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς
κρίσεις, ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

[a] Μὲν] Non habet B. [b] Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καὶ εἰλικρινεῖς. V. Ἤτοι μὴ ἑτερορρέπεις. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Cæsar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀκριβῶν ἐν ἀρχῇ τὰς φαναλικὰς, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτῶν τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τοῦ κατηγόρου λέγοντος, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciv it. J.T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσεις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ προδόξῳ τὸ ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαλειλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἤπου σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Hip. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers & γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα δεῖ τούτων ἀποφαινόμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίσταλο γάρ, οἶμαι, κἀκεῖνος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, κἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅθεν ἐξ ἅπαντος ὁ μισθάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἀκρίτον ὑπάγων τὸν μισθαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, κἀκείνου τὴν ἀπολογίαν τῷ ληθαίῳ τῆς καταγορίας παραμύθιον.

Καὶ γὰρ ἀπαῤῥησίας καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἀμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰπόντα. μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιούτῳ inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἴτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, οὐκ ἀκουστέον τοῦ δευτέρου λέγοντος· πέρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲν ὑπήκουσε κληθεὶς, ἢ ὑπακούσας ἐτερέτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκουστέον ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀδύνατον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως βέλτιον ἐστὶ μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὃν φάσκεις, Λυκιανέ. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Senſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐποιχομένοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν· Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινέσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J. F. R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀφροδολῆς ἔστι πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον,
Μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus. *J. T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J. T.

79. Ἀπαῤῥησίας] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt,* inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Qui dicere tibi niſi clam non vult, paene non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J. T.*

τοιῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καταγορεύοντι ἑαυτῷ συνεπίσταιτο, οὗτος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο τοῖς πολεμίοις.

Ἰδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δε-

80 meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τὰμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* *J.T.*

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Saevit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.

J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* *J.T.*

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τοῦ συκοφαντεῖν, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τοῦ ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. *J.T.*

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* *J.T.*

89. Διευθύνει καὶ ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit:* vel, *judicio cum eo experitur.* *J.T.*

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. *J.T.*

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* *J.T.*

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύπτε δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. *J.T.*

93. Ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις, οὕτω τὴν κολακείαν ὁρῶμεν οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' οἴκων τε καὶ πραγμάτων μεγάλων ὀλίσθημα καὶ νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* *Plato* in epist. ad Dionysium: Ἐώρων γάρ ποτε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερογκους, τῶν τε ἰδιωτῶν, καὶ τῶν μοναρχῶν, χεδὸν ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μὴ αἰσχρᾶς βλάβους ὁμιλοῦντας τρεφούσας, ἃ κακοῦ οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῶν ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiae, altaeque potentiae generant.* Q. *Curtius* adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐὰν ἴδῃς αὐτὸν ἐπὶ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμῶντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώ-
Iτεροι, καὶ τὰ μίση ἐπισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοήθεις ἐγκατέστεραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν, εἴ πού τι γυμνωθὲν μέρος
5. θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βούλεται, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζει τὸν [d] πλησίον, καὶ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτεχνῶς εὐ-

c Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πόλεμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

τοῦ πλούτου τε καὶ πολὺ δυναμένων, ἢ καὶ τὰς τῶν μοναρχῶν οἰκίας ἀπιόντα σωφρόνως, γιγνώσκειν μάλιστ' ἀκηκοέναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀληθεύειν ἄπαντα· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται καὶ τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J.T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὅτου εὑρηται τρόπου διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὕρεται δὲ μάλιστα καὶ πρῶτον τοιαύτη κακεντρέχεια, καὶ βασκανία, καὶ δόλου περὶ τὰς αὐλὰς διατριβόντων, καὶ τῶν τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Quæ malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum æmulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolæ vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J.T.

4. Ἐπιτηροῦσιν εἰ πού] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπε εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J.T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βούλεται] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentiæ.* J.T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντιρρήτορας βουλόμενον, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J.F.R.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὅταν δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, καὶ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲν ὑποσαίνει, καὶ θωπεύει, καὶ τέθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίησί τινας καὶ ὑποσπείρει διαβολάς· κρυφίῳ δὲ λόγῳ κινήσαντος ἕλκος, κἂν μὴ παρελθὼν εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τοῦ Μηδίου φυλάττει μεμνημένον. ἦν δὲ ὁ Μήδιος τοῦ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χοροῦ τῶν κολάκων οἷον ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτηλαγμός. ἐκέλευεν οὖν θαῤῥοῦντας ἅπτεσθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι κἂν θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ διδυγμός, ἡ ὠλὴ μένει τῆς διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὠλαῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις καρκινώμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώταν, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπῃ, καὶ ἁλῷσέσυρῃ, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γοῦν τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' κτανέοντα κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ὑπὲρ μικρῶν τοῦ ἀγῶνος ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· ἣ μὲ ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις οἰηθείη, ἀλλὰ πολλῆς μὲ

10 expelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

15 *Nam communis amat caedentem caedere Mavors.*

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & 20 periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, ne- 25 que simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2*. Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τε *Homer.* c Ἡμισυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μισος ἢ ἐλπίδος forsan legend. adpinxit aliquis margini.

zum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios : docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumniæ cicatricem mansuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotæ historiam ab æmulo Cratero per calumniam subversi operæ pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quæ mirum in modum hæc, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique prævertens superat : quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem. *J.T.*

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γοῦν τοῦ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῇ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adscripserat *Solan.* τε in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epist. prima, commate νς'. *J.T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuisse ἢ μισος ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τέχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit. *J.T.*

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentiæ defensio intercluſa respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitiæ deseruntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώρημος] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claresc unt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentiæ invidia carent,*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβῶς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ μὴ τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν [d] κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τοῖς ἀκούουσιν.

Διαβάλλει μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος· ἅπασι γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζονται, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὴν ὕσπληγγα εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. *e* Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καλεδυνάστευε. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μύωπα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magnae felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiae gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τέχνα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγγος εὐθὺς καλαπεσούσης] Ὑσπληγξ ſive βαλ-

καλαπεσόσης, μόνον τῦ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν Ἀφάνειαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, [a] κἂν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄπαθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὸ ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅπερ τὸν κακοτεχνίαν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸ τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπισκομιεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν πολὺ νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, κἂν ταῖς Φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Κἂν] Recte *J. S.* Κὰν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὁμοιος male Fl. d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J. T.*

Τῆς ὕσπληγος — καλαπεσούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὕσπληγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὕσπληξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλβίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J. M. G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὸ πρωτεῖων legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν Ἀφάνειαν ἀποτείνασι πρὸς τὸ τέρμα. *J. T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F. G.*

49. Καὶ ἄπαθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J. T.*

53. Ἐπισκομιεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔξω τὸ ὑπόδημα, μὴ ἐπισκομίσῃ μέ φησιν ἐμπεριπατοῦσαν. *F. G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J. F. R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictæ locum.* *J. T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ ληφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cœtum mediæ traxere catervæ.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiæ defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J. T.*

64. Ἢ δ' ἀλλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀλλότριον] Lege ἠδὲ, i. e. καὶ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F. G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [c] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τὸ διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἔστιν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μελαβάλλουσι, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦντες τὰς καταγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίο-

[c] Φίλοι] Φίλον B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Πρόσαψεται B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *V2.* & *J.* Μηδὲ *P. S Amst.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunæ, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quæ alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μελαβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον διατροπαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαπτύσαι, καὶ ἐκ γείτονος κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitiae vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledictus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & foetida* ἄκοσμος.
Caesia παλλάδιον, *nervosa & lignea* δορκὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὺ πάντες;
Ἰσχνὰν, ἀλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis
instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὴν νέαν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ κληθεὶς ἐπαινεῖται· τὸ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ διὰ μέσου τούτων ἐρεῖς ἰσομετρότητα ἔχειν· μέλανας δὲ ἀνδρικοὺς ὀνομάζεις, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρώτους δὲ οἷόν τινος, ἀλλ' ὃ ποίημα εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλώρους δὲ ὁ τέττιγμα οἷόν τινες ἄλλο ποίημα, ἢ ἐρασμοῦ ὑποκορίζομενοι τε & σύχνερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρας ᾖ. Lege, μελαγχλώρους, (sive μελίχρους, ut alii malunt) δὲ οὐ τέττιγμα οἷόν τε ἀλλ' ὃ χρῶμα εἶναι ἐρασμοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ οἷόν vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceteræ mendæ manifestæ sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi æruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quæ describere nolo, ne alienæ fructum diligentiæ videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τὴν διαβολὴν τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου καὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀποβλέψαν ἐς αὐτόν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν οὐ μάλα [c] ἀηδὴς, καὶ ὅλως ἐρωτική· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐχλεύασέ σου Φιλόξενον τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεον καὶ ἀνόσιον ὁ φίλος διαβάλλει, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροφθέμενον, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοέμενον. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. Ἐστέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. c Ἀηδὴς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχον † ἐραθεὶς πείθει τὸν πατέρα ‡ ταύτης ἀποχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γεγονὼς τὸ θανεῖν ἀφ' οὗ εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ τοῦ πατρὸς γεγονότος Σελεύκου, ἀφ' οὗ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραπτίσκου τὸ νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπεξέστη ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. V.

* Σελεύκου] Καὶ Σιλεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐραθεὶς] In C. ἠράσθη . . . ὡς ἰσσῆσαι καὶ θανεῖν ἀπειλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτοῦ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γεγονὼς —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανάτῳ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐράσαντος Στρατονίκης διαπυόλα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicae novercae innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Repositi autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδής. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Erasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδὴς] Mf. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδὴς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρωτικὴ] Ἐρωτικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενον] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *s*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si caussam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ληφθεὶς τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ληκέκαυται ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τὸν φίλον, ὃ θᾶττον τὴν ἀκριβῆ ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν εἰς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [e] πρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν εἰς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι τῷ προδιαβάλλῃ τὸν ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένου.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τῆς διαβο-

e Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. f Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. g Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. h Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* i Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Fenf.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμθμον ἀνῦσαι. G.

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος λαβάν] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim ejusmodi mendacia confingunt, quæ maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestе ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mss. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indagandæ, seu perscrutandæ, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia auditæ criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Fensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἑτέρᾳ τε κάρῃ βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τῆς ἀλγηδόνης, τὸ ὑπεναντίον τῇ τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε ἐπὶ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τ τῦ ἀκέοντ@ ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε χ ὦδε Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε Πλαΐωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόν@ τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. χ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πότε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλιθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμὴ, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε χ ὦδε Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τ ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τ ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδ@] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδ@. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐστὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζεσθαι βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. ὑδὲν ἔν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἦν ὅ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὅσα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις ὅσα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νέ@ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσ@ Νέ@ ideo Νέ@ dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσ@ dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλαΐωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremæ luxuriæ, quam & feminæ adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quæ mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipat.* *J. T.*

10. Παραπλήσιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. χ μὴν τόγε παραπλήσιον ἀμφιὲς ἐστιν ἔνδυμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τ Παρα-

& Tarentinula indutus ſaltaſſet cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, ſed aemulatione quadam ductus ſententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum eſſet, ſi quis neque

καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσαλο, ἀπολώλει ἂν, ὡς ἐγὼ ἡδόμην τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὢν, καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν ἀβουλὴ λέγοιλο, εἴ τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Τυραντινίδιον male B. *e* Τε] Omittit B. *f* Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. *El.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέριστρον λεπτὸν ᾧ διαφανὲς ἱμάτιον ἐ πάντως πορφυροῦν. *V.*

Ταραντίνων χρήσεως ᾧ τρυφῆς. *Eſt autem pellucida veſtis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum uſu luxuque appellata.* Heſychius: Ταραντινὸν, ſive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, κρόσσας ἔχον ἐν τῷ ἑνὸς μέρους. *Tarantinidium, veſtimentum muliebre tenue, fimbrias, ſeu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν σὺκ ἐλλόβιον, ἐχ ὅρμον, ἐ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum eſt veteris poëtæ, Παρθένῳ δ' εἶναι δοκεῖ, φορῶν κροσσωτοὺς, καὶ γυναικείαν ϛολήν. *Virgo eſſe videtur, gerens fimbriatas veſtes, & muliebrem ſtolam.* Muliebri autem veſte Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionyſiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λοδῶν χιτών τις βαϛάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Heſych.* βαϛάραι χιτῶνες, ὃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βαϛαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Baſſareus *dictus eſt liber pater a genere veſtis Baccharum*: unde & *Bacchæ* Baſſarides *dictæ Perſ.* Baſſaris & *Lyncem.* Baſſaris *enim genus veſtis eſt, ad pedes usque demiſſa, dicta a* Baſſara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Baſſara* pro *Baſſaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipſa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Baſſaris* apud Perſii Scholiaſten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Baſſarides*, inquit, *Bacchæ. Quibusdam videtur a genere veſtis, qua Liber pater utitur, demiſſa ad talos, quam Thraces* Baſſarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Bacchæ ſuccingebantur. Vulpes Thraces* Baſſares *dicunt.* J.T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum ſaltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præſertim in feſtis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Juſtinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adduntur inſtrumenta luxuriæ, tympana & crepundia*; ſive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete eſſe cenſuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi feſtis ſolemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Mileſ. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis perſonantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, rauciſonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio ſtimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo colliſu non ingratum ſonum edebant. *Auſonius* in Epiſt. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu ſonitum: dant pulpita ſaltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis,

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et ſeries nudos veſte fluente pedes.
Mollia Dircæa pulſabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ ϛῆλαι σωτήριοι· εἵκελα δ' ὅπλα
Νεβρὸς, λειοντὴ, κύμβαλα δὲ, πλαϛαγή.
Sudorumque pares metæ, paria arma: leonis
Exuviæ, hinnuleus, cymbala cum ſtrepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & ſericatus & crepidam æratus inceſſit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid ſubtinniret, cymbalo inceſſit.* J.T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obſequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi ſcelus viderentur, ſi aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Iſocr.* p. 10. J.T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, ſi quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaeſtionem deferebatur.* J.T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῦ ἔρωτος Ἀλεξάνδρου ἐβιάθη προσθεῖναι καὶ τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τύτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τ' μειρακιώδη ταύτην τ' Ἀλεξάνδρου ὀπθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τ' Ἡφαιστίωνος, ὀπτασίας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum sibi neque adorandum sumsisset Hephaestionem. Cum enim decessisset Hephaestion, prae amore illius Alexander reliquae suae hoc etiam adstruere magnificentiae voluit, & Deum suo suffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca consecrari & arae, atque sacrificia, festique dies novo Deo parari; sanctissimumque omnibus jusjurandum esse Hephaestion. Si quis vero subrideret ad ista, aut non satis religiosus esse videretur; mortis illi poena erat proposita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis statim eam incenderunt, excitaruntque, qui immissa sibi ab Hephaestione insomnia narrarent, praesentiamque sibi illius oblatam, & sanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem sacrificarunt velut

Ae-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσασαν marg. A1. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τ' * προλαμβάνοντες. V.

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τ' Βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ & τερατώδη διεξιὼν ἐύπνια, § ἅτε καὶ ἄκρη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμαντις. V.

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— V.

† Συλοκάκας] C. D. male Σιλοκάκας λ. ὄντα τ. β. διαβάκχευε. M. du S.

‡ Magistri fuit summa dignitas in aula Constantinopolitana, de qua vide *Meursium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Isauricus, vel Coprony-

mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiastam nostrum saltem ante 1229. annos non vixisse, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. J. Cler.

§ Ἅτε καὶ ἄκρη] Exc. G. ἅτε καὶ ἄκρη. Barbare. Sed tamen genuinam puto esse scripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκρη, ut in V. M. du S.

19. Ἐβιάθη προσθεῖναι & τῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præcessit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et sequitur prompte Benedictus verba hæc ipsa sic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & versionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorsus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impensa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec consideratio magnificentiæ funeris potest hic locum habere. Majora desiderantur, quæ habebis, si recte vertas mecum *ad reliquam rerum suarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus*. Inter alia ingentia acta sua referri voluit, ipsum ex mortuo fecisse Deum. J. G.

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. J. T.

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Drusillam documenta nunquam deinceps nisi *per numen Drusillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæsaris narrat, controversias quasdam a plebe *interposito per Cæsarem jurejurando* distractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* sibi *neque sanctius*, neque *crebrius* instituisse, quam *per Augustum*: quin & violata perjurio numina ista gravius vindicata, quam si quis per ipsum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæsaris pejeratur*. J. T.

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis signa. Unde & ægrotantes, & futura praenoscere cupientes, in Deûm, Æsculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, sese templa conferebant, per somnium illorum voluntatem, responsave expiscaturi. J. T.

32. Ἐπιφημίζοντες] Illustravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illustris *Ez. Spanhemius* in V. Dissertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatissimum. J. T.

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus est in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λ῀ ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρ῀ ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὁ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμεν῀. [c] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] παρὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τὴν Ἡφαιστίων῀ θειότητ῀; ἀφαβληθέντας, ὡς ὑ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἁπάντων θεόν, καὶ ἀφ' τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμι῀ ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμεν῀ παρ' αὐτοῦ, μικρῶ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφαβληθεὶς ὅτι δακρύσειε πρὸ τὸν Ἡφαιστίων῀ τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμεν῀ κατ' πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ κατ' Ἡφαιστίων῀,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. e Πόσους] Ὅσους B. f Οἰόμεθα] Οἶει B. g Παρὰ] Et sic El. cum cett. h Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* i Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Græci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quæ Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Dianæ, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρ῀. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat.. *J.T.*

Παρεδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκαλον, id est πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius.* Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ & ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ὀνειροπομπους δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 61. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristæ. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis æqua potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum generis qui sextus & ultimus heros,
Polluit, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκαλειρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμεν῀] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

ν@, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, Φανέντα ἐναργῆ τ̃ θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Φείσασθ' Ἀγαθοκλέους. ὃ γὼ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὑπὲ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τ̃ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

Ἡ γὰν κολακεία κὴ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθ@ συντιθεμένη. καθάπερ γὼ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὑπὲ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, κὴ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρ@ ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὑπὲ τοῦτο πάση δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι κὴ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω κὴ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τ̃ ψυχῆς, κὴ ὑποσάθρον, κὴ εὐεπίβαλον, τούτῳ προσβάλλουσι, κὴ προσάγουσι τὰς μηχανάς· κὴ τέλ@ ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαστομμύου, [d] μηδὲ τ̃ ἔφοδον [e] αἰσθομμύου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένων@, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, κὴ σφάττουσι,

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἰσθωνται] Αἴσθονται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. Bl. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδοι. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βρικρὸς λόχ@ ἀντιβίοισι
Λάθρι@ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὗδοντας δὲ κίχησε φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρε@ εὐμενέοντ@, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, κὴ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλ@, ἄσε@ ἄτῳ,
Δαλὸν εὐδμήτων μεγάρων αἰσχρὰ φέροντες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidiæ media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactæ sub Marte quieto,
Cædunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casuræ signum, torremque ferentes,
Qui sit robustius jam prensæ malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosæ mulieres, omissis tectæ machinæ latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellæ parentes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ ᾗ] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ ᾗ. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρ@ κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπῃ ἂν αἴσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἠρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑπορύττει & ἐλέγχει τ̃ ἄφρακτόν τε καὶ ἀσθενῆ. *Quæ ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγκοῦς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβὰς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

καὶ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, καὶ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς διαβολῆς. οὕτως γὰρ γεννάδας ἐστί, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὡς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] διαβολάς· καὶ ταῦτα ὑποροφήσης, καὶ τοὺς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. ἃ γοῦν οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθραδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *V2.* [g] Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διατριβὰς *J.* sola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *El. B. P.* [i] Λαθραδὰ] Constans lectio, ait *Solan. Ald. 2.* tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος, ὁ εὐθέως κόρον λαμβάνων, καὶ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ὅπως τὸ κοινὸν ἐκαθωμιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ὅπως τὸ κοινὸν ἐκαθωμιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθραδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ὡς omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur καὶ ταῦτα ὑποροφήσης τῆς διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida.* *Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assiduos copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaeque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudiandae: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθραδὰ καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθραδὰ ἐκ πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi faustis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεσὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ἔτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρῶσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούοντος ἑκόντος ἑαυτὸν ἐνδιδόντος· τῷ δὲ διαβαλλομένῳ τὴν ὑπόβουλον ἀγνοοῦντος. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta nocte urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μεσὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. δι. γ. ὁ. ὁ. νομεθα πάντες λαθρηδὲ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ⊖ μεσὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίων ⊖ τὸ καλῶς ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἀχθεσθαι. *Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, νομεθα πάντες, λαθρηδὲ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὲ λεγομένας καὶ μεσὰς ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως νομεθα πάντες λαθρηδὲ καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μεσὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ⊖ μεσὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ⊖ μεσὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὸς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? *J. F. R.*

Ibid. Μεσὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ira

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἴκτιστον, ὁ μὲν δὴ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [c] ἐνεδρευόμενος. ὁ δὲ, ἢν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαισθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παροξυμένου.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἦν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητής φησι, βυσσοδο-

[d] Συνεπιστάμενος] Ἐφιστάμενος B. [e] Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρεύομενος V2. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέρρηξε] Διερρηξε *Coll.* [h] Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμενος; marg. *J.* [i] Παροξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πέποιθα τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male ſuadae credula cauſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſitae cauſae* ſunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἀεὶ· πάντες πρὸς τὰς λαθρηδὸν λεγομένας, καὶ μ. ὑπ. ἀβουλίας. *J.T.*

6. Τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare potueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.
J.T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* *J.T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis propius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J.M.G.*

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J.F.R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητής φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ρ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens.* *Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένως βουλεύεται, καὶ οὐ βάθους. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ⊖ κάτω θεὶς πολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικώς. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quae tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictae locum.
J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει τὴν ὀργήν. ἃ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυσπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν, καὶ τὸ μισος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα πεπαθῆ τινα καὶ [c] πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine οὐ *Fl.* b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex *V2.* & B. & marg. *A1.* Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex *J.* Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. *J.T.*

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* *J.T.*

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. *J.T. M. du S.*

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio*; ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis.

J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα πεπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen πεπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. πεπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖσθαι τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνηνται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ στρατηγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii.* *aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. *J.G.G.*

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & *V2.* In reliquis prave ὑποκινούμενον. *M. du S.*

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι fortaſſe ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Kr-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, que vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum caussam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλῳ ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς καλήγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ἐμπίπτουσιν

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἷον ἡδὺ πνεῖς, Λυκιανὲ, κατὰ τὴν καρδίας, ὥσπερ *ἀσαρτίας & μύρου ἅπασαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθεύων. *V.*

* Ἀσαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαβάστρου, quod emendavit *Solan.* addens: C. D. ἀσαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀλαβάστρου edere, ut in Impr. factum est, non decet.

neiσθαι certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Νεφ. 296. Μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἱλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J.M.G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικὰς προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J.F.R.*

Ibid. Ἱλαρῷ & κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Conf. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J.T.

29. Περιπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragœdiam meram & nihil non triste patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragœdiam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragœdiarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποψιῶν, non addito quibus rebus essent repletæ. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο καὶ ὑπερεπίμπλαντο & ἐκεκράγεισαν. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de prælio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιήσεσθαι τὸν ἀγῶνα & πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσέτε γέμοντα τὰ σκάφη, nunc αἱ μὲν γὰρ νῆες γέμουσαι δυχρήστως διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J.G.*

Ibid. Πένθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταρακτότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, σείουσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σείουσαν. *F.G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J.T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλῳ] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
Ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ὑ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν ἀπὸ τ' φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium suum præ se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiæ fidem injuriam facit.
J.T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J.M.G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J.T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνεσαι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καληγόρησε τὸν πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καληγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ὑπεχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ὑπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη καὶ τοῦτο ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεια,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde didicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδὲ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸν Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.*

* Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ † ἑρμηνεῦ· ὁ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ὁ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος ξυ ‡ Ζ, καὶ τὴν Χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. ὁ πολὺ δὲ τὸ ξυ μέσῳ διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὡσμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡσμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἱρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ἑρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ἢ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφυγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. xv. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες ἐν ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπια σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὄπισθεν ἑφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰοῦ χαλεποῦ ἐν ἀτόποις μεσοῦσι ὑπερπονίας, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποπετάσμασιν, οὓς ἀπελαύνειν χρεὼν καὶ ἀποσοβεῖν πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, ſeorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui noſtrum invitae voluit conſcendere le-
ctum:

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Πρῖτε, ἢ [e]κάκλα-
νε Βελλεροφόντιν,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ
ἐθελούσῃ·

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑφορθεῖσα. καὶ μικρᾶ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ ἡ πρὸς τὸν ξένον αἰδὼς ὑπὸ [f]μάχλα γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένη. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπθεῖσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οἴμοι, ὦ θεοὶ, οἴμοι ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσει τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διάβολλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g]ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [h]τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη ὑπὸ

e Κάκταν] Al. male κάτθανε *Coll.* f Μάχλα] Μάχλης *Th. Mag.* g Ἐχρῆν] Χρῆν B. h Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γραι. κάκταν. *G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογενειάζουσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἰκτῳ προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cœpit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἐκείνων συμφέροντι] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiae nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ κύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσδλέπειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. *F.G.* Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia paruí. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtæ & Criſpi Cæſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Muretus* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισ. c. 4. T. II. Ὀργ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλα] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ὀν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλα] Pro vulgato facit, quod & ſupra, *Aſin.* c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δεινὸς ὁ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phædra apud *Senecam:*

— *Falſa memoravi; & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſeram,
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juvenisque caſtus crimine inceſtae jacet,
Pudicus, inſons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſtidis vita, negat.

ὑπὸ τ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συνυφανθεῖσαν ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὑπὲρ τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος. ἔτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themistoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iste civilis ambitionis pruritu solicitatus. Scilicet justus, si cum aliis comparetur, Aristides: at homo erat ipse quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

28. Et, si vera est illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentissimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque insidias invidia composuisse deprehenditur contra virum consanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem societatem periculi una navigaverat. Adeo insitum est hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, sed φ.ὶ per compend. B. *Fl. Fr.* B1. & 2. χολᾶν *Ald. Fr.* & *H.* sine puncto subscripto, item B. b Χολὴν] Bene sic *P. A.* χολᾷν male *S. Fl.* c Τινὰς] Τινὰ *Fl.* & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταύτῃ ὑποκεκνισμένος ἀντὶ τοῦ ᾗ γὰρ ταύτῃ ᾗ φθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν *ἀεὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ ὁ συν αὐτῷ πρεσβευτὴς πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν †ὁρέων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἐν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ‡ἀναλῃψόμεθα. *V.*

* Ἀεὶ Θεμις.] C. Θεμιστοκλῆς ἀεὶ Ἀριστείδου διὸ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, nisi quod διὸ recte habet, non διὰ, ut illa. *M. du S.*

† Ὁρέων] Nullo sensu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam reposui ex C. est, & V. ipso. *M. du S.* Fors ὄρεων.

‡ Ἀναλῃψόμεθα] Ἀναλειψ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themistoclem vel dicto, vel facto læsum. *J. T.*

78. Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th. M.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione popularis flagrans.* *J. T.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Post inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & post φασιν in plerisque erat, sublato, nihil opus est *Marciliana* τοῦ εἶχε inversione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. *J. F. R.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An sic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel sic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἡλέκτρᾳ πέρι. *F. G.* Sed dein vidit vulgatam sanam esse, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὴν δὲ νῦν ἠρέμα διολισθαίνουσαν τ καμάτων. Plura adderem, si spatium daretur. *J. F. R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mss. Ox. sed verba haec, cum Luciani non sint, sed scriptoris Anonymi, ita rescribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* *J. T.*

81. Χολᾶν εἶχε] An χολὴν εἶχε; *F. G.*

83. Εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo silet *Homerus*: cui objectioni quid respondeatur, apud *Philostratum*, docebit te Casaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyssis, cujus fraude perierat Palamedes, consuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris similia*, ut ait Poëta. Fecit autem has insidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretensis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulysses consilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adversum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri se a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Milesi. *Vel cum falsis insimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* *J. T.*

Ὁ συνετώτ.] Ulysses. Historiam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo consanguinei Palamedes & Ulysses, alii doceant, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum socio.* *J. T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elsn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λό-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτη λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ὑπὲρ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τὸν γε νοῦν [c] ἔχοντα, ἢ σκέπτεσθαι, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνιέναι αὐτὰ ἀναπεπταννύειν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[c] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οὐκοῦν τὸ τῆς Ὀδυσσείας περὶ Σειρῆνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὁμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγον pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito*, *injuria*. *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Athenienſibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis*. *M.du S.*

98. Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caselius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forsan pro ἐχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ ⟨σ⟩ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censco. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M.du S.*

1. Ὁμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M.du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον δὴ αὐτὴν, καὶ ἀποκρυστέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν οὐ ταῖς ἀκοαῖς οἰκοδομησαμένους τὸ φυλακτήριον· ὡς τε πόρρωθεν αὐτῆς ἀφεστάναι τὰς ἐπιβολάς. καὶ μάλιστα μὲ ἀποκλείειν προσιοῦσαν, καὶ ἀπώθεισθαι· εἰ δ' ἄρα τις λάθοι παρεισδῦσα, μὴ τοι καλακρύπτειν εἰσδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἰλιγγιῶσαν εὐθέως, καὶ λυγιζομένην, καὶ βαπτιζομένην, καὶ οὐκ ἔχουσαν, ὅ, τι χρήσεται. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, ὃ μηποτε ἐνοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἅτε ἂν ἀποπειράσειεν, ὃς ἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τὰ ἀνοήτων ἤθησάν τι πρεσβεύειν, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέπτασαν, ὅτοι δὲ ἥκιστα ἀποκλείουσι τὰ φιλανθρωπίας· ἐξίστανται γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἑαυτῶν ἀφίστασι τὰ μεμηνότων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occulas, aut intra ædes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis hæsitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suæ minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epist. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitiæ ingrediuntur.* *J.T.*

J. Da

ἀλλ' ὑπῃσθῆσθαι ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι καὶ προβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα δὲ καὶ τ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῷ λέγοντι ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τ ἐξετάσεως. ὃ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῷ καταγορεύοντι, ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

dam sunt occupati : sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάνει] Καθεστάναι *Fl.* & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσος B. g Μισεῖν] Μίσος iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἴσχε τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων ἐπαγωγὰς & πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. προβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον προβάλλεται *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te malim: rem ipsam per se expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Patersamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius,
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratiae subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων ὀξέως μηδ' ἀκρίτως μηδέποτε πιστεύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ φίλων & συμμάχων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, τ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ διέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, quae audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ μὲ τ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιοτέρα δείκνυσιν, ἀκριβεστέρᾳ πείρᾳ τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, quae antea bene se habere videbantur, saepe aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* *F.G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. *F.G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν] Haec omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* *J.T.*

34. Ὡς

tione, quam puerile eſt, bone Hercules! & humile, & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus, ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀφοβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀφοβολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τὰ πραγμάτων καὶ τὰ ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

1 Ἀλλ' ὅτι μὲν ἠγνόεις τοὔνομα τὴς Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

h Οὐχ] Non comparet in B. i Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *V2.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σεσημειωμένας. παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καταδικαζομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην· ἐξῆγον γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν σεσημειωμένων πυλῶν, καὶ ὁδὸς ἀπὸ τούτων συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀνθρώπους κ. τοὺς σεσημειωμένους. Etiam C. niſi quod ἀνδρὰς habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque, (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in Ἡσίοδος, & in Πολύευκτος. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἑνὸς προσθήκην τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ἀνόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφρὰς ὁ βλέπων ἀπιστίαν. *G. C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τὴν φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τὸν γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ ἁπανταχοῦ ἀνήκοος ἦθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τὸν Ἀπόφραδα, ὅ, τι ἂν βούλῃ εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στέρνου συνείληφας. εἶπες τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] περιπετεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τὸν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τὸν ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στέρνου, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στέρνου ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix*, *quid tibi vis*, *cum loquacem in te poëtam concitas*, oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. F.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραχύτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *F.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τὸν γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τὴν γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τὸν τρόπον σου, aut τὴν τρόπων (ἕνεκα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *F.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ εἶγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἐστὶ τοῦτο βούλεται λέγειν. *F.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *F.B.*
16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἐσομένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυεύκτης ἡνίοχος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt σχολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *F.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *F.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γὰρ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ὕτως οὐ λόγοις μεγαλότολμος; *F.F.R.*
Ibid. Ποικοῦ γε δεῖ] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaeren-tem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

g Ταὐτά σοι κὴ αὐτὸς ἀπειλῶ, ἔ, μὰ τὸν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· h πόθεν; πολλοῦ γε κὴ δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ ἐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀφαρκέσαι, προσπαρακαλέσας κὴ τὸν Σιμωνίδην, κὴ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. ἕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν i Ὀροδοικίδην, κὴ τὸν Λυκάμβην, κὴ τὸν k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. κὴ ἔοικε θεῶν τις ὑπὸ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὑπὸ τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καταφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὢν, κὴ τὰ κοινὰ ταῦτα, κὴ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, ἀρχὴν δὲ εὔλογον παρέχοις τοῦ κτλ σοῦ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, κὴ οἰκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, κὴ μηδὲν l ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ ἐκχὶ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ κὴ μεθ' ἡμέ-

g Ταὐτὰ] Ταῦτα Edd. priores. *h* Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. *i* Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην *Fl.* Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. *k* Βούπαλον] Βυκόλον male *Fl.* *l* Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστολομένῳ *Fl.*

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγειν. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ καλήγορῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M.du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M.du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβακτα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M.du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M.du S.*

48. Ἐκεί-

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅπου πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πολὺ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπατίμησιν, ἢ μᾶλλον ἡ κάνθαρος μελαπειθείη ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἀ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν παρανομεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρός εἰ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καν θήλεος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ φειμένας ὀγκωμένου προσέτι ἀκούειν. ὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὸν Συβαρίτην [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Χαίτοι male *f.* b Ἑαυτὸν[Et sic *Fl.* cum cett. M. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsl. Ἡμιθέωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὕτω λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σωὼν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲ ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ ὃ βούλεται· ἔστι δ' ὃ μόνον ποιητὴς, ὃ γὰρ οὐδ' ἂν ἡδόμην οὐδὲ * παιπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὴν γὰρ αὐτῷ γλῶτταν † αἰσχρῶς ἥδον. τυτέστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου ὃ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γε Πολύμνηστος ὁ Οἰώνιχος ‡ ἀρρητοποιεῖ. καὶ πολυμνήστεια ὁ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε οὐκ τοῦ αὐτοῦ § πίνται ποτηρίου, καὶ αὖθις. Ἀριφράδες παῦσαι ληρῶν. *V.*

* Παιπόνηρος] Exc. *G.* Παπποπαῖ.
† Αἰσχρῶς ἥδον] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδών.
‡ Ἀρρητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*
§ Πίνται] Exc. *G.* πίεται.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἐν κυλίοισι κόπρου, ἐν ταύτῃ φωλεύουσί τε τὸν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ὀκτὼ δὲ ἢ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπὶ ταύταις, προάγει τὸ γεννητόν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μισεμψύχωσιν

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλής. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀναχ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. c. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀναχ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In *Æsop.*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen; licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [c] Βάσαν, τ' ὀπὶ τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνῳ αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὠφελητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεός, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὀπὶ τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῷ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τὰς ἀκοάς, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὀπὶ τὸν δε τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὀπὶ τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

e Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* f Κατάλιπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνετοίμοις, καὶ χωρὶς τινὸς ὀλιγωρίας. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Αἰσχροποιΐᾳ. *V.*

¶ Ἀνετοίμοις] Lege ἀνιτοίμως. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἐμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀριφραδῶ] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. F. G.

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ἡ παῤῥησίᾳ θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ἡ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. F. G.

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, καὶ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε καὶ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε Ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὖτως· οὐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὑπὲρ [b] στόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τῶν ἔπω καλαπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς ὅτι μὲν εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστῶν. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* 1 *ait*, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienssium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat Py-*

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὖτως] Ματαίως. *V.*

99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσεσθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis caussa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσώπου κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἔωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἐώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τόν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγων. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως caussa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τόν, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγων. Reliquae τόν — ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τόν — ἐκεῖνον λόγον. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta poscceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ τῷ Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [c] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τοῦ συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ οὕτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲ πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ὅσα ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *F.* & marg. *A1.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. B1. Ald. Fr.* e Ποικίλων] Ποικίλλων *F.* & *Ald.* f Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* g Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγον mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγων *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] + Ἐπιβοήθει. C.

+ Ἐπιβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβόηται V. & edita. Ἐπιβόηται Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μιγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς *Æsop.* fab. 128. ὅτι μιγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτιμιγίστη ὠφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ περὶ ἀσωτίας, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι ἀφικνεῖσθαι. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Locus mihi, & Cl. *Kiesero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παρέκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ὅσα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρησὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ πέλαγος εἶναι τὴν γαλήνην ἐσόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δίδωσι. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ὅσα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ὅσα, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ὅσα ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ ὅσα, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἐν τοῖς ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ἃ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, παρ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τὸν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλλιφώναις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. *Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius imposturae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.*

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ φαίνεται, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καὶ πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μᾶλλον ἢ δεῖ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ἐπιστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατά τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

[a] Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. [b] Ἀκρατὴς] Ἀκροατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. [c] Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* [d] Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολήμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λουκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ συγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πολεμῶ, ait: πολεμῶ, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμωται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum viderat accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque imparitatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ulius eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ru-*

νας, καὶ [c] θύσι, Νομᾶ τοῦ βασιλέως καταστησαμένου τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιστεύκασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνον [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸ κατάπτυστον, καὶ ἀλαζόνα, τὸ τῶν ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὸ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τοῦ βίου, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τοῦτο θέαμα, ὡς φανεῖς ἔοικε τὴν ἡδίστην ἡμέραν Ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] ταῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὸ Ἀποφράδα, ὡς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γοῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφράς, τί [h] δ' ταῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τῶν ἐδιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲν οὔτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο περὶ τούτου διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὑτοῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσι Νομᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. *f* Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A*1. Ὑπὸ Edd. & M. *g* Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A*1. *h* Δὲ] Δαὶ W. ſolus. *i* Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. *k* Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* *l* Καθ' αὑτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕστατον τὸ μέγα] Euripides: οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτῳ ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερέχουσαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ἐν ᾗ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος. V. *Schot.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνον ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *J. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνον ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* *F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνον ſuſtuli. *J. F. R.*

77. Καθ' αὑτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὸ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄκρα κεφαλαιώδέστατα τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γοῦν κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, κομψὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· πρεῖ

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta meus, *qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Iſta quidem Elenchus.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

11. Sed potius iſta nondum: de *Apophra-*

a Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἀληθῆ δή. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνίγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνίγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἢ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῳ ἢ μεγίστῳ τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναβ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπέ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβίβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus.* Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τ' Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου καταγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλικῆς, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβίβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius.* Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J. G. G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμποσ. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μέν ἐστιν Ἀφροδίτη, ἣ δοκεῖται, Οὐρανίᾳ τε καὶ Πανδήμῳ, οὐκ οἶδα — ὅτι γε μέντοι χαρίεν ἑκατέρᾳ βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥᾳδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παανδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, πῆ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τοῦνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐγὼ μὲν οὖν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶδα τὰ τ Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τοῦ Ἑλληνικοῦ. καὶ ὁ γέλως ἐπὶ τούτῳ, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τοὔνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τ Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τ ἀποφράδα δείξειας σὸν οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τ Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παανδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυδίδης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τ κακοδαίμονα τυτονὶ, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ὀρχῶσαι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τ αἰχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ὀφλὰ τὴν Ἀφροδίτου γενέσεως αἰτίως. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν τ τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν ὀφλὰ τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἐκ τοῦ μέλους, ὦ ποτνιαι Γενετυλλίδες, καὶ Θηλυδριῶδες & καλεγλωττισμένον, καὶ μαινδαλωτόν. Γενετυλλὶς, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio*. Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam*. *F. M. G.*

Πρὸς Παανδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Dipſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *F. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἐρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυδίδης] Corrige Κυδήδης. *Heſych.* Κυδήδη, ἡ μήτηρ τ θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυδήκη legitur, pro Κυδήδη. *Suid. Euſt.* *F. G.*

Κυδήδης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *F. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικοτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* οὐκ ἂν ἔφη σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ἵνα & ταύτην ἐξ ἀποφράδος & σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τὴν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μελαίνάν τε & ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ὥρα πω, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἴσθι καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἴσθι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δέ, ἂν δὲ βουληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γοῦν τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de causis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

[a] Κἂν] Καὶ *Fl.* [b] Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. *φήσει*.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur*. Horat. *Ille & nefasto te posuit die*. Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico*. &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio*. *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τοῦ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φήσει] Ita emendandum fuit, pro *φησὶ*, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda ſunt ; alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo , ne perturbemus audientes , auresque eorum quibuscum verſamur , vulneremus. Ego vero , bone vir , peccaveram , ſi ad te iſta de te dixiſſem ; oportebat enim , oportebat aut Paphlagonum , aut Cappadocum , aut Bactrianorum vernacula tecum agere , ut intelligeres , quae dicerentur , & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca , puto , lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint , hoc inter praecipua nomen remanſit , ita ſemper dictum , & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos , qui ante nos hoc nomine uſi ſunt , niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem , peregrina tibi & incognita poëtarum , ac rhetorum , & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi , qui dixerint , nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine , aureus , ajunt , ſtabis Olympiae. Etſi , quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat , idem mihi videtur ignorare , Athenas urbem eſſe in Attica , & in Iſthmo Corinthum , & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit , uti

λεκτέα , τὰ δ' ὄ , ὁπόσα αὐτῷ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς , ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς , ᾗ τιμῶσκοιμεν τ συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ , ὦ βέλτιστε , πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα ᾤ σ' εἰπὼν , ἥμαρτον , ἐχρῆν γ , ἐχρῆν ἢ χ' τὰ Παφλαγόνων , ἢ Καππαδοκῶν , ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι , c ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα , ᾗ σοὶ ἀκούειν ἡδέα. τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν , οἶμαι , καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα ᾗ τῶν Ἀττικῶν χ' χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τ αὐτῶν φωνῆς , τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τ ὄνομα διετέλεσεν , ὅτως ἀεὶ , ᾗ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν ᾗ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι , εἰ μὴ ᾗ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον , ξένα σοι ᾗ ἄγνωτα ποιητῶν , ᾗ ῥητόρων , ᾗ συγγραφέων ὀνόματα d διεξιών. μᾶλλον δὲ ὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τ πάλαι δείξας ὐ κεχρημένον τῷ ὀνόματι , Χρυσᾶς , φασὶν , ἐν Ὀλυμπίᾳ e στάθητι. χαίτοι , ὅστις γέρων ὢν , ᾗ ἀφῆλιξ , τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ , δοκεῖ μοι ὅτι ᾗ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ , ᾗ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ , ᾗ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ , μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν , ὡς τὸ ἦ ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene ſi: plurimae, Διεξιόν *F.* e Στάθητι] Στάχυσιν *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] Πρεσβύτης. *V.*

librorum vulgo ſcribo. *F. F. R.*

42. Οὐ , ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata, non ſcriptum eſt ἃ χ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ , ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur , vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ , & vel punctum minus potuiſſet poni , ideo non opus erat οὔχ ſcribere , quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *F. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἕως , quod cum ferri non poſſet , ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι , unde συνουσία , non a συνίημι , συνῆκα &c. *converſor , converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κάλλει τ πόλεων σὺ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. σὺ τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος. *F. F. R.*

62. Χρυσοῦς , φασὶν , ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *F. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος , ᾗ γυναικὶ πάλαι συνών. *F. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον ἠτιάσω· Φέρε δὴ καὶ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλῃ τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἐκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς ἂν καὶ μοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te ſciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμίμφου. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰσχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ὧν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριστής. *J. M. G.*

80. Λυπάνην] An Δυσάνην; quaſi δυσαχῆ ἔτεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάνην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώρᾳ etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάνην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάνη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in ἄν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἐκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις καὶ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομιόμῳ. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς καὶ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἑωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ σίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀνατρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ἅτε πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν δὲ τῇ θύραις, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἑωθεν τοῦ ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπισθιον ἐπὶ [c] τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονονουχὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

[c] Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δικ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῶς ἂν κάμοι] Δῶς ἂν κάμοι, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῶς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῶς ἂν κάμοι πρὸς Ἀδώνιδα εἰκάσαι παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ & ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀποφράδα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀποφράς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut veroſimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδα] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. ποδί. *Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus, & dextrae clauditatis occurſum.* *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κληδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τῷ ἀπαιτῷ ἔτει] Subaudi τὸ, Ἀδῶ, i. e. Ἀδῶνιδι ἀπαιτοῦντι ἔτει. *F.G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσαι χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθεν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ παραλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχρόους ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

Nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶεῖνα [c] μέμνηνται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρό σοῦ ἀνεισῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνηνται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνηται male V2. ait *Solan.* sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τὲ πόδας τῶν καθεζομένων, ἵνα μὴ εὐρῶσιν (1) ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, ὁ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, αἰτὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τοῦ νόμου παρ' ὑδὲν (5) ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τὰ ἀρχεῖα ἡμερῶν κ'. ἐπιῤῥεόμενος μέλιτι γυμνὸς ἐν γαλακτὶ, ἵνα ὑπὸ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, σολὴν γυναικείαν (7) περιβαλόντα. V.

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέου ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καὶ νὴ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Ms. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. G. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. G. κυφαπισμὸς. Lege κυφωνισμός. C. κυφαισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, αἰτὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. G. Τὸν δὲ χρόνον διε—— καὶ κρημνῶν. nisi quod pro voce ultima legit κριμνὸν, mendose τ. δ. χ. διελθόντος, κ. κ. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβάλλοντες emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare; benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, discedens cum plausu, jam tum honoratus ab illis; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud sane quod est in Tragoedia, duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu statim erit omnibus, *Istene? qui tum? post ista?* Itaque ipse, prudenti sane consilio, omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris, sed sponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aestatem, sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui, & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris? Quid ultimorum turpe putares? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo, ut Sinopensis

εισεπέμπε, εὐμένειαν αἰτήσων σὸν τῷ θεάτρῳ, στεφάνους κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτως καὶ σοφιστὴς. καὶ σὸν τοῦτο ἦν σύθωνλαί σοὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι, τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας, δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι, διστὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ, Ἐκεῖνος, ὁ τότε, καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν, οὐκ ἐπιβαίνεις τὸ σὸν πάπαν, οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν σὴν πατρίδα, οὔτε χεῖμα κακὴν, οὔτε θέρει [d] Ἀργαλέην, ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γοῦν ἐλέγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν σῶν λαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἔστι σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; τίνα γοῦν ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα σὺν αὐτοῖς, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τὸ τοῦ [e] Σινωπέως πίθον,

[d] Ἀργαλέῳ] Ἀργαλέαν W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum, cui collum inseritur, ut κύπτειν cogatur, qui ita vinctus est, plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἐκείνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἐκεῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic singularis? At substantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemisso ὄλεθρον, κύφωνα, patet; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινι ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριεφθείρε] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπερισυρόμενος αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀφαγωγῆς. Ego tamen συμπεριεφθείρε legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειρίας ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειρίας] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμνηνται] Sic necessario scribendum, non μέμνηται, quia non ad ἐκεῖνα, sed ad πολίταις pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ, Διστὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὴν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὴν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit, οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ, Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστων καὶ μεγίστων] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

τ᾽ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὺς μὲ δὴ πολίτας ὑδαμῆ ὑδαμῶς μεταπείσειας ἂν, μὴ ὑχὶ τ᾽ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

Τάχα δ᾽ ἂν τὺς ἄλλους τὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲ Ἀντιόχεια χὴ τὸργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ᾽ Ταρσόθεν ἤκουσα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ χὴ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, χὴ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπισάντες, χὴ σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι χὴ ποιοῦντα, εἰ μὴ πάντάπασιν ὀπιλήσμων τις εἶ.

Ἀλλ᾽ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ᾽ οἷς εἶπον, ὑπὸ τ᾽ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ᾽ ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ᾽ οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί᾽, ἐχρῆν δευτέραν τ᾽ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ᾽ ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, χὴ ἡ αἰσχρεργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, χὴ τὔνομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, χὴ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] χὴ

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquinisentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino obliviosus es.

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργασθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Jens.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ϕ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.F.

71. Ἐπιμανέστερα] (An forte ἐπιφανέστερα? nam altera vox est insolens.) *Kust.* Ἐπιμανῶς habes *Ic.* β. 25. ἐμμανέσθαι autem φιλοψ. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὔνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανέστερα legendum, sed ἐπιφανέστερα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς πρίστοις Ῥωμαίων. τέκνα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον; τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ [c] Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; πίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σου τῆς οἰκίας, καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὀπίσω τῇ σῇ ἐξόδῳ.

Ἀχαΐα μὲν γοῦν καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, [f] πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινὸν ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ [g] περὶ πόδα ἦν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι [h] ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

[c] Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίονος penultima brevi W. [f] Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. [g] Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἔδει cum cett. [h] Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Al.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἔδει ἂν ἐθαύμαζον; &c. F.G.

Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾴστα κρατήσαιτε. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῦ σῦ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμυσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὀπὶ τύτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῦ σῦ φιλήματος, καὶ τῦ ἰῦ ἐκείνυ, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακύσειεν ἔτι εὐχομένυ; πόσων ῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιῦτος αὐτὸς ὢν, καταγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ἀχνηθείην ἄν· σὲ δὲ ὐδεὶς ἠτιάσαλο ἡμῶν βρωμολόγυς λέγοντα, καὶ τροπομάθλητας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶσθ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. Bl. P. H. S.* &c. Ἀνθοκροτεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκροατεῖν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδακίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solavi* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγυς] Forsan βρομολόγυς. βρόμος *sonitus*, *fragor*. *F. G.*

Βρωμολόγυς] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad posset Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημᾶσθ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβληκαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάθλητας] Μάθλης *lorum*, *flagrum*. *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθ] Ψηλαφᾶν, χειροτρίβειν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγραφε. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμως ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμως in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut florerес effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ϖῦ γ᾽ ταῦτα τ῀ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ ϖυ τάχα τ῀ ἰαλέμων τινὸς ϖοιητ῀ καλορωρυγμένα, εὐοξῶτ῀ κ᾽ ἀραχνίων μεστὰ, ἅπερ ἐκ τ῀ Φιλαινίδ῀ δέλτων, ἃς ἁλὰ χειρὸς ἔχεις· σῦ μύτοι, κ᾽ τῦ σῦ ϛόματ῀ ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τῦ ϛόματ῀ ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαϛήριον ϖροκαλεσαμένη (θῶμεν γ᾽ ὅτως) ἀδικήματ῀, ἢ, τὸ μετριώταλον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριϛε, ϖένητα κ᾽ ἄϖορον ϖαραλαβοῦσα, κ᾽ βίᾳ δεόμενον, τὰ ϖρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ϖοίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, ταῦτα δὲ, ϖαῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔβοσκον, ἤδη δὲ κ᾽ τὰς ἀλλοτρίας τύτυς λόγυς ὑϖοκρινόμενον, σοφιϛὴν εἶναι δοκεῖν ϖοίησα, κ᾽ τ῀ μηδὲν ϖροσήκουσαν δόξαν ϖεϖῆφα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με ϖατίθης, κ᾽ ἐπιτάϖεις ἐπιτάγματα αἰσχι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* *e* Εἰς] Ἐς W. *f* Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυϛήνων, ἀθλίων, ὀδυνηρὸς ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλίμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus*. Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior*. Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδ῀] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδ῀] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματ῀] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματ῀ ἢ τὸ μετριώταλον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μετριώταλον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μετριώταλον, ἀδικήματ῀, διώκοι. Caeterum ὕβριν ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν eadem ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μυτίχε tribunal; de quo consule *Potterum*. Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναισχυντία ὅσα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με ϖατίθης] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent*. Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum ne-*

χιτα, καὶ ὑπουργίας καταπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, καὶ ἐπιορκεῖν, καὶ τὰς τοσούτους ὕθλους καὶ λήρους ἀφανλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, καὶ πατοῦμαι, καὶ [a] μιαίνομαι, καὶ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, καὶ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, καὶ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ἐστὶ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὄφελε καμέ τις, ὥσπερ τὴν τοῦ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γάρ μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, καὶ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ καὶ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τούτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, καὶ γνώριμος ἅπασι γεγέννησαι. πόθεν ἂν οὕτω θαυμαστὸς ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν καὶ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά με ἀφιεῖσης] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο ἀφιέντι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra διαχῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι ἀφείη, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J.F.R.*

52. Διαντλῶ] An *exſequi?* *F.G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J.F.R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἐς χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἐς χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J.G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J.F.R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F.G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J.F.R.*

73. Καλαριθμήσειν αὐτῇ] Καλαριθμήσειεν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σε προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθνη προσείληφας, ὃ κἀγὼ θαυμάζω, ὅτι τὴν μὲν Ἀποφράδα εὐθυχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκλεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυττέ μέλαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικρῷ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματώδες ἐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν μίμησιν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καταριθμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καταριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καταριθμήσειν. *F.G.*

Καταριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίναιο; Itaque suspicor καταριθμήσαις vel καταριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide &c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κἀκείνῳ τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literæ unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Κἀκείνῳ τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κἀκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniisse Athenienſibus, cum spureissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κἀ-

νίας δὲ ἐπώμιδα, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλόν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπως σὲ Ὀδυσεύς τις ἐπήῃσι, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκείνῃ μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ἀλλὰ νείαλον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τὸ γνάθον. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καταπιεῖν τὸ Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut famili-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. *A1.* male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λίγωσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκείνῃ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνῃ μὲν ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἴτραπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ἀλλὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μίγεθος διημαρτημένον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, δῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμωώσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τῶν αἰσχρεργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τῶν λεσβιαζόντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γάρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit *Pa-*

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα μὴ ᾄδῃ τὸ σύντροφον οἶθα, τὴ Ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῆ καλαλόγῳ τ̃ ὀνομάτων; τοιγαρῦν ἐ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τ̃ γυναικωνίτιδος εἶ. πρώην γᾶν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τ̃ ἄλλων καλαπτύεις; εἰκότως. ἐ γὰ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅπι μὴ τὰς τρεῖς μοιχὰς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ̃ δὲ Θεόπομπον ὅπι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρεσβύτας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι αὐτὸν τ̃ Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανον φρούριόν ἐστι τ̃ Ἀργείας οὕτω λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J. F. R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu possit confodere. *J. M. G.*

37. Θεόπομπον] V. Δραπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παρεκβάσεις παιδοδαπῆς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανα, quod φρούριον esse ait τ̃ Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πεντηκοστῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνᾳ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J. M. G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F. G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μελαξὺ μὲν τῷ πλουσίῳ λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενός γε δὴ σὺ, καὶ ἀναθεὶς τὸ διημαρτημένον, Οὐκ ἔμελλεν, ἔφης, ἀλλὰ ἕτερον αὐτῷ ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, σὸν ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ἐπώρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ, pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *θάτερον pauperum* (alterum, *τὸν ἕτερον*) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον.* Omitto antiqua illa *τριῶν μηνοῖν*, (*trium duorum mensium*) & *ἀνημερία* (pro *νημερία* tranquillitas a ventis) & illud *πέταμαι* (*volo*) & *ἐκχύνειν*, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Κακῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Κακῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἄτερος. λέγεται γὰρ τοῦ ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δυϊκὸν τῷ τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δύσφημον τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ σεμνικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ χίω μὲν ἔπισται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ἤδη ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ἤδη τὸ πέταμαι. ἡ γὰρ ἔστι πίτνημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. οὗ τὸ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς τὸ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἡδέως, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθεὶη ἂν ἵσαμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον. (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ καλὸν δύσφημον τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ σεμνικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν τὸ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ σοὶ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ ἤδη τὸ πέταμαι· ἡ γὰρ ἔστι πέτημι, ἵν' εἴη πέταμαι, ὡς ἵστημι ἵσαμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, οὗ τὸ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς σὺ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τινα διώκεις; ἡδέως μὲν πέταμαι, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι παραπλησίως τῷ ἵσαμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (sic scriptum erat) γὰρ σοὶ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ἤδη ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι ταύτῃ τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑποτεμνομένην. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθέν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & *G.* Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὲ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δυϊκοῦ] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ σοὶ] Ἐπεὶ χίω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὲ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in

9. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ν vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τοῦ ἑτέρως, θατέρῳ, τὸ ἕτερον, ἄτεροι, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πί-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] ὐ δὴ λέγω ταῦτα. φθόνῳ γὰρ ἐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι τὴν πενίαν· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πέννητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως τοῦτο σοῦ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τοῦ ἀνοήτου ἐκείνου πρεσβύτου χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ λαβὼν τὴν Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφισθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσασθαι τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

b Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. ἐδέ, adlevit *Solan.* ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. c Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, d Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγει τῷ Κόρακος τοῦ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ὁ αὐτὸς καλασοφισάμενος τινα προσβύτην εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτῳ λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέταμαι] Τὸ πέταμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πετάννυμαι inuſitatum videtur. *F. G.*

Ibid. Ἐκχύσειν] Τὸ ἐκχύσειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F. G.*

64. Οὐ δή] Aut ἐδὲ legendum, aut ὐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ T. τὴν τέχνην εἰδὼς, τὸ Δ. &c. *F. G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J. G. G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J. M. G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* S. p. 109. *J. M. G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὅπῃ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα ᾠμολιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοφησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς μὲ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, κἀπειδήπερ ἅπαξ φιλικῆς ᾠδῆς ἠρξάμην, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ σιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγοι, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, κἂν τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ σώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμωρίναν ἐᾷν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμοὶ μέρος. *De ma part, quant a moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπισπάσω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόταλον κίναδος, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος τὸν μὲ θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II I. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γέλλα. συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένην τὸ βάρος τοῦ σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένην, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, ποικίλον ἢ κακίαν. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυσυχία.

Et

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non movisse Camarinam, nec derisisse *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *detestabilemque* totam vitam reddet? Aut deest forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me est, nunquam deficiet. Nondum enim scis, quam totum in te plaustrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, si quis vir hirsutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi sunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, nisi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere solet, *Effrenis oris, & stuporis impii solet esse finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καταγελᾶν τῆς ἀποφράδος, ἥ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γοῦν οἶσθα ὡς ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τῶν σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' οὖν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει περικειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βουλομένοις Καμαριναίοις μετοχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρην, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ πανοῦργος ἄνθρωπος κυρίως. * ὃ ὡσπερεὶ ἄλευρον τοῖς κακοῖς † συναληλεσμένος, καὶ συντετριμμένος. νῦν δὲ οὐ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ ἀνενδότου μισητίας ὥσπερ ἄλευρον ‡ διατετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τε ποιῶν, ὅ τε πάσχων, παρὰ τὸ τὴν αἰδὼ κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero; sed ante βούλεται inserit: τῷ γλωσσαλγεῖ, & pro πάσχων habet παθὼν. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ὡσπερεὶ] Ὡς παρὰ Edita: ex *Voss.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναληλεσμένος] Sic V. & M. Συναληλευμένος Exc. G.

‡ Διατετριμμένον] Διατεθρυμμένον Exc. G. V. M.

Et sic laudatur etiam supra Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ειτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσασθαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ἐπὶ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι· οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπὼν, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, οὐ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τῶν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τῶν καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡσθῆναι,

DE OECO.

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & sine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aestate; adeo ut videatur mihi ne praesenti quidem morbi, quem inde nactus est, periculo a lavandi voluptate revocari potuisse: Oecum autem aliquis conspicatus magnitudine ingentem, & specie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiscat orationem (si haec forte illius sit professio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem sibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipse pars illius pulchritudinis fieri? sed perspectis cum cura omnibus, & admiratus solum, abeat, surdum relinquens & orationis *suae* expertem, nec allocutus eum, neque sermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis istuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, sed rusticitas multa, & stupor quidam circa pulchra, ipsasque insuper musas, rebus jucundissimis se indignum judicare, & alienum ostendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa spectacula legem esse imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis sufficiat commune illud, videre solum, & circumspicere, & circumferre oculos, & ad lacunar suspicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, οὐ μικρῶς ἠρρώστησεν, ὥς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνευροῦντα τῶν ζώων ἰᾶται ἐμβαίνοντα τῷ † ῥείθρῳ τούτου καὶ ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege *Q. Curtium* super hoc. C.)

* Πλατυνευροῦντα] Sic V. C. & G. In Impress. erat σαχυνευροῦντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Casauboni editum est; cujus vide notas p. 241. emendationem suam firmantes. *M. du S.*

† Ῥείθρῳ] Ῥήθρῳ male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* esse, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc ſorte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μ᾽ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀδ᾽ ἂν ὑπομεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσε δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ἀρανῷ καλὰ, τ ἐλέφανθα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίσυς συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνου καὶ τῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἥδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μετὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἐπακολυθῶν, καὶ ἐπτεινῶν τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λέγοντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμισον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης εἰς τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πο τοῖς κρημνοῖς καθοικῦσαν, καὶ λαλῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ἣν ἐνόσησεν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσον νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ᾽ ἡσυχίαν κεῖσθαι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὴν] Lege αὐτὴν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὁ

[a] Ἔμοι γῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑποβαλλούσης τοῦ θεάτρου. κεδνὸν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι καὶ τὴν Φρυγῶν τὴν ὁρμήν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ στερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τοῖς τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, νεανίσκους καλοὺς παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ὑπὸ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ τὴν πλατάνου καλλος, ἡ ξενοδοχὴ, οὐδ' ὅσον

65 4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissет, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνιψομένας *J.* & *V2.* Συνησομένας *Pell.* Forsan συνοψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ο μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ὖν δοκεῖ &c. *J. J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptа *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F. G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J. F. R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F. G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J. F. R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶπ', οὐδ' ἄρα μιν μάλλον ἔδυ χόλος, ἀμφὶ δὲ οἱ ἔστη

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάροιν, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν. *J. M. G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J. M. G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F. G.*

86. Συνιψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνησομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J. M. G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F. G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Ilissum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo posito templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ᾖ ὑπὸ τῷ Ἰλιαστῷ καλαλιπὼν, ᾖ βασιλέως λέγῃς ᾖ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὼ ἐν τῇ ϖολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ἀ συνείργαστο, οὐδὲ καλαμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, ϖλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος ᾖ ἰδόντων, ᾗ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ ϖροσῆν· [c] οὐδὲ γὼ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις ᾖ καλῶν, οὐδὲ ϖρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ἀ φιλόκαλοι γὼ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ἀ χ' βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμούς, οὐδὲ χ' Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ ϖένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις ᾗ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὼ τ' τε ἡμέρας ϖρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς ᾗ ϖοθεινότατον ἡ ἀρχὴ) ᾗ τ' ἥλιον [f] ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τ' θυρῶν, καθ' ὃ ᾗ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑπερκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τ Πέρσων φησὶ βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τὰς γονὰς ἑλκούσας. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιτάτου. V.

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more ᾗ adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. s. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων? *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔριθμον, καὶ τῶν φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔστοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τοῦ χρυσοῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ἐπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσῃ ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὤτοιν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τερπνοῦ παραμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν στιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte dispositae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔστοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: sed magis placeret, si reperiatur in libro bono παρά· *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματος] Lege διαλήμματος. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum, nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῆδε τῇ οἰκίᾳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστήματος διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσόν, οὐδὲ μόνον τῆ τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ὑπερχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῆ οἰκίᾳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὴν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρος ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένων] Δερκομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰς τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*
* ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*
80. Τῶν δρεπομένων] Δερκομένων. *Th. M.*
Ibid. Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερκομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δερκόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεία βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ πρὸς τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι κατ' πρανῆς πεδίου, καὶ μαλακῆ, προσηνῶς δεχομένου τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίον τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἐχομένου, πρός λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ σείσας, ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τὸν λειμῶνα ἐς τὴν ἅμιλλαν. ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ σείεται, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον διατείνοντος. ὁ γοῦν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & S. Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Colb.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Γραι. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποσπάσαι] Ἀποσπᾶσθαι legendum videtur. τὸ ἀποσπάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποσπάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. παμπόλυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, ubi ἀποσπᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — θαυμασιώτερος] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἰσγίου] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῆσ-

splendor si inumbretur, viridem lucem spargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipsum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum est, ad se trahat, vel me tacente nostis; cum etiam si aliquis plane mediterraneus sit & navigandi imperitus, tamen & ipse conscendere navim velit, & circumnavigare, & multum discedere de terra, idque in primis si videat ab aura secunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per summos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta est, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plausum illi omni ratione paret. Equidem his ipsis moveor, & jam sum motus, & in oecum dicendi causa ingressus sum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, spe non parva fretus, etiamsi ad hunc diem informis nostra fuit oratio, pulchram visum iri, velut veste honesta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, sed generosa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata est, tum postquam desii, non vera, ait, me dixisse, sed mirari se, si aptiorem esse ad edenda eloquentiae specimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μέλαινόσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲ γὴ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· [e] ὥστε, εἴ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲ αὔραν κύφως ἐπιριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἰκίᾳ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲ δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη [f] πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὑπὸ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, [g] ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυσε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεεστέρους εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτε Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τὴν κυμάτων] Ὡς καινά σου αἱ παραδείξεις, Λουκιανέ; *V.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκε τυ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸ ἄνδρα. *G.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte esse in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χρῆσόν μοι τὴν ἴυγγα, ἵνα. Scholiastes *Theocriti* filiam Ἡλιοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etsi memini supra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ saepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepositt. & facillima scribarum ac typothetarum in his est aberratio, suspicio non est dissimulanda, & hic ὑπὸ praestare. *J. F. R. Th. M.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι.

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipse.* *F. G.*

γραφῇ ϗ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο
ὃ τοιοῦτον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δο-
κεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυ-
τοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω,
ὅτῳ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐ-
τέλειαν οἴκου ϗ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲ ἀκηκόα-
τε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς
περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη
λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ϗ πρὸς ὀλί-
γον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος,
ὁ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ ϗ μεγάλα
τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, ϗ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ
ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐ-
τοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε ϗ τὰ ὑπ' ἐκείνου
παραλελειμμένα προθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ
γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷδε
[a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δεί-
χθήσεται. ϗ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναιξὶν, ϗ
κόσμου, ϗ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀ-
μοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγμα-
τι. φημὶ γὰρ ἔγωγε ϗ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως
συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ ϗ
ἐναντίωσιν τοῦ κόσμου τοῦ πολύν, ὁπόταν τις
ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ,
ϗ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ
τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δεί-
ξιν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ'
ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ
τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε
ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, ὅτι τὸν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίου *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὴν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* *F.G.*

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. *J.M.G.*

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τοῦ οἴκου scil. *F.G.*

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. *F.G.*

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίου legit Interpres. *F.G.*

73. Εἰς τὸν Σαρδῶ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδῶ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδώνυξ. *F.G.*

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. *P. H.* & *J.* plene. τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὴν. Sed τὴν pleniſſime *Fl.* ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe mascul. est. Vid. *Cl.*

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, ὄχι ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ̃ῶν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τ̃ θέαν.

Ὅρα ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̃ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ̃ ἐν τῷ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζε. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ, ἢ καμήλῳ δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τ̃ φωνὴν αὐτῷ ἐπιπαράπεσαι, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεσαι γ̃, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̃ βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ θρᾷ τ̃ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματ ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ̃ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καταπίνει τὸ ῥῆθον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ τ̃ λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [c] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ̃, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζε ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἐστὶν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γ̃ οὗτός γε μάλιστ φανερώτατ, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ ἄλλων, ἐπισημότερ ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμν καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάφαγδ, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* *zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior; euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ̃, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̃ λέγοντα. *F. G.*

9. Ὁ

καὶ ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς ἀΐδρει φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῶν παραδοξότερον φαίνηται τῶν λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τοῦ λέγοντος αὐτοῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῆς ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῆς ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὴν τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιοῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστὶν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' οὖν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν οὐδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀΐοντι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρα-

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλέξανδρον, ὥς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τε καὶ μελῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ] Ulysses. *F.G.*
Ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὔτως,
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νεφάδεσσιν ἐοικότα χειμεριῇσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula, cum altera Gorgonum compoſita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulſos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermiſit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae eſſet violentiſſima, & ad principes animae partes pertineret, ſtatim videntes extra ſe rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti ſunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iſte dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in ſpecie ineſt, non in voce. Et ſi quis juxta collocatos hinc luſciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipſum cantum tacentem oſtendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere juſſis illorum cantibus: adeo invictum quid eſſe videtur ea, quae per viſum voluptas contingit.

20. *Et ego, ſi vultis, teſtem ad vos allegabo virum ſapientem, qui ſtatim teſtimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur eſſe validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipſum Herodotum Lyxi F. Halicarnaſſo. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ δεῖ τ̃ Γοργόνων διδάξειεν ἂν· ἐκεῖναι μὲ γὰ[c] ἐκήλων τὺς θεαμπλέονλας, μελῳδῦσαι, ϗ κολακεύσαι τοῖς ἄσμασι, ϗ καλαπλεύσανλας ἐπιπολὺ κατεῖχον, ϗ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τιν@ ἀγατριβῆς· καὶ πό τις αὐτὰς ϗ παρέπλευσε, ϗ τ̃ μέλυς παρήκυσε. τὸ δὲ τ̃ Γοργόνων κάλλ@, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, ϗ τοῖς χαριωτάτοις τ̃ ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, ϗ ἀφώνυς ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθ@ βύλε), ϗ λέγε), λίθινοι ἐγίγνονλο ἀπὸ τ̃ θαύματ@. ὥστε ϗ ὃν ὑπὲς τ̃ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲς ἐμαυτ̃ εἰρῆσθ νομίζω. ϗ γὰ ἐκείνυ ἐν τῇ ὄψει, ὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. ϗ εἴ γέ τις θεατὴς ἀμῶ@ τ̃ ἀηδόνα ἢ τ̃ κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μέλαξὺ δὲ ᾀδόντων θεᾶσθαι δείξειε τ̃ ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκείνον μεταβήσεσθαι ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. ὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βύλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν θεατήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσ, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ὄσι τ̃ ἀκυομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὦ κήρυξ, πρόσκαλέσ αὐτὸν Ἡρόδοτον τ̃ [e] Λύξυ Ἁλικαρναστόθεν· καὶ εἰ καλῶς ποιῶν ὑπή-

c Ἐκήλων] Ἐσύλων marg. *A*1. & *Fl.* *d* Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* *e* Λύξυ] Et ſic *Fl.* cum cett. Ξύλυ vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει ἐκ εὐμορφίᾳ ἐξίστασαι οἱονεὶ ἀπελίθυν τὺς ἀνθρώπυς. *V.*

ciem illam & habitum cogitat: toti ſunt in verborum ipſius conſideratione. *J. M. G.*

11. Αἴδρει φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὴν] Αὐτὴν. *F. G.* Itaque ſic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem eſt, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus eſt; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκ@] De hoc & ſequente *Suidas* in ἀοιδὸς. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisſes apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam ſumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἤδη &c.] *Hom.* Il. Ψ. 430. *M. du S.*

64. Λύξυ] *Urſinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θύριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae deſcripſiſſe ſe teſtatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum teſtimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepiſſe ſe Tzetzes ſcribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξαθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τουτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προτιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἅ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ θεωμένοισα, πάντως τὸ θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οἷος ὅτω καλὸς, καὶ περίβλεπτος ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λεγόντων [a] ἡμῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχύνεσθε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. τὸ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἱστορίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατοῦ δέομενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Quî igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lunam respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξιτάζετε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amst.* Ὠφίλημον male *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεια πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεια πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παντάχοῦ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἅττοντες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *F. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *F. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *F. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Fens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *F. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *F. F. R.*

1. Σχημάτων καὶ τόπων] Σχ. καὶ τύπων. *Th. M.* Ego in τό-

mini enim, puto, iis audiendis, quae ſpectan-
tibus admirationi ſunt. Ac forte illo ipſo no-
mine me laudabitis, & adverſario praepone-
tis, ut qui & ipſe oſtendam oecum, & volu-
ptatem vobis geminem. Difficultatem autem
incepti mei videte, qui audeam ſine coloribus,
& figuris, & loco, tot imagines conſtituere.
Tenuis nempe eſt verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus eſt. Perſeus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo poſt ſibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in ſuo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expreſſit artifex; pudorem virginis ac metum: inſpicit enim pugnam deſuper e ſcopulo: & auſum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu ſpeciem belluae. Atque haec quidem irruit ſpinis horrens, ac terribilis rictu: Perſeus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Meduſam cetus, jam lapis eſt; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde poſt hanc imaginem, alia tabula picta eſt plena juſtitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle ſumſiſſe pictor videtur, qui ſimilem & ipſi pinxerunt imaginem: Juvenes duo ſodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῆ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆ τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· φιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴσθι εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλει μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτίκα ἄγων· πάρεργον τοῦτο δὲ ὅτι Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μοι πλάσατε τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, ἃ τὸ ἀρχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. g Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* h Λόγων] Λόγον *Ald.* male. i Τὴν] Articulo caret *Fl.* k Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. l Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* m Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τόπου Edd. conſentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Caſſiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο δὲ ὅτι Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra inſtitutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus ſic inſignem virum diſtinxiſſe? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expreſſiſſe ſententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, ſive extra propoſitam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli abſurda commatis diſtinctio, ut *volatus* ſit genitivo caſu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero poſitum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali eſſe cum poſtularet, in omnibus libris noſtris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam ſi ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuiſſet; licet mox ἄμφω φονεύσιν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non viciſſim. Etſi *al* κῆρες ἐξέδην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam ſequi, quae a *Fl.* ſuppeditatur, quam

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, [a] δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῄρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲ ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδη-

a Δοκοῦντε] Δοκῶντε Edd. priores malo.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J.F.R.*

26. Δοκῶντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνᾶναι, λαθόντε τε εἰς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas εἰ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque MSS. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρα σκέπων ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ἑώρακέ πω ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεσκαμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat,
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑώρακέ πω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν ἀπολίθωσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρος] Leg. videtur τ' ἀντιθύρου, ſeu potius τοῦ ἀντιθύρου. ἀντίθυρος ἐλλειπτικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντιθύρου aut potius τοῦ ἀντιθύρου legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθὺς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed εἰς δὲ τ' ἀντίθυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

σομιῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῷ κυνί.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἰργάσται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἀσπίδος, τὴν Γοργόνος τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σκέπων, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς ἀπὸ τῆς εὐθείας † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρε male V.

† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρι, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut πυρὸς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τοῦ ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὴν ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut, putem hic τῆς ἀντιθύρου ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ ὠθάθυρος *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεῶν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. ſ. 4, 10. Add. 36, 13. ſ. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῖς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Τῷ ἀντιθύρῳ *Solan.* Τις pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆς Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. εἰς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὲν ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθος αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτῇ διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

Ταύτην ἕπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν ἐκ ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπή-γη, τὸ τὴν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τὴν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόχωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν δὲ μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸς ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu resipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. Bl. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ξ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόχωπον] Πρόχωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόχωπον] Cur *Guyet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & conniventes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ διακαὴς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γοῦν ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆστον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε· καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει μὲν τὴν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὴν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὴν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἑκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη οὐ δικασταῖς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τῆς τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὴν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόσκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπην. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ὁ πρόσκωπος ὤν. Quum πρόκωπος sit, *promptus*, *strictus*, *nudus*; ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φονεύουσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, προπηδῶσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιὰν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόσκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόσκωπος recte corrigunt Commentt. *J. F. R.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲν [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καὶ μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

LONGAEVI.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ἐπημήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διακρίναι, νοῆσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμβροτον. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial.* *J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat.* *J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum conſiderata, in cogitationem veni, vero eſſe ſimile, Deos, quum viro doctrinae ſtudiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auſpicatiſſimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam ſenectutem perveniſſe, cum ſana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello naſcatur: hinc animus alacris & bona ſpes, fieri poſſe ut ipſe quoque vivas quam diutiſſime, hinc quaedam *petita* ab exemplis diſciplina, ſi cognoſcas, ut quique maxime & corporis ſui & animi curam geſſerit, ita ad longiſſimam ſenectutem, cum valetudine integra, perveniſſe.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τὸς θεὸς, ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχονλι ταῦτα προστάττονλας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι ἀπὸ τ τέχνης. ταύτῃ δὴν αἰσιωτάτῃ νομίζων τὴν γε τ σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τὸς ἱστορημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὼ ἂν καὶ ὄφελος γένοιτό τί σοι ἐκ τῦ συγγράμματος διπλῦν. τὸ μὲ εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κτ' ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Νέ-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Maſſon.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant ſub *M. Aurelio* Clariſſimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Caſaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter conſul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Caſſ.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philoſtr.* l. c. Κωντίλλιοι vulgo ſcribitur. Ed. poſtrema ex Mſ. Κυντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλλε] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diſſ. dicta, qui demonſtrant *Quintillus* & *Quintilius* non diſcrepare; ſed quia nimis multa, & *Solanus* potiſſima jam dixit, non inſero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occaſione donari ſolitos, ex Lucian. Cronoſ. *Iſocr.* ad Demon. obſervat Cl. *Majus*. *J. F. R.*

3. Ὅταρ ἰδῶν] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre*. *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui ſecundo geniti. *F. G.* Vid. *Elſn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adſequi*. De qua ſignif. leg. Cl. *Jac. Elſn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praeſentem Auctoris locum indictum praetermiſit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Syneſ.* initio Lib. de Inſomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique ſcriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema neceſſe eſt. Vid. not. ad Ἀλιξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τ τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquenſis in nott. Mſſ. & res clamat ipſa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαιν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum eſt, ut ſit mens ſana in corpore ſano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut ſaepiſſime feci, ita ne monerem quidem; niſi Cl. *Majus* id animadverti juſſiſſet, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν ſuadet videndum *Euſtath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemſterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Diſſert. ſuper hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius diſcretim ſcribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etſi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram cenſuram exiſtimo. Nam licet & alia ſic juncta invenias, ut ἐπιδιύτερον & ſimilia; eadem tamen in Edd. veteriſſimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδὼν, quod & ἐκ ποδῶν ſcribitur, non ſemel vidimus. Talia connectuntur, ſeparantur, pro arbitrio deſcribentis, & de his litigare non majoris eſt momenti, quam ſi ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & ſexcenta ſimil. junctim an ſeparatim ſint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adſumat, etiam *Amſtelodamenſ* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitioſiſſima & noviſſima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam ſequi, & *Fl.* lectionem ſervare, niſi jam alibi ἐπιμήκιστον edi paſſi ſimus. Vid. *Gymn* c. 26. pr. & recte notantem *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetuſtiores ſint membranae, eo magis talia ſeparare; ſed nihil referre, utrovis more ſcribas. Ita & ὁτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἀνδρῶν γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀνδρῶν εἶναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες· καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ὡς τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ὡς πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bi.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβ.] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ καμμιαῖον, ſa-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώταλα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστορῆσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀπλεῖστον διαγίγνεσθαι χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

[c] Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θηήκεσσι δὲ παλιλλῶς ἑκατὸν δέκα ἕξ ὀκτὼ, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunſvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθῶας τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti; hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίας. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Ægyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς καθήκουσι, καὶ δι' αἰτίαν τὴν ὀπτηδειοτάτην πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ὀπτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτην μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχην εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην ἐφ' ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀποβλέπων καὶ σὺ, τὸν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἁπάντων μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα

ogaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *Ai.* καὶ postea posito. Non addicunt libri. b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.*

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mss. τὴν πρώτην hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἄνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτην] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter. . . *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρισβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτην] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτου τύχην, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέσταλον ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lectt. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτην μεγάλου] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειόταλον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἁρμοστὴν dicat Praesidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ἕκτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὑπὸ Κύμης Δαρτρίβων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρότα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ὑπτιδεύματα ἑκάστου. ὑπὸ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατ' τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὑπὸ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν βλασφημούντων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τῆς πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruſo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπιτ. ἑξ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίους τροφῆς, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τῆς πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopœus *& longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terrae univerſae ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut prinſceps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adeptucerus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Fac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μύθοις τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενηκονταπέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλιστιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ατέας *F.* ſola, & marg. *A*τ. quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τῇ δεσπότῃ εἰς μῆκιστον. Ceterum phraſis λιπαρὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότῃ] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὸν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad ערך ענתא, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Benner.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych. Miles.* p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλλιστιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [c] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. *e* Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐννενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστί. ἔτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Calliftiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαντιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλλισιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀντίκυρα. *M. du S.*

23. Ἀντίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil*, id etiam in Dissert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτολίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βερδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ σῶμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Ms. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῶ Ὀδρύσῃ ἀρχαίῳ τινός. Firmavit *Palm* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus*. *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Maussac.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος — μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τῆς τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν ἐκ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλεταίρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτέρος δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηρῶν σπάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δυο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βιβλίοις. & 55. στρατιώτας δυο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληρωμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐνοῦχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ὕστερος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον ζῆσαι γενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

J. H. Majus.

seq. Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίσης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *Φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου ἀφ' ὑψηλῶν ὀρεινῆς. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἐκρέμασε, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἐκρέμασε, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὴ ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ λαβληθείς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀπικληθείς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ὑπεβλήθη τὰδελφῷ [b] Γωσίθρᾳ

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

[a] Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* [b] Γωσίθρᾳ] Γοσίθρᾳ *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectt. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβοχλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικόν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μεταοικίσαν ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλων, qui *in Saracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characenorum regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ῀ ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκελλ῀ ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ῀, καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρα῀ δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ῀ βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ῀ δὲ ὁ μὲν [f] Τήραιον ἕβδομ῀ βασιλεύσας Χάρακ῀, ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λούκελλ῀] Λεύκολλ῀ *Fl.* Λούκολλ῀ *Fr.* Nil mut. cett. d Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus P. Recte cett. Ὑσπ——. e Τήραι῀] Τέραι῀ male *Amst.* f Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τέραιον *Fl.* Γείραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Ξενοδοχηθεὶς. *V.* Καλαπλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν & Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρανῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ—— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Differt. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ῀] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, καὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὑπὲρ τὸ ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τὴν λιβανοφόρον βασιλεύσας, πενταεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδρῷ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὁμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis MSS. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦς, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως καὶ ἕτοι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τὰς ἱστορημένας, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἱστορημένοις, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Democritis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμε— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20 & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insaniae, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων c ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ξθ', pro ξδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Sosicrates nonagesimo ad plures cum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. 1. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ c ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάτην; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ̔ ἐκκλησίαν, ϗ προσπαίσαντα, ἀναφθέγξασθ, τί με βοᾷς; ϗ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ̔ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτ̃ γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῦ χείλους, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας περὶ ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ̔ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τῦ Φυσικῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐννὲα ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα ϗ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ̃ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε ϗ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν ϗ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleuciensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ψυθράκιον, * ψώρα. *V.*

50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐστὶ γὰρ Σελεύκεια ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψώρα] Ψύρα edita. Emendavit *M. du S.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνέα] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ̔ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zozim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξὶος dicitur pater vel Ὁρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I, 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis γά pro ξά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag. Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐτεσίη.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV, hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , ſupra duos & octoginta.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκονλα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκονλα. Κριτόλαος ὁ Περιπαλήλικὸς, ὑπὲς δύο καὶ ὀγδήκονλα.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκονλα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένελο Καίσαρος Σεβαςῦ θεῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ Φόρων ἐκκφίλη, δύο καὶ ὀγδήκονλα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαςον σπονέμ ὡς ἥρωϊ. Νέςως δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίῳ, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκονλα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλε, ὑπὲς τὰ ἐνενήκονλα ἐβίωσεν ἔτη.

Οὗτοι μὲ φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελδυκ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius propé deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro , ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De receſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέςωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἑκατόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲ φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οθ' ſcrib. ϱθ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

Φέων δὲ Κτησίβι῀ μὲ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρ῀ ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμ῀ δὲ ἐν πολέμοις γενόμεν῀, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικ῀ ὁ Λέσβι῀, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύρ῀, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαι῀ ὁ Ταυρομενείτης, ἑξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλ῀ δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτ῀ γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἓκτῃ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύρ῀] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβι῀ &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Timaeum, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβι῀ ὁ ἱστοριογράφ῀, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ἐν Περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρ῀ ἐν τοῖς χρονικοῖς διδάσκει. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ ἀπὸ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν.“ De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμ῀] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲ χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβι῀] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύρι῀ legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύρ῀] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύρ῀ vel Σύρι῀ (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέρι῀. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Καισανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ιτείας λέγῃ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, ϗ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο ϗ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο ϗ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀπεχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, ϗ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, διὰ τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα ϗ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν παναγυρικὸν ἔγραφε λόγον· περὶ ἔτη δὲ ἐνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

[b] Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* [c] Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδραν ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρε uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H.Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviss annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque pervenisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ϗ ἐξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, τὸ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῖ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] τὰ αὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ὑπὲρ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὰς

voce Euripidis verſiculum protulit, quem ad ſe referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque ſubjeciſſet, ſerviturum eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

[a] Τὰ αὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιᾶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δεινοπαθήσεως ἱκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλυκερᾷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελειᾶ ῥητορος. Vid. *Suid. Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — ϖ. ἐ ιν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Grot.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθέοθης γηραιὲ Σοφόκλεις, ἄνθος ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν Βάκχᾳ βότρυν ἐρεπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πάντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἳ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς ἐδόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς εἰς δράματα τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμὶ, καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuper-

ſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta ſeptem ſupra nonaginta annis vixit, cumque verſus finem vitae Pytinen docuiſſet, viciſſetque, non ita multo poſt obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus, ſeptem & nonaginta annos natus, decumbebat quieſcens in lectulo. Cum vero videret aſinum paratas ſibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque ſervo cum multo *itidem* confertoque riſu imperat, ut aſino etiam merum ſorbendum addat: atque ipſum per riſum intercluſo ſpiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus ſeptem & nonaginta annos dicitur vixiſſe.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ῀ μὴ ὑπερθαυμάσαι, καλαφηφίσαλο δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκονλα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τ῀ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [b] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκονλα ἔτη βιὺς, κατέκειλο μὲ ὑπὸ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [c] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίονλα, ὥρμησε μὲ εἰς γέλωλα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωλι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ροφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκονλα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγε῀ βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *c* Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *d* Παρεσκδυασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμένα— ceterae.

ſtes eſt. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκδυασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ ὠδασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίονλα. Recte Baſilcenſis παρεσκδυασμένα. *J. J.*

Παρεσκδυασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere ὠδασκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτου] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Hellad.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque teſtimonia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔτ' ἔν καλαλογάδην, ἔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' ἤδη ἐν μέλει ἦδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλη καὶ τ῀ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλη Τήϊον, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii λυ-

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐκ ἀ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ὅτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

55 annos quinque & octoginta, & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene Fl. Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aeliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye.* *Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego,) decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta subministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare εὐσεβῆ, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερόν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymoli

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

SUa cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum causſa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 ΟΤι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἢς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ στέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη πω [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ὑπὸ τῆς τῶν θεάν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑποβολῆς τὴν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μέλριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-20μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

[a] Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. [b] Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* [c] Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* [d] Πατρίδας] Πατρίδα *F.* sola. [e] Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὂν ἐσφάλθαι δοκεῖ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *F. F. R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθῦν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. F. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίλλου ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κυΐντιλλου, ut Πέριλλου ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *F. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbarannus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *F. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huët.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *F. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *F. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *F. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Tb. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργοντες. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus apud alios, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *F. F. R.*

παραβαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καταμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικώμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὴν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προτιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίσι, καὶ πάντα μὲν, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτῶν ἡγούμενοι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Παπρίδος male *J.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F. G.*

71. Διὰ τῆς πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam caussam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕβρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατῄσχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' οὗ ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio*, *ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον καὶ ποταμοὶ ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

θειότεραι, ταῖς αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γᾶν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς κἀ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ἓν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸ πρώτῳ ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπου χώρια πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὸ τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ἓν ἐχέτω καὶ τούτων τὸ παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὸ χάριν· ἐπεὶ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ τὸ τῆς πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

c Πρῶτα] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

dum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμὲ θύσειν αὐτῷ. *Permе* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς ὅτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλῃ γενόμν, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ γοῦ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς κτ' τ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτοῦ καλά. κ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ σπεύδει λαβέσθ τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνητ μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένου. ποθεινὴ μὲν κ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τὸ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνετ πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκαστ γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει κ εὔχετ καταλῦσαι τ βίον ὅπου τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν κ τὸ σῶμα προσκατάθητ τῇ θρεψαμένῃ γῇ, κ τ πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἀλίσκεσθ, καὶ μ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρείας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἀλίσκεσθ] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένοις — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες, κ κυροτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Opposita sunt ὑπερορᾶν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερορᾶν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱπποτρόφος & κυροτρόφος. & dum dicit auctor ἱπποτρόφους, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud κ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam κ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε τέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαλλαχῆναι τῶν ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τό γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς πανοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τὴν τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ὀπιλανθάνονται· τὴν δὲ ἱπποτρόφον Ἄργος ὀνομάζοντες, καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις εἰς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμᾷ τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερον ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρὶς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαλλαχῆ] Ἀπαλλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένοις] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θοῦν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντως. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J. F. R.*

37. Καὶ κουροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν κουροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφῳ & κουροτρόφῳ· illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφῳ. *J. M. G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι πεφυκότες τῷ κόσμῳ, οἷα φύκιά τινα ἐνάλοις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γέρων, ὁ τὴν ἀληθείας ἐν τῆς οὐρανῷ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸν ὄντως ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ἐπιβεβληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστόν ἐστι τῶν παραγγελμάτων τοῖς παρατατομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τούτου, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

ΤΗς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ διακεκαυμένη, ἔρημος ἐπὶ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδινὴ ἅπασα, οὐ χλόην, οὐ πόαν, οὐ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπου ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετοῦ ὀλίγου λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ἐστὶ διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

DE DIPSADIBUS.

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic *Fl. P.* aliaeque. Αὐτῆς male *J.* b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει *Fl.* d Πεδινὴ] Πεδεινὴ W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & *Fl.* Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, οὐδεὶς, scil. ἐστὶ, ὅς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. *Th. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J. F. R.*

19. Ὕσαντα τὸν θεὸν] Nota phrasin poëticam: ὕει μὲν ὁ Ζεύς. &c. *F. G.*

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τῆς Λιβύης τὰ νοτία referendum, quod valde remotum. Supra ν. τὴν χώραν τίθησιν. c. 1. & mox ἡ ψάμμος δύσβατος. *M. du S.*

37. Ἀκτῖ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus caussam irruunt interdum circa ipsam brumam, observato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exstincta est, & conspersa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem est asinorum agrestium & marinorum passerum, ingentium illorum, qui humo tollere se non possunt, & simiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim sola durant ad sitim, & vexationem a multo acutoque sole sustinent. Et tamen Garamantes consumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne sibi accensa rursus arena transitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehensi cum captura ipsi sua pereant. Neque enim ulla superest effugiendi ratio, ubi sol sursum tracto humore, exsiccataque celeriter regione, vehementer exarsit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipso humore acutos, qui alimentum igni praestet.

3. Quamquam ista quae adhuc commemoravi omnia, vapor, sitis, solitudo, inopia copiarum terrestrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino ista regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram pascuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε οὗτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τὸν θεὸν τηρήσαντες, ὁπότε τὸ πολὺ τοῦ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτισθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τὲ τῶν ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τῶν μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] διαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἅπερ ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς ἀρκύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετὰ τῆς ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τὴν χώραν, ὑπερζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τὴν νοτίδα παρατεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τοῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τὴν ἰὸν ἄμαχα, ἐπινέμεται τὴν γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὕοντα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forsan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ καὶ τῷ θερμῷ καὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲν ἅτε συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται καὶ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναναιροῦσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγουμένη ἀκμάζειν ὑπενδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὥσπερεὶ παραθραύει καὶ παρακμάζειν ποιεῖ καὶ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ καὶ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τῶν τέως ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — παρατεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore solis radios.* Sed, si tollas metaphoram, illud relinquitur, intensiorem sentiri aestum post pluviam, sive quod desueverunt, per ipsum refrigerationis tempus, corpora, aestum ferre: sive quod vapores copiosius sane, quam de siccis arenis, surgentes, sulphurei praesertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

47. Φω-

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τ ψάμμυ· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπίγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρῖσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζονται τ Λιβύην ἐκείνην.

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur, bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in canda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ὑ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τ ἰὸν [e] παχὺς, ὀδύνας μὲ [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰ, καὶ σήπει, καὶ σίμπρασι ποιεῖ, καὶ βοῶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονᾶν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβεναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρῖσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμδρα] Bene *S.* Ἐπιπετώμδρα Edd. illa priores. e Παχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλέκτους W. ſed ſupra eſt ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τ ψάμμυ] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀδύτω dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήστεις] Βόπρηστις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt ἰκτίδας ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρῖσι & τέττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρῖσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae ut.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διῶσι, καὶ ἐξάλλονται τ θαλάττης, αἵ τε τριγλίδες & οἱ ἴβακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι & νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra Mvi. C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere,

beſtia. Sitiunt nempe ſupra modum: quodque maxime mirum eſt, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam ſitim exſtinxeris, neque ſi Nilum ipſum, totumve Iſtrum ebibendum iis praebeas; ſed ipſa illa irrigatione morbum accendas, velut ſi quis oleo exſtinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii iſtam eſſe cauſſam, Venenum illud craſſum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius ſic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum ſuppliciis. Sed, bono conſilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipſo ſe legiſſe cippo viri hoc modo defuncti ſodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, ſic narrabat, dum Aegyptum tranſit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γ' εἰς ὑφροδίτην· ᾗ τὸ ϖαραδοξότατον, ὅσῳ ἂν ϖίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ϖότου. ᾗ ἡ ἐπιθυμία ϖολὺ ϖλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ἐὰν δ' ἐν σβέσειάς ϖοτε τὸ δίψος, ἐὰν ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴϛρον ὅλον ἐκπιεῖν ϖαράσχῃς, ἀλλὰ ϖροσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσον, ὥσϖερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ ϖῦρ καλασβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν ϖαῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, ϖαχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δευόμενον τῷ ϖότῳ, ὀξυκινήτου γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιϛάμενον, ᾗ ὅπῃ ϖλεῖϛον ἀφιχνούμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο ϖεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωϖον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην ϖοτὲ Λιβύης τὸ ϖαράπαν, εὖ ϖοιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ ϛήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀϖοθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀϖιὼν ἐς Αἴγυϖτον, ϖερὶ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐϖοι-

h Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδαψιλευόμενον marg. *A1.* L. & G. Vulgatum ſervant Edd. & M. *i* Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiſſ. ſed ὃς ſupra ſcriptum a recentiore manu.

pere, ſuadet tam articulus ταῖς, jam recte reſpondens tribus femininis; quam quod ſequitur, his avidens tribus femininis; quam quod ſequitur, his avibus infeſtam Lybiam; quod de *piſcibus* minime praedicari poteſt. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc ſit, quave ratione cum ſequentibus conciliari poſſit, mediciſ quorum ea eſt provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. diſerte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio eſt. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχὺς] Etſi c. ſeq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expreſſis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi poteſt, ut exponatur *tumens veneno*, veluti Ovid. de *Pythone* ſerpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαίως, & ὠθὺς, inter quae παχὺς poſitum languet. Nihil tamen contra libros auſus ſum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραϑαι ϖοιεῖ] Conf. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipſadibus, cauſſam inextinguibilis ſitis eſſe, quae ex morſu dipſadis oriatur, ait Lucianus ex ſententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα δευόμενον τοῦ ϖότου ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιϛάμενον, ᾗ ἐϖὶ ϖλεῖϛον ἀφικνούμενον. *Quod craſſum cum ſit venenum, quando poſtea potu madeſcit, celeriter movetur, humidius, ut vero ſimile eſt, redditum, & latiſſime diffuſum.* ſic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδαψιλευόμενον ϖότῳ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδαψιλεύω eſt largiter & copioſe praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ ϛήλης] Columna ſive baſis cui affixa ſtatua: in baſi planicies apta inſcriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ ϖλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. ϖερὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omiſſum prius fuerat, ſed additum eſt ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *ſodali Luciani* ſermo eſt, non de *viro morſu dipſadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepiſſem ὡς vel contra libros, ſi ſumma neceſſitas id poſtularet; at quum ὃς ſic ſatis commode intelligi queat, non ſtatim cum *Soulio* ὡς reſcripſi ſine auctoritate; ſed quum nonnulli mox etiam ϖοιεῖϑαι habeant, ſuſpicio tamen ſubeſt eosdem & ὡς voluiſſe; quod ſi itaque ϖοιεῖϑαι adripias, tum ὡς quoque neceſſario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τ̃ πορείαν· ὃ γ̃ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δ̓ τάφῳ ἐντυχεῖν, φ̃ τ̃ ἠιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ τ̃ήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τ̃ ὀλέθρ τ̃ τρόπον. κεκολάφθαι γ̃ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μυ̃ τινα, οἷον τ̃ Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ χεύομενον τ̃ ὕδατ@, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, τ̃ διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περισπειρᾶ̃ τῷ ποδί, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καλαχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτ̃. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖ̃ οἷα τ̃ στρουθῶν ἐκείνων, ὃς ἔφην θηρᾶν τὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὐπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰθοπ@ ἰ̃ω
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τ̃ ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρουμέν@ αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπανδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶν@ κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦν@ ἀπ' αὐτ̃ῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖ̃ W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *Ar.* [c] Δὲ] Δὴ W. semper. [d] Περισπειρᾶ̃] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιπεπάρθαι *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ᾠὰ cum puncto subscripto, & sic [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γ̃ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere.* *F.G.*

97. Περισπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμέν@, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμέν@. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τ̃ πίθου οὐκ ἀναπλήσαιεν ἐπαντλοῦσαι (sed exstitit puto in Mss. ἐπαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod *mera* arena illorum ſolum eſt. Si vero ſatis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum ſufficiat, pileus eſt.

8. Ibi ergo inſidiantur apud ova Dipſades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miſerum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta ſunt, ut bibat ſemper, & magis ſitiat, & nunquam ſatietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adverſus Nicandrum Poëtam ſtudio a me dicta ſunt, neque uti vos cognoſceretis, non nihil me curae in diſcendis ſerpentium Libycorum ingeniis poſuiſſe. Iſta enim Medicorum magis laus fuerit, quibus ſcire talia neceſſe eſt, ut etiam depellere illa ex arte poſſint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praeſidem *Jovem rogo*, nolite offendi transſumta a beſtiis imagine, ſimiliter erga vos affectus, atque illi a dipſade morſi ad potum affecti ſunt. Quo frequentius enim prodeo in conſpectum veſtrum, tanto magis ejus rei ſum cupidus, ſitisque me urit, quae reprimi nullo modo poteſt, nec unquam illo ſatiari potu mihi poſſe videor. Nec injuria.

ἐὰν μὲν ἔχωσι κεραμεύειν, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι τ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πίλοι γίγνονται δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἀφ' τὰ ὠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ καταδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεί, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα δέ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [h] φύσεις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τ εἰκόνα θηριώδη θέσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τ διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχειλον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. ὧν γὰρ ἂν ὕτω διει-

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. *i* Φιλίου] Reſtitui ex L. G. & *V2*. Φειδίου Edd. cett. & M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V1*. & 2. *l* Ἄχειτον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπειλον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ ψεύδης τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύνανται * καὶ ὕτως εἶναι, ἵν' ᾖ ὕτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν γένηταί μοι. δυσχερές ἐστιν δέ. M.

41. Ἄχελον] Ἄσπειλον habent C. Γραι. ἄχειλον. G.

* Quae his uncinulis incluſa ſunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid ſibi velint ſatis aſſequor. *M. du S.*

Pro priore ὕτως legit φύσις. *J. J. Weiſten.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη θέσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per iſtum ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurus magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Veneta* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἠσίο-

διειδεῖ τε καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορῶμαι χανδόν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλήν· εἰη μόνον μὴ ὀπολείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψους γε ἕνεκα τοῦμὸν πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καίτοι γε τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς δάφνης αὐτός τε δείκνυεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀρα τοῦτο λάβοις τὸ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

Verum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2*. b Καλαλείπειν] Reſcriptum ex W. Καλαλιπεῖν Edd.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Heſiod.* Theogn. p. 30. & ſeqq. de qua tamen, an Heſiodea ſit, fuere, qui dubitarent. (*Pauſ.* IX. p. 581.) ſed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vſ. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legiſſe κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vſ. 105. Totum autem verſum ut nothum, nulla ratione reddita, reſpuit *Gujetus*. *M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Heſiodum* legitur κλύειν, ſuadente etiam metri ratione. Sed praeſtat totum locum apponere Θεογ. 30. ſeq.

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κινούμενα. *V.*

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. ſed quid reponendum ſit, non aeque proclive eſt divinare. De *Polyido* vel ex Noſtro conſtat vaticinatum eſſe; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possint*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγέμθ, ἄχρι
χ τ πρώτων ἐκείνων, χάος, χ γῆς, χ
ἐρανῦ, χ ἔρωτ· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρε-
τὰς, χ μνημονέσεις γεωργικάς· χ ὅσα
περὶ Πλειάδων, χ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότ,
χ ἀμήτ, χ πλῦ, χ ὅλως τ ἄλλων
ἁπάντων. θάτερον δὲ, χ ὁ χρησιμώτερον
ἦν τῷ βίῳ μνημονῦ, χ θεῶν δωρεαῖς
μᾶλλον ἐοικός, λέγω δὲ τ τ μελλόντων
προαγόρευσιν, οὐδὲ τ ἀρχὴν ἐξαπέφηνας,
ἀλλὰ τὸ μέρ τῦτο πᾶν λήθ μνη-
δέδωκας, οὐδαμῦ τ ποιήσεως ἢ τ Κάλχαν-
τα, ἢ τ Τήλεφον, ἢ τ [b] Πολύϊδον, ἢ χ
Φινέα μιμησάμεν, οἳ μηδὲ παρὰ Μυσῶν
τῦτ τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, χ
οὐκ ὤκνυν χρᾶν τοῖς δεομθνοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τ τριῶν τύτων αἰτιῶν
μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθ. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ
χ σμικρὸν εἰπεῖν, [c ἀχ] ὡς ὑποσχομθνων
ὅσοι τ Μυσῶν χ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύ-
νασθ· ἢ αἱ μὲ ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ
δὲ ὑπὸ φθόν ἀποκρύπτεις, χ ὑπὸ κόλ-
που φυλάττεις τ δωρεάν, χ μεταδιδῷς αὐ-
τῆς τοῖς δεομθνοις· ἢ γέγραπτ μθ σοι χ
τὰ τοιαῦτα πολλὰ, ἀλλέπω δὲ αὐτὰ τῷ
βίῳ παραδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρόν
τινα ἄλλον ταμιευόμεν τ χρῆσιν αὐτῶν.
ἐκεῖνο μὲ γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς
αἱ Μῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποσχόμεναι,
τὸ

[a] Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* [b] Πολύϊδον] Πολύειδον W. male. [c] Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest ἀχ.

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποσχομένων] Locus corruptus in Impr. ἀχ ὡς . . . In W. deest ἀχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud ἀχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποσχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρόν, ἵνα περικαλλῆ τ λόγον ποιήσ, ὡς ἐν τῷ, εἰ χ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ χ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἴτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

Οὐχ ὡς] Si ἀχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae ἀχ vel οὐκ, lege ὅτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med, & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τ ὑποσχεσιν. λέγω δὲ τ τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένην.

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν μὴ τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑάων εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι καὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ὅτι τ ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τ Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸς λογισμὸς τ τε εἰρημένων καὶ τ παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲ ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τ ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένην] Nil mut. *Fl. Alld.* Ὑποσχόμβαι *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

* Ἀμολγεῖον] Ἀμοργεῖον C.

58. Καὶ βοᾶλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βοᾶλεὺς τὸ * ἀμολγεῖον. *V.*

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπον ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τ Ἑρμῆν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τέμνον ἠγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἰὼς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἰὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος εὐδετέρᾳ ἡ λέξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῖν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Hæc verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.* a *G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ⊖ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meæ huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ⊖ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [c] ἀπολογίας· ἅ γοῦν, οἶμαι, χρὴ τῶν τοῦ ποιητοῦ ἐς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παρρύῃ λάθη, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τἆλλα μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[c] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων ξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμῳ. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ὃν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. G. σκιπδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat vidend. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀφαῤῥεῖν vel ἀφαῤῥυεῖν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παρακούειν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτόταλα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῆς εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοί· ſed σκινδάλμου κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμῳ & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtophanis* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* tripliceem ſcripturam

ἐκλέγεις, καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμοῦ μόνου, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὁμήρου καλαχνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, καὶ μάλιστα μικρὰ ἄττα διεξιόντες.

Εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ ἑτοῖμε, τὰ ἔργα μου, καὶ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προειθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τὴν γε ὀρθῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων, καὶ τὴν ἀμελουμένων τὰς ζημίας. καὶ τὸ,

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θησονται,

καὶ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόσεστι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, καὶ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ὀπώπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν προσεδοκῶμεν σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] προειμένου. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae. Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accolà *plaudet*:

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρήσιμα. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Περιεμένου] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζουσι] Κνισῶσι. *V.* Καλατέμνουσι, καλαπούσι. C.

82. Ἄττα] Τινά. ἢ ἄσπνα. ἢ σφοδρλήσια. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρακαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, οὗ ἐθίσθησαν ἰχάδας κομίζεσθαι. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ἢ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμούς. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Eos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου καὶ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη οὖν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο, ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη οὖν τ. β. μ. νομίζοιτο, τοῦτο μὲν οὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

itici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , si pluat Deus , florentes futuros esse manipulos : (*messem copiosam*) si vero aestus invalescat, sitiantque arva, fieri non posse , quin fames sitim illorum consequatur : nec oportere media aestate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fusis frustra seminibus ; neque metendum spicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque sane divinatione ad illud opus est, nisi obruas semina, & ligone armatus servus terram iis inducat, devolaturas aves, omnemque spem aestatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim si quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abesse mihi hoc opus videtur, cujus sit obscura & nusquam nullo modo manifesta ante cognoscere. Quale est illud cum Minoi praedictum est, in dolio mellis suffocatum iri illius filium , & cum praesignificata Achivis caussa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim sunt divinatio. Alioqui si ista quoque *superiora* ad divinationem aliquis re-

5c ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ'. ἂν ἡμῖν δὲ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ θεοῦ, εὐθαλὴς ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς f Ἐπιλάδῃ, καὶ g διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι θ' μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρόσαι, ἢ σὺ ἂν τι ὀφελοῖο, εἰκῇ ἐκκυθέντων τὰ σπερμάτων· οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ τάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. ὁ μὲν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφοροίη τῆς γῆς αὐτοῖς, καλαπτήσεται τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλεδεῖται τὸ ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γοῦν τοιαῦτα προδιανέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἂν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ ἀδαμῆ ἀδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς h ἔσται i αὐτῷ k ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τοῦ Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλώσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γοῦν ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

f e Ἡμῶν] Recte M. Fl. H. Fr. P. Ἡμῶν male J. f Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & Fl cum cett. Διψήσουσιν W. h Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἐσῖν ante legeretur, quod & Edd. obsidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ Fl. k Ἀποπεπνιγμένος] Sic rescriptum ex W. & Fl. Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

est pluralis & referenda ad ὅσα. Opsopœus ad ipsum poema qui retulit *poëmate successus manifestante laborum.* J. G.

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum esse circa interpunctionem hujus loci, satis, puto, interpretatio nostra ostendit. J. M. G.

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸ καρπόν] Possit aliquis suspicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρπῶν, quod sane ex libro allatum non respuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui speciem quidem habet, sed ob mollitiem & teneritatem paullo post exarescens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. J M. G.

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoi a Polyido. M. du S.

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. est ἔσῖν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. M. du S.

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad statim sequentia conf. Il. B. 300. 332. M. du S.

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καμοὶ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem versionem *quæ si quis illi adscripserit, nequit me vatem dixerit ?* Est enim præterquam inepta, tum plane contraria sensui auctoris, quem longe melius expressit Opsopœus. *At si quis & ea quæ tu jactas, illi adscribere voluerit, & ille me quoque vatem rectissime dicere poterit.* Est enim omnino hæc vis ejus loquutionis, ut ipse novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

Οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Κασταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τὸ κρύος φεύγοι τις, ὕοντος προσέτι καὶ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὁ μικρὸς ἐμπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαλλιχώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως προσδέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἡδεῖς τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. οὐ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τῶν ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſse eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἠδεῖς] Ἤδεισθα W. & *Fl.* b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνέων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπόρετος *V.*

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Symposio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.c. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἠδεῖς] In W. & *Fl.* ἤδεισθα. quod observatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαντικὴν Ἡσιόδου διδαχθείη παρὰ Ἀκαρνάνων· καὶ ἔστιν ἔπη μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisses, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι ἀφὸ τοῦτο ὕστω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφὸ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παριέναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ὕστω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφὸ τί ὕστω φιλοθεάμων σύγε καὶ ἄσκοπος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει καὶ ποιεῖν] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ὕστ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγεις. Ibid. c. 20. f. οἶσθα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἐζητεῖτο καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχυτὴν — ὦ τάχα ἂν καὶ ἐπείθην. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τῶ θείω ἀμφοτέρω καὶ μᾶλλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἵπετο μετ' ἐμοῦν] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἕπου μοι τ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectalorum avidus, & impiger ad talia. TIM. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

Λ Υ Κ.

1 Οὐκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι ῥᾷον τὰς γύπας ἕωλον νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τῶν δοξοδόξων Τιμόλαον ἁλάθοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ 5 θέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' ἑτοῦ; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. TIM. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὕτως ἐφ' μεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ 10 καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μετ' ἐμοῦ. 15 ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες ἐς αὐτὴν, οὐ μὰ, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· 20 μοῦ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις καὶ με ἀφῃρῆσθαι ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

[a] Ἐγώ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *F. B. P. H.* [b] Εἰς] Ἐς O. [c] Ἀπιέναι] Sic *Fl. B1. P.* &c. Παριέναι *F.* cum *V2.* [d] Καὶ] Omittit *F.* [e] Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. [f] Πλοῖον] Πλεῖον male *F.* sola. [g] Ὁ] Abest artic. in O. [h] Ὅπου] Ὅποι *Fl.* [i] Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* [k] Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγώ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπεσσαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοι θ' ἡμῶν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μοι τοῦτο & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθεῖν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *F. F. R.*

22. Καί με] Pro ὡς με usurpari, pluribus monet Rev. *F. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *F. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *F. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ [a] κατεληλύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τοὐπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω [c] ἐκεῖνος θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἴωθε· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἕπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ παραδακρύσαι οὐκ ἀγεννές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρους εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Κατεληλύθειμεν] Κατεληλύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' οὖν O. c Ἐκεῖνος θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνος O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγουμένῳ] Περιηγμένω male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδεκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδεκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδεμένον. V.

* Ἐνδεδεκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeeunte.* *J. G.*

Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαβ. c. 5. περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kust.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπέβηττε μύχιον, & ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἑταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συνεσπειραμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dips.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλευθεριόν. De coma Atheniensium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον, οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἕρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κάτεχε. Quo in loco *Stephanus* ἐνέρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξατο ὑπεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπήτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὰς γένυλας, ἀναδεμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *J. V2.* & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράμῳ] Συνεγραμμένῳ. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλῳ εἴδῳ πλέγματος τῆς τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καλαθίσκον. *V.* (Εἴδῳ ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τὸ εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀεροδίαιτον, ἔτι πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπαύ-

σαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τὸ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, σὺν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenientium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen desinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenientium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠίκι γαίης
Γηγενίες. —

G C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὥσπερ τι ἰσχὺν ὀπίσω ἐστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τοὺς βυρσῶν τὰς ὀπιβολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην ὑφ' τῶν κάλων, εἶτα ὑπὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τοὺς κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύναλο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος ἐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸν ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne sinistrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

* Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὑφ' τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ἐκ κρίκες καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τὰ πεζὰς ἀῤῥεῖς ἢ διφθέραι — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντεσφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν πεζῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai* ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi σιταγωγῷ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὰ ἐπιβολῆς & ἐμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer*. p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροίακες non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἴαξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλαγραφὴ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασείσαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere*, *abire*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν τ̓ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μελαξὺ [b] τ̃ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τύτυ· καὶ ἀπὸ τῦ καλαστρώματος ἐς τ̃ θυθμύα, ἢ βαθύταλον κτ̃ [c] τ̃ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ̃ κεραίαν, οἷῳ δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῆν [e] χηνίσκον ὀπισθεμβύη, καλανίσκῳ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρώρα ἐξέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομβύη, τ̃ ἐπώνυμον τ̃ νεὼς θεὸν ἔχυσα τ̃ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

b Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* *c* Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* *d* Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. *e* Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hae priores. *f* Ἡ πρώρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷς τ̃ Δάφνιν ἀνατεβεμβύον ἐπὶ τοὺς ὤμυς τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβεῖν ἐγνωκότα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβῶμεν Μέναν∂ρ. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — παῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβείτω πως τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. & σοβεῖσθαι τοὺς κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ὲ ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Saif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non possit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσῆν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ̃ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχυσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῴρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου τὸ [a] παράσειον πυραυγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροπεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ πρὸς τὴν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος τραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ ἐκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιτρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας τις, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

[a] Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. [b] Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. [c] Ἥρων] In O. ἥρων. [d] Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τοῦ ἱστοῦ τὸ * ΘΗΔΑΣΙΟΝ] Τὸ καρχήσιον. *V.*

8. Κάμακι] Κάμαξ, κάραξ· ὀρθὸν ξύλον. λίγιστα θηλυκῶς. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου παράσειον πυραυγές] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσειον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τοῦ ἱστίου καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἠλακάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφὰς τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστίου τὸ ΘΗΔΑΣΙΟΝ] Nomen ignorabile nobis παράσειον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasium* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσειον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ὑπὸ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὑπὸ Χελιδονέας παρὰ [g] τὸν Αὐλῶνα ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [h] παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε περιπλεύσας καὶ αὐτὸς Χελιδονέας, ἠλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ὑπολάβῃ καὶ τὸν Νότον. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔπλασεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod *Guiet.* etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex *Fl.* & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere, quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae*: ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράστιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheſſerum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράστιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράστιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράστιον, docet legendum τὸ παράστιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράστιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφεῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρατιοπέδῳ ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδωνίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἄτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὴν b κυμαλωγὴν, καὶ τὴν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὑπὸ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τὰντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὸν ὀρθὸν ἐκπεσόντας, διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φὴς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerorus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. κυμαγωγὴν *Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato conspirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1.* Μαλέα *J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Grav. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀπότομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὴν Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῷ Νηρέως κλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἢ δυχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, sinistrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; ὃν Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲ ἦν Ἀδείμαντ@ αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ἦν· Ἀδείμαλε, σέ φημι τ [h] Μυῤῥινέσιον, τ' [i] Στροβίχυ. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν ἅτερον, ἢ δυχεραίνϕ καθ' ἡμᾶϛ, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαντ@ γ', ὃν ἄλλ@ τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ) ϑοιμάτιον αὐτῦ, κ) τὸ βάδισμα ἐκείνυ, κ) ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. ὑπτείνωμεν δὲ ὅμως τ ϖείπαλον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῦ ἱματίυ λαβόμϑοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαλε, ἐχ ὑπακύσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ) Φροντίζονλι ἔοικας ὅπ' συννοίας τινὸς, ὑ μικρὸν ὐδ' εὐκαλαφρόνηϲον ϖρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με χαμή τις ἔννοια μελαξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, ϖλημμῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς ϖρὸς αὐτὸν ἅπανλι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γ' ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ ϖάνυ ἀπορῥήτων. καίτοι ἐτελέϑημεν, ὡς οἶϑα, κ) [o] σέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν ϖρὸς ὑμᾶς· ἔτω γὰϱ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. h Μυῤῥινούσιον] Μυρνούσιον O. i Στρομβίχυ] Στρομμίχυ O. Στροβίχυ *Fl.* & *Fr.* k Δυοῖν] Δυεῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit *H2.* m Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* n Τῷ] Omittit O. o Στέγειν] Σέγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέϑημεν] Ὡς * μόνον ἀποῤῥήτυ ὄντ@ † τῷ τὰ μυϛήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τῦτο δ' ἂν αὐτοῦ ἀποκλείοντ@, ‡ φησὶν ὡς σὺ ἐξὸν σοι ὐδὲν ϖρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥηϑον, εἰγε ϵ δ' δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, σὺ ἀκινδύνῳ σοι τὰ ϖρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίϛαται, μεμυήμεθα γ' ϵ αὐτοὶ, κ) τῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν ϖρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς. *V.*

* Μόνον] Μόνυ antea edebatur. & mox *μυϛήμα* male pro *μυϛήρια*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τῦ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλυς ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adjicivi, quum ante ederetur ἀκινδυνεύσαι. Sed pro ὑ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. *J. F. R.*

66. Ἐκείνυ] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. ϖρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν ϖρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέϑημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σέγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

93. Κοι-

γ' μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γ' οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὡς καὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμυίοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐπορίας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ εἰς μέσον καλατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ εἰς τὸν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα εἰς τὸ ἀσφαλές. Διαμετροῦντος γάρ μου τὸν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὸν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοῦντεῦθεν οὖν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὸν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anIcorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τετολμᾶ, εἴτε ἐγρηγορόντων * εὐθυμίᾳ, εἴτε καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικὰ. *V.*

* Εὐθυμίᾳ] Ἐυθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικὰ] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & servos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν ποικίλην, τὴν πρὸς τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τὸν ἐπιβάτην, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατὰ τὸν ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πρόῤῥωθεν ἐποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ἀρίῳ τε εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τὸν πραίτορα, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καλαπόλιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ καὶ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ μυθήσομαί σε τὸ πταῖσμα. πέντε γοῦν, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχεις καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καλαδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γοῦν ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουΐ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὄρσίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula εἰ quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] [o]Ος leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρεῖῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖα *J.* n Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *Ar.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent εἰ Edd. nec O. p Ὡς] [o]Ος *Fl.*

λθς. σὺ μὲ ϑὴν εὐπλόει, ὦ βέλτιςε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδόμεθα· καὶ τὺς ἐξ Αἰγύπτυ ἢ Ἰταλίας καταπλέονλας ἀνακρίνοντες, εἴ ϖυ τὸ μέγα Ἀδειμάντυ ϖλοῖον, τὴν Ἶσιν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τῦτο ὤκνυν εἰπεῖν ἃ ἐνενόυν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ϖοιήσεσθέ μυ τὴν εὐχήν. ὥςε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς ϖροχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι ϖάλιν ὀπίσω τὸ νεώς. ϖολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] ϖροσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἑϖόμενοι. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, ϖροεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκῦν ἡμεῖς γε ϖροσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲ εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα ϖλοῖα κτᾶσθαι, μήτε ϖριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ ϑὰ αἰτήσομεν τὰ ϑεῶν ὀλίγας ϖάσας ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] ϖρῶτον καὶ ἐς Αἴγιναν ὀπίσω τὴν τῶν ἐνοδίας [g] τελετὴν, οἶσθα ἐν ἠλίκῳ σκαφιδίῳ ϖάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκας ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδέν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέονλας· νῦν δὲ ἀγαναντεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν ϖροεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo sedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Isidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui scirem, risui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque resistam paullulum, dum vos processeritis, ac navim deinde rursus solvam. Praestat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, resistemus & ipsi, ut conscendere tecum possimus. ADIM. At ego praegressus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi esse tot ac tantas possidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa stadia nihil fatigati natare possimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, nosti, quam parva in scaphula omnes simul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec molestum tibi tum erat nobiscum navigare: nunc autem fers graviter, si tecum inscendamus, & praegressus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. ϖροσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege ϖρὸ τῦ. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴν ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Aristoph.* Pac. 144. licet metri caussa detracto jota, Ἐν Πειραῖ. Est enim cas. rectus ὁ Πειραιεὺς. vid. *Strab.* IX. sub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιῖ sine praepos. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιῖ βαδιοῦμαι. *J. F. R.*

48. Ἐν γέλωτι — ϖοιήσεσθε] Sic supra *Quom. Hist.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J. F. R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea usui promiscuo Dialecti Doricae adscribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J. F. R.*

54. Ὑποσάντες] I. e. *subsidentes.* An ἐπισάντες; ut respondeat τῷ ὥςε ἐπίσας μικρόν. *F. G.*

59. Ἡμεῖς δὲ ϑὰ αἰτήσομεν] An sic legend. ἡμᾶς δὲ ϑὰ αἰτησομένυς — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F. G.* Non opus est mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non semel. Adde & infra *Gesner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J. F. R.*

62. Πρὸ τῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. ϖρῶτον. Sed scribendum est aut ϖρὸ τύτυ, aut ϖρὸ τῦ ut c. 30. & Μυ. c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum mysteriorum meminit *Pausan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, sed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾷς γῆ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γῆ non movendum. Ceterum de phrasi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu volüerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ἐ πτύεις, οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὅτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῆς Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπερρέον· καὶ ἐπεὶ φρ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τετραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ὑποβαλλομένας ἕκαστος στάδιας, αἰτῶμεν ἄφρ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφραινόμεθα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἐνυσιάσαντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσοντι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἀπόδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσονται O. *n* Ἔσται] Ἔσῳ marg. *Aiw.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *Ai.*

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἄγαν πανίας ἀρξαμένων πλωτεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τέως ἐνορμοῦσι καὶ ὑπεροπτικὸν, οἷόν ἐστιν ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορηκότος. Ταύτην καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ὡς αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲν εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ὃς ὡς λέγεται τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύσας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φησὶ. Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. Ἀ. μισ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. σώζεσθαι αἱ γυναῖκες . . . ἐς τὸ κόλπον πτύειν τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸ κόλπον ἐ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Στάδιας] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλέτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅττ' ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηΐ τ' ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅπῃ ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σύ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μετὰ σέ, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὁπλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε σπουδαμῶν.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τὸ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμά, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καὶεῖνος ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστίν, οὗτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἔστω ἔπισημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscéris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *A1*. Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *F.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *F.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum superest.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ἀφ' ὅσον ὀλίγον ἐκτρίψαιλες τὴν καλακλίσιως. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philops.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ἡμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi sors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse desuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi facessat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃ ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτιον τὸν νεώνητον, ἀποῤῥήσειν δελφῖνος ἐρωτικῶς; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμελεῖς τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον εἰς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἐστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημόταλα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημόταλον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτῃ φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic est, cujus historiam habes Er. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Er. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ἐπὶ τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲ πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forsl. legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲ πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπι θαλάττη, καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ που τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ζμαχόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ζμαφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἑσθὴς ὅπι τούτοις ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λίθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὲ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ηῦ * Σισύφῳ πέτρον ἐν ᾅδῃ †ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἐνοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐφρογέθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκειν

diu erit jucundus; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 φίλων προσόδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐμποπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἑωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελ-
85 θεῖν γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας
90 ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λεσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅπου τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶν-
95 τες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅπου χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὑ κατ' ἐμὲ) ταρίχους μὲν ἐξ
1 Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A*1. *g* Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. *h* Οἱ] Omittit *H*2. *i* Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Ὃν Φαλερνον φασὶ. τὸν κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸν πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἰχθύδια ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης καὶ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παροὐδοκιμοῦντας. *V.*

‡ Ὃν Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἥκειν κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F. G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lectt. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J. G. G.*

3. Καὶ λαγῶς] Δαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F. G.* l. c. ubi νεὼ quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J. F. R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶρι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἄν, αἱ μὲν δραχμαὶ, κτὶ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἄστει ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ εἰς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου ἀπομετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & Fl. c Ἥμισυ] ϛ γ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ὢν male O. ὂν male f. f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & Fl. ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν δραχμαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo sentiet. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένῳ] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι δοκεῖ λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπηρτῆσθαι, ᾗ ἂν ἐκείνη διαρραγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto.* Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

ἐβελόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, καὶ τρυφῶν, καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενον. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγωγε, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον καὶ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους νομιζομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσαι] Ἔσιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inseruit & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes hae divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυλικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδι pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. καὶ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ἐγγυόν τε καὶ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως ἀφάγονλας ὑπὸ τ̃ ἀλγηδόνων, τὰς μ̀ ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλούς, ἢ τ̃ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μ̀ γ̀ σὲ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλουτ̃ν δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, κ̀ θηλύνεσθ ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μ̃ τοῦ πλούτου, [c] κ̀ λῃστὰς, κ̀ φθόνον, κ̀ μῖσος ὥσπερ τ̃ πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε ὅτε τ̃ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος μου τ̀ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μ̀ ἤδη χρ̀ τοὺς πολλοὺς τ̃ πλουσίων ἀναδύῃ, κ̀ ἀνακαλεῖς τ̀ ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γάρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μ̀ οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύναλον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεούς, θησαυρὸν αἰτ̃ν, κ̀ μεμελημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γ̀ [f] ἅπανλα οἱ θεοὶ, κ̀ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, κ̀ [g] ὁ νόμος τ̀ εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῷ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ̀ βασιλείαν πατρὸς παρ̃λαβεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι κ̀ συνωμόται ὅσον τριάκονλα, πιστοὶ μάλα κ̀ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut intestino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum esse ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iste effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot insidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia facessat thesaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adversaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Istuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promissum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut nostis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam ostendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti thesaurum optem ac dimensum aurum. Verum, (possunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec est*, quam Timolaus posuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut si quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auspicanti sodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

[a] Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* [b] Οἶδα] Deest in O. [c] Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* [d] Σύ] Σοι male *P.* [e] Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. [f] Ἅπανλα] Πάντα O. [g] Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μ̃] Non agnoscit Ox. Et sane odiosum est. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo insolentior Editori *J.* visa est, adeoque χοίνικα reposuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἅρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄρις ὢν &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιον] An ὁμοίως; *F.G.* Ὁμοίως]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλους· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλὺ, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πενταχιχιλίους.

Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειριζόντα [m] τῆς Ἰστρατιᾶς ἄρχειν, ὀ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἥδιον, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ἤδη προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατιωτῶν, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γοῦν εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπου τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἰ σοὶ φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῶ, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε παραγαγὼν εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

h Αλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ O. *i* Τὸ] Sine artic. O. *k* Γε] Non habet O. *l* Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. *m* Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. *n* Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. *o* Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. *p* Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. *q* Τιμῶν] Τεμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνέρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χῆμα τινος, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Ἑλλ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμενεστάτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τοῦ σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὤν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καταδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἕξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· ἑτοῖμοι δὲ Τιμόλαος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τεταχθήσονται. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊωμεν δὲ ἤδη τοῦ ἄστεος τὴν Κόρινθον ἀπὸ τῆς

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praeficiendum, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὤν] Ὃν O. d Ἐφίππιον] Προσίωμεν marg. *A1.* e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊωμεν]

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀστράβην φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σέλλαν *καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασί, nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.* *F. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ.

59. Κεγχρεαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρεαῖς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμβοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρώσώμεθα (ἀδεὶς γὰ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσθύτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐμβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγὰς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανός, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἀφορκῆ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] ἀφβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας ἀφ' Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιὸ καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλός γὰρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκον πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὴν τοξικὴν εὐστοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ ἀφαπείρῃ τις οἵῳ τῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνον σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ γά-

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάβωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμένα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τῆς ἱστορίας, κακεῖνος γὰ πειρωμένῳ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὴν Εὐρώπην Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάβωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάβωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιὸ καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόταμος ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὕπαρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἡγοῦ, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοσὶ Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἡγοῦ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅπη [d]. Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἡγατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k]. πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἔφρατην prave O. *b* Τὸ] Τὸν male O. *c* Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. *d* Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. *e* Δὲ] Omisit *Fl.* *f* Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. *g* Ἤδη] Neglectum in O. *h* Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. *i* Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. *k* Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* *l* Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέαξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῷ πλησίον ἀμφέρων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέαξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.*

Κατέαξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαμρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τ' ὀπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτῆ μένειν, τ' Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τῆ κινδύνῳ γενόμενος. σοὶ δέ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ὀπὶ τὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἔτ' ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἔως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ὑπαντιάζωμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τ' Πειραῖα, γ' νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προεχωρήκαμεν, γ' ὁ ἥλιος πολύς, χ' μεσημβρίαν γ' ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ὀπὶ τὰς ἐλαίας [o] ὀπὶ τ' ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσαντας, εἶτα ὕστως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, γ' ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γ' Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τ' τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τῆ πολέμῳ σκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, γ' σὺ [s] σκοπεῖν τὸ φανεῖσθαι τ' γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσαντας] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι γ'] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Παρὰ] Lege περί.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ' ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τ' ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An περὶ διαφορᾶς τὴν γνώμην, ὅδεν ὑγιές. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον Φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μετὰ σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur; itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ ἐπιτήδειόν μοι αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἰὼ ὦ σίγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὦ δαῖ τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνέτωσαν ἡμῖν] Προσκυνέτωσαν ὑμῖν. *Th. M.* Προσκυνέτωσαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀνάβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνέτωσαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνέτωσαν, etſi προσκυνείτωσαν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῖν autem pro ἡμῖν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἴ κ' ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἴ delendum. *J. F. R.*

88. Μιτε-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus ilχρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ᾧ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γ' ᾧ τὸ τρωθῆναι περὶ τ' ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ᾧ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τ' οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ᾧ τ' ἵππον διέπειρα, τ' λόγχην ἀφείς; εἶτα τ' κεφαλὴν ἀποτεμών, ᾧ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν χτ' τ' Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ἐπὶ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲ πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ᾧ καθαιρήσω ἑλὼν χτ' κράτος, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τ' ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ' πλούσιον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τ' ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χαίρων γάρ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ἐκστάδιος γὰρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἄν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολύ, ὦ θαυμασιώταλε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ᾧ βιαιότερα τ' Ἀδειμάντου, πᾶς' ὅσον ἐκεῖ-

[e] Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπελάσαι O. [f] Ὑμῶν] Ἡμῖν, Edd. [g] Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* [h] Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* [i] Ἐκστάδιος] Recte *B1.2. P.* Ἑκστάδιος adſpirate *F. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξστάδιος pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξστάδιος γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξσαδίων, εἴρητο γὰρ ἤδη αὐτοῖς ὁπόσων σταδίων· [*] ἀπίχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κινὴ μακαρία. *V.*

[*] Ἀπίχοι] Ἐπίχοι V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετελεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *F. F. R.*

94. Ἐκστάδιος] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἑξαστάδιος confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *F. F. R.*

Ἐκστάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκστάδιος, uti recte ſcribitur in *Ven.* 2. *B1.* & 2. & *P.* ut ἐκστοιχάδιος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξς— In O. vero & reliquis ἑκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος ἀπὸ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. Ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὀναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλή· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ ἂν καὶ τόδε πῶς σὲ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάστατος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνίστασιν αἱ πόλεις θεραπεύσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum οὓς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale οὓς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut queam* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀπορρεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ πλεῖστον [c] παραμείνῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ [f] αὐτῶν γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲν ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑφορᾷ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν οὖν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γοῦν ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τοῦ Ἑρμοῦ ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐρρῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν φορούμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ εἰς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀπορρεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμείνῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὅρα, σκόπει, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅτι πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, φιλούμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ σοβεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ἀφέντας τὰ ἑρῶντα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῷ, εἰ δ' ὑπερφρονήσαιμι, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον ἀμείβεσθαι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἂν εἴη τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατον εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα περίδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ἢ ὅτι ποτὲ θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activo ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὃν, ἅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superesset cum alia supperant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσειν *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατέμεινεν οὐδὲν τι διόμενος com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui neminem prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sospitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλυ μόνῳ ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τ γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων Φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίυ, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστῆσαι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπτελρίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὀπυχέαλα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, ἐξάμυνος αὐτὸν ὅσον ὀπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι τῇ κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέλον, [p] κοιμίσαλα ἅπαλας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὺς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑπραιωρύμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προθέμυνος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοίμισας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέφασιν ἀπὸ τ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιύμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ὅσ', μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβυλευθῆναι δυ-

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὐδὲν δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖσθαι quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δεήσει. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δεήσει & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ὐδ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων ἐτῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοσι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus seperatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρὺψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marin.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mss. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῇν. *F.G.*

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἄν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius.
n Ἐπιχέαλα] Ἐπιχέοντα O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαλα] Κομίσαλα male O.

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τῆς εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὸ ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὅτῳ μὴ κεκινηκότα τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δή ποτε οὐκ εἰς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις περιημμένῳ βαδίζῃ, καὶ τὴν ἀριστερὰν περφορισμένῳ καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑφαιρεῖ ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσθαι καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὗς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ἐν ἑλλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.*
45. Τὴν ἀριστερὰν περφορισμένῳ] Ἐπὶ γὰρ τὴν ἀριστερᾶς δακτυλιοφορούσι. *V.* (δακτύλιον φορούσι C. D. M.)

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*
46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F.G.*
49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J.G.*
51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J.F.R.*
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pransus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi assignata erant stadiis, quod gaudeo, abusi estis. Alioqui nolim ego post brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleste ferre paullo post, cum misera puls devoranda est: quale quid vobis paullo post eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a thesauris illis diadematisque delapsi, & tanquam e suavissimo somnio excitati, dissimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egressi de theatro plerumque esuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile est, & displicebunt vobis domestica, tibi praesertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum sit, ut solutis alis de caelo delapsus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro thesauris omnibus, ipsaque Babylone, satis est, quod suaviter ridere possum, quae vos petiistis, cum sint talia! eaque *homines*, qui Philosophiam laudatis.

ὁμιππος, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὴ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τῆς οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε δῆτα, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὑπὸ τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως ἀφαλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ αἰθέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιούτοις οὖσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

f Ὀλίγον] Hoc & sequentia, ad alterum usque ὀλίγον, omissa in O. *g* Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθαι male O.

idem adjectiv. adfert *Elsn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. significare cum *Hesych.* ἄμωμητον, ἀκατάγνωστον, *quod reprehensione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκα σταδ. Bene monuit Cl. *J. Wetstenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis subventaneis. *F.G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲ [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὑπελέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνου οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μετρίως με ἤλγησε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. οὐκοῦν χρὴ οὔτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, οὔτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπῆνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλὰς ἔχουσαν, τὰ δὲ

I MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceoleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνον *F.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *F.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ὑμῶν *Fl. Fr. H. F. Ald. B*1. *S.* f Ἡμῶν] Bene ſic *P.* ceteraeque. Ὑμῶν male *F.* cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἔχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *F. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, quod procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti venesicam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ἐστὶ, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰρ, ὦ Θαΐ, τῷ καλλεῖ ἁλῶναι τὸν Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ἐπίσταται, ϗ τὴν σελήνην κατάγουσα; φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τὰ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον, πιεῖν τοῖς Φαρμάκοις ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

Μ Υ Ρ Τ.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τὴν Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι [h] φασίν. οἱ [i] τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι με τηλικαύτῃ ποίησας τὴν γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δεήσῃ, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἃ γὼ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἠρῆος] Ἡρῶος Fl. h Φασίν] Φασὶν ἐγγύην Fl. i Τοσοῦτοι] Τοσουτι male J.

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — σὺν ἄρτοις μινούσῃ ἀφ' ἁλῶν τοῦ Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἁλῶν, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἁλῶν δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τοῦ ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἁλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βαυμῷ παρ' Δάματρος Ἁλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J.F.R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσωμεν αὐτὴν, τρυγήσωμεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J.B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω τοῦ μύθιον τοῦ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ μητέρα. γαμεῖς δ' ὦ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. καὶ σὺ δ' ἴσθι πρότερον ἰδὼν αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτούς, μηδὲ ὅτι παράστροφοί εἰσι, καὶ εἰς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὴν Φίλωνα ἑώρακας τὴν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἶσθα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σε ληρήσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ ἆ ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν ᵇ ἐδέδοκτό μοι τὴν τοῦ Δημέου θυγατέρα τὴν ᶜ τοῦ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθεικας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καμινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν ᵈ οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἡ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδέδικτο marg. *AzW.* c Τοῦ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀττικὸς ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δόσει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

70. Πα-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego disperem, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

πησέ με. ϖεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπῃ τ γαστέρα, καὶ εὔξαιλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲς ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄϕρ ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά. ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριδείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυλανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ ϕησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τ Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με ϖδακύψασαν ἐς τ γενωπὸν ὑμῶν ἰδεῖν ϖάντα καλεστεμμένα, καὶ αὐληρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί ὄν; ϖαρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τ ἀπάτιν. ὅτε ϖάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, ϖρὸς σὲ ἐψεύσαλο, καὶ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· ϖλὴν μάτην γε ἐταράχθης· ὅτε γὰρ ϖαρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τ μήτρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεψα ϖαρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ; ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲ ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῦ γείτονος Ἀριστοινέτυ υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα ϖδακόων αὐτῆς, ἐς ὕπνον καθηνέχθην· εἶτα ἕωθεν ϖροῆλθον ἀπὸ τ οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τ γενωπὸν, ἀλλὰ τ θύραν, ϖοτέρα ὄϛιν ἡ καλεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τ γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίδα· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυοῦσης ϖαιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* sola. *f* Ὅ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου ναυλικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* ϖερὶ Ἀλσνήσου. *F.B.*

79. Σωτίθηκας] Malim σωίθηκας, aut σωτίθεις. *F.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quæ præsidet λοχείαις καὶ γενέσεσι. *F.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

Ε Μάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἔωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαί γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτοῦ ἀγκωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὀπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀναπλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim causam illius, contumelioси hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adve-

nien-

a Συνηγόρευες] Sic *P.* &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφειμένος marg. *A1.* c Ὥστε] Ὅς τι *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. * Καλαλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, εἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καλαλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod rectum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. K.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀναπλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, ſaltatum & ipſa ſurgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? fermem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna ſunt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, κ) ἐχορέσθησάν τ' ολε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ κ) τοῦτο προφασίζοιλο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσαλο πρώτη ἀπογυμνοῦσα ὑπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. κ) ἐπειδὴ ἐπαύσαλο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, κ) εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑφεπῄνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, κ) ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, κ) τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, κ) ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλαμιδοῦς Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν κ) σὺ οἶσθα συλλυομένην ἡμῖν, οἵα ἐστί. Θαὶς δὲ οἷα κ) ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεται κ) αὐτὴ ᶠ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γοῦν, κ) ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαντ, κ) ἐπαληθεύειν τὸ σχῶμμα, κ) τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γ' ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετ' ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνεσαν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καλαβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, κ) τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γ' ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ κ) ᾔδες, ἐκεῖνος δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ἂν ἀνέχωμαι

e Καλεκλιθὴν] Sic Fl. J. &c. Καλεκλίθην P. H. f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα Coll.

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γραι. ἐξαναστᾶσα. G.

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθινὸν ποιεῖν. G.

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπειρῶ τὴν θέρμω ἀνακλέσας κῦσαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. J. F. R.

66. Τυραννεῖν τὸ συμ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quae-ſo, Aeſchine, tu hic regnum obtines?* Barth.

ἀφ' τῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζυ μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμωσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξωμεν πάνυ τείνυσαι τὸ χαλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Irascere, sed noli contra contumeliosa esse. An ignoras, qui amant, eos mox desistere a contumelia, ac se ipsos reprehendere? Tu vero aspera nimis semper in hominem fuisti. Et vide, ne, quod est in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἔτως ὄναιο) φίλαβοῦσα ἥκέ μοι. Ἱμάτια μὲν ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέφαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθο, καὶ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὑπφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἄπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ὅδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι παρὰ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καλεληλύθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam nosti, mea Bacchis, anum, quales esse in Thessalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praestent, si qua etiam valde exosa sit mulier; illa assumta, ita beata sis! ad me venito. Vestes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum est, sed ad Simmichen, mea Melissa, transiit Charinus, propter quam tantas parentum iras sustinuit, divitem illam recusans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Ista enim ex te audire memini. MEL. Abierunt ista, Bacchis, omnia: & quintus hic dies est, quod omnino illum non vidi: sed apud sodalem ipsius Pammenen bibunt ipse pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Melissa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud esse. MEL.. Totum nec ipsa habeo dicere. Sed nuper reversus ex Piraeeo (descenderat enim missu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεσι male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξωμεν] Idem Proverbium apud *Aristenet.* Epist. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuisse Ceramica docet *Meursius*; unum intra urbem, de quo hic sermo, in quo prostabant scorta; alterum extra urbem, ubi sepeliri solebant, qui in bello occubuissent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα εὕραιμι — γραῦν] Non opinor ista no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen ih Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τῷ τῆς ϖαλῆς) ὅτε με ϖροσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε ϖροσήκαλο ὡς ἐθέλων ϖροσδραμεῖσαν, ἀποσεισάμενος δὲ ϖεριπλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, ϖρὸς τὸ ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοῦ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ϖοίαν ϖῆλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. ϖόσα οἴει ὑπὲρ [b] τοῦτον μεμηχανῆσθαί με ϖεριβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένον τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὑπὲρ ϖλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. ΒΑΚ. Ὅμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάγεσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, ϖλὴν ἀλλ' ὃ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατ' τοίχου τινὸς ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀχίδα καλασκεψομένην· ἦλθ' ἄλλο μὲ οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον ἐσιόντων ὑπὲρ τὰ δεξιὰ ϖρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑϖοκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. ΒΑΚΧ. Ὦ τῶν ϖεϊέργων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ ϖου ἴδοιμι αὐτὸν, ἁλοίην. Ἄπειρός ἐστι, καὶ ϖαῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῦ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλείσας ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι ϖαρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

[b] Τοῦτον] Τούτῳ *Fl.*

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα

J. G.

52. Ὅ, τι.

σώσοι γ' ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἥ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κἀκεῖνον εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν καὶ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτανείους δὲ δεῖ μετὰ ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖ δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ σανίδος ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάσασα καὶ τὸν ἅλα ἐπὶ τὸ πῦρ· ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὑποτρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὑποτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τὴν Φοιβίδα, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν ἀριστερὸν ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

[a] Ὅτε] Recte *F.* B1. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* [b] Πολὺν] Πολλὸν *F.* male. [c] Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. [d] Μόνην] Μόνον *F.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. [e] Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. [f] Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad *Mer.* c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forsan ὑποκεῖσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *F. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ μὲ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, καὶ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, καὶ ὑπέρκάνω εἰμὶ, καὶ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τὴν ἄρτον καὶ τὸ [f] θεῖον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA. ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON. ΚΛΩΝ.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΑινὰ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, καὶ συνεῖναι [g] ὑμᾶς ἀλλήλαις οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γὰρ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τῆς κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ καὶ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οἵτινες ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναῖξι δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ καὶ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ καὶ συνεπείσθης, καὶ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. θύον. *g* Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *f.*

αἰτούσης est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud sese maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, καὶ τὸ θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τῆς κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μετὰ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώνασσα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δή, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μετὰ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ προεβάλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώνασσα δὲ καὶ ἔδακνε μεταξὺ καταφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτῇ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi persuasum sit, & quae sequuntur. LEA. Convivium instituerat cum Corinthia Demonassa, divite & ipsa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adsumserant autem me, quae cithara ipsas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & serum esset, atque tempus eundi cubitum, essentque bene potae, *Age sane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus est, hic apud nos cuba utrarumque media*. CLON. Accubuisti ergo: deinde quid actum est? LEA. Osculabantur me primum ut viri, non ipsa modo applicantes labia, sed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonassa autem inter osculandum etiam mordere. Ego vero, quid res sibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluisset ficticiam de capite comam aufert: impositam autem habebat valde similem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipsamque cutem, ut viriliores athletae, detonsa; ut ego ipso adspectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidistine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴν ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abest in *J.* Adest in cett. c Πηνίκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πινίκην male *Ven.* utraque. Alibi πηνίκιον.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio*. ποτὸς *potulentus, potabilis*. ποτὸν, τὸ, πόμα *potus*. *F.G.*

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata sunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat valgiter labra*. *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pseud.

Teneris labellis molles morsiuncula
Papillarum horridularum oppressiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quæ fuit apta premi.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲν πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτῇ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quæ sic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipsa autem incumbebat similis & æquiparanda athletæ alicui vehementer virili & robusto, & cute ad vivum detonsa*. deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quæ de ipsa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adscititia sint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc sensu: capiti demsit comam adscititiam, quam impositam habebat valde similem & aptam: *atque ipsa visa est instar robustissimorum athletarum ad vivam usque cutem detonsa*. *L.BOS.*

Ibid. Πηνίκην] De comis adscititiis copiose dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Astro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Πηνίκην] Πηνίκιον *La perruque.* *F.G.*

Πηνίκην] Ut *Junt.* πινίκιον, ita Lexicogr. vicissim etiam adferunt πηνίκη hoc sensu; sed & πηνίκη infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, scribitur. Et sic ap. *Poll.* bis sine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ πηνίκη scilicet. *F.G.*

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri censentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Bocotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅπὶ τούτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μεγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δειμώναξαν ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ ἤδη καὶ πάνυ αὐτῆς. ἴδιόν δέ τινα τρόπον ἡδίω καὶ παμπόλυ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὸ ὄνομα. μὴ οὖν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔκαον, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος *Geſn.* e Δέομαι] Δέωμαι *J.* male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P. a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M. du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Epheſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut canticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Bocotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, cosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γᾶν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γᾶν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ἐνδεᾶσάν με τ̃ ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τ̃ ἀνδρείᾳ, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὄρμόν τινά μοι δούσης τ̃ πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τ̃ λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲ, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἠθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς εἰμὰ τ̃ Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. *Igitur ſatis tibi eſt*, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΟΒ.

Ω Κόριννα, ὡς μὲ σὲ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵας ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιαῦτα· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲ

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale eſt Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανεν *F.* male. b Ὃ] Conſtans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *F.* ſola. d Μαννάριον] Μωνάριον marg. *A1*.

62. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Κακῶς παρέξω, καὶ οὐκὶ προσκτήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θῦσαι μὲ τῇ Παιδήμῳ δήσει λευκὴν μηκάδι· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ αὖ κήποις διάκαλλιε. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.duS.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.duS.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſti* enim aeque rectum ac *ceu putaſti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *F.F.R.*

77. Μαννάριον] A μώννα, i. e. μέμμων, ut videtur, ductum eſt *μαννάριον*. Τῷ μώννα autem cognatum videtur τοῖς ναννας, νάννη, ἀννὶς, *Heſych.* Νάνναν, τ̃ τ̃ μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάνν☉, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.duS.*

82. Ἀποστροφὴ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-
ret, omnium rerum nobis erat copia: aeraria enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem
illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia
mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡ ἡμῖν [c] ἀποστροφὴ τῆ βίᾳ οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ ἧ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σε πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτῆ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ὄμνυσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μὰ δὲ τὸν τελευτήσαντος τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὸν ἄκμονα, καὶ σφύραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ γήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομην τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμύουσα. KOP. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. KOP. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὑπ' ὀμιλῶ. KOP. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. KOP. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταῖρά ἐστιν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν'; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θρυπτόμεναι εἰσὶν [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

[c] Ἀποστροφὴ] Recepi ex *J.* & *F2.* Ἀποτροφὴ cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἰταῖραι.

pressi corrupte ἀπατροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφύραν] Σφύρας forte. *F.G.*

93. Κρόκλω κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμύουσα] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμύειν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμύουσα ego in omnibus reperio, & si θαλαμεύουσα legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμύειν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Graevio* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, ὡς ἐβεβλημμένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσαλο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλακοσμῆσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐθαλὴς ἦσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδύ τι καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ὑφ' ἑμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας προβύεται τὰς γνάθους, πίνει δὲ ῥέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγγεται, ὅτε ἀποσκώπτει τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸ μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπίμψειε] Μεταπέμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγε. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' οὐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ ἐλπίδων, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἀν' ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι πάρεσται, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανίᾳ τετίμικεν ἐν κήποις. αἶγα δὲ Πανδήμῳ, διὰ τὸ τῶν ζώων συνεταστικόν τε καὶ πολὺ τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δάμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονέστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον καὶ οὐκ ἄφετον, ὁ τὴν νόμιμον τοῦ γάμου ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλατοδότειρα δὲ

tum tu iſta . . . . Verum nihil, cara A-draſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

ἄλλο ὐδὲν, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, Φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἃ χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲ ἀμείνους, οἱ δὲ καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ὰ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ὅτοι μὰν καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, ὄψ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φής; ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἦν, θῦσαι ἂν τῇ Παυδήμῳ δέησε λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

[a] Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἅπαντα *Coll.* [b] Λουσομένη] Λουσαμένη *Fl.* [c] Ἔτι] Δ'ἔτι *Fl.* recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπεναντιουμένην. *V.*

61. Πράξεις ἅπαντα ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

δὲ ἤδη ἐσίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῇ Παυδήμῳ, Διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καλαφερὲς, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίᾳ, Διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *F. B.*

Ibid. Παυδήμῳ.] Vide notam noſtram ad Ἀποφρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γᾶν ἀπὸ τοῦ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὑδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐ χ' ὑποδήματα, οὐ μύρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεί, καὶ ὑποσχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φὴς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσειν. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γοῦν, ὦ μῆτερ, τὰς θεάς, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἀφ' οὗτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γοῦν Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑταίροις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γοῦν καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ἔτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱός ἐστι τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia !* Tu vero etiam juraſſe illum tibi dicis, ſe legitimam ſibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Cuſtodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper ſymbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dediſti? quem ille venditum abliguriit ; & rurſus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat , cum fieri ea Epheſi curaſſet : oportebat enim Chaeream eranum conferre cum ſodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam ? Sane miſſus a Mercurio theſaurus , & magnum lucrum hic nobis homo oblatus eſt. MUS. Sed pulcher eſt, & imberbis, & amare ſe dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius eſt : & ſe ducturum nos promittit, & magnas ab eo ſpes habemus , modo ſenex

a Σι] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδα *B2.* c Ὁ Χῖος] Omiſit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος ; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀριστ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani , probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσκοι, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη ☾ Δήμητρα αἱ θεαὶ , ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς , ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς ☾ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι εἰ ☾ ὀμνύουσιν, ἢ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἐ μὰ τὼ Θιὼ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.duS.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus ? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.duS.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δέδωκας , ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρίας] Interpres legit , ἤδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere* , dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Goſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
farium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

σαρ' αὐτῆ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαί σε δέῃ, καὶ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτόν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῆς ἐλπίδων [f] ὀλίγας ἴσας ἡμῖν λάβε· καὶ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· καὶ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἐφ' ᾧ Λάχης ὁ Κολυτεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μᾶλλον γάμους. οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, καὶ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, καὶ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, καὶ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἶνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν προσδέξασθαι τὸ ἐργάτιον ἐκεῖνον κινάδρας ἀποζόν; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀχαρνανεὺς] Sic *Fl. Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Guiet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἔδει legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γάρ] Subaudi δὸς δίδωκας, ut ſupra. F.G. Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γάρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιέναι Attice. F.G.

14. Ἀκαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. F.G. & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀκαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀκαρνάνας vocatos Διὰ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Fenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπεμύξιον, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J M.G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδραι, δυσωδίαι τῶν τράγων. F.G. *Ibid.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀκαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ἀποπνεῖ· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέραστος σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαννάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος οὐ τέχνην εὗρηκεν ἐπὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτιν καθῆκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ἐπιτρίβων, μήτε αὐτὸς διδούς, μήτε παρ' ἄλλων διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ Φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ὧν τε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δέ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

[a] Ἀκαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* [b] Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφονήσῃς *H.* Σεφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* [c] Οἴει] Ἔτι οἰει O. [d] Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστήρια θεῖχυσα, [*] Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαξοτριβεῖς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

[*] Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum ποιῆσθαι restituit, quod ποιεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*

Λεῖος — Χαιρίας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*

22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*

24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνεῖτω legendum. *F. G.*

32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*

33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P.

SI quis vero, mea Chrysis, neque zelotypus est, neque irascitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abscidit, aut discidit vestem; illene adhuc amator est? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec sola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *sunt*. Nam reliqua, oscula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris signum & adhuc nascentis: at ignis totus a zelotypia est. Itaque si te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus est, bona spera, & semper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? semper eum mihi dare alapas? AMP. Non istuc: sed indigne eum ferre, nisi ad ipsum solum respicias. Quandoquidem si non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, irasceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere suspicatus est, amari me a divite, eo quod casu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, si a divitibus coli te suspicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem suum in eo putabit agi, ne rivales ipsum superent. CHRYS. Verum enim vero hic solum irascitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Nescio

Α Μ Π.

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ σέ πώποτε, ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχόμενα ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυόμενα ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τῶν πλουσίων με ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἤδη τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβάλοιντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *El.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλῶα] Conf. supra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαννάριον] Leg. fort. ναννάριον, ut supr. (*Dial.* VI.) An μαννάριον est a μάω, μάννω, μάννα, quod idem est τῷ μάμμα. *F.G.*
41. Οἶσι] In Mss. ἔτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemsterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipsum hoc statuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phrasin probat Doctiss. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. persuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ἀπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem supra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba censeo. *M. du S.*

 82. Ma-

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὔκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, κἂν εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ἀπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μοι Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. ὅτε οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, ἄτε ἐπιπλέοντα, ἄτε δακρύων, ἄτε ἀωρὶ παρεγγινόμενον ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο πάλαι μακρῷ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενον. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑπεθερμαινόμην ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ὑπιστάς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἀπειλεῖ φονεύσειν, διερρήγνυτο τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero adventem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἐτερήσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα μοι] Ἦρα μοι marg. *Al.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πεῖθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] Olear. ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius accideriti.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ Φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ἐπὶ τ Γοργίαν τῷ αὐτῷ Φαρμάκῳ. πλουσι- σι δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pedissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere: interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim: sed ista, *Cum salvi rediistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem semper in-*

Δ O P K.

Απολώλαμεν, ὦ κεχλημμύη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ f τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναπεδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, g καί, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμων ἔχοντες h ἐπανεληλύθειτε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ i στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράττ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & sine artic. *g* Καὶ] Abest a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθειτε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἅπαντας ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. *J.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμεῖς. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, si illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεοναζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πράττειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kust.* ad *Aristoph.* Plut. 341. etiam *J. Elsn.* ad Epist. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pausanias*, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. *M. du S.*

πράτ̃οιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν πολλῷ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἀ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὅτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡμῶν κεκλημένη μετὰ δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκάς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησιν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καλλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ὑπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόλευκος. εἶτα δ' ὃν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideravisset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedisequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Vr.* quae Τηριδάταν. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ὑπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispositerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶ παρόντων σωτήριον· ἅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπιαχνούμενον· ἅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ παραδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί ἄν τις ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τ' ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [c] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καλαπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οἰνόμεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὕτως ἄν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς, καί σοι χάριν ἔχω, ἐκ ἔτι γὰρ ἀρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀνδρείας, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἁμα-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A1. J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ' ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ὁκ τ' παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τῦτον δὲ ϖαρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅδι, καὶ ἀκολουθήσῃ, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ϖοιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ ἐκ οἷόν τε ϖαρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσε) ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ ϖρολέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον ϖίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένος ϖάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τ' ϖρόσϖον τῇ Φάλαγγι· ὀπὶ μετώϖῳ μὲ τὸ ὁπλιτικόν, ϖαρ' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα ϖώϖοτε ἀπέκτεινας, ἢ ϖόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα διμοιρίτης ὢν, ἵνα καὶ τῦτο ϖροσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ϖροσιόντας ἡμᾶς ὀπὶ δόρυ θεάσῃ, ϖιλβούσας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβι@ ὅτ@ (μόν@ γὰρ ὅτ@ ἕϖεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, ὅτω ϖαισεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅϖοι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. *(ad Philoſtratum)* Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. F.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἦκον] Ἥκετωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic plerraeque Μισθωφόρε *F.* e Τίβι@] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Διμοιρίτης ὢν] Διμοιρίτης, † τούτῳ ἐνίοτε τὸ τριτόλοχον ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τ' ὁραχμῆς. ὁ δ' ἂν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ‡ ὁ λοχαγὸς, ἀφ' τὸ ϖαρ' ἄνδρας στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτό φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τ' διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Διμοιρίτης] Διμοιρίτις male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχείαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ὧδε, i. e. huc age, adduc. ἐπέχω. F.G Parum interest quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὧδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ὧδε pro eo legat. *F. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

C H E L.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. C H E L. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. D R O S. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. C H E L. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? D R O S. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. C H E L. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὃ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ὅτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος Ἀρισταίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλοίμην ἀπολούμενον, ἑλκόμενον τῷ πώγωνι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέπω ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἓξ ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμιλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησε *F.* & *V2.* *h* Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur *οἱ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνοντες*, dicitur & διμοιρισὴς & διμοιρεαῖος. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeqq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίδους] Cognatum videtur eſſe τῷ τῖφυς. a. τῖβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίδι] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίδους. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι. *F. F. R.*

ῥῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὸν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ὁ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδεῖν μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸν ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὸν [c] πόλιν· ὁ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει περιπατεῖν τὸ μετὰ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴς διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγε δέ, Πῶς μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χτὶ μισῶ, ἀλλὰ χτὶ ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴς γὰρ Ἀριστοαινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ χαίρειν (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drose, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic marg. *Ar.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit *P.* aliaeque. Ὅλως *F.* g Ὑπεσυρμένα] Περισυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γραι. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *F. F. R.*

52. Ἀριστοαινέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *F. B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *F. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromonai légwn etairą sunein, Arxitélhs x' Erasikleías uión ónta· polù g' ámeinon eînai t' aretiù proliman t' hdonhs. DROS. Mὴ ὥraisin íkoilo ò lhr@ ekein@, toiauta paideúwn tò meirákion. XEL. Ὥste ánagkh peíqesq autῶ· parakolouqeî g' akribῶs paqulátton, kaì ólws oudè prosblépein állw oudenì éxestin, ótι mὴ ekeínw· ei dè [h] swfronoîmi, x' pánta peiqeîn autῶ, upiqneîtai pánu eudaímona ésesqaí me, x' enárelon kalastήsesq, toῖs pónois progegumnasmḗnon. taῦtá soi mólis égrapsa, ekkleψas emautón. sὺ dé moi eutúchei, x' mémnhso Kleinίou. DROS. [i] Tí soi dokeî ἡ épistolὴ, ὦ Xelidónion; XEL. Tà mὲn álla ἡ apὸ Skuqῶn rhsis, tò dè mémnhso Kleinίou, échei tinà elpída. DROS. Kaμoí ótws édoxen· apóllumai d' ὃn ekὸs tῆs erwt@. ὁ mὺtoi Drómwn éfaske paiderastήn tina eînai t' Aristaínelon, x' ὅti proφάsq t' mathmátwn, sunein toῖs ὡraiotátois t' néwn, x' idίa logopoieîsq pròs t' Kleinίan upoqéseis tinàs upiqnoúmenon, ὡs isόqeon apofanei autόn. állà x' anagignώskq met' sautῆs erwtikoús tinas lógous t' palaiῶn filosόfwn pròs tοὺs mathtàs, x' [k] ólws peὶ tò meirakiόn estin· ἠpeίlq dè x' tῷ patrὶ tῆs Kleinίou kalerein taῦta. XEL. Ἐxrῆn, ὦ Drosὴ, gastrίsai t' Drómwna. DROS.

h Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρέψαι. *G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. σεισ. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharsi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. supra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemsterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. sed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forsan ὅλ@. Sed non tanti refert. Saepissime enim eodem redire, aut certe saepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jens.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐστὶ tamen ὅλ@ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλ@ εἰμὶ τῆ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τῆ ὥρεως. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῆ μέλει ἐγίνοσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res est. Nam sine περὶ vix aliter potest quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem*, *subburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάστρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ κἀκεῖνος τῆς [a] Νεβρίδος. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετος διαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτὸς, ὦ Δροσὴ, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινέτου.

nem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ.

ΤΡΥΦ.

Ἑταῖραν δέ τις παραλαβὼν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφεὶς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δειπνῆσαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ διαλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

TRYPHAENA ET CHARMIDES.

TRYPH.

Meretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Plorasti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis apparet: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδος] Ex *Pell.* admisi. Νευρίδος Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Er.* Ἀπόθου *P. B1.* & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F. G.*

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J. F. R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθεσαν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀτόπων λογισμῶν κάμνοντες κατατετρύχθαι. *J. B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ?

συλλελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα διακονεῖσθαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶσθα γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. ἡ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γὰρ εἰσὶ τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι διακεχορευμένην, ἣν ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν ; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, κ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, κ' ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, κ' ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε κ' τεταράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη ; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ) δύο κ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσεις ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ; ἐπίσκεψαι γ' ἀκριβῶς, ὑποβλέψας ποτὲ τοὺς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· περὶ δὲ τοὺς κροτάφους ὁπόταν ἀποτρίψῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ὑπολευκαίνει τὰ πολλά· κ'τοι τί τοῦτο βιάσαι ποτε κ' γυμνὴν ἰδεῖν ; ΧΑΡΜ. Οὐδέ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

e Ἐτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταῖραν *J. P. H. B1. Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* *f* Ἃ εἶδες] Ἃ εἰ εἶδες *Fl.* *g* Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεβρίδος] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Καραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999.

57. Ἃ εἶδες Φιληματίῳ] Inſitia videntur & incepta. *F G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖσι, inferius. *M. du S.* *F G.*

τῃ μὴ συνών; ἦπȣ τάχα ϗ ἐλύπει σε, ϗ ὑπερεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμȣ̃ λαμβάνȣσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτȣ́σῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε ὑπὸ πατρὶ φειδομένῳ τρεφόμενος, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλεισέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτὴν, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἧκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ἐπὶ τȣ́τοις παραλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλημάτιον τὴν σορόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τȣ̃το ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε ȣ̃τω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῄς περὶ Φιληματίȣ, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτεται, καὶ τὸ τῶν ἀλφῶν, ȣ̓δὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρȣ̃ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλȣται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν κἂν ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκȣ̃ν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ διατείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλȣς, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortasse etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita sane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poscenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moschione recepto me exclusit; pro quo dolorem ipsi ut regeram, te adsumsi! TRYPH. Ita me Venus, non venissem, si quis mihi praedixisset, ideo me arcessi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed discedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera sunt, quae narras de Philematio, de coma adscita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adspicere illam possim amplius. TRYPH. Matrem interroga, si quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, si adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis sit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una simus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ᾔτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερος, εἰπȣ̃σα· μήτε παραλογισάμενον τὴν

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

IOES.

DElicatus es, Lysia, adversus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te poposcerim, neque excluserim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te subegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνήκην marg. A1. In vulgato vero consentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. sine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὴν σορὸν] *Capularem senem.* F.G.

99. Θρύπτῃ] Ex eo *Aristen.* Epistol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum sua mutuatum suspicatur Doctiss. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.

13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatissi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ̃ μ̃ήτρὸς, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσας ἐρατὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ̃ πρυτανεύοντα νῦν, κ̀ Πασίωνα τ̃ ναύκληρον, κ̀ τ̃ συνέφηβόν σε Μέλισσον; κ̀τοι ἐναγχὸς ἀποθανόντ@ αὐτῷ τ̃ πατρὸς, κ̀ κύριον αὐτὸν ὄντα τ̃ οὐσίας. ἐγὼ δὲ σὲ τ̃ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ. ὤμην γ̀ ἡ ἀνόητ@ ἀληθῆ εἶναι τ̀ ὤμνυες, κ̀ ἕν' τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπ̀ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὑπ' ὀργιζομένης τ̃ μ̃ήτρὸς, κ̀ πρὸς τὰς c φίλας ἐγκαλούσης. σὺ δὲ ἐπείπ̀ ἔμαθες ὑπ' ὀχείριον ἔχων με τέλη κυῖαν ὑπὸ σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαίνη προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακείμην@, ἐπήνεις Μαγίδιον τ̃ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτοις δακρύω, κ̀ συγίνομαι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, κ̀ σὺ κ̀ Δίφιλ@, παρῆσαν κ̀ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, κ̀ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὄσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ̃ Κυμβάλιον μὲ ὑ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γ̀ ὑβρίζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον d ἔνευες, κ̀ ποῖον ἂν ἐκείνη μὲ e ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ ὃς ἐκέλευες, εἰ f μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ g ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλ@ δὲ τ̃ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ̃ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γ̀ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσπλόντισας ἐς τ̃ κόλπον αὐτῆς, ὑδὲ λαθεῖν γε πειρώμεν@ ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *A1.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *A1.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quaterque indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα οὖν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ὐ πρὸς μόνον σε ζῶ; ὐ μέγα, ὦ Λυσία, τῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ πολε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκύσης τί σοι ἐμῦ κειμήλιον με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτυ, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τῦτο ὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίυ; ΠΥΘ. Ὢ τ' ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπικλασθῆναι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ὅστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, σὺ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαρπάσασα, καὶ τῦτο ἐμφαίνυσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλῶν, ὑφόπται γὰρ αἰθανόμενοι γίγνονται. παύυ, ὦ τάλαινα δακρύσα, καὶ ἴν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

consPectum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua caussa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi consPectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νόθοισι σοῖς Ἐπέχον. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vi. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πάλασσεν de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὦμον μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Past.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ τέρων ἠρέμα προκύπτοντες· ἡ συνάγουσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλεισεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν εὐ τοῖς μαζοῖς ὄντα τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam sugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ᾗ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπεὶ ὁ τῶν μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deferenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre nøn possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναπαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἶθε μὴ αὐτὸς ἀποσταίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀπόκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοί, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἂν [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἦν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀπίσθιον αὐτῇ πολὺ μετὰ νεανίου [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσης; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἰσταμένου· τὸ δὲ σήμερον ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ὅ γε ἔφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸ Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυψάντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατόν ἦν ἀναδέξασθαί με ὅπη τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *Al.* *c* Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁράων male *F.*

82. Πότε δ' ὦν κατέλαβες αὐτοὺς] Γρ. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκων ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γείσα. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκων. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & Θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδέσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἐρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τὶς θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος σὺν ἀνθρώπῳ] Proverb. *F. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *F.* fere κατὰ πόδας sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑφρέθην, ἦκον, τ' αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' οὖν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τ' θύραν, ἤδη δὲ ἀλλοίε ἐπεποιήκειν αὐτό, ὠδαγαγὼν τ' τροφέα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμεν τῷ τοίχῳ, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἆθμα ἔν, τὸ μὲ πρῶτον ᾠμην τ' Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τ' αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲ τ' ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαγχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δ' ἔκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃσι κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τ νόσου ἐξυρήσαλο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῷ αἱ τρίχες, νῦν δὲ τ [d] πηνίκην ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδὲ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, τ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲ ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὰν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic Fl. Fr. V2. P. S. &c. Οὐκ ἑώρων male Fl. Id tamen & adscript. marg. A1. d Πηνίκην] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Πηνίκην B. P.

20. Τὴν πηνίκην] Πηνίκη, τὸ κιφαλοξύσμιον Ϛ. ἡ *περίθετον κόμη †ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Περίθετος] Sic esse in C. notabat Solan. quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερίθετος. J.F.R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῦσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial.* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. ἡ αὐλιὸν ἠράσατο. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὔλειον vulgo scribitur. J.F.R.

3. Οὐχ ἑώρων] Mallem οὐχ εὕρον. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam rasisse. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

rem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ϗ αὐτὴ ὀργιζομθήη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ϗ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς ὁσπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ϗ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ἐπὶ τῦ ἵππυ τῦ λευκῦ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, ϗπερ ὄντες ἄλκιμοι, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ϗ ἀθεὶς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲν λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῷ, ϗ τ ἵππον, ἐπὶ δὲ τὸ συνεχὲς ἔτι αὐτῷ (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τ φάλαγγα, εἰς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ἐπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεχῶτας αὐτῷ τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τ λοχαγῶν ἑνὸς

---

e Οὐθὶς] Nil varietatis invenio.

χρῷ κεκαρμένοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πηνίκλω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πηνήκλω dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πηνίκλω vult *Gaj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δῖνα] Τὸ δινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθὶς] Etſi frequentius οὐδὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Pariſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὺ τέτραπλεύρῳ τῷ σχήματι, ταύτην δὲ ἐκτάσσυσιν ἐπὶ τὸ ὀλίγον πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̓ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἐπὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ̓ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ἀποσείσασθαι, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ἀποστίλβοντα μὲν τ̓ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̓ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̓ λόγχην. ΧΗΝ. Καγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀδίκως γὰρ ἂν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ὑ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ̓ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̓ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̓ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

[a] Καλεπεπλήγισαν] Καλεπεπήγεσαν *Fl.* [b] Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *Ar.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B S.*

89. Σαρίσῃ] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mss. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισαν & §. 4. σαρίσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀπε-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem traje-ci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὴ σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, ἢ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρ[ος] [c] πρότερ[ον] τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω παμπάλαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὑπεδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τ' κεφαλὴν ὑπὸ τ σαρίσσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελουμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε οὐδὲ προσβλέψειέ τις, οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] οὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σε ἀπὸ τ κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ὑπὸ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. οὐδὲν γοῦν οὕτως ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσασα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τ κεφαλὴν διημμένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

c Πρότερ[ον]] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. e Ἀπεδειροτ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδηροτόμ. cett. male. f Οὐχ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* h Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. i Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Θεογ. non ut in plerisque ſcribitur ἀποδηροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσασαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους δεινότητας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ κατ' τὸν λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀκούσαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλήν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὑπὲρ [h] σαρίσης, ὥστε σου καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρόν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδῆσαι. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναίου αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleſceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causſam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereret? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπώλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed cod. redit φόνει a φονέω, an φόνευς a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνευς tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

Ἐῶ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιο. ἑλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀρίστευς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲ Ὑμνίδῳ, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τ Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE. ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R. Δ Ω Ρ.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis, & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην σοί; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τ Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστήν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τ θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τ νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἕστι, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. Δ Ω Ρ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος ˡ τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς· ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

ᵏ Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* ˡ Τὸ πρῶτον] Sic *P.* Τοπρῶτον *F.* aliaeque.

cum ἄρισε convenit; melius quadrat imperativus cum ἄρριστο jungendus. *F.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ὐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα Δ φέρουσα τ ἄλλων ἦσαν, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τ Ἰφικράτους πολλὴν περὶ ταῦτα φιλοκαλίαν ἐπιδεδειγμένου, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆρες. *F.B.*

Ὑποδήματα ὐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψέλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M. du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *F.F.R.*

80. Παρ'

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν, νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέπτων, Ἐπίκουρος τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθόμενος αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκουρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, καὶ σαπέρδας πέντε, καὶ πέρκας τέτταρας ὁπότε καταπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. τί οὖν; καὶ ἄρτους ὀκτὼ ναυτικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, καὶ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, καὶ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. καὶ τυρόν πού με μέμνημαι τὸν μέγαν [b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθοῦ ἐπιπλέων· νῦν γοῦν ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ, καὶ σὺ ἡμᾶς ὑπερορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, καὶ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμάς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τὰ χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνιεθέντα, οὐσία ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένος] Ἐκλανθομένου male *Fl.* b Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holst.* Γύθιον. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκουρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοί] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τεταριχευμέναι διειρμένα καλάμῳ, ἢ ὑείᾳ τεμάχη τεταριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In cod. Memmii Cod. πέρκαι ἰδίως ἰχθύος τεταριχευμένου. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος κάμπος ὅτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθνιος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθιος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιος. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Basil.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem

παν-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ἐγὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ἐγὼ ἂν ἤρετον, εἰ πλουτοῦσ' ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸ ὅρμον ποτὲ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἦδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἦδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἐλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλυαφυς. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο οὐ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· οὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γοῦν χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτοῦ, ἀξία γε οὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τὴν γείτονα [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ δινάρια μισθώματα, ἃ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐκ] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελαβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιαχὸν *Holſt.* g Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *Ai.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ναύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἦτοι γὰρ σωτῆρες ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητες. καὶ τὸ εὐ δαπέδῳ στρώννυσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερορᾷς] Sic antea ὑπερόπλαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amariſce ſenſit*, *ſupercilium altius tulit*. *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῖν ποδοῖν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἐκεῖνο οὐδενὸς ὧρες τοῖν ποδοῖν, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum ποδοῖν dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ὦ Γυθίς paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις σε, ὦ Δωρίων, ἐραστὴν ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ τραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ἐπὶ τῷ ἀντεραστῇ αὐτοῦ Γόργυ μεμισθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μέλαξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον θεισάντες αὐτός τε ὁ τραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

Quid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γρ. ἐπεισπίσας. G. Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, numa se, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκεύρω, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρεκον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβαλλομένη τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πόρρω προσφερωτάτη. κρέκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ ὐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἴσον. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὔλιος] Ἡ αὔλειος dicitur, vel ἡ αὐλείου θύρα. Τὸ αὔλιος non placet. *F. G.*

Ἡ αὔλιος] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ὄψιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δέ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλῆς ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆς, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσασαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρλεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίσταται marg. *A*1. *e* Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. *f* Γόργος] Γιωργὸς marg. *A*1.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. στεφανωσάμενον εἰσπεσεῖν εἰς τὴν ἀγοράν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσεν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *ſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μεταπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio*. *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Eaceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγόρας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ᾧ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ ᾧ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ θᾶλλώσουσι τοῖς πρυλανεῦσι τῆς Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς ᾧ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι ᾧ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἕως ἂν ὁ ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ὀπτριβεῖεν δ' ὃν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' ὃν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτὰς τὸ θᾶλπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κο-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam rusticus, urbanos quosdam amicos visurus, qui tradant Megarensem magistratibus. COCHL. Isti fructus amorum istorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces se ac tribunos cum dicant, si quid dandum sit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum stipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur superbi impostores. Recte sane ego istos omnino non admitto. Piscator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut rusticus, aequus homo, parum

[a] Ἕως ἂν] Ὁπόταν *Fl.* [b] Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid sit σύνταξις cod. ore interpretantur Grammatici, sc. est εἰσφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις διένειμον· περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monstre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monstre.* *F. G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ ᾧ Σατράπαις ᾧ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forsan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae sunt inanes sonitus; at potest stare ψόφοι relatum ad ἄτοι, ut ipsi thrasones dicantur ψόφοι esse, veluti & ap. *Alciphr.* de personis dicitur. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Christianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus insignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philosophus Cynicus fuit (si tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohonestari) imperante *M. Antonino* desiit vivere. De quo viro diversa prorsus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noster, vir, si quis alius, in deprehendendis hominum moribus sagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitissime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade solvens, conscenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνα masculas nuptias subodoratus est; illum mortis formidine expallescentem vidit; illum oborta noctu tempestate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non possum expiscari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe constat) non ausus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui esset tamen? Quasi non alibi passim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, sed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi simpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περεγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipsum objurgante*; sed ibi, ut sexcentis aliis locis lapsus est. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T. F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; sub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; si ampliori testimonio, & circumstantia fata ejus consignata fuissent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic asserenti non integrum ad nos pervenisse hoc opusculum; errasse enim eum ostendam ad c. 11. ultima verba. Repertus est, qui suspicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Christianam Religionem, *Peregrinam*, scilicet & a sacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) absurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Hellesponti Pario; ut ex nostro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diss. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euseb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* serm. ad Graec. Ad hunc Proteum respexisse Pollucem apud *Philostratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres sub M. Antonino Vero recenseri in Reginonis Chronico testatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philosophum veneno ultro hausto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At isti qui suas cristas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis sunt*, Parthenis mea, strepitus.

λακεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφας ἐπισείοντες ὅτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ϲ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipse nominare se gaudebat, Proteus, ipsum

1 Ὁ Κακοδαίμων Περεγρῖν@, ϗ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

ϲ Ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in sequenti sermone. In hoc Dialogo Christianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille sermo alterius quam Luciani esse videtur. *Peregrinum* Gellius se Athenis vidisse ait, qui postea cognominatus est *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & constantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, cum Olympiis quinquennali spectaculo, pyra, quam sibi substruxerat, incensa, interiisse. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluisse* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipso forte anno cremati; atque *eo tantum fine & consilio traducendum suscepisse* Peregrinum, *ut Christianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium sponte ruere videbantur, & qui de martyrum suorum*, Polycarpi praesertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanensem, Satanae artibus suscitatum, qui invidiam Christianis faceret &c. Nescio quantum tribui debeat conjecturae viri ingeniosissimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos solere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epistolam esse πραγματείαν hanc. In Mss. tamen λόγ@ dicitur, id est historia sive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros suos λόγους vocat. lib. V. ὡς δεδήλωταί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii passim. Ceterum in plerisque Mss. hanc sive historiam sive narrationem frustra quaesieris. Qua causa id factum, si lubet scire, audi, quaeso, quod in uno ex Mss. reg. adscriptum est: Ἐνταῦθα παρεῖθη ἐκοντὶ ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, Δι᾽ ὃ τὸ ἐν τούτῳ ἀπασκώπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Consulto scilicet omissum fuisse hunce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Christianismum. Sed Musis Graecis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores nostri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconsultam pietatem coluerint. Ostendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniisse hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem sit Cronius Philosophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barnes.* poterit ex hac ipsa inscriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖν@] De hoc impostore multi Christiani & profani scripserunt. *J. B.*

Περεγρῖν@] In marg. *A*1. adscriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philostrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philostrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philostrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιςήν; legi vero, ut unicus sit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιςήν. uti mox a *Meursio* in Νέρωνα Θεατὴν feliciter factum est, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius scriptoris argumentum, quo sententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@. Vid. Praef. ad *Philostr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἄπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσύτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος καὶ τῆς Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἁλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅτος καὶ τῆς πολυανθρωποτάτης τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὑπὸ τοσύτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τύτου εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

Πολλά τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὑπὸ τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῆς ἄλλων

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causa cum fuisset omnia, & in mille se formas vertisset, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus versus est Empedoclis exemplo, nisi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipse se injiceret; at hic generosus homo, observata celebritatum Graecarum frequentissima, rogo exstructo maximo, tot testibus insiliit, cum rationem consilii sui non multis ante ipsum factum diebus apud Graecos reddidisset.

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obesas viri senis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnosam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos versus respicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὴς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* sane εὐφυῶς, ut & Lucianus in libello *de saltatione* (c. 19.) neque sane infeliciter *Eustathius*, qui illum censet θαυματοποιὸν fuisse, quales olim accepimus Callisthenem Phliasium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philispidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενος] Diceres traduci verba Apostoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem se in Ætnæ flammas dedisse præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis scriptoribus asseritur; verum more suo faciunt, dum aliquid circa summos viros τραγῳδοῦσι; illum & sua sapientia & Lucretii præstantissimi Philosophi & Poëtæ testimonium facile tutantur, cum præsertim scripserit olim Timæus eum in Peloponneso diem suum obiisse, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapsum crus sibi perfregisse, contractoque ex eo casu morbo, periisse. Quorsum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργάθου λήρων. De Pythagora quot præstigias ubique legas? de Aristotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam possit, nisi & otio suo abutatur, & τὸ σὺν παιδείᾳ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Nisi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem respiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *stoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita σὺν νεκρικοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κόρυζᾳ. Et in *Pseudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie sighificet, disce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἁλιεῖ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab insulso historico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν ἡ κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam se non nominato habitam a quodam refert capite 7. & sequentibus. *M. du S.*

31. Τῦ πράγματος Δημιουργὸν] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus scenicis, ducta utitur; quippe subjungit, τὸν μὲ ποιητὴν οἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισημβρία, & sub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν πρὸς αὐτόν. σὺ μὲν ἂν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά· ἐνίων μὲ ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν βοω-

[a] Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. [b] Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διείργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι. παρὰ τοῦτο ὃ παρασκευὴν ἐμνημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T. F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆλθον ὀψόμενοι τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀρνακίδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκε. *T. F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιδοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρώμαλια σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάρωμον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώμαλα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξωσιερόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet σὺ δ' ἐθέλοντι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T. F.
Ibid.

βωμῷν, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορεμένην, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς ἐπῳδὰς βοῶσι.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοὶ, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πενταχιχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀψιμώτερον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γὰρ Ἡρα-

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, studebo ipsa tibi illa, uti prolata sunt, referre. Tu vero agnoscis nimirum, qui saepe clamantibus adstiteris.

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & sol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae suae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, sole illum insigniorem, illum qui cum ipso certare possit Olympio. Sed quod per ignem educere se de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim sic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δικ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσωμάτους διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero haec plane ita se habere cognosces.* Atqui non ita est, sed uti dicam. Metuit Lucianus ne sibi a quoquam oratio Cynici adscribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoscis, qui hujusmodi canes saepe latrantes audieris.* Quae sententia longe alia est. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαρίαν τοῦ ἐπιφωνήματος. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quasi πατριάρχην, seu familiae suae principem haberi volebant Cynici, seque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Christianismum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram summam c. 14. Haec autem Cynici summa efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id est, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οἶμαι τὸν μὲν ταῦτα constabit, xv. talenta non exsuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτως;] Igne mori multi gloriosum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui se ultro incendio obtulit, cum jam mori decrevisset. *Nicolaus Damascenus* & Philosophus & Historicus scribit a se visum Zarmanochegam Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremavit, quod abunde vixisset, in cujus tumulo ita inscriptum fuit. Ζαρμαναχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀποθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσος] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ὑπὸ πυρὸς ἀμφότεροι.

T. F.

Διόνυσος] De Aesculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legisti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combustam fulmine matrem servatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi existimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philosophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Past.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curiosum & jam Philosophorum acrem spectatorem, ignorasse quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino designata essent & promissa, etiamsi ludis ipse non interfuisset, quod tamen haud temere statuendum est ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut scenae serviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, sub quo ipse latere voluit, abunde praestitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, si reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, se audivisse quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo seu Peregrino dixisse, sane qui clamat voce magna & aspera, gravate verba, & non nisi magno cum labore nisuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; sic *fluentia ver-*

eules? Non enim Aesculapius ac Bacchus ful-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

κλῆς ἅτως; ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς ἡ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γοῦν τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὸν κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γοῦν ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ἡ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γοῦν Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Pison. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. εὔροια λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀφορρηγνύμενον. *ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλέω semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοισόμεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντλῆσθαι.

Priusquam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3 c. 2. *Almel.*

Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐξαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in ἐξαντλέω est posita. At ἐξαντλέω & ἐπαντλέω sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo.* Id quod patet ex tritissimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ ὄντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defenderit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγων, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίτριπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολὺν τὸν Ὁμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλέω eodem usu posuerunt Graeci & καλαντλέω. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε ἀφαρεῖ καλαχεῖν μου τὰ ὦτα, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βορβόρου σωρεύσας, κατήντλησάς μου μηδέν σε δεινὸν εἰργασμένου. (male in Salmuriensi hic εἰργασμένον excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti.* Paullo ante pro eo dixerat καταστεδάσαι· ait enim illic, Καὶ ἦν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, οὐ δοκῶ, φοβουμένου, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνομάτων. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. *Integra convitiorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλέω verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens est cum verbo sequenti προσαμελήσειν, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium est τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. F. G.

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῦ Ἀντισθένη, οὐδὲ ϖρὸς βάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ὑπὲρ τῆς ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως ϖως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ ὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δη-μιουργήματα ἐθεάσαλο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· ϖλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τὸ μὲν Φειδίας, τὸ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσε, ὀχούμενον ὑπὲρ τοῦ ϖυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπόν. ταῦτα ξὺν ϖολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλελο, ὑϖοφειδόμενος μὴ ϖάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζονλα μελαξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, ϖαραμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ ϖεριμείνας ἀϖαλυθῆναι τὸ ϖλῆθος, ἀλλὰ ἐϖ' αἰθομένοις τοῖς ϖροτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰς σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν ϖρῶτον ὑπὲρ ϖολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ δρῶν· εἶτα ἤρξαλο ὧδέ ϖως· ἐϖεὶ ὁ κατά-

olum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J. F. R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T. F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T. F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J. F. R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλελο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματος διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T. F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T. F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F. G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπίχει, sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J. M. G.*

90. Ἐπὶ ϖολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ ϖολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex ϖολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J. F. R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J. B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν οὐκ κραδίης —— *T. F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T. F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φορτικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T. F.*

11. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν· Ἐπεὶ] Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεὶ. *Th. M.*

Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri*, *faciendum eſt*, *ubi audimus dictiones adeo ridiculas* , *videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis* , *quale ſimulacrum ſit jam comburendum* , *me audite* , *qui diligenter obſervavi illius animum* , *& vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi* , *iisque* , *qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum* , *hic Polycleti canon* , *cum ad virilem aetatem perveniſſet* , *in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas* , *ac tandem ſaltu de tegulis effugit* , *obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

ρατ@ Θεαγένης τέλ@ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χτ' τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ@ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὀπολύ , ὥστε κ̀ ἡμ̃ς τὺς πολλὺς ὀπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ὀπιστρέψας ἑαυτὸν , Ἤ τί γ̀ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μὲ ὕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίῳ καλαπτύστ̃ ἕνεκα , μονονχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὀστι τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μ , ἐξαρχῆς πάνυ φυλάξαντ@ τ̃ γνώμην αὐτ̃ , κ̀ τ̃ βίον ὀπιτηρήσαντ@· ἕνια δὲ πάνυ τ̃ πολιτ̃ αὐτ̃ ἐπυνθανόμην , κ̀ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γ̀ δ Φύσεως τ̃το πλάσμα κ̀ δημιούργημα , ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανών , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , κ̀ τέλ@ χτ' τ̃ τέγ̃ς [c] ἁλόμεν@ διέφυγε , ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν@· εἶ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte *B. S.* Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν@] Sic omnes. Malim ἁλόμεν@.

4. Κυβιστῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ̀ τοιαύτ̃ λάπτίνειν τοῖς παλαιοῖς ἔθ@ ποινήν. ἐπὰν γ̀ ἑάλω μ* πολλὰς τὰς + ἄλλας , τιλσυτῶντες , ῥαφανίδα τῇ πυγῇ τ̃ μοιχοῦ πάνυ ἀδρὰν ἔνειρον. *V.*

* Πολλὰς] Lege ποινὰς. *J. Gron.* Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. *M. du S.*

+ Ἄλλας] Ἄλλας αἰκίας *Voſſ.* ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλσυτῶντες. *J. Gron.*

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σ̃μα κατὰ τ̀ Πολυκλείτ̃ Κανόνα ἤδη ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. *T. F.*

15. Ῥαφανίδι τ̀ν πυγὴν βεβυσμέν@] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἤλαυνον κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. *J. B.*

Ῥαφανίδι τ̀ν πυγὴν βεβυσμέν@] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ γε παιθόμβός σοι , τίφρα τε τιλθῇ;

ἔστω γὰρ, ait ἔστ@, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ γε παιθίς σοι, τίφρα τε τιλθῇ;

T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἁρπάσας, τριακοσίων ἐξωνήσατο παρὰ τῶν γονέων τὸν παῖδος, πενήτων ὄντων, μὴ ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupisset, tribus millibus redemit se a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praesidem Asiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐξεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae sunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis simulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium est. Quamquam nostis omnes & audiistis, ut senem suffocaverit, non passus illum ultra sexaginta annos jam senescere. Deinde cum pervulgatum esset facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριχιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem secundam subducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeste sic intelligere appareat ipsum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτούσῃ σὺκ εἶχον διδόναι, ubi interpres simpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pseudologista* cap. 30. πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε *septingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Asini loco manifestiore, καὶ πιπράσκει μοι ποτὲ καὶ εἰκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε καὶ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* *J.G.*

18. Ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magistratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem desierat usus ejus magistratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconsul* a Latinis vocabatur magistratus, qui Roma missus Asiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut designaret Romanum proconsulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconsulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. existimavit vocem esse Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν usurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum historicum ait ἐπιμιλητὴν & ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuisse constitutum. Harmostae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & sexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Casaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es.* *J.B.*

28. Ἄλλο ἄλλοτε ἀμείβων] Id aliter Graeci dicunt, ἄλλη πρὸ γῆς ἰλαύσεις. *T.F.*

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non est, quod moneam. sed vel sic sanctitatem Christianae Religionis huic scurrae agnitam satis patet, qui neque hic neque in sequentibus ullius eam sceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia invisos, & odio humani generis novissima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem superstitionem*. Ipsi postea Christiani suam religionem *Philosophiae* nomine saepe appellarunt, uti apud Chrysostomum passim, aliosque Patres, videre est. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι & γραμ.] Christianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime versatus ornat; quorum posteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud nostros illa aetate invenimus. Apud Christianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Episcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venustatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentissima illa de Agesilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνου τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto secundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus singulis haec paucis accipe. Duplex apud Christianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu sancto actis futura praedicere dabatur. Cessasse hi cum Apostolis videntur. Posteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis spiritus donis instructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoscunt, non perfunctorie legenti, sacrae novi Testamenti scripturae. Quosnam, cum secundo loco διασάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a sacris Ethnicorum desumpta, in quod Christianum munus quadret, non satis constat. Cum tamen ipsi Christiani nomen διασ& de suis conventiculis non respuerint, *principem Ecclesiae*, sive *Episcopum* voluisse, vero absimile non est. Συναγωγεὺς idem ferme ei sub alio nomine designat. *M. du S.*

35. Πάν-

exilio a se damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Christianorum sapientiam edidicit, in Palaestina cum sacerdotibus illorum & scribis versatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta se viderentur omnes, effecit, Propheta ipse, & chori illorum praesul, & concionator, & solus omnia. Ac librorum alios interpretatus est, ac declaravit, multos ipse conscripsit: itaque Dei instar ipsum habebant, & utebantur legislatore, & suum scribebant antistitem. Nempe magnum illum ad-*

καλαδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί δεῖ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τὰ βίβλων τὰς μὲ ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτῃ ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν ἦν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως * ἐπέκεινα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοφλῷ ὄντι δοκεῖ τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. *V.*

* Ἐπέκεινα] Scripsit, credo, ἐπιπεδᾶ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, frustra eos esse qui Lucianum nostrum contendunt olim fuisse Christianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura similia. Sed habuimus etiam ap. Nostrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc discе quanta veneratione sacros tum prosequerentur Libros; quibus explicandis tam insignem sui cultus partem, ut vel alienis res innotescеret, tribuerent. De *sacris* enim *cum veteris tum novi Testamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo discrimine libros Peregrini ipsius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos scriptos.* Quid mirum si vir ab his sacris prorsus alienus discrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Christianis habitos diserte ait: aut, si diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a se conscriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut suos edidit; nec, si pro sacris obtrudere voluisset, tam oscitanter circa has res versabantur Christiani, quin mox fraudem & censuri fuissent, &, ut par erat, respuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro sacro obtrusus est, paulo post, re rite ad examen revocata, rejectos scimus; nec quemquam in Canonem admissum, de quo non abunde Divinum esse constaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. est; omnes enim impressi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam esse quam sequimur scripturam, ex sequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Christianae fidei prorsus ignarus, omnes a Christianis pro Diis cultos, qui Religionis suae strenuos se gererent assertores; quia conditorem ejus Christum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Restitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per se patet. *T. F.*

39. Προστάτῃ ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Christianis fere ignota sit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτῃ audivisse, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo insignitos scimus illius aetatis Episcopos. Retinenda itaque vulgata scriptura, si genuinam Luciani scripturam velis; sed de iis quos dixi, praeter usum, intelligenda mens scribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Istæc vocula γοῦν, & sensus repente abruptus satis indicant, multa hic a Luciano adversus Christum scripta fuisse; quæ a majoribus nostris, hominibus nimium piis, sublata fuere. Hinc itaque est quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixisset ἐν τῇ τοῦ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Josephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis asserit contra Christum scripsisse, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας suffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemisimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare solita, nihil quo referatur habere ei visa est. Non ego is sum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβεσιν ἄνθρωπον, τ̃ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τ̃ βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτὸ ὀ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τ̃ ἕξης βίον, καὶ τ̃ περιττείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβεσι τ̃ ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τ̃ τῶ παντὸς, ὦ λῆρε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Δυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem*. De quaestionibus vero, Plinii *epistolas*. Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τ̃ δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

mii

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris cuſtodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἦγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἕωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβύτιδάς γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) ϗμνὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Relligio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe*. Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias*. *T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τῶν μὲν Ἰουδαίων ἔθνη μεθαιτεῖ, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum*.) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo cognotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν καὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὤφλον, ὧν ἦκόν τινες τῶν Χριστιανῶν ἀγγελοῦντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσεως τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum caussa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persuase-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptí fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψασι παραμυθησόμενος Μεσσηνίους. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαρίων ἕνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἀποδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. 75 Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant. 80

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἑαυτοὺς, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς Fab. Αὐτοὺς Edd.

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum iuſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπεισε] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μικρὰ κεφαλή, θὲς πρὸ βραχέος ἀετοὺς & ταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν & ὁρμων ἀξίους, ναὶ μὰ & τὸν ἄλλον ὃν κατέχεας λῆρον περὶ τοῦ † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ καταράτε, κατὰ τὸν σωτῆρα Χριστοῦ; ὃς ‡ ἐστι & τούτου ἕνεκεν, § ἀθανάτῳ προσφάτοις κολάσεσι, ὡς ¶ προσφάτῳ, καὶ τὰ ἡμέτερα διασύρουσα. ὦ τοῦ ἀπείρατος συγχύσεως & βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκαθάρτε, ἀλλότριε τοῦ ζωῆς, καὶ μέτοχε τοῦ αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] [Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλήνων. V.

‡ Ὃς ἐστι] Σι huc inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσεσι] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάντα &c.] Παραβάτη - διασύρουσι V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

ἐκείνῃ νόμῳ βιῶσι. καὶ ἀφρονῶσιν οὖν ἅπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαινών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη τότε ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὑπὶ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia COMMUNIA *habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insciti excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit, Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κενὸς convenientius. Misso namque priore

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῶν κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἄνδρ. τινὸς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ἀδὲ τ κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95τ̈ [b] οἰκείαν ἐπανελθὼν, καλαλαμβάνῃ τὸ ϖερὶ τ̃ ϖατρῴω φόνω ἔτι φλεγμαῖνον, κ̀ ϖολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ̈ καληγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ ϖλεῖστα τ̃ν κτημάτων ϖρὸ τ̈ ἀποδημίαν αὐτ̃, κ̀ μόνοι ὑπελείϖοντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς ϖεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γ̀ ἡ ϖᾶσα οὐσία τριάκοντά ϖου ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσϖερ ὁ ϖαγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, 5ϖεντακισχιλίων. τοσούτου γ̀ οὐδὲ ἡ ϖᾶσα τ̈ Παριανῶν ϖόλις, ϖέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας ϖροσλαβοῦσα, ϖραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, cavisse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. Act. VI. V. Cels. ap. Orig. I. 8. & Cav. Praef. a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺν βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺν βραχεῖ posse esse glossema τ̃, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ ϖάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺν Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεσ̃, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus, tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τ̃ϖ ϖόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐμϖαίσεται. Iterum σὺν Σφηξίν.

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσεται. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Caeterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Mid. c. 14. ἀπεισί σοι ϖλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ̃ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mss. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γ̃ν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mss. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν ϖόλις] Στέφανος. Πάριον, ϖόλις σὺν Ἑλλησϖόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ ϖολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν ϖόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ κατηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὕστως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸ κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πινυρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύατο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς εὐγνωμοσύνας κεκτημένοι, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant*, Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Κόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ἐν χρῷ κειρίας diserte dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur ἐν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur κόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse κόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. περὶ ὧν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere sunt ἐπὶ pes solitos, quod & discipuli Christi factitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. Λ. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενος] Ut Nigr. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα παρωμόσας τι ἢ εἰς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ἀκάθαρτοι, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παραπομπάς] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆ φόνῃ, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθε δὲ τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὰς Χριστιανὰς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ πολυωφελίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος Βασιλέως. εἶτα ἡ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατα-

ναγκάσαντος.

Τρίτη δὴ τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμένων *Tan. Fab.* Ἀδιάφορον Mf. RG. male.

42. Εἶτα ἡ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατρολοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντενεκλήθη [*] τῆ Παριανῶν πατροκτονίας, ἀπαιτουμένων τὰ ἀπὸ τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκαφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτα, καὶ βαβολεῦ. *V.*

51. Ἀναφλᾶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. *V.*

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quæ ederit Peregrinus ille, intelligi possunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quæ primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi cavisse Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλεῖ] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀπὸ πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellicle læva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——,

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον. εἶτα παίων, ἢ παιόμενον νάρθηκι εἰς τὰς ῥυγὰς, ἢ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιησάμενον. τότε δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πολὺ γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ περίβλεπτος ἦν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τῆς πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, cum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τῶν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενον, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενον) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mss. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τῶν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενον; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, ὥσπερ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδέδοται. Caeterum foedissimum illud ἀναφλᾶν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσομος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, s. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. s. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. s. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυμασιεργεῖν Xenophon ἐν Συμποσίῳ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F.G.*

63. Τέχνῃ] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Mich. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset εὐνοίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσπλαυσε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσπλαύσειν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τῆς πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

ωλὴν ἀλλὰ κ᾽ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, κ᾽ μᾶλλον ῥόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος μᾶλλον τ παῤῥησίαν, κ᾽ τ ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθεὶς. κ᾽ προσήλαυνε χ᾽ τοῦτο τῷ Μυσωνίῳ, κ᾽ Δίωνι, κ᾽ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τ Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲ Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάραι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ κ᾽ ἀξιώματι πρέποντα, διότι κ᾽ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τ Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, κ᾽ ἔπαυσε δίψῃ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τ Ὀλυμπίων ἀφαιμαχλερεῖν διψῶντας, κ᾽ νὴ Δία γε κ᾽ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τ νόσων, αἱ τέως ἀφ᾽ τὸ ξηρὸν τ χω-

a Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μυσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν ἔτοι, ἢ κ᾽ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ποιούμενοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στοϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τ Προυσαέα, ᾧ μὲν Ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδέδωκε † ἱκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ πολιτικοὺς ὠφελείας μεστούς. *V.*

• Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, *cui etiam cognomentum erat.* *J. F. R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μυσωνίου, ἐκ τ πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μυσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Νερ. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Weſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ κ᾽ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον. κ᾽ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παιδείᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τιτ-

χωρίᾳ, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ὑπορραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ διὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν διὰ μέσου, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύναιτο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὅθεν ἐξαρχῆς δρυμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὸν ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πῦρ καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα καρτερίαν ὑπαγορεύων. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν περιμένειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non ignavi,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπαγορεύων] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* secuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπαγορεύων] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπαγορεύων] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτου] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνων οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être brû-*

uti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ κ̀ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κ̀τ' σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ πλησιάσας; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσῃ ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὤν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ κ̀ τοὺς πατραλοίας, κ̀ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· κ̀ κ̀τ' τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἐποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. κ̀ γ' αὖ κ̀ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ὑδεῖς [d] ὀξύτερον ἄλλον θανάτου τρόπον τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γ' δεῖ μόνον τὸ στόμα, κ̀ αὐτίκα τεθνάναι.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

Τὸ μὴν τοιοῦτον θέαμα ὑπονοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καιόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἐποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς κ̀ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανόντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερον] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερον, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γραι. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T.F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερον] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερον, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νιρ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ἐρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερον] Non opus erit ὠκύτερον emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ παραπτᾶσα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, παραυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα κόρις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J.F.R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T.F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὁπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως ἢ δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς δὲ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀλομόνους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλοῦν τρόπον τινὰ τὸν Ἡροστράτου; ἐκεῖνος γὰρ ἐπιθυμήσας ἀθανασίας ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐπεὶ ἄλλως οὐκ εἶχεν ὅπως τοῦτο πράξειεν, ἐνέπρησε τὸν νεὼν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. τοιοῦτόν τι καὶ οὗτος ἐπινοεῖ· τοσοῦτος ἔρως ἢ δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmodi

a Καύσεως] Receptum ex Mſ. RG. κακώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὔξαισθε *Kusterus.*

b Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὔξαισθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου & κακώσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & aerumnam, & id genus metus non horrere disceretis*; plane contra mentem scriptoris; neque enim istæc ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμίαρον illum Peregrinum, velitisne scelerato homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. κακύσεως, non κακώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mſ. R.G. quod arripio, quia nullibi κάκωσιν, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi κακώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἄν] Εὔξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δε & ευ in Mſſ. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est; retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem; cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιύτω γενέσθ; οὐκ ἂν εἴποιλεγ τί τῦτο ἠρόμην, ὅπω μηδ' αὐτῷ τις τ̃ μαθητῶν αὐτῦ ζηλώσειεν ἄν; τ̃ ὢν Θεαγένη τῦτο μάλιστα αἰτιάσαιλο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, ἐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, χ̀ συνοδεύει ωδὶ τ̃ Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ ωανευδαίμων γενέσθ, c συμπεσὼν ὅπ κεφαλῆς ἐς τὸ ωῦρ. ὁ γῶ ἐν ωήρᾳ, χ̀ βακλῳ, χ̀ τρίβωνι ὁ ζηλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲ ἀσφαλῆ χ̀ ῥᾴδια, χ̀ ωαντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, χ̀ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλῶν, χ̀ ωυρὰν συνθέντα κορμῶν d συκίνων, ὡς ἔνι μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ ωῦρ γῶ αὐτὸ ὁ μόνον Ἡρακλέους, χ̀ Ἀσκληπιῦ, ἀλλὰ χ̀ τ̃ ἱεροσύλων, χ̀ ἀνδροφόνων, ὃς ὁρᾶν ἔξιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ ωάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀφ' τῦ καπνῦ· ἴδιον γῶ χ̀ e ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο.

Ἄλλως τε ὁ μὲ Ἡρακλῆς, εἴωρ ἄρα χ̀ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest χ̀ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene sic B1. & 2. Σικύνων perverse cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forsan κωῶν, adscriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ̃ Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Pessime. Vertendum enim fuit, *ut ipse ait, proficiscenti. Ipse*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiscenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam est omnium, qui istuc ἀπιόντι ad significationem elapsi temporis hoc loco traduci postulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis ωανευδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam istud καὶ, & emendem versionem, *posset brevi* felicissimus evadere, se in ignem cum ipso praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele χ̀, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Σικύνων] Corrige συκίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικύνων, non in uno aut altero, sed in omnibus, excepta sola B2. Ἀλεξ. c. 47. & translate Ἀπαιδ. c. 6. Apud *Aristophanem* Vesp. 146... p. 291, 1. δημύτατος καπνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰς ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο] Locus est corruptissimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus astantes omnes dignos esse qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuisse & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum est non ὑμῶν, sed κωῶν, id est κωικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philosophos Cynicos, in quibus est Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim passim sunt κωικοί. Sed, (ut semper doctus est Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπεδιῶ εἰς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetissime dicit Cynicos dignos esse qui ἀφ' καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας ἐ ἐδαιμονιοὺς, quales hic describuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiastes *Aristophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æschines* cognomento Capnus. Vide, si te amas, *Aristophanem*. *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos esse significat? Videtur autem scribendum ἴδιον γῶ ἐ κωῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κωῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris nostris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κωῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνον] Quod κωῶν legi vult *Faber*, audirem, si relatio quaedam esset inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos s. philosophos Cynicos. Quidni per apostrophen quandam hic dirigatur sermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπιγρού ἐδει ἐτέλει. Quod si hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei suadeatur, ut fumo se potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὥς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὡσπερ οὐκ ἐνόν τι καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὸς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γοῦν οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενόν, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδελφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαχλιβεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ἐν ᾧ καλεκλίθη σχήματι, τοῦτο διατηρῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ σχῆμα κεῖνται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ἐν ᾧ καλεκλίθη σχήματι, τοῦτο διατηρῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενον φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cre-
mantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες χῦ᾽ χῆμα, καίονται, ὐδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ᾽ καλακλίσεως. οὗτ@ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπαθεὶς ὑπὸ τ῀ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπί-
1 δ@ [c] μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπ῀ φασὶ, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέᾳ καὶ ἐν βόθρῳ τ῀ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ καὶ μεταβάλλεθαί φασιν αὐτὸν,
5 καί τινα ὀνείρατα διηγεῖᾳ, ὡς τ῀ Διὸς οὐκ ἐῶντ@ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τ῀τ῀ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ῀ θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-

ge-

b Ἐκτρίψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρίψαντες Edd. c Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mſſ. aut Gron.

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν πήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρίψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲν τ῀ χήματ@, ἢ τ᾽ καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B*1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲν τ῀ χήματ@ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὗτ@ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὗτ@ δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ὐ τεθνήξεται, συναρπαθεὶς ὑπὸ τ῀ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ@ ὧν ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸς ☪ ἡμίφλεκτ@. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσεᾳ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν ☪ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεᾳ. *T.F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσαᾳ. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεᾳ, reponendum μεταναπηδήσεᾳ. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεᾳ idem *Faber* toto cælo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσαᾳ] Δὴ ἀναπηδήσαᾳ. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεᾳ] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μισ. c. 33. οὐκ ἀπέλπιςον ὡς ἂν κ᾽ ἄλλῳ ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεᾳ] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖᾳ] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἥμῳ dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τ῀ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὲν κ᾽ νί@ ἐστὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὲν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὰ μὴν ὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταγνόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, παρ' ὥρᾳ γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοὺς ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

[a] Ἀποθάνοι] Sic *B1. F. P. S.* &c. Ἀποθάνει *H.* In qua nonnemo emendarat ἦν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνει prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ὅπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, ὅδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ἐν ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἶτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed εἰρωνικῶς. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦν — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod εὐθείας est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Ast ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni succensis ignibus aedem
In flammam insiliens, altum conscendet Olympum;
Tunc una, quotquot vescuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, sedentem.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἤ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ στήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δᾳδουχίαν ἐπὶ τῇ πυρᾷ.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὥς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γὰρ ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κατὰ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆϊ ἄνακτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

b Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, næ is suam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα sumi quandoque pro persona; sed nihil hic tale. Ingeniosa Luciani facetia est. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit nostri Protei; sed quia ille Sophistes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid sit *propater*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri potest favere sententiae eorum, qui inustam haederae folii figuram statuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide nostram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam versionem T. III. p. 178. & seq. meminerint qui hinc, ad confirmandam suam hac de re sententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois sacerdotibus dignos* comminisci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero saltem similis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* si non eversa, certe concussa graviter & ruinam minata. *M.du S.*

37. Δᾳδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta sunt, Alexandri Abonotichitae oraculum respicere mihi videbantur: nunc cum Δᾳδουχίαν etiam memoret, res certa est. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Institutum hoc solenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M.du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex sua jam obscuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipsis Christianis fraudi fuerint, non nostrum nunc est inquirere; & a Viris jam Doctissimis abunde praestitum est; quamvis non desint inter Christianos, qui eis aequam cum sacris ipsis voluminibus fidem, incauti sane & superstitiosi homines, adhibeant. Consule Eruditissimi *H. Prideaux*, quae post haec scripta prodiit, *Historiam* toto jam Christiano orbe notissimam. *M.du S.*

54. Βά-

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ῾ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπὼν,

Ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ῾ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύϊ θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἔπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μέν῾ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν῾ πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ῾ χρησμολόγ῾ ὁ Βάκις τῆ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

nes. *At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

m

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ῾] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ἐν ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυνικλώπικας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γενάδας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ῾] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδοι] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδοι, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέſορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ξῆ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέſορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέſορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἠλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐν δὲ αὐτῷ συμβάλλεσθον οἱ Ἑλλανοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τωτὶ μὰ δί' ἔγωγέ σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protèa, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ περιεστῶτες ἅπαντες, Ἤδη καιέσθωσαν, ἄξιοι τοῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὴν Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τὸν βοῦς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει περὶ τοῦ καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τοὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῶν καλησορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοί, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει περιπεμπόμενος, κατόπιν τοῦ [c] κηρύκων ἀγῶνος, λόγους τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J. F. R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὃ μόνον γὰρ ἐν τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τῶν ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκορυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῦς τὸν ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F. G.*

94. Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpidae* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Pollice*, & χορὸς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τῆς χορείας, ita δῆγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τῆς Κερκυραϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ σοᾷ δέ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἄλλη σοά, τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κερκυραϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T. F.*

Ibid. Κατόπιν τοῦ τῶν &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατόπιν τῆς Κερκυραϊκῆς

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῦ, ἢ βίον τε [b] ὡς ἐβίω, καὶ τὰς κινδύνους, ὃς ἐκινδύνευσε διηγήσηται, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τῶν παρεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνθλιβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, καὶ ἐπιτάφιον ἑαυτῦ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τὸν Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusso affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

[a] Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. [b] Ὡς] Ὅν Anonym. [c] Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. [d] Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγνιᾶς. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν. locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λεχθῆναι τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset.* Julius Pollux lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τῶν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδιακονοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δείξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ·
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὰ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδιγμάτ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympiae, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archiae Eucleis filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & in-

de sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympiae.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδιγμάλια non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδίγματα ἡνίας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγνοσάλπιγξ· ἀντὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τῶν τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐναγωνίων τῶν κηρύκων πόθεν, λέγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τῶν τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Ὀπιστόδομον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo stupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus est senex, qui speraſſet futurum, uti omnes retinerent se, neque igni permitterent, sed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda essent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroso jam ante colore esset) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοχτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐμέλλησε θορυβεῖσθαι, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [c] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riserim, puto, conjicis. Neque enim misericordia dignus erat homo, ita invenustus supra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[c] Πάνυ] Inserui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuisse auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. satis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuisse institui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus posse referri, tralaticium est. Itaque *post agonem praeconum* significat, vel, postquam certarunt praecones; vel, post s. pone eum locum, ubi certare solent. Utrum hic verius, difficile dictu est, & parum ad sententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non satis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta scriptura ideo mutetur; quamvis corrupta esse possit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inscriptione a *Palmerio* ex *Pollice* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγμαλα. De certamine Praeconum vid. nostrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accus.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* significat, & qui ita existimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο, &, καὶ ταῦτα εἰπὰς ἐπέσχε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joseph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ϲ τοσοῦτα διηγόμεθα, &c. sub finem cap. 111. quomodo verteres? Videsis, hæc una vocula sensum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil esse aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare testes; tamen si vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non necessaria temporis illa definitio, & opinor scripsit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κάλλιστα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod supra dixerat ἐξαιρωθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falso. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab astantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) sed non arbitrabatur permissuros unquam, ut se se in ignem sponte & ultro conjiceret; qui sensus longe alius est. Interpretem sequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Restitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia est; res notior quam ut probari debeat. Inde supra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύι. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τ̃ θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὀπὶ τ̃ σαυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

Καὶ δὴ τὰ μὲ Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, οὐ γὰρ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὀπιδείξας τ̃ καῦσιν· καί με τ̃ ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῄειν εὐθὺ τ̃ Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες εἰσὶν ὅσοι εἴκοσιν ἀπὸ τ̃ Ὀλυμπίας κατ' τ̃ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τ̃ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus, si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δικ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T.F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T.F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Hemsterhus.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Ἁρπινάτης καλούμενος ποταμὸς καὶ ὁ πολὺ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίννης ἄλλα τε ἀρίστια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τ̃ μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίννης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἁρπίννα. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπινα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J.M.G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J.F.R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾳδῶν, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη προσεῖχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ᾔτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὑπὲρ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ μὴν ἐωράτο γε, ἀλλὰ [a] περιεχέσθη ὑπὸ τ' φλογὸς, πολλῆς ἁρμυρίης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τὸν Δί',

[a] Περιεχέσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τὴν Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tæda* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tæda ut plurimum conſtabat*. *J. P. a G.*

Δᾷδες ἦσαν τὰς πολλὰς] An δᾷδες ἐσήσαντο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J. F. R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰθνικοῖς agnoſcit Πατρεὺς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T. F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχίη apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J. M. G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαήμονας καὶ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J. M. G.*

68. Δέξασθέ με] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοὶ τ' ἐγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέσθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχέσθω, quod tamen quum ab χέθω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J. F. R.*

Δί', ὐ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ χ τὺς πα-
τρῴυς ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνηθεὶς τ τοῖ
τῦ [a] φθόνυ εἰρημμύων, ὐδὲ κατέχειν ἠδυ-
νάμην τ γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιϛάντες
τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲ, σιωπῇ δὲ ἐνε-
δείκνυνλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες,
ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν,
Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὐ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα
ὠπημμύον γέροντα ὁρᾶν, κνίσης ἀναπιμ-
πλαμμύης πονηρᾶς. ἢ περιμύετε ἕως ἂν
γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵυς
τὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρυς τῷ Σωκρά-
τει περιγράφυσιν; ἐκεῖνοι μὲ ὖν ἠγανάκτυν,
χ ἐλοιδορῦντό μοι, ἔνιοι δὲ χ ὑπὸ τὰς βα-
κτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα
ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς
ἂν ἔπαυνλο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσανλο, χ
εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε,
πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόυν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum pa-
ternos etiam advocaret, recordatus eorum,
quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum
tenere tum poteram. Cynici autem rogum
circumſtantes non illi quidem flebant, ſed
ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quan-
dam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea
res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *va-
ni homines! Neque enim jucundum ſpectacu-
lum, ſenem aſſari videre, & malo nidore op-
pleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuper-
veniens depingat vos, uti ſodales in carcere
appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & ma-
le mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad
baculos. Deinde cum interminatus eſſem,
me quosdam illorum correptos in ignem eſ-
ſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur,
quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi
ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae,
vim

[a] Φθόνυ] Φόνυ legendum fortaſſis, bene marg. *AtW.* cto ſubſcripto. Cett. ἦξαν.

[b] Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto pun-

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγεσθ? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιϛάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγεσθ ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit φιλῶ τ παραδειγμάτων ἀφ' τὸ πλῆθ. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθ hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῆς vel ὑπ' ἀτμῆς, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata *illa* Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. μύρμηξ ὑπὸ τ ῥύματ ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ἔτι ζ θνήσκοντά με — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fuſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἀΐσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguae Atticae canonem legitur, ἐν Πλούτῳ.

Ἐξηξάτην ἓν δύο δράκοντ' ἐκ τ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides.* atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

Ἔστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὅτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασαίμην καὶ αὐτοί. φόνος γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τελεσθὲν τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ προεισπέπραστο ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὴ γὰρ ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοὶ,

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῆραν ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίστοις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Διικ. c. 6. ἐπὶ τὴν πῆραν ἀΐξαντες. & Νέρ. c. 3: quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior*. Prius illud apud *Suidam*, qui προσανέσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξισχ ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἔωθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαναπίπτω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

ga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὑποφρίττοντες, καὶ ἀνέκριναν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθεὶς ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέσχον τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπερ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοιδοροῦντες, ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν ἐπιλαμβανόμενοι, ἐπὶ τὰ ξύλα ἐπεσπάσαντο τὸν Πρωτέα, καὶ ἐπιθέντες πῦρ ἐνέκαυσαν. ὁ δὲ ἐπιβὰς τῆς πυρᾶς, καὶ ἐπιστὰς ὀρθὸς, ἐπεκελεύετο τοῖς ἐμπιπράσιν, ἐπιλαμβανόμενος τῆς φλογὸς, καὶ ἐπιρρώννυε τὸ πῦρ. ἐπεὶ δὲ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὑποφρίττοντες, καὶ ἀνέκριναν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθεὶς ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέσχον τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δία, ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπερ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenæum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσυμβόλου abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης ἔτι ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα ὅλως οἷος ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι καὶ δυνησομένῳ ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι πεπονηκώς. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Ψιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat βάκχεις. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod ea ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἑπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούλεσθαι δὲ ἀνδρὶ, ἑπτάκις ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἴσχει τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀποδίδοται. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνῳ] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πτῆναι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua, cum & reliqua narraret de Proteo, & ut vidiſſet ipſum paullo ante, poſt combuſtionem, in veſte candida, & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet, coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit, juratus, ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem, quem ego paullo ante dimiſeram, ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita, quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit: quas non apes in illo loco conventuras? quas non congregaturas ſe cicadas? quas non cornices involaturas, ut in ſepulcrum Heſiodi: & id genus alia? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι, τάτε ἄλλα διηγεμμένῳ περὶ τοῦ Πρωτέως, καὶ ὡς μὲν τὸ καυθῆναι, θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ, κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀπὶ πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα, διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῆς πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι, [a] καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι, ποίας μὲν μελίσσας ὀπιζήσεσθαι ὀπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι, τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι, καθάπερ ὀπὶ τὸν Ἡσιόδου τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα; εἰκόνας μὲν γοῦν τοῦ τε Ἠλείων

[a] Καταγιλῶν τὰ] Καγαγιλῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέσατος ſcriptor, ſe, dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat, paucula quædam ἐπιτραγῳδῆσαι: inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo, &c. Quæ res cito in plures ſparſa eſt, ut eſt *humanum genus avidum auricularum*, ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex, credulus & religioſe mendax, vidiſſe ſe dicit vulturem illum; & tamen, ait Lucianus, memor eris, optime Croni, me auctorem fuiſſe illius fabellae, neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe; nam, neſciens ne ſis, vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι, illum e ſinu emiſeram, id eſt, mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram, &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat: *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram*. *T.F.*

40. Καταγελῶντα τὸ] Lego καταγελῶν τὸ, alioqui ἀλλὰ χήματος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὸ ἀνοήτων. *T.F.*

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. *F.G.*

Κατιγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere, dein cogitabam; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem, quae καταγελῶν τα diſpeſcuit, etſi accentu in τὰ omiſſo, (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre, qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur, id tamen non amplius hic agitur; ſed manifeſtum eſt, riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe, & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit, qui τὰ τὸν τρόπον cohaererent. Sed non opus iſta connectere, quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα, καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον, optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ὀκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας, quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe, monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro, quod non indicat tamen, protulit χελιδόνας, audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit, quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit: ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid, idque tanto magis, cum κορώνη, Apollinea avis, Prophetam proinde decens, longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus, & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus, infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit; nihil profecto nos cogit, ut dicamus, Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis, ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe: quod genus avium eum celebraverit, neſcio an alias, hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδου τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας, χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi, p. 72. D. E. τῶν Ἀλεξάνδρου ἔτι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἐστὶ καὶ εἰκὼν. Deinde parentatum ei docet hoc titulo, ἐπηκόῳ Θεῷ p. 73. Τὴν δὲ Πάριοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Πριαμίδου (Τρῳάδος) Νικαγόρου εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, ᾠδά τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ϗ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ὑποστολὰς ἀφαπέμψαι αὐτόν, ἀφορμὰς τινὰς, ϗ ᾠδὰς, ϗ νόμους. καί τινας ὑπὲ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ϗ νεκροδρόμους προσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲ οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὲ δόξης δὲ, ϗ [c] τοῦ ᾠδοῦ τ̃ πολλῶν ἐπαίνου, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ϗ πράξαντος, ὡς ϗ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτῷ γενόμενου.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲ γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

[a] Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. [b] Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. [c] Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. [d] Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. [e] Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ὁ συγγνωστός, * εἰ ὁ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅτῳ τ̃ βίον ἀπολιπών· σὺ δὲ τίς τοῦ τρόπου † ἀγάσεται, λόγου μὲν ἀμποροῦσάμενον, ‡ ὅτῳ προχείρως ἐκγεγονότα, § τοῖς ὕβλοις δὲ ϗ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαθηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὗτῳ] Sic dedit Idem; nam ὅτου Edita prave. ὑ τὸν V. Recepi ὅτῳ, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τινὶ, V.

νας ἔχεις, ὃς ἀνὴρ τ̃ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδριὰς τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὐκ ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, ϗ αὐτὸς λίγυν χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ὁ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ὁ νεκροδρόμους, quos cum Θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de Θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. Διαθήκας ϗ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν Διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ Διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ Διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων προσθήσουτας] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſenten-

НБ ОНУ Мечникова

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τρῳάδ᾽ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, καὶ τὸν τε ἄλλην τ᾽ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· καὶ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν τ᾽ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ᾽, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽, ἐκώκυε μὲν τ᾽ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ᾽ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἢ δέκα μάλιστα ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἰκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τ᾽ νυκτὸς, καὶ πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ᾽ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, καὶ τ᾽ φλογμὸν ἀ Φερονία, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἐπεὰν, μηδὲν

tia eadem plane est. *T. F.*

54. Τούτῳ] Sic Mſ. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceſſerint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. *M. du S.*

72. Τινὰ Ἀλκιβιάδην] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ᾽ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽] *Caligine obortā & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ᾽ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταιβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἀνεμοφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ᾽) deducit a νίφ᾽. Plerisque omnibus dici videtur ὀνόφ᾽ quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T. F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T. F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, *f. victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φθόνου κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J. F. R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νιαρὸν, pro νιαρὸν ὕδωρ. ἐλλείψει *Etymol.* in νιαρὸν. a νιαρὸν est Νιρὸ Grœcorhomaïcum. *F. G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut νεκρὸν, pro νεκρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νεκρὸν. A νεκρὸν, est Grœcorhomaicum νερό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δεῖν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς παραδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὑπὲρ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὑπὲρ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ὦν, ὦ Φιλότης, γέλα κἀγὼ αὐτὸς, κἀγὼ μάλιστα ὁπόταν τ' ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequereitur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari istum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ ὁδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς ὁδὶ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ', αὐτὸς, ὁδὶ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ ὁδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quæ versio hæc est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber? caeterum ego neque ipse ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Græca? multo melius & rectius Opsopœus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ ὁδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπιδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philops.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἰρχομένοις ὁ γέρων ἐκέκλετ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκέκλετο pertinet, non ad ἰρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὁ sic transponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἐν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ἐν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. *J.F.R.*

98. Τῷ δακτόλῳ] Τὸ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si haec vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriæ sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δοξάριον τῷ ἀνθρωπίσκῳ derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor. T.F.

ΔΙΑ-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναγλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γοῦν ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἔτι παρὰ κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς 15 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τοῦ καπνοῦ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπ-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* *b* Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γοῦν ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνίστειλεν. ἔδει γοῦν κἀκείνῳ θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. est enim ab ὀπτάω *asso.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut Mer. c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιᾶν, ἐπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτός γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸ νομά γε τοὐμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μή σοι ἰδιῶταί αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκλειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

multo, vix mihi oblivisci nares ac dedisce-re voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abest quin nauseem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in se designavit? aut quid boni in eo inest, si quis in rogum desiliens mu-tetur in carbones? JUP. Hac in re evita-re non potes, quin ante ipsum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipse quo-que in Sicilia desiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis caussam ha-buit? JUP. Ipsius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum caussam apud illos mortis suae diceret. Dixit enim si bene memini . . .

3. Sed quaenam ista contente ad nos ac-cedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam passae similis? Quin Philosophia est, & nomen meum miserabili voce incla-mat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto saeculo huc venisti? Numquid de-nuo contra te machinati aliquid sunt impe-riti, ut olim cum accusatum ab Anyto So-cratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπισὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπισόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adspirate *P. S. Amst.* ἥλατο spir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη sine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F. G.*
Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut post hunc *odoris* sibi *ma-culam* finxit? *M. du S.*
23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etsi Mss. fileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπισόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodest in pyram insilientem con-flagrare?* In vulgatis est contra τῶν γραμματικῶν cano-nes ἐμπισὼν. *J. G. G.*
24. Ἐμπισὼν] An ἐμπισόντ' εἰς, &c. *F. G.*
Ἐμπισὼν] Ἐμπισόντα legendum vel puerum vide-re ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam usitatius ita dici, ut supra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ἃ δὴ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμάξαι ἐντεμόν-τα. Ibid. c. 4. ἠσιδηκέναι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι scil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Hero-dian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δίον ἐπιφοιτῆ-σαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι εἰκειωσάμενον αὐτά. Verum & similia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi casu in alia constructione sit usitatissimus, idque Grammatici satis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; sed nominativo personae praemisso, vel intellecto, tantum locum ha-bere alterum illum nominativum, volunt. At in qui-busd. modo nominativo, modo accusat. utitur No-ster, ut, μόνῳ τῷ δισπότης εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accus.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. In *Parasit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jen-sio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amst.* ἐπισφα-λῶς εἶχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et sic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχεί-ριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. personae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo mo-do nominativus sequens. Vitiosum autem esse vul-gatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύουσι, docuit Cl. *Jens.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui mul-ta de infinitivi structura, in Lectt. Lucian. p. 72. — 83.) adsentiente Cl. *Hemsterhusio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & frustra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiſcuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etſi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum iſti, quomodo illos vocem? qui ſe familiares meos & amicos eſſe ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo peſſime me tractarunt.

4. JUP. Philoſophi igitur contra te aliquid machinati ſunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipſi injuria mecum affecti ſunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepiſti, ſi neque indoctos accuſas, neque philoſophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philoſophos, habitu, oculorum conjectu, inceſſu, nobis ſimiles, & eadem ratione compoſiti. Poſtulant enim meis in caſtris militare, & noſtrum ſibi nomen inſcribunt, diſcipulos ſe, & familiares, & ſodales noſtros dicunt: at vita illorum impuriſſima, inſcitia, audacia, libidine, plena: quae non parva eſt in nos contumelia. Ab hiſce, Pater, laeſa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεώς, ἐπήνεσάν τε καὶ μετὰ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸ ὄνομα τιμῶν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν παμμιαρός, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις δὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν· ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Geſnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Fenſius*, per ſe; ſed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Geſn.* adfert, ubi φημὶ κλαγγῆσαι — Κρονίωνα Ἀστράπτων &c. huic noſtro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδρυγμένῳ καθεδίῃ. At quod *Geſn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δήσει χαρισάμενος, id jam nihil probat; nam χαρισαμένους ex Codd. ibi reſtituit *Hemſterhuſius.* Verum addi poſſet *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ἐκ γήρων — ὀνείρατα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρονίμους ἐκ μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; ſed quia & in iis ad nominativum perſonae reſpicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accuſat. ſimul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Epheſ.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — περιπατῆσαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elſner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαινεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rurſus *Aret. Capp.* verſ. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προευκρινῆσαι — φήσειν, pro προευκρινήσαντα δεῖ φήσειν. quum tamen ἀποχάσαντα — ἀφαιρέειν ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἷον γὰρ ὠκὺς — ὡς ῥηϊδίως χυθεὶς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo poſteriore exemplo tamen ad nominat. praemiſſ. poteſt eſſe relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. ὤηθη δεῖν μέγα τι δράσας καλορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. εἰ δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀπὸ μίσου κείμενον; ubi κύριοι pro κυρίους. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum ultatiſmum, de quo prius diximus. Sed ſatis eſt oſtendiſſe, vulgatum Luciani non temere movendum, etſi nec diſſimulandum, ſaepe a ſcribis peccatum eſſe in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adſpirate ἅλατο in fab. *Æſop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adſpiretur, ut patet ex compoſitis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adſpirationem contra Edd. vett. adſumſi. *J. F. R.*

74. Ἐν-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδῶν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέλεισας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς δρᾶσειν ἔοικε τὴν ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γοῦν αὐτούς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καταπταμένην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχεις. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὴ, ὦ πάτερ, ὅτι τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τοὺς βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum insciti & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab insciti affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem*. Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόπερ ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J.F.R.*

89. Ἧξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἧξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J.F.R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἴργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J.F.R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J.F.R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. c. *in mundo.* *F.G.*

Ἠ-

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἴων ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ἐμὴν, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιοῦσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησιοίκων ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, καμοῦμαι τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταρατῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελεύσεσθαι μέλλουσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aethiopiam

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον ὄπισθεν τοῦ τοῦ Ἀθηνᾶς νεῶ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J. F. R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F. G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J. F. R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὃν ὅσον ὀλίγον ἐντρέψαντες τῆς κλίσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τῆς Ἀρχιδάμου οὐ τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχρίσεως, ἕδρας, διατριβῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ἦτε πρὸς τῷ Καπιτωλίῳ καθέδρα ἡ σχολὴ γενομένη χρόνου. J. M. G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J. M. G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μέν, ὡς τελέσειεν αὐτούς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κατ' ὠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους παντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἂν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς, Πιτταϰὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ἤτοι, Πιτταϰὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον. ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἤκουον. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτος. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Ἡράκλειτον. [ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτος. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους ϑ μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν.

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non fecissem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniissent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ ἄδικττὴ σοφία, ἢ, ὡς αὐτοὶ ᾄοντο, ἀπρόσμαχ@ ἀνεφλέγελο, αἱ κομψαὶ, ἢ ἄποροι, ἢ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ἢ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τ ἑταίρων τ ἐμῶν, ἠγανάκτων, καὶ συνίσταλο ἐπ' αὐτὺς, καὶ τέλ@, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ἢ παρεδίδοσαν πιομβύς τ κωνείω. ἐχρῆν μὲ ἂν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ἢ μηκέτι ἀνέχεσθ τ συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ἢ Διογένης, ἢ μ' μικρὸν Κράτης, ἢ Μένιππ@, ὅτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὀπιμελῆσαι τ μονῆς· ὡς μή πολε [a] ὄφελον· ἐ γ' ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ὄφ'· μιαρὸν γάρ τι φῦλον ἀνθρώπων, ἢ ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν, ἢ θητικὸν, ἐ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γ', ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ πολυνὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ἢ εὐμήρυλα, ἢ καλαγάγοιτο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, ἢ κατεῖδον τ αἰδῶ, ὅση καὶ τῶν πολλῶν ὄφ' τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

[a] Ὤφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχ@] Ἀκαλαγώνις@. *V.*

50. Ἄν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες, ᾤοντ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἄν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπανόδῳ inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ὑδὲ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλαστοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μύριν ἔτιμε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρ@) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ὑδὲ τῶν περιπολούντων τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* παθόντων, ἃ μή ποτ' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι στρέφοιεν] *Filer de la trame au roüet.* F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχον᾽ οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθον᾽, καὶ ὀπτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα δὲ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἦν ὄφις, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὑπὲρ τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, καὶ μελαχροσμοῦσιν [b] αὐτοὺς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πως τινὲς ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ᾽ ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶδα, καὶ εἰς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὁ πολλῆς τῆς πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὲρ τούτῳ παθεῖν, ἡ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

[a] Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. [b] Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

* Πρόσφορα] Πρέφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* *F.G.*

89. Γλίχραι] Ταπειναί. *V.*

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* *J.B.*

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βέλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἀλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ ταρίχος, ἢ τύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι τινὲς, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, ἢ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, ἢ χαμαὶ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲ τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas, illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης ῥᾳδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένους, καὶ Ἀντισθένους, καὶ Κράτητος ὑπογραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ τασσομένων, ᵈ οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, ᵉ οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμοῦ ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ ᶠ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᶜ Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἢ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. ᶠ Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Ῥητ. c. 15. *L.K.*
3. Αὐτοὺς τῷ μάλλον] Lege αὐτούς. *F.G.*
4. Καὶ πρὸς ἕνα] Intellige ποιοῦσι. *F.G.*
5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*
40. Ἐμπέπλησται — ῥᾳδιουργ.] *Th Mag.* v. Ῥᾳδιουργὸς haec adfert, πᾶσα omittit, (saltem in Ed. *Blandi*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J.F.R.*
44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*
47. Λιχνείαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μετὰ μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ὑπὸ Κρόνῳ βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦπον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰς ἑτέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, κατὰ τὸν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, ὡς οἴει καλλιγοροῦντες αὐτοὶ

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

[a] Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθένως Edd. [b] Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *J.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. οὐ πᾶσιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδῃ — Στρεθίαν] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

15. Οὐκ

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis caussa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque caussa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum*, *Mehercules*, *nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; οὐδὲν γοῦν οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα· οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὴν Γναθωνίδην ἢ τὴν Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέποντες· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μετὰ καὶ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπὸ τῆς τυχούσης αἰτίας ἐπιζέσῃ μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωνται, ἰταμόν τι καὶ παράφορον δεδορκότες, καὶ ἀφροῦ, μᾶλλον δὲ ἰοῦ μεστὸν αὐτοῖς ᾖ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. [c] καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου [d] πλήσειεν ἂν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπισιτίσωνται, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐσθῆτας τῶν μαλακῶν ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omissum in *Ald. J. H. Fr. B1. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ περιφανέστατοι οὗτοι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοιδὲ ὄντες οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἄοράς τε καὶ λέβητας αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἤθροισαν. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτεῖεν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἂν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quin sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatum habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ρειν Φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη Φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται κἂν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καταράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μετελευστέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνοῦ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆ δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ περὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς Φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ παρὰ τὸν καιρὸν δοκεῖ.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτὴν ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γοῦν ἄθλον οἴου

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μετελευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευστέον] G. Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.*

37. Αὐτοκράτορα] Βασιλία. *V.*

* Μετελευστέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi διὰ. *F.G.*

22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Οπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J.J.*

47. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam & παρὰ

rem perfecturum, exstirpandis impuris adeo atque impudentibus bestiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hisce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: sequendum tamen, prout Parenti nostro visum est.

24. MERC. Descendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum est, Philosophia? Tu enim, ubi sint, nosti. Aut potius, in Graecia illos esse, manifestum est. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philosophantur, Mercuri. Isti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, sed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi sunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui saepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philosophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus est major, alter ex adverso est Rhodope) camposque infra patentes fertilissimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, assurgentes, non deformes asperitate, tanquam plures subjectae urbis arces. Et jam ipsa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exsplendescit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in eam tangens.*) HERC. Hebrus hic est:

τῆτον δ' μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ἅτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὸ κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῷ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ καὶ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ἐπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ ἐδέησεν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τὴν Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴν ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τὴν δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἵμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καταντικρὺ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπταμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τῆς ὑποκειμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ἤδη ἀπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις ποταμὸς μεγίστῳ ῥεύματι ῥεῖ, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς δ' καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi W.* d Ὑποπεπταμένον] Sic Edd. omnes.

ῶθεν καιρὸν alienum ab ejus mente est, & δόξει dictum oportuit. In libris nostris nihil est subsidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπταμένον] Ita solet praeteritum πέπταμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiast. interpretatur ἀνεῳγμένας, & saepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo supra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non est difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, sita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata est eo, quod tres montes suorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γ' εἶ, ὥστε σὲ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα σὲ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὕς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ἧς ἡ ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, σὲ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habigloriosos*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἤδη *Fl.* male.

38. Ὥστε σὲ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί σὲ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε σὲ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Polidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῷ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακ.] Exposuit hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γὼ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γὼ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἴσιεθ' ἁπλῶς καθότι] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ισιν, ἢ τί ϗ θεισκοπῆσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗμή τι ϗ ἔρεσθ' θέλησιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ϛγόητας ἅμα εἴδετε, ϗμή τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ὗτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ γυναῖκα μάλιϛα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῶ. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

[b] Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. F. H. Bl.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. [c] Οὗτοι] Omittit *Fl.* [d] Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἴσεσθε δή (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis*, καθότι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ σοῦ, ὗτος, ὃ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμέλει ἅπαντες ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρὼς κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne dum

ὀργίλον, ἄμυσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅπι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῦ, [b] ὦ ἑτ, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρ. καὶ ἐκόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὕτη.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἔστος ἄλλος ὁ προσιών ἐστιν, ὦ Ἡράκλες, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅπι τῆς Ἀργοῦς ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

[a] Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. [b] Ὦ ἑτ] Admisi ὦ ex B1. & 2. quod aberat ab cett. [c] Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῦ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῦ· legit librarius Δεσπ. νοῦ. De appellatione Cantharī s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῦ ἑτ] Νοῦ, ὦ ἑτ. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀποδόσθαι, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. B. πρ. c. 20. ubi Cynicus Philosophus ἐν χρῷ κκρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Περ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt , Homeri verſiculos recitantis ? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes ,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus , cujus muliere

ϕία, καὶ [d] Ἡρακλες, καὶ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρεὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίῳ γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὦ γυναικός ὡς φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅκεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὦ τὴν γυναῖκα

Ὤιχε-

[d] Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισιτέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea , ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμέλει ἄπαιλας] Literae ὰν. quae Ἄνδρες notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμέλει, & ſic omiſſae , ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιλας ἀνεύρήσομεν] An ἄπαιλας ἂν εὑρήσομεν, & ſubaudito τοὺς ἁρπάστας. *F.G.*

Ibid. Ξωιῆσι γὰ ὡς φησιν αὕτη] An ξωιῆσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33 Ὁ τὴν κιθάραν;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν;] O *Grajete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen , & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti , aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς πιναρὰς , *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe , quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἐκ ποδῶν forſan legendum , ejecto ὑμῖν , adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo ? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes : non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. *F.G.* Immo ὑποδέκτης , ſi In-

Ὤχελο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὑ κτὶ κόσμον ἐριζέμμαι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῦ καλαράτυ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτυ κυνὸς ἀγρίυ [d] ὁρμήν.

[c] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα σέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρ' ἴδωμεν ἄ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμυς ἴσως, ἢ ἄρτυ τρύφῳ; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervae,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua.

DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic *P.* Ἐνὶ cett. *b* Ὄπιθεν] Recte *P.* & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. *c* Μέσση] Sic *Hom.* Μέσῃ *P. B*1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. *d* Ὁρμὴν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. *e* ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμῃ adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέχω personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae.* Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν στολέμῳ. *J.F.R.*

69. Παναρίστε] Παναρίστε ἐριζέμμαι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῦ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπισθε δὲ λέων, μίση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μίσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτυ κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῦ Κερβέρυ. τὸ τρίτυ hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειδίου, nec ullam allusionem ad vocem κρεμήσεσθαι. Ideo su-

Non, ita me Jupiter : sed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante se ferebat in Graecia, hic vero Chrysippeus (*auri famelicus*) ex asse est. Itaque Cleanthen non ita multo post videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, pessime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non sane alius. Hem risum ! Quid postea non fiet ? etiam philosophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : sed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid sic ? DOM. Quia de genere plane suppurato est. Nomen autem ipsi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulsor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *sumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non sane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Est liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non est mirum, cum etiam Triphales sit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅπου δ' Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακέ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἤμενον ἄλλο, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἀν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγώ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τῶν ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πῶρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσασαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

10

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμάνθω *Pell.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

suspicor non ita scripsisse Lucianum, & forte Χρέμητα scripserat, ad quod alludebat χρεμήσεται, ut paulo supra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opusculi videtur, quod suspensum innuat, cum inedia vitam finiisse ab aliis tradatur. Vid. Μακρ. c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, senex, vetustate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia inepta & obscura sunt; nec Luciani esse videntur. *F. G.* At si hoc non est urere & secare, quidvis licet amputare. Et si sic grassari velimus in scriptoribus vett. quid tandem sani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανον] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Crassus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανον βιβλίον] Nisi librum intelligat ab altero horum ce nebulonum eo titulo conscriptum, quo tendat non assequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανον βιβλίον] Est inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανον. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* est, ad hanc Graecam appellationem respexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, sequitur Triphallem fuisse Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen : nec hominis hic nomen requiritur, sed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Aristophanicae* nomen celebre, saepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitiosum puto : sive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρηνον accedat : sive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης est. Sic Schol. *Aristoph.* Lysistr. 772. itemque *Eustath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάληρα interpretantur εἴδωλον ἀνδρός. Quo sensu Τριφάληρα acceperit *Aristophanes*, e fragmentis fabulae vix est ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipso forte *Aristophane* acceptus, ad posteriorem rationem magis videtur accedere : est enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m. : *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀῤῥενότητος. Hinc etiam lascivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τύτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἀ [b] πρὸ τῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνυν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀ τῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιθωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὑπὸ τὸ χιόνι μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀπότοι, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ μηδὲν λόγων; ἀλλ' ἀκολύθει παρὰ τὸς πιθωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὸν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis peditus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΓΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. [b] Πρὸ τῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* [d] Τὸν Μυρόπνυν] Articulum hunc delet marg. *J.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριφάλιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν εἷς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιθωταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. κἀ καλλιφθεὶς τὰ αἰσχιστα ἔπαθεν. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ μηδὲν λόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὑπὲ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακάς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. Bt. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* [a] Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὅθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὡς τι καὶ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus*. *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M. du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατινῖνος — ἄλλῳ αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς ὁδηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθρωμοῦσά ἀφ' τῶν αὐτὴ κάτων τῶν κεράτων — σὲ ἀνασπάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτοὶ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῶν ἀφ' ἁπάντος τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ᾔτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν, ἀλλ' αἴτει καὶ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπη ῥητοῖς προσλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἣν ἐκπρόθεσμον τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπυδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπι κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ πλεῖστον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' οὖν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα ὀπισείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπανατεινόμενος, δρι-

imperii conſequar, nec ſolus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiiſti quod in mea poteſtate ſit, nec enim tribuere talia meum eſt. Itaque noli graviter ferre, ſi ea non conſequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo poſt tranſierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio poteſtatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egreſſus continuo ſum privatus, & de promiſcua multitudine unus. Illis ipſis vero ſeptem *diebus* ſerium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: ſed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* conſtituere, & ſervos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plauſus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permiſſum eſt. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus viſum eſt, diſtribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus ſum magna voce petendo: at ille omnino non audit, ſed aegide quaſſata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui ſibi moleſti ſunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae ſeptem diebus abſolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῷ σὲ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμμοι κοκλήσομεν ἐνδάδε νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis ſine ulla neceſſitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον ſine caſu tranſiret, qui recte pr. *Epiſt. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τῆς ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris veſtigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Moſe deſcripta eſt. *M.du S.*

28. Σπυδαῖον μὲ ἐδὲ] *Marcilii* additamento non eſt opus. Vid. Ἰσ. B. c. 30. δύσερον δὲ ἐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. *M.du S.*

Σπυδαῖον μὲ ἐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖον μὲ ἐδὲν, ἐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut ſexcenties, omittendae occaſionem dedit. *J.M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί] Οὐδὲ ἀγοραῖον ἐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deeſſe videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται ἐδὲν, πίνειν δὲ. *Th.M.* Cui adſentior; ſed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam ſupra quoque 2. *Ver. Hiſt.* c. 30. Δύσερον δὲ ἐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Verum infra, *Chronoſ.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμο.] Haec ad imperium ejus, cui ſors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M.du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζειν τὸ συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *ſi quis univerſi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *ſi compararentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς χόρον λάθε τοῦ τοιούτου ἐπεισιτίσαντο, οἷς ἴλιγγος ὁ φορὸς ὁ κῶμος ἐπινύσσει] Certiſſimum eſt mea-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήξει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλέσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πομπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσειχεῖ τ πλῆθος, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῶν· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ πανταπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεσθαι τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, ᶜσοι τ ἑξάδα ὑπεράνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰν ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ Φορὸς ὁ κύβος ᵈ ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφυς, ἐπὶ ὕτω μικρῷ ἑρμαίῳ τῷ κύβῳ. ϗ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι ᵉἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ψαλλομένων τὺς μὲν ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τιτίμιον τ ἀδεξίυ ψαλτικῆς) σὲ δὲ, ϗ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁφαιρεῖσθαι τ ἀλόντα. ὁρᾷς ἠλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

ᶜ Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. V2. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ᾖσαι marg. *J.* conjicit.

ᵈ Ἐπινύσει] Sic in omnibus. Ἐπινύσῃ *Jens.* ᵉ Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἔστω δὲ τάχα εἰσεται, οἵαν μὲ ἔσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ᾖσαι, vel ᾖσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* *F. G.* Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ϗ βασιλέας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαντα, ὡς μήτε ἐπιταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲν αἰσχρόν τι περὶ αὑτοῦ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ ἀράμενον τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τῆς ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὴν ταῦτα διανέμοντα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' οὖν ἅ μοι δυνατὰ δοῦναι, τῶν πεττῶν, τοῦ ἄρχειν, τοῦ ᾄδειν, καὶ τῶν ἃ κατηριθμησάμην, θαρρῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τῶν μὲν τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἢν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὰρ, ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστιν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὴν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὴν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μετὰ σοῦ παρετάττετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴν, ὦ οὗτος, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque maledi-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένην Fl.

80. Τῶν πεττῶν] Πεσσὸς τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Tacit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. ἐν Σατορναλίοις λέλογχε βασιλεὺς, ἔδοξε γὰρ παῖξαι ταύτην τὴν παιδιὰν, προστάσσει, σὺ πίε, σὺ κέρασον, σὺ ᾆσον, σὺ ἄπελθε, σὺ ἔλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμὲ λύηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ism. I. p. 10. ἐκ Τετταλῆς λίθου, sed p. 13. λίθος ὁ Τετταλὸς. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταύτην — καλὴν. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ἡ λίθος Ἡρα-

dicere prout libitum dominis, disceres sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum.

SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῦν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὄντω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περὶ σοῦ πιστεύουσι.

KPON. Οἴει [b] γάρ τι τὸ ποιμένα ἐκεῖνον, τὸν ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὧδε, ἔστ' ὅστις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, ἤσθιε; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε οὐ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὢν (διὸ καὶ περιεδοῦσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) ὃ γὰρ ἠδυνάμην ἁμαρτεῖν πρὸς τοσαύτην ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διηρμένον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν,

[b] Γάρ τι] Sic omnes. [c] Ἀφείλετο] Male omissum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεας γοῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

βακλεια. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρέξας — ἐμμανικῶς. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀνασὰς — σιαγόνας βοῦς ἑκατὸν πλώσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θεὸς ἀλοκαύτωσιν. *J.F.R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod.* Theog. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδὲν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *J.E.R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην ὧν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι θαρρεῖν τοῖς παισὶν ὧδι τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, μήτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, μήτε τοῖς τἀναντία αἰτουμένοις ἐνοχλούμενον, μήτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον θάττω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαύστου χρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιά, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi *imperium*. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

[a] Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. [b] οἷος] Bene L. *Fl. V2. P. S.* οἷς male *Ald. J. Fr.* [c] Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AiW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. οἷος] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ . .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe augari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

δωλεύοντα, μεμνημένον τ παίδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, κ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι κ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπεύειν σύνηθες ἦν κ τοῖς ὑπὸ σὲ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν περὶ ταλάντων γε, κ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθ ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γ ἂν κ ἐπέπευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε κ μεταξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἆθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὀπισθραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, κ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μεῖζον ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε δὴ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιοῦνται τ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχοντες λητεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, κ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἔχοντες παιοῦσιν.

Ἀτὰρ εἰπέ μοι κ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, κ γέρων ὁπλεξάμην τὸ

76. Ἐς τ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threissae. *G.*

τρίσας *Hagen.* 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τοῦ μύθου ἐκείνου. ποιεῖν σε &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; coque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienstium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ καιρὸς, οὐδὲ ὑποτήδειος τρυφῶσαι.

ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γάρ μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ δίκαιον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιτο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τοῖς φίλων, ὅσοι γ' ἐπαινέσαι τὸν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundissima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores siccae ac nudae, destitutaeque foliis, & prata informia, ac sine floribus, & contracti homines instar valde senum, ad focum plerique sunt, tum festos dies agis? Nec enim vel senibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum esset. Exemisti enim mihi tempus festi hujus diei non parvum, ista non necessaria mecum philosophando. Itaque jam ista omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges constituamus, illisque obsequamur: sic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros senes ait fieri. SAC. Sed utinam sitiens bibere non possit! si cui jucunda non sunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa respondisti. Et placet mihi descriptum in libro hunc nostrum sermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius respondisti, legendum offerre, quotquot amicorum nostrorum percipere tuos sermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omisere *Fr. B1. Ald. H. P. S. Amst.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τοῦ ἔτους hic deesse videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae scripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil est, quod non concrevit gelu.* sed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic stylus. Ego τοῖς excidisse opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec observatio suppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed potest stare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe sine casu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι construendum. Immo sic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi constructionem & ellipsin non semel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At si infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκιδάσαι recte habet, hoc tanto facilius se tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* usurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ οὖν ἐπισὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφίστασθαι, exemplis docet Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XXIII. 11. De vulgatissima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non competitus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

20 Τάδε λέγῳ Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι καὶ ἐκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἔνοχοι ἔσονται τοῖς ὑπερτιμίοις, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων· ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτι, οὐκ ἐμοῦ νομοθέτου ἀμελήσαντος, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτόν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὴν ἑορτήν, οὐκ ὀναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρόσωπα ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ ἐπέδητης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν πλησίον ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἆλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρημένα ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαδίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρημένα] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρεῖσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη referibenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγωγε τίς ἐστι, quam ἔγωγε τι δυσχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὸς — καὶ ὑποδείδοικα. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμνάζεσθω, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθνησκε, μήτε — θῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. θεὸς μὲν ἀνεῖλεν, θεὸς δ' ἐκθαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

τ̃ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ἐ χτ̃ τ̃ ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γ̃ [b] κρύος, καὶ Βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τ̃ ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ἐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτὸς μου λαβόμενος, καὶ σείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καθαίρετους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρᾶν πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τ̃ πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἐδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ἐ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλωqui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

[a] Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτῶν cett. [b] Κρύος] Abest a *Fl*. [c] Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσπελάζειν. marg. *J*. etiam πλησίαζειν adscripsit.

id parvi refert puto. nam rurf. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore distinctione, καὶ ὡς ἐρᾷ τούτου Ζεὺς, καὶ ἀποτυχὼν κιρανοῖ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲν αὐτὴν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἑλένην, κλέψοι δ' ἀϊστὸν — ἀφέλοι δ' — Ὡς Ἠλίῳ θυγάτηρ Ἑ Λήδας Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεστή. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάσχεσθε — καὶ μὴ ἀγάσησθε. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀγκίων (sic enim lego pro ἀγκάων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ὀδὲν ἐνορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluft. Catil. 21. 4. *Weffel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elfner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorfus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J.F.R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ὢν. An μονοχίτων ὤν fcribendum pro μονοχιτιῶν. *F.G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica ſit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M.duS.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J.F.R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζειν legendum? *F.G.*

Προσεικάζειν] -Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M.duS.*

Προσεικάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J.M.G.*

62. Μεταχοσμῆσ.] Infra N°. 21. μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L.K.*

75. Μάτην] Legendum eſt μὴ μάτην &c. *M.duS.*

79. Ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybelae matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μυῖαι ὦν τυτέῳ τῷ ἔργῳ τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* diſſert. tertia μηδὲν τ̃ ὦν τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων διαφέρουσα, οἱ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθουσιῶντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγείρειν habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, paupertati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi,* inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

Κλωθοῦς & Πάρκαις ἄλλοις ὑμῖν ἐπιγίνεται, ὃ δὲ πρὸς τὰς ἑορτὰς ἥκει, τῆς πενίας ἰάσομαι. ἔστι δὲ τὸ ἴαμα τοῦτο. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ εὐθὺς ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλησίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. B*1. &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. ἐ μάτην. f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἦ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

* Αὐτός] Αὖτον edita misere. Forsan ἕτον in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

80. †Βάκηλοι] Βάκηλον μέγας μέ, ἀνόητον δὲ ἐγυναικώδης. εὐνοῦχον. ἀπόκοπον. *V.*

† Βάκηλοι] Βάκηλον edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγείροντες proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δεῖ τῶν ἐπιμελησομένων Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξέστω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμέλου δρομαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mss. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ̃ ἑορτ̃ης, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι κ̀ πεμμαλεργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, κ̀ δούλοις, κ̀ ἐλευθέροις,
κ̀ πένησι, κ̀ πλουσίοις. ὀργίζεσθ̃ ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πρὸς τ̃ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ̃ ἄργυρον ἢ τ̃
ἐσθ̃ητα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τ̃ῃ [a] ἑορτ̃ῃ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθ̃, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ̃ ἑορτ̃ης, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων μὲ ἐς πινάκιον ἑκάστου τ̃ φίλων τὸ
νομα, ἐχόντων δὲ κ̀ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ̃ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαιον, κ̀
ἐσθ̃ητα τ̃ θύσης τ̃ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς καλασκευὴ· κ̀ τ̃ ἀρ-
γύρου οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα
ἔστω· τ̃ῃ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτ̃ης, καθάρσιον μού
τι περιφερέσθω, κ̀ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

a Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθ̃ Fl.

36. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφραισίαν, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, seorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθ̃] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφεσθ̃, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτρεχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπερρίφθω pro ἀπερρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ. s. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τ̃ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ⊖ βούλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθ̃ητα τ̃ θύσης τὴν βελτίω] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν βελτίω τ̃ θύσης scil. ἐσθ̃ητα, non abſimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ̃ ἀθάρας πολλὴν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ̃ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τ̃ῃ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτ̃ης] *Caterum ante sollennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

ἐκ τ̃ οἰκίας μικρολογία, καὶ φιλαργυρία, καὶ φιλοκερδία, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ̃ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, καὶ Ἑρμῇ δώτορι καὶ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα περὶ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ̃ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, quí perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

Καλανείμανλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζονλες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ̃ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, καὶ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τὺς ἀγακομίζονλας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μελριώταλα, καὶ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλούσιος πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ̃ ἰσότιμον. τ̃ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B1.* & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. F. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ̃ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *F.G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F.G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ̃ διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F.G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero διμοιρίται *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τ̃ ἡμιλόχου τ̃ μοίρας. Lucianus: ἡμιμάκτιον ἐφορεύεις διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰ διμοιρίτας εἶναι. *Arrianus*: καὶ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῃ Μακεδόνα, καὶ δικατάστηρον, ὅτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τ̃ μισθοφορᾶς, ἢν τινα μείονα ἴσχει τ̃ διμοιρίτου, πλείονα δὲ τ̃ ὑπὸ τιμῆ στρατευομένων ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ceterum equis vehebantur; cum res locusque poſceret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis mandet". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *F.F.R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθές. *M. du S.*

προχειριθέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς· εἰ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. Χαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένῳ, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπολικὸν [a] ἢ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ τῆς ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὤν, κἂν πέμψῃ falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat

[a] Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτοῦ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἐξέπιεν] Vid. & Ἀλεξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. 1. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora superfit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἐξέπιεν] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ εἰ' ἐτεκμαίροντο καιρὸν τὸ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἢν ᾧ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & staturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους σεμπόντων. ἢν δὲ σένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν σ̈ρὸ τ̈ δύναμιν σέμψῃ σλουσίῳ, τὸ μὲ σεμφθὲν ἔστω δημόσιον, καὶ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ̈ θησαυρὸν τ̃ Κρόνου· ὁ δὲ σένης ἐς τ̈ ὑστεραίαν σληγὰς σ̈ρὸ τ̃ σλουσίου λαμβανέτω τῷ νάρθηκι εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττους ἑξακοσίων καὶ σεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λουέσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ. τὰ δὲ σρὸ τ̃ λουτρ̃, κάρυα, καὶ σεσσοὶ ἔστωσαν. καλακείσθω ὅπου ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ σλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] σρονομὴν. οἶνου τ̃ αὐτ̃ σίνειν ἅπαντας. μηδ' ἔστω σρόφασις τῷ σλουσίῳ, ἢ στομάχου ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δὶ αὐτὸν σίνειν τ̃ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι σρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] σαρεμπέτωσαν, ἐς' ἂν

[b] Προνομὴν] Προτομίαν *Pell.* [c] Παραπεμπέτωσαν] Παραπεμπίσθωσαν *Fl.*

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ] Τὴν ἀπὸ τ̃ ἀκτῖνος τ̃ ἡλίου τ̃ σωμάτων σεσγραφομένην λέγει σκιὰν, ἔτω δὲ αὐτὴν στοιχεῖον ἐκάλουν. *V.*

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὀνειρ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. σροτίμησιν. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem σρονομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam σρονομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M.du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ σαραπεμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ̃ ἐμφορείας τ̃ ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ σαρεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἐς' ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁσόσα χρὴ ἀσοφέρειν. Hoc enim valet, σαρεμπίμσω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. Διαφασκόντα δὲ ἀξιῶ σαρέμπειν τι τ̃ ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε σαραπίμψει ἐς τὸ λοιπὸν τ̃ βίου. Adde Βύζ. c. 1. σαραπίμψει χειραγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur σαραπίμσειν τὰ σλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio ineunda tibi erit. σαρεμ-

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προσπιθέτω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ βλεφάρου ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαφον ἐς τὸ δεσπότου, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοφησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἤν ἐθέλωσι, προπιόντες τοῦ πλησίου. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαύσῃ, ἀνιστάσθω εἰς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, συμφοιτώντων καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τῶν πλουσίων ἐγγράψαντα εἰς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὐτὴ ἡ στήλη μένῃ, οὔτε λιμὸς, [g] οὔτε λοιμὸς, οὔτε πυρκαϊὰ, οὔτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda ſunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla ſuis: ſed aequalitas eſto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de ſpecula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus eſto propinare ſi quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus ſi voluerint, etiam ante divitem. Neque neceſſe ſit bibere, ſi quis non poſſit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocoſi ſi quis velit jus eſto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: ſi quis pecuniam luſerit, poſtridie eſurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero ſervos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo miniſtranto. Haſce leges unusquisque dives inſcriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum eſt, quam diu ea pila manſerit, neque famem, neque peſtilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πέντες *Gron.* *b* Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit poſt συμπ. *c* Ἐξέστω &c.] Varie haec & ſeqq. interpunguntur. Vid. notter. *d* Καὶ] Omittit *Fl.* *e* Πεπαυέτωσαν] Πεπαυέσθωσαν *Fl.* *f* Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. *g* Οὔτε λιμὸς] Omiſſa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ⊕ ὑψηλῷ. *G.*

προπέμπομαι enim non eſt *comitor*, &c. ſed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Noſtrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amaſio inter alia amoris ſui ſigna hoc profert; οἶσθα ὅσους ἑταίρας παρεπεμψάμην, &c. Μηδὲ προπεμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & ſic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem ſignificans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego poſteriori ſententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἤν ἐθέλωσι, προπιόντες τοῦ πλησίου.] An non ſcripſit auctor, πίνητε πᾶσι? Nam illud confuſionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut ſi velint, primi invadere poſſint calices, ſed & remittere id poſſint. Utique πάντες non opponuntur πλησίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πέντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere viſum eſt, quamvis omnes libri Noſtris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητε *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; ſine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J. F. R.*

86. Προπιόντες] *Eraſmus* videtur legiſſe προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives*. Sed vix poteſt locum habere; nam ſi vel pauperibus, vel omnibus ſine diſcrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem ſpiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J. F. R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic ſolent Graeci. Sic etiam uſurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingressurum. Sed siquando (quod quidem absit) destruatur, quid illis eventurum sit, abominamur.

ἐδὲν εἴσεισιν εἰς τ̃ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅσῳ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ποιᾶ ποιόσιν.

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonstravi, quo loco essem, & ut prae paupertate in periculo versarer, ne solus sim expers ejus quam denunciasti solennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer esse rationi adversum, alios nostrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque instantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum rescripsisti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, sublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium positis, deinde imperare dies festos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis est*, aut camea-

Ἐγεγράφειν μὲ ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἀμοίρῳ εἶναι τ̃ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμῶν ὑπερπλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, τοὺς κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεσθαι· καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ̃ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. F. H. B1. P.* Ὡς καὶ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jensius* voluit, est in *Fl.* L. & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ̃ μικροῖς μεγαλαυχουμένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & sic in V. fuisse suspicor, quum varietatem non adnotarit Noster. *J. F. R.*

89. Ἐξέσω] An sic legend. σκώπτειν ἐξέσω, ἤν τις ἐθέλῃ, καὶ σκώμματος μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέσω] *Fl.* sic dividit: Μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνομεν ἐξέσω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι· πεπτευίσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχήσην μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνομεν ἐξέσω, ἤν τις ἐθέλῃ. σκώμματος καὶ μέτρον ἔσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεπτευέτωσαν &c. *Junt.* autem sic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχήσην, μήτε κιθαρίσην αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνομεν. ἐξέσω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. καὶ μέτρον ἔσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere consentit. *Solanus* distinctionem *Juntinae* mutavit. *Gesnerus* aliter: hunc igitur quantum possumus sequemur, ut Latinis Graeca respondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμοὺς] Obversabatur menti scribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legisti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo statu essem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον ἐν τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epist. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noster supra *Peregr.* c. 16. ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus instituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ἐν νῦν] Legendum forsan ὡς ἦ νῦν. Edit. *Basil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adsentirer, si libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἑστώ. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν ποδὰ προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, καὶ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἄν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτοῖς ὑποκρίνεσθαι, καὶ παραβαίνειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε παπλησίως ἐκείνοις.

olus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, οὐ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σοῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς κόρον· πολλαχοῦ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

[a] Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. Bt.* & 2. *H. P. S.* Οἷοί εἰσιν *J.* & *V2.* [b] Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑορτὴν δὲ, καὶ δὲ — ἡμεῖς δὲ. Deinde ibid. τῶν κύνα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inæqualibus. *G. C.*

Ibid. ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videamur merito , aut ſi quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & conſilii inopia , & deſperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciſcar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus, niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint , veſtes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant ; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

21. Iſta nos praeſertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρ' [d] ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἦπου ἂν, εὖ ἴσθι, ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες, ἐσθῆτας δὲ ὅσας [e] ἔχουσι, ἀνδράποδα δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [c] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸ μὲν ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

c Τούτου] Τούτων *P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* e Οὐ] *Venetarum* οἷοί εἰσιν , licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνθρωφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt , poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἐμβάδες corrigit : ego nondum ; nam & mox rurſus ὑποδησάμενοι ἐμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἐμβάδας pro ἐμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male *al* ἐμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. Ὄν. c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyſ.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Heſiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπορος &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα δ' ἀνήροσα πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſt.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ἄραι. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζέφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει , *Zephyrus ſpirans haec creſcere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἔργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare , pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle ſe habet , ſive exclamantis more malis , parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσου μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum , quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσον legeretur; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J.F.R.*

55. Σποικίας] *Inſulas. F.G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interſit. *J.F.R.*

62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γοῦν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων κατασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν διαβρωθέντα, ὅμως ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γοῦν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι προβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις, εὖρωτι πολλῷ καταπᾶναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τοῦ δείπνου, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὁπόσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τοῦ μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τοῦ οἰκέτου παρεστάναι ἑστῶτα, ἕως' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compu-
trescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

[a] Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Βῖδε μέτρα. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίσταις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον οὐ

(1) Χοίνικα] Σχοίνους edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τριαγώνους κίστας ἐτεκτήναντο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοιεν forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις] Cave vertas κοιτίσι, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ πάριχος εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῆν ἕψων δίς ἅλας εἰς τὸν χύτραν ἐμβάλλων ἕβρω-

idem servus; adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, ostensa modo patina, aut quantum est placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipsum cum capite, reliquis vero involuta ossa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum septies bibere unusquisque nostrum postulaverit; sed cum semel jusserit, infundere statim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipsum convivis omnibus unum idemque esse *impera*; ubi enim scriptam esse illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a musto rumpatur venter?

23. Haec si correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita sit, & festi dies sint festi, effeceris. Sin minus, festos illi dies obeant: nos vero sedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer eversam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens pisculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τὴν χεῖρα, παραμείβεσθαι, δείξαντα μόνον τὴν λοπάδα, ἢ ὅσον ἐστὶ τοῦ πλακοῦντος τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομισθέντος συὸς, διανέμοντα, τῷ μὲν δεσπότῃ παρατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ περιμένειν, ἔστ' ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἡμῶν ἕκαστος, ἀλλὰ ἢν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδοῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι· ἢ που γὰρ γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, τὸν μὲν ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ὑπὸ τοῦ γλεύκους διαῤῥήγνυσθαι τὴν γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μετακοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲν τὸν βίον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ πεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲν ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τὸν ἀμφορέα, κατάξαι· τὸν μάγειρον δὲ τὸν ζωμὸν κνισσῶσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τὸν κύνα δὲ [e] παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον κατα-

b Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. c Ἡμῶν] Recte sic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* d Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* e Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. f Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμείβεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*

3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου οἴνου, (6) καὶ ἡδέος. *V.*

4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους διαῤῥήγνυσθαι] Ἀποστάλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῇ. *V.*

15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλας εἶδος (7) ἐντέρου ἐσκευασμένου· καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμείβεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμείβεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*

(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adscripsitque: sic etiam C. Locus est ex aliquo Scriptore desumptus.

(6) Καὶ ἡδέος] Haec verba in Edd. omissa, inserta ex V.

(7) Ἐντέρου] Restitutum ex Cod. Vulgatum ἕτερον ἐσκευασμένον, misere. *J. F. R.*

ἄβρωτον ποιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*

14. Τῶν ἰχθύων] Hoc glossema videtur. *F. G.*

15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίουσαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπέσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. supra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισέπεσεν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ δοκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισέπεσεν εἰς τὴν πόλιν. Ac persaepe alibi. Quin & alia composita a πίπτω *invadendi, irruendi* potestate invenias iis in temporibus collocata, quae a παιω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καταφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τοῦ πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. τὸν ὖν δὲ, καὶ τὸν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μεταξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης θυννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μεταξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τῆς κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξὺν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ παρὰ τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* *b* Ταύτας] Bene P. *H. Fl. J.* &c. Ταύται male *S.* *c* Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. *d* Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷόν εἰσιν haberent. *e* Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. G.

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες ἐν κωμῳδίᾳ δύο εἰσιν, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεσπασμένος, ὀξυγένειος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν καὶ πλατὺν κοιλανόμενον ἐν περιφορᾷ, ξανθὸς, τραχὺς, ἐρυθρὸς, πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμώντων ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν· προθυμίᾳ δὲ πάσῃ ἐνέπιπτον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσεῖσθαι εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μετὰ τῶν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσέπεσον. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
J. M. G.

25. Οἴχεσθαι καὶ ταύται] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐπειδὰν λυσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον καὶ γυμνόν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα λῆρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ μοιρίδια τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο δὲ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων σὲ φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἂ φῄς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυλον] Φίλαυτον ὁ κενόδοξον, ὁ ἑαυτὸν ὄντως φιλῶν © πάντων πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δέ οἱ] Edd. δή οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥεούσης τῷ κόμης] Ἀποῤῥεούσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑποῤῥεούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥεούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἑτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπῴῤῥεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόντων) ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλουθον, servum pedissequum, εὐαχοῦ, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis εἷς ὤν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desiti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μεριδος, λέξεως. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a]τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b]ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιοῦν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνου ἡδέος, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων ὑμῖν μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c]φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέλῃ τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d]Ἐπεῖτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e]αὐτὰ, καὶ πολλαχοῦ χωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis caussa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ *Fl.* b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν *Fl.* c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. *Graev.* d Ἐπεῖτοι] Ἐπεί τί *Fl.* e Αὐτὰ] Αὐτὸν *Fl.*

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. *V.*

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. *V.*

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. F.G.

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἑκάτερον] Σὺς ϛ πλακοῦντες. F.G.

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. F.G.

6. Τούτων δὲ] Καρηδαρίας καὶ ἐρυγμοῦ scil. F.G.

8. Ὁ

multa illa ; quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est , dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium , aut porrum, aut cepam , per dies festos arrodere ; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum istum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem , vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis , qui non plane sit pallidus , non multum cadaveri similis ? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit , suis ipsum *utentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse ? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 1[g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφει τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε καρηβαροῦντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὴν μέθης, ὅτε ὑπὸ τὴν ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύσουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περι-
10πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἃ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τοῦ νεκρώδους ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ-
15τοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαττυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ
20ἄσιλοι· ποδάγρας δὲ, ἢ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι

κατ'

f Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* *h* Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιᾶσθαι, τὸ βοᾶν καλεῖν μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλεῖν τοὺς θεοὺς, δυσφορεῖν, ἀνιᾶσθαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οἴνου. *V.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομωῖναι] Συγκεκριμῖναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συλλ. c. 23. οὐ ῥακῶν π. ἢ οὐ θερμάτων σαπρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι οὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἐστὶν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτούς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τοῦ οἰκέτου ἐρασα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκοῦ ζεύγους, κεχήνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερεωράτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ διαλεγομένων, εἰς τὴν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τῶν ἱματίων ἁπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἁμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπασιν δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ἐπιτελῶ γε αὐ-

quid *tale simili* alia causa accidat. Quamquam ne ipsis quidem suave jam est ipsum illud quotidie, & ultra quam satis est, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans servum, aut puer necessitate potius praebens quam amore. Multa sunt in universum, quorum vos ignavi aurum modo illorum spectatis & purpuram. Et si videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero despiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo respiceretis, & cum stupore quodam mollitiem vestium admiraremini; si pro se divites illos esse pateremini; ipsi ad vos, bene noritis, veniant, ut secum coenetis rogent, uti suos vobis lectos, & mensas, & pocula ostendant, quorum usus nullus est, si testibus careat possessio.

30. Certe pleraque vestra illos causa possidere videatis, non quo utantur ipsi, verum vos ut admiremini. Haec consolandi vos causa scribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* solenne hoc a vobis celebrari dignum est, si cogitetis, abeundum esse paullo post de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam scribam illis, ut

[a] Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenf.* voluit. Cett. ἡμᾶς. [b] Χρήσωνται] Sic *El. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* [c] Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*
Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, si pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur sententia, quam dedi, quamque *Erasmo* etiam placuisse observo. *J.M.G.*
41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ἡμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte observavit Interpres. Immo sic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas mensas, nec splendidas vestes eorum mirati; certi estote, eos ad vos sponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philosophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶεσθαι τοιαυτίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν διομόσας τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλαλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τι ἐν ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὸν οἶκον τὸ μέγεθος; ἐγὼ γοῦν οὕτω τοῦ πλουτεῖν ἐρῶσιν, ὡς μηδὲ τοῦ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. Ἅπα-

ut promiseram, & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθά, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσομοίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο τῇ ἑορτῇ, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθηκούσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαυτῶν τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες δέονται, καὶ παχύτερα ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τοῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μή, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμόν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νῦν

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* *d* Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ϗ τ̃ δείπνων πέρι, ὡς συνδειπνοίεν ὑμῖν, ϗ τ̃το προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν μετὰ μακρ̃ ἐθελήσειε, πλέον τ̃ εὐφραίνοντ@ ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ϗ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτ@ γίγνεσθ· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τ̃ αὐτ̃ οἴν μ συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, ϗ καταγιγνώσκειν αὐτ@ ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γ' οἰνοχόους ὑμ@, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρ̃ βεβύσθ τὰ ὦτα. τὰ μ γ' ἄλλα ἔτως αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τ νομ τ κρεῶν αἰτιῶν), ϗ τ@ διακόνων, ὑμῖν μ παρεστώτων, ἐφ' ἃν ὑπερεμφορηθ̃τε, ἐκείνους δὲ παροινούντων· ϗ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπ̃, ϗ ἧκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, ϗ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ϗ ὁ [a] ἰσοδιαίτης τοῦτο ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρ̃τε δ' ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, ϗ φιλήσωσι, τ̃

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epiſtolae addendum putarunt, vos nunc ſolos, clauſis januis, delicate vivere: ſi vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere poſt longum intervallum velletis, plus moleſtiarum quam hilaritatis coenae ineſſe, & pleraque ibi contumelioſe in ſe fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam eſt hoc illiberale! atque reprehenſione ipſi digni, qui non inter haec ſurgant, & diſcedentes veſtrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel ſic quidem ad ſaturitatem ſe bibere ajunt. Veſtros enim pocillatores, ut illos Ulyſſis ſocios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo ſunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium diviſione & miniſtris dicunt, qui vobis adſtent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suaviſſimum enim & maxime convivale eſt illa aequalitas: & praeeſt hanc ob cauſſam conviviis veſtris aequus ille dapium diviſor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accuſent, ſed honorent potius amentque, minutorum iſtorum participes, quorum vos

[a] Ἰσοδιαίτης] Sic Edd. Ἰσοδιαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Geſn.* [b] Τιμήσωσι] Τιμήσουσι *Ed. El.*

91. Καταγινώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e ſuperioribus, ϗ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδιαίτης] Sic omnes Libri noſtri. De Baccho uſurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem eſſe ἰσοδιαιτητὴς. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde ſatis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδιαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis ſit ille ἰσοδιαίτης, ὁ ἡγούμεν@ τ̃ συμποσίων. A δίαιτα διαιτάω deſcendat ὁ ἰσοδιαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus σωφρονιστὴν, ſed hic quoque nusquam eſt. Fallor, an eſt ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton eſſe docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph* Διόνυσον δὲ ἐν Ζαγρέως ἐν Νυκτελίου ἐν Ἰσοδαίτου αὐτὸν ὀνομάζεσθαι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τ δαιτὸς εἰσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμεν@ τ̃ συμποσίων eſt. In eundem convenit, quod eſt apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημιώδη γύναια ἐν μὴ πάνυ σπουδαίᾳ ἑστίᾳ. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionyſia agitet hoc genus. Idem nomen eſt, quod apud *Heſych.* legitur ἰσοδίτης, ὑπ' ἐνίων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτων@ υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurſ.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem reſtituendum τ̃ ἰσοδαίτου, mihi indubium eſt. *J. M. G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legiſſe videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis ; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant : nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit ? & quantum auri in illo artificio niteat ? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet ? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago : atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium :

ὀλίγων τούτων μελαλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χωρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἐν οἰκεῖν δύνησθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰ δ' ἐν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ἐν σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸ ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες σκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοί· διδασκάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸ χρυσοῦν ὅσον, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς μὲν τοῦτο χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκοῦσαι, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενέσθε· τίς μὲν ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ὀπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ μὲν δὴ ὁμοίως ἡδύ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

c Διαβασάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. F.G. Scil. quia vertit, *vulgus*. J.F.R.

21. Ἴσωσαν] *Diſcant*. F.G.

Ibid. Αὐτοὶ διαβασάντες] Αὐτοὶ διαβασάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱσορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱσορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ χρυσοῦν ὅσος, &c. F.G.

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. F.G. Probo, & pro non ſcripto habeo. J.F.R.

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Æliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt ; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Mabuynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μόνιοι dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκων μονήρης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαζόμενοι εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνορμοι. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὴν δίαιταν καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὦν θάμνοισι θοροὺν λύκον ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. J.B.

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν κ᾽ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσυσι εἶναι, ἀλλ᾽ ἐν μύθοις συμποτικοῖς, κ᾽ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, κ᾽ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα μετριβαὶ, φίλαι μὲ Διονύσῳ, κ᾽ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ᾽ ὑστεραίαν διηγήμυοι, ὑμῶν τ᾽ δεξιότητα φιλείαν παρασκευάζυσι. ταῦτα πολλοῦ πρίαν καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ἔτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, κ᾽ τ᾽ ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ᾽ δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς κ᾽ ἐπιβουλὰς, κ᾽ μίσυ παρὰ τ᾽ πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲ γὰρ εὔξεσθαι καθ᾽ ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καθαστῆναι τ᾽ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ᾽ κυνός· ἢ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντεληχότα ἕξει. ὗς δὲ κ᾽ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφυῖαι καλάμοις διαπεπαρμέναι ⊛ τετραχιχευμβύαι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τεμάχη ἀ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδας] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Clar.*

41. Παρασκευάζυσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσυσι, ne abhorreat ab ἐάσυσι & σωυίσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ἔτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξετε] *Fl.* vid. *Fens.* In reliquis ἐπιδείξεσθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Fens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενοι μέλαξυ] Μέλαξυ ὀπτώμενοι mallem. *F.G.*

58. Ψύτραι] Lego ψύτται, i. e. ταχέως. Sic supra

Leg

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *alis* etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμενοι μεταξὺ δρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τοῦ ὀπτανείου ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις [e] ψύτταν κατατείνασαι, ἄπτεροι καὶ αὗται, παρ' αὐτοὺς τοὺς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιότατοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ὑμῖν γενήσονται, ἐπὶ κατεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βουλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγου τελέσματος φίλους οὐ μεμπτοὺς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiiſtimas ? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γάρ σε οἴει μόνον ὑπὸ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὴν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τήν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. e Ψύτταν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψήτται *J.* & *Vs.* Ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † Ψύττα κατατείνασα] Ψύττα ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα κατατείνας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψήτται vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα· voces palam depravatae. Ex Λεξ. c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψήττα Ἀναβ. c. 49. & confer Ἰσ. Α. c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψήττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

Ψύττα κατατείνασαι] Ψῆτται habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίθων modo fit mentio παχειῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Eſt igitur ὠνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα κατατείνας putem Λεξιφ. c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifeſto falſum eſt ; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν ſcribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσο-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ϗ ἀφ' τοῦτο ϖροσκρούει αὐτῷ τὰ ϖολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείϖερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα ϖρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχορεῖν ἀπὸ ϖολλῶν τοῖς δεομένοις, ϗ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ϗ συνευωχεῖσθαι τοῖς ϖένησιν, ἀεὶ διελέγομεν οὕτω ϖοιοῦντες, [a] ἰσοδαίτητας καθεζομένους, ὡς ἂν μηδὲ τὸ [b] συνδαίτητὴν [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήϖερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεϖετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐϖ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ ϖάντα εὐθύς, μηδὲ ϖρὸς ἓϖ λαμβάνοιεν, ὀργὴ, ϗ μῖσος, ϗ ϖρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ἐϖιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐϖίστευον ἄν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι ϖάντως ἔδει, ἢ ϖάντα ϖροϊεμένους, αὐτίκα μάλα ϖένεσθαι, ϗ τὰ αἰτούντων ϗ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείϖνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμϖίϖλασθαι, ϗ ϗαταζέσθαι, ϗ αὐτοὶ ἐϖειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδαίτῃσι G. Ἰσοδαιτοι Edd. omnes. b Συνδαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδαίτην cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθὺς] Ἤτοι παρευθὺς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

* Πάντα εὐθὺς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

83. Ἰσοδαιτοι καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδαίτῃσι καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸ συνδαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare.* *J. G. G.*

Ἰσοδαιτητὰς — συνδαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur ἰσοδαιτοι. Ms. *Graevii ἰσοδαίτῃσι* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas ἀμαιτητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis *συνδαίτῃσι* prave legitur. *M. du S.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαυρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαυρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἑταιρ. Δ. *M. du S.* Scribe λαθρότερον. *J. J. Wetst.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι ϖάντως ἔδει, ἢ ϖάντα ϖροϊεμένους, αὐτίκα μάλα ϖένεσθαι, ϗ τὰ αἰτούντων ϗ αὐτὸν εἶναι.] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus *ϖροϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Querumtur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

ſatis eſſet bibiſſent, vel formoſi pueri, dum poculum praebet, manum ſtringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, poſtridie maledictis nos perſtringunt; quam ſitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et ſi haec mentiri contra eos videamur, veſtri illius paraſiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus menſa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum eſſet, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec ſunt & talia, quibus inducti decrevimus in poſterum noſtrae ſecuritatis cauſſa, non amplius acceſſum illis in noſtras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice ſpondeant, moderata ſe, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admiſſuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de veſtibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, inſuper impendemus. Atque in univerſum nulla in parte deficiemus. Verum ipſi quoque ex arte nobiscum agere deſinunto, pro adulatoribus & paraſitis amici ſunto. Nos quidem, ſi & iſti facere officium voluerint, nulla in re accuſabis.

πλείω τȣ̃ ἱκανȣ̃ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίȣ, μεταξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τ̃ χεῖρα, ἢ παλλακῇ, ἢ γαμετῇ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα κατεμέσαντες τȣ̃ συμποσίȣ, ἐς τ̃ ὑςεραίαν λοιδορȣ̃ντ ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγȣ́μενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καταψεύδεσθαι αὐτῶν δοκȣ̃μεν, τ̃ ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τ̃ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῇ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά ἐςι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβȣλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τ̃ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβατον ποιεῖν αὐτοῖς τ̃ οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σȣ̃ [e] συνθοῖντο, μετρίων δεήσεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριςικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις [f] ἐργάσεσθαι, κοινωνȣ́ντων ἡμῖν καὶ συνδειπνȣ́ντων τύχῃ τῇ ἀγαθῇ. καὶ τ̃ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τȣ̃ χρυσίȣ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως ȣ̓δὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τȣ̃ κτ̃ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔςωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ȣ̓δὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθεῖντο *Fl.* f Ἐργάσεσθαι] Sic *Fl.* Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri neceſſe ſit, vel ut non dans omnino ſit inimicus, vel ut omnia largiens*, ſive *profundens, brevi plane pauper ſit, & ipſe unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατελθόντες] Rarior vocis uſus, nondum puto ſatis obſervatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνεῖσθαι, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατελθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.* Non video mutandi neceſſitatem. *J.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forſan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΦΙΛ.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, διατριβὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀρισταινέτου παρὰ τὸ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

PHILON ET LUCIANUS.

PHIL.

VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

[a] Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. Πραγμάτων male B. [d] Σχεδὸν] Deeſt in B.

[b] Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. [c] Τραυμάτων] Πραγμάτων male B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πειριθόου † τετελεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέχώρησαν, ἀφ' ὧν εἰς πόλεμον παρώξησαν ἅσπορδον. τῶν Λαπιθῶν γὰρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατήσαντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐπὶ τούτῳ σωεκροτήθη Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

† Τετελεσμένοις] Γεγαμημένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κένταυροι, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Selanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien- „ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran-* „ *dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίνω, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co- „ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae- „ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to- „ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o- „ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύνατο, μὴ παρακολουθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

ΦΙΛ. Τοιγαρῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἥκειν ἐκέλευε· καὶ γὰρ Διόνικον αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ [c] παραγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρτάλια ταῦτα ἔργα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτῃ ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἂν τις ἡδίων ἔμοιγε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαροίνησάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἧκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷ-

[c] Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. [f] Φθάνοις] Φθόνοις B. B. [h] Διηγουμένους] Διηγουμένοις marg. *A1*.

[g] Ἐμπαροίνησαν] Sic dedit *Solan*. Ἐπαροίνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώταλα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπωτέρω τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ ἐν τῇ § ἑστιάσει πολεμῶν μεθύοντων συμπράττει, εἶτα τἀκεῖ γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν προκείσθαι, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ὀδόντος ἅτε διοχλούμενον τῷ πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τοῦ χθεσινοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐκεῖ παροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσει male Edita, & mox διηγεῖν, pro quo διηγῇ ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀρισταινέτου] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἑτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοινέτου] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J.F.R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias*. F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαροίνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρο— in Mss. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

οἴνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον περιεῖδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν ἑωλοκρασίαν καταστεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δέ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt, cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὅτι γε πρὸς ἐμὲ ὅτῳ ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. *b* Τὴν] Omittit B. *c* Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. *d* Γιγνώσκων] Sic B. *F. B1. Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἷόν ἐστιθέτο καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία. ἔωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβριν. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — *μν. σ.*] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν καταστεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμάρειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *F.F.R.*

Ibid. Ἑωλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκον] Ὑποσόλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mſ. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμῶν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. solocecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη καλεῖται θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲν ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς — ἀνα-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐκχέαι, πάντα συνείρων ἀμυςί. εἰ γὲν ἐθελήσω ἀπαλλάπεαθ νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [c] ἔξεις, ϗ προκολεθήσεις, ϗ δέήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· ϗ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλε αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γέ, ἐπείπερ ὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλὲς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ὑπελέλησμαι Λυκίνε, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, ϗ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥςε ὐδὲν ἐμὲ [g] δέήσῃ.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριςαίνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἰςία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ [h] τὴν θυγατέρα ἐξεδίδε αὐτὸς [h] τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτε τῦ δανειςικῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυσὶ] Ἄνευ τῦ μῦσαι, ϗ κλεῖσαι τὸ ςόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, ϗ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπεσι τ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲ πρῶτον, τὸ †χολὴς ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχολῆς] Σχολὴς V. neutrum recte: nam debuit dicere ποιοῖς. *M. du S.*

— ἀνεχόμβοι, & Κρωνίωνα Ἀσράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμη. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψευσθητε τ ὐσίας, ϗ (vel οἱ) ζῶντες μ πλυτεῖν ἐδώκαν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ μᾶλλον τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκε — τότε τετε τοίνυν τίμημ' ὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐςί. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντ bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialectt. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πάλαι ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πάλαι ἐπιθυμεῖν τὰ ϵ εἰπεῖν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quae percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὄφρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριςαίνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτε] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ἀνάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὐκρίλον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τοῦ στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν υἱοῦ [e] τοῦ Ἀρισταίνετου, τοῦ Ζήνωνος· τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis, sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras caussam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

[a] Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. [b] Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. sed vulgatum verum est. [c] Ὦ] Οὖν ὦ *Fl.* [d] Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. [e] Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. *V.*

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. *V.*

* Σκολιώταλον] Ita *Selan.* correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. *J.F.R.*

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθην male Edita. *M.du S.*

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. *M.du S.*

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ ἐν τούτοις Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. *J.F.R.*

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. *M.du S.*

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀριστοαινέτου. *F.G.*

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristaneti Zenonis filii praeceptor.* Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam facientia Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenoni Aristaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. *J.G.*

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. *J.F.R.*

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. *M.du S.*

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quasi cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νεὸν Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν στραγγαλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. *M.du S.*

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. *M.du S.*

a. Ἰσιαῖος] Obscurus homo. *M.du S.*
Ibid.

que aversabantur, manifeste velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Aristaeneti ipsius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppositο

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ πολλὴν αἰσχύνην καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἔτοι μὲν Ἀριστανέτου αὐτοῦ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, παρεκέκλητο ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸ νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς συνειστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτοῦ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γοῦν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότηλα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίστανται πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεοῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ τὸ ἀντίθυ-

gov

f Παρεκέκλητο] Παρεκέκλιντο male B. *g* Συνειστᾶτο] Συνεστᾶται male B. *h* Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. *G.*

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνειστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐσμὲν § οἶμαι. *V.*

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit *M. du S.* non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. *M. du S.*

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praestantioribus salutarunt*. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοὶ, ut recte *Hesych.* sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ἔτω δὲ εὐσπούδαστον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. *L. BOS.*

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

16. Τὸν κλιντῆρα] *Hesych.* Κλιντῆρες. δίρφοι, κλίναι. *AE. M.* Idem jam habebat *F. G.*

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipse Lucian. supra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τὸ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντιθύρᾳ: aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ. *AE. M.*

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τὸν ἀν. Vid. Ἀλεξ. c. 16. *M. du S.*

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? *Pollux* plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἦν ad ὀρσοθύρῃ referas; & cum paullo post ὑπέρθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit *L. Bos* de ellipsi, p. 161. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

gον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ̃ γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδοιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ̃ Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ̃ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τ̃ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ̃ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τουτουὶ τ̃ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειόν, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τ̃ Ἐπικούρου [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, *accubuit*.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

[a] Σοι] Deeſt in *Fl.* [b] Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. [c] Πάνυ] Et hoc omiſit B. [d] Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδοιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τοῖν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μίρ forte intelligitur, aut τειχ, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte πλὴς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ἡ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυραν. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀξέθυρον, ὑπερθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρ nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῆ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῆ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, sapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Aristaenetum, qui in celebritate omnium exoptatissima, sapientissimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque sectae flos sunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, sed indiscretim omnibus. LYC. Est enim, sodalis, non de vulgo divitum, sed eruditionis amans, & majorem vitae partem versatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus est, arbitror, ea recenseri, jusculа & panificia & condimenta: copiose enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem se inclinans, *Viden'*, inquit, *senem* (Zenothemin designabat; audiebam enim) *ut ingurgitat se pulmentariis, quam oppleta jure illius vestis, & quantum stanti post se puero porrigat! dum non videri se putat a reliquis, immemor illorum, qui post sunt? Ostende ergo ista etiam Lycino, ut sit testis.* Ego vero nihil opus habebam ostensuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e specula viderat.

12. Adhuc dicebat ista Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τ̃ πλείστων ἀνδρῶν, κ̀γ ἔγωγε τ̃ Ἀριστ̀αίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τ̃ εὐκταιοτάτῳ ἑορτῷ ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τ̃ ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμ\ῳ, οὐχὶ τοὺς μ̀, τοσοῦτ' ὄ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γ̀, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τ̃ πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ κ̀γ παιδείας μέλῃ αὐτῷ, κ̀γ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἱστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, κ̀γ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ κῇ ταῦτα καταριθμεῖσθ̀, χυμοὺς, κ̀γ πέμματα, κ̀γ καρυκείας· ἅπαντα γ̀ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημ\ος ἐπικύψας ἐς τ̃ Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τ̃ γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γ̀) ὅπως ἐμφορεῖται τ̃ ὄψων, κ̀γ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, κ̀γ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμ\ενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημέν\ος τ̃ μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν κ̀γ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴῃ. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴων\ος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ θεωπῆς ἑωρακὼς.

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημ\ος εἰρήκει, κ̀γ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητ\ος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τ̃ πλείστων B. f Αὑτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*
70. Ἐκ θεωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è specula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, si in ullo libro reperirem. *J. F. R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philosophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἴριγχεν, haec inter se comparat. *J. F. R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικε & paroemiogr. in Μυκωνίου ὄκλου. Vid. etiam supra Ἐτ. Δ. ultimo. *L. K.*

Ἐπεισέπαισεν] In omnibus libris nostris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Küsteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Aristoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν. Conf. omnino supra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rursus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his est lapsus amanuensium, sed propter nimia exempla quae pro —εσαν a πίπτω, faciunt, sisto gradum, & jam fere malim nihil supra mutasse, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισαν sit aptissimum. At vid. *Epist. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω composita, *irruendi* potestate sumta, adfero. *J. F. R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τος, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, Τ Μενέλαον αὐτόματον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει ποιήσειν, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸν καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαριέντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μέσον τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γοῦν τὸν Ἀλκιδάμαντα, βοὴν [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἱστιαίου τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅπου θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅπου μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

[a] Κοινὸν] Κωμικὸν B. [b] Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & Fl. Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. [c] Ἀτεχνῶς] Nihil mut. Fl. J. P. &c. Forf. ἀγαθὸν. marg. J. Sed nihil est opus. [d] Κυνικῶν] Κυνῶν B. [e] Καθίζεσθαι] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. [f] Παρὰ] Παρ' B. [g] Ὑμεῖς] Bene B. Fl. Fr. P. H. Ἡμεῖς J.

73. Ἐπιχαριεντισάμην] Εὐτραπελευόμην, σκώπτων. G.

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματον ἦλθεν. αὐτόκλητον. οἱ γὰρ οἰκεῖοι καὶ γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτον • παρεισίφρησι σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὧν δηλοῖ Ἀλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπον εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρηναῖον. καλεῖ γάρ τις ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλεῖ, παρεισιὼν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι καὶ δεκ' ἅρματα συνωρίδες δεκοπέντε. τούτοις δὴ δεῖσι τ' ἀπιτηδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At . . . . G. (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ βλαφρονεῖς, ὦ βλακερεῖς. G.

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. V.

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βοῦν] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχλον εἶπεν. ὁ Λουκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ σύμπρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ὁ βοῦν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλιν, ὅ ἐστι ‡ κρακτικὸν καὶ θορυβώδη. § ὃ καὶ πρὸ τοῦ ἐπομένου παρέσησεν κρακτικὸν ἐπενέγκας. V.

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκάμνου. G.

• Παρεισίεμι σε] Lege παρεισέρπει. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὴ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharа responso. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντήχουν, ἀντιφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντιφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὀφειλομένας καλλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praecant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuissent impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; ſeſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν " ὕπτιοι καλακείμενοι, [i] ἐσιᾶσθε, πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, καμαὶ κ τ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσιν. ἴτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστοφαίνετος, εἴ σοι ἥδιον. κ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τ ἀφθονωτέραν νομὴν μεθιστάμενος, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπεριενοστῶν.

Καὶ μύτοι κ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ κ κακίας μέλαξυ διεξιών, κ ἐς τ χρυσὸν κ τ ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τ Ἀριστοφαίνετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται κ τηλικαῦται κύλικες, τ κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲ ἤδη διανοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστοφαίνετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσιᾶσθ male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apros. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀργ. c. 16. *J. M. G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδεδοίκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἐδεδοίκεισαν. *M. du S.*

Ἐδεδοίκεσαν] *Solan.* jota deleto ἐδεδοίκεσαν fecerat pro vulgato ἐδεδοίκεισαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ὁ ἐδεδοίκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδεδοίκεσαν. Ita διεῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. κεκλεπεπλήγεσαν, & paullo poſt ἐδεδοίκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾔδεισαν. *J. F. R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βόλω ἀτυχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βόην ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνιχῶν. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J. M. G.*

Ibid. Καθίζεσθ] Non opus eſt καθίζεσθ cum B. legere. *J. F. R.*

93. Ἐσιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Jebb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 62. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐν ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τοῦ βίου παντὸς τιμῶν ἄξιος δηλοῖ δὲ ἐν τ ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πίνακα. Ad quae *Jebb.* „ Qualia fuerint haec limulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ* (h. l.) De ſcyphis Herculanis conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J. F. R.*

νετ, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῶναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα ὑπενενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ ἔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα πάνυ παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀπολήψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τὸν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῶναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περισοβεῖτο] Περισοβοῦτο *Th. Mag.* in ἀποσοβῶ. Ἐπισοβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδοῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περισοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιεφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

s Τέτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένοντο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶς ἔθει. *V.*

M. du S.

13. *Εὐμεγέθη σκύφον*] *Εὐμεγέθη κύλικα Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδοῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Græcis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in præfatione ejus gemmis præfixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περισοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὴν φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεις] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παρασῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρασῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μὲν τὴν φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] ἠλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὃ μὴν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμενὰ ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσεῖσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, εἴ τινων εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' οὗ ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ἂν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὃ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γοῦν τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ προστῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ χαρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτήσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος.

Ὁ

[g] Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Ἠλιβόμενον] Ἠλιβόμενον B. [i] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. [k] Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γεῶνας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατίσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ.τ.ἀ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατίσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius:* nec κατίσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατίσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὕβρεως τι ἢ παροινίας τοῦ σοῦ, ἧς ἐτῶν τοσούτων ἠνεσχόμεθα. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυθόμενός τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν παραγγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προύπινον [c] ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; οὐ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὁπόθεν τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸ γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· οὐ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, οὐ ὁρῶντες ἀγανακτήσας ἐπανίσταλο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, οὐ δῆλος ἦν ὑπέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκελο τῇ βακλήρᾳ, εἰ μὴ τις χαρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένελο, οὐ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, οὐ ἐνεφορεῖτο συμποσιῶν.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, οὐ βοῆς με-

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibisset, percunctatus quomodo sponsa vocaretur, imperatoque silentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de caussa omnibus, *Risistis*, inquit, *purgamenta*, *quod sponsae propinavi*, *advocato Deo nostro Hercule?* *Quin bene noritis*, *nisi capiat a me scyphum*, *nunquam illi talis nascatur filius*, *qualis ego*, *invictus viribus*, *liber animo*, *corpore autem ita robustus!* hic magis se, ad summam usque turpitudinem, denudabat. Rursus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus surgere, atrox quiddam & furiosum cernens, ut manifestum esset, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, nisi tempestive illata esset placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat mansuetior, ac, dimissa ira, prosequens illam se ingurgitabat.

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προύπινον] Προύπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἦν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ἢ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς θεοτόκου, οὐ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impressis omissum, inserui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauserat, utpote qui mox propinaturus describitur. Quin & supra c. 14. Poculo illi malorum omnium causa tribuitur: in Ox. est ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid statuam, nescio. Tamdiu enim jacuisse hanc belluam, nec quidquam interea bibisse, verosimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω — Ἡρακλέους] Sic apud *Philostr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, si usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinosus adscripsit, unde discès ab iis *sanitatem Beatae virginis strenue potari solitam*. Quid non Ebrietas designat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! salus praesentium, absentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, ecclesiaeque ipsius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praesuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illustri Loidio Vigornienst Episcopo ostenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam insaniam insanimus! & imprudentes exempla sequimur hominum, seculorumque vilissimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear.* ad *Philostr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mss. Ox. rectius, mea quidem sententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam usurpatum *Mus.* c. 5. sed & vulgata ferri potest; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὐ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲ γὰ Διονυσόδωρ© ὁ ῥήτωρ ᵍ αὐτῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρϕ διεξήει, ϗ ἐπηνεῖτο ὑπὸ τ κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖ© ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕστερ© καλακείμν©, ϗ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρυ, ϗ Ἡσιόδυ, ϗ Ἀνακρέοντ©, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελείη. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπῥ προμαντευόμν© τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. ϗ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, ϗ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, πῥὸς τῦ παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τ πῥοκομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμνος Ἀριστάινετ© μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τ χαρὸν εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τ γελωτοποιὸν εἰσελθόντα ʰ γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται χαχυθεῖεν. ϗ παρῆλθεν ἄμορφός ⁱ τις ἐξυρημν© τ κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπῃ τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτ© ἀρχήσατό τε καλα-

ᵍ Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. ʰ Γε] Non habet B. ⁱ Τις ἐξυρημέν©] Τις φέρων ἐξυρημέν© B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρυ τᾶῦτα, ἀλλ' ὐ Πινδάρυ ἢ Ἡσιόδυ ἢ Ἀνακρέοντ©. G.

1. Οὕτ© ἀρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲ τὰ εὐ ταῖς παραβάσεσι τ χορῶν ᾄσμαλα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορῦ σκηνικοῦ τᾶ κυκλικοῦ ᾠήματ©, ϗ ‡ κατὰ παρέλληλον θέσιν ϛάσις τ χορευόντων, ὅπως ἂν ἐ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες οἱ χορευταὶ ὀλίγον τινά. V.

‡ Καταπαράλληλον θέσιν] Καταπαράλληλ© θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — εὐ μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Συγῤῥ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato εὐ μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρυ] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημέν© τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθ δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλω πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι ἐ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημέν© τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημέν© τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημέν© τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Μισ. c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. *M. du S.*

Ἐξυρημέν© τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημέν© τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάθων. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuis-

καλακλῶν ἑαυτὸν, καὶ ἀλαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὸ βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἠδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίσκου καταγωνισθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, μετὰ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus, paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

[a] Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. [b] Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ἀπὸ Μελίτης, ἔστι δὲ τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ *ναιώδη. V.

* Ναιώδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraros. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτεῖν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & πανηγύρεις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα εὔκροτα ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἁλυκῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἑτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth. Adversar.* 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τῶν φωταγωγοῦ εἰς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιρρίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Mss. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖται τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπάντων τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve, ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejeciisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Hiatiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

ὀδὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἑαλωκότα θεραπεύων Πολυπρέπολα τ αὐλητὴν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσαλο. ἔφη μὲ γὰρ εἰσελθεῖν παρ' αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τ θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιλο, παίειν, σκύτει ἔχονλα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δὴ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσαλο αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲ αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τὰς αὐλὰς ἐκείνῳ, δέξαλο παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιῤῥίψαι τάχιστα ἀπὸ τ προθύρου τ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖλο τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲ Διόνικος, ὡ μεῖον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωλοποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἰσιαίου παραδύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν,

[c] Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* [d] Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. [e] Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραδύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ σεμνότητος καταπλήξας. βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ σεμνότητος] Ita recte C. Μεταστήσασι καταπλήξας Exc. *G.* Μεταστήσας, καταπλήξας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mſ. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur *ἀναστασάντων τὸ θυρίον*, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: *τ δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J. G. G.*

48. Ἀναστασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J. B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mſſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀναστάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρίον. *M. V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J. F. R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρησίμου τοῖς μὴ ταῦτα γεγενημένοις] Interpres legit γεγενημένοις, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ξὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, ἐς νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩΙ.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελήλυθώς μοι βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ὁσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολλοὶ πολλοῦ σοῦ πλουσιώτερον, ὅμως [e] οὐδὲ ποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ἐπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ἐπὶ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a. Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοον B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀπλικώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ ποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γενομένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Μισθ. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτεοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιψῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi οὐκ & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῷ οἴκῳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. οὐκ — ἔτι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε, item T. II. p. 402. γένεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστείδου, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi,

ad

connumerare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua caussa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum inest felicitas, quibus copiosissime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem discipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, sumtuosam, non annui, multum licet supplicanti, tibi me servans homo inconsideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim satis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philosophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (absit dicto invidia) syllogismo uno ora obturare quam celerrime mihi posse videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid sit Philosophia? *aut prima ista,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui solum, quod honestum*

ὀκνῶμὲ τοῖς ἄλλοις Φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρῳ, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὅτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγῶ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελὲς, ὥς φασι, δεῖπνον δυνάμενον, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλοις εὐωχεῖς, εἰκότως· ἔπω γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλητικὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου Φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι Φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξεως; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲ ὄναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνῳ] Μόνον *Fl.* *g* Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. *h* Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. *i* Καὶ] Non adest καὶ in B. *k* Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ὑπονεμεσῶσαν. *V.*

2. Ὁ μέντοι σωρείτης σοφιστικός ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανές. ἐρωτῶσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔσπασέ τι εἰς τὴν πέτραν, ἢ οὔ. εἰ μὲν ἔσπασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑκατοστὴ, πῶς ἡ κοιλότης ἐγένετο τῆς πέτρας; G.

3. Ὄναιο αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac similibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepos. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnosceremus in Graecis? quando eadem est ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impressi & Cod. Ox. suspectus mihi & hic locus est. *M. du S.*

2. Εἴπω τι,] Pone comma post τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἴπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et sic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noster etiam saepe tangit. Vid. N. Δ. I. cum notis. Chrysippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Thes. Crit. II. De sophismatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creff.* AG. X. 73. Noster etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiast. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ δ' θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὄναιο] Leg. *Mercer.* ad *Aristaenet.* Epist. 6. lib. 2. *J.B.*

θὸν ἡγέμονα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τ̃ ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ̃ ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὡς πάλαι λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἕωθεν [d] ἐπὶ τ̃ οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύουσα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κατ' τ̃ Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ̃ [f] Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τ̃ θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος· ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσαλο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

a Ὕστερον] Omittit B. *b* Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. *c* Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. *d* Ἐπὶ τ̃ οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. *e* Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *V2.* *f* Παρέλαβεν] Παρελλ^α. per compend. B. *g* Πελοπίης] Sic Edd. Πελασπίας B. & *Schol.* Aristoph. *h* Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

Apri-

est, bonum ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes caussam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τ̃ Διοσκούρων. ἔστω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, [*] οἷον Ἡράκλειον, ὃ ἡ Ἡράκλειος ἄθλος. Χαιρώνειον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόρειον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ̃ Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

[*] Οἷον Ἡράκλειον ὅ] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mf. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ̃ οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ἐρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ̃ παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδεῖ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed.* Ox. Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντιπόρθμοις

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῦς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παρέλιπὼν, Δίφιλον ἐτίας, καὶ τ' υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἥδυς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτοις αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γ' εἰ Δίφιλον ἄξιον, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε Φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἣν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντα, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *P.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *F.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποστερήσας. *V.*

39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποστερήσας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

mois ποθ'.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem haec Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Ætolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, ποθ' ἔχουσα εὐδαίμονας. *Haec terra est Calydon, Pelopiae terrae in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *F.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Hellod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἥδυς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit. alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τοῦ θήλεος ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ σωφροσύνῃ ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est *dare. Dicuntur enim mulieres* χαρίζεσθαι, *quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *F.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονῆς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἐσκαψάμην τὸ τροφεῖα τὸ νεανίσκου Ζώπυρον, ubi malim τοῦ νεανίσκου pro τον. *F.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *F.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὑπὸ τύτῳ πεπομφέναι.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ϗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὸν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ὃν οἷον ὢν μαλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀρισταίνετος ἐδόκει μοι οὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπυ γε ἐλπίσας κληθέντα ὀπινεῦσαι, εἶτ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τὸν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πως ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲν συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῦ προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ Ἀρισταίνετος δὲ ἐτετάραχτο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ὀπιμελήσει τύτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & sudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus conteatione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore.* Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mf. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εσαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἐδεδοίκεισαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεσαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδειν. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare ausim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ὀπτηγεῖς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsae epistolae graves sint ac seniles.* *Benedictus* volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirme scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

Ὁ Κλεόδημος δέ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε δὴ τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥήματα δύσηνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀρισταίνετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἑσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίδος· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινόμενος· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. *e* Πλεῖστοι] Πλοῖστοι male *J.* *f* Αἱ] Sine artic. O. *g* Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *AlW.* *h* Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* *i* Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* *k* Καλυδωνίδος] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδονίδος media brevi *H. Fr.* *l* Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστάνετος τὸν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὐ εἰρωνείᾳ ἂν ταῦτα λέγει ὁ * Ἑρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἅπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, ᾠχῶν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἐρῶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀνεῖλεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Καλύδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὀργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεσὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεσὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι repolui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίδος] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδονίδος. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γοῦν μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος σαμμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως Φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὴν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἀ σὺ μὲν τὴν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ξουθοκόμας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, σοιχοδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωφράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; ἀσιωπήσεσθε οὖν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἀ μαρτυρὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὅς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὰ φόδια παρακαταθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ χρόνον ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅπου τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ πίνων, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι περὶ ἥμισυ σχεδὸν, καθεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Sœſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* h Κρίτωνι] Κρείτων male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, Θαρσαλέον τοῦδε κρητῆρι φωτα γίνεται. *G.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τοῖν ἀνάκοιν dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μακρωπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καθεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δεκ.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τἄλλα μὲν σιωπῶ, πολλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa siniſtra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfeciſſet senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire neceſse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τῆ κεφαλῆς τ ἄκρατον, σωφρονεστάτως, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (ἐπὶ γὰρ εἶχε κύλικα) ἐπιστραφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ γώνου λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν παρελήλυθε, ὡς [o] διαστῆσαι, ὑπὸ διαστειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ὑπὲρ τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν πεπαιδευμένους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀφλισκάνοντας ἐπὶ τ πραγμάτων ἀλογίαις· ἔπειτα δὲ εἰσῆλθέ με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ἦ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγειν τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχεῖς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα ποτὲ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οὐ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷά γε ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα·

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. *n* Τῇ ἀριστερᾷ] Τῷ ἀριστέρᾳ B. *o* Διαστῆσαι] Διαστήσασιν *Fl.* & marg. *AldW.* *p* Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. *q* Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* *r* Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. *s* Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. *t* Συνεχεῖς] Ἀτενῶς B.

35. Ὡς διαστῆσαι] Γράφεται διαστήσασιν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ἐπ πεπεχόντως φιλοσοφούντων περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲν θύραθεν νοῦν προσεκτήσαντο, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. * Ἀτενεῖς] Σπουδεῖς. *V.*

* Ἀτενεῖς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχθεῖς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἐναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἐν αἴτιος; aut, ἐν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ νοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

Ἀνέστραπτο δ' οὖν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἑστιώμενοι, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀσχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ κατεγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, οὔσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἤεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνούρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τῆς Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. οὐ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὴν γάμον, ῥίψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, οὐ μείω τῆς Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὴν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀριστάινετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μὲν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐλεχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅν τινα καὶ χρὴ τρόπον· ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *J.* b Ἑστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἑστιόμενοι male *J.* Ἑστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τοῦ Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν παρὰ τῷ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἑστιάσεως τὴν ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ἄλλος ἄλλην τερατείαν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα οὔρει κατὰ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύρμα χαλάσας καὶ καθεὶς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Enge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσες τῶ χρημάτων τὴν κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ μᾶλ' τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅπη μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγορροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅπι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην ἅπασαν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν οὖσαν παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν δ' τινὲς ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορροῦσιν, αὐτοὶ ἥδεσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅπι πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω [s] εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τε αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲν ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲν ejeci. *r* Τὸ] Abest a B. *s* Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Hora-* „ *tianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus ju-* „ *gulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejen-* „ *tem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ἔν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἔν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲν, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ωδὲ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξασθαι τῆς ἀηδίας ἅτω γὰρ ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὗός, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρῆκειτο δὲ οὐκ ἐν ἑκάστῳ πινακίῳ, ἀλλ' Ἀριστοαινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης κοινόν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἐπικουρείῳ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' ἡμᾶς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ-

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum, major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμνῆσό.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. *G.*

25. Ἀπαλλάξασθαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξεσθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύλλω ἐπέλουσιν εἰσφέρειν Λάκαιναί τινες καὶ εὐθέως παρεφέρετο περδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum ſuaviciae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Grœcam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. *Ox.* Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Λεξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἰδὼς πλακοῦντος. *G.*

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, [illegible] *talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque viciſſim, quae ſolent, maledicturus erat. Sed Hiſtiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, ſi quidem memini, iſta:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. καὶ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μὲν ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ' [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθείεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείου γάμου, κτ' τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὑπὸ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δέ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὑπὲρ τούτου, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γε φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ ἐξάμετρον [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

k Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omiſit B. o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ] [illegible]

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικείᾳ ὥρᾳ; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῇ μακαρίζειν ἢ ἐπὶ τῇ φθονεῖν. † ὅταν δ' ἐπὶ τῇ ζηλοτυπίᾳ, τοτὲ περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα χωλά. καὶ τούτου χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δὲ τοῦτο Λουκιανοῦ ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τῷ Συμποσίῳ, § καὶ λοιδορίαν καὶ κωμῳδίαν τῶν ἰδιωμάτων. ὡς ὁ λόγος διδήλωκεν ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων καὶ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeſchine obſervarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὕτω δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικός C.

‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum eſſet in editis, *Solanus* ἢ in τὰ mutato adſcripſit, haec verba deeſſe in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deſiciebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

των, ſ. bellariorum? Sic puto, & ſic interpretatus ſum. Hoc ſuadere videtur orationis ſeries, qua haec verba junguntur ſuperioribus, & ab ſequentibus ſeparantur. Si hoc voluiſſet Lucianus, quod *Eraſmus* dedit, *quaecumque liberum eſt, ſeu velis in alvum condere, ſeu domum aſportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuiſſe, καὶ ὅσα ἐντραγεῖν ἐξὴν ἢ ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omiſſurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim eſſe, etiam ex *Heſychio* conjicias, apud quem ſunt iſta ἐντραγεῖ, ἐντρωφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν *ſaepius uſurpatum de tragematibus, & id genus aliis ſcitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta ſe erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκαιρίας hujus meminit in Char. *Theophraſt.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorſus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diverſis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτῳ ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναξ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέχουσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέσσων δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ δ' Σελήνης.
Νυμφίε, ᾧ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραλερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, ᾧ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ᾀσόμεθα.

Γέλως δ' ἦν ὅπι τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένυ, [e] χρέος ἤδη τὰ [f] παρκείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ' Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἕκατερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίυ καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὰς ἡμιόνυς ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τὸ ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλυ νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρέχων τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

Unica tandem qualis Aristaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virgineārum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi apposita jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum ministris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

[a] Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἡοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. [b] Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. [c] Νηρῆος] Νιρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. [d] Ἀσόμεθα] Ἀεισώμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. [e] Ἀρέσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἰρεῖσθαι *B2.* Ἀνελέσθαι *Coll.* [f] Παρακείμενα] Προκείμενα B. [g] Ἤδη] Δὴ Ox. [h] Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* [i] Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. [k] Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. [l] Ἂν] Omittit O.

62. Εὐδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρέσθαι] Grae. ἀνελέσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλυ νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κινηθῆναι μάχῃ μιᾷ περὶ τῦ Ἑλλήνων ἢ Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλυ σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carminis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἡοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἡοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἦ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὃν Ἀριστοίνετος μεγάροισιν. An ἦ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi*? vid. *Casaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide nor. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑφ' ἁνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ προσέχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὸν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὃδ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τὸν παγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἱδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἁράμενος ἀπὸ τῆς τρα-

πέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. *n* Δεῖ] Abeſt ab O. *o* Ἤδη] Non comparet in O. *p* Δὴ] Δεῖ O. *q* Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. *r* Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. *s* Εἰς] Ἐς O. *t* Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Λιπαρωτέρα. *V.*

ſequent.

F.F.R.

Ibid. Μεγάροις] Lege *μεγάροισιν*, & ἦγ' pro ἦγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγε Ἀριγναίη' σὺ μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum ἠοίη matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἣ οἵη probantem, i.e. *μία, μόνη, ſola, praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. *F.F.R.*

63. Πρὄχυσα] Πρὄχυσ' ἀλλάων πασάων πάρθ. *F.G.* Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὄχυσα corripitur. *F.F.R.*

64. Ἠδ' αὖ τὴ Σιλήνης] Corrige ἦδ' ἄμυε τὴν Ἑλένης. Placet. *F.G.* Ἑλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere, immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere, aut certe Helena.* Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. *F.F.R.*

65. Καρτερῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro καρτερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παιδὸς. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. *F.F.R.*

69. Πολλάκις ἀεισώμιθα] Lege ἀσώμιθα, vel πολλάκ' ἀεισόμιθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατροκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, κείμενον πρὸ τῦ Ἀρισταινέτυ, ῥίπτει ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνυ μ' [a] ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη· διεῖλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ἀπὸ τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μὲ τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἐνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπλισαμένυς, κατέτρωσεν· ὑ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοντα τῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας ὑπὸ τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος καὶ τ' αὐτῦ Ὁμήρου, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat, in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi caussa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum studeant. Maximum malorum omnium

[a] Ἥμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε παρὰ O. [b] Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. [c] Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* [d] Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. [e] Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μ' ἄμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνυ μ'] Manifeste nimis παραδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. παρὰ. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἥμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἄμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμα

mnium fuit Alcidamas, qui cum ſemel oppoſitam ſibi aciem fugaſſet, pulſaret in quoscumque incidiſſet. Et multi, bene noris, perierant, niſi ille fregiſſet clavam. Ego vero ad parietem ſtans erectus, videbam ſingula, non immiſcens me, monitus nempe Hiſtiaei exemplo, quam periculoſum eſſet talia dirimere. Quae cum ita eſſent, Lapithas videres Centaurosque, everti menſas, ſanguinem effundi, volare ſcyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro everſo tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculoſiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hiſce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adeſſet tandem, qui lumen inferret, deprehenſa ſunt. Alcidamas tibicinae ſublata veſte vim inferre ſtudens; Dionyſodorus autem in ridiculo alio facinore oppreſſus. Scyphus enim de ſinu ſurgentis excidit. Deinde excuſandi cauſſa Ionem dixit in turba ſibi, ne periret, dediſſe, Ion autem providentia quadam hoc a ſe factum confirmavit.

47. Sic diſſolutum convivium, quod poſt lacrimas in riſum rurſus exiit de Alcidamante, & Dionyſodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψαλο, παίων τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακλιρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ τ' τοῖχον ὀρθὸς ἑφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τῆ Ἱστιαίᾳ διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ξαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἦν καὶ Κενταύρους εἶδες ἂν, τραπέζας [g] ἀνατελραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτωμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ ὑ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλυ, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τῆ κόλπυ, ἐξαναστὰντος αὐτῆ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

f Παρὰ] Πρὸς O. *g* Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατριπομένας Edd. *h* Ῥιπτωμένους] Ῥιπτομένους O. *i* Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. *k* Εὐπόρησαν] Et ſic *Fl.* cum cett. *l* Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφροντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repoſitum, ſic reſtituit *M. du S.*

38. Αἷμ' ἐμύων] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impreſſ. ἀνατριπομένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτωμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auſcultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ὑπηρέται συρέντες — ἐῤῥιπτοῦντο. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forſan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaeſivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compoſitis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, ſed palam in omnium conſpectu, dicentem principium generationis eſſe naturam. *J. F. R.*

60. Συνενεχθῆναι] An σωιεῖναι? placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τὸ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπολλυμένῳ ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπὸ τὸ ζεῦγος ἀναπεθείς, ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἄθλιος τοὺς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμέντοι οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* b Ἐπειλημμένῳ] Sic *P. Bt. S. Amst.* & O. nisi quod ἐπειλημμενους male. Ἐπιλημμένῳ prave *J. Fl. Fr. Vz. Ald. H.* c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & *Fl.* Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδιθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρίως. *V.*

81. Ταινίαις] Στιφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήρᾳ] Ἀντὶ βαρίως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τὸ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus*, *Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδιθέντες, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mss. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἦ. in reliquis ᾗ, corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός. Τοῦον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τι] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωσασθιᾶσθαι — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite admodum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fugitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucianus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur loeum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philosophis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, postquam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita manssit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῦ συμποσίυ, ᵍ ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνυσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό ʰ γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, ⁱ ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις ᵏ φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ΕΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὑ πολλὸν ἀπὸ τῦ Εὐφρήτεω πολαμῦ, καλέεθ δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. ˡ δοκέειν δέ μοι, τόδε ᵐ τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλῃ οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τῶν ἱρῶν μεγάλων

g Ἢ] Sic emendavit *Solan.* Ἢ *J.* & *V2.* Ceterae γ. h Γε] Sic O. Τε Edd. i Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. k Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. l Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. m Τὸ ὄνομα] Τὸ ὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τῆ Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνυσι] Ἀνελπίτως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in-
„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus
„ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac
„ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Εἰσὶν ἂν ἀπράγμων ἔσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν δὲ Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδέν, δοκέειν ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλει] Lege πόλι, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκελο. ΠΕΙ ταύτης ὧν τ πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ ΠΕΙ τ τὸ ἱρὸν [d]εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τ νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύριος ἐών· καὶ τ ἀπηγέομαι, τὰ μὲ αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ ΠΟΘΕΝ τ ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲ ὧν ἀνθρώπων, τ ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοίην λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἴσαξαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὑπὸ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἔστησαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὑ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπείκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρίονται] Χρίωνται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἴσαξαι] Ἴσαξαι marg. *AiW.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.* B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδεῖξαι *Fl. S.* & marg. *AiW.* g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἐρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἐρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομανέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. *F.G.*

14. Ἀσσυρίου ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M. du S.*

15. Μαθὼν] Ἐμαθὸν legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲ αὐτοψίη μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τ ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ὑμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέες II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέες VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AiW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl.* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδεῖξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδέξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

ϖολλὰ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ ϖλείστα ὄπωπα. τό γε τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τοῦτο τοῦ Ἡρακλέος, τὸ Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ λέγω ϖολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σεληναίην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἔοῦσαν Ἀγήνορος τοῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψας, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸν δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχου-

h Τούτου] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἁρπασθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διὸς, τὴν δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καθιερώσαι. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπῃ καθιερωτισμένον. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαῖα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόμαΐα ἱρὰ] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ὀνόμαΐα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ϵ νοῦσον τὸ ὄνομα ϵ τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — διὰ τῶν ὀνομάτων τὰ εἴδεα — τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα φύσει νομοτεθέωματά ἐστι. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τὄνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τὸ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciæ & civitati suus Deus est, ut Syriæ Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Casaub.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γοῦν δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴσασι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὴν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῆσται τὰ ὦρης ἴσαν, ἡ δὲ ἀγορὴ μύνοισι ξείνοισι πάρεστι, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτῃ θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι παρ' σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

[a] Καὶ ἐς τὴν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. [b] Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. [c] Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμιον] Ἀντὶ, κατὰ μνήμιον, ἢ εἰς μνήμιον. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Entretp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παράκεινται in ſingulari. Ut ἄφκεινται & προσκεῖται ibid. 134. D. & κεῖται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικνέεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ὄνομα ἐπικέεται, & c. 27. ἀνακέεται αἰτίη, & c. 34. κέεται θρόνῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γνώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἑκάστου ἕτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, quid quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ ὁκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὸν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καί μιν οἱ ἄνεμοι [d] φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὸν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θωῦμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὸν κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] οὔρεος, ἐς τὸν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὸν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὸν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτῃσὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὸν ἐπωνυμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. e Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. f Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & M. g Οὔρεος] Sic M. *Fl. Ald. B1. P. H. S.* Οὔρεως *J.* h Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικερτομεῖ καὶ τωθάζει [ἐν] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ ῥήματι, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀποστέλλων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὅμηρα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐτησιαν τῆς παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένην ὑπὲρ τῶν πλανωμένων ἀποσημαίνων. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi διά. *F. G.*

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel τ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσάλων, τάσσεσθαι, κρέσσον, ἐλάσσων, πράσσειν, περισσὸν, ἀποφράσσειν &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσα. *J. F. R.*

3. ἐπι-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ἡμῶν ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθογεώς ἐστι· ἄνεμοι ὧν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἵστάμενοι τ' γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θεία καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui statos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸ Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, συθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἴσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν δὴ τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τ' ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐτοῦ

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adscivi ex W. quod *Jens.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφύρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἴσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. est. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτου εἴδους χρώματος ἐρυθροῦ. G.

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. G.

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 88. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τῇ ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte observatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. solus; in impress. enim τῇ. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ionismi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio sit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱερὸν.) Ita fere aeque frequenter ὑρέων & ὑρέων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum πρὸς Ἀπαίδ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τόξα μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μέζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰδρώεις γὰρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰδρώεις

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· καὶ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειστέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν καὶ ὅλβος περί, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες θαλμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδέχαται.

Ἱστορέοντί δέ μοι ἐτέων περί, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἔστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τὰ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ θαμᾷ.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

[f] Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *Φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. [g] Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Ναὶ μὴν καὶ ὅλβος περί, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſitis. *Φέρειν* & *φέρουσι* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέειν* pro *adferre, portare, unde φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρουσι* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ὁρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδέδεχαται] Pro ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ, i. e. admiſſae, receptae. An ab ἀποδέκομαι, ſeu ἀποδείκνυμαι? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab ἀποδέχομαι, ſ. ἀποδέκομαι. Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & δέκεσθαι *Herod.* VI. 382. C. δεκώμεθα IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐνδέχεται I. aph. 7. προσδέχεσθαι III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθην. *F. G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. δισπότεα pro δισπότην, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρην in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαντ᾽ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ᾽ Ἕλληνες ἐπ᾽ [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ᾽ ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ᾽ ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὑπὲρ πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε οὗ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο. Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ᾽ αὐτὸς [g] ἔχει, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

[a] Τὸ] Bene sic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* [b] Εἴσασθαι] Ἴσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. [c] Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* [d] Ὤλοντο] Sic Edd. & M. [e] Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. [f] Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. [g] Ἔχει] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. [h] Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων scil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43, & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχει] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Ioues quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἴσχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi ſides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. & p.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna: in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi: & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est*, *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος τὸ μὲν ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὑπὸ τῷ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἐτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τοῦ ἱροῦ, τοιόσδε ἐστί.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

[1] Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* *k* Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* *l* Φέρουσι] Sic rursus omnes. *m* Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἔχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἔχει vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus εἶχεν. At c. 17. rursus ἔχει, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M. du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M. du S.*

Φέρουσι] Reciperem φορέουσι, nisi nimis frequens esset φέρουσι, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M. du S.*

καὶ τόδε τὸ εἶδος [a] εἴσαλος νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαλος, ἀλλὰ μήτηρ ἑαυτῆς, ἧς Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει πᾶσα γυνὴ ἔστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] αἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἄκολε ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, σφι-
σερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετοῦς μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς σφι-
σερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κε [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαλος] Ἴσαλος *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οὐ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετοῦς] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετοῦς] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμοσι τῇ Συρίῃ μάστλιν τρίβων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, οὐ γὰρ οἱ ἰχθὺς ἔθετο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὠμοφάγιγμα τοὺς Σύρους λάβῃς

Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι λάφ' τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἢ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σακκίον ἔλαιον, εἰς ὃ ὁδὸν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ διισιδαίμονες νομίζουσιν, ἂν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διεθεῖσιν, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶσθαι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἄκοτε ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν Ἀσσυρτίων σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Δεκρετοῖ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθὺς, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τἄλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τἀπαγορευομένων ἔνεστιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προστίθεσθαι. καὶ κυβερνήτας οὐ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ.

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας ἐ σιτέονϑ), ϗ τάδε ἐ Δερκετοῖ χαρίζονϑ).

Ἔϛι δὲ ϗ ἄλλϕ λόγϕ ἱρὸς, ⸂ τ ἐγὼ σοφῷ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ ϑεὴ Ῥέη ἐϛὶ τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτεω ϖοίημα. [g] Ἄτης τὸ [h] γέ-30 νϕ Λυδὸς μὲ ἦν, ϖρῶτϕ δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, ϗ Λυδοὶ, ϗ Σαμόθρακες ϑπτελέουσι, Ἄτεω ϖάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίϖ μὲ ἀνδρηίϖ ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ ϑη-35 λέην ἠμείψαλο, ϗ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, ϗ ἐς ϖᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι ϗ ἐς Συρίην ἀπίχελο. ὡς δὲ οἱ ϖέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ἔϖτε αὐ-40 τὸν, ἔϖτε ὄργια ἐδέχονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώ-ῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσαλο. σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ ϖολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπιχέεται. λέονλες γὰρ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας *Fl.* & W. Ἐνίοισιν, οἳ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γέν⊙] Γέν⊙ μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικίνται M. *Fl.* & *V2.* Cett. quod edidimus.

λάττη, ϗ τ βίον ἀπὸ τ ϑαλάττης ἔχουσιν. ὐχ ἥκισα δὲ ⊖ τ ἰχθῦν ἀπὸ ταύτης ϖροσάλλονϑ τ αἰτίας, ϗ τὸ μισεῖν ἰχθῦϊ γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J. F. R.*

14. Οὔκοτι ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοϖώλας ϰτ⊙ ἡμῶν ϖλουσίους
Ὀψοφάγ⊙ γὼ· ὥϛε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J. M. G.*

20. Τὸ Σεμιράμι⊙ τέλ⊙ ἐς ϑεϱσίτην ἀπίκιτο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτὴν· ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέϑ ϑεϱσεφόνην, ϗ ϖολλῶν ὀρνέων εἰς τὴν οἰκίαν καταϖιτασθέντων, μιτ' ἐκείνων καταϖετασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J. F. R.*

22. Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκομαι; In reliquis δέχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F. G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσι οἳ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic ϖαρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius ϖαρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine οἳ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γέν⊙ Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ⸂ τ Ἄττην φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτης dicitur. *J. G. G.*

Ἄτης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ ϖολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgicismo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίϛους ⊖ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ ϖλεῖϛον ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἴς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκελο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικίεται melius. *J. F. R.*

μιν [a] Φέρεσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἵοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἳ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾷ, Ῥέῃ δὲ τέμνονθ, καὶ Ἄτεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ἤ. ἐπεὶ καὶ τὸ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τὸ ἱρὸ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴ μὲ θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὰ δ' ἔργον Διονύσου τῆ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τ ἦλθε[b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius caussam aliam audivi, multum fide digniorem.

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φίρουσι] Sic Edd. & M. Forsan φορέουσι. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *H2.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. φίρουσι legentes. *M. du S.*

Φίρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄτεα] Pro Ἄτιδα. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθας, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 2011, c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἵδε Ἥραν, οἵδε τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρμαθα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνῃ L. 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τ Ταύγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης: nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσον ἐξ Αἰθιόπων ἥκειν. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἥνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀπήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίσχω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τὸ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐπεντίθεται τὸ ι, ἐνείκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐκ τῆ Φελλέως, ait. Τόπος ἔστω καλούμενος οὐ Ἀττικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τ Διόνυσόν ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φάλλος καλουμένη, ἥτις τ Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τ Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

κέρασα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἔστι τ' ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[c] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἔστι τε καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

Το-

[c] Κέρασα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρσα *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλέοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *J.* & *Vz.* [i] Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπασα] Νευρόπασα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν ὁ δέρματος ἐρυθροῦ χῆμα αἰδοίου ἀνδρός. καὶ τοῦτο περιτίθενται ἑαυτοῖς, καὶ ὁ ἐν τοῖς τραχήλοις, καὶ ὁ ἐν τοῖς μέσοις μηροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμωντες ὁ τούτου τὸν Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἦγον τῷ Διονύσῳ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ὁ Σεμέλης καὶ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσος. αὐτὴ δὲ κεραυνωθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ Διονύσου. περιπλανωμένῳ δὲ τούτῳ ὁ ζητοῦντι Πολύυμνος παῖς ὄντα λεγόμενος περιέτυχε τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ τὴν μητέρα εἰ παιδράσηται αὐτόν.

ὁ δὲ Διόνυσος ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμνος, ὅτι ὁ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσος ὁ τὴν θαλάσσην, ἵνα πειράσῃ * ὁ τὴν Λέρνην. συνηκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμνος, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσος, ὅτι ὁ ἐραστὴς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον ὁ συκίνου ξύλου † πελεκήσας, κατέσχεν ἀεὶ πρὸς μνήμην τοῦ Πολύυμνου. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τὸν Διόνυσον. Φαλλοὶ δὲ εἰσιν οἱ πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθείαν ἀποδεσμούμενοι. V.

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat, id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνος ἐπὶ τῶν μικρῶν, ὡς νάνον ὁ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ὀυσειδῆ καὶ βαθυαίδιον, lege βαπυαίδοιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τε πήχυιαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ὑ πολλῷ τέῳ ἔλασσον ἐὸν τοῦ ἄλλου σώματος. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸν

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τ῏ οἰκιστέων τ῏ ἱρ῏ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ᾽ τ῏ νη῏ πέρι, Θέσιός τε ὅκως ἐγένελο, κ᾽ ὅστις μιν ἐποιήσαλο. λέγυσι τ῏ νηὸν τ῏ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμθναι τ῏ τ῏ ἀρχὴν γεγενημθνον, ἀλλ᾽ ἐκεῖνον μ῏ καλενεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τ῏ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμθναι ποίημα, γυναικὸς τ῏ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμθναι, τ῏ ὁ πρόγονος [e] ἠράσαλο, τ῏ ἤλεγξε τ῏ ἰητρ῏ ἐπινοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ῏ κακῷ, [f] αἰχρῷ δοκέοντι, κατ᾽ ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειλο δὲ ἀλγέων οὐδέν· κ᾽ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπελο, καὶ τὸ σῶμα δι᾽ ἡμέρης ἐμαραίνελο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ῏ νῦσον ἔρωτα ἔμμθναι. ἔρωτ῏ δὲ ἀφανέ῏ πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀθενέες, κ᾽ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ῏ τ῏ δεξιῇ ἔχε τ῏ νεηνίσκυ τ῏ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τὺς ἀνὰ τ῏ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ῏ μ῏ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκελο, τῷ τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ᾽ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ᾽ τρόμῳ [i] ἔχελο, κ᾽ ἡ καρδίη ἀνεπάλλελο. τὰ δὲ γιγνόμθνα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πριν Edd. c Μὴ] Hoc *Fl.* d Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλῆος W. Βασιλέως *Fl.* e Ἠρήσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωσέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴχετο M. Forsan ἴχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ῏ νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph. J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὴ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus εἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχελο dubium an εἶχελο, & ἄρχελο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Differt. augmenta addantur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista depreceris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρδια ἐποίεε. χαί μιν ὣδε ἰήσαλο.

Καλέσας τὸ νεηνίσκυ τ' πατέρα, χάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρτοι ἀλγέει μὲ ὐδέν, ἔρως δέ μιν χὴ [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ὐδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὔτι μετήσομαι. ὁ μὲ ὢν [m] τοιᾷδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, χὴ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔοχε, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκυσίη. τῷ σὺ μηδαμᾶ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] Φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὣδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ' αὐτὸς ἂν κοίη γυναικὸς ἐφείσαιο, ὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ χρῄτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ὐ γὰ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; χὴ γὰρ τοι σὴν

[k] Τὴν] Ἥν *Fl.* & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. [m] Τοιᾷδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχετο] Sic jam & *Fl.* [o] Ἔγειρε] Ἐγεῖραι W. & *Fl.* [p] Φόνον] Φθόνον *Pell.* [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi causa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἔχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μάνιεσκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φεύγεσκον 270. B. ἄκυσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκισε ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκυσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἠπείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *F.F.R.*

4. Τὴν] Artic. praepositivo pro postpositivo Ionesuti, nihilque opus esse ἥν recipere, juniorum tantum causa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *F.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si Φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *F.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἰρέω *dicam*. c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in ίω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *F.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͵ μὶ τυτέοισι, καὶ τῷ μὶ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληΐην· αὐτὸς δὲ ἐς τ̓ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, καὶ πόλιν ὅπι τῷ [a] Εὐφρήτη ἐπώνυμον ἑωυτῦ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὶ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε καὶ ἴσαλο.

Ἦδε δὴ ὦν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιόνδε ἐθήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγείραί οἱ τ̓ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὶ πρῶτα, ὐδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὶ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ̓ ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τ̓ Ἥρην ἱλάσκελο, καὶ ϛήσειν τ̓ νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τ̓ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήματα, καὶ ϛρατιὴν πολλήν, τὺς μὶ οἰκοδομέειν, τὺς δὲ καὶ τῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τ̓ ἑωυτῦ φίλων, νεηνίην χάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιϛα φίλων ἐμῶν, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τ̓ ἐς ἡμέας, [c] τ̓ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίϛιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*

mi-

a Εὐφράτῃ] Sic *Ald. J. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ *P. & Fl.* b Ὥρῃ] Sic *Bt.* & 2. Cett. ὥρῃ cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα ἓ βασιληΐην] Differte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφράτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. differte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφράτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodori* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἑσπόμβων, ἔργον τέ μοι ὁππτελέσαι, ϗ ἱρὰ τελέσαι, ϗ στρατιῆς ὁππκρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομβώω ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίστελο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῶ μέζονα χρήματα, ϗ γυναῖκα, ϗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ Στρατονίκην γένοιτο, τ μὴν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μ δὲ ἀποστείλαί μιν, τελέσαντά τι τ μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηϊδίως, ἐς τ ἑωυτῶ οἶκον ἀπικνέε, ϗ πεσὼν χαμάζε, τοῖάδε [h] ὠδύρετο· Ὤ δείλαι, τί μοι ταύτης τ πίστις; τί δέ μοι οὐδ, τ τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ϗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἰήσεται. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, ϗ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήϊον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, ϗ μέλιτι, ϗ ἄλλοισι θυώμασι, ϗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ μ ἐφορέε σημηνάμβω, τὸ [i] τρωῦμα ἴητο. μ

[e] Δι] Non adgnoscit W. [f] Λίστο] Ἐλίστο W. recte. [g] Ἐπιίθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὤρλω] Sic spiritu tenui *B.* in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἀσρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδιμίλεω ἄρην ἐποιέετο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδεμίην ἄρην ἔχειν ἁρπαδεισέων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδίξαο] Ἐπιδίξεσθαι pro ἐπιδίξεσθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίστο] Ἐλίστο, ut supra. *F. G.*

Λίστο] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίστό τε ϗ γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίστο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ] Subaudiendum videtur ἕδη. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώμασι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit ω, ut θωῦμαξα p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, πρὸς σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγῖδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπουδῇ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὑπὸ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ τὴν Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐόντα μὲν ἐσθλὸν καὶ ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι ῥηϊδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεὼ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum caussam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

[a] Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. [b] Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. [c] Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. [d] Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. [e] Ὧν] Νῦν W. male. [f] Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεεν *Fl.* [g] Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* [h] Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικείτο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ιατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπικέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο VI. 388. C. Περιβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronos.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ἐν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτοσσι ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ἔν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultо Codici W. νεὸν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἥν] Jam contracte; at supra ἕως. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἴῃ ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἦ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἥρ III. *aph.* 9. cum ἦαρ ibid. 11. & 12. Sed ἧς eodem *aph.* & ἦρ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δίπτυ] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λέ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ἐπινοέει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῷ πρησσομένῳ ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνον ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γούνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μεγά τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕποτε ἔλπετο, μανίης μὲ [s] ὕτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γούνων] Γούνου male *F.* *n* Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλεε W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐπέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. *q* Ἤνεικεν] Sic W. Ἤνεικε Edd. *r* Οὔποτε] Οὔτε *Fl.* Lege ὅκοτε; etſi ὅποτε M. cum Editionum vulgo. *s* Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. Τὰ ὅποτε ἔλπετο, μανίης μὲ ὕτω ἔχετο, ἔρωτος δὲ ὁδαμοῦ ἐλήθετο] Haud dubie legendum ἀπέχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυσηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὅκοτε, non ὅποτε, ſcripſit ἰωνικῶς, ut ſupra c. 14. med. ὅκοτε ἰχθύων ψαύσαι. *F.F.*

Ibid. Οὔποτε] Certe ὅκοτε leg. etſi ὁπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. Μανίης — ἔχετο] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἅλμη *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέσθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. σχέσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης σχόμενοι δίης. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὄκως ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *F.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Fenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ὕτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diſerte ἔσχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἔχετο legere. Verum non ſenſus patitur, poſſis & ἔχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus re-

τῷ δὲ ὑδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῇ μυθίνῃ ἐποιέετο ἐρωτῷ ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ὑπερθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ὑπερμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὑδαμᾷ τὸ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καληγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὑπὸ τοῖσι θείοισι ἀλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καληγορέειν, πείρην οἱ ὑπεκαλέεσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὴν Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ὑπετελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ἧκε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, παυομένῳ τῷ Κομβάβῳ

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὧν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦεν. M. ἦιεν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπόκοποι τὰ αἰδοῖα, ὃς νῦν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jens.* recte quidem ἀπίχετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Aur. carm. Pyth.* vs. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & χεῖσθαι hac potestate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.—5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἔχετο μανίης significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τοῦ ἔργου, *opus strenue adgreditur*, vel proprie: *gnaviter urguebat coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἔχειν vel χεῖσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμην ἐς τὸ βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καληγορέειν ἄρχελο, ϗ οἱ μοιχίην τε, ϗ ἀκολασίην ϖρὸϐερε· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, ϖίϛιν τε ϗ Φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομϐάϐον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ϗ ἐς ϖίϛιν ὑϐρίσαντα, ϗ ἐς θεὸν ἀσεϐέοντα, ϗ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔϖρηξε. ϖολλοὶ δὲ ϖαρεϛεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. ϖᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομϐάϐον, θανάτῳ ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲ ἐϛήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τ' φόνον ἤγελο, φθέγξατό τε, ϗ τὸ κειμήλιον [g] ἤϖτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέειμιν οὐχ ὑϐρι῀ οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὀϖϖθυμέων, τά οἱ ἀϖιὼν ϖαρεθήκατο. ϖρὸς τάδε ὁ ϐασιλεὺς καλέσας τ' ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ Φρυϐρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τ' σφρηγῖδα ὁ Καμϐάϐ῀, τά τε ἐνεόντα [l] ἐϖέδειξε, ϗ ἑωυτὸν ὁϖοῖα ἐϖεϖόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ ϐασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ μευ ταύτῃϖ ὁδὸν ἔϖεμϖες, ἀέκων [m] ἦϊον. ϗ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαϐε, τοιάδε ἐϖετέλεσα, ἐοῦλὰ μὲ ἐς δεσϖότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δε μὑτοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐϖ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ ϖρὸς τάδε θαμϐώσας, ϖελέϐαλέ τέ μιν, ϗ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομϐάϐε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. El. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤπτεε] Αὖτις W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *El. Fr. B1. H. P.* Ἐνῆκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἔνεικε] Ἤνεικεν W. ſolus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἤϊον] *El.* ἦον. M. ἧιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *El. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σθενιϐώης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧϊν] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἧις. Sola *El.* ἦεν. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. ſupra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & εἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τυτέων ἕν εἵνεκεν τὴν ἰυξίην. Sed quum etiam ament hiatus Ionum, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδεξάντα. *F. F. R.*

85. Δεσπότεα] Pro δεσπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεωυτὸν [a] ὕτω ἀεικέλιον ἔργον μᾶν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀχέτλιε, ὃς τοῖαδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαθ' [b] ὄφελε· μὲν γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοῖαδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῆ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέος τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀφυτεύσαντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὑπὸ τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

te tam incredibile facinus solus virorum designasti? Non omnino laudo ista, miser, qui ea sustinueris, quae utinam neque tu passus esses, neque ego vidissem! Hac enim defensione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis caussa dabitur, mors delatorum: postea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immensum, & vestimenta Assyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a nostro te conspectu arcebit, neque si cum uxore jaccam. Haec dixit simul & fecit. Illi statim ducuntur ad supplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Assyriorum quisquam sapientia par Combabo aut felicitate.

26. Postea cum petiisset, *ut liceret sibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipsi hoc etiam rex virtutis & bene factorum caussa, uti aeneus in templo staret. Stabat, *inquam*, honoris caussa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, vestitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentissimos, consolandi illius casus gratia, in communionem jacturae illius venisse. Exsecuerunt nempe se ipsi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiscent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

[a] Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. [b] Ὄφελε] Ὄφελλεν W. Ὄφελεν Fl. [c] Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——εν W. Ἀ——ν Fl. [d] Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. [e] Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ— Edd.

2. Εἰσαγγελέος] Ab εἰσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc nescit? F.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. sub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Differt. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, sine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. F.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Asin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impressis legebatur ἐνεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκέκριντται] Sic M. & Impr. omnes (exceptis F. quae ἀποκέκριται.) Nisi quod Fl. prave ἀπεκέκραν-

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

ἑλοῖσι τ τομὴν ὅπι νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μὖν ὅπι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθ τῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μδύει, κ πολλοὶ ἑκάστ ἔτε ἐν τῷ ἱρῷ τάμνον κ θηλύνον, εἴτε Κομ-
βάβον [f] παμυθεόμδυοι, εἴτε κ Ἥρη [g] χαριζεόμδυοι. τάμνον δ' ὦν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχεσι, ἀλλὰ [i] κ εἵματά τε γυναικήια Φορέεσι, κ ἔργα γυναικῶν ὅπτελέεσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκεον, ἀναπέαται κ τετέων ἐς Κομβάβον ἡ αἰτίη. συνενείχθη γὼ οἱ κ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομδύη, ἰδδῦσα καλόν τε ὄντα, κ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχεθο. μὴ δὲ μαθδῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἐωυτὴν διεργάσατο. ὅπι τοῖσι Κομβάβ ἀδυμέων, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι τολῆς θηλείης. Κομβάβδ [l] μὴν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνον, κ ταφῆς, ὁκοίην θάπτον, κ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχον. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τδ νηδ, κ μεγάθε, κ δῆτα ἐρέω.

Ὁ μὲ χῶρ αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφ ἐστὶ, κέαται δὲ κ μέσον μάλιστα τ πόλι· κ οἱ τείχεα δοιὰ περιέα. τ δὲ τειχέων τὸ μὲ ἕτερον ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὑ πολλὸν ἡμέων πρεσδύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τδ ἱρδ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριν, μέγαθ ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθεόμδυοι] Παραμυθ. male *F.* *g* Χαριζεόμδυοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμδυοι. *h* Οἵδι] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. *l* Μὴν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Πέρι] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀποκέκριναι] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *F.* & marg. *A1.*

κραται. *M. du S.*

Ἀποκέκριναι] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *F. F. R.*

58. Μέγαθ] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὸς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην [a] καὶ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τουτέων τὸν ἕνα φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τοῦ ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τοῦ [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων [d] ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] οὐκ καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τουτέοισι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iique altitudine tricenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οἵδε] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἐὼν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἀπάσῃ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἤεισαν] Ἴησαν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bl. P. S.

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ γὰρ ὅσιον, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρεῖν, παιδείαν Διονύσου * κατάγοραν. παρ' ὅσον ὁ φαλλὸς τοῦ περιρρυκότος Κορύβας Διονύσου ὑπόμνημα, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διονύσου ἐκτετικότα, Σεμέλης τε μητρὸς μνήμυτρα. M.

* Κατάγοραν] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατηγορίαν. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. *M. du S.*

60. Ἡλικίην ὃ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τρίηκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quæ inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quæ sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantæ vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. *J. P. a G.*

61. Τριηκοσίων] Τρίηκοντα forsan. *F. G.*

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione *Fl.* & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. *J. F. R.*

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. *J. F. R.*

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, οἵδε τὸ λίγνω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliquæ teretes atque proceræ densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis præbent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots.* Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quæ lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique induuis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolæ Palmiferæ regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic aſcendere.

29. Porro aſcenſus eſt ejusmodi. Catena longa ſe pariter ac phallum circumdat. Poſtea inſcendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero aſcendit, tantum utrinque, aurigantis geſtu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conſcendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demiſſo alio quem ſecum habet, longo illo quidem, ſurſum trahit quae vult, ligna, & veſtes, & vaſa: e quibus ſede colligata, quaſi nido quodam, ibi deſidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conſpectu illius poſita relinquunt, indicato ſuo quisque nomine. Adſtans vero alius ſurſum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὧν μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τῶ ξυλίνω ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ [i] τὸ φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐμβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρη ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκως περ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ ὅπωπε, ὅπωπε δὲ φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆ ὁδῶ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃσι, ἀνέλκει τὴν οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τούτων ἕδρην συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἰζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τῶν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα, ἅπιασι, λέγοντες τὰ ὀνόματα ἑκάστου. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

arboris ſummum, ubi ſunt rami & fructus, ſcandunt. Id ſæpe facientes, ut lagenas ſuas ramis ſucciſis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo ſuo ſcandentis. Quæ emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gaviſus ſum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum noſtra emendatione, & ut ſpero, non ſolum eam approbabis, ſed plauſum dabis. *J. P. a G.*



[h] Ἀνέρχεσθαι] Ἀνέρχεται M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κου] Et ſic *Fl.* cum *J. P.* &c. [k] Τῶν] Reſtitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι W. & *Fl.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. ſequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diverſae (quae ſc. eſſet uti *Fenſius* emendare juſſerat & ex W. reſtituimus, μακρὰ) mentio fit. *L. K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τῶν εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum ſcripſiſſe τῶν, Ionice pro ὧν, ut paſſim in hoc libello (quamvis & τὴν pro ὃν ſcriptum ſit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies ſeptem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae ſunt erecti, perſiſtit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Fenſius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. Κομίζουσι — ἅπιασι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι. *M. dis S.*

σον ποιέε). ἅμα δὲ εὐχόμενος, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὖδει δὲ ὀδαμᾷ. ἢν γὰρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸν σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. Φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, οἷοίπερ νηοὶ ἐν Ἰωνίῃ ποιέονται. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, οὐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἤσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἐπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. B1. S. &c. Ἀποκέαται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ̣] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Vestimenta

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπὸζει δὲ αὐτῆ ὀδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγε῀ τὴ χώρης τὴ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμᾷ λείπε῀, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴ πνοιήν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐσί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρῃσι δὲ οὐκ ἤσκηε῀, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταλαι. ἐς μὲ [p] ὢν τὸ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸ θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. καὶ μὴν οἱ πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλε῀ θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸ αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι κλῄζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον῀· ἀλ-

[m] Αὖτις] Ἄῤῥις P. [n] Πάμπαν] Nil mut. Fl. & M. &c. [o] Οὐκ] Margo B1. frustra. [p] Ὤν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. B1. 2. quae ὦν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit Fl. Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ Fl. & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene Fl. M. P. Ἐν δὲ δὴ τῷ F.

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νεὼς s. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρῃσι τι] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηαι] *Elaborata est, instructa.* F. G. Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις παισὶν ἐξήσκηλο. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς προτομὴν ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στέργας θαυμασίως ἠσκημένας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέῃσιν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ σὶ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δῴδικ' ἵκαν &c. Exemplorum satis habet *Sebetius.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὅ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ὁκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοίης, ib. ἀφ' ὧν ib. οὐχ ὁμαλὴ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωὐτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωὐτοῦ, & ἀφ' ἑωὐτὴν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὤν] Sic W. & B2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἐὼν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσίρχεται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸ αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ τὴ μὲ Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεθ. καὶ δῆτα τὸ μὲ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καὶ μιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὑπὲ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε Φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μιν τὴ Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὑπὲ τῇ κεφαλῇ Φορέει, λυχνὶς καλέεθ, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ σύντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπεθ, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum *habet*, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

[a] Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. [b] Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταῦροισι male *J.* Ταύροισι cett. [c] Εἵματα] Sic W. Ὄμματα Edd. [d] Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. [e] Ὑδατώδεες] Vid. nott. [f] Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. [g] Ἔργου] Ὄρκου W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. duS.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. duS.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὄμματα. *M. duS.*

Εἵματα] Potius ἵματα scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi ἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. duS.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. duS.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam φορέει) emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tota reluceat : interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies : ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere : ſed neque de ortu illius aut forma dicunt : ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram intrantium Solis primum thronus poſitus eſt : ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

Φαείνει. ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀοτέ-
γνέει. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. καὶ
ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν
[k] ἑστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρᾷ· καὶ
μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν
ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἱστορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖ-
νον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ἐδαμᾷ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τὴ ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. ἐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' ἐδὲ γενέσιος αὐτέ [n] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ δὴ ὧν ὅπι τῇ κορυφῇ αὐτέ, [o] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τέκνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστε ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τέ εἵπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἑσιόντων ἐν ἀριστερῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἠελίε· αὐτέ δὲ εἶδος οὐκ ἔνι, μόνε γὰ Ἠελίε καὶ Σεληναίης ξόανα ἀ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε

h Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *F.* male. *i* Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. *k* Ἑστεὼς] Ἑστέως *B1.* Sed *B2.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. *l* Ἱστορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. *m* Μὲν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. *n* Περὶ] Deeſt in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adſentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀποκέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτέαται *patefactae ſunt*. Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ὑδατώδεις] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὑδατώδεες· πολλοὶ δὲ οἰνώδεες· πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεες. Sed neſcio anne illud οἰνώδεες lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνώδεες etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοί, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J. F. R.*

56. Φορέεσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἱστορέῃ] Mallem ἰσορέῃ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἱστορέῃ] Cum ἱστορεῖν ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἰσορέει. *J. M. G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph. Ορν.* 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αἰετὸν εἶχεν ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεύων.
Ἡ δ' αὐτοῦ θυγάτηρ γλαυκῶπις· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱέρακα. *J. M. G.*

85. Ἑσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἱσιόντων, ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζεσι ἐγὼ κ᾽ τόδε ἔμαθον. λέγεσι τοῖσι μ᾽ ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ὑπὸ σφέων ἐμφανέα πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡελίῳ δὲ, καὶ Σελήνῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι Φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τ᾽ θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μ᾽ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥβην, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἱματίοισι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηίου ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ᾽ Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν οὔτε ἱρέων ἄνευ οὔτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κεῖται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβεω] Recte sic *J. Fl. Fr. S.* P. M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἱματίοισι] Εἱματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κίαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέεσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἐν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ ᾧ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἐν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ᾽ ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] Ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντῃ περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέεσθαι, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τοῦτο ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκόταν οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

nisi varietas Codd. testibus, optioneque indigeat. Vide modo statim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apostrophos addidisse modo neglexisse in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητέων] Sacerdotes a Prophetis distinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a secunda manu. Recte omnino. Sic enim postulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forsan. Supra, εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis sensus est. Vide an non satius sit προφ. legere. *M. du S.*

31. Σωαγείρωσι] An σωτηροῦσι; τὸ σωαγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris nostris nihil subsidii invenio. Omnes enim consentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Λυκιανὸς. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rursum tangere, sed quia *Solan.* ait emendatum esse, vid. c. 6. & videbis nihil interesse. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. c. ἔνεισι. *F.G.* Ἐσὶ subaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὸν νηὸν [b] ὑποδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσσεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεόθεν [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσαντο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὴ ἔτι τοιήδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἶδος τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. πάρεστι δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἑστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

[a] Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. [b] Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & *Fl.* [c] Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. [d] Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. *F.* melius. [e] Ὡμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεε Edd. [f] Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Here. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὣς δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῖς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίην δὲ. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. reposui. *M. du S.*

56. Ὡμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεες] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδεδέχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδεδέχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδέχαται] Supra c. 10. f. ἀποδεδέχαται aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, ϗ ἵπποι, ϗ ἀετοὶ, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἀδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τέ εἰσι, ϗ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι πολλῷ ὄμιλοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, ϗ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες μαινάδες τε, ϗ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ἐπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν ὦν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] καταρχωνται, ἀείδουσί τε, ϗ αὐλέουσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέουσι. ϗ μοι τοῦτο περὶ, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειροήθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται] Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Δὲ] Τε W. ſolus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B1. J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδείκω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ϵ τρ.] Καὶ pro ϗ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱερατολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ὧν, ἀφ' ὅτων in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· ὅτοι δὲ ϗ ἀνόμαλα ἔχυσι, ϗ ἔρχονθ καλεόμθοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, ϗ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθ@ δὲ τ λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲ οὐκ ἐπειρήθην· λέγυσι δ' ὧν ϗ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμθναι. κτ\ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθυ ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, ϗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθ, ϗ πολλοὶ ὧδε νομίζυσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει πύλ@ ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, ϗ [f] θυώμαλα ἔχει. πολλοὶ δὲ ϗ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμθοι, στεφανηφορέυσι.

Γίγνονθ δὲ αὐτόθι ϗ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονθ δὲ ἐς τ λίμνην κάλαθάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τ λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχε θ· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τ θ ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτ@ ἴδηται. ἢν γὰ τόδε γένηθ, λέγυσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνθ. ϗ δῆτα ὁ μὲ ἔρχεται ὀψόμθ@, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμθύη ἀπείργ τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέυσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτέω *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθηησάμεθα *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυάμαλα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. V2. S.* male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* Θαύμαλα g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμθοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέω ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέετο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀνθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὖτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχει. *M. du S.*

Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἱφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλεκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coc-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρις, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζον. ἀλλ' ἐγὼ τετέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τ' ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέυσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήϊον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρυσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήϊα, τιμά τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μισθὸν ἀναιρεῖται, καὶ τ' κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τετέου τοῦ ἔργου [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τ' νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδυσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέυσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τ' οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἀγχομένου ἐπιλέυσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέυσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέυσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μῆλα δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τ' δενδρέων ἀπαρτέυσι· οἰὸν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιελκάντες τὰ ἱρὰ περὶ τὸ

h Ταὶ] Sic *F. H. B1. S.* &c. Τὰ *P.* Αἱ *Fl.* & *M. i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρυσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. φορέυσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl. n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδυσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *F. q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ὅταν καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτελέσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποίᾳ μηχανῇ ὄρνις ὢν ἀμφίβιος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὁρτέων; vel an ex W. ὁρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὁρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέυσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήϊα horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι γώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ὃς δὲ ἐσέρχοιτο ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μὲν δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] διὰ τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε διὰ τῆς πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem ſubjiciunt : illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit. In

[a] Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. [b] Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum ſervant. [c] Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Al.* cum *Fl.* [d] Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρχια Edd. & M. male. [e] Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* [f] Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. [g] Ἔτεα] Ἔτη M. ἔτι marg. *Al.* [h] Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* [i] Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιέναι ſimpliciter eſſet *incendere*: ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra*. De φορέουσι, ſaepius ſupra monui. *M.duS.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt φορέειν ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄρκια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M.duS.*

Ὄρκια] Quid ſibi ὄρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀπορρίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήϊον λαμβάνῃ. τάδε μὲν ἐν τῇσι τομῇσι ποιέυσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν αἰείρουσες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὕπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήξαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι· φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· ἤν μού τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ' ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἐτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἐναὶ ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζουσι, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρεὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι τοῖσι δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. m Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B1. Ald.* n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν *J.* & marg. *A1.* o Ἑπτὰ] Ἑννέα *Graev.* Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγιες *Fl.* s Ἱρώταλον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τάμνει] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπιρθε] Anne ὑπερθε ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro & valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Observato septem dierum numero*, MS. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐννέα, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones *notare* velim, ut φυλάττεσθαί τινα, etsi *cavere* aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ θέλεμρ *Aelian.* l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aesop.* fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apost.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse *observare*, *exspectare*, ut obeas eum. *Long. Past.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὴν προβατευτικὴν ἀμέλειαν φυλάξας, & *observata*, *captata pastorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νύκτα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῶν δείπνων. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τὠνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τὰ [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκεϊ χαμαὶ ἑέλυϊ, ὀπίσω τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ὀπίσω τὴν ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεοῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἑσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτοῦ τε φέρεται, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτοῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λουτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὀπιδῆναι ὅσιον, πρὶν τέλεά τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant : & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit : simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens : nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιέυσι *J.* & *V2.* b Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* c Πανηγ.] Omissum περὶ post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* d Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. e Αὐτοῦ] An ἑαυτοῦ. f Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. g Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* h Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. i Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέυσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λουτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : ἕτως ἀπολούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera ω, unde constat primo scriptum fuisse ρεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο mutet, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαίδατος, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior & *quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt*. Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent*. Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἀπονησάμενος, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δέκεσθαι significare *in familia sua retinere*. Est sine dubio οἶκοι δέκεσθαι opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκος ἀγνοέονλα. ῥητοὶ γὼ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται. καλέονλες δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονλο.

Θύσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν πλήσῃσι τῷ βωμῷ τὸ ἱρήϊον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήϊα· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχε.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψανλες τὰ ἱρήϊα ζωὰ, ἐκ τῶ προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλενειχθέντα [p] θνήσκεσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγεσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερεομένοισι, λέγεσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζον δὲ πάντες οἱ μὲ ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ διὰ τοῦδε ἅπανλες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέεσι.

Ποιέεσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέονλες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέεσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene *B*1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταλειχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκεσι] Πίπτοντα θνήσκεσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πήρην] Hoc recte exhibent *B*1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τα, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V*2. M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπούς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῆσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῆσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠιθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita jun-

καὶ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν γαμέειν ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ ὄνομα.

gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a natitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, ἀπὸ τῶν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τὸ ἕκτης ὅπη

I INambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-

[a] Μιν] Μὴν Pell. [b] Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα Fl. [c] Τὴν] Τῶν adscript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὕτω ὁ λόγος ἐνδεῖ τι τῶν Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καταοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίηνδε, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἱκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν ἂν ἱκάνω *Homerus* ait, & ἱκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem εἰ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τῷδι τυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ὑπέφθασαν. σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, βαδιζόντων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μοι, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι. ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῆς ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσῳ οὖν, ἔφην, δεῖ μοὶ καὶ τοῦ βαδίσματος. Πολὺ μοὶ πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ [f] τοῦ τῶν Πτο-

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F.G.*

2. Ἕκτης ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J.M.G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸν ἰδιώτησας, φίλε; *J.F.R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπερ οὖν ἔφην. δεῖ μέν μοι καὶ τοῦ βαδίσματος] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J.G.*

22. Ἵστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Cc-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. e Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *B1.* malc. f Τοῦ τὸν Πτολεμαίου] Τοῦτον Πτολεμαῖον *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μοι] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη σωνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὶ μοι, ὡς ἀπὸ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ ὠφελε Πλάτωνι τὸν φιλοσόφων ἐξιν ἐυρεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J.F.R.*

Πτολεμαίων νεὼ, τ̃ καθειμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μεταδιδόναι τ̃ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κἀ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ̃ [a] Δημοσθένην, ὑπισχνῆσαί τι πρὸς τ̃ αὑτῷ γενέθλιον. εἰ δὲ ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὐχεσθαι, συμβαλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, κἀ τῶν νύκτωρ τε κἀ τήμερον ἐποιημένων, δοκῶ μοι τ̃ [b] εὐροίας τ̃ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως κἀ μανικῶς εἰς τ̃ ποίησιν ἐξεβακχεύθην. κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γάρ τοι τουτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ἐπηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ̃ ἑταίρων ἐπιτύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τ̃ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demostheni negotium facessiturus mihi videor, ut ad suum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare si precari satis esset, socium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis instar velut Bacchico instinctu ad carmen incitatus sum. Judicabis ipse. Consulto enim hunc libellum mecum detuli, si forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γοῦν εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κἀ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐροίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τ̃ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖος ὁ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ̃ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ̃ ὁδῶν ὥδευόν τε τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὥστε κἀ εἴ τι εὑρίσκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, κἀ ἀπὸ τ̃ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κἀ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc insertum, Aberat ab V.

(2) Παρωτόμαζον] Παρονομάζουτ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico statua intra urbem, quam a Polycucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurs.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τ̃ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum esse.* MSS. τοῦτον Πτολεμαίῳ νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τ̃ Πτολεμαίῳ νεὼ, ut & legisse videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor est *Aelianus* Var. Hist. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τ̃ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo structi mentio est apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, nescio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic signari dicemus, & scenam dialogi esse in Aegypti Alexandrea? Nolim sane hoc solo argumento: cum praesertim *Ptolemaei Gymnasium* in ipsis Athenis Atticis inveniam. *Pausan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼ, τ̃ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F.G.*

28. Δημοσθένη] *Solanus* non semel dubitasse videtur Δημοσθένην an Δημοσθένη rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accusativus formatur Δημοσθένη. Sed saepius apud Nostrum Δημοσθένην: ut supra bis ter vidimus, ac mox rursus. Et sic ap. *Aeschin.* frequentius accusat. in ην terminatur quam in η. Vid. ejus Orat. contra Ctesiphontem p. 420. D. Edit. *Paris.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipsum *Demosth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiast. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρη. Rursus quae ad Scholiast. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laertio* usitatius esse quam Ἀριστοτέλην notavi, etsi Διογένη, Σωκράτη & similia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accus.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνην. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis solliciti sint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβαλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus sum. *J.M.G.*

33. Τ̃ εὑροίας τ̃ Ὅμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitiose ibi εὐρροίας. Homero se debere ait, quod sponte sua carmen numeros venisset ad aptos, & flumen quasi bonorum versuum licuisset effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas*. Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

πέπονθας τὸ τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος, ὃς ἤδη λελουμένος τὴν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς θέας ψυχαγωγούμενος μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τῆς πάλης οὔσης. ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τῆς βαλβίδος οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὴν τοῦ σταδίου τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενος.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττονος ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται· καὶ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Διαστασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τοὺς ἥρως, εἰ

d Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τοῦ τὸν δόλιχον] Δύναται καὶ, τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος, (3) καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότος. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν περιττότητα τῶν ἄρθρων ὑποστέλλεσθαι εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἐν τῷ δύο ἀνάγκη παρελέσθαι, συνυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τοῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσται οὕτως, καὶ πέπονθας τὸ τοῦ νενικηκότος (4) τὸν δόλιχον, συνυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τῆς γενικῆς ἄρθρον συνυπακουόμενον οὕτως, καὶ πέπονθας τὸ (7) τοῦ νενικηκότος τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσται τοῦτο τοῦ προτέρου, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τῶν ἄρθρων ἐλλιπεστέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμην φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχος ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. καὶ δείκνυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένους, ἐν διαλέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμενος] Παραμυθούμενος, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότος] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τοῦ] Τὸ αὐτὸ τοῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρου] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, οὐκ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημνύνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τῳ] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῷ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum*. Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξου. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae caussa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ̣ [a] πλείων εἰμὶ τ̃ γνώμην πρὸς Ὁμήρῳ τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῦ Δημοσθένους; Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ̃ λόγον ἀτιμάζεις χ̣τ τ̃ ὑπ' ἐμοῦ θεσιν, δῆλον ὡς τ̃ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς πεζὰ πεζὸς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τ̃ μανίας ὀπὶ τὰς ποιητικὰς ἰέναι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γὰρ τοι χ̣ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέᾳ τινὸς ὀπιπνοίας, εἰ μέλλοιεν μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθ̣, χ̣ φαύλης φροντίδ@. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, χ̣ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ̣ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ̃ Ὁμήρῳ τιθείς. οἷον λέγω τ̃ σφοδρότητα, χ̣ πικρίαν, χ̣ τ̃ ἐνθουσιασμόν. χ̣ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς χ̣ δείκνυσι μεγίστῳ εἰς ῥήτορα χάριν, χ̣ τ̃ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, οὐ θ̣φελέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malo*le a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Victe mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

[a] Πλείων] Πλέον *Fl.* [b] Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρῳ] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρῳ. πρὸς τῦ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην, χ̣ μέθην, χ̣ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμὸς ἐστὶ εἶδ@ ὀρχήσεως αἰσχρᾶς χ̣ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@ ἀμύνεσθ̣ περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ὅ οἱ ἀείκεὶς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πέρας μ̣ &c. *M. du S.*

Δεῖ γ̣ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μ̣ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσκαλουμένους ἐλπίδα· φέρειν δ̣' ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς δῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μέγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra?* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ στενάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ στενάξειεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης & ἐλευθερίας τελευτήσαντες, χ̣ πολλῶν & καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλιπόντες, εἰ ἄρα αἰσθοιντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου ἀξίωμα & τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥέοντα Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

58. Πλειών εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλ@ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρῳ] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μ̣ ἅπαν ἀγαθὸν & πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρῳ, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῦ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ̣; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππῳ μίθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δ' τις σώφραν ἢ δίκαι@ ἄλλως, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίῳ, χ̣ μέθην, χ̣ κορδακισμοὺς & διαύλ@ φέρειν, παρεωρᾶσθ̣ χ̣ ἐν ἡδονὰς εἶναι μέρει τ̃ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππῳ μίθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίῳ

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμούς, καὶ τ' ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τοὺς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ γενάξαιεν [c] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τ' ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τ' λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε [d] Ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὖθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταυτὸν τ' ἀφροσύνης ὁπόδρομαι.

Ἤδε-

[c] Ἂν] Deest in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod cod. versu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Κορδακισμούς] Κορδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τῶν * μίμων ψόφος. *V.*

* Μίμων] Sic scripsi, erat enim μύων nullo sensu, cum *Hesychius* nos doceat Κορδακισμοὺς esse τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μήων. *M. du S.* Quidni ergo μηρῶν; *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ & πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσδοκίαν ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ τὸ ὄρνεον οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει οὖν, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν οἴκησιν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὕστερον κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε Ἔσεσθαι. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀλλοθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρέσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ 95
τῶν ἀλλοτροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἀλλαβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παντα χοῦ.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν τἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον ῥᾳθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὥς φασιν, ἀνειμένως, τοῖς Ἀχαιοῖς Ἀχαΐδας προσειπόντως. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μελαξὺ δ' ἀκμαιοτάτης μάχης ἁλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν Φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μὴ τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἕξεις ὑπεπλέχθαι. πόθεν γοῦν δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl.* tare Edd. addit *Solan.* *J. B. S.* Λύθοις *H*1. Λιθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mu-

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρειττων Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τῷ μελαξὺ] † Ὅμηρος γὰρ ποιησας τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγωνιζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demosthenem apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιησας. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deest vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καίριος vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὴν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνον] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

4)

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἂν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὑδὲν ἧττον τὐμὸν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσῃ, φημί· [f] τῷ τὐμὸν μὲ ὃν ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τ' ἐπαίνων, πλήν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γᾶν τι σαφὲς αὐτῶν ἦν, ὃκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ' Λυδὸν, ἢ ποταμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνυς γένυς ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικὸν. ὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε ὐ τὔνομα πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] περιττόν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλείω καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῳ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτῃ δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μιναλώπην marg. *A1.* [k] Μιλησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περιττὸν] Περὶ τινὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4. 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὼν. *F. G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴν, quod in Impr. est nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ τινὸν] Ego unica voce περίττυον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χειρὸς, ἐπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων αὖθις σοῦ δεόμενον. τί γὰρ οὐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ ποιητικῇ ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὰ Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

[a] Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἰσω μέλιτται συνεργάζουσι τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐσάξαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγῆρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusculo laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λεπτόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λεπτόγειος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λεπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nihil λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὗρε τὸ πῶν ἐν ᾄδῃ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ποιήσας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ἴσως; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μέσῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν παρὰ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. confecta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἂν μοι εἴη πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπικοσμεῖν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τῶν Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέᾳ. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῶν παροιμίας [d] σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ὃ γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τοῦ Δημοσθένους ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ὁ συμφορὰν [e] ὠλιπτέον

b Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. *c* Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὄν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδ' conjungit, & comma ante ὄν delet. *d* Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* *e* Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienfibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται . . . ἐγὼ γοῦν μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι πρόχειρα πάντως τόδ' ἐγκώμιον, οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem*: neque enim ἀναρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse*. Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυππίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere*. *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J. M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii*: sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐυπ. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐθάλοντο Φασιὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτύσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μήδ' ἔνι ὅπου τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, ἢ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑποπνέουσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰ [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῶν ὑποτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρέτης κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ὑπὸ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὑπὸ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὐνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

[a] Μήδ' ἔν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἓν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *Ar.* [b] Ῥαθύμως] Ῥᾳθίως marg. *Ar.* [c] Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* [d] Ἀπολισθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* [e] Κωμᾶν] Κωμᾷν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. [f] Ὁ τῆς φιλ. ᾧ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. [g] Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* [h] Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνοι. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Geli.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὡρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ καταλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. ἀπολισθαίνουσαι etiam legimus, ubi *Schol.* ἀπολισθάνουσαι; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ' μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτ@ πλάφορόν τε, κ) ἀγρίαν, κ) κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης παιδήμα κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ' δ' ἁβραίᾳ χρυσῆς τιν@ σειρᾶς [i] ἕλξιν, ἀ πυρὶ κ) τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὑπὲ τ' αὐτῆ τοτῆ κάλλους ἄχραντόν τε κ) καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ῏ψ ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς, κ) θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, κυρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφ@, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ ἡλικίας ὑπόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβῳ καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὑπερπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖ@ ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ' ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, κ) τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ' λόγον, ταῖς δὲ διαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατ@ δὲ τ' τ' ὀνομάτων κ) νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατ@ δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόν@ γέ τοι τ' ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

[i] Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξειν male *S.* [k] Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξειν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρὰ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόν@ γέ τοι τ' ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, κ) σφυρήλατον παρεῖχε τ' λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατ@ λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ' σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, κ) τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, κ) θαυμάζειν οὐχ ἥκιστα δι' τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in pancis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον κ) σφυρήλατον παρεῖχε τ' λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὑ σφυρήλαιον παρεῖχε τ̃ λόγον.

Οὐ γ̃ ὡς τ̃ Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, χ̀ ἀναθερμαίνοντα τ̃ ψυχὴν, ὑχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὺς λόγυς, ἀλλ' ὕδως πίνων· ἢ χ̀ τ̃ Δημάδην παῖξαί φασιν εἰς ταύτῳ αὐτ̃ τ̃ ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μ̀ ἄλλοι πρὸς ὕδως λέγοιεν, [b] τ̃ Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδως γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ χρότ@ τ̃ Δημοσθενικ̃ λόγων ἐπόζειν ἐφαίνετο τ̃ νυκλεινῦ λύχνυ· χ̀ τυτί μ̀, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τ̃ λόγυ, κοινὸν πρὸς τ̃ ἐμὴν ὑσίαν· ὑ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τ̃ Ὁμήρυ ποίησιν ὑπ̃ρχε κἀμοὶ λόγ@.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπ τὰς φιλανθρωπίας, χ̀ τ̃ ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, χ̀ τ̃ πολιτείας τ̃ ὅλην λαμπρότητα. χ̀ ὁ μ̀ ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

[a] Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. [b] Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν *Fl.* [c] Τοι] Τι *Fl.* [d] Μετείοις] Μετιόης *Fl.* male. Μετίοις correxit *Geſn.*

47. Συνείρων] Συμπλέκων. *V.*

rionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατ@ oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *oratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de χ̀ pro ὑ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχ@ ὑ σφυρήλατ@ *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, χ̀ μὴν ὅτι τε ὕδωρ ἐπετήδευ- „ σεν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν Ἀθηναίαν, „ ἅπασιν ὁμολογῶ. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius De- „ moſthenis κατ' ἀφόδυ oratio: ὁ γ̀ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ὑ μικρᾶς, ἑκάτερον μεγαλ-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, βλακῆ καλαχεῖν με τὸν ὦτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἄριστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὰς τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τὸν Δημοσθένους αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γὰ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ διατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τἀναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπόσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

„ καιροποιὸς μὲν τριάκοντα & δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀλλὰ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσεμνύν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδου] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσιν, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔχει παντὸς ἀγωνίσμου καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σπουδὴν σωτηρίου, οὐκ ἐλλυχνίων ὄζων, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας καὶ φροντίδων, καὶ τῆς λιγυρᾶς πικρίας τοῦ τρόπου καὶ συγγενοῦς. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότου] Sic infra c. 32. κρότῳ καὶ τόνῳ τῆς λέξεως. *L. K.*

44. Μετείοις] An μετίοις; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis κατορθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμοὺς καὶ ταφρείας commemorat, c. 81. εἴ τινες οὐκ ἂν τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, εἰ τισι δυνατὸς συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρίσβεις] Πρισβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρίσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρισβείας eligerem. Sed & iterum πρίσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σὲ

Θένες δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κἀγὼ μὲν αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γᾶν μικρῷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ἔσθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μέν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κἀμηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος τε τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται κἀτοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὑπὸ μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὑπὸ τὴν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κἀμάλα ἂν ἀπορήσαις ποῖ τὸν λόγον ἄγων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς [e] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κἀφιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κἀσὲ μεταπηδᾶν, κἀχεῖ ἔχουσα ἐφ' ὅ, τι γαίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀγαπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τοῦ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημμοσθένους φέγγους οὐκ ἂν ἀπερείσαις. ἐμοὶ γοῦν καὶ αὐτῷ τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γᾶν μικρῷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτ' ἐγὼ μέν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κἀμηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος τε τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Fens.* [b] Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν *P.* [c] Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* [d] Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *Aldw.* ex *Fl.* [e] Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus est. [f] Γὰρ] Omittit *Fl.* [g] Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

mosthenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *infiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοι] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν. sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἅπτων] Glossema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρείας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἦ ἡ Περικλέους. ἐκείνου μέν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δοξῆ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμοσχον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον καὶ κρίσιν.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. causa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑποφίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεμικοῖς κτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρησεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ παντόλμητον Θεήλατον [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὰνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρησηλάκα. male *J.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι οὐδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἡ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Γρατ. οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαί] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. in S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἡ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πεισθοῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mf. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐχ ὁρῶμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: ἄλλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἴσχοντες. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασίαν

σοι ἀδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σειθῶς τι κέντρον δόξῃ σφᾶλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτῶν γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸ τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὴ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἥντιναοῦν ἀποτέμνεσθαι τῶν θαυμασίων· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμῳ μὲ [i] γ' Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν θαυμάζεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὰ εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἅπαξ ἐλθεῖν. ἦκεν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεσθαι, καθ' ἓν τοῦ αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος.

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converso decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

[a] Αὐτῶν γε] Sic *Fl. Fr. B* 1. & 2. Αὐτὸν γε *H. P. S. Ald.* [b] Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδὲν ὁποῖον ὑπὲρ *Fl.* [c] Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. [d] Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷαν cett. [e] Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. [f] Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὰς *F.* δαψιλὲς *Fl.* [g] Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H* 2. Ὑπερβολὴν *P. F.* &c. omnes male. [h] Λαμπρότης] Λαμπράτης male *H* 1. 2. [i] Γὰρ] Omittit *Fl.* [k] Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A* 1.

σία est *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἵαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἵαν autem non pertinet ad φαντασίαν. sed ad ῥητορικήν. *J. G. G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι ἀδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S. F. G.*

22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰη.

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Constare scripta* Periclis ait: nisi forsan ea tantum ia-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat*. Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

ν. ἐπεὶ τό γε σύμπαν ἐδ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

50 Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἓν ἐπιδεδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τῶν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ περὶ τοῖς ἐμ-55μέτροις προτιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν ὦν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τῆς φροντίδος ἀνεὶς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥιζον τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ἐδέν, εὖ ἴσθι. σκό-60πει δὲ μὴ καὶ πλέον ᾖ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῷ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θερα-65πεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μέν, [m] παράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τὰδ' ἤδη [n] καλῳνάλω) [o] παλαιαῖς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἴσως σοι τὰ ἰά-70ματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ὦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μὴτοι καθάπερ ὁδῶν, παραλειωτάτην εἶναι τὴν συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δώρῳ *Fl.* *m* Παράξειεν] Παράξειν *F.* prave. *n* Καλῳνάλωται] Καλανάλω) *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόῤῥιζον] Προίργου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόῤῥιζον τοι γίνηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt.* Cic. Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κέντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κέντρον] Τὸ κέντρον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπε τι κέντρον τοῖς ἀκούσασι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτόν . . . . ἔχοντες inter ὡς & ὑπὸρ *Fl.* inserit ὄδὸν οἱονεῖ, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἵαν quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἵαν] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσανον ἡ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τὴν ποιητῶν] Glossam esse τὸ ὑπὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἰλθεῖν] Ἐλθεῖν τὴν εὐεργεσίαν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάσας ἰλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γ', εἶπον, προὔθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τ Κυρηναῖον Φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τ μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαλλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τ Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπῃ τ αὐτῆς ἁρματροχίας ἄπαυλας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα κατ' τ γῆς ὑπολείπεσθαι· τὸν δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματροχίας ἀλεείνειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινοργεῖν ὁδούς, τ τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὼ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τ ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὑπηρετῆναι τ ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τ δὲ Παύσωνα τῷ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω περιαγόντα, τῷ παιδὶ τ γραφὴν ἐπιδείξαι κελεῦσαι, καὶ τ ἵππον ἔμπαλιν [c] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μεθαρμόττοντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Abl. Fr. Bl. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *F. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *F.M.G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H. V. 2, 27. *F.M.G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἢ. In *F.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾗ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ὃ τ Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F.G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεείνειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεείνων, quod diversum est. *F.G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit*? LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem fœderet effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiscēris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

ἰδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὃ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καταναλώκει πάσας ἰδέας ἀνθρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπεισάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μέν, εἶπεν, ὑπὲρ τὸν Πρωτέα μηχανᾷ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην Φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι καὶ τῦ σῦ [i] κυήματος [k] ἄφρονες γένωμαι, καὶ τῆς ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς ἐν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπῃ τι πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὁδὶ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῆς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερηδεῖς,

f [3]Ο] [δ]Α marg. *Al.* *g* Κατηναλώκει] Κατεναλώκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *Vz. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κυήματος *Hl.* & 2. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμωφις] Καὶ μίμφις. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inseram. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari supposititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατηκλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καταναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην Φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην Φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐν ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Mace-

πεθεὶς, τὸ βιβλίον ὠνησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε τῆς οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάριν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ὑποσχέσιν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν ἐμὲ λαμπρῶς τὰ Ὁμήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τὰ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ σιτήματι τοὺς δικαίους ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τοῦ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μὲν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro istoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagorae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* b Περιτρίψας] Παρατρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J.F.R.*

29. Οἴκαδε] Pro οἴκοι positum. F.G. Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτι γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forsan hic οἴκαθι scribendum. *J.F.R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F.G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τοῦ βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τοῦ βιβλίου insititium videtur. *F.G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τοῦ βιβλίου, referibendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J.F.R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ' νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ κ' Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ κ' μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσῃ τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ [g] Ἀντίπατρε. ANT. Τί δ' ἃ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γ' κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ANT. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γ' τ' ὄντων, κ' τ' ὑδρίας, Δημοσθένην σὺκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γ' ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἃ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρι] Ἀρχία L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J. F. R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F. G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M. V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J. F. R.*

76. Τί γ' τ' ὄντων] Subaudi δεῖ. *F. G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἃ ζῶντα κατιλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ἃ Βοιωτίας, ἕθ' ἕτερα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J. F. R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ANT. Τί δ' ἃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reitzium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ̃ ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ἔ̃ωρ ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα δ̃ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ἀ θεραπευόντων τ̃ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' ἀδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες ἀκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰ ἐκέλευες πρώ τε πρώτῳ μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πολέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· κ̀ γὰ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ δ̃ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μ̀ αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοί δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ̃ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, κ̀ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ̃ Φαληρέα, κ̀ τ̃ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, κ̀ τ̃ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ̃ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

apprehendistis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus advenisset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile *& ejusdem felicitatis* esse, invenisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καλειλήφαμεν] Καταλείφαμεν perverse *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab

illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J. M. G.*

91. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ̃ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *vel-ut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινῆς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὑπολάσανλας, ϗ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξανλας ὑπ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· ϗ τ ἄπιστον Ὑπερίδην, ϗ τ ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ ὐδὲν αἰσχρὸν νομίσανλα κολακίᾳ τῷ πλήθει συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρασχεῖν λόγον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γᾶν τ συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπῃσχύνετο χρ' τῶν ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν ὀδήποτ τ ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, ϗ βέβαιον ἦθος ἡγεμόνι· τὰ γάρ τοι καλὰ, κἂν πανθ' ἐχθροῖς καλὰ, ϗ τὸ τ ἀρετῆς, πανταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τὸν Βῆλιν ϗ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, ϗ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte P. J. aliaeque. Δημόλακα male H. S. & Ald. Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. V.

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. J. M. G.

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσανλας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσανλας, ἀντίθετα. F. G.

9. Δίκλω τ δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν θάλατταν πνεῖ, πρωὶ δ' ὄ; J. M. G.

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ & προῖκα πικρός. *Plut.* 116. I. M. du S.

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. J. J.

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κόρριον; F. G.

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάσλα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένους γὰρ ὑ βεβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δέχεσθαι τοὺς πολίτας. J. M. G.

19. Ἣν ἐχρῆν δήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenis reconciliatum novam deinceps parasse. M. du S.

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. J. M. G.

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ σχολὴν σχολὴν συγκενόμην, καὶ σοφοῦ τοῦ ἄλλων ἀναπυνθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις τῆς τῶν λόγων δεινότητος· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τότε κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀγώνων περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συνακτικῷ γε, καὶ κρατικῷ. μέλλοντες γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius causa & prudentiae, qua

[a] Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. [b] Συνακτικῷ] Συνεκτικῷ *El.* [c] Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στέρχις. *M. du S.*

Βούλιν δ' Στέρχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Στερθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδία παραβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ παραβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τοῦ λόγου] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀχλυὴν] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καθαύσεως προσδοκώσης, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Ποσείδων, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν καθαύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon*. Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſu„ mit Demoſthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expenſarum mea„ rum rationibus inſcriptus eſt, cum ta„ men mallem ipſi, quam ſcribis trire„ mium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ ſa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demoſthenem.

συνέσεως, ἀκλινῆ τὴν ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις φυλάττοντα τρικυμίαις τῆς τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτε μὲν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν ποτε, καθαπομένης [c] τῷ Φιλίππῳ, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τῶν [f] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρεσκευάσθαι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόροι, θρέμματα, γῆν δὲ Βοιωτίας, ἃ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. *e* Τῷ Φιλίππῳ] Αὐτῷ *Fl.* cum lacuna. *f* Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* *g* Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, στιχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non δευτέραις, ſed δικάταις minimum φροντίσιν acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeronenſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόροι, θρέμματα, γῆν δὲ Βοιωτίας, ὃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe*. Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ *i.* ὁ δὲ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλῳ τὴν Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μήν τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὴν πατρίδα προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τὴν πατρίδα ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῷ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἤδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὴν ὅπλων βίας τῷ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ἀδαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. Τὸν γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον ἀφ' Φροντίδος, οὐδ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καθαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cha-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. B. *indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιέντα τοῦτο λίστεσθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὶ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν γὰρ μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἐ Φωκίας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demoſthenes Athenis non eſſet, facilius urbem haberemus, „ quam Thebanos & Theſſalos fraude, „ vi, occupando, emendo. Nunc unus „ ille vigilat, temporibus omnibus immi- „ net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad „ noſtra ſe imperatoria conſilia velut in „ acie opponit. Illum non fugimus cum „ machinamur aliquid, cum conamur, „ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis „ homo impedimentum eſt & propugnacu- „ lum, quo minus una omnia impreſſione „ habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non „ Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, „ non Phocenſes haberemus & Pylas, nec „ Cherſonneſum, & quorum circa Helle- „ ſpontum potiti ſumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes exci- „ tat, libertate dicendi velut urens & ſe- „ cans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exer- „ citus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς χρωμένοις ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἐκ τεχνάζοντες, ἐκ ἐπιχειροῦντες, ἐ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ὁπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, ἐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, ἐκ Ὄλυνθον, ἐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· ἐχὶ Χερρόνησον, καὶ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομῇ τινι καὶ καύσει ῥᾳθυμίας τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] Φροντίσας. μεταθέσει δὲ τὰ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυλικὸν νόμοις τριπαρχικοῖς, ἐπὶ τὸν ἀταξίας μόνον τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐῤῥιμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

[e] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ar.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton*. Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριον δὲ Πυλῶν τὸν τοῦ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ τὸ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε κατὰ Θηβαίων εὐθεῖα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ τοῦ δὲ τὸν ἐγγὺς τοῦ μείζονων, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λέγω. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῆ πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους καλακεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλειργασμένων, συνίστησι δ' ὑπὲρ συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ἔξεστιν, ἐξαπατῆσαι, ἐμπρίασθαι δ' ἐξ μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γοῦν αὐτοῖς ἀκοῦσαι, Εὐβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ἐπὶ τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν, παντὶ τρόπῳ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores suos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine gesta sunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos constituit. Hunc ce-
„ lare non est, non decipere, non emere,
„ non magis quam Aristidem illum Persa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis est
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & classes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themistocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demosthenes est pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ mistocle, cum Pericle autem ob sensum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praestitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Hellespontum sunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* faciunt Athenienses,
„ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum similes quosdam impe-
„ ratores constituunt, Demosthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod si hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipsa me
„ Macedonia in disceptationem vocet: qui
„ vel sic suis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus.

[a] Τούτους] Τούτοις Fl. [b] Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Fensii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἐ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθός; F.G. Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accus.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλακεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. F.G.

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. F.G. Si ἐν tantum subaudiri voluit, bene. si addi, frustra. Quando quidem μάχῃ, vel aliud substantivum additur, dubium non est, quin ἐν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς ἐν Μαραθῶνι. *Aeschin.* contra Ctesiph. p. m. 301. A. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demosth.* de Classi. p. m. 76. A. οἱ ἐν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noster c. ult. f. hujus Dial. τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς ἐν Μαραθ. πεπτ. At quando abest ejusmodi substant. omitti etiam potest praepositio, *Lys.* Orat. de *Aristoph.* bonis, fin. νίκησεν Ὀλυμποῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipsi p. m. 281. ex *Aristoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἐγρῷ quoque pro ἐν ἐγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, si necessitas postularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἐ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat s. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces classis. F.G.

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perspicuum est, legendum τοῦτο. *Quod priscis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, *amplissimas classes dimittat, copias in aciem „ mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ neque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent,

συλλέγει. [c] ὁ δὲ ἐπιμήκεις τόλυς ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα γὰρ τότε γε πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τῷ παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ἔγωγε γὰρ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀσφαλείαν αὐτῷ καὶ καταράτειαν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερβάλλας παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδε legit. *F. F. Wersf.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις est ἐπιεικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

mistocles & Pericles fuit, id nunc est Demosthenes, par Themistocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte considerabit Interpres. *F. F.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Fensius* τοῦτο νῦν. Ego sic integre edendum censeo, & ita interpungendum, ut ἐφάμιλλον ad sequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. duS.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipsa rationem a me exegisset.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐπιμήκεις τόλυς] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, ilicet de tota arte actum est: exsequias eamus criticis. *F. M. G.*

49. Ἀθυμοθέσεται. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. duS.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Chaeroneam, quo Athenienstum, quin Graeciae liberae, opes prostratae sunt, Philippus initio quidem se gessit insolentius; post autem, periculo licet defunctus, ἐφριττε τὴν δεινότητα & τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ὃν μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἴσου τῆς ἡγεμονίας & τοῦ σώματος ἀπαρρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demosth.* p. 1567. *H. Steph.* *F. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, nisi velimus ellipsin satis difficilem statuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte sic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim nisi praeter spem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *F. M. G.*

94. Ἀρι-

γονίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τὴν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκρατηκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ὁπάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ὅτι τὴν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν οἵτοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅτι σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐλπίδος πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἂν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τὴν περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes : Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepissemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἓν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Vz.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AlW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.duS.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli : & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.duS.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.duS.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.duS.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ πεισμένοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis , *inquit* , patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

πον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῶς ἀναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· καὶ καθαπτόμενοι τῶν πραπτομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. Οὐδ' οὐδὲν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τὴν μὲν τῆς πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet , Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑφεπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τήν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τῶν παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τὸν ἀεὶ παρεμπεπτωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλοῦν τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, καὶ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι καὶ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀχαριστίαν, πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις καὶ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τῶν μὲν ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βεβα-

[g] Καλῶς ἀναλ.] Κατανάλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. V2. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διεφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi, qui audiunt, percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus ἀμφιφέρομεν? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *J. J.*

33. Διεφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet , *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* ἀμφιφέρομεν legas , vide tamen Εἰκ. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων] Forſan legendum , τῶν μὴ ὁρώντων

βελευμάτων τῆι τ ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὰ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρὸς σὲ [a] καθυπισχνούμενος, εἰ μάλα μὴ προσδοκῶν· εἰ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· εἰ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκήκοας, εἰ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Quî enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

[a] Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνημένοις Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκεπτέον δὲ τὸ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), οἷον ὅπως ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. V. ἐρώντων.

L. BOS.

Ibid. Τῶν ἐρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ διδοροδοκηκέναι. *F. G.*

72. Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *Ep-*

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit multa. Etenim notarios constitui, ut dicta tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*, „ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vitâ ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

ἀδὲ ϖᾶσιν δόξον, εἰ Δημοσθένην ὕτω [b] λαμβάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς Ὠρωπόν. τοιαῦτα ϖολλὰ ἔλεγε· ϗ γ' ἂν ὑϖογραφέας ϖαρεσχησάμην, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μήν τοι, ἔφη, ὦ Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ' ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀληθεύετε, ϖολύ μοι μᾶλλον ἔτι φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτίκα ϖαρ' Ἀντιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ Πειραιεὺς αὐτὸς ϖαρέσχοι, ϗ τριήρης, ἣν ἐϖιδέδωκα, ϗ τεῖχος, ϗ τάφρος τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, ϗ φυλὴ Πανδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ, ϗ Σόλων, ϗ Δράκων, ϗ ϖαρρησία βήματος, ϗ δῆμος ἐλεύθερος, ϗ ψηφίσματα στρατιωτικὰ, ϗ νόμοι τριηραρχικοὶ, ϗ ϖρογόνων ἀρεταὶ, ϗ τρόπαια, ϗ ϖολιτῶν εὔνοια, τὰ ἐμὲ ϖολλάκις ἐστεφανωκότων, ϗ δύναμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν τεθρημμένων· εἰ δὲ ϗ βιωτὸν ἐλεηθέντι, ταπεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] ϖρὸς τοῖς οἰκείοις, οὓς ἐλυσάμην [f] αἰσχμαλώτους, ἢ

b Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσιν *B1*. Correxit *B2*. *c* Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl*. *d* Ἐχορήγουν] Bene *S*. & *Amst*. Ἐχαρίγουν male *H1*. 2. *P*. *B*. *J*. *Ald*. *Fl*. *e* Παρὰ] Relcripsi ex *Fl*. *J*. & *V2*. Περὶ male cett. *f* Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl*.

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ἔτως ἔχω, ὡς ὑϖὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *J.J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑϖὸ τῶν νόμων. *J.F.R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις τοῦ ἄσεως. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J.M.G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ ϖρὸς τὰ κοινὰ ϖροσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα ϖολιτεύμασι χαίρειν, ἅτε ϗ ὑϖὸ τῷ ϖατρῴῳ, ϗ ὑϖὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ϖολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *J.M.G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege ϖαρὰ. *F.G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl*. & *V*. utraque. Reliquae ϖερὶ mendose. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰσχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *J.M.G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, φεύγετε τοῦτο· Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τοῦδε τοῦ βωμοῦ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τοῦ νεὼ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθναίην, ἢδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ ἂν ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔξεστιν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ καρτερὸν [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ καταισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, quorum una elocavi filias, aut quos in dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc altari, & sanctis legibus. Si vero nec Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum Archiae prodere Demosthenem, moriar potius, neque Antipatro nos pro Deo adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in fortunae vestrae partem venire, si cum Callimedonte, & Pythea, & Demade conjungere me voluissem. Licebat enim vel sero aliter instituere animum, nisi Erechthei filias vererer & Codrum. Non igitur velim cum fortuna transfuga & ipse mutare castra. Honestum enim perfugium mors est, ut ab omnis turpitudinis periculo simus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me est, non afficiam turpitudine Athenas, servitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelectt. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *eranı* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανον numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανον fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδραχάς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀὐθαδ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι οὐκ ἂν δαίη &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τοῦτο Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθαίου, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμοσ-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tra-
„ goediarum apud te meminiſſe, nonne
„ praeclarum eſt illud dictum:
„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*
„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta
„ morte vitam turpem potiorem habebit,
„ Xenocratis & Platonis de immortalitate
„ librorum oblitus" ? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſoleſcunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Ar-
„ chias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum
„ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter,
„ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Vi-
„ detur, *inquit*, putare Archias, arma ſo-
„ la & triremes, & moenia, & exercitus,
„ copias eſſe, & refugia humanis animis;
„ meum autem apparatum contemnere:
„ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τ' τραγῳ-
διῶν μνημονεύειν, ὑ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,
Ἡ δὲ χ' θνήσκω σ' ὅμως,
Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως πεσεῖν·
κόρη χ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονα
θανάτῳ βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τ' Ξενο-
κράτους χ' Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λό-
γων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλε-
ογε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρί-
ζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος
δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦν-
τος, ἀπαλὴν μὲν σφραγῖδα κεραννύντος.
Ἐπείθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν·
ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι,
ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν
διενοούμην· ὅδ' ὡς ᾔσθετο, δῆλος ἦν καλα-
γελῶν, καὶ τ' θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν
Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, χ' τριήρεις,
χ' τείχη, χ' στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι χ'
χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπο-
λαμβάνειν· τ δ' ἐμῆς παρασκευῆς καταφρο-
νεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, χ' Τρι-
βαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *F. H.* &c. Ἐλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σασθ τ ψ. valeat μισθαρνόζειν ἑαυτὸν δι' τ ψυχῆς. Etſi enim vulgo accuſativum adſciſcit μισθαρνόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἐὰν μὴ τ βίον — τὸν λοιπὸν μισθαρνόσαι. neque exempla mihi ſuppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum genit. conſtruxerit, quocum & alia ex μετὰ compoſita interdum conſtruuntur, ut μισθίσθαί τινα, *dimittere aliquem*, vel μισθοδοῦναι τινος, ut *Herodian.* Item μισθίσαμαι, in *Evang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μισθωθῶ τ οἰκονομίας. Nec non μισθαποδοσίας τ ξυνίσιως ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλος, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano.* Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut in ἀπαλλάττειν νόσου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & ſimilibus ſolet: quod tamen in μισθαρνόζειν nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Geſn.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J. F. R.*

4. Ἐρεχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὴ ☾ θν.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὴ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim χ' ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetſten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F. G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius.* Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἀν' ἣ προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατ' Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὲ, οὐδὲν βλάβος ἔσται τῷ νεώ· ἢν δὲ θεὸν προσειπὼν ἑκὼν ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ἐπ' ἐλπίδος ταύτης· καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτ' ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσθαι, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὗ γὲ ἓν ἔβασεν ὑπερβὰς τὴν οὐδὸν τοῦ νεώ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . κἀμοὶ μὲ ἐφαίνετο προθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evo-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P. &c.* Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur *in Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Κάρυστος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων ἐν πρέσβεσι Θετταλοῖς οὖσιν εἰς ἀφίξασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐν συνεδρίῳ, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δὴ ποτ' ἦν] Etsi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιών. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φόρημα σφαιροειδιόν illi fuisse τῶν κρίκων) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pu-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi ex-
pugnatique Demosthenis possum referre.
ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem
invictam animam & beatam! quam forte
viri propositum, quam civilis providentia,
in manu *semper* pignus certissimum liberta-
tis habere. At ille quidem discessit, vitam
habiturus in beatorum insulis, quae He-
roum dicitur, vel vias quae putantur anima-
rum in caelum, sectator Daemon Liberato-
ris Jovis. Corpus vero nos Athenas mit-
temus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui
ad Marathonem cecidere, praestantius.

60 τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τοῦ Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τοῦ ἀηττήτου ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια,
65 μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν τοῦ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδός τις δαίμονος ἐσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σώ-
70 μα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τοῦτο ἐν Μαραθῶνι πεπωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

ΖΕΥΣ.

1 [k] ΜΗκέτι τονθορίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓν ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Φάσημα marg. *A1*. *g* Ἢ] Εἰ *H1*. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl*. ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B1*. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omisit *H2*. *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζεσθε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. V.

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὦ ὀδόντας γογγύζετε, τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, ullius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεπ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψ. quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρειν] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* sup. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη θεῶν συνεδρός ἐστι θεῶν. Hip. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διός] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. *F. G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Ἀκουε,

σολλοὶ ἀνάξιοι μετέχθσιν ἡμῖν τῆ συμποσίθ. ἀλλ' ἐπείφ ἀποδέδο) φεὶ τότων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστ@ ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκθντά οἱ, ϗ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῆ νόμθ. ΕΡΜ. Ἄκθε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βθλεται τ̃ τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις φεὶ τ̃ μετοίκων ϗ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμ@, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἀπερέφειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε οὐδὲν ἐμῆ δέησι.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ σοιεῖν ἐνίθς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσ, ἀλλ', εἰ μὴ ϗ τὺς ἀκολάθθς, ϗ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμθς ἡμῖν ἀποφανῆσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσαν. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μ̃ σαρ-ρησίας μοι δῆναι εἰπεῖν· οὐδὲ γ' ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ σάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τ̃ γλῶτταν, ϗ οὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τ̃ ὑ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γ' ἅπανλα, ϗ λέγω τὰ δοκθντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, οὔτε δεδιώς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδῆς ἐπικαλύπτων τ̃ γνώμην· ὥστε ϗ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς σολλοῖς, ϗ συκοφανλικὸς τ̃ φύσιν, δημόσιός τις κατήγορ@ ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμεν@. σλὴν ἀλλ' ἐπείφ ἔξεστι, ϗ κεκήρυκ), ϗ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξθσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστειλάμεν@ ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *F.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, εἷς ἐφιῖται, ἀφὸ τὰς θηλείας ϗ τ̃ ἔρωτα. ὃ γὰρ ἐξῆν θηλείας δημηγορεῖν. *V.*

9. Ἄκθε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph.* Θεσμοφ. 379. Ἄκθε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βθλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τ̃ νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἠρώτα μ̃ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τ̃ κυνῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ σαῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: ϗ δὸς τοῖς δούλοις σου μ̃ σαῤῥησίας σάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ne-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ παρρήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὤν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοινικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἐωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *F*. *c* Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl*. *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλισις ἁλυσιδωτὴ, τὸ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακὴ τις καὶ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἄν τὸν ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra Θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. B2. & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδὸς οὗτος· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράσται, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐποφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τεραστίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύω γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὴν στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὃ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τῆς Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἕξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅπερ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' οὖν καὶ ἄλλους.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους·

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργός· τούτῳ φασὶν τὴν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. οὗτος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τοῦ καρποῦ πιεῖν Ἀττικοῖς, οὗ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν οἰνοποσίαν καταχεθέντες, ἀποκτεῖναι τὴν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι οὐ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορῶσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· οὕτω μὲν οὖν τὴν Ἰκάριον ἀποθανεῖν. ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὴν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐν σχήματι ὡραίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν διαφθεῖραι. ἀλλ' ὁ μὲν εὐθὺς ἀφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνου ὑποσχομένου τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὡρμήκεσαν ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μεμενήκεσαν οὕτως ἀεὶ ἐκ τῆς ὀργῆς Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὴν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πήλινα σχήματα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V.*

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμοῦ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Perizon.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster consessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. οὗτοι γὰρ, ὁ μὲν αὐτῶν ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ κατηγόρει αὐτῶν. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι διὰ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τῇ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' οὖν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲν οὐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν γάρτοι ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ἐπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τῶν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βούρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τοῦ Κρισαίου κόλπου καταντικρὺ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὴν ἑώ. αἱ δὲ λοιπαὶ παραθαλάσσιοι, τῶν ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἐρειπιά ἐστιν ἰδεῖν παρὰ τὸν αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποβρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ ἐνεύρεσθαι τοῖς τῶν ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rizon. ad *Aelian.* Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. *J. M. G.*

71. Κεράσται, οἷα] Οἷα ad κεράσται simul & κέρατα referri vid. supra dictum *Bacch.* sub init. *J. F. R.*

80. Ἰκαρίου] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F. G.*

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο ὃ ὅπερ οὐγ. κυν.] *Th. Mag.* v. κυνίδιον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. Λ. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τιμ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *A1W.* adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς *Steph.* *J. F. R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J. F. R.*

μη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὁ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπόταν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἄπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅπη τὰς θυγατέρας ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὸν Ἀγχίσην, καὶ τὸν Τιθωνὸν, καὶ τὸν Ἐνδυμίωνα, καὶ τὸν [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὑπὸ τὸ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὑπὸ τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter oposſum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est; at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum affeceris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

[a] θήλειαι] Abest a *Fl.* [b] Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Gesn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὸν Ἀγχίσην, καὶ τὸν Τιθωνὸν, — καὶ τὸν Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀποθέωσιν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε δ' Ἰασίωνι ἐϋπλοκάμῳ Δημήτηρ
Ὧ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, ἐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. *J. P. a G.*

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰάσωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσωνι in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Pott.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισισυκλήθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ. *c.*

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

Ἢ καὶ τοῦτον τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν οὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, [d] μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγαλαθών.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια· σὺ δέ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλλόμενε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλεται καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραδυόμενα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄπισθεν, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκεκλ. cett. male. *d* Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκεκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tp. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἔν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γὲν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲ τοὺς θεοὺς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοθι γὰρ περὶ τούτων σκεψόμεθα· νῦν δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ κοπτεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέττοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καταντικρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γενόμενοι, ὑπεδέδωκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque *lapis* oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria in-

[a] Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολόου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* [b] Καταντικρὺ] Deest in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολώου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν δεχομένου τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδεχομένου. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ὕπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἥκει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου. Θολερὸς γὰρ ὅτος ἀεὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑποπτεύθη αὐτοῖς προσχωσιν (5) ὅτου σὺν τοσούτῳ ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδεῖξαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὕσα (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ παρευθῆναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοιμιάδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸ τότε ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολώου] Sic edirum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίων. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀμφίλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπικτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπικτείνας.

(4) Ἥκει] *Quam* C. Ergo legit ἦ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὗτα edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἕτος θολερὸς — ἕτος. *J. F. R.*

(6) Τοῦ τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii*. Caeteroqui Κατοικάδος γῆς non meminit. *J. Cler. M. du S.* Sed sic etiam C.

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jussserat (p. 77. C.) *M. du S.* Μη-

valuere & ſacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de ſpuriis & fraude relatis in tabulas cenſorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque ſunt inter nos, neque omnino poſſunt conſiſtere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam ſunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia ſibi & caſſa rerum nomina, a ſtupidis hominibus Philoſophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, ſic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis ſacrificare jam velit, cum norit, ſi vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen eſſe Fortunam, quae in fatis ſunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis ſunt deſtinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *iſta nomina* in Philoſophorum diſputationibus, novi, niſi adeo ſurdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, deſinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exſibilare illa, eos praeſertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo ſi vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod ſcriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim abſurde reprehendiſti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excreſcant.

καὶ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καταπεφρονήκασιν ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, οὔτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, οὔτε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ ποῦ γὰρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας παραστήσῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· οὐ πάντα γὰρ ἀλόγως ᾐτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ἐπὶ πλεῖον ἂν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem ſecutus, an memoria lapſus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciſcendi cauſſa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλεξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori ſuo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum eſt ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotuſſaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, ſtatuam quoque Olympicam commemorat *Pauſanias* Eliac. 2. p. 182. ſeq. ſed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pauſanias* Eliac. 2. p. 188. ſeq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἅτε θεῷ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἑτέρωθι ἔν τε Ἕλλησιν οἶδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἔχοντα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΓΑΘΗι ΤΥΧΗι.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος ὁ νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἀξιώσασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶσθαι θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἐλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ [a] πα-

DECRETUM.

BONA FORTUNA.

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bl. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* a Τῆς] Sine artic. *Fl.* b Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν σιωπᾶγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς ἢ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ, ἐὰν τὶς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσμαλα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βουλῆς τ᾽ ἀπὸ Κρόνου, τέτταρας δὲ ἐκ τ᾽ δώδεκα, κ᾽ ἐν αὐτοῖς τ᾽ Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲ καθέζεσθ᾽ ὁμόσαντας τ᾽ νόμιμον ὅρκον, τ᾽ Στύγα· τ᾽ Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμότους, κ᾽ ἀποδείξεις τοῦ γένους. τοὐντεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτωσαν καθ᾽ ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ἀπὸ τὰ σφέτερα ἡρία, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῷ τ᾽ ἀδοκίμων, κ᾽ ἅπαξ ὑπὸ τ᾽ ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τ᾽ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

Ἐργάζεσθ᾽ δὲ τὰ αὐτοῦ ἕκαστον. κ᾽ μήτε τ᾽ Ἀθηνᾶν ἰᾶσθ᾽, μήτε τ᾽ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ᾽ Ἀπόλλω τοσαῦτα ὁμόνον ποιεῖν, ἀλλ᾽ ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

νος,

c Θήκας τὰς] Omiſit *H2.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφὲ τοῦ Κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιστάτει Ἀπόλλων] Ἐπιστάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Erneſtus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιστάτῃ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιστάτῃ, ἔχει οὕτως· τὰς κλοῦς τ᾽ ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, κ᾽ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει᾽ ἐπεστάτει· Λύσιλλ᾽ ἐγραμμάτευεν Εἶπε Σωστράτη. *J. M. G.*

33. Ἐγραμμάτευς Μῶμος] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τῷ τε δήμῳ & τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J. M. G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J. M. G.*

51. Τελείους θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J. F. R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρίᾳ] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἡρίᾳ] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J. F. F.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J. M. G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

ν, ἢ τ ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τ πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῷ κηρύγματι τ πείθηται, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὑπὸ τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάσαντες.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τ χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὕτω γιγνέσθω. πλείους γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ πράξῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὅπη γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλῳ] Θύλῳ male *B.* ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλῳ, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλῳ ἐπιστῆσαι] Pro θύλῳ, quæ vox est nihili, manifestum est debere legi στήλῳ. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Græce ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρέτας, non vero στήλη, quæ hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretùm autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositititium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμωλ] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos ἐν χρῷ κιναρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμωλ ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositititium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις ἐς ἀχίτων προῆλθε. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit ἡ ἀνυποδησία usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, cum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἡμέραις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ἐδύειν
Κείνης τοῖσιν ἔχνη μέλεται, δυσδιρκέα θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ᾧ μάλιστα καὶ ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γάρ πως

CYNICUS.

CYNICUS ET LYCINUS.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ ἑτᾶρε, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδέρκῃ, καὶ [b] ἀνυποδήτεις τ' ἀλήτῃ, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη διπλε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ξυναχρησάμενος, πεινοτεῖς ἄλλοτε ἀλλαχῇ, καὶ [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηρᾶ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τινὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· ἢ μύτοι καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀν-10θηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ μὰ Δία δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖόν ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτόν μοι ἐξκεῖ.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P*. & *Fl*. Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P*. *H*. *J*. aeque ac in *B*. &c. aberant a *Fl*. quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖνος. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκίνου *B*1. & 2. *a* Γυμνοδέρκῃ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl*. *Ald*. *Fr*. *B*1. *P*. &c. Ἀνυποδίτεις *J*. *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl*. *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηθησόμενος *Fl*. *e* Ἄσην] Ἄτην *J*. ſola, & marg. *AIW*. *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell*. *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λευκόν. *Fl*. *h* ΚΥΝ.] Κωι. *Fl*. mox Κωικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl*. *k* Παρέχον] Forſ. παρίχοι, adſcripſ. *Geſn*.

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κινδυνεύει ἑτᾶρος ὁ λόγος ἄλλα τις νομισθῆναι, καὶ ὁ Λυκιανοῦ. G.

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διερρυηκὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τοῦ φιλοσόφου ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχων πλατείας & κεκολπωμένας. G.

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδίας τοῦ δεδίας. Nota est & Ro„ mani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet*. „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus*. *Xen*. ἀπομν. 1.— τι & ἀχίτων ξυστελεῖς *Ariſtoph*. apud *Diog*. *Laërt*. p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub*. tamen est ἀνυπόδητος. *M*. *du S*.

3. Γυμνοδέρκῃ] An γυμνοδερμῇ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda sum? F.G. Idem rursus ad verbum *Menag*.

Ibid. Καὶ γυμνοδέρκῃ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando secutus sum. *J*.*M*.*G*.

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum sic scribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac saepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J*.*F*.*R*.

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendosus videtur, vett. Codd. inspiciendi. F.G.

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque desidero; nam recte ξυναχρήσασθαι cum accusat. construitur vid. *Herodian*. plurib. locis, atque *interficio* significat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines solent. *J*.*F*.*R*.

8. Ξηρᾶ] I. e. ἀστρώτῳ, *sine strato*. F.G.

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. F.G. Frustra. Nam vulgatum praestat, nec *luto* etiam conspersum requiritur pallium, sed ἄση *fastidium*, hic *squallorem* luctui proprium significat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J*.*F*.*R*.

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλῳ. F.G. Ne credas Lector, qui scis composita Atticis communia. *Aelian*. IV. 8. παμπόλλας μυριάδας. *J*.*F*.*R*.

13. Παρέχον] Forſ. παρίχοι adjecerat *Geſn*. Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ ὑ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' ἂν ὁρῶν ἐμὲ τ πολλῶν εὐτελέστερον ζῶντα, τὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, ὐ οὐκ ἐκείνυς; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τ πολλῶν ζῶντα δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, ὐ ἄπορως. Διαφέρεις γὼ ἐδὲν σὺ τ πτωχῶν, οἱ τ ἐφήμερον τροφὴν μέλαιτᾶσι.

ΚΥΝ. Βάλει ἦν εἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγ, τί τὸ ἐνδεὲς, ὐ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' ἦν ἱκανὸν μὲ ἑκάστῳ, ὅῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τ ἐκείνυ χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δὲ, ὅῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τ χρείας, ὐ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. ἐδὲν γὼ αὐτοῖ ὅ, τι ὐ τ χρείαν [b] ἐκπληροῖ τ ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' ὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθὴς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα ὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίν ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus *&* *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sic iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine ὐ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ὐ.

habet *Guiet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius ſit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deſiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. F.G. Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις· τί ποθ'. Ἵς' ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum* ? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [c] τ̃ σκεπόμμον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ἂν, τὼ ϖόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἔτως ἂν [g] μάθοις· τί ϖοδῶν ἔς' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ἂν ϖορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ ϖόδες, ἢ οἱ τ̃ ϖολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μὲ δὴ ϖόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον ἀφγκείμενος τ̃ ϖολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τ̃ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ῥώμη γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ ϖόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, ὥστε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια ϖανλαχῆ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ϖοιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν ϖροσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ ϖονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων ὄντως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τ̃ βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ̃ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμμον marg. *AIW.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἦν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. B1. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰη εἰ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *H1. 2.*

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid intercideri; nimirum εἴη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἴη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἴη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τοῖς θεοῖς γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἀδένδρου μετέχεις αὐτοῦ, ἀδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γοῦν ὕδωρ, ὅπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ ἀδὲν κρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γοῦν [b] παραρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, ἀδὲν ὑποδεέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλεσκευασμένα. καὶ γοῦν αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ὄντι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κάπειτα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, vire divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnige-

na-

[a] Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde est. [b] Παραρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἴη καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὅτι τραφῆναι δέομεν, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτριβῆσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite consideratem. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipſe rapiat, voret omnia, non quae prope ſint ſolum, ſed etiam remota, parata infirmis ipſe robuſtus, idque unam ipſe alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipſe: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid ſanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? ſi quis eidem huic menſae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appoſita ſunt, ſibi delectum, idque ſuae neceſſitati ſufficiens, decenter edat, & hoc utatur ſolo, reliqua ne quidem adſpiciat, hunc nonne judicas ſaniorem, & meliorem iſto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hoſpitio excipienti ſimilis eſt, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robuſtis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, ſed ut iis quisque, quae ſibi proxima ſunt, & inter haec, quo ipſe tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime ſimiles eſtis, uti poſtulantes omnibus, & quae usquam ſunt, non iis modo, quae prope vos ſunt; non terram, non mare veſtrum ſufficere vobis arbitrati, ſed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina ſemper praeferentes domeſticis, & pretioſa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia eſt: qui in-

οἰεσθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόῤῥω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων. ἔστω ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. [d] Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ὀπλεξάμενος, ἱκανῶς [e] ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο εὐσχίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παραθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτῳπερ ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοικότες, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἅπασιν ἔχειν, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων. καθόλου δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

c Δι] Δει *Fl.* *d* Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὁ tantum *Fl.* *e* Ἔχων] Forſ. ἴσχον *Geſn.* *f* Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis*, ſi multa deglutierit, *futurum ſit ut enecetur.* *F.G.*

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γοῦν δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, διὰ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γοῦν, εἰ βέλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπεδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἄξια ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ διαφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἃ μόνον ὅτι πλέοντες ἀπόλλυνται διὰ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις διὰ ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, διὰ τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρᾶ οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τὰ χρυσᾶ, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ὑπὸ μὲν ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ ναυλοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum molestias & mala habere, quam sine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretiosi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miseriam aerumnamque contingunt. Considera enim, sis, optabile illud aurum, & argentum, domus sumtuosas considera, vestes considera summa industria factas, considera quae istaec consequuntur omnia, quot sint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin sanguine potius, & morte, & quanta strage mortalium? non modo quod navigantes propter ista multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: sed quod toties de illis pugnatur, quod insidias sibi propter ista struunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis suis conjuges. Ita puto auri caussa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque ista fiunt omnia, cum tamen pictae vestes nihilo magis foveant, & fastigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque somnum suaviorem eburnei lecti praebeant: sed saepe videas eburneo super lecto, & pretiosis in stragulis, beatos illos somnum capere non posse. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, sed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris caussa homines & facessant aliis, & ipsi sustineant? cum ita facile sit illam curare

[a] Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. M. du S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἰπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chrysostomus in Diog. sed e tyrannide p. 90. J. M. G.

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδόν. F. G.

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inspecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. du S.

3. Νὴ

tare cupiditatem, niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐκτεῖναι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις [b] χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτούς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκειστε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, [c] μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ καλάσκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναιλαι γοῦν βάπτειν, οὐκ ἐσθίεσθαι μόνον τὸ τῆς πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γοῦν πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τις κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὴν δὲ ποικίλων καὶ πανοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίου βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, οὐδενὸς γοῦν δέονται. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *Ceſa.* Bene; ſed jam non opus. *d* Θηρίου] Εἰ θηρίου *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic mutandum; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων καὶ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δεόμενοι πλειόνων αἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν ἀπορεῖν γυμνόν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ὁ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γοῦν ὁρμήσειεν, ἀπανταχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι που ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο σφίγγειν [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

[a] Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. [b] Τοιοῦτον] *Fl.* praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. [c] Καὶ κρατεῖν] Et ſic *Fl.* cum reliquis. [d] Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. [e] Μόνον] Μόνῳ *Fl.*

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus', Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' οὐ μόνον τῶν Ἑλλάδος ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυομένου, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο σφίγγειν τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ὃν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τῆς θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλούμενοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὥστε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳδίως πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* [g] Ἵππων] Ἵππου *P. sola.* [h] Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος *Fl.*

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς εἶναι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J. J.*

40. Περιιέναι τοιοῦτον] Etsi εἶναι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος *M. du S.* est.

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῆ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτεῖν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι, καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῷ μὲν τινα νομίζεις εἶναι καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῇ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ εἶναι τραγῳδῷ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ εἶναι οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸ αὐτῷ αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲν δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστὶ, καὶ ὅσῳ[b] ἀπεύξαιντ' ἂν ἔτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus aequo habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detritam gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, si recte habet, sensu plane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut assolet, sed *quod pudorem incutere valet*, hic necessario significat, sed sanum esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅσῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον.] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀπαιδέστατον superlativo quasi gradus quarti ex ἀπαίδης. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης est ἄωρος, ἄτιμος· quae si sequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxuriosi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀπαιδέστατον vel ἀσιδέστατον. *J. J. Weist.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Πρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δῴη τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite versum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis olent odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δῴη] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῖν δὲ] Al. ἡμῖν δὲ. F. G. Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μεταπίθοιτ', καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae facitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dederunt

ratur, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam illi sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: causa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, *ut* qui male

καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη πολὺ πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους οὐδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς οὐδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὁποι περ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγους ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τ' εὐδαιμονίαν εὐδενὶ τῶν γιγνομένων χρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μελατίθεσθε καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

c. Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *F.* male. Prius cett. d. Ὑμῖν δὲ] Ἡμῖν *Ht.* & 2. male. e. Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *F. V2. Fr. H. B.* male. f. Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν *L.* vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθε & ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύομενοι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλεύομαι pro βουλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis marginem Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλευόμενοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μελατίθεσθε autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴπερ ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅστις γε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεῖοι ἀποδοκιμάσαντες μελατίθενται. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγους καταρχοῦντας ὡς σωτῆρος & σωτηρίους, εἶτα ὠθοῦντας ὡς κρείττοσι, καὶ μελατιθεμένους ῥᾴστα πρὸς τἀναντίον. Lucian. Jov. Conf. c. 10. εἰ μὴ μέλοι σοι ἐκτίσαι, καὶ μελατίθεσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. Galat. I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττεσθε, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποῖ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, ἐρεῖτε ἁπλῶς μέν, ὅπουπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δέ, ὅπουπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. ὑφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν ὑμεῖς γε ἵπποις βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἵστε δ' οὐδαμοῦ πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus*: per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati*. Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

[a] Βουλευομένοις] Βουλεύομαι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. [b] Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *F.* & *V2.* [c] Φαίνεται] Δύναται G. [d] Ἄλλων] Ἄλλας *Fl.* [e] Πεσεῖσθε] Πέσεσθε *Fl.* Πίσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλεύομαι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύναται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *F.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum *P.* haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομῶντες, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γοῦν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] ὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μῦτοι καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί ἂν οὖν ἔτι τολμῴης περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omisit *V2*. g Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *H2*. h Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solan.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *V2*. abest ὐ nihil juvat. *M. in S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel εὐδαιμόνων omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὰ σολοικίζοντα δεινὸς, ὅτῳ καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Οὐδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὰ

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

LYC.

1 NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τεθνήξεται. Sed recte ψευδοσοφιστὴ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆράγε] * Βυλόμεθα ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λυκιανὸς βυλόμενος † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ ἀφ' οὗτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ὠνόμασεν. ἐπιτηδὲς δὲ ὁ Λυκιανὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὰ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμεθα] Lacuna hic est in V. Deest nempe εἰλίγχειν, aut simile quid. *Mdn S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ ἀφλύσωμεν τὸ ἀφάλογον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθνήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατθιζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligi-nem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίθησαν ἀφ' τὸ ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo.* Quæ locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magister*, ὅτε εἰ-

πῆς

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

ὕτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἢ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γ' ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν γ' ἕτερον φωράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, γ' ἐλέγξαι τ' ἀγνοούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἐλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, ὅ γέ σε φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμενος male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ὲ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πης ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι ὁ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ὁ παρῆκται, ἄρτι ἥκω, ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam*. Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni*. Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, caeterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Attici, ut infra videbimus. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς bis, dum in verbo διέφθορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑπογύου significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, γ' νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτην ἐγώ· γ' τύννομα ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκυστον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συμπαρίζει, τῷ παρωχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα ἐν τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγώ· γ' τῷ δή, ἤδη δύο γενεαὶ ἔφθιντο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰ-

κοστὸν ἔτος ἐστὶ. γ' τῷ μέλλοντι, εἰ ὁ δοκεῖ ὁ Λουκιανὸς εἰς τοῦτο ἀπαρέσκεσθαι, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, οὕτως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, ὅσον λοιπὸν ζήσομεν τ' Λουκιάνειον σολοικισμὸν, τ' λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum*. quae & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* Aug. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae sororis suae filio tantum quod pueritiam egresso, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores navis Alexandrinae, quae tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum scriberem, tantum quod existimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260 ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμενον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμενος. *M. du S.*

17. Ἐπισάμενον] Ἐπισάμενον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλανοῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ κἀγὼ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲν λέγω, κἀγὼ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δέ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲν ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μὲν, τινὰ δὲ, εἰ ὁ Λουκιανὸς λέγει, σὺ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ὁ τῶν ῥητόρων διδάσκαλος. Ἔπειτα δὲ ὁ αὐτὸς ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδείκνυς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ κῆ ὑφαινῶν· κἀπάλιν ὁ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ὅτε ἐξηλέγχει τοῦτο ὁ ψευδοσοφιστὴς αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστὴς qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ καθαρήσαντας. Ibidem in eodem: δέδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴαν φιλίαν προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἴτιά τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαῖον. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* κῆ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριψι, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δωήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελπλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατδύνθειησαν αἱ ὁδοί μου. Παρελπλυθότι δὲ ὡς τὸ Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προαιρία. κῆ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δωήσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δωήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth.* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὄφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοντα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ σεσολοίκισται [b] τετραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ προΐθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἶ-

b Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. Bt. &c.* Τριπλῆ *Fl.* c Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ προΐθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν ⟨σὺ⟩ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, εἶπεν προΐθι φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισὴς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *J.F.R.* *Gesn.* sic voluit.

29. Ὅλως ἀρτιγενειους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγεννήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρων, inquit, ἅμα ⟨καὶ⟩ τὸ ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτήν τε ⟨καὶ⟩ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἡτ' ὀλίγη, τήν οἱ ἀρ' ἔτι ⟨καὶ⟩ ἐν λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero:*

Inde fides leviter posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυσώσως *in fimis fabricatus.* *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἅμα ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγεννήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκαλον γοῦν ἆθλον οὐδὲ τοῦτον ⟨τὸν⟩ μικρὸν ἐκτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τὸ ἆθλον εἶση ἀναγκαῖον τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἁλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γὰρ ⟨ἐν⟩ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχωσι. *Ammonius:* ἆθλον, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸ ἀγῶνα δηλοῖ, ἀθλητέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Σωήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses.* Sic interpretare. Ut σωήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset σωῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen σωήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solœcismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Σωήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecistem, ut, quandoquidem male sequatur praecuntem, id est Solocciśmos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν soloecum pronuntiat Scholastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὼ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic Fl. & P. Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγώς, τοῦ λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸν λαγὼν μετὰ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. V.

* Νῦ] Νῶν prave editum ante, & erat νῶν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῶν utrobique editum sit. M. du S.

46. Κακῶν] Κακὸν. F G. Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. J. F. R.

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς εὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μετὰ τοῦ ν, λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωαρπάσειεν ἡμῶν καὶ εὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι. Ξενοφῶν δ' εὐ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ ἐ θέσπεσιος, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ νεὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, ὅτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐ Ἀμύκλῳ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω. παρὰ πλησίον προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ὁ Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲν βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες εἰλίποδες. εἰσὶ δ' οἱ ὁ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν παρεσπαμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὡν λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μιᾷ ληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναος, κάλως, νεὼς, κάλως. ὅτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἶτα ἐστὶ τὸ μὲν Ἰακὸν λαγὸς.

Λαγὸν ταράξας πείθει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ παῦκα λαγωὸν, εἰ μέν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὸν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί. *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ος *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὸν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* παῦκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: ἀνέχων τὸν λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύρῳ. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος δὲ ἔτεκε τὸν λαγών. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐστὶ δὲ ὁ ἄνδρα τοῦ εὑρίσκειν τὸν λαγὼ ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Ἀετὸς δὲ ἁρπάσας αἴσιος ὡς κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, θεμιθέειν ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, διὰ τὸ ἀγορᾶς θέειν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξαι; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* J. G. G.

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

sed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te instribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum est. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἐλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τὸ ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J.* V2. & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, nisi Atticae dictionis & elegantiae gnarissimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obscurum, ea politarum animadversionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, se multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum summo desiderio exspectet similes, quorum salivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque se praedensissimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noster hoc verbo tam simplici, quam composito, ita utitur. Sic in *Quom. Hist.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ομηρ⊖) ἔθηθεῖ τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμεινον ἦν ἐφ' ἵππου ὀχεμένῃ τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἑρμηνείαν παρεῖναι συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ στέφανον ἂν οὐ κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιθεῖ. In *de Merced. Cond.* c. 24. post med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demosthenes* I. contra Philipp. συμπαραλείπετε ἄνω καὶ κάτω. nisi quis malit (ita certe ego suspicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi sumitur) *pone sequi, comitari:* apud Demosthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur sensus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienses suos Orator, *Vos si Philippum audieritis agere in Chersoneso, illuc decernite auxilia; si audieritis in Pylis, illuc; sicubi alibi, una cum eo circumferamini sursum, deorsum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Αλλ' ἐπὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & ἀναθεῖν *Saturnalib.* c. 7. Αλλ' ἐπὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & Αναθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. post med. Τὰ τῆ ἀπολαύσεως, εἰς ὅπαν Αναθεῖ τὸ σῶμα. At ne quis ipsum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis usurpatum, desideret; ipse Lucianus in *Pseudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἔδει δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἑσπέριον νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accusato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Aristophanes* ita in Vespis pag. 458. edit. Genev.

Αλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiasten* in Εκκλησ. vs. 109. Οπου ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κἀλαύνεται. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata sunt exempla, ubi θέειν, ejusque composita per contractionem usurpantur; quasi contendere velim, tantum per contractionem usurpata haec reperiri; sed ut pateat, promiscuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere usum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi usum ponit; Ενταῦθα κατέμειναν, ait de Assyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ Φρύγες τοῖς Μήδοις ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas sita est, quod cum μεθῆκα dixisset θεῖν, addit, quod sensum perturbat, & alio pervertit; est enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem sivi*, aut *permisi*, quod sane optime θεῖν admittit; *sed leporem e manibus elabi sivi*, quod additamentum θεῖν respuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Constantinum) χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen scriptum est, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θανεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixisset *Sophocles*, ut vidimus supra. Licet *Pausanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ εἰσὶ λύκοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo institutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷς χωρία φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐκπετάννυε ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ. Quae male sic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic casses visu difficiles tetendisses, quo in vehementi cursu ipse seipsum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere institerint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido cursu ipse se in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τὸ ἄγαν παιδείας διέφθορας] *Corruptus es vel periisti.* passive. cum tamen hoc verbum proprie perdidisti significet. Sic sane docuit *Moschopulus:* διέφθορ⊖ ἤθ⊖ τὸ Αμφθεῖρον, ἐ τὸ Αμφθαρμένον. Αριστοφάνης ἐν Κώραις· διέφθορ⊖ τὸ ὅρκον. Μένανδρ⊖ Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρ⊖ φρένας ἠλὲ διέφθορας, (id est, διεφθάρης τὰς σεαυτοῦ φρένας) ὅθεν εἰ διέφθορες αἷμ' εἶπεις ἀτεχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus:* Διεφθορὸς αἷμα τὸ ἁμαθῶν τινες ἰατρῶν ὅτω σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non satis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφελὼν πολὺ τοῦ διεφθορότ⊖ αἵματ⊖. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ κεχεκτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἐ χολὴν τινεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτεύτεον. Διεφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων⊖ ἀργαιοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Josephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καταγνῶναι. ἐὰν γὰρ πρόσῃν αὐτῷ τὸ τινά.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας κατενόησα. ΛΥΚ. Καμὲ τοίνυν εἴσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Fl. omisso καταγνῶναι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεσιν] Ἐπειδὴ φησι δὲ πρόσεσι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τούτου χάριν οὐκ ἔγωγε τὸ σολοικίζοντα. V.

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. V.

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Synesius*: Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν, *nisi judicent qui corruptis sunt judiciis*. Audiamus nunc *Thomam Magistrum*, qui in diversa est sententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λουκιανὸς ἐν τῷ Ἡρακλέους Ἀσκληπιοῦ Ἀφωνόγωνι· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὅσας τε μὴ κτὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ ὁ παρακείμενος ἐν χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἰκὸς διεφθαρκώς. *Joseph.* ἦν δὲ αὐτοῖς ὁ τῶν διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς στωμυσμοῦ. id est, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἑρμηναίαν αὐτῷ διεφθορότα passive. Utraque significatione utitur *Philostratus*. In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνῃ ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id est, corruptum esse. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βάλλεσθαι ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Jussit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod sibi filium perdidissent*. Idem in *Polemone*: Φοράδην δὲ ἐστέφοντα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τῶν ἄρθρων. Et in eodem: Ὁμοιά δὲ τῷ μειρακίῳ Οὔαρδος, διεφθορὸς ὑπὸ τῆς κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ᾀσμάτων. quod active & passive potest accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes*. *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεσιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expressit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem significet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie sit, exigere post se accusativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεσιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus sum, quod e scholio irrepsisse arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo insit stribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intransitive positum sit, absque casu accusativo, contra usum Atticorum. Parum obtemperatum hic esse Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, satis ostendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc est, *nutrices lactentium* ut solœcismo solœcismum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moschopulum*, quorum haec sunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ἔτεκε, καὶ θηλάζουσι τὰ τιτθόντα ἀμεταβά-

tos. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati absolute*. Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡσθεῖσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit*. Et *Philostratus* Sophista in imaginibus, λέγεται ἓν περὶ τοῦ θηλεος θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτεκε. Et *Lysias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium*. Nec illud male in sacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν οὐκ τῶν τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem secutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τοῦ ἵππου θηλάζει εἰς τὸν πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum instar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὠφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι κελεύω τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύησειν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζειν ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lysias* in supra posito exemplo. Interpres hic a vero longissime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et sane apud idoneos auctores, Aristotelem, Theophrastum, Platonem, Demosthenem, Isocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philostratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione passiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῷα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε δίδοντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantissime vertit in libro de universo, ut omnia: *Deorum vobis initium statusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*laetent*). Aut si ne nunc quidem me stribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*crescentes*) pueri soloecismum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus nostrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum esse ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὃ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ κ' τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσας *Fl.* omisso ἤ. c Παιδία] Παιδεία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμμα γὰρ ἔδει εἰπεῖν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὤφειλε γὰρ ὁ τὸ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τὸ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σεσολοίκισαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἄν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τὸ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττου). *V.*

In altero *Vossiano* sic: [ἂν] ἰστέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τὸ ἂν ἐκφέρουσι). ὃ γὰρ εὑρηται ἔξω ἂν, καὶ ἐρῶ ἄν. Διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἄν ἔν τε τοῖς ἐνεστῶσι καὶ παρακειμένοις, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν, μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὲ ὄνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. sequens, in quo refelluntur quae hic prave observata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc scholium existimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & consumtos sinu recipiatis. Sed pro *status* in hoc loco legendum est *satus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, sed originem & causas originum. Et sic legendum esse, ex Græco satis constat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *satus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum est, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum salaciamque Cœli satu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum satu orti estis, attendite. Tuscul.* quæst. lib. II. *Cultura animi Philosophia est, quæ extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad satus accipiendos.* Idem de senectute: *Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur castigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Est tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroastri*: μὴ σύγε αὔξανε τὴν εἱμαρμένην. *Synesius* περὶ φαλάκρας passive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσίν εἰσι νεκρὸν, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξησι, id est, crescunt. Active autem, ὅτου μὲν οὖν κἂν αὐξήσειεν ἡμῖν ἐν τῇ πόλει τὸ τῶν ἐξωλεστάτων κατάλογον. *Synesius* idem περὶ προνοίας: αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βιότου πολύπονον. Id est, *Herculem alit & auget industria.* Interpres Græcus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem est reverentiæ sacræ scripturæ, quæ his superstitiosis Grammaticorum & Atticorum legibus semper soluta fuit. Magnus *Erasmus* in illud Apostoli scribens quarti ad Ephesios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere significationem quam neutralem. Sed praeter superius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controversiam bis capitur active. Is est in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε ὅτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, ὅτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quæ subjiciemus exemplis, passive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloss.* II, 19. II. *Thess.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Josephus* in quarto antiquitatum: Πολλῷ μᾶλλον αὔξειν καὶ φύειν. *Thomas Magister* sentiens cum Ecclesiasticis scriptoribus dissentit a Luciano, quem operæ pretium est audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείᾳ οὐ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τοῦ πατρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥώμῃ· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ἠύξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δέχεται· καὶ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὕκουν ἐπείγεται καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν esse augere, facere ut aliquid crescat; interdum tamen accipi pro crescere, quod unico ex *Aristide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi passive pro crescere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* sententia. Tu vero, quisquis Atticus esse voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, passive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametsi elegantissimus scriptor *Josephus* in secundo ἀρχαιολογίας passive dixerit, καὶ αὔξονται τοῦ πάθους. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rursus passive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξήσε. Nec nobis obstare debet unius *Aristidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̃ σολοικίζοντα, κ̀ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ οὕτω.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, κ̀ οὐκ ἤλεγχε τ̃ ἁμαρτάνοντα.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτεκες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιοῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τ̃ ἐρωτικῆς περαίνειν. pro πέρκινε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloecismus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἅρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̃ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̃ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ἁ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τ̃ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ· Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὐκ Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτε τὸ τινα σημαίνει. ὅτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̃ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ἁ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτων, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̃ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̃ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινα *ſignificat, neque* ἅ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου· Ἐστὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντ̃ δέ τινο̃, πηνίκα ἀποδημήσεις; εἶεν εἴπῃς μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὥσαύτως ὁ τὸ τηνικαῦτα κ̀ τὸ τηνικάδε, κ̀ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὀ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρ̃ βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἐκέτι ἡ ἀνθρώπων ὁδός. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει ὁ ἡμᾶς αὔριον κεῖσ̃ τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τ̃ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικόν· οἷον εἰπόντ̃ τινός πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς ἔωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus dici, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̃ Σωκρίτην, πηνίκα εἴη ὅτε τ̃ σκηνῆς ἠλάθη, τ̃ δὲ εἰπόντ̃, ὡς μεσημβρίᾳ τυγχάνοι ὄσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσ̃ δέοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̃ ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τ̃, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσ̃ δέοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, δηγήσῃ τὰ περὶ τ̃ μελαβολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ δαιμόνιε, πηνίκα παύσε̃ ὕτως ἀμελῶς παροφώμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ὁ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμεναι, κ̀ τὰς κόμας ἀναπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ὁ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμού-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοί γε τ' ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξειστι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τ' σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρῳ δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, ὡς φῄς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἥμερον, ἐνεστῶτος γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ ποτὲ ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνηκότος. *V.*

† Ἥμερον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγομεν, τὰ τοῦ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνηκότος. *M. du S.*

μενοι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum spatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriæ legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ' πόλεως ἔθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ὕστερον ἐκ τ' πατρώων ἐκστήσῃ, *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὅς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένωμαι τ' πατρώων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πάλλικοὶ φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὧν ἐμοὶ πάλλικὸς φίλος. Pro *Thomanis* facit Lucianus in *Timone:* πάλλαν, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμὴν πᾶσαν ἐπέρεμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe post, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀμφάλλειν ἤρξατο. Et *Basilius* contra fœneratores: Καί ποτε ἐκ πάλλαδος ἀπεμνήσθη φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἔθη τὰ τ' πόλεως, πάλλικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium est & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πάλλικη, πάτριος, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πάλλικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἔθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, præsertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξέβαινε τ' πατρώων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur ἀπεστὰς τ' πατρώων προσκυνεῖν ἠξίου, καὶ δαίτων τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν, abusus est pro πάλλιον. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæsare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ' ὑπατείας ἐκ μὴ ἀναγκαζόντα, μήτε ἐκ πατρώων, μήτε ἐξ ἀπογορίας τινὸς, ἐκσῆναι. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriæ, neque ob aliquam culpam eo sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρώων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις'. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κε &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἔθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλλέως τ' Ζαμόλξιδος, τ' πατρώων ἡμῖν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ' πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ' ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τ' πατρίδος, ὡς τοῦτον τ' θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστι, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab ingrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab ingrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab ing

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπατριώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosae*; (ebriosus) *Ma-*

a Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοήθης γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ οὕτως ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων· Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. οὕτω πάτριος, καὶ πατριώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' οὐ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Chr.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπατριώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μου vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγοιεν. Ἄρχιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μέν τοι ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δύο δὲ λείπεσθον μόνα μηχανὰ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτου Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γάρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ πατριώτης στολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ στολὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο πατριώτης οὖσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἄνευ τῆς σὺν λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coæqualis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris ætatis scriptores dicunt *civis*, *æqualis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallæ*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis, quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μέν τοι Εὐριπίδης που λέγει ὦ ξυμπολῖται τῇδε βοσκούσῃ χθονὶ καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & hæc vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους. Et *Ælianum* III, 24. Νεανίσκοι τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεωροὶ συμπολῖται κακούργοις συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες· Λῃσταῖς περιπεσὼν μετὰ τῶν συνηλίκων βοῆς γενομένης ἰδοὺ ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, οὓς δὲ ἀπέκτεινε. Quæ vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέται· Τοὺς δὲ προκριθέντας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν καὶ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolæ *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolæ ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cythæronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαίρων οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον πανσέληνόν με οὐ σέγε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν, καὶ μητέρ' αὔξειν καὶ χορεύεσθαι. *Dies crastinus haut abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitiosa est ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης] Solœcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση, τῆς μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τῆς κόρδακος ἕνεκα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρεσβύτης φίλοινος μεθύση. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς λώλου μελέτῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἑπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικῷ μεθύων λέγε καὶ μεθυστικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρώδου βίῳ· Ἑώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρῶντα.

НБ ОНУ ім. І.І. Мечникова

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-8 ἔφη, [f] λήψεσθ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρῳ δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀλλὰ τῷ [e] δύο μμ. ὑκῦν, [f] λήψεσθ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

b Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. Α1. recepi. Λέοντας Edd. c Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. d Πάρεστιν] Παίρεσιν Fl. e Δύο] β Fl. f Λήψεται] Bene ſic Fl. Fr. P. &c. Λήψεαζ male J. cum V2.

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἑνός. M. V. Idem Schol. in altero V. [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον· Λῆμμα ἀλλ' ἑνὸς τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύουσα ϛ μεθύση. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος. Idem tamen XIX. πῶς γὰρ μέθυσος ϛ πορνοκόπος πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μέθυσος dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος· ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μεθυσος κὴ πάροινος dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυσικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗ δ' εἴρηκεν ἡ μεθύσῃ Ἀλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μεθυσὴς εἶναι θέλεις, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρῳ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Solœciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρῳ δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὸς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam praeſentis in augmento praeteriti geminatum praeter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ ὠφέλημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi praeſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενέστερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείῳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλώσεως· Καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κάτιχε, inquit, λῆμμα κὴ σθένος θεοσεγές. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ϛ προθυμίας ἀσάρθρους. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρεψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναία μὲν τὸ λῆμα, συνετὴ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λήμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ϛ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς ὠφέλημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλώσ. Δεῖ δὲ πόνου πρὸς τὴν τάχει ϛ λήματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſaepiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ ὠφελήματι τῆς ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλώσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ ὠφελήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος ϛ ὠφέλημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστιν τῷ δὲ σὸν ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χῆμα ϛ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πεποιθότες. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pecturis. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κοὐκ ἐν ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἧκεν τόλμαν κοὐκ ἐν ἀνδράσι τὸ σόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι ϛ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, κὴ ἀνδρείης ἐστρατεύετο ἡδεμιῆς ἐούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν κὴ ῥώμῃ οὐκ ἔοντες ἦσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μιῷ impreſſum eſt.

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, προσεισιν ὁ μείραξ ὑμῶν φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν παῖδα διώκεις. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν παῖδα ἀφαιρήσεται. Ὁ δὲ, λήψεται.

quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſumſit*. *V.*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ἐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς *λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Δεδίττομαι] Τοῦτο ἐνέργειαν ἐ πάθος σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. *V.* in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici *μμ* lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμα unico *μ* dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Ἀημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλώσ. Ὡς μὴ καταφορον τὸ λῆμμα ποιήσειε. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ καταφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λημματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τοῦ γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν' ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῶν φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ἡ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Domonactis*: Ἦκεν γάρ τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ἐ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, καὶ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμα· μειράκιον δὲ ἑδέτερως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ μειρακίσκη μὲν Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πιωθάνη γὰρ ὠρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐ ταῦτας μετά σου τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ νεανίσκε οὐκ ἐᾷ τὴν μείρακα μεθεῖν σε ταυτηί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠφελέλεψας τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ἐ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ. ἡ μὲ κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μεῖραξ ἐ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττεται· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puellae & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνεναζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδέχεται αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ἀπαλλάττων, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲ τὸν ἔφηβον ἀπαλλάξας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ἐ βουλῇ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt, συνουσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τὸν κιναίδων ſcilicet reſpexit: quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſolœciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* L. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτλιτίζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δε-

ſummiſſimus ; Lepidum , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Excpello ; (Exire volo) Quem* , inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ δ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινα εἰπόντα, ᾗ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα, ἐκ-

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλὴ. τὸ δὲ κορυφαῖον ἡ δίκη) ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ ἐξαγριαίνω ἕτερον δ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Δεδίττομαι τ ἄνδρα, ᾗ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod δεδίττομαι poſuit pro metuo , cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Δεδίττομαι τ δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, ᾗ ἐκφοβοῦμαι ποιηταῖς δ λογογράφοις. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι ἐκφοβῶ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος δ' Β. Ἰλιαδ. Δαιμονί' ἔοικε κακὸν ὡς δεδίττεαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat δέδοικα poni pro metuo , δεδίττω autem eſſe terreo. Δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, δεδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συνταττόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι δεδιττόμενος. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ δεδίττεαι *ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ δεδίττεαι ἀκμὴ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὅτοί με, ὦ Ζεῦ, δεδίττονται. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τ Κέρβερον ᾗ δεδίττεαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ δεδιττόμενον τοὺς χειμῶνας , ubi aliter *deterrum : Μηδὲ δεδιττόμενον τοὺς χειμῶνας* , ubi aliter *deſiòta metuentem* legitur. *J. G. G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus,* ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε· Τελοὐταιόταλον δὲ ἀδόκιμον, ὡς δ κορυφαιόταλον. Idem alibi : Οὐ κορυφαιόταλον δεῖ λέγειν , ἀ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει ᾗ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ δ ὁ Λεκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιόταλα οἰκοθεν ἔχονλα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica : Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιόταλον, inquit, ἐπεκαλυψάμην σὺ ἐμὲ φαῦλε Φαβωρῖνε. λέγε ὃν κορυφαῖον. *Suppuduit me eum κορυφαιόταλον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατάταλον a *Thoma* memoratum κορυφαῖον. Simile huic eſt ἐχατάταλον a *Thoma* memoratum κορυφαῖον. quod in *Polemonis* improbatum, & κεφαλαιωδέσταλον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολωτην· Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὧν Περπέννας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιόταλοι γὰρ ἦσαν οὐ καλευμένοις δ τιθηναῖς ἤτοι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπίθι δὲ ἦν γνώμη τοῦ κορυφαιοτάτου τ προεστηκότων τ ἀριστοκρατίας αὐστηρὰ δ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* ἐμπελάγησαν δὲ οἱ κορυφαιόταλοι. Idem in VIII. Ἀλώσ. ἐμπελθόντων ἐξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce , ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo , *Juſtin. Martyr* in Ἀπολογίαι ad gentiles , & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιόταλα τοίνυν ᾗ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μέρος πεπραγμένων δεδήρωται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιόταλον. quod eſt ſupremum omnium. *J. G. G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum

a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide *Συγſρ.* c. 34. Serio enim , & ut probam adhibet. Nec ſolus , ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes , id fecit. *M. dis S.*

92. Καὶ ἐξορμῷ δὲ] Ἐξορμῷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor , ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo , impello. *Moſchopulus* : Ὁρμάω ὁρμῶ , inquit, τὸ πορεύομαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τ ἵππον τ κύνα καίτοι χρηστὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem opere : τῶν Τελαμῶνος ἐξορμώντος τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam : Κλήθρων ἐξόρμα· ἦν γὰρ τιν πομπαῖς ἀντήσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus : *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξώρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἔφασκεν ἐξωρμηκέναι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν , & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus* , quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis : Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰσηρίαν. Quicat : Παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους δ ἐξώρμησεν. *J. G. G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει ᾗ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto : Ταῖς μὲ ἄλλαις γὰρ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτης δὲ νῦν τ γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus : Ἀνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσιν αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſiſperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἑαυτῇ καλεσκευάσατο ἐπιπολῆς τ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν , ἀλλ' ἐνίας δ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα ἢ ἄπτεται λόγου ψαύουσι τοῖς στίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπιπολῆς ψαύσασα τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντῃ διὰ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς : quod etiam apud Dioſcori-

ἐκ δ' ὑπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ δ πιθάκνης. λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, καὶ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, περιέστην αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέστης ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, καὶ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ τοῦτο λαμβάνεται. *V.*

98. Περιέστην αὐτὸν] Ὑπαγαγόμην γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ μετῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιέσταί τινα περιέχειν. *V.*

Idem Schol. in *Vossiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περιέστη δηλοῖ τὸ περιῆλθε αὐτοῦ. πῶς δὲ εἷς ὢν περιῆλθε αὐτὸ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἡμφισβήτει, ἀλλ' ὃ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τοῦ πυκνοῦσθαι ἡ δοκίμη χρῆσις τῶν Ἑλλήνων οἶδεν. *V.*

In *Voss.* majore sic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ὄχ, ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. *ὃν συνεδικάζετο ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἡμφισβήτει.

* Οὗ] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὃν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & passim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὑπιπολῆς λέγουσί τινες οἱόμενοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ὑπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἄνευ τοῦ ἐκ προθέσεως ὑπιπολῆς. *Thomas* est in eadem sententia: Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ὑπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τοῦ ἐκ προθέσεως ὑπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ· Ἐπειδή σοι λαβὰ βραχέων ἐξ ὑπιπολῆς ἀπεκρεμάμην. Θουκυδίδης ἔκτῃ. Λαβὰ τὸ ὑπιπολῆς τὸ ἄλλου εἶναι, de Epipolis agens Syracusanorum loco, custodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in secundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ὑπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J. G. G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Jussit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *composuit.* In hoc enim videtur soloecismus esse, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie sit ordines instruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in secundo: Ἐπὶ τῶν νεῶν τοῦ Ἰσιδος ὅπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τὸν ξένον ἁρμῆσαι. Idem in eodem: Ἐπὶ τὴν χίμαιραν τὴν κάμηλον ὃ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ὑποπτεῦσαι. *Diodor.* saepe συνέταξε pro jussit, & συνετέτακτο pro jussus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus instruendis, ut *Xenophon.* Apud *Josephum* ἐπιβουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id est, *insidias ponentes.* Lucianus alio sensu in *Asino* dixit: συνετάττοντο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus sum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ἀποβάλλειν τὸ νόημα, *paratum subjicere nomen.* Demosthenes ὃ συντέταγμαι *non sum paratus, meditatus, instructus.* *J. G. G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπιτάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περιέστην αὐτὸν] *Circumstiti ipsum.* Manifestus soloecismus, ut docet *Thomas*: Μὴ εἴπῃς περιέσταμαί τινα. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περιέστη; ἀλλὰ περιῆλθον.

Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ περιέσταμεν τὰς ἐπιστολάς. *Laërtius* in Menedemo parum Attice dixit περιέσταμένου αὐτόν ποτε Κράτητος. Περιέσταμαι etiam fugio, vito significat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιέσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν. *Non secus ac rabiosos canes fugiam, & vitabo. Joseph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite secundo: πρότερον ἠδόμην τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ νῦν φεύγει ταύτην καὶ περίσταται. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῶν τοῦ λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι ταράξωσι τὸ πλῆθος. id est *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui sequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περίστατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περίστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Casaubon.* ad Athen. Animadvers. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chrysostom.* in epistolam ad Titum orationem sextam. *J. G. G.*

1. Ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ significat, una oriebatur, nascebatur, sive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ significat, una interibat, atque dissolvebatur. Διακρίνεσθαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demosthenes: Εἰ μὲν ἐν τῷ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διεκρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ὃ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τοῦ ἠγωνίζετο, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὁ φαμεν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δεῖνα τὸν δεῖνα παρεξετάζειν, ὄχ εὑρηται παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡραθεωρεῖν. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη δ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chrysost.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡραθεῖναι νῦν ἀλλήλοις τότε κατερραυμημένα ὡραῖ· πολλοῖς, τότε πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more soloeci essent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio serio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi mista; Non igitur*, inquit, *mistus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum esse; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γέν τι λεγόντα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρῳ δὲ σπουδῇ διηγουμένῳ τί τῶν ὀπισχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. καρῆναι δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ὃν παίζων αὐτὸν εἰρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ νῶϊν ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τετέσθαι ἡμᾶς, ἀλλ' ὄχ ἡμῖν. *V.*

† Εὐθεία] Εὐθεία καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expressus. Sed adscripsit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ absurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio se refinxisse

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φαμὲν γυναικὶ, ἐγὼ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῶ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶ ἀτίμως, καὶ μὴ ὕβρεως. *V.*

testatur *M. du S.*

§ Οὗν] Ita ex V. restituit Idem, in editis erat τῶ sine sensu.

¶ Φαμὲν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus imposuit. *J. F. R.*

** Κοσμίως] Κοσμικῶ Exc. *G.*

χάοντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νηρεῖσιν ἐκείνη παρεζετάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἠξίουν ταῖς Ἡρωίναις παραθεωρεῖν με. Et paulo post: Οὐκ ἂν παρεβάλλοιμι εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰῶν παρεβάλλοιμι εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. γείρω δ' αὐτῆς εἰκάζειν ἐκεῖνο τὸ εὔμηκές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανεῖη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipsemet Lucianus in *Parasit.* Ἄξιος, inquit, συγκριθῆναι τῷ θεατῇ τῷ σώματι. & Philo: Ὃς ἕνεκα εὐγενείας ἥδεται ἰσότητα τῷ σύγκριτος, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apostolo, qui II. ad Corinth. cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem sententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγκρίσεως πρός τι τῶν αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδώς, ὅ, τι ποτὲ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τόνδε τῷ δέ, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηται. Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ ἀντιβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem*. *Theophanes Cerameus*, supra sui saeculi captum scriptor elegans, Hom. LVI. in festo S. Procopii, hoc sensu posuit σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciscus Scorsus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio sunt interjecta, constitutum atque compactum est.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut soloecismo soloecismum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἀκοῦσαι νῶϊν πάντας ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympos.* Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id est, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertisse interpres, ut ejus versionem legenti constabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dicos, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex sequentibus *Thom. Magist.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere consuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non esse perpetuam argumento est illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἱζομένῳ ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξένῳ. Attice igitur D. *Joh. Chrysost.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὀφελος μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τῶν σοφῶν ἐνομοθέτει, de Zenone agens. Sic apud *Hesiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentissime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι ἑῇ ἀλόχῳ. Quin & *Esdrae* IX. Hebraei dicuntur miscuisse semen sanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falsa est Scholiastae observatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Aristoph.* Ran. vs. 1112. Καὶ τιχτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι — ὅταν τῶν πρὸς ἄῤῥενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyss. A. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Hesiod.* Theog. vs. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixisset καρῆναι, quod erat ignominiosum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐκάρην κυρίως οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τιν᾽ εἰπόντ᾽ ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τιν᾽ λέγοντ᾽, πρὸς τί ἐχθρὸν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρῳ δὲ εἰπόντ᾽ βασανίζεσθαι τὸ παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα. τοῦτο καλακριβέντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὐκ ἐπ᾽ ἀτίμῳ. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ· Οἶμαι δ᾽ ἀκρυσιν ὑπό σε τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν ἐν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. *Philostrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἣν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lysias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα ἐν πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adsentitur Luciano & Thomae: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonsura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moschopul.* Ἐκάρη, ὁ ἀεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμῳ κεφαῖς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa rasura, qua utebantur in morionum & stupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos risus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de spectaculis: *Eos infideles erga faciem suam esse, quam novaculis mutabant, & insuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere scilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raso capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τιν᾽ εἰπόντ᾽] Cum quidam dixisset ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie significet apud optimos quosque auctores tantum cum hostibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸ δεῖνα περὶ τοῦ δεῖ τιν᾽ ἐζυγομάχουν· ἀλλ᾽ ἡμφισβήτουν, ἤριζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ὡσαύτως καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Hesych.* in diversa est sententia, qui ait hoc verbum significare τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι, *cum familiaribus contendere.* quo sensu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budaeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Aristot.* III. Rhetoricorum, φιλάμων ζυγομαχῶν τῷ κορύκῳ pro *Thomae* & nostra facit sententia, ut & Demosthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoste contendere est. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸ παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod est probare, explorare, quaestionem exercere, quaestioni subjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & usurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit insciticae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὰ διὰ λόγων, καὶ τὰ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ

[a] Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως διαλεγομένων ἐριζειν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονεικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῶν δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

ἐξήτασαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Aristophan.* locum hunc contra se: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὺ πίνακι δήσας, κρεμάσας ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, ἔτι δ᾽ εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, πολύνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia sunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus est in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adstipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration,* & ostendit ex Dinarcho βασανίσας esse δοκιμάσας, idque esse ex voce βάσανος, quae lapidem significat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tensi verberantur, si non satis notum, vid. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaestione per tormenta Atticis dici, sed solis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora sit desumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiast. hic utrumque adgnoscit, nec de iis qui per quaestionem torquentur, unice usurpatur. Ita ut carpendi studium fingens risumque captans talia reprehendat Lucianus, si is auctor: non enim omnes sunt mere soloeciśmi quos in hoc libello arguit scurra Noster. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo sensu tamen Atticis usurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δέ τιν᾽ εἰπόντ᾽ ἐν τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδίδοναι, non προκόπτειν dicendum esse, in eo forte illi assentitur *Plato, Isocrates,* & *Philostrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδίδοναι dicentes, *progressiones facere, procedere,* ut loquitur *Cicero.* Dissentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipse etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲν προὔκοπτον ἐν τοῖς μαθήμασιν. Et in *Parasit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτουσας. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἱλαρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι. *Aristid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτ᾽ ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὄνομα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προσθήκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ᾽ ὑδενὶ τῶν Ἑλλήνων. *Hesych.* in verbo ὑποσακκίζειν, προκόπτειν dicit significare hanc vocem, quod

Cœ-

aegrotantem ; Quam ob rem, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet ?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis ;* Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur*, inquit,

ἰσθῦντα, ὅπῃ τῳ, ἔφη, ἢ τί βελομένῳ τῶν βασανίζοντων ; προκόπτει δέ τινων ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινων εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἂν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῶν ῥήματος τούτου ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τὸ μέλλοντα. ὃ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῶν ῥήματος] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de caulis plant. c. 24. ἀηθικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum sit saccatum, colatum ἀπὸ τοῦ ἠθήσεως ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν, quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑπεσάκκισεν ὑπῆθει τῷ σακκῷ ἢ προέκοπτεν, *sacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακκίζειν τὸ ὁδοῦ τὸ προκόπτειν καὶ ὑφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ ἴσως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ μικρὸν ἐκκενουμένου σάκκου. Ὑποσακκίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurg-snyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τοῦ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτομεν' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae sumus passi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδοιποιούντων, εὐτρεπιζόντων, ἤγων προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰσὶ μυδημιάν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἔνεσιν. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας καὶ προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἧτταν καὶ ἔνδοσιν ἡ ἀπόλλυται ἡ προκοπή, ἡ καὶ σώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, οὐδ' ἂν ἦν ἀλώσιμος ἡ πόλις, εἰ προὔκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset, si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλην παιδείας προὔκοπτον ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ γίνεται οὐδενὸς Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκο-

πῆς αἴτιος. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων καὶ σοφίας οὐ προκοπὴν γενομένοις εἶχεν ἐν τιμῇ καὶ σέργων διετέλει. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litterae περιεργομένως scriptae, quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ μὲν παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τῶν φαινομένων λυσιτελῆ προσιθεῖσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτερος pro ἕτερος vel ὁ ἕτερος, θάτερον pro τὸ ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo : Θάτερον, inquit, τὸ παιδὸν τὸ πρεσβύτερον pro τὸ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερος ἐπιχλευάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἄτερος, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. Ἦν δὲ τὸ ἰωνικὸν ἄτερον τὸ εἰς Δᾳκονίαν ὠθοῦν τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκης τοὺς νεοὺς δωρηθέντων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντων ἄτερον ἢ τοιαύτη ποιήσει ὠθισμὸς dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσεις quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis*. Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παιδὶς, pro *declamabit*. Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετῶ, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη τῷ μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ τῷ μελετῶντι ἀκροασάμενος, τῷ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ τῷ ῥήτορι τῷ καρχάρων ἐπὶ τῷ δείπνῳ κελευσθέντα μελετήσαι μὲν τὸν δι' ὅλης οὐκ ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινήσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκου-

ἐμὲ ἐροτῶντ᾽ εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?

δεῖνα;

Ἀτθικίζοντος δέ τινος, ᾗ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τοῦ τρίτου, Βέλτιον, ἔφη, ᾗ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν [a] καλαρώμυον. καὶ πρὸς τὸ εἰπόντα δὲ, στοχάζομαι αὐτοῦ,25 ἐπὶ τοῦ φείδομαι αὐτοῦ, μή τι, ἔφη, διή-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi; Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

[a] Καταρώμυον] Καθαρώμυον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἀλλ᾽ ᾗ * τεθνήξη ἐπὶ δευτέρου. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τοῦ † ἀκριβοῦν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τοῦ τεκμαίρεσθαι. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βάλλει per βάλλῃ aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβοῦν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι, non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἥκουσα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀτθικίζοντος δέ τινος ᾗ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτου] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καλαρώμυον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ᾽ ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μετ᾽ ὀλίγον μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δόξῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ὅπερ ἐν Λεκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ἐν τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπου. Alioqui εἰς τρίτου, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτου ἥκειν ἐπήγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτου. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀτθικοὶ εἰς τρίτου ἡμέραν, ἀλλ᾽ εἰς τρίτου μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτου ἐξώρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ᾽ ἐς τὴν τρίτου γ᾽ ὕὴν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαν ἰδίαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ἔστι τοῦγε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφισᾶν δέ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφισᾶν & ἀφισάνειν, pro eo enim dicendum ἀφισάναι. *Thomas.* Ἰσάναι, οὐκ ἰσάνειν. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίσων καὶ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέποντες ἢ ἀφαιρεῖν τινὰς ἢ σωισᾶν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὄρη μεθισάνειν legitur in sacris litteris pro μεθισάναι. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς διϊσάνουσι τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀποκαθισᾶν τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲ πρῶτον ἐπιχείρησεν ἀφισάναι τὴν Πολυπέρχοντα τὴν Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωίσασα τὴν συναχολαθήσασαν εὐνοιάν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ Φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τιθέμενον μὴ τοῦ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λεκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσεις· πλὴν εἰ μὴ σκαπανέαγε καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν ἀποδεικτέον. Κρεῖττον μέν τοι εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φης ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκείνων τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀποχρῆν σοι. Idem in ratione *Conscr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐσταλάχθαι τις.

ἀφισᾶν aliquis diceret, & alter ἀφισάνειν; (*pro* ἀφισάναι *solicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi.* Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam nisi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & frustra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pseudatticum.* Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicemarles* βαλών; ἀφισᾶν δέ τινα εἰπόντα, καὶ ἕτερος [b] ἀφισάνειν, ἄμφω μέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λέγουσα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσ ⟨σ⟩ δέ τινα εἰπόντα, ψευδάτθικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγουσι ἔκτοσε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφισάνειν] Lacuna est in *Fl.* ante ἀφισάνειν, & ἄμφω omissum. *c* Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Gesn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lys.* p. m. 182. τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότου γ' τὸ δόκιμον. *V.*

Quamquam apud alios promiscue. *J.F.R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξάσθαι δεῖ. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo post: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piscat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμυριν ἢ τὸ Εὔρυτον εἶη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν. *Demosthenes* περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγονυῖα. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλοποιία ἐστὶ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸ Ἀλκιβιάδειον ἀποφαίνειν τελειότερον στρατηγόν. Idem in *Demosth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἀλονήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apostolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris.* Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmuriensis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσ ⟨σ⟩ δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixisset* χρᾶσ ⟨σ⟩ *pro* χρῆσ ⟨σ⟩, *uti* vel *oraculum consulere. Philostr.* in Heroicis: Χρῆσ ⟨σ⟩ μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιός. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpsichore: Καὶ ὅτῳ αὐτούς τε ἔξειν χρήματα χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἱρήσειν. *respondet.* Idem in Clio: Τοὺς πορθμέας αὐτὸν ⟨σ⟩φαχρᾶσθαι. id est, *occidere. Pausanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τοῦ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moschop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο. *consulturus. Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον. *Deum consulturus.* Latini in eadem notione utuntur *adhibere. Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuisset domi meae Lupus me*, & *Libonem & Servium consobrinum tuum, quae mea fuerit sententia, cognoscere te ex Cn. Seio arbitror.* id est, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arcessierat, consuluisset.* Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor esset, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuissent.* id est, *in consilium vocassent. Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus. Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auspicaretur & regeret, adhibere placuit Deos.* Id est, *Deorum sententiam per auspicia explorare, consulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Dukor.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula. Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur.* Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curae, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγουσι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ⟨ἐ⟩ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν ὁ σωτάτθισι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepositionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοσε, ἀποπέρυσιν, ἐκπέρυσιν, & ἀπὸ τότε non sunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, οὐ παλαιοῦ, οὐ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τῶν λοιπῶν Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo post: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσαίζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Institutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἶπόντό τε πάντες ⟨ἐ⟩ ἔλεγον. Sic tamen sacri scriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαῦτα εἰπόντος ἀρξάμενος τιμᾶν ⟨ἐ⟩ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omissa praepositione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demosthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοὶ τῶν δὲ ⟨ἐ⟩ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ προπέρυσι ἀθλέπων ἥστην σοφώ. male προπέρυσι impressum est.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδὲ, ὅπ. τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅπ. τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, πῶς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιπαλαίειν.

re ex superiori anno, *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis significas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari se* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet sibi dicendi partes*, *dicat se vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔσιν] Ἔσω *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀτ̃ικοὶ ἐπὶ τῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάτ̃ου. μάλισα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores scriptores semper opinor sine praepositione uruntur πέρυσι. quare in eo quod sequitur, εἰρωνίαν esse censeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epistola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ἔν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐκπαλαι. legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῦ ἔκπαλαι. Uruntur etiam D. *Basilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanasium scribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themistocle, ὡθασκευακὼς ἔκπαλαι πιστάς. Et περὶ βραδέως τιμωρυμένων· ἔκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων οὐ παλαιῦ. Et *Philostrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ οὐ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τε ἦ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. οὐ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπίγε ἀπεκρίθη οὐ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν ἦ αὐτόθι μαντήϊον οὐ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἥπερ ἡμετέρη τε ἐστὶ οὐ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Aristoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι καθῆμαι βουλόμενος σ' ὠφελεῖν. Ἄλλ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε ϵ δωδεκάπαλαι, ἦ χιλιόπαλαι, ἦ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a scriptoribus sacris usurpari, cum ne ipse quidem Lucianus ab eo prorsus abstinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Assn.* suo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ὅτος, ἐξ ὄνου ὡθιακύψεως. *Athen.* in Dipnosophistis: ἦ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* l. ἀναβάσ. ἦ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joseph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχάτης αὐτὸς ἐλάμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι οὐ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poeniuit. Aut corrupta hic sunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut superior interpres? Hoc promtissimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, si juxta se Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: sed monebo lectorem, me non satis intelligere, quae crucibus inclusa sunt, & gratias habiturum, qui sensum & cohaerentiam sermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε scribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. sive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in οὐ τούτῳ. Sed ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & οὐ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἠλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut scio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni sine accusativo post se. Nam ita video plerosque omnes eo usos, ἴδε vero verbo addi accusativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε scribit *Thomas*, id nobis non obstat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum est imperativi modi, scribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀτ̃ικοὶ λέγουσιν, ὦδε ἴδε. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Ἰδοῦ με καθήρπασ ὁῖα ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joseph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ κινήσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id est, *se sensisse, audiisse, intellexisse. Suidas* dictione κογχύλη, κύτος τὸ ὀσμῶν ἀντιλαμβάνον. Scholiastes *Sophocl.* in illud in Ajace Mastigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* θηλάζειν ἐνεργέστικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id est, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodisei locis ostendit ἀντιλαμβάνεσθαι esse sensu percipere, & ex *Basil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιον δὲ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixisset* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὅ βράδιον· ποιητικὸν γὰρ, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἡμέραις· βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φασίν. ἐκεῖνα δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ ϵ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲ πολὺ βραδύτερον καταφέρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲ ἔλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ ϵ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θάττον μὲ τὰ τῆ ἐλάττω, τὰ δὲ τῆ μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα πρεϊόντα ὑπὸ τῆ βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καταλαμβάνεσθαι καταλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα ἕλικα ἀφ' τὸ δι' χῆ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύταλα ἀπίειν ἀφ' αὐτῆς ὕσης ταχίσης ἐγγύταλα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantissime vertit: *Cum alia majorem lustrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne est*, inquit, *simile* (*aeque vitiosum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixisset aliquis; *Non est*, inquit, βαρύνειν *qua putasti* (*ita insolitum, ac putasti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod est εἴληχα (*sortitus sum*) dixisset, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖσθαι. βράδιον δέ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ᾗ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ [b] πέτεσθαι

b Πέτεσθαι] G. duce cum *Gesn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velocissime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum superarent, superari videbantur. Omnes enim orbes eorum quasi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie simul procedentia efficiebant, ut quod esset tardissimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν καὶ ἀγανακτεῖν βράδιον ὑπακούντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joseph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλυον οἱ γονεῖς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum esse θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἐξίοιμεν. Idem ἐκείνης μὲν δὴ καὶ λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου ταχίων ἀποδειχθεῖσα. *Thomas:* Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae sequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione sunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non est simile?* vel *scilicet non est simile.* *Philostrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμενος δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τὸν νοσοῦντα ἀνεβάλλετο. Lucianus in ratione *Conscrib. Histor.* Θᾶττον ἂν καὶ εὐμαρέστερον. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τοὔνομα ἕκαστος αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδώσω. Non dicit tamen sine exemplo Apostolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos:* μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σβέννυται δὲ τάχιον ἂν μή τινος ἑτέρου δυναμένου στέγειν ἅμα καὶ τρέφειν ἐπιλάβηται. *Joseph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in secundo *Originum:* Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνισταὶ ταχίους ἢ φρονιμώτεροι. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲν ἔπλεον αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῆς προσδοκίας ἁπάντων ἐπιτελουμένων. Id est, *expectatione celerius.* *Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber solus Ionice scriptus est, ταχύτερον, dicit, ἧς γὰρ τότε γῆρας τοσῷδε ταχύτερον ἐπέρχεται. Et paulo post: Καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαί τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος Μεγασθένης ἀνέγραψε καὶ φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus est in XX. libro suae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὔτανδρα τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ παρακειμένου οὐ βεβάριγκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ τῶν ἱερῶν· Οἱ δὲ ἧκον οἴνῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Symposio hoc ipsum passiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος (οἶνός γαρ οὔπω ἦν) εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος εὗδεν. *Suidas* in eandem sententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, οὐ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμενος. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος. Πολύβιος· Ὁ δὲ ἐξαναστὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δοκὸν φέροντας βαροῖντο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντος] *Cum quidam pro* εἴληχα *dixisset* λέλογχα. Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen sui oblitus dicit in *Amorib.* Χαρικλῆς ἐλελόγχει. Tametsi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκληρον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adscripsit: at hic liber non est Luciani. I. e. hunc Soloecistam Luciano non tribuit, vid. supra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ πέτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πέτασθαι. Sic legitur, sed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefasto: Ἐῶ, inquit iste, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ ἐκχύνειν. *Thomas* vero: πέταμαι οὐδεὶς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πέτασθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπτατο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πέτομαι, inquit, οὐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκῶμμα ἐμὸν ἐπιστολῇ· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μὲν ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσαις, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ συλ-

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Φερεκράτης δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀτθικὸν, καὶ τ φάτνον ἐρῶμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, Φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἁμιλλαν τ προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε κἂν νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπανύσαντα τ ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπί ἑνὸς εἴρηται ϛ ὠμοῦ, ἐπὶ δὲ τ ἐψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαντα· ἐπὶ ὃν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντα, ἐπιλαμβάνει αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιέντα σολοικίσαντα. *V.*

* Τιμήσαντα] Quid hic faciat nescio. ἐπεί autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὴ συντάσσεσθαι. *J. J. Wetst.*

συλλόγων. *Phrynich.* ἵπτασθαι ϖροσητέον, εἰ ϛ ἅπαξ εἴη ϖᾶν κείμενον, ἢ δὶς ϖέτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ ϖέτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη ϖρόσεισι ϖετόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς ϖέτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τὸ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὸν ἑκάστου γνώμονα ϖεϖετομένον. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥοίζῳ διϊπτάμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὁπότε ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπτάμενον αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ διϊπταμένῳ τὴν ὁλκάδα ϖαρημείβοντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τούς τε ᾠδικοὺς ὄρνιθας ᾄδοντας μὲν ἀλλὰ τ λιμὸν, καὶ ϖαριπταμένους μὲν ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπτασθαι] *Plato* Θεαίτητος — ϖέτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ ϖτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a ϖτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum ϖερὶ ἐκλογῆς, ϖερὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περισεῖρον δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς ϖεισιρὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρίχοισιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ ϖῦ ϖεισιρὸς. Φερεκράτης δὲ Γραφεῦσι φησὶν ἀποτεμψον ἀγγέλλοντα τ ϖεισιρόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακὸν, id est, vasculum olearium cum φακῇ *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo olearo legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τοῦ ἐλαίου, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenæum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσϖερ οἱ φαῦλοι τ ζωγράφων, τ καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, οὐ ῥυτίσι ϛ φακοῖς καὶ ἠλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rugis, lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς διαφέρειν φασίν. φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ ὄχ' ἑνικῶς· φακὴ δὲ ἡ ἡψημένη. τετήρηται δὲ καὶ τοῖς ϖαλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro teruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὴν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδου ἐντελεστέρα ἔξει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Ægineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα αὐτόθεν ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμὸς, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum es-*

μὴ οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σου λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φῄς οὐ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲν ᾤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεώγετο λέγων ἡ θύρα σου πάνυ πρωΐ. V.

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν ἵππον γὰρ ἐς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. V.

† Ἀνεώγετο] Lege omnino ἀνέῳγε. M. du S.

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, καὶ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἔτι τὴν πάλαιστραν καταλάβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύῤῥῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμέναι πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγεσαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκόσι μὲν πήχεις ἀνεῴγησαν κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲν παρατατικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναικῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ τῶν ἱερέων γένη σιωπῆγε, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς τὸν ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἐκλεπτεν ἢ ὑπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τίνες οἰκίαι τοῖς λησταῖς ἀνεῴγασιν. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μίκυλλος ἢ Ἀλεκτρυὼν καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶ μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἴης χρημάτων καὶ αἰσχροκερδὴς, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J.G.G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in εὺς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus aetatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in εας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηνέας, βασιλέας, ἱερέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ συνηρημένως ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἐκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτην εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse solœcismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo εας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ δισχιλίους ὁπλίτας καὶ διακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι δισχιλίους μὲν ὁπλίτας, ἱππέας δὲ διακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ̄. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem ἱππεῖς notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὡς ἐγανώθην καὶ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ οὓς αὐτὸς ἔχων ἧκεν ἱππέας καὶ πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καταλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἥκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους. Idem in III. Philipp. Ψιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότεροι τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in To-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλενόησας; ἀλλὰ ἔοικας ἀ φροντίζειν τ̃ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χτ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μ̀ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γᾶν ἄδηλόν ὅστι, τὸ χτ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμ̃ λεγόμενον; ἀλλὰ τ̃το μ̀ δῆλον· σὲ δὲ ἀδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλήν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύε

se) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe* (*nos*) *ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*reſpondet*) enim ille conſu-

73. Μαντεύεται γοῦν] Χρᾷ μ̀ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προσιών. V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: ϗ τοξότας, ϗ ἱππέας, ϗ στρατηγούς. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant ῥομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, στέας, κυρέας, κναφέας, σκαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἑρμηνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐριτρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φωνεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem ὡδαινέσει, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ̃ πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς ξυμπάσας ἡγεῖσθαι. Sic ῥομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores*: ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quæ docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκριτόμενοι τραγῳδοὶ, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: οἷς σιωπῶ & τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ϗ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἀθροῖσαι. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναβ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος. *Leopard.* 37. *M.duS.*

66. Κατενόησας; ἀλλὰ] Videtur poſt κατενόησας ſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ perſonæ pronomen junxerunt verbo tertiæ perſonæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρισάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον σχηματίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύε γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντείαν ἐμαντεύσαντο τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντηίη εἰς τὰ ἔπεμψε μαντευσόμενον ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύεσθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρὴ, inquit, ἀντὶ τ̃ πρέπει βαρύνει. Χρὴ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τ̃ χρησμὸν δίδωσι, ϗ χρᾶν ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γάρ ἐστι & τροπῇ τ̃ α εἰς η χρῆ. ϗ ὁ μ̀ Θεὸς χρῇ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύε. Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῇ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῇ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾷ uſurpavit. Ὁ Ἀχαρνεὺς, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οὐ πρόσθεν χρᾷ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ. Et paulo poſt: Ὁ μ̀ δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. I. p. 625. Ἴσως δὲ ὀξυτονήθη πρὸς ἀλλοίωσιν τ̃ χρὴ, ὃ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρῇ μοι τοιαῦτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce præceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀττικωτάτοις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου· Καὶ τ̃ Ἀπόλλω τ̃ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δὲ πε-

σε

sulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias? SO.

γῶν ἐκεῖνϖ πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 δὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, ὡ γῶ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε φοιτῶν; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστϖ δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι, ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευόμϖ. Paulo post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύε) ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τρώσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἦν μὲ δὴ ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς τ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τ κατὰ γνώμην αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis reposcens postulansque sibi ut ille responsum daret iis de rebus quas animo versabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Aristoph.* Av. 594. & 597. de consulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de respondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus sit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε φοιτῶν] *Nam singuli solœcismi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. sensus est: singuli qui circa te obcrrant, a me tibi objiciuntur solœcismi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloecismus versatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuisset καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς esse participium, fecitque locum suspectum de mendo, cum nihil sit scrupuli. Occurrit vero ista locutio quam hic reprehendit Lucianus, sæpe in sacris scriptoribus. In epistola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρεών. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθ & λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant singuli.* Ubi Beza καθ' εἷς putat positum pro κ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus scribitur κἄθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici scriptores utuntur. *Philostrat.* in Heroicis: κ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *singulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, κ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τ Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτ ϖνᾶν καθ' ἕνα. *singulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγέντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεν' ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Basilius* Libanio: αἰχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et sic Apostolus quoque more Atticorum in epistola ad *Ephes.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demosthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον ἑτῶσι φοικόπτειν. Idem ἄνδρα addit in Corona: κ ὅσοι καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magist.* ὃ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστϖ δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστϖ recte dicitur; sed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et sic puto apud *Thomam* legendum esse. Scriptores tamen Ecclesiastici sacrorum librorum auctoritatem sequuntur. *Socrates* Ecclesiasticæ historiæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴν γ ἄλλϖ ἄλλε δόγματϖ ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Eusebius* historiæ Ecclesiasticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ κ οἱ πάντες ἀθρόως ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστϖ τ πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *singulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque est καθ' εἷς Lucianum dixisse cum singulari λανθάνει, at Solœcistam dixisse cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic sit solœcismus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moschopulus* in eadem est sententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύε) ἡ γυνή. Nimirum magistri docent, μνᾶσθ proprie esse *ambire* puellam; sive foeminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τ̃ [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τὸμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστεύομεν@; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, κ̀ τοῦτο μ̀ ὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τ̃ γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γ̀ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμεν@; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γ̀ λέγεις· ὑ γ̀ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ̃ ἄνδρα ἑρεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γ̀ τ̃ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμον ἐν Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος κ̀ Καλλιθένης Ἁλιάρτι@. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτην πέμπων ὁ Κῦρ@ ἐμνᾶτο τ̃ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωθεῖσα οὐκ αὐτὴν μὲν μνώμενον. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γ̀ ἀποῤῥίψασα δίκας, inquit, κ̀ γὴν τηλικαύτα κ̀ πλούτ@ ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδ@ ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δέομενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστεύεσθαι. Ibidem: Δεῖ δὲ μνηστῆρων ἕκαστον προσαγγέλλειν ἑαυτὸν διότι μνηστεύομεν@ ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα νεανίαι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laertius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πεῖσθαι δεῖ' ἃ μνηστεύων γάμους οὐκ ὄντας. *Isocrat.* βουληθέντ@ αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τ̃ ἡγεμόνων ταύτην ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguæ locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversar. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τ̃ ἀνδρα. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γ̀ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνι@ ἐν Μελέτῃ τ̃ λάλως· ἐκβαλλε τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, ἔπεισε τ̃ ἄνδρα καλαλιποῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμη@ δὲ ὅτι ἐὰν ἐκβαλεῖν αὐτους τὰς γυναῖκας προσάξῃ. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν ὕτως ἀτίμως ἀπολείπει. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίραν δὲ συζῶν. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν δίδους γυναικὶ ἀπολείπειν τ̃ ἄνδρα, δίδους δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων. Ibidem: ἀπεπέμψαλο γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεσι γαμεῖν, ὅθεν βούλεταί τις, κ̀ ἀποβαλέσθαι τὴν ὕσαν γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε τῶν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, κ̀ ἐξιὼν κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque absistere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt , ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero , qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores , plane nihil ſenſiſſe putabimus , indoctum adeo hominem ? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais ? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo ? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. καὶ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδὲν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἔοι-

b Πείσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πείσηται *J. Bi. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἑστὼς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλατωνικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ οὖν τὸ ἄρτι διὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς σημασίας τοῦ ἐνεστῶτος, μέλλοντος * ἀνεπίδεκτον σημασίας, οὕτω καὶ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυνάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος οὕτως. *V.*

* Ἀνεπίδεκτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδεκτοῦ. Sed in V. tantum extat ἀνεπίδεκτον, unde palam eſt, legendum eſſe, uti edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pultari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτοι τὴν θύραν εἰσιὼν ἢ ψοφοίη ἐξιών. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας. Et in *Nubibus*: Γεῦσαι τῆς θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κροῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalypſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic , quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γένομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτω ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων διαλελυμένως εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ὥς φαμεν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πόθον ἐστέλλου. Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾶς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράϋνας τύχην. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἑνὶ τόνῳ, ὃ καί φασι μόνῳ παρῳχημένῳ συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν. Ibidem: Ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτους κακά. *Plato* in Gorgia : ἆρ' οὖν καὶ ἣν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli , exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres , ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ , ἄρτι, πρόσθεν , ἔμπροσθεν , τὰ νῦν , πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & προτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα , μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα , οὐκ εἰς μακράν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur , contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν οὐδέν. Idem in Phædone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſolœciſmum eſſe. Εἰ παράτασιν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur , ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

13. Νῦν

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς φαίνεται ῥηθὲν μετὰ τὸ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά σου τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnovisti.

10. SOL. Desine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque possim assequi. LYC. Et quomodo assequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus stribligine sermonis me non observante te ais ultro peccasse, & in quo quidque peccatum sit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, sic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his singulis me interrogare *si velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) si videtur, percurramus. Ac primo ipsum illud ἄττα non denso spiritu, sed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet post nomen ἕτερα compositum.] Sic enim minus absurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, sed *in te contumeliosius fuisse*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumeliose tractare significat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumeliosum esse dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Personam hanc, & mox ΛΥΚ. inseruit *Gesn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυτόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τὸ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus satis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, sed sic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, σὺν ἀρχῇ καλὸν μόνον εὕρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος σὺν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόμαζε τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ πρηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ σὺν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἔπεται ἀεί· ἔπισται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος σὺν Φαίδωνι· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiastae judicium, in margine positum, malum pedem in ipsam Luciani orationem videtur intulisse. Sic vera sunt, & cum *Thomae Magist.* observatione conveniunt, sed sententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidisse ob soni affinitatem σὲ post ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus sum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν sunt Solocciſtae, ita distinguenda, nisi fallor, ut in interpretatione nostra factum est. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν ἢ εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε scilicet est contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, est cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius sum, *Moschopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δι' ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἴς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδείκνυμαι, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus subjicit, ἔπει τὸ εἰς παῖγμα ὑβρίζειν λέγειν, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba sic se habent: Ὁμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει ὁ μόνον ἀφθείραι, ἀλλὰ ἢ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accusato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀφελογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non observari perpetuo ab Atticis, vid. *Kust.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare?* SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

γὼ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅτις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅτις γε οἰκέτιν, πλὴν [c] γὼ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταὐτὰ ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲν ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνεται, τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθόν, τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲν ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲν τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, τὴν οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *J.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰη. *h* Λέγειν] Sic *H. P. J. Bl. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Διαπεπέληκε γὼ εἰς ὑμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *J. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστάναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλαγὴ ἐπὶ τῶν ποιούντων τοῦτο λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam ταῦτα ὑπαλλάττειν ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllius*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἑτέρᾳ πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγων ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit Mo-

κείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ ᾧ τινα, ἢ ἐκεῖνο ᾧ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲ ἐπισυγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶταί τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γ' λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς ἕστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς ἕ καθεζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μένε καθεζόμενος. πάλιν ἂν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assîde* & *sede*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consedítor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assîde* & *sede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assîde!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin, peregrine, sedes, sedem inveniemus & ipsi: sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid partus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθέσθην, inquit *Thomas*, καθεσθεὶς, καθεσθήσωμαι, καθεσθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε ἓν καθέζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδούμην, καθεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθέσθη, καθεσθεὶς, καθεσθήσομαι (πληθυντικὰ καθεσθήσονται), ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον ἤρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθεσθημεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ ἐκαθεσθέντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν ταῖς βασιλικαῖς φορείοις. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπί τινος ἅρματος. Idem libro VIII. Καθεσθεῖσα δ' ἡ Βεθσαβή. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως· Καὶ ἀπαγγελλόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον καθιεῖν *collocaturos esse*. Sic καθίζειν δίκην apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μετάβατον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθέσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιεῖν καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ. *J.G.G.*

[a] Ὃν] ᾯ male *Fl.* [b] Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* [c] Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. [d] Κάθισον] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζον *B1.* [e] Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι ἢ περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκάσῳ] An ἕκασον; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τοῦ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν οὖν κάθισον πρός τινα ἱσταμένου λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθημένου ἵνα κάθηται. καὶ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ· Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος ὡς ἔστιν ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθέσθητι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵππατο, καὶ ἀπαντώμενος, καὶ τὸ καθεσθεὶς ἐδὲ μετοικικὰ τῶν Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷον ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθέσθην, inquit *Thomas*, καθεσθεὶς, καθεσθήσωμαι, καθεσθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε ἓν καθέζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδούμην, καθεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθέσθη, καθεσθεὶς, καθεσθήσομαι (πληθυντικὰ καθεσθήσονται), ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον ἤρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθεσθημεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ ἐκαθεσθέντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν ταῖς βασιλικαῖς φορείοις. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπί τινος ἅρματος. Idem libro VIII. Καθεσθεῖσα δ' ἡ Βεθσαβή. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως· Καὶ ἀπαγγελλόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον καθιεῖν *collocaturos esse*. Sic καθίζειν δίκην apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μετάβατον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθέσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιεῖν καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδουλοῦν tu forte idem quod καταδουλοῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; καταδουλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴωθα τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ὦ δῆ λέγε, ὅτῳ [i] γὰρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὼ λέγοντος ὑ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ὅστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙ-

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. h Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl.* *J. V2.* Ἱκανὸς cett. i Γάρ σε δεῖ προσδιδάσκειν] Mss προσδιδάσκων *Fl.* omisso γὼ ac δεῖ. k Μοι] Μὴ legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· καὶ τὴν πόλιν ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδουλώσειν. οὐκ ἀσφαλὲς ὂν τὸ τοῦ Λυκιανοῦ. *V.*

61. Ἧσο ξεῖν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἧσο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξεῖν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἧσο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόσχεν Ὀδυσεύς. Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μοῦνον ὁ συγγραψάμενος πόλεμόν τινα, ἤτι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἰσορρωγράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἐμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἀκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumento

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω φοιτῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατ' Ὅμηρον τὸν ποιητήν, ὠχρὸς δέ σευ εἶλε φαρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic *P.* Τριεφῶντος &c. *Bl.* ac 2. In cett. omissa. *a* Συνένευκας] Συνίνευκας Edd. priores. *b* Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *El.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλως τε, καὶ ὁ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ δεῖ ἐπιφέρειν. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] * Ἐκ βάθους σκέπτη. *V.*

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸν διάλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΔΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαίου ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥου, εἰς τρίτον ὄρανὸν ἀεροβατήσας δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνακαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quæ in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis obliviscitur, neque quod in *Peregrino* . . . . plebs illum impostorem vocat ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heusman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

εἰάς. μή σε τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτῳ ἐξ ᾅδου ἐληλυθῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠχηχόεις, οἷμαι, τὸ κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ ὀπιθομόρου τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς παλαιστὴν ὅλα ἐπιμόνεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημόνον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διενειλημμόνον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράπτω, μή σε ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τρικάρηνον] Κέρβερον. *V.*

TPIEΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριέφων non placet. *F.G.* At Τριεφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.* *F.G.*

2. Σωνένευκας] Lege σωνένευκας.

3. Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τὴν διάνοιαν βουλεύοντα, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I, 316. Lucian. *de Defect.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὴν ποιητήν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ εὐεπιχείρητον τὸν νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε. Ἤγαγον, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδης. κερδάλη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βαλὴς κερδαλέης, σωτῆς, ὠφελίμως, ἢ πανούργως παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγαγον τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὦχρόν τέ σευ] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.duS.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτῳ] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — σωνήνεγκ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἀναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Laps.* c. 14. *M.duS.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tusc.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὸ χειρὸς] An ἢ ἐς ὃν τὸ χειρός; *F.G.*

17. Διενειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διενειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζει τὸν ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταὐτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ κρημνὸν ὠθούμην ἂν ἀπὸ κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τ' θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ καὶ τερατολογίαι Φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τ' διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ἀπὸ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ὁ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι ὁ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπεβλέπειν, καὶ τὸ ἄταλον τ' βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φέρε-

[a] Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπόψηξω.

20. Ἀποψύξω] Gloss. Graecol. ἀπψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopseud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F. M. G.*

24. Κλεομβρότυ] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem se de saxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότυ] Notissimum est *Callimachi* in eum Epigramma, sed nimis pulchrum ut non hic adscribatur. Est autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίυ τοίχυ εἰς Ἄιδα,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτυ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τ' ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

F. M. G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F. M. G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. supra *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F. F R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narra i ostendive sibi cuperent, aut ipsi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum est apud Lucian. in *Scyth* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ φείσῃς ἀθλίατον αὐτῶν ἀναστρέφουσα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ φείσῃ μοι κ. τ. λ. *Contempl* c. 1. φείσῃται ἵν μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν με φείσῃ. Huc refero obscuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βαλοίμην ἄν, εἴ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τ' λόγων. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καλαφρονεῖν ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ φίλος περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βαλόμενος ἀκούειν εἴη. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praecesserat, ita enim nimis inepte cum iis quae sequuntur cohaereret: sed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepisse quasi, idemque sibi voluisse existimo, ac si dixisset, οὐδὲ γὰρ καλαφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino insolens esse arbitror, ut ex iis, quae sequuntur, superior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemsterhusii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus est, quadrat, quod est apud Comicum in *Ranis* vs. 512. ubi muliercula Pseudo Herculi aliquid, quod e re illius esset, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φείσομαι ἐπελθόντα. De aliis precibus passim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἔτω δοκεοι φεύδεσθαι αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae est in Deûm matrem, gratias eidem se habere ait, ὅτι μὴ φεισαίσθην ὥσπερ ἐν σκότει πλανώμενον, sed edocuerit rationem mysteriorum &c. *F. M. G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Gesner.* adlegata aliter exponit *Hemsterh.* quem vide. (sed video ipsum hoc jam notasse.) *F. F. R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ὃ μικρὸν οὐδ' εὐ-

НБ ОНУ ім. Мечникова

te iterum illae audiendae sint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi jam inclamasses, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, & Cleombroti de me saltus, Ambracioten illum dico, narrari quam scitissime potuisset.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philosophorum portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quiesce paullum Triepho, & noli molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque con-

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίςησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθὴς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καὶ πῶς καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγος [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιςῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

b Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόνητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν. *J. M. G.*

40. Μή τι κακὸν παθὴς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F. G.*

44. Καὶ πῶς καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ πως τὴν θαλάσσης καλαπεσὼν Μενίππιόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ ὁ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J. M. G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J. F. R.*

47. Σοφιςῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιςῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιςὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J. M. G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἥκω, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμέτου δέόμενον κ. τ. λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J. M. G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F. G.*

Φὺ — ἰοὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam οἴχεσθαι πόντον (frequenti praepoſitionis εἰς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J. M. G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. B, 148. Odyſſ. O, 293. *J. M. G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam Nερ. c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' ἁλὸς καλῶν αἱ ὁλκάδες τ̃ Εὔξεινον πόντον οἰχήσον), τ̃ κυμάτων ὑπικυλινδόντων ἐκ τ̃ σῆς φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, καὶ κλόνος τ̃ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωπον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς καὶ, τὸ τερατῶδες, καὶ ἀφ' τ̃ ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι καὶ ἐξ ὀνύχων· καὶ γὰρ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, καὶ κεφαλὴν κύσασαν, καὶ ἀνδρείαν φύσιν εἰς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, καὶ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· καὶ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον ἀγκάλαις τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ̃ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ καὶ χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ̃ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur; fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Δὲ] Sic noſtrae, Tz. *Geſn.* Edit.

58. Κάλων] A καλῶν φοινίων, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. *F.G.* Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τροίην ἴξον. Plura ex cod. L. *Bos* de Ellipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμον ἰέναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἦλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph. in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθης τ̃ γαστέρα ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt τροφός τις ὁ εἴλιξ· διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ̃ ἐντέρων τ̃ ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωπον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

J.M.G.

Πολύωπον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἴσως. *F.G.*

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ̃ ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis, Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.*

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐνδεδυμένη μὲ εὐπροσωποτάτη· ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Sticho* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κνήμῳ] De Baccho, alludit ad γαστροκνήμῳ. *F.G.*

Κνήμῳ γαστέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κνήμῳ *ſuram*, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύσασαν] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύσασαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὕπερος, genere maſculino, ſed *Wolffg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audivisti, & pistillum aut januam ex me sa-80ciat mirabilis illa tua perculsio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam 85infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caelesti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine 90olim prostraverit, & hodienum prout quisque est petulantissimus prosternat: inde est, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξειε.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ᾖ, καί μέ ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σε αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ἃ τοῦτο γενήσεται ἐπὶ σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσοιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ ψεύδοιό τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ὡς σὲ μὴ ἀγνοεῖν ψεύδεσθαι τοῦ Διός σε. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ἃ δυνήσεται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καλεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ψεύδεται δὲ τοι ποιητὴς Τιτανοκράτως καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. Bi. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* c Κατάπληξις] Καταίσλξις dederat *Solan.* bene. Sed sine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philops.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, si DIs placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύρωμα *Hesychio* & *Suidae*. An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem θύρεθρα id est θύραι, & θύρετρα, hoc est θυρώματα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopseude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάθελξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, substitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀκούσματος καλαπληκτικοῦ· ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amasia) κατάπληξις *plenaque honoris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι μοι ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius stramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἄμπνυστον &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Gesn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

94. Παρ'

ἀνυμνεῖται, ὡς ϗαρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, ϗάντα ϗαρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦν ἐγένετο, ϗὰ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ϗὰ ταῦρος; ϗὰ εἰ μὴ τὸ ϗορνίδιον ἐκεῖνο ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ϗὰ διέφυγε ϗᾳ τὸ ϗελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βρονταιοποιὸς, ϗὰ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ϗὰ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βακτηρίᾳ καλεκεντάνυτο. τὸ δὲ ϗὰ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ϗὰ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις, ϗὰ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis caussa, quin taurus etiam? & nisi celeriter suscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, 1 forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum 5 censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur ἐκεῖνο, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπόμοσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τὸν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ϗὰ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ἀλλόδιον ἡμῖν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατεκεντάνυτο] Forte καλεκεντύνυτο a καλακεντέτυρμαι. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι συνευωχ.] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A, 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμετρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — ϗὰ τὸ πνίγος ἔτι ἐλύπει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἱμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἀέρων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κεναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστεις ἐνόρκους. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτοις ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς εἰρήναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνος vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήματα *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποβεβρεγμένος] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἐνυπν. c. 1. Τοῖς πλείστοις ὧν ἔδοξε — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τῆς τύχης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δέ τι δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀραιμένους Λυδοὺς σὺν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῦ μὴ ἀτυχήσειν κίτησας. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

Φη-

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator, καθεδεῖαν παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τοῦ Διὸς, καὶ τὴν Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κραταιΐζει, καὶ δάτορόν τι, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege ἰατρὸς. c Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἢν καλανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀσράπτων ἐπιδεξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλυθον quidem & σολοικοφανέστερον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιεγμόν Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιεγμ. καθεδεῖαν] At locus ex *Prometh* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item monte vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐκ τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille οὗτος, inquit, ὡς ὅλον ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γενναῖος, καὶ παλλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐκ μαντις, ὡς φασὶν, σοφὸς. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J. M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ οἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον . .] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὅσσον τε κέλαδος ἐπίρνατο Ἄρεος

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τ̃ τ̃ Σαλμωνέως παῖδα, τ̃ Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, κ̀ ἔτι ἐπιμοιχεύει, κ̀ ῥύστης κ̀ δημαγωγὸς τ̃ τοιούτων ἐστί; τ̃ γ̀ Ἄρην ὑπὸ τ̃ δεσμῶ περιζόμενον, κ̀ δεσμοῖς ἀλύτοις μ̃ τ̃ Ἀφροδίτης συνεμμένον, πάντων τε τ̃ θεῶν ἀφ' τ̃ [a] μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυῤῥοῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γρᾶες, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τ̃ Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτεῖραν τ̃ πρεσβύτην θεὸν, τ̃ Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε κ̀ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς ἀφασώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τ̃ κακόδαιμον, τ̃ ἀσελγεστάτου Διὸς, κ̀ τ̃ ἀσελγομανοῦντα ὑπὸ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ κ̀ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδὲ δέξεσθαί σε, ἀφ' τὸ προδιαβληθῆναι πρώην οὐδ' σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τ̃ Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τ̃ παρθένο Τριεφο, appellatur. ΤΡΙΕΡΗ. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? ΤΡΙΕΡΗ. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. Μοιχεύαν *S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐντιθάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐνοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ira autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J. M. G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐννοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J. M. G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F. G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J. M. G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F. G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτε Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J. F. R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύταλον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveneris talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 νθ, ἡ ἐνόπλθ, ἢ καλαπληκλικῆς θεᾶς, ἣ ἢ τ ἡ Γοργόν☉ κεφαλὴν ἐν τῷ ϛήθει φέρε-ἀπτε☽, [c] ἡ τ Γιγαντολέτιν θεόν. ἀ γᾶ ἔχεις τί λέγειν φὲὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι ἢ φὲὶ ταύτης, ἤν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-50γε ὅ, τι [d] γε βέλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον ἡ Γοργόν☉, ἢ τί τῷ ϛήθει τᾶτο ἡ θεὰ ἐπιφέρε☽; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, ἢ ἀποτρεπτικὸν τ δεινῶν. ἀλλὰ ἢ καλαπλήσει τὰς πολε-55μίας, ἢ ἑτεραλκέα τ νίκην ποιεῖ ὅπᾳ γε βέλε☽. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τᾶτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητ☉; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί ἀ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία κάομεν ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκα-60ταμαχήτας ἐργάσων☽, ὥσπερ τ Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἀ οἱ δύναμίς γε πόῤῥωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέρε☽.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐϛιν; ἐθέλω γᾶ [f] φᾶ σᾶ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦ-65τα, ἢ ἐς μάλιϛα καλωρθωκότ☉. ἀγνοῶ γᾶ πάντα τὰ κατ' αὐτό, πλὴν γε τᾶ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Cesn. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. 1051. ubi πρισβυτικοὶ θεοί. *J. M. G.*

38. Μή μοι] Ellipsis τᾶ λέγε vel similis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Aristoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ϗαϛκανδικίσῃς. Sed respexisse proprio videtur auctor *Aristoph.* Nεφ. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τ Ποσειδῶ τϗτονὶ τ Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τ Ἵππιον. *J. M. G.*

39. Κακόδαλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. *J. M. G.*

40. Ἀσελγομαν.] Specimen ejus ἀσελγομανίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* *J. M. G.*

42. Προδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc composito usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδιαβάλλε utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. *J. F. R.*

47. Τὴν Γιγαντολίτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδ☉ θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τ Γοργόν☉ κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. *F. G.* Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet *AE. M.*

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τ Γοργόν☉ χρῆμα velis intelligere. *J. M. G.*

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππ☉. *J. F. R.*

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν ϵ δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν ϵ δύναμιν φέροιοῦσαν. consentit etiam *Hesychius*. Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. *J. M. G.*

59. Μηρία] Μηρία imprimis seu μηριαῖα ὀϛᾶ Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falsе ϖροσφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. *J. M. G.*

69. Αὖ-

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισθέντος, ἐπαοιδίαις ταύτῃ χρησθήσαντος, ἄλλως οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐχάρησαν. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγαροῦν μ' ἐλάνθανε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δέ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ Τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου καραλομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen fese nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

[a] ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amst.*

77. Προσηταιρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖν *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. ἀεισθῆν dubito, an apud alium veterem legatur. προσεταιρίζεσθαι honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδίαις] An ἐπαοιδαῖς; *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κρι. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ Τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νήσῳ ἐν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρόσω δὲ τῶν Σκυθῶν ἐλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπακολουθούντων, οἱ Κρήτῃ ϑ' Ῥόδῳ περιπλεύσαντες βάρβαροι, πράξαντες ὅσα ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: charactera autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

ξίας ἀξιομελεΐστοις τιμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ δέ τέ μιν καλέουσι. χὴ εἰ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; χὴ σε στρατηγέτην ἀχαλαμάχητον ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, χὴ ῥήτορες, χοὐ πολύ με Περσέως διέχριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐφευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τοῦ Κρητὸς, οἱ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σε, χὴ τὰ τοῦ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἀξιοῦσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τοῦ ἐπῳδὴν, χὴ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τέ μιν] Omiss. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ὅτοι λέγονται, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ χὴ ὑπερκοσμίους, ἀψαύστους μικροῦ ὀφθαλμοῖς ἀρρένων, εἰς μέσον προαγαγόντες χὴ τῷ ἑαυτῶν γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνευρίσωσιν, εἶτ' ἀνακείραντες χὴ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ὀδοῦσι κατεσιαθῆναι — οἱ δὲ σπαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάγχνοις συώδη τροφὴν ἐπισπείραντες, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφιέναι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae caussa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui insanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. F.G. Optime. Et sic jam versus restitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & amoenissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnosso adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; F.G. Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆ ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegranda, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bachica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ παίγνηλον, οὐ δέχῃ; ΤΡΙΕΦ. Σίγα δὴ ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τῆς ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένης, ὦ Χάριτες.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἑπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, ἐρανίωνα,
Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,
Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*
Morte carentem omni, natum patris, inde profectum
Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἑπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβροντον prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et συγχρονῶν nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. στηλιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τοῦ περιληγερίτου, καὶ τῆς σεμνῆς Ἥρας, ἡνίκα ἀχημονεῖν αὐτὸν ἀναπείθει μισούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὴν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τοῦ Διὸς γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνάγκῃ ἀρρητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ εὑρίσκεται σημαίνειν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν — ἐκτεταμένης] An leg. καὶ τοῖν ποδοῖν καὶ χειροῖν ἐκτεταμένοιν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασείσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῖν καὶ χειροῖν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. O, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἑπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jou-

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis pulicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὄρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὴν τέτρακτὺν φῂς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέλρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἄφρ' οὗ ἠνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς,

δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schedacius* diasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi.* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Νεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur. quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ἐπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ἐπίππιος Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Paulli ἁρπαγήν, quam phrasi *Aristoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim So-

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσαλο. καί σε ποιήσω ἤν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέσταλε Τριεφῶν, μὴ φόβος γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάρακται γάρ αὐτοῖς τοιόνδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψαλο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

[a] Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεός. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Διὰ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τὴν θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύεσθαι, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam πονηρὸν αἰῶνα κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογήσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβος γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τῶν ποιηματίων nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάρακται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καταπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *A-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ρας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ κακούς, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας, ἐγκαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσαιμι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἶπε,

Μοῖραν δ' ἔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδέ γ' ὃς δὲ βίη [b] Ἡρακλείη φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλ-

[b] Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος. *V.*

nistophan. av. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatriae genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur εἰς μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ οὐκ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi καθ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγκαράττεσι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκπέμψεσι, ἐπιστρωνύσεσι, καταάξεσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

66. Ἥρας]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·
—— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.
Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ, ὅς με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', οὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν
—— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱματοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.
Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, διὰ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα πεδάρσιος ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.

Sed sors dira virum, Junonisque ira subegit.
Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,
— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.
Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:
Aeolus, & placide venientem excepit, eantemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.
Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato
—— *diram defendere mortem,*
qui potius
Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam periturus erat.
Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὲ] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἑ] Αὐτόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδῶνα. *V.*

65. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J. M. G.*
69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. H. 196. seqq. *M. du S.*
Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. H, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γεινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*
70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. H, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμαιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J. M. G.*
75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Ψ. 314. sed immutata. *M. du S.*
Ἦ δ' ὡς] Od. K, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Ψ, 314. seq.
Ἦδ' ὡς αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J. M. G.*
81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiſcitur ancepsque fatum ? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat ; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit :

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem :
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes :
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita :

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas :
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta ? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces ? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει τ̓ εἱμαρμένην, καὶ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῷδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν ; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μιμνὼν Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ὄφρα δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅπι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅπι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἑοῖσι Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πας' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπ̓ ; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη ; εἰ δὲ βέλει, καὶ τῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τ̓ λόγ-

d Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. Bl. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδοντα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοεσσας inſerta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῦ διδασκάλυ] Χρισοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Σύγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πραξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πραξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῦ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' εἰς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδω] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίσων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδω forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον. [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπο-
χωμένῳ μὲ τὰ μοιχείας, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἁ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ αὐτὸς ὑπὸ τῆς δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεσθαι θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ
ἀμφίλογα, καὶ μηδέπω ἡδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφωσι.

KPIT. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-

if vis, orationem adjiciam. Nonne Aegi-
stho dixit, si vellet se abstinere ab adulte-
rio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut
diu viveret, esse in fatis? sin ista facere
aggrederetur, acceleratam mortem non effu-
giturum. Ad eum modum & ego vatici-
natus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa
Nemesi mortem expecta: si hoc non fece-
ris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata,
quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nul-
lisque subnixa fundamentis? Omnia igi-
tur, si sapis, omitte, ut te etiam in caele-
stibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde
discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-
rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἁ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἁ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ἁ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἴρηκεν & καθείμαρτο. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τὴν Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐας hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμιστι τέλεσθαι θανάτοιο κιχεῖν,

qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλόω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in dissert. §. 21. *J. M. G.*
Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Dissert. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράπτωσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ᾖ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεῶν δεξιῶν, ἀλλὰ καληχέμου, πείθου πατρὶ ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρῄζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ οὐρανὸν ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάσιον, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γάρ σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, ἐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλλυτος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα πεποιηκότα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* c Φλαῦρον] Φλαῦρος *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημον, λυπηρόν. *V.* φλαῦρον τοῦ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακὸν,

43. Δέρριν] Δίρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νιφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὴν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενον] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενον] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. Er. *Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαί τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαθραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν ἀπὸ τοῦ θέειν dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ ζεὺς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀποσκώπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς ἠδ' πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῦ ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Saturn.*

πρᾶξιν, καὶ ἔννοιαν; οἱ γάρ σε θεοὶ κόταβ- omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιστρόφως τὴν Νιόβης παθεῖν· ἐκ πέτρας γὰρ ἄνθρωπον ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μή κακόν τι παθεῖν παρ' [a] ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et sic *Fl.* cum cett.

52. Κόταβος] Παιδιὰ. *V.*

* Ἀπολέγομαι] Non agnoscunt C.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολέγομαι. *V.*

turnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, διὰ παντὸς γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόταβος] An τῷ μάνει ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με —— παθεῖν] Ἀνακόλουθον est, vel ellipsis satis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. σὲ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ διατριβὴ) ἐνεργεῖν τὰ τῶν θεατῶν ἔργα ἐς τὴν πλουτωνίου ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦν ΔΣ. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, καί σε ποιήσω ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Aristoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ σὺ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὺ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obstupescendam consternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre est, amet, ut istuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a spiritu sermonis virtute. Ego vero hic considebo, *Cantare, expectans, donec cessarit Achilles.*

19. CRIT. In publicam viam necessaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri insusurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumspiciens, manuque incurva superciliis circumposita, quam possum acutissime cernens exploro, sicubi amicorum aliquem videre possim. Video autem Cratonem Po-

τ' θαυμασίαν σε ἐκπληξιν κατ' ἀνθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τ' υἱὸν τ' ἐκ πατρὸς, ὃ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, πρὸς τοῦ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπιέναι ὅπου τ' λεωφόρου, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, κἀγὼ δή ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ εὖς ψιθυρίζοντας, ὅπως δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφύντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ πανταχῆ ἐς ἅπαντας, κἀ τ' χεῖρα τοῖς βλεφάροις περικάμψας, ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τ' φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τ' πολιτικὸν, παιδό-

c Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere supervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. V.

videre licuit editi eam servent, mutare nolui, licet saepe in sphalmata eadem consentiri deprehenderim. De re ipsa quod est, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae sequitur, ut supra fecerat verbo ἐπωμώσατο. *J. M. G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J. M. G.*

Ibid. Κεύσης μὲν] Μὲν κεύσης Ed. *Gesneri*; forsan errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσης μὲν ad versum. In *Amst.* μὲν κεύσῃ, quod ad versum etiam bonum. In *Hom.* l. d. est: Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J. F. R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὠχρὸς τέ σευ εἶλε παρειάς. Sed quae haec est insania: prius caveri jurejurando sibi jubet, ne malum ex auditione nanciscatur, jam eadem omnia vult ipse in se experiri, quae ante Critias. *J. M. G.*

64. Ἀλοιωθῶ] Supra ὅλον σεαυτὸν ἠλοίωκας. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, si cum ἀπὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi significationem, quae prima est & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praesentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipso ἀπαυδᾷν qua diximus ratione usus est *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυδηκότα, *de Lucin.* sub fin. s. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἓξ ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo s. Tyranno* c. 18. ὃ γὰρ δὴ διὰ μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ, *de Gymnasiis* c. 24. πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ὦ δεινὰ πάσχουσα καὶ ἀκούουσα. Vid. *Pe. Fab.* Agonist. I, 8. *J. M. G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F. G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut supra c. 6. κατάπληξις, pro sermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J. M. G.*

69. Παρὰ τοῦ πνεύματος] Mirum, nisi respicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἐφ' ὑμᾶς. *J. M. G.*

Ibid. Τοῦ πνεύματος] Conf. *J. Elsner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J. F. R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auscultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J. M. G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noster loquitur, ut viderentur eos morsu sibi decerpere invicem voluisse. *J. M. G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter saltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκὼψ τ' ἀποσκοποῦντων τὸ χεῖρα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. *J. M. G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator seu ἐξισωτὴς aliquam τ' πολιτείας partem administraret. *Gregor. Nazianz.* epistola 197. scripta est ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odiose vocat, hoc est tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Episcopo τ' πολιτείας ἐπώνυμοι, & p. 156.

δόθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπολικόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. Τί ἐξισωτὶ γὰρ εἴρηκας· εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς ὑπαγκωνισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ὡς αὐτόν.

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τὄνομα Χαρίκεν, σεσημασμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὐπὸ πολιτείαν, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *J.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, I. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐπόπτης simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, I. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. cccxxxx. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανορθωσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, κοινωνὸν sibi esse *Gregorium* τῆς κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σκέμματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inseruit. *J.F.R.*

85. Χαρίκεν] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* s. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἰφθέγξατο ἐπισεσυρμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπόσσητε, καὶ ἐνεχρέμπτετο μύχιόν τι. *J.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεται] Forsan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὕτως ὡς προσῆκον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, διεσκληκμένος. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos insimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *J.M.G.*

91. Καταλείπει ἐλαπεισμοὺς] Forsan καλαλείγει. Et ἐλλαπεισμοὺς ab ἐλλειπάω, quod est ab ἐλλείπω. *F.G.*

Καταλείπει ἐλειπασμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἐλειπασμὸς dicitur legi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἐλλειπασμὸς reliquiae. Alii ἐλλιπασμὸς, saginatio,* a λιπαίνω. Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἐλλειπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἐλλείμματα, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἐλλείμματα esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἐλλειπασμὸς, puto, est conniventia circa ἐλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέβηθε μύχιον, ἐχρέμπετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος κυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλιχνημόνιον· ὅτι, ὡς προεῖπον, τοὺς τῶ ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλλειπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἰλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter obseruasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Fac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur alitum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶ ἐξισωτῶν ubi incensos pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶ ἐξισωτῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπεῖν explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπειν. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλειφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἐλλειπασμοὺς τῶ ἐξισωτῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium mercès, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶ Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομανάχους Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo sit illud nomen recentius. Εἰρηνευτὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηνάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Fac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte σοφώτεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρα vel ἴρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰρέων προπάροιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγγης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντείαν etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera derideda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειρωνάκτας. *M. V. La Croze.*

94. Μὴ

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ϗ καλεφλυάρει ἔτι σικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ ἥδονλο τοῖς λόγοις, ϗ τῷ χαινῷ τ ἀκουσμάτων σροσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων σολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ϗ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων σαραγενόμενος, κεκαρμένος τ κόμην, ἐσ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis ἀπὸ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παιτέλης εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων ἀπὸ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς σολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίωνα, ϗ τὴν βακτηρίαν, ϗ αὐτὸ τὸ κεκτῆσθ μηδὲν ὂν τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam praevissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκλειος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων σαραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγηματικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F. G.* Non desideratur, si ἐπιδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀρισάνδρου ϗ Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum l. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀρισάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt.* *J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ σολλὰ, inquit, χρήματα ϗ νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ σολυχρήματος θησαυρὸς λύπας ϗ μερίμνας σημαίνει, ϗ θάνατον σροαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρέα σληθυνθήσε] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ὢν θέλεις ἔσῃ· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὁρᾷς, ὅπως μὴ ὄναρ σλουτῶν, λιμώττῃς ἀνε-

comam detonsus, insculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *secundum Aristandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec vestra vobis somnia evenient: Sed tibi quidem angebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe, somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπικλύσῃ τὸ λεωφόρον. ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, ὦ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὕστερον δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε στερηθήσεται, ὡς πολλῷ χρυσίῳ εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ὑπὲρ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καταδαρθέν-

ἀναγράμμα. *Theocritus* Idyll. 22. s. *Piscatores* ita claudit: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas esse dicebat, quantae in insomniis apparere soleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνομαι, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε πλουσίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆς ἀποδόσ.] Nisi scriptor hic alias parum accuratus esset, suspicarer illum dedisse ἀνὰ λόγον, cum praesertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui discrimine distent. Sententia aperta: quo tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρῳ] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Eustath. p. 821, 4. *Basil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ ὡς ἀφ' τοὺς ἐχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, ὃς εἰκὸς τὸ ἠέλιον ἔτι ἀφ' λευκαίνειν δύόμενον. *Aristarchus* μὲν εἶχεν εἰς ᾅδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic respondet Scholiasta minor sub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεσθαι. Audiamus etiam *Hesychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis descripsisse videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' ταύτης λέγεται τὰς πέτρας τὰ ὠκεανὸν φέρειν. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὰ ἀνθρώπων. ἀφ' τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte est *Manalis lapis* de quo Festus, *Manalem lapidem putabant esse ostium Orci, per quod animae inferorum ad superos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Insulam* s. Britanniam suam interpretatur Doctiss. *Barnesius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiasten, suffragatorem citat. Certe hoc illum juvare potest, quod δῆμον ὀνείρων subinde beata illa insula & bonarum rerum feracissima emittit, e quo populo forte ipsum hoc est, quod de *Albio* nobis narrat *Barnesius*.

J. M. G.

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρρήκτοις αἰόλλε πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Eustath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὡς ἢ φαίνονται οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barnes.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, ἢ ὕτω προσαγορευόμενον διὰ τὸ γάλακτι τρεφομένων κ. τ. λ. quocum consentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὰ ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων, καὶ τούτους δαίμονας καὶ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis mysteriis ne per somnium quidem cogitasse bonum *Homerum*, sed per ὀνείρους simpliciter intellexisse defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de somniis adhiberi solita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. seq. ubi umbram Anchisae patris complecti vult Aeneas, sed

Ter frustra comprensa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

Quod expressum est ex Od. Α, 306.

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιὴ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Versu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) e POPULO *natorum mille suorum.*

Sed ut tandem ad nostrum revertamur, cum somnia esse dixisset Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens esset somniorum populus, indormiisse, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαντες, ὡς ἐπο-πνιγέντες ὑπὸ τῦ γέλωτ@, κ τ ἀμαθίας με καλεγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμν@, κ ὐ κτ' Ἀρίστανδρον τ Τελμισέα, κ' Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, κ τὰ νῦν γεννησόμενα. ὐ γ ὄνειροι τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσον) δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς πρὸς τῦ Κράτων@, κ τὸ ὀλιθηρὸν τ ἀφροσύνης αὐτ@ καλεγνωκὼς, ἠρυ-

[a] Μεσορὶ] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορὶ.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖν@. *V.*

rumque indormiisse populo, cum tantum contractissimis hisce noctibus somniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut sileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J. M. G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enunt.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρ@; ὅτι μήκισαί εἰσιν αἱ νύκτες. *J. M. G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, κ ὅλοι ἦσαν καλεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἀγοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ὀλισθηρὸν τ ἀφροσύνης αὐτῶν καλεγνωκώς. *J. M. G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J. M. G.*

20. Ἀρίστανδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημ@ κ.τ.λ. *J. M. G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J. M. G.*

26. Μεσορὶ] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F. G.*

26. Μεσορὶ] Αὐγεσόν. *V.*

Μεσορὶ] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορη legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσωρὶ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορὶ] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in differt. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὄσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J. M. G.*

Μεσορὶ] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M. V. La Croze.*

30. Δριμὺ Θ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερᾶς δριμύ τε Θ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro θρίασα, καὶ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ̃ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δέ μοι τῶν Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τ̃ῆς [b] λώπους, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιησάμενος πειθόμενός τε, καὶ ἀναντιτόμενον ἀπὸ τ̃ῆς παλαιωθείσης ἐκείνης δαιμονίης.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ̃ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀπογενέσθαι, καὶ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτ̃ῶν μυσταγωγηθῆναι. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πολλὰς περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ̃ Μενελάου φησί. καὶ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκωπία-

b Λώπους] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* *c* Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *Bt. 2.* *d* Ἐσκωπίαζον] Lege ἐσκαπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥήτραι, σωθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιησάμενος] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν ἐν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ὠνόμασεν, ὡς παρὰ τ̃οῦ Θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ὡς δὲ ἄτω δὲ περὶ ταύτ̃ων ἐσπούδασε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτ̃ῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur σωθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ἐν τούτ̃ων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλιξεν, ἐκ τ̃ῆς βουλ̃ῆς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ̃ῶν ἐπὶ μισθ̃ῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. Τοξαρὶ c. 35. Σοὶ τ̃ὴν ῥήτραν ἀποδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos xxv. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γερόντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praceſſerat: σάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν ὠμοὺς. Adde *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὲ αὐτ̃οῖς — ὕστερον, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἐραστέντες ἢ θεὸς θνητ̃ῆ ἢ θνητὸς θε̃ᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βουκολ̃ῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτ̃οῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem Perizonius. *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem Ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι & χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τ̃ῆ νησιώτ̃ῃ μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπικεκυφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γοῦν, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γοῦν ἕτοιμοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπη τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναὶ [a] ὅπη θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι σχόντες, ἐψιθύριζον. μοῦ δὲ τὰ ἤροντο με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γοῦν ἂν εἴης, ἔπόγε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυστυχεῖ γοῦν ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατ' αὐτοῦ γνώμην· ὑμεῖς πεδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκοῦς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, supercilliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospiciatis,*

[a] Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. *Gesn.* Abest artic. ab aliis. [b] Χαιρήσονται] Χαρήσονται B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. *V.*

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. *V. Hom.* l. c. In Exc. *G.* Τρογεσίλαος. *M. du S.*

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. *J.M.G.*

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. *J.M.G.*

51. Ποιναὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πολυδότειραν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ ordinaria constructionis ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. *J.M.G.*

53. Μετὰ δὴ τὰ] Pro ταῦτα Poët. *J.M.G.*

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* *J.M.G.*

56. Χρηστὸς γοῦν] Vid. diss. nostra §. 20. *J.M.G.*

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. *J.M.G.*

64. Δυστυχεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστυχεῖ. Schol. δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγαναχτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστυχούντων γυναικῶν. Ἢ δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. *J.M.G.*

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem παχυλῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Desinite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. *J.M.G.*

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-*

κέφαλα καὶ τάδε νενοήκαλε. πῶς δὲ τὰ τοῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείπει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρόνος ἑξαμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τοῦ Ἑρμοῦ συνοδεύσει, καὶ Ἑρμαφροδίτους ἐποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ὑπερωννύσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν καὶ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς θωκότες, καλεφλυάρουν τὰ αὐτοῖς ἐράσμια, ὡς μελαλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καλαλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ πρὶν καόμενος οἰδηθεὶς, μέγα τορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνειόντων

[c] Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* [d] Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ♄ ἑξαμετροῦντος ἢ τετραγωνίζοντος ἢ σωόντος τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑπαίθρου *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὰ κεραυνοῦ μήχεια, ὧν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Νεφ. 291.) χηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἔστι δὲ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si P. *Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τῶν ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J.M.G.*

85. Πρῖν] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖν ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ἡ πρῖν καιομένη ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu Διάτορόν τι ἀναβοήσας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δόρυ ☾ λόγχας ☾ λευκολόφους τριφαλείας *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M.du S.*

89. Τρι-

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὲ κεφαλὴν καταδήσει), ὡς τ' πατρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχελε. ϗ γ' αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ' πολυάσχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γ' εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γ' τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον).

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' Δράνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπανλα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γ' ἡλίους δέκα ἄσιτοι Δραμενοῦμεν, ϗ ὑπὸ παννύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώτομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς εἶρηκας; μέγα γ' ἔφησαν, ϗ διηπορημένον. ΚΡΙΤ.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o pulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

[a] Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχελε *F.* [b] Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόειτε *Gesn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τρεῖς φάλας ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὡς] Lege οὓς. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχετε] Proprie *vexare* est, *atterere*. Sed ipse deinde explicat per ἐπαρᾶσθαι τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheseos*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed καταρθωκέναι *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii virumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente seve sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ἐγκεφάλους ϗ τὰς καρδίας προξυρημένους, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ὥδην ἐοικότας, fuisse illos σιτοφάγοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ἐ πρόσωπα εἶναι ἀμφέροντας. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ὀποκειροντας i. e. ἀπατῶντας. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam balbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵרֶר הַקְּצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, ſed pulcherrime equidem cauſſam ita peregi: *Etenim* vera ſunt, *quae urbani homines ſaepe de vobis dicunt, ſomniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu ſubridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *iſta, ô ſublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura ſunt inveſtigaveritis, ſed veſtris ipſi ſomniis inducti, quae neque ſunt, neque futura unquam ſunt, nugabimini. Neſcio vero quomodo ſomniis fidem habentes iſta deblateretis, honeſtiſſima quae ſunt averſemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam deteſtabili facinore bonum conſequamini. Omittite igitur abſurda illa emotae mentis ludibria, malaque conſilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod peſſime Patriae precamini, fallacesque veſtros ſermones ad ipſum refertis auctorem, in maxima rem vos projiciat.*

Θάρρει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον ἐγὼ τὰ κάλλιστα. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ λέγουσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πολλὰ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γεννησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βουλεύεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τῆς βουλεύματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἅμα τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι, καὶ λόγους κακοδήλους ὀφθήμιζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνούμενοι] An ὀνάμενοι; Pell.

tamen diſſimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonſuram reſpicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ὀρέων ὡρμημένος, κεκαρμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonſuram in uſu fuiſſe, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* conſtitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κωνικὰς τρίχας ἀφελὼν κ. τ. λ. & ne nugari ſuo more putemus *Nicephorum*, praeſto eſt *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θαυμασίας Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε κωνικὸν, εὐθὺς αὐτῷ τὰς κωνικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti ſunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Epiſcopis, ubi ob ξύρισμα γυροειδὲς *coronatos* appellatos eſſe clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuiſſe jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmaſ.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J. M. G.*

4. Ἄσιτοι] In ipſa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abſtinentia ad viſiones apparitionesque ſeſe praepararunt. Et cacozelia quadam rerum ſacrarum factum eſt, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, luſtrationibus, jejuniis, animas ſuas ad commercium cum Deo ſpiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. πρόσθεν τῆς Ἴσιος. Ex recentioribus ſufficiat in praeſentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Chriſtianis omnium fere temporum nota res eſt, imprimis ſi in cenſum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non ſunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illuſtratur. Vocabantur a Juliano Chriſtiani, ait vir ἐνθεος, p. 122. ſeq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι καὶ συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνῆτες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς παννυχίοις σάσεσι θρηνηροῦντες. *J. M. G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi ſolitum verbum: *Ariſtoph.* Pace v. 635. ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας. Schol. λέγει δὲ κυνῶν ἡ μεταφορὰ. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Poſſis forte convertere *ſarcaſtice ſubridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς λέγεται παρὰ τὸ σαίρειν, unde & σίσυρα. *J. M. G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id eſt, non ut alia ſomnia e ſomno & in lectulo ducunt originem, ſed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de myſteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem conſtituto provenire Divina illa & futuri praeſaga ſomnia. *J. M. G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ ſubaudiendum, ut ſcilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, poſſe aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* ſignificet: ita nulla opus fuerit ellipſi. *J. M. G.*

27. Ἐκ-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προστιθῶ σοι, ἅτινά με καὶ ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερτείνης τὸν ὕθλον. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γνάθος, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λησμονιᾶνον ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοί, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς ἀρξάμενος, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ὑπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος ὅδ' ἐστίν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ὑπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε πού μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve:
Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχθαίροντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχθαίροντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi διτὰ βουλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum; id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἥκω γὰρ τὴν Δίκην, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πίοντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος, ἡδέως δ' ἂν πόθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμενος ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἥκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μου ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὃ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιπόλαιον τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποικοῦν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέρρηξη. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυών. ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀθμαίνεις γὰρ ὑππολύ. μῶν τι χρηνὸν πέπραχ'; ΚΛΕΟΛ.

Πέπωκεν ὀφρῦς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.
ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὑπὲρ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποβιώσῃ τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὑπὲρ ταῖς διαθήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο δέχεται τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς δύναται καταπτοήσαι. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδουλωμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἦμαρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *Bl.* 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. All. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* *b* Εἴτ'] Sic vett. Εἰῶ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι σοῦ φθάσομαι] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυμφορὰ] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδος hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἐπισκ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμφὶς δὲ δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum jam

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καταξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεσθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, κατὰ τὴν παροιμίαν.

[ᶜ Οὗτος ὁ λόγος οὔ μοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

ΕΡΜ.

Περιπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν καὶ τῆς παρὰ τῶν ἀγρῶν χάριν ῥαστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γὰρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲν ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ παραμυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τῆς τούτους ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μέντοι καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

HERM.

1 Forte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B* 1. 2. Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπό τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ ὅτι ἐπιπολὺ λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὴν νῆν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μὴ μύτοι γε ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τὰς λίαν μνημονικωτάτας. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ἅπερ ἂν ἱκανὴν καλαθοῖο τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, ποιημένου αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀεθλων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τοῖν Διοσκούροιν. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

dis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὕτως] Rejecit hanc notam Ed. *P.* in quibusdam ita adscribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad sequentem referri voluerint, nescias. Mos receptus ad sequentem referre jubet. sed vide notam nostram ad simile Scholium fini sequentis opusculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non esse hunc libellum Luciani, ausim contendere, sed Scholasticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e stilo petita mox dabimus, nempe insignia, ne quis sola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διασίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Tim. c. 5. & Ικαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. *P.* additum: festa Jovis fuere Athenis Diasia, ἀπὸ ἀλφυγείν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed supra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemsterh.* consulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀεθλων] Quales ludi in Provincia Gallica satis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque est flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐξηκεκλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἴσως τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

Παρῆσαν μέντοι τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νοῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῶν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῶς, ὑφ' ἧς εἰς τούτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὰ ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. μόλις δὲ ἁπάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπειν τὴν ἰδιωτικὴν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praester caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγκρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἢ πάντα τἄλλα παρέντας;] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μένειν τὸν οὐρανὸν ὑποτιθέμενος κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διὰ-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo sine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τ῀ θεῖ κάλλους λόγων. ἔδοξεν ἐν ἡμῖν, ὄχι ὀνομαστὶ λέγειν τ῀ ἔπαινον τ῀ παιδὸς (ὃ γὼ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γ' ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ἔτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἐπομνημονεύοι θεῖ τ῀ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὑτωσὶ τ῀ λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς θεῖ καλῶν ποιούμεθα τ῀ σπουδὴν, αὐτ῀ δὴ τ῀ κάλλους ὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ἔτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὃ σπουδάζομεν τ῀ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ θεῖ τ῀ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, θεῖ τ῀ καλλίστου σιγῇ τ῀ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας θεῖ αὐτ῀ λέγειν τ῀ τέλους ἡμᾶς τ῀ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὴ ὡς χρὴ θεῖ τοῦτο μαχεῖσθαι εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὑπίστασθαι θεῖ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα θεῖ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὼ δὴ πάντες μὴ ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ἠξιώθησαν ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ τούτης ἔτυχον τ῀ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τ῀ γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τ῀ τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτὴν τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτήν] Αὐτή Fl.

18. Διόσκουροι] Ita & Navig. c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκοροι ap. Noltrum. V. Dial. Meretr. 14. J.F.R.

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τ῀ ἀθανασίας αἰτία γ. &c. F.G. Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit; ne-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὕστερον γῆν συνεξηταστμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκρατηκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμετασχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῆς [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνα εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτην δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ πεποίηται τῶν καλῶν, ὥστ' ὁ μόνον αὐτοὺς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπὸ γῆς ὤν, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώποις γε οὐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ᾧ ἦν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω πεποίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic vicisſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu*

[a] Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *F.* *V2.* [b] Λήδᾳ] Sic *Fl.* alioqui recte Λώδᾳ *F.* [c] Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταστμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον θ' υἱὸν ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἄμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ θ' νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, καὶ καλαπληκτικὸς, ὥς᾽ ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὑπτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὐτῷ ὅτως ἐφόβησεν, ὥς᾽ ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων εἶναι τὴν ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ᾽ ἄπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἥπιον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὅτω γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπεικὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷον τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς ὅτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλῳρίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσῃ σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δὴ, οἷον τ᾽ μὲ Ποσειδῶν τοῦ Πέλοπος ἠττημένον, Ὑακίνθου δὲ τ᾽ Ἀπόλλω, τ᾽ Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τοῦτο· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

[d] Δὴ] Δῖ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide *S. xp.* c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ᾽ ἐρανὸν *scilicet.* *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γενόμενον κύκνου —— τοῦτο δὲ αὖ ἰδὼν ταύρου] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie.* Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητῇ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπασας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷόν τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse.* Parum accurate; non enim οἷόν est *quia putat*, sed *quae potest, apta est.* *H. V.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur.

75. Τοῦ Πέλοπος ἐττημένου] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Παρε-

καλῷ διηγεῖαϛ, παρεχῆναϛ τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις ὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, ϖεὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς ϖολέμους, ϖρὸς Ἄρτεμιν ὲ Ϟαμάχε ϖεὶ θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη ϖΘαχωρεῖ τ ϖολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, ὲδ' αὐτὴ ϖρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη ϖεὶ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅπ κάλλ ϕ τοσοῦτον φρονεῖ, ϗ ϖάσας ὑϖερβάλλεϛ δοκεῖ, ὥστε ϗ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, ὲδὲν ἄλλο ϖρὸβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλ Θ, οὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅϖ ἤθελε, καλαστήσειν· ὀρθῶς ϗ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιλο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τ τοῦ κάλλους ϖεῖσιν· ὡς γ' ἐλάβοιλο τοῦ μήλου, ϗ τ ὑπογραφὴν ἀνελέξαιλο, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα ϛ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχοιλαι ϖΘὰ τ τ μὲ ϖατέρα, τ δ' ἀδελφόν τε ϗ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ϗ αὐτὸς ἥ τίς ἐϛιν ἀποφήναϛ καλλίστη· ϗ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, κἀ σοφῶν, ϗ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ϗ τῇ βαρβάρῳ, ὅδ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ϗ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι κἀ φρονήσεως, ϗ σοφίας, ϗ ῥώμης ὑϖερέχει τὸ κάλλ Θ.

Τοσαύτ ω δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ϖεποίηνΘ, ϗ σπουδὴν, ἀκοῦσαι εἶναι καλαὶ, ὥστε ϗ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, ϗ θεῶν ϖοιητὼ, ὐκ ἀλλοθέν ϖοθεν, ἢ ϖΘὰ τοῦ κάλλους ϖεῖσαν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ὖν ἀκοῦσαι λευκώλεν Θ ἡ Ἥρα, ἢ ϖρέσβα θεὰ, θυγά-

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaderint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Venerandam

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἰκάστη *Fl.* b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆναϛ] I. e. χαρίσαϛ, *dare*. Vis dare, nec dare vis. *F.G.*

96. Τοῦ κάλλους ϖεῖσιν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. *H.V.*

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλης Κρόνου. Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἅμα ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει ὡς οἱ κρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. οὐκοῦν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προΐσταλο τούτων· Ἥρα δ' ἀπάσης δεχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸ Δία πρᾶγμα λαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ φιλοπόνητον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμουμένους τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἐπίσταλο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρξατο τοῦ λόγου, πολλὰ πρότερον προκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· οὐ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μὴ c Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τοὺς λόγους οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διελήλυθασιν οἱ μὲν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τοῦ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ἐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων ἐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καταγορεῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τῶν εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τὸν αὐτὸν λυσιτελεστάτου καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούσουσιν ἐπιθέσιν ποιήσομαι τῶν λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτου ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τῶν περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ κἀκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος οἷός τε εἶναι πειρᾶσθαι τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν περιφανῶς ὑπὸ τῶν κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς ὑφ' οἷς οἰκειόταλον κόσμον, καὶ οἷς μὲν ἂν παρῇ πᾶσιν ὑπὸ πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μεθέξεως, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δεδυνῆσθαι; ὃ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime necessariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere possint, videre. Quos jam ego de rebus nihil sani statuisse ratus, & alioquin stupidiorum omnino esse putans, post accusatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utilissimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi sumam, quamque unusquisque optime se habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, sufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, discedere: haec vero tantam dicendi copiam subministrat attingere volentibus, non ut infelix sit putandus, si quis non pro dignitate oratione assequatur; verum si ad multa alia ipse quoque conferre quidquam ad laudes illius possit, optima fortuna uti sit existimandus. Quae enim res manifeste adeo a Diis honorata est, ita vero apud homines divina & studio omni digna; omnibus porro, quae ubique sunt, familiarissimum decus est, adeo ut quibus ea adsit illi colantur ab omnibus, a quibus vero absit, illi exosi & ne adspectu quidem digni censeantur; quis fuerit ita disertus, ut eam rem laudare pro dignitate possit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei laus-

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita usus est auctor, ut passim Latini suo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* significet. Charitatis caussa tamen verbo illo in interpretatione abstinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, posui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Aristippi oratio vel a Luciano non est, vel studiose conficta ad characterem inepti hominis ostendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime se habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod est, *pulchrum est laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, ὅτω — ὥστε (ἵνα —) ἀλλ' ἵνα ὅτως — ὡς τε — ὅτω ὥστε — Et statim τοσαύτου — ὥστ' ὅτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando possunt, dissimulari plane non debent, si hoc praestare debet interpretatio, ut quantum fieri potest orationem, & velut speculum animi auctoris, repraesentet. *F.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Glossema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοὶ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔτι τῆς ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ὡς' ἐκέτι τῆς ἡλικίας ὅσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. *Hesych.* ἐκέτι ἐχθὲς, ἢ ὅ. *F.G.* Quia mox diserte ait, μήπω ἡλικίας ἡμῶν, ideo & hic forsan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis est satis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam versatur, eam nondum attigit. *F.F.R.*

95. Οὕτω τῆς ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὡς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut --- (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ̃ ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ̃ ἀξίας τυχεῖν, εἰδὲν ἀπεικὸς κ̀ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτ̃, μέλλοντάς γε μ̀ Φίλωνα ποιεῖσθ τὺς λόγυς. οὕτω δὴ σεμνόταλον κ̀ θειόταλον τ̃ ὄντων ἐστὶν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὺς τελιμήκασι, πάσ-

90λείπω.

Ἀλλ' ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη πρ̀ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥσ' ἔτι τ̃ ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ

95γενόμεν ὁ Θησεὺς, οὕτω τ̃ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥσ' ὅσης αὐτῷ κ̀ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, κ̀ δόξης ὑ τ̃ τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ,

1εἰ ταύτην αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ πρ̀νοηθεὶς, τὸ μ̀ πρ̀ τ̃ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γ̀ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῦναι μήπω ἡλικίας ἠμφίσην, τ̃ δ' ἐχὴν ὑπερ-

5φρονήσας ἐκείνυ, κ̀ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ̀ τ̃ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνῆντ' αὐτῷ τ̃ ἁρπαγῆς κ̀ Πειρίθεν πρ̀λαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τ̃ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ̃ Ἀττικῆς· κ̀ τοσαύτην

10ἔσχε χάριν αὐτῷ τ̃ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥσ' ὕστως ἐφίλησε τ̃ ἅπαντα χρόνον, ὥστε κ̀ τοῖς ὑπογενομένοις πρ̀δείγμα γενέσθ τ̃ Θησέως κ̀ Πειρίθυ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κἀκεῖνον ἐν Ἅιδυ γενέσθ, τ̃ Δήμητρ μνη-

στευ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ μ̀ Ὀδυσσεὺς ὕστως ἀγασθῆναι λέγεται τούτυς, &c. *J.J.*

Ibid. Τ̃ς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ̃ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν μ̀ εὔτυν κ̀ συμπαθὲς τυ ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσασθ, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ̀ ἀγασθῆναι, unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ κ̀ τὸ Κωλάκυ τὸ Ἰνδοῦ πάλ ἐπαινέσαι, ἄλλ ἀγασθῆναι· εἰ δ' ἄν εἴπεν, ὅτι ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμην est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἔραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἰγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπόντ τάδε. *J.F.R.*

98. Οὐκ ᾤετο βιωτὸν] Subaudi τ̃ βίον, quod saepius additur; sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J.F.R.*

τευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ πολλῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καίπερ εἰσαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλοῦσιν τὴν χάριν, εἰ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἔχοντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι εἰμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν προσκευάζειν. τὸ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὸ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῷ μὲν σωμάτων τὴν θεῶν ἡττηθείς, τὴν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ δίδοσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν ποτε νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τὴν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνουμένης ἐκείνης στρατείας ἐπὶ τὴν Τρῳάδα, καὶ τὴν Εὐρώπην τότε πρῶτον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐλθοῦσαν, ἔχοντες οἵτε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

Cereris, *postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.*

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Palladè, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur *τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esset judicatus.* *H.V.*

52. Αὐτοὺς ἰόντας] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. *J.F.R.*

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. *M. du S.*

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad εἰδότες ἀπολούμενοι, idque confirmat sequens ἀπωλείᾳ; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli caussam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello peritaros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν ϯ αὐτῷ, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὼς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάπθαζ τῷ ἐκ πολέμυ καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἳ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν πολὺ νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμυ, ἐφ' ᾗς ἀποθανῶνται. καὶ θεοὶ δὲ τὼς [a] αὐτῷ παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολυμένυς ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῦ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένυς ὑπὲς Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τὼς [c] αὐτῷ παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὑτὼς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένυ πολέμυ. ἐν ἐκείνῳ μὲ γὰ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλυς. ἒ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῦ ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλλος θεᾶς ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰ ὑπὲς μῦ τῦ ἄλλων ὐδενὸς ἁπάντων ὐδαμῦ τὸ πρέπον φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲς δὲ καλλυς ὐ μόνον τὼς υἱὼς ὡπλισμένυς, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς ὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ καλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τῦ περὶ καλλυς λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βάλομαι μεταβῆναι, ὐδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τῦ τῆ καλλυς ἀξίαν, τῦ πρότερον εἰρημένων, τῦ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάυ· ὅσυς τῆ ταύτης καλλυς ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένυς ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διωκισμένυς, τῦ ἥλιον προσοράν. ὡς γὰ ἐλάβετο τῦ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴς ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκῆσαν ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. alineque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶι H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. [e] Διωκισμένυς] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τἀυτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. duS.

87. Παρενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Panath. Kkkk 3

τ μὲ ὥρας αὐτῆς ἀλγὲς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ
φέρειν, ὥστε καὶ τ [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο
παρὰ φύσιν,) καὶ ἅμα τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὸν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεται δ' ἐκδιδόναι
πλαττόμενος αὐτὸν τῷ ταύτης ἀξίῳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μη-
χανήν τινα μηχανᾶται τ ἐπιθυμίας ἀδικω-
τέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅσῳ ἐβούλετο,
καλαστήσειν. ἅμα γὰρ ἅρμασι, ὡς οἷόν τε
μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἀπὸ τ τέχνης ἐξ-
ειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ
τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς
τοὺς μνηστῆρας τ κόρης, ἆθλον τ νίκης παρ-
ελθόντας αὐτοῖς αὐτὸν προτιθεὶς, ἢ στέρε-
σθαι τ κεφαλῆς ἡττηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὸν
αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀπο-
σχολούμενοι περὶ ταῦτον, ἀμελοῖεν τ ἱππι-
κῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτου ἀγ-
μένου τοῦ δρόμου, καὶ τ κόρης ἐκπεσόντος μὲν
τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τ ἀγῶνα,
ἢ μεταθεῖναί τι τ βεβουλευμένων, μειρακιώ-
δες εἶναι ὑπολαβόντες, τ δ' ὠμότητα μι-
σήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθα-
νεν ἀποθνήσκων, ὥστε δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθ-
νάναι περὶ τ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε
μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ'
ἐκείνου τ πονηρίας μισήσαντες ταυτησὶ, τούς
τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τ κόρην ἐλεοῦντες·
τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηντο τοιούτου·
τ κόρην δ' ὅτι τ ὥρας ἀκμῆς καιρὸν ἀπο-
λαύοι· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae causſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currus enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella exciderent. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγεννηκότ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλον] Ita *Fl. H. B1. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἐπιπαίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἄλλον τ νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἡμιλλᾶτο. Sic deinde ἡττηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J.M.G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἡττηθέντας (licet hoc ab infin. στέρεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J.F.R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν οὗτος) ἀγωνιεῖσθαι, ἅρμα τε χαρίζονται τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τὴν κηδεστὴν ἐπὶ τέρμασι τῆς νίκης ἀπεκτονώς.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπούδασται πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, προὔργου λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τῶν τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τῶν ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τῶν [c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὸν ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τῶν δυσχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τῶν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

c Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P.aG.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρεῖς καὶ δέκα ἤδη νέους p. 789. imag. *M.duS.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M.duS.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῇ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δ'] Subaudi ὅρα, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπολλάττειν με τῶν δυσχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τῆς κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅπι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὸ αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκεῖναι καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιεῖσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅπι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἥρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πολλὰ γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω διὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδῶσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς διακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] οὐ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, ὑπεραγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum superest, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

[a] Παρόντας] Πειρόντας prave Fl. [b] Περίεστιν] Περίεστιν J. V2. Fr. [c] Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὐ forsan delendum esse. Sed male ὐ omitteretur. [d] Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. J.M.G.

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Λέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricolum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δόξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἓν [c] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

Καὶ τἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγινομένοις ἂν καταλιπόντες ὑποβολήν.

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὲν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ ὅτε γραμμαῖς εἰς κάλλος ἠμελημένα τὰ γρατεύματα συντάσσειν, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε μὴν [f] γραφοῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν γ' εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα κατασκευάζειν. τῷ τε γοῦν Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τοῦ οἴκου, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ δὴ καὶ τοῦθ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα κατεσκεύασε, καὶ κάλλιστος, καὶ τῆς γνώμης οὐχ ἥμαρτεν· ὁ γοῦν Ὀδυσσέως υἱὸς ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτον, ἐπεὶ φύσιν τοῦ πατρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένην, ὥστ' εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Aὐ-

[c] Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. [f] Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *F.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισθωτέων ἐᾶν προσολίπειν ἀξιωμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *F. M. G.*

81. Πράττομεν, τοίνη] Lege πραττόμενα τοίνη. F. G. Idque omnino neceſſarium credidi. *F. F. R.*

Πραττόμενα τοίνη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *F. M. G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαροποιό τ' ἄνακτος· Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F. G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *F. F. R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τυ χάριν μιλλοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τυὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ
κεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοι τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ κάλλος ὁρώ-
σας, καὶ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ παντὸς τι-
θεμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γοῦν τυὺς
μὴ καλυὺς ὀνομάζομεν αἰσχρυύς, ὡς οὐδὲν ὄν,
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένος.

Τυὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατυμένοις τὰ κοινὰ
διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένυς,
τυὺς μὲν δημαγωγυύς, τυὺς δὲ κόλακας κα-
λοῦμεν· μόνυς δὲ τυὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νυς τε καὶ φιλοχάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινυὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τυὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζυσι τὸ τύτῳ
τι προσονῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκοντὶ
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθόμενοι δυνη-
θέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

[a] Τῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. [b] Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας [c] Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes.
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144.
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρείας. *F.G. M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue invenire fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρεία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus. *M. du S.*

Ἀν-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abſciſſis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti ſitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελὼν, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ἐπιπολὺ παρατεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἳ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· σχεδὸν δ' ἤδη κἀγὼ οὐδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα διὰ σέ.

[d Οὐδ' οὗτος δοκεῖ τοῦ Λουκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κόνις. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδέας τοῦ κάλλους κοινωνοῦσι vel κεκοινώκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J.M.G.*

60. Οὐδ' οὗτος δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιος. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' οὗτος δοκεῖ τοῦ Λουκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ϗ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ϗ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ ἐπιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμαλι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ϗ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, ϗ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις, ϗ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. ϗ γὰρ δὴ [b] καὐτοῖς ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, ϗ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψασα δὲ λυπῶ σε ἄν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ ϗ κιθαρῳδοῦντά μι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; πρὸ illo ἀνιυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπιυφημῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἐ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Cels. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

MENECRATIS ET MUSONII.

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B*2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H*1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B*1. 2. *P.* Aliae omittunt inscript. person. *a* Ξυνήρει] Ξυνεῖρε *P.* *b* Καὐκείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείνας male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τι, ϗ κελευσαμένῳ ὀρύττειν· ϗ αὐτὸν δὲ ἀνιυφημῆσαι τὰ εἰκότα· τ δ' ἔχειν τ σμικρύνης, ϗ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψασα δὲ λυπῶ σε ἄν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ ϗ κιθαρῳδοῦντά μι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπιυφημῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἐ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Cels. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

σαῖς πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄλλο ἔτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σπουδάζειν.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώταλον τῶν ἀγώνων) στεφανῦσθαι ᾀδων. τὰ γὰρ Πύθια, τί τῶν μὲ ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἃ τὸ ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὸ Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Περ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀσπόρων ὁ οἶκοι καρπὸς, ἦν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκείναις. πόλεσι scilicet εὐ τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Κἀκείνας ἀσπόρων] An κἀκείναις ἀσπόρῳ; *Bas.* edit. κἀκείναις ἀσπόρων ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam satenam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex perfossa Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, s. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ἐσαίτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐσιᾶσθαι τοῖς ἔξωθεν] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, ψαύουσι δέ ποτε καὶ ἀκέσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ἐκ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾄσμα ἐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρύξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὑπὸ τὴν ὀρυχὴν ἦξε, κροτούμενός τε καὶ ᾀδόμενος, καὶ καθηκόμενος ἐκ γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν ποιησαμένοις ἐκκελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῄει εἰς τὴν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὑπόπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ ποτε καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ἔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μελεγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male *S.* & *Amſt.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ὀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμῳ — καὶ πέμπτῃ] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δι' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſciſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Fac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? *ἑστιᾶσαι eſt ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἑστιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic Ψευδολυκῖνος dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δι' ὀλίγου] An ſic legendum videtur: τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαιτο, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμίξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾄσμα] An καὶ ἀ. ἐ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρύξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρύξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajæ. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος· quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſe ligonem porrexiſſent, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτῃ] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν καὶ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Weſſ.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὺς Αἰγυπτίυς γεωμέτρᾶντας τ' ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, ὃν ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγυμένυς τ' ἐν τῷ Λεχαίῳ περὶ τὴ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. πελάγυς γὰρ τοσύτυ νήσῳ ὑπιχυθέντος, καὶν ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τ' Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τ' μὴ τῷ Ἰσθμῷ τομῆς ὐδ' ἂν ὁ Θαλῆς μετέςησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τῷ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τῷ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τ' Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῷ ἐκείνης νῦν ἀπτόμυος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμῷ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίυς τε καὶ ἰσοπέδυς οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τ' Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑπὸ τ' διδόναι. τυτὶ καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσαμε τῷ προπαίσαντος χιλιάρχυ.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μυσώνιε, δι' ἣν μυσομανεῖ, καὶ τ' Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τ' γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τ' ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Wess. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J. F. R.*

58. Αἰγυπτίυς] Idem apud *Philostratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J. F. R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἱππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὃς τ' ἐκεῖσε ἦν ἀπτόμυος, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ὀυξύπατος vel ὁ ὑπατος Exconsul. s. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ὑπατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγυς τε ὀνομάζεσθαι, καὶν ὦσι τ' ὑπατευκότων. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. sed refrigeravit istum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ὑπατος. itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ὑπατος non dedeceat: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J. M. G.*

69. Ὡς τ' ἐκείνης νῦν ἀπτόμυος] Melius ὁ τ' ἐκεῖσε νῦν ἀπτόμυος. *Th. M.*

Ὡς τ' ἐκείνης &c.] Malim ὁ τ' ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inspiciendi. *F. G.*

74. Ὑπὸ τ'] Lege ἀπό. *F. G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Gesnero* intelligas, quamquam qui hoc historiae respondeat, non plane dijudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J. F. R.*

Ibid. Ὑποδιδόναι] *Subsidere, fondre sous lui.* *F. G.*

76. Προπλαίσαντος] Scripserat haud dubie προσπλεύσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' οὕτω καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆς φθόγγων ὑπιλεαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲ δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ᾗ χαιρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὰρ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δίχα τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem*que *faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δὲ οὕτω κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένως. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπιλεαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἔτους, ἐνὶ τόπῳ χρησάμενοι, τὴν δοκοῦσαν εἶναι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετενεγκόντες κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λεαίνεσθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβον esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆς φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν αἰσθητική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων ἐκείνη κοινή, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ὑπιλεαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ὑπιλ- τοῦ-

qui rotae *alligati ſunt*. Cumque natura ſit rubicundus, magis etiam incenſa illi facie rubeſcit. Spiritus illi exilis, neque usquam ſane ſufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo ſe ſubmittunt, Muſoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Iſthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, ſi intendant *ſe* artifices. MEN. Et quid hoc, Muſoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, ſed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex eſſet ludis Iſthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: viſum eſt Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum eſſet, clarius etiam quam ſolebat alias, fingebat ſe & coronae amore captum, neque conceſſurum prius, quam decem ſibi talenta Nero pro victoria dediſſet. At hic

οἱ ὑπὸ τῆ τροχῆ. Φύσῃ δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ ὠροσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐπαρκοῦν πῃ δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μῆσώνιε; τέχνη γάρ πῃ χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίονλες, ἀλλ' ἐνθυμήθηλι, ὦ Μενέκραλες, τὸ δ τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζονλες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μῆσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὸν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάτετο καὶ τοῦ στεφάνου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

[d] Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pſeudolucianis notarentur; ſed operae non eſt. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim ſtylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ὀδειπορίαν exſcripſi. *Th. M.*

94. Μόνῳ τῷ] Lege μόνον τῷ. *F.G.* Non diſplicet, etſi & vulgatum defendi poteſt. *J.F.R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριτίλονας] Apollinem videri voluiſſe Neronem loquuntur hiſtoriae, & numiſmata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid ſit ὑποπαλαίειν docent *Plutarchi* Periphraſis de diſcr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι ῥωμαλέον, ὑποπίπτοντες ὑπὸ τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλακλινόμενος. *J.M.G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.] Muſicos agonas ex Iſthmiis ante Neronem exulaſſe hinc obſervarat *Caſaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Ampliſſ. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de muſicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut ſuam ſententiam fulciat, *Philoſtratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctiſſimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epiſtolam, quorum locorum primus & tertius *Caſauboni* ſententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Nero-nem anteceſſerunt, non de ſequentibus, ſtatuat. Secundus *Patrium* Muſicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Iſthmiorum judices quod poſtea Praeſides Pythiorum, ubi ſua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuiſſe, ſed de eo abrogando, propter judicum moleſtias, acſed de eo abrogando, propter judicum moleſtias, acſed de eo abrogando, propter judicum moleſtias, ac

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' ᾧ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. MEN.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipt. τὸ, ὦ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἔθακε, bene habet. vel ut supra ὦ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναβησε). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (εἴτ' οὖν ἀγανακτήσας ὅτι λυπηρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώταις ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους εἰς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνήκει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit illud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο, πρᾳώτερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὔφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, παρακελευόμενος ἡμῖν θαῤῥεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παρακούω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἅπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ὦ Στυγνὸν οὔνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστένακτε, κωκυτοῦ τέκνον,

Ἣν

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κάγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τοῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt. qui-

Ἦν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείναλο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ σικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, atque eum cauſſam tempusque invadendi melius expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, ſ. humor aeris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *inſernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum junctūris ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ὐ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείναλο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγίνετο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγίνετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξίολω (l. ἐξιόλωσιν) ἐξέτρωσιν, ἐξεγείναλο, ἐξεπονήσαλο. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis, vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Σικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. σικρὸν βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκλοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποθέσει III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Σικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum σικρὸν βρέφει. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri, cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel*, ſed malle ſe εἰ γ' τεθνᾶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληιάδεω Ἀχίλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχε, οἷς ἐσι μέγα κράτος ὅτι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, sed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a summis ad pedum vestigia
Sanie mala atque amaro succo felleo
Violento spiritu clausis meatibus
Constitit! ut clausum dolores exacuit!
Quin viscera per ipsa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ῥεθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν κἠ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, κἠ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε διαφίγγον πόρους
[e] Ἔστηκε, κἠ [f] μεμυκὸς ὀπτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῶν διάπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολούμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* c Πνεύματι] Πνεῦμά τε βίαιον τόδε *Pell.* d Τῷδε] Τόδε *Guj.* e Ἔστηκε] Ἔστηξε, κἠ δεδυκὸς *Pell.* f Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῖνας appellat ἐν τῇ περὶ τὴ Περιγρίνη τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

potest manere in secunda sede; etsi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inserui, ne quid omissum credas; nisi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in versione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis est notarum, *Jensii* observata in Lectt. Luc. p. 384. seq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν vulgarem esse Graecismum, adeoque non opus esse βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemissum ἀμβλακημάτων magis perspicua est: nam etsi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, si dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etsi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari posse scio, quid tamen opus est obscuriora sequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad sexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miscell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἔδει, ἀπὸ κοινοῦ, ex vs. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Nempe προσάπτειν ἀκτικῶς. Sicut paullias passive dicendum fuisset προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuisset, si ad subjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum, squallens.* F.G. Syntaxis est: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔστηκε, κἠ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διαφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. διὰ τοῦ ἰχῶρος φαύλου. Τόδε διάφιγγον. i. τοῦδε διαφίγγοντος. Accusativus absolutus, cujusmodi passim exempla occurrunt. *Ea re poros stringente* ob spiritus inclusi vim &c. pro τῷδε itaque legendum est τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε scripsit, sed τοδὲ, calami puto, ac manus lapsu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Est misere cruciatum, proprie ταλαίπωρος est τάλας κατὰ πῶρον, miser circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & segnes flagris caedebantur. Postea in genere est quocumque modo valde miser. Τὸ δέμας denique a δέδεμαι *ligatus sum*, semper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata est; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, sed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔστηκε] *Distentum est.* F.G.

Ἔστηκε &c.] Variis modis hunc & sequentem versum invertendo tentat Doctiss. *Gavel* in Miscell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Potest hic legi δεδυκὸς, ut vs. 120. —— δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poscebant Tragopodagra & Ocypus, sed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάβος τῆ ποδάγρης dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, sed quod talis ejus materia, ut exitum sibi per poros quaerat, & partim propter topositatem materiae, partim propter διάσφιγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viscera terrae conclusus cum terrae parietibus & superficie luctatur, adeo ut in terrae motu saepe mugitum edat; unde species quaedam terrae motus μυκτίας vocatur *Aristoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere posset materia illa luctans, si cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A caussa efficiente, quae est mala dispositio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potissimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viscus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῶν legi etiam posset ἀπ' αὐ-

Ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ ᾀσφάγῳ,
Ὅπῃ δυσεξέλικτα [b] κυματώμῃσι,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσεξεύρετον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολούμενοι.
XOP. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλῃ
Φρυγίῃ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματούμῃσι] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Οὔρεα] Ὄρεα *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μαινόμενοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἢ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσεξέλικτα] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πρήγματι, uti *Grajeto* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκελούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίῃ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiæ Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiæ metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiæ nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικά· ἔτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτὰ εἶναι, ὥστε πίπτουσα εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiæ & Lydiæ nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ παράπληξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δακρύοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾷν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Epist.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βριθυσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀΰτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efforuit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
Ἄρηϊ κρέκουσα θούριον
Πολεμηΐαν [k] αὐτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἁδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* k Αὐτὴν] Ἄτλῳ Edd. l Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* m Πνοαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. n Ἁδὲ] Ὅτε *Guj.* o Νύκτερος] Νυκτέροις *Guj.* p Γόοις] Γοῶσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt αὐτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J.M.G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F.G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαι χλοητόκοι dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in όα, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποὴ aut ποιὰ pro herba, ſed ποίη ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμῶν retulit, *gramihifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetius* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J.J.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοιαῖς magis placet. *J.F.R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέροις, & γοῶσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna noctivaga* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τὸν, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύοι *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ παγαὶ τᾶ Ἀδώνιν ἐν ὄρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτεῖτε καὶ τιθολεῖτε κἀδακρύετε.

Infra quoque in Noſtri Ocypode vſ. 132.

Στένων, δακρύεις· ἢν δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων δ' ἰδάκρυς τὸ δύτιρον, οὐκ ἔτι κεῖνον,

Pa-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτε ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκτρον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, καὶ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπαγήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τὴν ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδρῶς πάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἔν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὑπὲ θύρας ὁρμημένῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, ἐξιπαλεῖν μὲν ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λιλογχὼς male *Fl.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάος *Gujet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὦμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* MSS. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν ἐξιπαλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτή, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μετὰ σίκυου ταυρείου, ἢ τραγείου. Ita *Dioſcorides:* nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida. Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτή, vel ἀκτὶς, vel ἀκτέος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ἀ τέφον Δελφίδος φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τᾶς ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἶς εἰμι κἀγὼ τᾶς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλὶ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

[f] Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. [g] Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχεῖω *Fl.* Βάκχιον marg. *Ar.* [h] ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. [i] Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. [k] Ἁλὶ] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτέας] Ἀκτέα, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων? *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.* *F. G.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων.

82. Ἦ] Ὄν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, esset ne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὀμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τᾶς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὢν ἄρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Enos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Enos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam En

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὶ σκότιον [a] φά@,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίϐ σέλας,
Τότε κὴ Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.
Ὅτε γὰ λαγόνων σε τεκοῦσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλϐσεν,
[b] Ἐγέλαασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδι@ αἰθὴς,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
[c] Εὔολϐ@ ἐθρέψατο Πλούτων.

Saturnius, ſupremus coelitum,
Excitatricem belli Minervam.
Noſtram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion,
Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Orereturque fulgida Aurora,
Et lucidum ſolis jubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Riſit omne jubar caeli,
Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Eam vero de lacteſcentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φά@] Χά@ *Boiv.* b Ἐγέλαασεν] Ἐγέλασεν Edd. priores. c Εὔολϐ@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολϐ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρεσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγροκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμ@, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλαασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλαασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poët. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ϛραϐηλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόρει. *Muſaeus* 158. ὦδ' ἀπαλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:
Non crinis liberi nodis implectitur cervix:
Nec ſonantibus terga talis concrepant:
Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:
Sed quando ulmi vere tener flos abundat,
Et arguta cantat in ramis merula:
Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,
Obſcurum, latens, ſubiens receſſus ar-
tuum,

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλως;

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,
Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται στροφαῖσιν αὐχήν,
Οὐδὲ [c] πολυκρότας ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,
Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.
Ὅτε δὲ πελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,
Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ὑπὸ κλάδοισιν ᾄδει,
[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,
Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* e Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. f Σιτούμεθα] Σιτούμελα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. g Ὅτε] Ὁπότε *G.* h Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. i Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nunc tricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλως;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλως;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. *J.J.* Sed alterum illud magis arridet.

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχεύομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *J.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτοιο] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum mynecto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Proſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Prostarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ἀποκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi cum

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.

ΠΟΔ. Εἷς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλλιργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὼ ἥκετω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,

POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.

ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲν αἰθὴρ, καὶ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἴδε πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεκφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετω] Ἥκοι τοι γὼ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲν] Delet *Guj.* g Ἴδε] Ἤδη *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* Ἀμφιδρυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forsan. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὁμοῖα. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κορώνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro τῆ κορώνης seu cornicis similis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐσθίει] Lege ἔσθει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὼ ἥκετω πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἥκετω *Gujetus* ἥκετω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῶ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἧκε πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἥκετω] Quidni ἵκετω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πραευμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem*, *clementem*. Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὲν] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἴσω λεώς — *Aristoph* κάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη καίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ:
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τῆ ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλῳ σφικρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλῳ ναοῦ σφικρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox σφικρεμὴς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῷ δὲ ἱεροῦ πάντος, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγυῖα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἣ 'πὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβια πρεμνὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν πένει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γ' ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τὐμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γ' ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνον [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τὴ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰεὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἐφθὸν] Ἑφλὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βώλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδοια *Guj.*

μύνα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus Josephi videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντος ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioси ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλλιον? (Sed admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

157. Τυ-

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίννην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικῖδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρασι βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ἧπαρ, ἅπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ δι' τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικῖδα] Κηκίδα *Guj.* *b* Ἀπίφθου] Ὑπίφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτώ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίννην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὸν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios πικρὸν propter verſum, intellecto ἱερὸν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὸν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱρὸν contractum longam. Non ſpernerem πικρὸν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὸν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.*

Ἄλλος ἐπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod ægrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πόνοισι ἢ γυίοις ἐξελάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. T. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [c]ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζει.
Ἰουδαῖος [f]ἕτερον μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ᾠδῆς τ' [h]χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ' πειρῶσί με,
Εἰωθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k]Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῆς μυστηρίων,
Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κ' χρότου,
[l]Ὅτε ὀπὶ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlu

[a] Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς φυλάκτων *Gnj.* [f] Μῶρον] Μωρὸν *Bl. 2.* [g] Ἔλλαβε] Recepi ex *Gnj.* & *Fenſ.* Ἔλαβε Edd. [h] Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* [i] Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. [k] Ἤπιον] Ἥππιον male *P. H.* [l] Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Gnj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν φυλάκτων *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter posterius : atque si spurii sunt, quid opus est emendatione? sed ἐπιθέτων saltem scribendum erat, si ab adjectivo ἐπίθετος formatum est. At si subſtantivum ἐπιθέτης in usu est, recte ἐπιθετῶν, & scribetur, & optimus sensus prodiret ; *alius cantationibus impostorum deluditur*. Haec olim adleveram ; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obs. Misc. anni 1739. ex Glossis adferre ἐπιθέτης *impostor*, & versum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi posse ξένων τινῶν & βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum usum in incantationibus fuisse, exemplis probat. *J. F. R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Christianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλλαβε. Sed versus spurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva*. *Hesych.* κράνη, κεφαλή. F.G. Κρανείας non patitur versus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepisse, quasi esset pro κρήνης, quod etsi hic non verum, tamen non esse absurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram salubris in Campania meminerit. Clariss. Editor *P. d'Orville* adsentitur *Gujeto*, versus 170. 171. 172. 173. spurios esse, & absurdam repetitionem τῶν λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus syllabis enuntiatum minus sincerum, & cum vs. 173. deberet ex sententiae nexu sequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praestigiis vel impostoribus*, tentat an talis sententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ᾠδῆς τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptissime, ait, duae gentes superstitiosae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & versibus & singulis sententiis ab Marumetanis adscribatur, qui tamen non soli ex ritualibus suis libris remedium vel primi quaesivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praestare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανὶς, & forte sex aliis modis. & κράνης & κυράνης sono non adeo diversa." Ingeniose. Idque si receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J. F. R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ᾠδῆς τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expressi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam somniavit aliquis in Miscell. Obs. Vol. 10. p. 428. aliquot saeculis junior est Luciano. *J. M. G.* (sed dum spurii habentur, possunt satis recentes esse *J. F. R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed esset ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at sic laborat versus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾶ pro κρήνη. Adde quod Dorismo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Restitui itaque ᾠδῆς τ' ὠράνης. Est autem ἡ ὠράνη, notante *Hesych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum*. Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum sanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae semen & hirundinis nidus cum sapa trita & illita fere idem praestant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praestigias, non medicamentum requirere, & Dorismos habemus vs. 98. 99. 101. & 194. *J. F. R.*

184. Atlu]

Ἄτλω γώ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ποσὶ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πολυσθενὲς, εὐρυμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύματ' ἀλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλακλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίως γὰρ ἤντησας ποδί,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἰπ' ἦδ' *Guj.* b Πολυσθενὲς] *Guj.* recte. Πολυσθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθέης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκαφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδοκοφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Πυρικονδ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi κ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἐκείνου, ἔπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρόσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῆ μὲν θ' ἁπαλοὶ ποδες, ὄφρ' ἐπ' ἄνθει
Πίλνηται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄνθει οὐ πίλνηται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμόχαρες gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναθροισμὸς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Κατακλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δοι-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν παθῶν, εἴ τις σὸν σ' τιμᾷ κράτος,
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον Φρένα,
210 Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κἠ καλωμυήτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἐκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίου.
215 Διόπερ κραναιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπαῖος ἥκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπλης, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ κἠ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοὺς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν ἁλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅθεν διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἑστρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἔστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι, Οὐκέτ' ἐ. *Guj.* *k* Συνοχμώσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλον *J.*

200. Δοιδυκοφόβως] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An πυρικονδύλο. &c. Supra σφυροπρησιπύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκθε, ἔπος ἦ] Mallem, Ἄκθ' ἔπος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac transpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔστι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*
F.G.

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς.

Ibid. Κραναιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. ergatum non abſurdum. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὀξέσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ ῥᾳδίπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἔσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λῆμα δέ μοι
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἐρρεῖ, βάσιν μοι σαθρὰν [c] ἐκλυομμένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κωφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν στενὴν,
Ἕως ἀπήνη ῥᾳδάμμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἔθενον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἰσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἔνθενδε *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Jens.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. Bi.* aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθον, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστὸς, ἐκλελυμένος: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ita dedit. Ego omisso in τὰδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέρας. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέρα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν στενὴν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienssium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀφασηκόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκόω *rependo*: simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξῆς

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

k Ἔγω δέ σοι δῶρημα θυμῆρες τόδε,
Ἑξῆς τριετίας πειράσῃ κέφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς ὧδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὼ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὑπέστανε σοφοί,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, l ἐκλήίζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶ Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ m Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πρ' ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πόνων, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα n Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

k Ἔγω] Ἔγωι malit *J. Gravel.* l Ἐκλήίζετο] Κλήίζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* m Πλειοθένης] Πλησθένης Edd. hac priores. n Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἑξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per anteler (unde ποδάρκης ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per anteler

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς ὅτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χριθὲν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, πιὼδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ' ἐμοῦ βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

[a] Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* [b] Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. [c] Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιάδων per σωίζησιν ſunt una ſyllaba. *J. J.*

Ibid. Λαερτιάδων Ὀδυσσία] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ, 135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio. J. M. G.*

Λαερτιάδων] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσσία, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἆρ' ἔσθ', ὦ παῖ Λαρτίου, δίδυμα κάσις. &c. *Boivin.*

Λαρτιάδων] Ita potius lego quam Λαερτιάδων, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J. F. R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ferunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F. G.*

262. Ὡς ὅτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „(i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ἐρίσας ἐχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F. G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. δι' ὅ. Nota phraſin. *F. G.* Ἐν ᾧ pro δι'

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. σὺ μὲν ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρ' [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ τρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χρηστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀϊδὸς, ἀφανὴς, σύμπαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, κοὐ καλῷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ.
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἴωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ τροχητὸν λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. Ba. B1. 2.

δι' ὄξ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἓν ταύτῃ ῥοδόχρημα μειοῦται. Ubi forte legendum κὴ κεταύτῃ ῥοδόχρημα μειοῦται. Nisi dictum ſit ut in *Oecyp.* vſ. 95. δικεφαλῆς, ut vſ. 87. Nisi dictum ſit ut in *Oecyp.* vſ. 95. δικέφαλος, ut vſ. 87. Nisi dictum ſit ut in Οσυρ. vſ. 95. δικεφαλῆς, ut vſ. 87. Nisi dictum ſit ut in Οσυρ.

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ δριμυβρεχὴς ἰχὼρ Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄναστα, φάρμακον γὰρ ἔστ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναται σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταγνόντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἄτεγκτος ἥσσα, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέως
[b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δι' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depaſcitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miſerere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum curſum poteſt.
Punctisque cunctis omne genus ſuperas hominum.
POD. Ceſſate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendiſſe rixa mecum poenitet.
Cognoſcat unusquisque, me ſolam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obſequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amſt.* ſolae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. B*ı. 2. *H.* Πόλιος *S.* & *Amſt.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam deſumpſiſſe videtur Lucianus, quod de Centauri veſte ait. Nam ibidem ſcripſit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarſit aeſtuoſus.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἰχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in ſchedis *Gujeto*, quia ſic verſus erit reſtitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter poſſit emendari verſus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἦ μήτις, ut vſ. 78. Ἦ μή τις ὕδρου &c. cum Doctiſſ. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, reſpexiſſe noſtrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τοῦ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad miſericordiam & gratiam confugiunt ſupplices podagrae, quam jam Reginam ſuam gratioſiſſimam agnoſcunt. i. e. medicamentis inſuperabilem fatentur, ideoque ei ſe ſubjiciunt, & ad ſolam ejus miſericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἄτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* eſt; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, ſ. ad miſericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum miſertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείζρα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet poſteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Euſtath.* ad Od. Λ. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginoſi genere, vid. *Ariſtot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, ſed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum diſtinctiones confudit (Odyſſ. Γ. 405. non invenio) H. 249. Υ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείζρος. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari ſignif. Eſt autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marſyae ſuſpenſa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πίτυος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυος] Pariſina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu ſervarit, cujus arboris in fabula Marſyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hauſiſſe, Graecumque immutaſſe, fit veroſimile; ſed πιτυΐ cum *Fenſio* in epiſt. lectt. Lucian. p. 391. inſerta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etſi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονὶα δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis eſt, non recepi lectionem Scholiaſtae. Poſſet itaque vulgato ſuccurri, apoſtrophum in δ' tollendo & δὲ reſcribendo; tumque, ſi poſtremum α. in Μαιονὶα pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto ſcribitur)

&

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἦλθεν [f] ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐστὶ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὔληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συνναύκληροι, λήσεσθε Πό-

e Μαιονία δ' Ἀρ.] Μαιονίδ' ἀρ. *Schol.* f Ἐς] Reſtitui cum *Guj.* Εἰς Edd. peſſime. g Φέροις] Φέρεις *Fl.* h Ἀνώδυνον] Ἤδ' ἀνωδ. *Guj.* male, niſi tum ἀνόδυνον ſcribas. i Εὔληκτον] Lego εὔλεκτοντ' *Er. Schmid.* k Μελέται] Μελέτη *Boiv.* l Συνναύκληροι] Σύγκληροι *Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. *Guj.*

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μείουρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἤδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἀθάνατος ac ſimilibus, notiſſimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F. G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gavel* in Miſc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce συνναύκληροι, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγροῦντας παραμυθείσθω
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συνναύκληροι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὐ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παρόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγαναχτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπηχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεύς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὕρα *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὕρα propter metrum. εὕρα *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F.G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J.M.G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS*. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J.F.R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F.G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἦγε προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

DIra hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δ Εινὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμόνη.
5 Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τὰ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βούλεται ψευδοκομπεῖν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τὰ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[c] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὸ-
νομα,
Πᾶσι θρίαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὀξὺ τῶν κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ οὖν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τὰ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακοῦργος λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμείων ὕπο Guj. [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ f. Τ᾽ ἀτρεκῆ Guj [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. sine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας Guj. Ἦγε προσκ. Boiv. [e] Καὶ τότε] Καί τοι Pell. [f] Εἰμι τούτου] Τοῦ δ᾽ εἶμι Pell. [g] Δόλων] Δόλον Guj. ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι Guj. Nihil mut. Fl. f. Fr. P. Εἶν᾽ ἡμᾶς Pell.

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus F.L. Abreſch. eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. f. F. R.

14. Θρίαμβος ἐμβ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F.G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F.G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. Foëſ. in Oecon. *Hippocr.* V. Ἅπτεσθ. Conf. hic vſ. 23. & 26. f. Gavel.

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. Boivin.

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. f. Gavel.

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεπληχότος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς κτ' ποδῶν ἔτος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄβατος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κἀ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κἀφίσου,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, visco captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰξευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Dost. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει), &c. ἰκνεύμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνεύμενον mallem ἰκνούμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένον, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν—— leg. ἰξευμένον, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰξευμένον, viſco captum. ὁ ἰξὸς *viſcum*, inde ἰξεύω *viſco capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰξευτὸς est pes viſco captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποῦς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὀγκυλος γέρων, i. e. σεμνὸς, καῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μηδὲ ἓν σθένων. An potius τὸ γογγύζων glossema habendum τῷ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολογῆσαι exponit γογγῦσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μὴ σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ' νόσων ἀνάγκας. ἀμφιβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὲ κρατῶ σε δίχα βάρεος, κἀγὼ πείθομαι,
Καὶ τ' ποσοῦντα πόδα τιθῶ, κἀγκαρίζω.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] παισὶν ἀεὶ,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τᾶτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ὅδε νέος.
[l] Πείθε λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ὁ' Ἔστην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκέτ' ὄντι εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σὸν ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κοὐφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔσειλα, κἀγκυμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *J.* omiſſum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐς' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2.* Μῶρε *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Με] Μοι *Fl.* [k] Ἐστὶν] Recepi ex *Fl.* ἐστι cett. [l] Πείθε Recte ſic *B1. 2. V2. P. S.* Perſonam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* ſpatium eſt, quo perſonar. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὼ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male nomina deſignantur. [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔσειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forſ. ἔτεινα, vel ἔτειλα.

F.G.

Ibid. Ἐστὶ νεὸς] Lege ἐστὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J.F.R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τὼ χέρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. F.G. Τὸ πέρας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τ' γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας, ex verſu 170. Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρέπεται] Παρέσπεται mallet Doctiſſ. *J. Gavel*, vel προθυμίᾳ γὰρ γέρων' ἀεὶ παρέσπε), niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρέπεται deterius non videtur τῷ παρέσπεται, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secunda emendatio vim verſui videtur illatura, niſi ultimam in προθυμίᾳ corripi poſſe oſtendatur". Certe ᾳ in προθυμίᾳ longum eſt, aeque ac in φιλίᾳ ſimilibusque, quia id ᾳ ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J.F.R.*

57. Ἔσειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἔσφαλην autem uſurpatum. τὸ ἔσειλα hic locum non habet.

Ἔσειλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔσειλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμπίχθην producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *J. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐπέσεισα, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σέσεικα, ſimplici pro compoſito. Pro σωσεμπίχθην legendum videtur συνεμπίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commoto. de pro συμπίγνυσθαι videtur ſubjici decompoſitum συνεμπίγνυσθαι. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. σιωνεμπιχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔσειλα tentat Vir Cl. ἔτεινα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl* p. 242. emendat ἔτειλα. Ac τέλλειν valere ἀνύεσθαι, τελεῖσθαι, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J.F.R.*

58. Πά-

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει κερέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν σαλαίων ὡς θέλων σαρ-εμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή σίσευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα σαρεμβολὴν
Βάλλων σὺ σληγῇς; σεικυκλοῖς [e] ψευ-δηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον σοτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ σόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀγγρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ σοῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπεν φίλοι,
Τὸν σόδα σονοῦντα, κὴ βάσιν σαρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον ὑσό φίλε τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀγάτῳ σάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὅτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὑπτίος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε σρὸς θεῶν, κὴ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπε, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

[a] Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* [b] Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* [c] Βαλεῖν] Βάλλειν *Guiet.* & *Pell.* [d] Ἵνα] Ἢν *Guj.* [e] Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl.* Ψευδολογὼν *J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* [f] Ἅπαντα] Ἅπαντας *Fl.* [g] Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* [h] Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, κερῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἢν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ σληγῇς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπε τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν & σὸν πάθος
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπε τάχα.

Vel τί ἐσι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπε σαφὲς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀλήθειαν. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴρ] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἐποποιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγξ] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὼ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι.
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τᾶ πάθος τ' συμφορᾶν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, κ' πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτᾶς ι ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τᾶ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλᾶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὼ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλετ' δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, κἀ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς ἂν ἀηδὴς ἁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπᾳ κατ' αὐτᾶ, κοὐκ' ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὼ στέγω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλὰς καλήν.
ΙΑΤ. Τί ἂν δοκεῖ σοι; [n] καλακινήσω σᾶ τ' πόδα;
Ἄν γὼ θιγάχῃς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σᾳ χενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηνὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.
ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κἐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κὠκ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *Fl.* m Γὲξ] Delet *Boiv.* n Κατακνήσω] Κατακνίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοὶ. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγεία ſ. ſoſpita, v. g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγεία denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J. M. G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λέμβος σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀτακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. κὴ καλὸν μὲ σὺ λώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καὶ, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀναλλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F. G.*

89. Οὐ γὼ στέγω] I. ferre non poſſum. *F. G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ὃ στέργω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ὃ στέγω τὰ δεσμὰ τ' ἰριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ στέγειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, κὴ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τᾶ τροφέως verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F. G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J. F. R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν εὖ σε χρὴ; *J.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut *Gavel* putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἄν γάρ ποθ' ἅψῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρέχειν σε τινὶ obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujeti* & *Pelletii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J. F. R.*

97. Ἡμι-

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδῶς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γᾶν ἄκυέ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν ἦν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναβαθμὸν μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσαλο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ νόσῳ μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὄντων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & ferris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occidis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

a ΙΑΤ.] Omisit *F.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. *b* ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2.* Τρο. cum *Fr. F. P. H.* &c. recte. *c* Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρτον *Guj.* *d* Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* *e* Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* *f* Κλίνης] Ita *Fl.* cum *F. P. H. B1.* &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* *g* Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λάβειν *Guj.* *h* Βάζων] Βάζων ὠδὲ πῶς *Pell.* *i* Αἰεὶ] Ex emendat *F. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *F. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀ πάντας φόβῳ λάβειν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Gujetius*, κἀ φόβῳ πάντας λάβειν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λάβειν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelico ſimilis mandenti maſtichen.
MED. Imponis omnibus diverſa adeo loquens.
Aegrotus eſſe dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum ſit, nil ſcio, niſi hoc, male eſſe mi.
MED. Occaſionem praeter ſi cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiſcitur,
Haud inſcius diri, cui junctus eſt, mali.
Et nunc modo unus eſt . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud eſt ipſum, ſeu nolis, ſeu velis,
OCYP. Quid illud ipſum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid iſtuc? dic, o obſecro, ſenex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miſerum ſat inſuper *ludos facis?*
EDUC. Eſt ſane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε μαστίχην μασσωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲν, ὃ δὲ πονεῖς, οὔπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς οὖν φράσω σοι τοῦ πάθους τὴν συμφοράν;
Πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὴν πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν οὓς θέλει κενοὺς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.
Καὶ νῦν μὲν [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ καὶ τὴν ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἓν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεῖνό γ', εἰπὲ, καὶ τί [n] κλῄζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μὲν, οὗ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ἐπὶ τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὴν δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινήπερ οὖσα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* l Εἷς] Εἷς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλῄζεται] Sic *Guj.* recte. Κληΐζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων *B*1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat ſtructura a duplici poteſtate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere poſſemus ex notiſſimo Graecae ling. idiotiſmo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera eſt conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀνακαθήμενος] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *J. Gav.* Sed ſine neceſſitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἐμοὶ] Θρηνῶν, πυρέσσων, εἶτ' ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν βάλεν, tentat *J. Gavel.* id tamen meram eſſe conjecturam profeſſus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρέσσων [τ' ἀτρεκῆ] βάζων ἐμοί. At uni illi pedi poſſet quidem conſuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam ſupplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δεινῶς ἔχει legi poſſe proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam reſtitui juſſerat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obſecutus ſum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄντομαι ſubſtituit *J. Gavel*, quo verbo etiam uſus eſt vſ. 155. Sed nulla urguente neceſſitate; quum nec tribrachys nec anapaeſtus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor obſervatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἷς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες 145 ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ἐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι νοσος [e] εἰσῆλθεν πόνος 150
Ποδὸς δι' ἄλλου, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἧ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθεστῶσα πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] B. *Fl.* si βίον haberet, reciperem. d Ἦς] *F.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* objecto ἂν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Mss Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχάριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, |ἀχά|ριστον |ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι-συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. duS.*

Ibid. Καί μι συμπάσχει] An legend. καί μι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel κἀ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε κἀ τὸ νοῦν ἔχει. ait *F. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F.F.R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πῶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *F.F.R.*

156. Εἴπερ τέχνη σὴ δύν.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δύναται primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τέχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τέχνη, vel εἴπερ τέχνη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τέχνη edi curem, ita se commendat. *F.F.R.*

163. Ἄφευκτον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν κἀ ἄφευκτον. vel lege ἐς πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ϵ κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακήν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς σὺ] Versus *Euripidis.* V. Orest. p. 1. & seqq. *M. duS.*

Ἧς σὺ κἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *F. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obſecro te per Deos, Soteriche,
Ars ſi poteſt quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod ſi minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil niſi alloqui ſolent,
Reapſe ſed ſalubre nil quidquam ſciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidiſti inevitabile.
Nec murices enim induiſti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non ſuſtulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut ſolent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κατὰ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας περιελὼν λόγους ἐγὼ,
Τοὺς τῶν ἰατρῶν τῶν ὁμιλούντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὸν πόδα κρυπτὸς πόνος;
Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίους ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τὸν νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

g Κάκην] Κακὴν Edd. priores. h Αἴ, αἴ] Αἶ, αἶ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P. Fr. S.* i Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interpoſito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & ſtructura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Ariſtophani* in τρύπημα. Εἰρ. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάνω, Odyſſ. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίους ὑπ' ὠλ.] Βακχείους ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίους in quo Edd. noſtrae conſentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepoſitiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac παρὰ ſaepiſſime permutari. Quod autem addit, ſupra in *Aſino* c. 47. idem factum eſſe, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου, κλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἐαλωκὼς, legendum ac diſtinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τοῦ δεσπότου — ἐαλωκὼς, diſquiram in Addendis. Certe mutata diſtinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere poſſit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic ſtare poteſt, ſi novum ſubeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λυκιανῦ εἰς τ' ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀκριδὸν ἔστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παλικὸν πλοῦτον νέῳ ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παλικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὅπι μείλια δούς.

II.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

[a] Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & *S.* Ed. Luciani. Τήρων male *P.* [b] Τειρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τεινόμενον Ed. *S.* Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram-„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐστι] Scribendum videtur ἀκρίτου a ἀκρίτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀκρίνομαι, ἀκρίτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τοῦ, ἀκρίτου etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συχάδην δ' ὕστης, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀκριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀκρίλον ſcribendum autumat. ſed ἀκριδὸν recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λυκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπικλὴν ἀθέου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαστρὶ. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ἦν δὲ τῇ γα-„ στρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὥστε μὴ χολάζειν γαστρὶ, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. *Μαργοσύνη.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰθέοις. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τεινόμενον, Typogr. vitium, pro τειρόμε-

Ille ſed, adſpecto quod non ſperaverat auro,
Ad veteres ſumtus notaque damna redit:
Dilapidat cenſus concedens omnia ventri,
Et quae ſub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miſerum mala rurſus egeſtas
Abſorpſit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui ſua perdidit, illi
Non ſit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [c] ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, οὐ κτὶ κόσμον,
Τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲν Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιῤῥόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

III. *In ſufficientiam.* Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quaſi ſit vicina tibi, ſic utere rebus:
Et quaſi mors longe ſit tibi, parce tuis.
Ille vir eſt ſapiens, haec qui duo cogitat, & ſic
Sumens & retinens ſervat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐστὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

IV. Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Ἢν

c Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. d Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura ſint, ea non notabimus: ſatius eſt, ut non Luciani Editionis, ſed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiſſ. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia caſtigabo, quae non ſemper operae eſt in variantt. meminiſſe. *J. F. R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μείλια. *F. G.* Et ſic *Ald.* Itaque ſic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Theſ. atque oſtendente, *Homeri* imitationem eſſe, pro ἐπίδους μείλια, & deſiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια junctim ſcribendum demonſtres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας; ſed tutius ſequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur ſaepe haec & aliae literae, quae ſecundum canonas abeſſe ſolent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos verſ. eod. modo. Ut autem ſupra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium eſſet, ſecundaene ſit perſonae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abreſch.* anim. ad *Aeſchyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam eſt paullo poſt fut. paſſivum, cui in verbo abſoluto locus non eſt, ſed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λουκυλίου, non Λυκιανοῦ eſſe perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & ſequens Epigramma

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc diſtichon propter in verbis luſum cenſeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲ εὖ πράπθσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοις δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνθ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέτρημμένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἄνθρωπος μὲ ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεὸς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

[a] Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. [b] Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θηπὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur cod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νεμῶνις, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲ] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις εὐ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἄνθρωπος] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐπόησε. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲ &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* confu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

c Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. d Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. e Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* f Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro εὖ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. g Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. h Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recto. i Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρνε, σοφιζομένῳ μ' ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσιν, καὶ ταύτης μοι περὶ εὔστομα κείσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτην. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Rittersh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πότ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σου ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἂν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοῦ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὴν τῦφον [f] καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* *b* Σου] Σευ *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. *c* Ἂν] Ἢν alii, & *Vat.* *d* Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. *e* Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. *f* Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἴς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μετερχόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel οὔτις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μαιονίη δ' ἐπὶ τοῦτον ἐπ' ἀντολίην τετανύ-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρύον, ȣ̓ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρύας ἢ πλατάνȣς οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπȣς βȣλὴ, [g] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγȣσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σȣ τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

g Μέγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μετ' *P.* male cum *S.* h Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένων alii. i Νίπτεις] Νίπτοις Codex unus.

νύσθαι Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι· ὅθεν Πακτωλὸς ὀδεύων Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. Sed pertinent ad verba κἂν ποταμὸς, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μικ. ἀνάγει] *Heſiod.* Ἔργ. 5. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμὸς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ· ὃς ὑπὸ τȣ̃ Κύρȣ νικηθεὶς πάντων ἐλεεινότατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἐφέλκεσθαι poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφεσπομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J.P.d'Orv.*

Ἐφελκομένην] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adſcripſit: Ὑφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. η. θ. ι. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄδηλον non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σȣ] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδόν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτοις. *J.P. D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Ἄπιν, [a] οὐδένα γ' πώποτ' ἐτραυμάτισεν. Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθεῖσιν ἄμιλλαν Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην. Androleos horum pars aliquanta fui:
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς, Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι. Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις, Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαθίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν. Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγανισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege καρύσσετο cum Cod. *Vat.* f M' ἐκ] Με, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν φησὶ τὸν ἀθλητοῦ ἀξιόχρεω λῆψιν, καὶ μηδένα ποτὲ καλαπυγμαχήσαντα, ὥστε δὴ ἀμαθῆ τὴν τέχνης καὶ τῆς πυγμῆς οὐκ εὖ ἠκολουθηκότα. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὤχετο δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad οὐδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραρρεῖ δι' αὐτὰς Ἀσωπός· ἔνθα Μαρδώνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἱερὰν ἐλευθερίᾳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ. κήρυξ ἢ καυλός. καρύσσωσι. κηρύσσωσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur*, alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαθ.] Αἶραί με σαθίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest· αἶραι, id est ἆραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυσίζωε] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἐχρῆν γὰρ ἐσοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νηὸν ἐχρῆν ἐσοὶ πει-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῦσα,
Φάρμακον [h] εὐρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ θεμιστέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζος ὁμὸς ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἢ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσιζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομένη] Εὐρομένα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἓ λέκτρια. marg. *Anthol.*

δεικαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεσὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λέκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κοράκας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωρήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

εὐήθης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τ' ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λυκίλλιος non Λυκιανοῦ in Vat. *J. P. D'Orv.* Lib.

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὴ χίμαιραν πῦρ πνείουσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταὶ. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυριπνοος,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', ὐχ ἁρπυιῶν τὰ θοινατὰ,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου θοῦς ἁποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

XXV. *Interprete* I. F. Reitzio.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ϗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυριπνόων ἐπισάτην. *Pindarus*: ϗ βοὸς οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πτέον. Hos Jason Medeae pharmacis sub jugum mittit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ϗ λῆμνον ἀρδὼν ἀρσένων ἐξώκισαν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ τόθι πῦρ κακὰ ἔργα μεμήλει θηλυτέραις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ θεῖον αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ πιρ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖατὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ϗ γλυκερὴν μελίεσσι δόσιν σομάτεσσιν ἰδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου θοῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis θοῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτω τὸ χοινίον τὸ κάτωθεν τῆ ἱστίῳ. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδημένους τ' ὀθόνης. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνιον. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρίας λέγουσιν, οἷς δὲ ἰχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῴραν προτόνου, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. *Q. Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hypera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ϗ κλίνης δὲ ϗ τραπέζης τὰ βαστάζοντα πόδες καλοῦνται, ϗ τ' νεὼς τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὐ πάλιν εὕρη, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ϖοιητὰς, εἶπε ϖαρίθμι[b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ ϖάλιν εὕρη,
Εἰπεῖν ὐ δύναϑ', ϗ ϖαραπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, ϖῶς κατέδυνε
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα[c] μὴ, εἰ σιγῶσα· ϖυχὸν δέ τι ϗ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· Φεῦ, κείνῃ ϗ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῦ δειπναρίῳ νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

b Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. *c* Μὴν εἰ] Μένει *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. D'Orville. „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κερεαλίῳ, ſive Κερεαλίῳ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae ϖαρ„ ίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & ϖαρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ pratione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ ϖαραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθειν, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης ϖερὶ ζώων α. κεφ. ις. ἐντὸς τῦ ϖυχέν῀ ὅ, τε οἰσοφάγ῀ (ἰσοφάγ῀ male legebatur) καλούμε῀ ἐϛὶ τὴν ϖοφάγ῀ (ἰσοφάγ῀ male legebatur) καλούμε῀ ἐϛὶ τὴν ϖοφάγ῀. Πολυβ. ἰσθμοῦ ἐϖωνυμίαν, ἀϖὸ τῦ μήκους ϗ τ῀ ϖενότητ῀. Πολυβ. ἰσθμοῦ δὲ ϗ ἀϖὸ τὴν ϖενότητα τ῀ ϕάρυγγ῀ κληθείσης. τὰ ἑκατέρωθεν δὲ ϗ ἀϖὸ τὴν ϖενότητα τ῀ ϕάρυγγ῀ κληθείσης. τὰ ἑκατέρωθεν δὲ εἰκότως ϖαρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσ῀ ἐν τῷ ϕάρυγγι ϕυομένη. *J. F. R.*

2. Εἶπε ϖαρίσθμι' ἔχειν] Quae Graeci ϖαρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέβαινεν pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίῳ, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μένει σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μένει. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειπναρίῳ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίῳ eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαμνοῖς δόγμασι συμποσίου.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλακείμενος· ὅστε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo molestus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. χὠ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, χὠ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: sed & vitae sunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς φασὶ τοῦ Πανός. XXIX. *In statuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre sonos.
Gaudia pastorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce sonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In statuam Veneris quae est in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τ' γυμνὴν τήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus visa est, puto. si tamen ulli,
Visa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τοῦ δειπναρίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes.

V. Obs.

Τὸν τοῦ δειπναρίου] Frugalis & tenuis coenae. Id est Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. versio *Grotiana* sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum jam erat confecta, eam Graecis subjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὑ μελεποιοὺς ἱρεῖ. In hunc sensum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec crassum dominus legèt volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inscriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνοι posteriorum temporum Graecis annos significant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etsi dijudicare non valeo, cujus sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego magis Archiae arguto stylo, quam Luciani naso convenire tales lusus censuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi ſacro tuam ſub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς ϖξικαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90.

Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In caſſum Eutychides poſuit me ex more Priapum,
Palmitibus ſiccis invigilare jubens.
Alto ſum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abſtulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ ϖξιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι ϖλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera ſcutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formoſae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit ſenium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe ſuos adeo formidat viſere canos,
Ipſa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδι Θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ κηϊδίην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ τὸ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν ϖυγέει ϖολιῆς ϖαναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[a] Πρίηπον] Praeſenti activa ſignificatio dari ſolet. *H. Steph.*

Ἀσομίνλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ὠδομένην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter ſentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὕτω] Praxiteles. *J. Br.* Quia ſcilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemiſſo, quod Veneris imagini quoque adſcriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne fruſtra verſio *Grotiana* mecum communicata ſit, ecce illam:

Arida me poſuit propter ſarmenta Priapum,
Ut mori morem ſic gerat Eutychides.
Ambior & foſſa; ſi quis tamen adveniat fur,
Nil ſit, cuſtodem me niſi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani eſt, Codd. teſtibus. Duo ultimi verſus a codice abſunt. In inſcriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριήπου, ſcil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τ Λαΐδ ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma ſit omnino dignum Luciano, dubitandi anſam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τὸ αὐτοῦ. quaſi non Λυκιανοῦ, ſed Ἰουλιανοῦ eſſet. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Poſtremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adſcribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. ſpeculum. *F. G.* Immo umbratilis in ſpeculo effigies. *J. F. R.*

[b] Τῆσδε] Ita repoſui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ϗ [a] Νηρεῖ , ϗ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae ,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis ,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νιρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν.] In *Vaticano* est Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λουκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucillii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λουκίλλιος saepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur ; sed Λουκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat , *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro εἰναλίῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , εἰναλίῳ pro Ἰνῴῳ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ϗ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ϗ Νηρῆϊ ϗ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νιρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι ; membrana Vaticana sistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τ' βύθιον Κρονίδῳ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λουκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis , non hac barbula* , multa de coma barbaque Diis consecranda , commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par- „ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς , exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη , σὺν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαντες μὲ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξηρῶνται οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado , non ξηρῶνται ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶ ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , ϗ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον διηγουμένων , οἷσί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἁ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύσοις Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] χῆρας δὲ σὸν ὕποτε βάπτεις,
Οὐ-

[a] Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. [b] Ψυλλῶν] Ψύλλων *Vat.* [c] Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. [d] Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ ἐναντίους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ ἐν πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ἐν τοιούτοις βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ ἐν ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία· ἐναντία δὲ δυσαρέστησις, διὸ τὸ κάρα πάλλειν ὠνομασμένη. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praeposterа est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque meritо tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφους εἶναι,
Αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μύσει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μύσῃ pro μύσει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε, αὐτὰρ ὑπερθε Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν. Personam videor cernere, non faciem.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ὅπποτε φῦκος Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην. Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει, Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν. Inplet enim turgens hernia navis opus.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς, Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος. Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν, Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται. Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα, Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως. Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκτεν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

[g] Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἔπεσιν ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγγέει μαρτυμένην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τεῖνε παρειήν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηριν. τρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ε. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ὁ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζεσθαι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀμφικάλλων αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ἃ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, καὶ ἁδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ἁδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς θεσμοφοριαζούσαις ἐπιψέγων τὸ γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήμεθα, νίτρον καὶ σιδήριον, καὶ κηρυτρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνη, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος καὶ ψιμύθιον.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὸν' ἐπαιρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ' καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερινᾶις μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.

Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει ἓ τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἃ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐξ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

[g] Τούτῳ] Τούτε *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γρυπὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γρυπὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχέως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινᾶις] Has *Vitruvius* solstitiales vocat aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριτεῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν παύσαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερινᾶις ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἔην λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συσέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιητῶς ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil

Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;

Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro

Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ποιεῖν, Si promissa potest sapientem reddere barba,

Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔστολός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦμον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκοὺς κόρακας] Proverbium est de raris inventu. *J. Broed.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ versu 3. αἳ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔστολος exhibet αἰπόλος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse poterit. *J. Br.*

Εὔστολος] Εὔστολος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εἰδῶμεν & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπροσαίτῳ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδεα. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *fuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum abjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν τρυφῆν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φρονηματίας, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βακλροπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὰρ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὑ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἥπτησεν πρὸς προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κἀδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπωχε θεὰ, μόνη πλόυτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίυ πόμα
Βάκχυ.

Ταῦ-

[c] Εἴδομεν] Εἴδωμεν male *Vat.* [d] Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* [e] Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* [f] Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. [g] Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. [h] T'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στρυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*, quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ὑ poſt στρυφνήν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P.D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπέχω. *J.F.R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* σεσρεὴν, ἰχυρὴν, αὐσηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in cod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. *J.Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβῳ πικρός. *J.J.Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J.Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P.D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J.Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτυ ποδὸς μοῖραν λελογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J.Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J.Br.*

7. Τοῦ-

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ὐδέποτε.
Τοὔνεκα [a] κὴ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον ὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Sic vertit D'ORVILEIUS.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, κὴ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ἃ δέομαι γὼ
Οἶνος τοιοῦτος, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Saepe merum mihi misisti, gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas posthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abstineam.

Est etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adscriptum: sed quo chartam conspurcari nolim. Sic primum distichon se habet:

Αἱ τρίσται τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

[a] Καὶ] Νῦν *Vat.* [b] Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* [c] Δ' εἰς] Δ' ἴσν τι *Vat.* Gr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κὴ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα τῶν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον ὐδόν. quae scriptura merito arrisit *Salmasio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati postes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul *Homero* saepe celebratus χάλκεος ὐδός respicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — ὐδόν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice ῃ in τέρπῃ in rasura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Gr. πρόποδες. At qui πρόποδες vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod supra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, subaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut sic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infestas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (scil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non semel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας scil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου lusus est haud inficetus. *Obsop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορεῖν significare putat, quod podagrici semper sint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muscam praetervolantem pedibus infidere. Ego ad baculum podagricorum tantum respici crediderim, quo semper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι διὰ τρυφῆς & ἀσελγείας ποδαγρῶσι. κὴ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες & γαστρώδεις, κὴ παχύκνημοι, κὴ πλούσιοι εἰσιν. ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM
BOURDELOTII.

Duo hi dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque Graece scripti etiam: sed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praesertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipsi essent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBsecro te, ô Charon, sine me ut jam navim conscendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectasti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede coelestium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & ossa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô justissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua, atque inconcussa. CHAR. Rem justam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis desiderii? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes, quos unquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium: Par enim sibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque sedis tuae. Neque licebat tibi succurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subjectusque alienae potestati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias necesse sit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando se sors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum relevare dolorem salva lege officii mei possum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graves assiduosque labores perferentem sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis solent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus sciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, qua jam omnium annos supero, longaeva aetate mea pertaesum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suae quemque distaedeat semper, vivatque contentus nemo studiis suis, laudent vero longe, ac

beatiores exiſtiment omnes, qui diverſas a ſe artes atque actiones ſequuntur : verum falluntur maxime opinione ſua. Nam ſi recte intueri velint, cognoſcent perſpicue, nullum eſſe in vita eorum ſtatum, qui non magnis ſcateat miſeriis, quem non magnae gravesque perturbent undique moleſtiae & vexationes. Et ſi detur aliquando, ut alter in alterius ſtudia transferatur, quam videas tunc ſua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accuſabat : contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque ſi bene conſideres, Palinure, non eſt ita gravis mea conditio ut cenſes, neque propterea quod nauclerus ſim, ſum eo miſerabilior. Sed tu (ut video) ſequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem ſecutus, dego contentus ac laetus ſorte mea, neque adſcribo mihi calamitatem, quod deſudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum ſimul ultimas ſedes colunt, me eſſe beatiorem, non ipſos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant poteſtate : non ipſum Ditem, quamquam ſceptro potens ſit, atque regna iſta moderetur. Sunt namque & illis ſui labores, ſuaeque moleſtiæ, & majores forte, quo & majore regiminis ſarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, perſuadere ut libet : mihi enim de me nunquam perſuadere poteris, quin ars noſtra ſine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat : quod liquido tibi probarem, niſi quod vereor ne taedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra. CHAR. Imo ſumma me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum ſermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre ſolent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non eſt tibi injucundum, proſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationem, ut intelligamus, non eſſe duriorem ullam, quam nautarum ſortem : quod tibi facile perſuadebo, ſi animadvertas, quos aeſtus & frigora tolerare eos, quos perhorreſcere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie neceſſe ſit. Si cognoſcas, quoties eos torqueri fame & ſiti, quoties ſqualore etiam teterrimo conſumi contingat : ſi attendas habitationem eorum inſtar carceris, ſupellectilem vel nullam, vel ſordidiſſimam, ſtrata dura, cibaria aſpera, potum immundiſſimum, indumenta ſpurca, incommoditatem rerum omnium, noctes inſomnes, & ſub divo ſemper, & inquietas : taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium : quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil eſt in vita dulcius) conjugis ſobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectiſſimos, longeque omnium mortalium miſerrimos eſſe judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infeſta navigantibus maris pericula. Omitto tempeſtates, quibus nec viſu quicquam eſt triſtius, nec horribilius, quibus & ad ſummum vitae usque diſcrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod ſaepe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur. In qua re nemo eſt, qui idoneus magis quam ego teſtis adhiberi queat : qui cum multis fuerim quaſſatus tempeſtatibus, tum ea maxime quæ me ex Sicilia in Italiam navigantem invaſit, tam ſaeva atque horrens, ut horrori ſit adhuc mihi ejus recordatio. Non poſſum certe, ut par eſſet, explicare tibi acerbitatem illius tempeſtatis ; ſed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus ſumma conſtantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigiſſet, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortiſſima, a Diomedis gladio ſe ereptum extitiſſe. Crudelem equidem tum illuxiſſe omnibus ultimum, neque ex numero noſtro quenquam putavi evaſurum, non ipſum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe diſiectas, ad ſummumque pene exitium adductas, neſcio quæ vis illa niſi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras : haec ea ipſa die reſcivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo ſatis unquam meo judicio enarrare poſſet, ſed magnum doloris argumentum praeſtant, & graviſſimas caedes, & ingentia quæ ſaepe propter corruptas uxores bella exarſerunt. PAL. Hoc plus quam vellem, ſcio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenæ raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quæ toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam præ miſeratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quæ quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidiſſe ea praeditas honeſtate, ea religione, ac vitæ integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi eſſe confiteor, ſed eas quidem quæ optimis honeſtiſſimisque ortæ parentibus, ebiberunt a primis annis ſobrios & caſtos mores: quæ ſanctis parentum ſuorum exemplis educatæ, vitam inſtituerunt: peccare caſtigatæ, ſapienter ad manſuetudinem edoctæ, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compoſitumque regimen rei familiaris. Quæ ſe a thyaſis, ſaltibus, jocis, quæ ſe a ſpectaculis, ab immodeſtiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quæ contra ſanctitatem, quæ malis inſtitutis, perverſisque parentum exemplis imbutæ, molliter vixerint, aſſuefactæ deliciis atque turpi otio, quæ nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didicerunt, quæ praeterea oculis ſuis hauſerunt matrum praeſertim obſcoenitates & immunditias: haſce qua fide & integritate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas vel emendatis inſtituant moribus, vel ſancto invitent exemplo, parentes ſimul rariores habeantur. Prodeunt poſtea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pudicitiam ipſæ conſecraſſe videantur. Et quæ ſecretum intra cubile probra geſſerunt, cum veſtem induerint, illa contexiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta ſunt. Non veſte hic teguntur maculæ, non pallio obnubuntur ſcelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum eſt, hic fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur. Quare non mirum tibi videatur, ſi quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quæ cum impudicitiam longe apertam oſtendant ſuam, pudiciſſimæ tamen in vita habeantur! Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt, quot ſimulationes, quot proditiones, quantam hypocriſim, quot aliorum obſcoenos amores, quot pollutiones, quot ſuppoſititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni ſeminis ſuſceptas meſſes! At, quod ridiculum magis eſt, lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quaſi pudicitiæ principes: ſtatuunt mauſolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes ſcribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideique earum ſempiternam. An haec triſtia & amara eſſe cenſes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea ſeveritate & acrimonia recenſuiſti, ut caetera laeta, fauſta, deliciarumque plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumeraſti, mala regnare credidiſſem. CHAR. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum uſum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod ſi ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere; quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes, quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

surgi sibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi potest quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certo invisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel assentationis vel timoris caussa id fieri? Quare non est ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorsio magis quam exhibitio. At vero dulcior is est qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video caussam cur tantopere imperia desiderentur, desideraque conserventur: nisi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere possit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaestum & majorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis tristia sint atque peracerba. CHAR. Neque istud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestum, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleverit, liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiscit, pluribus indiget, quia perseverante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non est judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: sed vel rerum magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi dives, qui minus habet quam necesse esset? Quare cum necessitatem saepius magnam patiantur qui tantam imperii molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt privatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti sunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus vero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta soliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus est tanta valetudo, tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus est adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum suo statu commutarem.

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet re-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praeſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi queret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam uberate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi', inquit. Non enim decet servos Deorum caussam suscipere. Coeperat & Cicero orator plura velle suadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, gravissimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere consuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut caeteri inermes adversus audaciissimos armatos, eosque praedis atque homicidiis suetos, bello ad se tuendos valebant. Ergo me infeliciissimam, ab ipsis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas semper aliquas excusationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreścant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adsint. Quid? Igiturne vero aliquid semper habebunt negotii, quo nos excluśas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus suscepit curam dudum, ne cucurbitae siti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obtestorque, Mercuri, qui semper apud Deos ipsos interpres extitisti, ut caussam hanc meam justissimam atque piissimam suscipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quaeso operam, ne dum a vobis excludor, ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem caussam te adversus Fortunam suscepisse. Nam & Jupiter ipse, ut caeteros omittam Deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunae debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis ascensum praestitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu ejiciet. Qua de re, si sapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum sit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barateria dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξισωταί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi* 164. *Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Vologesocomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus*) spondet Cleolaus. *Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inundabii.*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Gra-

dationes fluminum , lues crebrae , locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat , quod non illo imperante ſacvierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antìquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem , ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS , *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit , *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis , Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt , cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe , quivis facile lolio non vittitans perviderit. Plane quidem , quiqui tam belli pueri pater eſt , Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare , qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi , commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic , an alterius cujuspiam , dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem , ut ſaepe alias , inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit , videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe , contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant : quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit , ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν , ἀναφαλαντίας , ἐπίῤῥινος , ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας , καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς , δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν , κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem , atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem , cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας ; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte , praedicantem , quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe , eumque deinceps , ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei , recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens ; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse :* Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πύλαι βοωμένη Περσῶν, κ.τ.λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Cesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est *πρησφύγετον.* SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικῶν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξέχνευσται τοῖς ὀνείρασιν*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5. 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*. quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa *παιδαριώδη καυχήματα*. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adſcripta, & poſt ab aliis repetita ſunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, ſi generatim illud ſpectes, ut ad irridendam cum ſuperſtitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus inſit, ſi dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare videderer. Quid ſi vero inſuper negem, illam ſaltem dialogi hujus partem, ubi vaniſſima ſpe tot victoriæ, triumphi tot ſpondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam ſententiam amplectare, contigit, cato illi Samoſatenſis naſo ex aſſe convenire? Certe a prudentia non tantum viri, ſed a magna ad credendum res etiam ſatis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie ſunt Luciani, ſimilitudo, tantum abeſt ut a me negetur, ut potius paullo ante ea uſus ſim ad probandum, Trajani aetate non videri ſcriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxiſſe, imitatione nimirum, ſatis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotatio-nibus noſtris conſtare volenti poteſt, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua perſequemur.

XIII. Victoriam de Perſis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipſam eſſe, quam celebrat ſub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos ſupra laudavi, viri doctiſſimi, aliique complures. Quibus aſſentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod ſecus factum oportebat, ſi ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium adminiſtraſſe, notius eſt, quam ut dici a me debeat. Nec eſt quod Lucium Verum ſolum celebrari dicamus, qui nimirum ſolus id bellum confecerit, ſolusque gloriam inde ſibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia ſunt geſta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut teſtis eſt JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam eſt paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) teſtimonio poteſt, triumphum pariter utrosque celebraſſe. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae ſibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum eſt Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum eſt.* Illud forte dici ab adverſa parte poſſet, Imperatorem Verum, cum iſta ſcriberentur a Luciano, jam tum fuiſſe extinctum, ſolique adeo Marco hic applaudi. Et ſane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artiſſime. Sed certum eſt, interceſſiſſe aliquot annos inter triumphum iſtum atque mortem Lucii: nec quae ſcriptor brevitatis ſtudioſus narratione conjungit, tempore ideo ſunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaeſtione careant, apud eos certe, qui aliquam cum hiſtoricis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non poſſum quin adjiciam, non videri Cleolaum noſtrum, qui ſui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut diſtinctarum magni imperii partium, ſuosque ſibi regulos habentium) mentionem fuiſſe omiſſurum, cum de futuris audacter adeo ſpondeat, ſi modo materiem epinicio illi tum praebuiſſent, quod Marco imperante contigiſſe modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale eſſe meminerimus, ut ſi nihil etiam ſit, quo labefactari convellique poſſit, (quod tamen minime ita ſe habere, eſt, puto, luculenter a nobis oſtenſum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίσασιν nihil obſtare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere ſtatim neceſſe eſt, ſi vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non poſſit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ὀξυδερκέσατα νοεῖν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν· & paullo post: τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπτοήσει. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praeluisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & alius hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*, T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianeque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus; non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius exiret Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας & γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *θιασάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) c. g. de *Sacrif.* p. 369. T. I. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 570.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam depoſcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſi quidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Proculi tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγχωρήττουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt Huetius: *ſi quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Di-

(*a*) c. 12, 13, 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔασον ἅπαντα , ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν , (ſupra enim jam de libris caeleſtibus , & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε , & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus , & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν, εἰης ἀπόγε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit , χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat , pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur , nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim , quidquid etiam de Chreſto ſit , Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum , ut ego quidem arbitror , ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat , cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit , annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus , index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet , recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis , agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis , quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat , lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum , & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS , non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili , quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis , qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina , adeo quidem , ut cum male quaedam applicaſſe videtur , vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει , ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*):

Ὡς φρήτρη φρήτρῃφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9.

(*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philoſophorum certamen traducit (*a*): ξυναρπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρηϊν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, niſi quod hic ſeverior.

XXIII. Noſter autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, eſſe nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris geſtu efficitur, ut ſint aliquantum tolerabiliora & minus Φορτικά. Sed bene tamen eſt, quod cavet auctor, ne ab tam altiſſimo cothurno ſtatim deſiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, ſtudet ingentiſſimo mendacio, omnem hanc tragicam ſupellectilem longiſſime ſuperare: his enim ſingultibus Critiam ipſas convertiſſe nubes, tantumque in Propontide excitaſſe borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae ſint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod eſt in Germanorum noſtrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipſum & maria pervertat, timor eſt. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur ſtrenue, quemadmodum *in verae hiſtoriae Libris duobus*, talia proferre monſtra auſus eſt, ut hic bonus vir ſerio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuiſſe ſibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti ſeſe offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inſeruit centoni ſuo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipſos illum magnos auctores cognoviſſe, ſed ex viri ſuae aetati propioris aliquot dialogis pleraque conſarcinaſſe. Ex Ariſtophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum obſervavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuiſſe, non conſtat, quicum jam plura locutus eſt, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi reſpirare a malo meo poſſim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comiſſationes perlicere advenas volunt, haec talia eſſe ſcimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. ſed in hoc Philopatridis loco ſunt prorſus, ſi quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, ſi carmen eſſe debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum eſt. Primum, cum poſterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta eſt; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuiſſe autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in ſyllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miſeri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, conſtare ſatis ſuperque poſſit.

Incipit Ἡ οἵη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀρισαινέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem ſunt quae ſequuntur noſtri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge ſepties peccatum in pedibus ſex. Vix verſum agnoſcas, niſi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto conſtaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter poſitus eſt, tum pauca prorſa oratione ſcripta, mox Jambi ſequuntur quinque, & ſenarius, niſi quod primus pes contra carminis legem trochaeus eſt. Alibi c. 16. βιώτῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

His

(*a*) Ἀνακτ. c. 2. (*b*) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμιςι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςε ἐάσωμεν τούτους. ὥςε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςε ἔασον ἅπαντα. ὥςε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς ληρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίςῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ ςήθει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι — οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιςρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum : ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, docatissimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem*, *Arabiam & Suſam brevi vincendam*, *ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum feerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείσας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατωχριωμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatæ fucataeque dictionis sapiente, quæ seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, & saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quæ hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi proposueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicæ successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra probabile admodum factum a nobis esse, in Constantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianæ religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. Εὐριπίδα τέκνων. Et tamen puto, usum nostri auctoris suo id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.
(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.
(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio susceptι imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunæ habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quæ Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίων τῆς ἀπωλείας κατασήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὠχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori favεrent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος ὀρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quæ tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄχυ· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendæ historiæ praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγήν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἕκαστον ἤγγειλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ᾠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantæ felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiæ factum est, loco Persiæ propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium causſæ meæ invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriæ aliquoties ingentes turbæ, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.
(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.
(*c*) p. 325. D.
(*d*) De Vita sua p. 45. A.
(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea causſa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.
(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt : de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulευτarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet : imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοδευμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit ; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris Ez. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo rempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐνδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum : ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos ; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis : hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetæ, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quae supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terrae motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiae Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianae persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneratione defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quae facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiae post reditum Juliani obtinendae fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*a*) speravisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speravisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.
(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.
(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.
(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.
(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulciscc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt: *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (a). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (b). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet: *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes: & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem sprevesit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (c), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (d) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid causae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (e), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (f) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (g) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(a) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(b) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua concidit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(c) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(d) Or. x. p. 307.

(e) p. 323. seq.

(f) p. 324.

(g) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspiciosa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo ? Respondet Critias : χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causſæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur : ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*) : Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χρισιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset : πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χρισιανοί. Post hoc tempus obsoleviſſe Galilaeorum nomen videtur : cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam glorioſum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui : quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS (*d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse suffecerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζηραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. 2 Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὀνομαζόντων ἔχειν τὸ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiæ temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quæ de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριςιανῶν, κατὰ τὸ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ. Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιςίνων ἔθνους, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriæ, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinæ gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe τούς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριςιανῶν. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolæ meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιςίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ (Trajano) λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριςιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiæ Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quæ deinde ſe inſcio in hominum manus perverenint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem incide-

rit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de ῥοθείᾳ hujus epiſtolae vel γνησιότητι diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. Τραϊανός.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum xx. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναται τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam caussa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam ficulneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc superesset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Ἰου-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκέπασαν αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα διὰ τοῦ παραδόξου, καὶ ἀπεμφαίνοντος τὸ πλάσμα φωραθὲν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄπιστα καὶ παραδόξα ποιητικῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδοιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῆς ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deas comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lips.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιςῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid ſi dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſuperſedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deſerendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμά quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Th. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252,
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

ELectrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

FUgitivi. III. 365.

G.

GAllus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

HAlcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus, III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Enn.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Axon. II. *Enn.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Hero.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I. *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh. ſ. Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom. ſ. Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Hero.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam; ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom. ſ. Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Hero.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 14. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput ſeu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hiſt.* ſignif. Dialogum *Quom. Hiſt. Conſcrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hiſt* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae hiſtoriae dialogum. Cetera nomina dialogorum ſic ſponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, ſequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hiſt.* 1.
Abdicationis cauſſae. II. *Abdic.* paſſim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis caſtrum. II. *Pſeud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Aſin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Abſyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. ſeq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapſ.* 6.
Acheruſius campus. I. *Necyom.* 15.
Acheruſia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. ſepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabuloſe ſcripſit Homerus. II. *Hiſt.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet ſaltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus ſit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conſpectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis cauſa irarum Apollinis praeſignificata. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci ſacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acriſius Danaën ciſtae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & à quo immiſſi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotypoſis. I. *Nigr.* 35.
Adoleſcentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. diſciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. inſtruitur apud Graecos arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. ſeq. inſtitutio ejus debet aequalis eſſe viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adoleſcentiae vid. ſub tit. exercit. conf. it. *diſciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adraſtea. I. *Apol.* 6.
Adraſtus filium Croeſi interfecit aberrante haſta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adſcendo. Quomodo altiſſimos phallos adſcendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forſan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philoſophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti ſpe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. ſeq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis neceſſaria. ib. 28. non convenit hiſtorico. II. *Hiſt.* 7. ſeq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo diſtet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Paraſit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thraſycles, Blepſias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpſion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Ariſtobulus, Oneſicritus, Polemon, Ariſtippus, Ariſtochiton, Idomeneus, Ariſtoxenus, Cynaethus, cet. quos ſuo vide loco.
Adulteri puniuntur raphaniſmo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulſione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena ſe eripit Combabus, demonſtrando ſe caſtratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipſe poſt in eo deprehenſus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. ſeq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam eſſe. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum ſ. Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pſeud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli eſſet ſolvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegiſthus a quibus occiſus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim ſine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum ſacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adſpectum perterriti. I. *Prom.* 4. ſacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Iſis. I. *D. Deor.* III. 1. ſuperſtitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc.* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi pareit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Gont.* 23. Ajax alter. II. *Salt.* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. 1. it. XIV. 1. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. 1. it. XIV. 1. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam archiſtecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Laps.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloëi filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Arctaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens*, *Anima*.
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonsis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis sanctus. II. *Astr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne spretus. ib. interficit Hyacinthum casu. ib. XIV. I. eum sepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. se consulentes frustratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chrysis pestem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. servili fungitur apud Admetum ministerio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 35. solique vestibus ornant. ib. ab Aegyptiis sacra accepere eod. *Dial.* sub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philosophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pseudolog.* 12. seq.
Aquam congerere in dolium Danaïdum. I. *Tim.* 18.
Aquam illi sacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua scribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua sacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demosth. oratt. scribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pseud.* 48.
Arabiam cavam serere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis secundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hist.* 4. seq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arsacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo scandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaismi. III. *Pseudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hist.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pseudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, festum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis silentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Arganthonii Tartessiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent astrologum. II. *Astr.* 12.
Argos siticulosum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hist.* 10. custos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne stellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theseus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Astr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. seq.
Arion, citharoedus, a delphinibus servatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. seq. ob artem musicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pseudolog.* 3.
Aristaenetus philosophus. III. *Meretr.* X. pr. incusatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. seqq.
Aristarchi cum Zenodoto disputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20.
Aristarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Aristarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Aristeas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Aristides Themistoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Aristidis inopia. I. *Tim.* 24. justitia. II. 2. *Ver. Hist.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus sermonibus. II. *Amor.* 1.
Aristippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionysium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perstringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum sequax. II. *Bis Accus.* 23. parasitus. II. *Par.* 33.
Aristippus Agasthenis fil. III. *Charid.* 4.
Aristobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hist.* 12.
Aristobulus Cassandrinus. III. *Macrob.* 22.
Aristodemus. II. *Pseud.* 4.
Aristonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Aristophanes. I. *Pisc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Aristotelis testimonium de Demosthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Aristoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oior servitii. I. *Merc.* 24. parasitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Aristogiton, parasitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Aristoxenus, musicus, parasitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adolescentiae Graecae disciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma gestare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti discipulus. II. *Pseud.* 2.
Ars mechanica, statuaria, saltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & disciplina in quavis re opus. II. *Hist.* 36. quaenam ars mercede accepta discatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tisiae. III. *Pseudolog.* 30.
Arsacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. seq. it. II. *Icar.* 15.
Arsacidae pulera non curabant. III. *de Domo* 5.
Arsacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. seq.
Artaxerxis memorioti aetas. III. *Macrob.* 15.

Ar-

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix, II. *Salt.* 25. philoſophatur, II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid proſint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D. Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Ba-

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus*. Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & cod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Q. Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba facета. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

DAdis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter sereare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox.* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis poſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Canc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Enn.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae, adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Cranco. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Par. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

FAba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Fe-

Femina. vid. *Mulier*.
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas*.
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama*.
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Grae-

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

HAereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae decausa scribitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo rapta magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confecit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. f. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodes omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia, Tragoedia.*
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten caxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen, divitiae, aurum, felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus, notitia, eruditio, Aeschines, Demosthenes.*)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Jacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Jambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Japeto antiquior. I. *D. Deor* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio, disciplina, adolescentia.*
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expolitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.
Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.
Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*
Juſti. vid. *Boni.*
Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.
Juventus. vid. *adoleſcentia.*
Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.
Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.
Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.
Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.
Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.
Laches, paralitus. I. *Tim.* 58.
Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.
Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.
Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.
Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.
Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.
Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.
Lari in morem. I. *Merc.* 3.
Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.
Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.
Latophagi. II. *Salt.* 4.
Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.
Lazari, populi. II. *Tox.* 44.
Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.
Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.
Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.
Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.
Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Leontichus. III. *Phil.* 6.
Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.
Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.
Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.
Lerneae capita. II. *Amor.* 2.
Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.
Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.
Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.
Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.
Libanitis. III. *Indoct.* 3.
Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.
Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.
Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.
Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.
Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.
Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.
Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae ϭ. actio contra τ. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Maecentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Conf.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem.* prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori ademto reſtitituur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Cron.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Mo-

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aët.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Dror. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Musae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Musae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diss. cum Hes.* 4.
Musca, femina, ejus fabula. III. *Musc.* 10.
Musica, prima adolescentiae Graecae disciplina. II. *Gymn.* 21. musicae harmonicae descriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad sacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. musicus quidam inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2. modi musici. ib. 1. musicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Musici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. seq.
Musicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Musonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Mustum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hist. Constr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Mysta Deae podagrae. III. *Tragop.* vs. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Nasō trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Nasturtium cibus pauperum. III. *Ep Sat.* 28.
Nasum morsu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diversa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. seq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis descriptio. III. *Navig.* 5. seq. eam Dioscurorum alter servat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nausicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambrosia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefasti dies. III. *Pseudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, saltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Neptunus, tridente spoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praestantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percussa petra, fontem projicit. ib. 3. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quassator. terribilis ejus vox. moechus est. lacrymatur ob Martem deprensum. III. *Philop.* 6.
Nero. Isthmum perfodere tentat. III. p. 636. seq. ejus canendi studium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. desistit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis gestus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii ostium vult obstruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Nessus. II. *Salt.* 50.
Nestor, parasitus. II. *Par.* 44. seq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Nestoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Nestoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospasta, vinunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapsi.* 3.
Nicostratus, athleta. II. *Q. Hist.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 40. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formosior. I. *Tim.* 23. ejus cum Thersita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impositum, honoris signum. ib. 52. Nomina philosophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Nosce te ipsum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri possit. I. *Harm.* 1. seq. it. I. *Aët.*
Novacula, res consistit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hist.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. seq. novae pulcritudinis excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas disputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cusus. II. *Pseud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias sibi conciliare, soloecismus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctelion. II. 1. *Ver. Hist.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. seq.
Odium non recondendum in crastinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. est jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes descriptae. ib. 6. seq. lacunar ejus auro distinctum. ib. 3. oecus pulcer cui similis. ib. 9. oecus sonorus confundit vocem. ib. 16. ejus splendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedi-

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Nec.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasitica excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cont.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, soçiu veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem infidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor,* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. perani & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pitracus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. 1. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Eun.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Orestes.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucata. II. *Bis Acc.* 31. infra poësin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes, super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus, III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adscit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Meretr.* XIV.

San-

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Si-

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. 2. *Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, error. II. *Salt.* 48.

Ta-

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus ſiti conficitur, ad lacum adſtans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum iſto avari. v. *Avarus.* Tantaleas ſuſtinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, veſtis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Tarquinii ſuperbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarſenſes honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Auguſtus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Aſtr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam ſui. I. *Nigrin.* fine.
Teleſilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo poſitu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus ſine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & ſeq. Templi plenior deſcriptio. ib. 28. ſeq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odryſarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas ſorores ſubigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpſion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terreſtre quid cum coeleſti comparare, quid ſit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miſcere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiſcat, formula. III. *Conv.* 28.
Teſſerarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Teſtamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. ſeq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq.
Teſtudinis muſicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalaſſopotes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 42.
Thales Mileſius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Piſc.* 6.
Thanatuſia certamina. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Thargelia, philoſopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thaſius. II. *Q. Hiſt.* 35.
Theagenes, ſe ipſe ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6.
Theagenes, Peregrini ſocius. III. *Mort. Per.* 24. & paſſim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themiſtocle nihil opus, ſc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Ariſtides. III. *Calum.* 26. ſuſpectus eſt proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomneſtus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hiſt.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pſeudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hiſt.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermayſtrida ſaltare. II. *Salt.* 34.
Therſagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therſites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort* XXV.
Theſaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theſeus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, ſi obediiſſet voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theſeo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hiſt.* 8. Theſeus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theſeus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Theſei ac Pirithoi amicitia. ib.
Theſmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Theſmopolis. II. *Gall.* 10.
Theſpis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Theſſali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Theſſalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Theſſalorum praeſules. II. *Salt.* 14.
Thetis miſeretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, ſerviiſſe ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pſeud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philoſophi. III. *Fug.* 24.
Thraſycles. I. *D. Mort.* XI. 2. aſſentator. I. *Tim.* 54. ſeq.
Thronus Solis, ſine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, ſenex. I. *D. Mort.* VI. 1. ſeq.
Thucydides. II. *Q. Hiſt.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus, I. *Nigr.* init. in non neceſſariis brevis & celer, II. *Q. Hiſt.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem eſt ſequutus. ib. 39.
Thucydidis hiſtoria octies deſcripta. III. *Indoct.* 4.
Thyeſtes liberos ſuos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Aſtr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Tiberii Caeſ. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marſyae aut Olympi. ib.
Tibicen furioſus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. ſeq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pſeud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis diſputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates ſaltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pſeud.* 57.
Timon, in ſolitudinem ſe transfert, cur. I. *Tim.* 1. ſeq. divitias ſpernit. ib. 12. adſpecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Miſanthropi nomen ſibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Harm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſme ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem raſi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Silinnide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineſt tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, ſ. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guſtando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline puuitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potissimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hist. §. 1. pag. 1.
ἀβελτηρία I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνω insertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενος εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. οὐκ ἀγαπῶν] οὐκ ἀρκούμενος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἀ τὶ τοῦ ἀρκείσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείροντες τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγέννεια I. Prom. 9. 193.
ἀγέρωχος II. Asin. 40. 608.
ἀγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲν Ἀγκύλους λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paras. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγοραστὴς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην πότε, νῦν δὲ Μενίππου· καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πότ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχώμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ᾖδον al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις al. ἕξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑστάτην δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ᾅδης . παρὰ τοῦ ᾅδου I. Cont. 1. 487.
ἀδικέω I. Pisc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς οὖν οὐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράστεια III. Pseudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Asin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ *Jens.* αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀεροκόρακες al. ἀεροκόρδακες II. 1. Ver. Hist. 16. 82.
ἀέρος] an ἀστέρος; II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
ἀετὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Pisc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Pisc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὰν γὰρ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἴας II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖος . Αἰγείου Edd. ἀρκείου II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῇς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piscat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἀΐδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τῆς Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι sola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἰνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρέω . ᾑρέθη al. ᾑρέθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272. εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ᾖξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτροπος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in suo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Asin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Pisc. 36. 605.
ἀκήρωτος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαστικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολουθέω al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. *Gesn.* ἠκηκόειτε. forsan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὲς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Soulii.* ἰκτῖσι Edd. & M. III. de Dips. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρό-

ἀκρόδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροποδιτί ϖυ] ἄκρῳ ϖοδίϖυ *f.* I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονεία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλεκτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. *μηδὲ τ' Ἀλεκτρύενα* II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλέξανδρ@ ᾧ ἐπεθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρυ ἐπιθυμίαν ϖροσεξέκαιον III. Calumn. 17. 148. *ἡγεῖϑαι τῦ Ἀλεξάνδρυ* II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἁλιϐαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλίϐατ@ I. Catap. 3. 613.
ἄλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμυα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλω III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ *τοῦτό γε* al. ἀλλὰ ϵ *τοῦτόγε* I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖν@ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἤν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκως I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλέϗ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ@. *τρόπ@* al. ἄλλον *τρόπον* I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ@ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλον. alii male ἄλλυ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ *ϖῇ δεηθέντι* III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλω I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλα ex emend. *Geſn.* ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλυς I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. ϖραγμάτων I. Caταph 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυώττοντες I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμειδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλικτ@ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμεινίας . . ἀμεινίυ I. Tim. 30. 144.
ἀμέλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμέλει al. ὥϛε I. Necyom. 15. 477.
ἀμελέω I. D. Deor. XX. 16. 266. *ἀμέλησον ὦ Πλούτων* I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντες *τῦ ὅλκοῦ* I. Herm. 79. 823. ἀμελούμεν@ *δὲ* . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελέτητ@ . . ἀμελέτηλον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐϛι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεϛ@ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηγέπη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτέρως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμύγδαλ@ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηχὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . *τοιῦ δ' ἀμφὶ γυναικὶ* &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιϐολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχυ Edd. ἀντιλόχυ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ@ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ὢν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν *αὐτόϑ'* reſtit. ex *Hom.* κ' *αὐτόϑ'* Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναϐάλλω . *μήτ' ἀναϐάλλεϑαι* al. *μήτ' ἀν.— μήϑ' ὑπερτίθεται* al.
ἀναϐολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέϐλεψε vulgo ἐνέϐλεψε III. Philopſ. 32. 59.
ϖρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀνεγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεϑαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδέω . ἀνέδεν] ἐϛεφάνυν I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. *δοῦναι* III. Conviv. 14. 428.
ἀναδύω . ἀνάδυθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . *ὑπὲρ τῦ ἀναθήματ@* II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδὲω al. ἀνέδω II. Amor. 28. 429.
ἀναιρέω . ἀνελώμεϑα al. ἐλώμεϑα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλέω . *ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης* I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] *τὸ τῶ Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο* &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακενδάξιδ@ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ὠνανήφων. I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύϵι al. addunt *ϗ ἱκετεύϵι* I. Cat. 14. 637.
ἀναλαϐὼν *M. du S.* mavult ἀναϐαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότ@ Edd. ἀνηλωκότ@ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρέω I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀναπέω II. Amor. 8. 405.
ἀναπήφω I. Somn. 13. 18.
ἄναξ. τοῖν Ἀνάκοιν id eſt *τῶ Διοσκούρων* III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι@ al. male ἄξι@ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξι@ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείϑω . ἀναπείσομεν al. *ἵνα ϖείσωμεν* I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρρίπισας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμυος Edd. ἀναρτησάμυος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβέω . ἀνασοβεμύη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρέψοιλα. Edd. ἀνασρέφοιλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμυον, lege ἀνατεμνόμυον I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι: *τὰ καϑηγορύμενα* I. Piſc. 38. 608.
ἀνατεϑραμμένας ex O. ἀνατρεπομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττῳ] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τοῦ ἀνελίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφέρουσες *Solan.* vult ἀναπήδουσες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἔχ ὡς Ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἀνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητος nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἠνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἢ Ἀνεξέτασον οὐδὲν καλὰ λείπεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τω II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γένος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σίβεσι τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεὶς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνιπτος. ἃ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. ἄνυδρις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνδρος I. Catap. 10. 631.
Ἀντέας Edd. Ἀτέας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντεριδῶ I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομέω II. Astr. 12. 366.
τὸ ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπροσεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος . ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνύποστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξύνας ex emend. *Sol.* ξύνας Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίνας i.e. ἐυώνας II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξιόω . ἠξίκα al. ἠξίουν I. Nigr. 31. 72. οὐκ ἠξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος πολύεμβολον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω . ἀπαντώντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ . εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἁπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . ἀπὸ τῶν εἰς ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαντα ὧν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαντα al. ἅπαντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὃ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατάω . ἠπαίτων male, *f.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίσι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν οὐ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρου' Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex *Fl.* ὑπεξύετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέπω . ἀπείπασθε O. ἀπείπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπερυθριάω II. Lex. 4. 327. ἀπερυθριῶσαν al. ἀπεριθρίασε I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεστέναξε Edd. forsan ὑπεστέναξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομεν al. ἀπείχομεν II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἄπεφθος I. Catap. 9. 630.
ἀπηνῶς Edd. ἀπηνοὺς vult *Solan.* III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπηχὴς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μέγιστος I. Sacr. 15. 538.
ἄπλετος II. Asin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τέω II. Astr. 7. 363. ἀφ' ἧς I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδιδράσκω . . ᾗ ἀποδράσεαι] ἀποδράσεαι παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσεαι al. ἀποδράσεαι ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπέτημα I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυθησομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τῆς ἀποτρίψεως ἐπέρχεται τοῖς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ὃν ὅτος μὲ ἀποκηρύξαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει *Jensius* vult ἀπειθῶν, ἀποκηρύττει II. Abd. 159.
ἀποκλείω . ἀποκέκλεικέ μοι al. μὲ al. ἀποκεκλεισμένον τὴν Θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλειόμενοι al. ἀποστειόμενοι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω . ἀπέκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπολείπω. ἀπολειφθεῖσα al. ἀποληφθεῖσα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ὅπως μὴ ἀπόλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογέομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγια.. ἐν τῷ τέλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀςυολογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρος. Edd. ἀπόξηρος II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύω. φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπνίγω. ἀποπεπνιγμένος restit. ἀποπνιγόμενος vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀποῤῥήτοις II. Q. Hist. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπεῤῥίφθων al. ἀποῤῥίφθων male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαντα al. ἀποῤῥίψαντας I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενον al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισάμενος I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλέω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκευάζω. ἀπεσκευάσθη τὸ ἀσχολίας παραίτιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω. ἀποσμυγέντες al. καταγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαντες al. ἀποςάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθεῖσαν al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποςάσεως II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποςενάζω. ἀπεςέναξε Edd. fors. ὑπεςεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποςρέφω. ἀπεςράφην al. ἀποςραφείην I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποςροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω. ἀπετάκησαν, al. ἀπετάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιος II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω. ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω. ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφέρεσθαι Edd. ἀναφέρεσθαι malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365. ἀποίσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τῆς Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφράττω. ἀποφραττομένους al. ἀποσφαττομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσκδόκητος.. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπῳδὰ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθέω. ἀπωσάμενος κύδοιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἆρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖος al. Ἄργος I. Sacr. 10. 534.
τῆς Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργος. πέμψω γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς. ἀργῆς τοῦτο ἐ ῥαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀριςαῖος I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριςέας. Ἀριςέᾳ al. Ἀριςεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίςιππος I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριςοτέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριςοτέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριςοφάνειος I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριςοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἀρκὰς. καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρνεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρνυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abest a F. ἁρπάσαι *Jensius*, sed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
καὶ Ἀῤῥίανος γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτος αὐτοπυρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρου φύουσιν II. 2. Ver. Hist. 13. 112.
ἀρύω. ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ. πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῶν ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρω. ἄραρεν decretum est I. Catap. 8. 629.
ἄρωμα. ἀρωμάτων al. ἀκροαμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς. ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβέω I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμος II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδος I. Pisc. 36. 605.
Ἀςάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀςασίαςος Edd. priores ἀπαῤῥησίαςος II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀςεῖος. οὐ γὰρ ἀςεῖόν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀςικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀςράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀςρολογίης Edd. ἀςρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσύμφυλος II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφόδελος I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτος εἶ *Vorst.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτος II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτος II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνος. τὸν ἄτεκνον τὸν πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτερπὴς. ἀτερπῆ, al. ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπος. ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτος I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε

ἄτρεπτος al. ἄτρεστος I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄττα II. Diss. cum Hes. 5. 244.
Ἀττικὸς . εἰ ϛ Ἀττικόν με ἐπαινῶν εἶπας τὸν Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς restitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετος I. Catap. 4. 625.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις insertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖος Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτεισι al. εὐθέως μετελεύσεται I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μελλήσοντα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόματον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπος . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. οὗτος I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deest in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τῆς ὀργῆς al. αὖ τὸ τῆς ὀργῆς κεφάλαιον ἡλίκον ἐστὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτοῦ Edd. omnes J. F. R. mavult αὐτοῦ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deest in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deest in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τὸν I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτην III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hist. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς restit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hist. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὔτως III. Pseudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρέω . ἀφαιρούμενοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιροῦμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρουμένῳ τῶν συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
οὐκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Pisc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν εὐθύς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθονος I. Piscat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Astr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετω ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφίξαι J. ἀφῖξε I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεος II. Astr. 22. 369.
ἄφυκτος I. Cont. 8. 500. ἄφυκτα Edd. male ἄφικτα I. Herm. 79. 823. ἄφυκτον Edd. ἄφευκτον II. Q. Hist. 62. 68.
οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρος I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδην I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν II. Q. Hist. 29. 40.
βάθος Guj. πάθος III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλος II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρος ὢν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . οὐ βαρὺ L. οὐ χαλεπὸν I. Pisc. 16. 587.
βασιλεὺς . καὶ τὸν βασιλέα εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ϛ παρὰ βασιλέως I. pro Laps. 13. 736. παρὰ τοῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dips. 2. 235.
βάτραχος I. Pisc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diss. cum Hes. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βέβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βελόνη . ἐκ βελόνης emend. Hemsterh. pro ἐκ βλένης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τὸν ἑκάστου βίον ἐπὶ τῆς σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hist. 36. 99.
βλακεύσας III. Epist. Sat. 26. 408.
βλὰξ piscis omnino inutilis, hic pro stupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέπεσθαι al. κλέπτεσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθέω . τοῖς φίλοις βοηθῶν ἐν ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
οὐ Βοιωτίας III. Demosth. Enc. 33. 515.
βόρβορος al. βάρβαρος male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βουβὼν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσος I. Pisc. 49. 617.
βουλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βουλευομένοις] βουλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βουλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι. Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βουλομένοις. Edd. δεομένοις II. Alex. 5. 210.
βουλυτὸς I. Catap. 1. 621.

βού-

Βούσιρις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχ☉. πρίασθ βρόχον I. Tim. 20. 131.
Βρύτι☉ al. βρυττίας, al. βηρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύσιον I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδέψην I. Tim. 30. 144.
βύω. βεβυσμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ἢ Ἐλέᾳ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἐλέᾳ II. Dem. 57. 393. εἰ γὴ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κὴ II. Salt. 73. 307. γὰρ *Solan.* γε II. Dem. 3. 376. γὴ Edd. δὲ II. Alin. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens infertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὴ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὴ κὴ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γαστίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστήρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. γὴ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένοις *Fr.* γεγενημέν☉ al. III. Conv. 20. 434.
γεγεννηκόθ', male Edd. pleraeque γεγενηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασσεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι☉ ☾ γελοῖ☉ ἀμφέρυσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως al. γελοῖ☉ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ☉ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 21. 404.
γεννάδας. ὦ γεννάδα I. Cont. 21. 518.
γενναῖ☉ II. Phal. Pr. 5. 192.
γέννησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα οἰσυΐνα scuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῇ Ἡλιακῇ γῇ I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθ al. γενήσεσθ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιντο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ ὀποξυόμματα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης *Pell.* γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γναρίμ☉ decrat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοήτεια προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Asin. 8. 576.
γόργ☉. γεωργὸς marg. *Al.* III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὰ τῶ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, *P.* & L. γραμματία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματισῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ *Fl.* sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφ☉ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ☉ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυποπῶλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ☉ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππ☉ II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκέομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπῶδίαι II. Salt. 12. 275.
γυμνικίας *Junt.* γυμνικεῖ☉ I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλες I. Scyth. 2. 860. ὡς σὰ γυναικός τις III. Philops. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλλάβιον II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις *Pell.* δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττε II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσι☉ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὴ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δαναϊσής. Βλεψίας ὁ δαναϊσὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* insertum III. Philopat. 14. 600. δέ τε μιν omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ἐκ Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δῆ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. οὐδὲν γὴ δεήσει μοι ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δείδω. δίδιτι al. δείδιτι I. D. Deor. V. 216. ἐδεδείκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δεδιότας Edd. δεδιότες II. Par. 55. 878.

δείκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δειξομένην, *Jens.* δεξομένην cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.
δεκὰς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
Δεκέλεια II. Amor. 24. 424.
δεῖμα. δείματα al. male δείγματα I. Cont. 15. 511.
δεῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἰδὼ I. Vit. Auct. 19. 558. τὸ δεῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δεῖνα μέντοι II. Bis Acc. 23. 822.
δεινός. δεινόν τινα φῄς τὸ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.
δέομαι I. Pisc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δεόμεθα II. Tox. 63. 567.
δέλτος I. Tim. 21. 131.
Δελφικός. ἐκ τοῦ Δελφικοῦ III. Pseudol. 10. 170.
Δελφοί. ἐν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. καὶ Δελφοὺς οὕτω II. Alex. 8. 216.
δευσοποιὸς II. Bis Acc. 8. 800.
δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.
δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 246.
δεθὲν Edd. δοθὲν II. Amor. 32. 432.
δὴ al. δεῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.
δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δήλου πλάνη II. Salt. 38. 291.
δημήγορος I. Tim. 30. 143.
Δημήτριος II. Salt. 63. 301.
δῆμος I. Herm. 82. 827.
Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.
δημοποίητος I. Scyth. 8. 868.
δημοτικῶς ἐσταλμένος I. Scyth. 5. 865.
δημοτοινία II. Phal. Pr. 3. 190.
δηόω. δεδηωμένος I. D. Mort. X. 11. 374.
διαβάλλω II. Alex. 35. 242. διαβάλλομεε emendatum διαλάβομεν Edd. III. Nav. 32. 269.
διαγγέλλω I. Pisc. 14. 586.
διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.
διαίρω. διῆρκε I. Vit. Auct. 7. 548.
διακονέω II. 2. Ver. Hist. 14. 112.
διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακόψας Edd. ἀπορρίψας II. Bis Acc. 21. 817.
διακρίνω. διακρίνεις al. διακρίνειας I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
διαλλάττω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ διαλλάττοιτε al. εἰ μὴ διαλλάττητε al. εἰ μὴν διαλλάττοιτε I. Prom. 1. 25.
διάλογος I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.
διαλύω I. Pisc. 8. 578.
διαμένων recte ex P. διακείμενος Edd. II. Bis Acc. 33. 833.
διάμετρος. ἐκ διαμέτρου I. Catap. 14. 636.
διαμνημονεύω cum accus. I. Nigr. 7. 45.
διανέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
διανεγρόμενος II. Tox. 61. 565.
διανέω II. Lexiph. 2. 323.
διανύσαντας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.
διαπείρω. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.
διασιαίνω I. Tim. 7. 113.
διασκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.
διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασπείρω I. Tim. 21. 131.
διασύρω I. Pisc. 27. 597.
διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.
διατείνω I. Pisc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.
διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.
διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διωτρέψῃ I. Scyth. 8. 867.
διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ὁρώντων III. Dem. Enc. 43. 521.
διαφεύγω I. Pisc. 4. 573. μνήμην διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν S. διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.
διαφθείρω. διεφθαρμένος τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.
διάφορον I. Herm. 81. 825.
διαφόρου Edd. διάφοροι II. Amor. 8. 405.
διαφυλάττον al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.
διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διδάσκω. διδάξαιτό με I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δείξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.
διδάσκαλος. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.
δεδόσθαι al. δεδέσθαι I. Merc. Cond. 8. 664.
διείρω II. Alex. 26. 234.
διέξειμι restit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.
διεξέρχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχονται II. Jup. Conf. 2. 627.
διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
διεφέροντο II. Eun. 2. 351.
διευκρινέω I. Herm. 7. 747.
διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.
διηνεκὴς. διηνεκῆ κεκτῆσθαι τὸ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.
διΐστημι. διαστήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. διΐστημι. διαστήσας ib. ὡς δισταῖεν III. Conv. 33. 441.
δίκρανον] δίκρανα πτύα τινὰ οὐ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.
δικάσετε restit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.
δικασταὶ abest in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.
δικαίας ὁ ἀμερεῖς III. Calumn. 8. 136.
δίκη I. Piscat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.
Δικταῖος. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.
διμοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.
Διογένης I. Pisc. 23. 592.
διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.
Διομήδης II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
διομολογέω. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.
Διονύσια I. Pisc. 25. 596.
Διονύσος. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.
διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαρρήξας I. Tim. 53. 169.
δίπλεθρος II. 1. Ver. Hist. 16. 82.
δίψα. δίψης al. ἰλύος I. Nigr. 16. 55.
διψάω. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.
Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.
δοκέω I. Pisc. 15. 586. ἔδοξαν Edd. & M. ἔδοξα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δέδοκται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκέει ex W. δοκέειν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντε Edd. male δοκῶντε III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχος] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δοράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορέω. δορυφορήσαντες al. δωροφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Asin. 27. 596.
δράματος Edd. πράγματος III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.
δράω I. Pisc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. sed legendum δερκομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρεμύ τε ϛ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμου W. Edd. δρόμους II. Astr. 17. 367.
δρώμενον forsan ὁρώμενον dicit *Solan.* III. Musc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεαι emendatio *Gesn.* δυνήσεϛ vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δεησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύναται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδίνεον Edd. ἐδίνευον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τῆς γῆς δῦναι I. Pisc. 38. 607.
καὶ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hist. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσέλεγκτος I. Pisc. 17. 588.
δυσέρως. οἱ δυσέρωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθεκτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνιστος II. Amor. 39. 140.
ἐν Δωδώνῃ νεὼν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδου ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμην ϛ πέμπτην III. Ner. 4. 638.
ἐγγελᾶται Edd. an ἤγγελται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτῳ an ἐγγύτατοι I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Pisc. 12. 581.
ἐγχέω I. Pisc. 24. 594.
ἐγχυθέντος Edd. ἐκχυθέντος II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον restit. ab *Solan.* ἐκχυνάμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. με I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Pisc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Gesn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. με ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Asin. 16. 583. ἡμείαν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμὲ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδεσσα W. αἴδεσσα II. Q. Hist. 22. 30.
ἕδος II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adscriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. οὔτοι ἐθέλωσιν &c. septem seq. verba in Edd. omissa sunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἔν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθος. ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἰωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. sed ὁ legendum adscr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ καὶ in G. deest καὶ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ καὶ II. Gall. 28. 745.
εἰ περιῆν Edd. εἴπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ὁπόσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *J. F. R.* II. Asin. 3. 570. εἰ omissum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἴγε al. ἥγε al. ἥτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδεῖν ubique legitur II. Asin. 11. 580.
εἰδεχθὴς I. Pisc. 48. 616.
εἰδέω. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως III. Calumn. 21. 151. οἶδα F. οἶσθα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἴδημι. εἰδέναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἴδω. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. οἶδα γοῦν τινας ib. 26. 139. ἴδῃς al. εἴδης I. Somn. 15. 20. ἰδεῖν al. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἶδες al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ἢν ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. οἶδα B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. οἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ ϛ ὀκτὼ II. Q. Hist. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἴκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἴκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἵματα restit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσεσεικὼς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐστι deest in F. I. Nigr. 14. 53. ὂν *Jens.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τῶν ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deest I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Pisc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκείνην al. καὶ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἔστι μὲν γὰρ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔστ' ἂν *Solan.* ἔστι, ἂν I. pro Lapf. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσται ex L. & W. ἐστιν Edd. III. Diss. cum Hes. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἱρκτὴ II. Asin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἑωρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνεία I. Pisc. 22. 592.
εἷς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς γὰρ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσεδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471. εἰσδέξομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένου al. ἐκκομιζομένου II. Gall. 12. 720.
εἰσέρχομαι. εἰσήρχοντο ἀπαγριώμενοι leg. ἐξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἐκ τῶν habent pro τῶν ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης δεικνὺς μονάδος II. Alex. 11. 219.
Ἑκάβη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάστη al. male ἑκάστην I. Herm. 52. 793.
ἕκαστος Jens. ἑκάστης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Asin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖνος I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖνο al. ἐκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Ms. Gr. ἐκείνου Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνην τὴν al. ἐκείνης τῆς I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνου W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hist. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex J. ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνοι sic Edd. ἐκείνω vult Solan. III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτεθηλυμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκενόω. ἐξεκεκένωτο L. & P. ἐξεκένωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῆσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλελοχότας receptum pro λίοντας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρέω I. Pisc. 10. 579.
ἐκτὸς deest in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτρέψαντες Edd. ἐντρέψαντες III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορέω. ἐξεφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαύνοντες al. διώκοντες II. 2. Ver. Hist. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τοῦ Ἐλέου βωμὸν II. Bis Acc. 21. 818.
τῶν Ἐλεφαντίνων II. Gall. 6. 712.
ἐλέφας. οὔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐλλείπω. ἐλλείψομεν O. ἐλλείψομαι I. Pisc. 24. 594.
Ἕλλην. τὴν Ἑλλήνων συνιᾶσιν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deest in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipsis adverbii ἕνεκα, in τίνος ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλλιπὴς II. Salt. 81. 312.
ἐλλόβιον. ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hist. 39. 52.
ἐμαυτὸς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίνοις al. ἐμβαίης al. ἐμβαίνης I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοήσωμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ οἱ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρῴνησαν ex emend. Solan. ἐπαρῴνησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐνπίμπρημι. ἐνεπιμπράμην al. ἐπεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Musc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία. ἐμπορίαι F. ἐμπορείαι I. Cont. 11. 504.
ἐμπρίω. ἐνέπριε al. συνέπριε I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Asin. 17. 585. deest in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit Solan. II. Astr. 10. 365. ἐν Edd. sed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hist. 12. 17. ἐν γειτόνων restit. ex P. ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐν Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἕν τι ἑκάστη II. Imag. 16. 475.
τῆς ἔναγχος ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλιος. ἐνάλιοι διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Jens. ἐναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναντίος I. Pisc. 20. 590.
ἐναποθνήσκω. εἶτα οἱ μὲν ὑμῶν ἐναποθνήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλος. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμενος al. ἐγκαυσάμενος I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένου C. male ἐκκαυσαμένου I. Prom. 18. 201.
ἐνδείκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδεῶς al. ἐνδεὲς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μέν μοι III. Diss. cum Hes. 4. 242. ἐκ τῶν ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθουσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐννεάκρουνος I. Tim. 56. 173.
ἐννῆπται G. ἐνεῖται III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλος. ὁ ἔνοπλος I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνόχλει οὖν O. addit τὸν μηδ' ὁτιοῦν κεκτημένον μάτην I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντέμνω I. Scyth. 1. 859.
ἔν τε AIW. τὰ ἐν II. Q. Hist. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντεχνος. ἔντεχνοι V. ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχοιμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ σχήματα τῶν φανέντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ὁ δέκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρωτος al. ἐξαίρετος I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Pisc. 33. 601.
ἐξαγώνιος II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων οὕτω ταχέως ἐξήμβλωκας I. Somn. 8. 12.
ἐξανθέω I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρνος. οὐκ ἔξαρνος γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἔξαρνοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cat. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξιέναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἐφέντι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι. ἐξεῖναι al. εἶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pseudol. 27. 184.

ἐξέ-

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτην ἐξεῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμενοι al. ἐξαυλισάμενοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξοστρακίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βέλους III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωσθεὶς al. ἐξωθεὶς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἑὸς. δοτῆρας ἑάων al. ἑάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὲ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο *B.* male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσεσθαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινὴν variat καπεινὴν, ἐπεινὴν, & αἰπεινὴν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ὑπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δύνωνται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείνασθαι al. ἐπανατείνεσθαι I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπαναστὰς Edd. ἀπαναστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶπε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκληθῆναι *Kust.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπερειδομένῳ II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισαν ex emend. *Kusteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω sperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβὰς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστρεψα Edd. ὑπέστρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδιος al. ἐπ' Εὐφρατίδιος I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπειγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκουσα *Solan.* vult ὑπήκουσα III. Philops. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπηχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pseudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Laps. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pseud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δέους II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Gesn.* ἐπίσης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κουρείων al. male Ἐπικουρείων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. οὐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβήσεσθαι. *Pell.* ἐπιβήσεσθαι III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνεις al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπεβούλευσαν al. ἐπεβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπηβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπεγίγνετο Edd. ἐνεγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγνώμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξαιο al. ἐπιδείξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδεικνύμην I. Harm. 3. 855. ἐπιδειξόμενος al. ἐπιδειξάμενος II. Asin. 52. 620. ἐπίδειξε III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξου Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπεδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνέω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπιεικεῖς τινας λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπιεικτὸς II. Astr. 15. 367. ἐπιεικῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμάομαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπιπαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπεκαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικήριος I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλεισθῆναι III. Philops. 36. 63.
Ἐπικούρειος. Ἐπικούρειοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖος I. Pisc. 43. 611.
ἐπικουρέω pro ἐπιτυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ al. ἐπικόπτῳ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείληπτο al. ἀπείληπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπελαβόμην al. συνεπελαβόμην I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Laps. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω. ἐπιμετρήσαντος III. Philops. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσαις] ἐπινοεῖ Ms. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίουρος nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίπαν ὄντων al. ἐπιπαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιπάρειμι. ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα supellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλήσσω. ἐπιπλῆξαι al. ἐκπλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέκω. ἐπιπεπλεγμένον al. ἐπ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπινοίᾳ I. pro Laps. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὺ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπῃ al. ἐπιπρέπει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιῤῥέω. ἐπέῤῥει al. ὑπέῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τοῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημος I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπεσκόπουν al. ἐσκόπουν I. Somn. 15.20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41.784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπεσκόπει II. Amor. 16.415.
ἐπίσκοπος οὖσα I. Piſc. 21.591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3.863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. παραγαγὼν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12.13.
ἐπιστέλλω. ἐπέστειλε al. ἀπέστειλε I. D. Deor. X. 2.231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. οὕτως I. D. Mort. XVI. 3.404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθου al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12.263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4.657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτετραμμένος III. Calumn. 2.127.
ἐπιτυχέω] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικῇ συντάσεται I. Nigr. 2.140.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπευφημίζω I. Prom. 1.24.
ἐπιφθέγγομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18.481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3.349.
ἐπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθοὺς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπεχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχριστος al. ἐπίχρυσος I. Tim. 28.141.
ἐπιψεκάζω. ἐπιψεκάσασαν al. ἐπισκευάσασαν I. Merc. Cond. 27.686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμενος Edd. male ἐπωμοσάμενος I. Tim. 47. 160.
ἔπος. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4.857.
ἐποχέω. ἐποχουμένη al. ἐπηχουμένη I. Prom. 6.32.
ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων III. Fugit. 9.370.
ἑπτέτης I. Cont. 17.514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4.590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσεται Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21.346. ἐργάσασθαι ex emend. *Jenſii*, εἰργάσασθαι Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεσθαι *Fl.* ἐργάσασθαι al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρεσχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐσκ Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11.535.
Ἕρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9.14. I. Cont. 12.507. I. Herm. 52.793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37.149. I. Vit. Auct. 26.566. I. Cat. 1.621.
τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι II. Jup. Trag. 43.691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἢν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι V2. leg. ἔχομαι III. Philopat. 13.598. ἐρχόμενοι Gron. ἑρπόμενοι I. Herm. 5.745.
ἐρώτων βεβαιοτάτους II. Amor. 36.437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἴσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3.391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8.532.
ἐσθής. ἐσθῆτι μελαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15.21.
ἑστία. πρὸς τῆς Ἑστίας I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33.355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίροις I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερεῖος v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερος I. Tim. 43. 155. θάτερον τὴν πενήτων III. Pſeudol. 29. 186.
ἐτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19.675.
εὐανθέω II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὔγνωμος I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμίδαν ex emend. Gr. εὐδαμίδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὴς I. Prom. 12. 195.
εὐδίᾳ Edd. εὐδίῳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδόκιμος alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2.4.
εὐεξίᾳ al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1.242.
εὐεργέτης. εὐεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6.367.
εὔζωνος I. Catap. 15. 637.
εὐήρης I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδου I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμήχανος I. Prom. 1.24.
εὔμορφος. εὐμορφότατε priores Edd. male εὐμορφώτατε I. Tim. 46.159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολβος Edd. ἔνολβος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοέω I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐσκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμία I. D. Deor. XV. 1.241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14.657.
εὐπυνδάκωτα Edd. ἐμπυδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὕρεμα P. εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2.248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὑρέθη marg. *AIW.* εὑρέθης II. Amor. 1. 397.
εὐστάθιος I. D. Deor. VII. 2.221.
εὐσχήμως. Edd. male εὐσχημόνως III. Dem. Enc. 47.525.
εὐτελὴς II. Lex. 3.323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31.73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ al. εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2.316.
εὔυδρος *J.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορβος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορέω II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνην II. Par. 10.847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29.650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχείσθω al. εὐωχείτω I. Tim. 43.155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλος II. Amor. 7.405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεστρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφε-

ἔφεδρις I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφεδρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφείθω Edd. ἀφείθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφειμένον αὐτὸ ὁρᾷν ib. 25. 596. ἐφιείσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπέστω Edd. ἐπεσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχινος. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἴχειν I. Halc. 6. 182. ἕξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἐνοχος ἦν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἤξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρέφει II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχουσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἔχοντες Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχειν vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἔφη II. Icar, 24. 780.
ἐψέω. ἤψουν Edd. G. L. ἥψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολλὴν τὴν ἐωλακρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕως I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ς'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεύς. μεσαὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπει γὼ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag, 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag, 53. 701.

H.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* καὶ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλῃ τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἡδέως S. ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. καὶ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 338.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σωμύλα & ἐπιτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἦ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, καὶ ἐφ' ὅσον τις τὴν ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέπεται, καὶ ὅτι μέχρι τοῦ φάρυγγος, καὶ τούτου μηδ' ἐπὶ τεττάρων δακτύλων μῆκος ἐκτεινομένου I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἤθιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδεται I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἦκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ὁ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίοατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἅλς I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῳ ἅλῳ ἐκκρούειν τὸ ἅλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρα. μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τῶν καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδε al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπου al. μήπου I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρρη I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρεσκλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβος. θάμβει ἅμα χεδεῖσα al. θάλπει ἅμα συχεδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσι I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμασὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τοῦ θεάτρου καλαλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male θύον III. Meret. IV. 288.
θελγητρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς οὐ μηχανῆς ἐπιφανείς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀναίτιος I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ὁ βροτός τις εἶναι φαίνεται I. Vit. Auct. 6. 546. σοῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας. I. Tim. 30. 142.
Θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημένος καὶ πάντολμος I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπέσιος I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑστίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιαὶ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

θεω-

θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
θήπω. τεθήπασι stupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Pisc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θῆρ. θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. Διασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν στενοχωρίαν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τέθνηκεν ἀνεψίᾳ τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἰέναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾳξὶ καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θρίαμβος II. Q. Hist. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακος I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυννοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hist. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρέω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Pisc. 45. 612.
θύω. θύε χάρισι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχου W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἴαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἰγνὺς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
Ἴδα. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἱδρόω. ἱδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
ἱδρύω. ἱδρύεσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος II. Icar. 3. 754. τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ὥραισιν ἄρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἴκελος W. Edd. εἴκελος II. Astr. 10. 365.
ἴκταρ ἐμήμεκας II. Lex. 21. 346.
ἔλιγξ. ἴλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονιὰ II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Pisc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλέφαρον Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱπνοποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης οὐ φροντιεῖ III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.
ἴσημι. ἴσασι L. εἰσι Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴση δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδαίτης Gesn. III. Epist. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epist. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσσὸς I. pro Laps. 8. 733.
ἱστὸς. ἱστῶν al. ἱστοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἱστὸς τὸν νεὼς II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἱστὸν Edd. ἱστίον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰσχαίμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχυντο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deest in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμότατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸν Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθευδήσαντες vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθέω I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθῆσθαι II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίετο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καταστησόμεθα Edd. κ—ώμεθα II. Bis Accus. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deest I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deest ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deest in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Gesn. conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. γὰρ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδοκίδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Asin. 29. 598.
καίτι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hist. 5. 6.
καιρός. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diss. cum Hes. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκην Edd. pr. κακὴν III. Ocyp. p. 673. κακηγορία I. Pisc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλατιανὸς emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλάβροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλέω. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλισθένης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
κάλλιω Edd. male καλλίων & ἐρασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καννηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπτος. λάπτουσι τ̃ ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philops. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Laps. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρηβαρέω. καρηβαρεῖν Edd. καραιβαρεῖν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρίαι. οἰκοθεν ὢν τ̃ Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφῳ II. Astr. 29. 373.
κάρχαρῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσιέπεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. πρὸς Μένιππῳ I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar 14. 769.
καλαβαρέω. καλαβαρήσειν al. καλαπονήσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καλαγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καλαγελῶν τὰς Edd. καλαγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καλαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καλαγινώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καλαγιγνώσκης *Solan.* καλαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 3. 13.
κατάγνυμι. κατέαγα τ̃ κρανίῳ I. Tim. 48. 161.
καλαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καλαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καλαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καλαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καλαδύσας al. καλαλύσας I. Nec. 20. 483.
καλαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντῳ] καλαπλέοντῳ , καλερχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καλαλαμβάνω. καλαλαμβάνομεν al. κατελαμβ. I. Catap. 4. 625.
καλαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέαξε III. Nav. 34. 270.
καλαλείπω. καλαλειπόμενον al. καλαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καλαλέλειπται al. καλαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καλαλείπειν rescriptum , καλαλιπεῖν Edd. III. de Dipsad. 9. 240.
καλαλύω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις *Solan.* vult κατάθελξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτῳ I. Pisc. 1. 570.
καλατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καλατρυφῶντα ὑ φέρων II. Jup. Trag. 53. 701.
καλαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καλαφθείρω. καλαφθείρας al. ἀλαφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καλειλέω. καλειλημένῳ III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέσπασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορέω I. Pisc. 22. 591. κατηγορήσει Edd. κατηγαροῦσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ̃ Καφηρέως II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύσης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμήλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖῳ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι οὐ χρῇ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσῳ. ὦ φίλατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφῳ. κελυφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατέω II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ἐν Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τ̃ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philops. 6. 34. κ-ε φαλαιωδῶς ex emend. *Solan.* al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστε ἔτεῳ III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente *Solano* , Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίσηρις. κισήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τ̃ τ̃ κηρύκων ἀγῶνῳ III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τ̃ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινύρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνε Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. *Solan.* ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλεάνθῳ Edd. Χρέμητα *Palm.* Κρεμάνθῳ *Pell.* III. Fugit. 31. 383.
Κλεάνθῳ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κράτη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλειθρὸν ex emend. *Solan.* κλεῖτρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῦ Κλεινίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλειτὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ☉. ἡ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλεόχριτ☉ *B.* Θεόχριτ☉ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κλῄζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρ☉ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευλικὸς. κολακευλικώτεροι *Fl.* κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὥσθ᾽ τῦ μετρίᾳ I. Necyom. 13. 474.
κόμαδ☉. κομάδας al. καλάμας al. καλάδας al. κολάδας I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόμοψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόμοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τ᾽ κολοκύνθης al. ἢ τ᾽ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ☉ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι☉ Edd. Κολωφώνι☉ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ☉. ἐς τ᾽ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. κωμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὰς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ☉ I. Prom. 10. 193. κόνων II. Q. Hist. 34. 45.
κοππαφόρος emend. *Solan.* al. κοπποφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philops. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωραμένη ☾ μυξῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόροιβ☉. ταῦτα Καροίβε τινὲς III. Philops. 3. 32.
κόρ☉. ἐδὲ ἐς κόρον τῦ φωτὸς δεχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς, κορύθων ἐδέοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κόστ☉ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κόστλαβ☉ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Musc. Enc. 3. 93.
κραύη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίον II. Q. Hist. 3. 5. σωτριβέντις τ᾽ κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piscat. 19. 589.
κρέας. κρειῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρνεια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπέρι☉ II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρηφύγετ☉ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδειλ☉ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνον II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν☉ I. Prom. 3. 187. τ᾽ ἐπὶ Κρόνε βελῆς ἂν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούνισκ☉ I. Piscat. 10. 579.
κρότ☉ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμμυον *Gesn.* κρυπτόμμυ☉ III. Meret. V. 291.
κτάομαι. διηνεκῆ κεκτῆσθ᾽ τ᾽ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84. ὥσθ᾽ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτέρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ☉. ὡς ἑδὲν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυβιστητὴρ Edd. κυβιστ. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμωτωγὴ. κυμαλωγὴ Edd. male κυματώδη I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ☉ II. Demon. 53. 392.
κῦτ☉ sic *Fl.* κῆτ☉ ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυνωρία. κιωσωρίαν Edd. Κιωσωρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδυς☉ II. Lex. 1. 318.
κύων deest in al. in quibusdam αὐῶν &c. I. Piscat. 48. 615. ὀμνύω γέ σοι τ᾽ κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυθησόμμος Edd. plurimae κολεσθησόμμος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τ᾽ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Εὐπολίδε L. Εὐπόλιδ☉ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδέω I. Piscat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ☉. ὁ λαβύρινθ☉ ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri causſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίας αἰνίττε] ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ὁ Λακεδαιμόνιόν τινα II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλ☉. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λῄξειν I. Pisc. 48. 616. λελησμένος al. malè λελησμένος I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λέληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λάξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπιθαι III. Conv. 1. 418.
λάρ☉ I. Tim. 12. 121. λάρ☉ al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. ἢ λαφυσσόμμ☉] ἀλλ᾽

ἀντὶ τοῦ λαφύσσεσθαι ἐξαντλεῖσθαι παραχωρούμενος I. Tim. 17. 128.
λεβάδεια I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων *J.* male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex *Fl.* λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pseudol. 7. 169. λέγονται I. Pisc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψαντα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσσω. λεύσσουσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἔρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, εἰ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἤδη καὶ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολέω I. Pisc. 10. 578.
λιμάω. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὴς. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὲς Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Asin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγος I. Tim. 43. 155. ὁ λόγος Cl. *J. J. Wetsten.* conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγος al. τρόπος I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τοῦ λόγου II. Alex. 9. 217. σου λόγους al. συλλόγους I. Pisc. 4. 574. τῶν λόγων al. τοῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. οὗ τοὺς λόγους P. οὗτος ψόγους I. Pisc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hist. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυκαυγὲς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Pisc. 52. 619.
λύκειος. λυκείου δένδρον εὐτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκος χανὼν II. Gall. 11. 718.
λύξου Edd. ξύλου vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπέω I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσανος II. Tox. 15. 523.
λύχνος. τοῦ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Pisc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγιστρος συλοκάκας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα al. ἢ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κενὴ I. Herm. 71. 814. κενὴν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὸς. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Laps. 2. 727.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μάθετε al. ἢν μάθητε &c. I. Pisc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Astr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οἴκοθεν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἕτερος μαχάλῃ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μετὰ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τὸ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον οὐ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τῆς εὐχῆς μειζόνως al. ἐκ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μεθέπω II. Astr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' οὖν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελέαγρος III. Conv. 31. 439. ejus διάλυσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. οὐδὲν μέλει Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελετάω mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἔμελλε Edd. ἔμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲν abest in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. insertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲν καὶ O. μὲν οὖν καὶ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Pisc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσαν al. μὲν οὖσαν. μείνας δὲ II. 2. Ver. Hist. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μερμερίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μερος. μερῶν al. μέρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπράττομεν I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Pisc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτῳ III. Cronos. 18. 400.
Μεσορὶ emend. pro Μεσωρὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσσος. μέσσοισι al. male μέσοισι I. Pisc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνωσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αιτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξὺ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστην ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευστέον III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικέω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μευ Edd. vulgo μου II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθαι v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Laps. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ οὐχὶ πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat sexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίῳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτος κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μιν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. καὶ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] insertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς πατασσέσθω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήσαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philops. 29. 55.
μιαρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. οὐ πρὸς μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. οὐ Μινύαν μόνην II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνέω I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. μνῶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μνᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μνήμην] ἀντὶ κατὰ μνήμην III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύω. μνημονεύειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνήσαρχος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι· μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἔξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνου Edd. μόνον II. Salt. 3. 267, ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μονωδέῳ II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσουργίη I. Vit. Auct. 3. 543.
Μουσώνιος III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Laps. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύδρος II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλωτος I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῇς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυττωτὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Laps. 6. 733.
νανώδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσταθμος I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτίων al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. καὶ νεκρῶν διαφόρων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέων restitutum ex W. *Fl.* νηῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεώρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro καὶ ἡδεῖα Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρηΐς. Νηρηΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νήσους additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορῶμεν II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deest in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικάω. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νενικηκυίας al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. κανηφόρον &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῆς νικίου ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσος. κἂν τὴν νίσου ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενέμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Astr. 25. 371.

νόος.

νόος. τοῦ νοῦ al. νέου I. Nec. 1. 456.
νότος. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νουμᾶς. νουμᾶν al. νομᾶν II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Pisc. 23. 593.
νὺξ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. οὐδὲ νὺξ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμνοι & νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις restit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονέω I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογέω II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυρημένων al. ἐξηγουμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. οὐ γὰρ αὐτοὶ al. οὐ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ fors. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hist. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τοῦ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲν rest. pro τὴν μὲν I. Sacr. 2. 527. τοῦ Edd. καὶ III. Ner. 3. 638. τοῦ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* frustra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τὴν πάντων Edd. τῶν πάντων III. Cyn. 13. 546. τὴν restit. pro τῶν III. Pseudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ rest. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῶν deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέροντες II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρος. ἃς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὀδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὀδυρουμένου al. ὀδυρομένου I. Sacr. 15. 539.
ὀθνεῖος II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνην II. Asin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτην. O. οἰκεῖον. recte *Solan.* οἴκοθεν I. Piscat. 26. 596.
οἰκέω. οἰκηθείη al. οἰκισθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι νεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασθαι Edd. οἰκοδομήσασθαι II. Q. Hist. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἷόν τε φασὶν II. Q. Hist. 5. 6. ᾤμην al. ᾤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῇς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἴονται I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hist. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμειὸς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *J.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Laps. 5. 730.
Ὄμανα. Ὀμανῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Astr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὅμιλος II. Asin. 37. 605.
ὁμογέρων al. male ὠμογέρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοιος II. Q. Hist. 18. 27.
ὅμοιον, sed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὀμφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμου Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνούμενοι an ὀνάμενοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ὠναίμην al. ἐοναίμην al. ὠνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὤνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hist. 41. 54.
ὄνος. ἑκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hist. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τῶν ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκοος II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὅσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Pisc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τὴν ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὁποῖος. ὁποίων καὶ ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάπους. ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hist. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὥς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπȣ al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτωμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὠπύιες al. ὤπυες II. Alex. 50. 255. ὤπυιεν restit. ex Fl. ὤπυεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ȣ̓χ ἑώρων forſ. ȣ̓χ εὗρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὥρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic Fl. ἑωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταύτην II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὅρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
καὶ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθιος. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὀδμὴν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμίσαντες emend. pro ὁρμήσαντες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρήνων al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὀρνέον al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστομανήσοντα reſtit. pro ὀρχησομανήσοντα II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχηστύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. ȣ̓ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ȣ̓ς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὀσημέραι. ὅσαι ἡμέραι J. I. Nigr. 20. 58.
ὅσος I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον καὶ αἰσχροῖς al. ὅσων καὶ αἰσχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσᾳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ȣ̓δὲ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὠστρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲν ȣ̓δὲν III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτος. ὅτȣ al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ȣ̓τω II. Par. 4. 842.
ὅττικεν Solan. ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὄττοβος ἦν ὁ κόναβος II. Q. Hiſt. 22. 30.
ȣ̓ al. ȣ̓δὲ I. D. Deor. IV. 1. 208. ȣ̓ al. ȣ̓δὲ I. Jud. Voc. 11. 96. ȣ̓ γὰρ forſ. ȣ̓ II. Aſin. 30. 599. ȣ̓ μὲν καὶ] V. μὲν (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
ȣ̓δαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ȣ̓δὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ȣ̓δὲ Edd. ȣ̓δὲν II. Jup. Trag. 19. 664. ȣ̓δὲ ἕν τι & ȣ̓δὲ ἓν I. Vit. Auct. 6. 545. ȣ̓δ' Edd. ȣ̓δὲ II. Amor. 37. 439. ȣ̓δ' ἔτι emend. pro ȣ̓δέ τι III. Calumn. 25. 156.
ȣ̓δεὶς I. Cont. 6. 497. ȣ̓δὲν γὰρ ȣ̓τω II. Jup. Conf. 2. 627. ȣ̓δὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. ȣ̓δένα D'Orv. veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
ȣ̓δέτερος III. Adv. Ind. 20. 115.
ȣ̓δὸς. ἔξω τȣ̃ ȣ̓δοῦ ἔστι Edd. ἔξω τῆς ὁδοῦ ἐσμὲν I. Herm. 77. 820.
ȣ̓θεὶς III. Meret. XIII. 315.
ȣ̓κοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ȣ̓μένȣν al. ȣ̓μενοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ȣ̓ν al. τοινῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ȣ̓ν ex L. ὃ νῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ȣ̓ν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ȣ̓ρίῳ recept. ex O. ȣ̓ρείῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ȣ̓ς. ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ȣ̓τος I. Tim. 55. 172. ȣ̓τος Edd. ȣ̓τω I. Harm. 3. 855. ȣ̓τος al. ȣ̓τως I. Tim. 48. 161. ȣ̓τος δὲ Geſn. emendat ȣ̓τός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτη Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τȣ̃ πατρὸς ſic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ȣ̓τοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρῶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. καὶ ταῦτα an καὶ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ȣ̓δὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. εἴποις male II. Amor. 21. 421. ȣ̓τω Edd. omnes. ȣ̓τος melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ȣ̓τως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ȣ̓τως ex emend. Solan. Edd. ȣ̓τος II. Alex. 11. 219.
ȣ̓χ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφελος II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τȣ̃ ὀφθαλμοῦ al. τῶν ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλοημένος II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

Π.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθος Edd. πένθος II. Amor. 15. 413. αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθȣς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδείᾳ al. παιδείας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδειὰν Edd. pleraque παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδιὰ Edd. παιδία Marcil. recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τὰ παῖδα I. Cat. 8. 630.
παιδότριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πα-

παλάθας τῶν καρικῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἂν τὴν Πανδίονος εἴπης II. Imag. 13.472.
τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον II. Gall. 5.710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντῃ II. Alex. 20.228. πάνυ μὲν οὖν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ *Marc.* τῷ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13.411. παρὰ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ *S.* ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. παρὰ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 541. καὶ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνην I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ παρὰ τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀλλήλων I. pro Laps. 2. 726.
παραβαίνω I. Pisc. 30. 599.
παράβυστος. ἐν παραβύστῳ πυ I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παρέγραπτοι II. Jup. Trag. 21. 665.
παράδεισος II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ restit. pro παρὰ III. Pseudol. 27. 184.
παραινέσεως δεῖν οἴονται al. παραινέσαι δεινοὶ ὄντες II. Q. Hist. 5. 6.
παραιρέω. παρῄρησαι III. Saturn. 9. 392.
παραιτέω I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. παρακαθιζομένη I. Pisc. 12. 580.
παρακελεύω. παρεκελεύσατο F. παρεσκευάσατο I. Nec. 8. 466.
παρακινέω I. Tim. 2. 103. παρακεκινηκὼς τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παρακρούω I. Pisc. 9. 577. ἡ ὀθόνη παρακέκρουσται I. Cat. 1. 620. παρακρούομαι I. Tim. 57. 175.
παραλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παράλληλος I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογος νόσος II. Abd. 6. 164.
παραμείβεσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παρανομέω. ἢ τόγε τοσοῦτον παρανομήσωμεν I. Tim. 45. 158.
παραπαίω I. Herm. 27. 767.
παραπόλλυμι. παραπολούμενον al. παραπολλόμενον I. Herm. 21. 760. παραπόληται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
παρασάγγη II. Icar. 1. 751. παρασάγγας II. Q. Hist. 24. 32.
παρασείω. παράσειον v. notas III. Nav. 5. 252.
παρατίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
πάρειμι. οὐ παρῆν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. τῆς παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριτητέον al. προσιτητέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρέλκω. ἐν τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρεξίστημι. παρεστήξη *Palm.* παρεξεστήσῃ II. Imag. 14. 473.
παρέρχομαι. παρελθόντος I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμέω I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρεχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμενον an παρεχόμενον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. παραστησάμενος II. Icar. 17. 772.
Παρμένωνα, vulgo Παρμένονα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δειλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχυμένην al. παροχούμενός τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχυμένην II. Tox. 24. 533.
πάροχος I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδέω. εὖγε παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται *Solan.* pro πεπαρῴνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τοῦ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εὐθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντες Edd. πένητες *Gron.* III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius *Fl.* III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan παισὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
παστὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάσχω. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάσχοις, Edd. πάσχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. οὐδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σου al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττουσίν τε II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς *Solan.* ταχὺς III. de Dips. 4. 236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. οὔτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποιθότα al. πεπονθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν *Solan.* ἐσπείσθημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. οὐ πιθόμην al. οὐκ ἐπιθόμην I. Herm. 24. 762. πεισθέντες Edd. προσθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένοις I. Herm. 75. 818. μὴν πεπειρᾶσθαι ἄλλου ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθέω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος I. Merc. Cond. 5. 659.
πεντάγραμμος I. pro Laps. 5. 730.
πεντακοσιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε καὶ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντορος I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίστεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τοῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ restit. pro παρὰ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiss. III. Dea Syr. 55. 488.
περιβάλλοντες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιεκτικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας restitut. pro περιεργασίας II. Asin. 15. 583.
περιέχω. περιέχονται al. ἀντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχέθη al. περιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιστῇ al. περιπέσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθέζομαι. περικαθεσθέντες al. περι— al. παρακαθεζόμενοι II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικειμένη al. ἐπικειμένη I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαος an Πέριλλος II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιελιχμήσατο al. male περιελικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμεινον al. παράμεινον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίνοια III. Hipp. 4. 69.
περιπέτομαι. περιπετομένας al. περιπεττομένας al. περιπιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περιῤῥαντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Pisc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hist. 29. 39.
περιστενὸν Edd. περὶ στενὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρέψας. Gesn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύω II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὴν Πέρσην δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Musc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῶν πετρῶν Hemst. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πεύθην II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemst. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. οὗτος ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Pisc. 1. 570.
πῆχος. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hist. 5. 7.
πίθηκος. Ἡρακλῆς φασι καὶ πίθηκος I. Pisc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πιναρὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πινωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπέπλησται II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατεαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάττεσθαι Gesn. voluit πράττεσθαι II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Pisc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστωνος Πλάτων (sc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλεισθένης Edd. Πλησθένης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτούσης τῆς ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλουτήσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίνδην II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτου al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τοῦ Πλούτωνος C. male πρὸς τοῦ Διονύσου I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνὺξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδεὼν II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
πόθος. πόθον al. Πειθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιέω. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένων al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαντο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πρίαμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὴν ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἱμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλην Hemst. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτην restit. pro ποικιλοτάτην II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Pisc. 13. 581. Ποικίλῃ al. παιδικῇ male III. Meret. X. 306. Ποικίλην II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκήρυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς παλλακὰς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ κρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτέμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύουσι al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπονδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ἐν ὕδατι I. Cont. 19. 515.
πονέω. πονεῖν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατος al. παμπονηρότατος I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμίον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰ πορθμία al. πρὸς τὴν πορθμέα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρος an πόθος; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
ποταμός. ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερος I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτνιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτνιώμενος III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυσθενὲς Edd. πολυσθενὲς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. εἴσω τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τὸν ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσι Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματειας ὑπομείνειν al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομένειν I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρέσβεις forſ. πρεσβείας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρηγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ &c. II. Gall. 1. 704.
προάπειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προεγράφην al. προυγράφην I. Tim. 51. 164.
προδαπανάω. προδεδαπανημένη Edd. προσδεδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδεδωκότες anne προσδεδ. II. Abd. 25. 181.
προειπὼν, *Solan.* προσειπὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλέω I. Vit. Auct. 7. 547. προκεκλήσῃ με al. προκεκλήσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενέω I. Scyth. 7. 866. πρόξενος ὢν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπονέω. προπεπονηκὼς Edd. πεπονηκ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. καὶ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τοῦ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτέω III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλειν II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδιᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσειμι I. Piſc. 13. 582. προσιέναι al. προσίεσθαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex *Pell.* προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. οὐ γὰρ πρόσεστιν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρέω I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσηταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσήσεται al. προσόψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλέω I. Catap. 26. 648.
προσκυνέω. προσεκύνησα al. προσενίκησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πρόκοπος I. Cat. 19. 641. πρόσκωπος I. Cont. 1. 490. F. πρόκωπος ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπατταλεύω I. Cat. 13. 635.
προστέλλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστεθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφερὴς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέαν II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 695.
προύργον I. Herm. 79. 823. προύργου III. Dem. Enc. 22. 507.
καὶ πρώην III. Adv. Ind. 14. 111. πρώην al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθήβης I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. προτείων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14. 111. τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως III. Mort. Per. 42. 362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15. 258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13. 337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ οὖν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
πτερόν. τὰ πτερὰ περιτετιλμένος II. Gall. 23. 737.
πτίττω. πτίττοι Edd. πλήττοι I. Herm. 79. 823.
Πτολεμαῖον σιμόντα II. Icar. 15. 769.
Πυθαγόρᾳ ὄντι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2. 541.
πύλη. δύο μὲν πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35. 517.
πυλὼν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀνακαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα σιωτρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τέως Πυῤῥίου I. Tim. 22. 133.
πυῤῥίχη. τοῖς πυῤῥίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυῤῥιχίζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμεσε τῶν ῥαψῳδιῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρώματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδιος. ὅσον τοῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥουτιλλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ἐν ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque ἐν I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασεὺς. Σαγαλασέως *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. καὶ σάγαρις καὶ γέῤῥον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θείη σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίου Ταναγραῖος II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπέρδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Laps. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸν Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεβίζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. ἐν τῷ Σειρηνῶν μύθῳ III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσσύμενος I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιληπορδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. διασιλλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκείρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελετὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευαστὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἑκάστου βίον II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκινδάλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Laps. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπέω. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκωπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲν II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemst.* σύμη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβέω I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. οὐ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνους III. Hipp. 1. 66.
σπαθάω II. Gall. 29. 748.
σπένδω. ἐσπείσμην II. Phal. Pr. 3. 189.

σπί-

σπήλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπυδάζω. ἐσπυδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπυδή. αἱ ἄγαν σπυδαὶ al. τὰ ἄγαν σπυδαῖα I. Cont. 17. 513.
στάδιον. φέρει ᾀφ̓ τῦ σταδίυ μέσυ I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίυς τριχιλίυς II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στίγω. στέγειν ὁ δυναμένυ I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στέλλεας Edd. σύεας II. Alex. 11. 219.
στέφαν@. τῦ στέφάνυ al. στεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοά. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοιβὰς II. Asin. 22. 589.
στόμα. ἀπὸ στόματ@ I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατείας Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾷ Solan. pro στρατείᾳ II. Alex. 27. 236.
στρατιωλικὸν. στραλιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρέπλη I. Nec. 14. 475.
στρεβλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐστι μόνων al. Στωϊκὸν ἐστι μόνον al. Στωϊκῶν ἐστι μόνον ib. 36. 770.
σωμυλ@ I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σε I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῖν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγεγραφότ@ Edd. male συγγεγραφκότ@ II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοντα marg. AIW. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνυμέναι Solan. συγκεκομμέναι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμενον al. συγκινούμενον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. σιωκρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκύρημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβυλ@. ὦ συμβούλυς τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συνακτέον Edd. σιωτακτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαν Solan. συνηυλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συναναστασον al. συνάρπασον I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σιωὴν al. συνίη I. D. Deor. XXII. 2. 270. καταγελῶν al. σιωὼν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέας al. σιωεπιβαλέας I. Prom. 13. 195.
σιωεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σιωεχὴς I. Pisc. 22. 592.
σιωηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Calumn. 23. 153.
σιωηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες al. συνίντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἵας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνιέναι restit. pro συνεῖναι II. Salt. 64. 303.
συπτευκας Edd. σιωίτευκας III. Philopat. 1. 584.
σιωοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σιωοικία I. Cat. 15. 637.
σιωσσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σιωτάσσω I. Pisc. 23. 593.
σιωτέμνω I. Pisc. 10. 579.
σιωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχίη III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρ@ Edd. Σύρι@ volunt al. λέρι@ alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τῇ Σύρᾳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφέτερ@. σφετέρῳ sc. ὁδῷ II. Astr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χειδιάζειν III. Philopf. 4. 167.
χήμα. χήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκρατης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονέω II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκ@ I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταικερὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαιτεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλ@ I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλέω I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσι@. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρπησίων III. Macrob. 10. 214.
Ταΰγετος. τῇ Ταϋγέτῃ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρ@ I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐντέα I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τῆ ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 112.
τάφ@. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ℗. τὸ τεῖχ℗ καθῃρεῖτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τεκμαίρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τῦ Ἡρακλέυς I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκταίνετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὼν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν εἰς ἐνενήκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τερατεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατεργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντ℗ al. τερεττίζοντ℗ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731.
τέτλαμι improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὼ τέχνα al. τὰ τέχνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ℗. τηλικοῦτον al. τηλικαύτῃν δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίθι℗ restit. pro Τίτυς III. Meret. IX. 304. Τίθι℗ II. Gall. 29. 747.
σιθαστὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ℗ *Solan.* Ἀτίμαρχ℗ III. Philopsi. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες restit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δέ τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις *Guj.* III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δεῖ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pseudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθρήσεως al. τετροθήσεως an τι τρωθήσεως; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πῖθον al. aliter III. de Dipsi. 6. 238.
τοιοῦτ℗. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ἄρχων. II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ℗. τόπον, *Solan.* τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ℗. ἐν τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confusa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτυς & τοιούτυς I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε restitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε *Hemst.* πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικός. ὁδὸν Τραγικὰν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνοῖν III. Pseudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμμοι al. τρεπόμμοι I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλωχῖν III. Pseudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανν℗ III. Pseudol. 29. 185.
τριπλό℗. τὴν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ℗ leg. χρό℗ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπῶται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὸν λαπάρῃτ℗ II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τρυφὰς III. Pseudol. 18. 176.
Τροφώνι℗ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ℗ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ℗ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνον I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπῆμαι ℗ II. Dem. 16. 382.
τύρανν℗ I. Cat. 1. 620. τυράννων καὶ ηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννυς I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννυς σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ℗. λαθὼν ὁ τύφ℗ I. Tim. 28. 140. τύφον al. πλοῦτον I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορέω. ἐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατ℗ μελιλαβῶν I. Pisc. 10. 579. ἢ καθ' ὕδατ℗ I. Cat. 21. 643.
υἱεὺς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ℗. ἡμετέρας al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπείμι. βί℗ τε ἀρχέων ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπεῖναι I. Sacr. 11. 535.
ὑπείσειμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τ πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἁπάντων I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπέρβολ℗. Ὑπερβάλῳ τάχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερδιατείνω II. Eun. 2. 351.
ὑπερδιατείνομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτίνω. ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερήμερος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερηφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερήφανος quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπεπαίνω I. Catap. 27. 649.
μήθ' ὑπερτίθεσθε al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπηνέμιος I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμενος al. ὑπιχνούμενον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο *Jens.* ὑποπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμενος al. ἐπιβαλλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμένος II. Gall. 8. 714.
ὑποδείκνυμι. ὑποδεῖξαι al. ἐπιδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ἐπιδοσκευὴν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποδραματουργέω II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκελεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκριτόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς νόμον II. Astr. 19. 368.
ὑποπέπταμαι. ὑποπεπταμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτερος. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥεούσης *Solan.* al. ἐπιῤῥεούσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστονθορύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνειν. *V.* ὑποφαῖ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφαινε al. ἀπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὑσπληγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ἡ ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. τῇ ὑσπληγγι III. Calum. 12. 141.
ὑσσελον τὸ μέγα III. Pseudol. 9. 169.
ὠφαιρέω. ὑφηρῆσθαι *antea male* ὑφηρεῖσθαι I. Prom. 9. 192.
ὠφέλκω. ὑφέλκων al. ὑφιλὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἡνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαέθων. πόσοι φαέθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανείην al. φαναίην male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φαληρικὸν Schol. scribit οἰκ τῷ φαληρικοῦ I. Halc. 8. 184.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανόταται II. Q. Hist. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος Βοϊν. Χάος III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδέσθε emendatum pro φείδεσθε II. Gymn. 35. 915.
φελλὸς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀλλὰ τῷ σαθρῷ μίσει I. Cont. 8. 500. ἢν μή τε φέρειν δύῃ II. Icar. 20. 775. φέρεσθαι al. σύρεσθαι I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευρσάριον I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἔφυγε rest. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. φεύγειν exsulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Asin. 51. 619.
φημὶ. φῂς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ δὲ &c. I. Cont. 8. 500. φασι *Solan.* pro φησι III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φήσει ex *J.* φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάσαις III. Conv. 2. 419. ἔφθω & ἔφλω I. Pisc. 29. 598.
φθειριζέω v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόης Edd. Forf. φόνος III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέταιρος II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτιος confus. III. Macrob. 12. 216.
φιλίᾳ confus. cum φειδίᾳ III. de Dipf. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapf. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόξεινον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινέω II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτῃ al. Φιλοκτήμονος I. Tim. 6. 112.
φιλομυσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. τῶν φίλων I. Tim. 8. 114. τίς δ' ἦν σοι φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαιντο & φιλοποιήσαντο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφέω. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας *Hemst.* μισθοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δέ τις &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφροσύνας I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορος I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφέα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικος ἔτη βιῴη I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλος. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ@ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίε al. προοιμίε II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδη I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ@ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι@ al. φυλάκιος al. φυλακήσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. κὴ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὁ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμεύνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. κὴ χάριεν al. χάριέν τι al. κὴ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμη@ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. ὐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ὐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τείχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ@ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῆ III. Pseudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ@ al. Χρέμιδ@ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. οὐκ ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐχρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καλαφρονεῖν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ@. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρ@. ὐν χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσέῃσι pro χρυσέοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυση γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τουτί I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ@ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτηραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρέω I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψεδνὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ@. τὰ δῶρα τῆ ψήφε al. τῆ νίκης I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορέω I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ@ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψευδολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρας II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπται I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὠδίνει ὁρ@ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθέω. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ@ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ἓν II. Astr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὠνι@ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραισιν ἰκοίμιλλω II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὡρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλω Edd. ὥρλω II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυωμένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὃς *Marcil.* III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κἂν I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστοι al. ὡς ἑκάστοις ἐδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥς γε III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὡς ε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελέω. ὠφελῆθῆναι al. ὀφελῆθῆναι male I. Cont. 20. 517.

IN.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρόθεν. -- Ἐφέσου I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέους II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. οὐκ ὦ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἦν τῶν καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τῶν ἀρίστων ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τοῦ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδείαν I. Harm. 4. 857. τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τῆς ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτέω I. Tim. 9. 115. ἀγανακτεῖ ἢν μὴ &c. III. Philops. 21. 49. ἠγανάκτει πεζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti simus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸν ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἄπο πλοῦτον ἀπειρέσιον καὶ χρήματ' ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Asin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίπνους III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. οὐδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοέω. οὐ γάρ σφισιν ἀγνοέουσιν ἐπέρχεται II. Astr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἁγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγνωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν III. Philops. 10. 38. ἐν ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνέω. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τῶν γεγενημένων, καὶ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιά. πᾶσαι μὲν ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
ἄγω. οὐδέποτε ἦγες I. Tim. 3. 104. ἦξεν Edd. ἦξεν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς παρὰ τὸν Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲν ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγεσθαι πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδην Προμηθέος, ἄδην Πηλοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδην vel ἄδην. I. Nigr. 13. 52.
ᾅδης. τοῦ ᾅδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ᾅδην II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικέω. οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκουν II. 1. Ver. Hist. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pseudol. 25. 181.
ἄδικος ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς οὖν οὐκ ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Musc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hist. 40. 134.
Adspiratio neglecta, οὐκ ἁπλόος III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐρᾷς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ᾄδω. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεὶ γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hist. 5. 7.
ἀεικέλιος. ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hist. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν quum esset in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τῶν ἀετῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμός. τῷ διὰ τῆς δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. οὐδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνειργάζετο I. Prom. 3. 27. τῆς Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆ-

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνῃσι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνῃσι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλος. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἴγειρος III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καταθέμενος ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιος. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνέχυρον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίην vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς καὶ καύσεις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρος μεγάλου I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιόπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ οἰκεία καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἴθω I. Tim. 41. 153.
αἴλιος I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. οὐχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματος II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τοῦ δακτύλου II. Gall. 26. 742.
Αἰόλος. αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ᾕρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ εἴρηκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπος II. Icar. 10. 761.
αἰτέω. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούντων γὰρ αὖθις τῶν συστασιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενέσθαι III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μέν σου ταῦτα αἰτιᾶσθαι I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἴτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσεσθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτιος. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ἐκ τῆς Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλουσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ἐν ἀκαρεῖ χρόνου I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖος II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκερσεκόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέστρα. καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκήραιος I. Somn. 10. 15. ἀκηράσιος ib.
ἀκήρατα melius ἀκήρωτα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατος κόσμος I. Somn. 10. 15.
ἀκήρωτος II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυνος. ἀκινδυνότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθεα III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυστος I. Catap. 5. 626.
ἄκληρος. ἀκλήροις καὶ ἀβίοις I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. οὐκ ἀκμὴς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. νῦν κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ ἀκούουσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παῤῥησιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστην dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούεσθαι III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρίς. ἀκρῖσι III. de Dips. 3. 236. & 237.
ἄκριτος. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθαι ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί που I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτέα III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεθηγμένην III. de Dips. 2. 235.
ἀκτίνεσσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεκτρυὼν ἱρὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεκτρυὼν κάκιστε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωτικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀβωνοτειχίτου II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλὴς III. Philops. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθής. τἀληθὲς εὑρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξευρεῖν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαρακτὴρ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλωκότας III. Philops. 2. 30. ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἄλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τι-

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ καὶ ὁ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ καὶ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα *T. H.* rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλου του II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τῶν βουλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἐβόων II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τἀμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλουργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Atheniense III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philops. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲν θράσος, & ἀμαθίας ἡγουμένης τοῦ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελέω I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὃ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2. 238.
ἀμέλλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμεταστρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμίς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐνουροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιθαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νήσῳ ἐν Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πιστοὶ I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὔριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνάσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. κἂν ἀνάγκην — προβάλλωνται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκην ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. ἐν ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. εὐεργέτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. *Gesn.* III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορέω I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ἐν τοῦ λέχους ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲν τῆς πέτρας ἀνέθορεν ib. καπνὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία οὖσα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνάκειμαι. ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμενοι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλῶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in κατασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρουώμεθα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενος & ἀνακρούεσθαι πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὂν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνανήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυε III. Philops. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμνάομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀνανεύω I. Somn. 13. 19.
ἀνανταγώνιστος I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάντης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ δεσπόζων I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαιστα συγκροτῶν ib. ἀνάπαιστα εὔκροτα ἐπιλέγοντες ib.
ἀναπαύω. οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπετάζω. ἀναπεπταμένῃ ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσεσθαι v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδεικτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τῶν θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναῤῥιπίζω. τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν ἀνεῤῥίπισεν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναῤῥιπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναῤῥίπτω. παραβόλως ἀναῤῥίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾷν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκλοπίζω. ἀνεσκλοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάντων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασταυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέροντες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd. 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιστὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριάς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδριὰς προσκαρτερεῖτε I. Somn. 13. 19. μὴ ὅμοιοι τοῖς ἀνδριάσιν ἀποτελεσθῆτε ib.
ἀνδρόγυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογέω II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος I. Tim. 41. 153.
ἀνελίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνέλκω. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύω. ἀνευρύονται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὴν διατριβὴν I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεστος I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκοος I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνὴρ ἦσθα &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. προὔχοντα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μικροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέριξ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθέω. ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀπέφηνας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων *Solan.* pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem *Geſn.* III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπους μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζειν ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶσθαι ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
καὶ τάχ' ἀνιόντες εἰς τὰς ὁμοίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσταται τέφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀναστήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίκερις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας καὶ ἀνοίας παραλογισθέντες I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συνεστώς I. Prom. 5. 30.
Ἄνουβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἄντανδρος I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιβάλλω. ἀντέβαλε τῷ κωρύκῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τῆς ἀντίθυρος v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντίμολπος. εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν Κώκυτον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιέω. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα . . ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντα σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοκοσμίαν σώματος ἀντιποιουμένην ib.
ἄντυξ. εἴχετο τῆς ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδετος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυ-

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμώταλον ἦ ὄν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξένους II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σκάρυς ἀξίως ὠνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ὠνήσω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ὅσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιόω I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit *F. G.* idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμβου III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος καὶ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορνος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορνος al. ἄορνις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλεσε I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ὅτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθαναπίζω. τῆς ἱστορίας ἀπαθαναλιζούσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαιρομένας ἀπάτης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἄπαξ. εἰς τὸ ἄπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίας III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέω τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἄπας. ἅπαντα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπαντα ἐκεῖνα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη πεχειρωμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδίζω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπειπεκάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπείκαζον I. Somn. 12. 18. τρώγω ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔπεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπελαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. εὖγε, ἀπελαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως an ὑπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπευωνίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπίθανος ὢν I. Tim. 2. 102. ἀπίθανος οὐ τῇ ὑποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικόμαι, ἀπικέσθαι ἐς Ῥέην III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσουσι μὴ ἔχοι III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοϊκὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τέων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῶ διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὁπόσων ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπελώμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος, ὅτοι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλοις ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς σὺ παιδὸς ἀποδεῖξαι εὐφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδέξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδεδέχαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀπόδυσε II. Asin. 5. 572. ἀποδύθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δεῖ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπόκειμαι. ἀπέκειτο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικέ μοι .. ἀπέκλεισε οἱ κὴ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῶ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῶν ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν συνεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τῶν μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολειφθεῖσα al. ἀποληφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diss. cum Hes. 9. 246.
ἀπολισθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολισθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμην II. Asin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸν Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος καὶ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογέομαι. τὰ μὲν ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀπορήσω III. Diss. cum Hes. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀποξύω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καταγελάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθων al. ἀπορρίφθων male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Aposiopesin post παραπολὺ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλέω extabesco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμᾷ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardesco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πάμπολυ τῶν νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Pisc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποστέλλω. ἀπέστειλε al. ἐπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apostrophus negligitur in οὔτε ἱρέων & saepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένους al. ἀποφραττομένους II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτελέω I. pro Laps. 5. 731. ἀποτελεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλήν γε ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου I. Somn. 9. 12. Idem pro sacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτρέπετε ὦ θεοί, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χείρους τῶν ἑρμογλύφων καὶ ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pseudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἅπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλην Ἀραβίην I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργέτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν ἐν Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρεος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Pisc. 15. 587.
ἀρέσκω. οὐδὲν ἐθέλεις εἰπεῖν ὁποῖον ἄν με ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Pisc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἱδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Laps. 5. 731.
Ἀρίστανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσταρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. οὐ γὰρ Ἀριστείδην I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Pisc. 25. 595. Ἀριστοφάνην II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸν Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Astr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμένιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τῆς γε λήθης φάρμαχ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονία τοῦ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοστής. ἐπὶ τὴν ἁρμοστὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὴν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & similia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρ-

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀῤῥαβῶν. τὸ ἀῤῥαβῶνα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀῤῥιανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Asin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδεῖξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro stulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τοῦ Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχέμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων κατεσκευασμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοι ἥμισυ παντὸς ib. οὐκοῦν οἶσθα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorsus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hist. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hist. 4. 73. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιβίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνος II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hist. 12. 17.
ἄρχομαι. ἐκ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένους ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὤτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενής. ὅτι ἂν ἀσθενὲς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσίου λίθου III. Tragop. p. 654.
ἄσιτοι III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς I. Tim. 14. 123.
ἀσκέω. ἤσκηται elaborata est, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους instructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νέος II. Alex. 43. 248. διασπείρων τὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δερεῖν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀσπίς. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Astr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος μεριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων III. Macrob. 4. 210.

ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σου I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικός. τῶν μὲν ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράβη II. Lex. 2. 320.
ἀστράγαλος. ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάστιγι II. Asin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὲς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστεος II. Amor. 6. 404. ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροίη II. Gymn. 34. 914.
Ἀστυάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀστυολογίας οὐκ ἀπορήσω III. Diss. cum Hes. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαστικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Pisc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλέστατα II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημονέω. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερος τὸν ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorsus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hist. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ἐν τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικός. ὅσα οὐδαμοῦ Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omissum vid. in εὐδοκιμέω II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλέω. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τέως αὐλούμενος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλή. ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Asin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλός. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philops. 18. 47.
αὐτοβορέας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτοῦ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτός ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius καὶ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ οὐ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτή σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. καὶ αὐτὴ οὖσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ *Solan.* vult αὐτοὶ I. Tim. 28. 141. τἀυτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεστάναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνου II. Q. Hist. 15. 23. αὐτέου πέρι οὐρανοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τοῦ λόγου III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ· ἐν ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν *Solan.* vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. καὶ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τὸν αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαῤῥεῖν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν *Solan.* vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτέων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam *Gesn.* III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲν ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὕτη δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργέω I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ηὔχουν II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελίχρουν II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμέω I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κείνην pro ἐκείνην vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφείλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, καὶ μάλιστα παρακλέπτον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. οὐκ εὐθὺς ἀφήσω αὐτὸν οὐδὲ ἄπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφείθη II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυής. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότεροι τῶν σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστος. οὐκ ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα οὖν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως ὃ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιος I. Tim. 54. 170.

βάθος. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος -- τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὅλως βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καταφέρων I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὔρυθμα βαῖνε I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ συντρίβων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ᾖξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. καὶ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τῶν βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτός. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα πάμπολλα εἶπεν I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβαρος ὢν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις παρὰ μικρὸν leg. βόρβορός τις I. Prom. 1. 23. τὸν μηδὲ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν ἐν τοῖς βαρύτατα ἐνέγκαιμι I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασάνους τε ποικιλωτάτας ὃ κολάσεις, καὶ ἀνακοπὰς πυρὶ καὶ σιδήρῳ συντελουμένας διαθεσμοθετῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεύς τις Αἰγύπτιος I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆος III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικός τις ἄνθρωπος II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλιννα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος οὖσα τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dips. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἱστίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυξ. ὑπὸ τοῦ βέβρυκος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βέ-

βέλος. ἔξω βελῶν, & ἐκ βελέων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ I. Cont. 1. 488. θεσπεσίου βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων ἐς ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως καὶ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωκε βιβλία I. Herm 82. 827.
βίβλος. τῶν βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὥρου II. Gall. 18. 728.
βίος ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκώληκος βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τοῦ βίου I. Pisc. 29. 598. τοῦ μέσου βίου II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼ βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρου βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πωλῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πράσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ἐν ὅσοις ἐβιότευσα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημέω I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρος. βόθρον ἀρυξάμεθα I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. οὐ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορος differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. καὶ τῷ ὄντι ἐν βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορός. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸν κλῆρον — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχος. καθειμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βουθοίνας. τὸν Βουθοίναν παρήσομεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βουθυτέω. λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει I. Nigr. 14. 53.
βουλεύομαι. ἐβουλεύσαντο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βουλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βουλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βουλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. καὶ εἰ μὲν τοῦτο ἐς ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲν οὐδὲν ἧττον ὁ νόμος εἶναι τοῦ ὄντος εὕρεσις ib. οὐ γὰρ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βουλοίμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βουλυτός. ἀμφὶ βουλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀροτὴρ I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχος I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρέφος. ὀλυλύζων ὥσπερ βρέφος I. Somn. 4. 6. πικρῷ βρέφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμιος. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς Ἱστάναι ὡραῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντή. βαρύβρομος, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γενομένης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐς ἔκφρονας ἐποίησαν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτός. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχος. πρίασθαι βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρωμολόγος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθός. ἐν βυθῷ δόξειε ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρση. τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἐλέου βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρός. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμέω I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστήρ. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σε II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ἐκ γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ἐν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸν γέλωτα οὐ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀνάπλεως I. Tim. 54. 170.
γενεά. ἓξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τῶν φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γεννάδας I. Catap. 1. 622.
γεννάω. τὸν ἐς γεννώμενον ἐς γεννῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγεννημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γεννικός. γεννικὰ καὶ μεγαλοφυῆ ἤδη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9. γεννικὸν ἄνδρα ib. γεννικώτατον μάρτυρα ib.

γεν-

γεννικῶς I. Cont. 14.510.
γένος. ἀξίως τοῦ γένους I. D. Mort. XXI. 2.422.
γεραιστὸς II. Jup. Trag. 25.670.
γέρανος II. Alex. 26.234. γέρανον ὀρχεῖσθαι II. Salt. 34.289.
γέρων II. Alex. 30.238. γέροντας II. Abd. 30.185.
γεῦμα. ἀπὸ τοῦ πρώτου γείματος I. Herm. 60.800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35.289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3.69.
γεωργία I. Prom. 14.196.
γῆ. ἀοίκητος καὶ δίψιος, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16.56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1.296. τῆς κυματώδους γῆς I. Tim. 56.174. ἐκ γῆς antea ἐκ τῆς III. Dea Syr. 30.476. τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9.192. ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11.96. αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργαστον I. Prom. 11.194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39.360.
Γηρυόνης II. Tox. 62.566. τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου III. Adv. Ind. 14.111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων I. Somn. 2.2. γίγνονται III. Dea Syr. 45.483. βελτίω παρὰ πολὺ γίγνοιτο ἂν II. Gymn. 20.900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1.452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18.527. γεγενημένοις III. Conv. 20.433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέσθαι Ἀσπασίαν II. Gall. 19.732. γενομένων II. Alex. 48.254.
γέγωνα. γεγωνός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1.702.
γινώσκω I. Scyth. 3.863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. οὐ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21.484.
Γλαύκη II. Salt. 80.311.
Γλαῦκος I. Herod. 8.838. II. Salt. 49.296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34.686.
γλαυκός. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10.262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1.226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1.37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1.852.
Γλύκων II. Alex. 18.225.
γλύφω. γλύφειν ἀστείως δυνάμενον I. Somn. 2.5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11.96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25.182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62.566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμήσθω I. Pisc. 2.572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25.349.
Γνάφαλλον. ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὸν γνάφαλλον I. Jud. Voc. 4.86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23.564. II. Gall. 30.748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3.385. τῆς γνώμης μόνης II. Tyr. 14.152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26.614.
γνόφος. γνόφου καταβάντος III. Mort. Per. 43.363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι I. Somn. 11.15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11.16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55.172.
γοητεύω. γοητευομένοις II. Salt. 63.301.
γονὴ I. Vit. Auct. 6.545.
γόνιμος III. Rhet. Pr. 23.25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4.629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7.630. τὴν μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11.333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2.240. γράμματι I. Herm. 40.783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8.93.
γραμματεῖα II. Tox. 13.519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευε Μῶμος III. D. Conc. 14.537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4.657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2.127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5.252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους καὶ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7.36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15.474.
γράφω I. Herm. 43.785. τοιαύτην τὴν Δάφνην γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8.76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καθόλου τι γράφεται I. Jud. Voc. 3.85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2.458. ἔγραψε III. Epigr. 1.674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρως I. Herm. 1.740.
γρίφος. γρίφους συντιθεῖς I. Vit. Auct. 14.554.
γρὺψ I. D. Mar. XV. 4.326.
Γύγου χρυσίον II. Par. 58.881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3.327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1.883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71.307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12.141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12.274. & 275.
γυμνός. γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1.364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5.192. γυμνὰς τὰ πολλὰ I. D. Deor. XX. 14.264.
γυμνόω. ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41.441.
γυναικεῖος I. D. Mort. XXVIII. 1.445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12.491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33.384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικεῖαι II. Amor. 27.427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινος καὶ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12.17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ παιδὶ III. Conv. 5.421. δύο γυναῖκες I. Somn. 6.8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33.685. γυναιξί τ' ἐμαῖς I. Halc. 8.184.
γὺψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39.360.

Δ.

Δαδουχία III. Mort. Per. 28.351.
δαιμόνιος τὴν σοφίαν III. Philops. 32.58.
δάκνω. δακὼν τῷ κωνείῳ I. D. Mort. XXI. 1.421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9.468.
δακρύω I. Cat. 12.634. ἐδάκρυε μάλα γελοίως I. Somn. 4.7.
δάκρυον ἀποστάζειν III. Elect. 1.87.
δακτύλιος I. Cont. 14.509. III. Philops. 38.62. & 63. τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13.53. δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις I. D. Mort. XII. 2.382. δακτυλίους βαρεῖς II. Gall. 12.720.
δακτυλοδεικτέω I. Somn. 11.16.
δάκτυλος I. Cat. 17.640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33.75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37.544. τοὺς δακτύλους κατεσκληκὼς II. Gall. 31.748. & 749. δακτύλους προτείνοντες I. Nigr. 21.58.
δαλὸς II. Salt. 50.297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ I. Tim. 2.100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7.259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4.645.
Δαμόξενος I. D. Mort. I. 3.333.
Δανάη. Δανάην παρθενεύεσθαι I. Tim. 13.123.
Δαναΐς. ἐς τὴν τῶν Δαναϊδῶν pro Δαναΐδων I. Tim. 18.129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61.803.
Δᾶος. Δάων πρόσωπα II. Salt. 29.285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρείου II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾷς.

δᾷς. δᾳδὶ II. Alex. 47. 252. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.
Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.
δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.
Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.
δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δέ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. κ᾽ πεδίον δ᾽ ἐποίησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.
δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν εὐγναμονεστάτῃ ἐδεήθη II. Salt. 63. 301.
δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικυρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέομι — ἐπήρκεν τοῖς δεομένοις τ' φίλων I. Tim. 5. 109. ἃ γ᾽ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γ᾽ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ἐδὲν δέησει με ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.
δεῖγμα I. Prom. 2. 25.
δείδω. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τ῀ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιὰς κ᾽ τρέμων I. Somn. 9. 13. δέδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.
δείκνυμι. οἵαν Πολύκλειτ@ ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσεοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάλῳ I. Somn. 8. 11. δειξομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.
δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.
δειλός. λαγωῶν δειλότερ@ I. Somn. 9. 13.
δεῖνα. ὁ τ῀ δεῖν@ I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.
δεινός II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
Δείνων III. Macrob. 15. 218.
δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.
δεῖπνον φορτικὸν - - δορυφορεῖν σὺν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζεσ῀ II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωνεκομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.
δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.
δεκάς. τῇ Ἀτ̃ικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
δέκτρι@ III. Epigr. 22. 681.
δελεάζω I. Pisc. 47. 614.
δέλεαρ I. Tim. 22. 136.
δέλτ@. ἐς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.
Δελφοὶ. κ᾽ τὰ σὺν Δελφοῖς ἀναθήμαλα I. Tim. 42. 154.
δῆμος Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.
δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμιλλα τ῀ δένδρων II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πνοαῖς III. Tragop. p. 647.
δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασ῀ I. Tim. 43. 156.
δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.
δεξιῶς ἐνέγκαντ@ III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὦ δέσμαι III. Ocyp. p. 671. ἢ φύσεως δεῖται ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.
δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσ῀ ib. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι σὺν ἀφανεῖ ὂν δεινότατ@ ib. τὸ δέον παραινέσεως ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖον ἀφισώτων τῶ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.
δεῖ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεῆσιν II. Tox. 47. 553.
δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.
δερέω. ἀσκὸν δερεῖν I. Nigr. 27. 67.
δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὀπὶ τ῀ δεσμῶν II. Tox. 29. 538.
δεσπότης ὀλιγοχρόνι@ I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. εὐοῖ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.
Δευκαλίων. Φαέθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.
δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Pisc. 42. 611. δέξαισθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.
δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε ἐ δέων III. Pseudol. 2. 162. κ᾽ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδίσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένοσ τὰ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθὲν II. Amor. 32. 432.
δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.
δῆγμα. δήγμασι II. Gall. 25. 740.
Δήλι@. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.
δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.
Δημάδην III. Dem. Enc. 15. 503.
Δημήτρι@ II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.
δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τ῀ Κάδμου κ᾽ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοὶ I. Jud. Voc. 5. 88.
δημοκρατία I. Tim. 57. 175.
Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.
δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.
Δημώναξ. περὶ δὲ Δημωνακτ@ II. Dem. 2. 375.
δήμ῀ τ῀ πατρίδ@ III. Patr. Enc. 6. 230. δήμῳ τὴν ῥητορικὴν κ᾽ παιδιὰν I. Somn. 12. 17.
διαβοάω. ἐπὶ συκέσει διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.
διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.
διαβεβκολέω I. D. Mort. V. 2. 344.
διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.
διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.
διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.
διαζεύγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ πῶλ@ ἥτις ἂν διαζυγῇ τ῀ σωτραφείσης, ῥαδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.
διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.
διαθήκη. θέσ῀ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.
διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
διαιρέω. διηρημέν@ II. Bis Acc. 2. 794.
διαίφω. διηρμέν@ κοπίδι II. Tox. 55. 560. διηρμένοι τοὺς ἀκοντας ib. 40. 548.
δίαιτα I. Herm. 86. 830. μοναρχης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. κ᾽ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ῀ διαίτης I. Nigr. 12. 51.
διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19.898.
Διακορέω I. D. Mar. VII. 1.305.
διακριδὸν II. Amor. 3.400. διακριδόν ἐστι νόημα III. Epig. 1.674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32.44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ κἀκείνῳ ὀ σμικρῷ διαλλάττουσι I. Prom. 1.25. ἐν ἑνὶ δὲ τούτῳ διήλλασσον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε ib.
Διαλλάττω. διαλλάττοντας II. Abd. 10.168. διαλλάττεσθαι II. Jov. Trag. 38.686.
Διάλογος I. Prom. 5.30. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1.1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18.57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14.808.
Διαμέλλω I. D. Mort. XXI. 1.421. προετρέψατό με μὴ διαμέλλειν I. Nigr. 10.49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6.44.
διανέμω I. Tim. 49.162. αἱ μὲν διανομαὶ III. Nav. 24.264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὀϊστῷ I. Merc. Cond. 29.688. διαπείρασα II. Tox. 14.521.
Διαπήγνυμι. διαπηξαμένους I. D. Mort. XII. 5.387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίουσα I. Somn. 8.12.
Διαῤῥήγνυμι I. Tim. 40.150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1.793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7.114. ἐν Διασίοις III. Char. 1.619.
Διασιλλαίνω I. Prom. 8.191.
διασκευάζω I. Nec. 16.478.
Διασπείρω I. Somn. 15.20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7.90.
διασχίζω I. D. Mort. XIV. 3.396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35.130.
Διατάττω. διατάττεσθαι II. Jup. Trag. 38.686.
διατελέω. τοῦτο τοὔνομα διετέλεσεν I. Somn. 2.3. φιλῶν γὰρ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5.212.
Διατίθημι I. Nigr. 6.45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38.80. & 81. διατιθεῖσιν II. Amor. 27.426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6.886. τοιαῦτά με διατίθης III. Pseudol. 25.181. διατιθέντων II. Gymn. 38.919. & 920.
Διατρέχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17.603.
Διατριβὴ. ἐν μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18.57.
Διατρίβω. ἥδιστα διατρίψῃ I. Scyth. 7.867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2.297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1.380. διεφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43.521. ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3.42.
Διαφεύγω. εὐδεμία μηχανὴ τοῦ διαφυγεῖν I. Pisc. 4.573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39.699. διεφθορότα ᾄσματα I. Nigr. 15.54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3.511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1.295.
Διαψύχω I. Cont. 23.520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1.1.
διδάσκαλος ὢν III. Conv. 6.422. εἰς διδασκάλου usitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1.1.
δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4.224. δὸς καὶ τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9.12. τί ἂν δῴῃ τις ἀνδρὸς, τὴν &c. III. Cyn. 17.548. ἥν τινα αὐτῷ τέχνην δοτέον I. Somn. 1.2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διειργομένων at non opus II. Tox. 33.541. διείρων ib. 43.551.
διεκδύνω. πειρῶ διεκδῦναι I. Herm. 65.807.
διεκπαίσας II. Tox. 61.564.
διελλαμβάνομαι. διενειλημμένον III. Philopat. 1.585.
διέξειμι I. Nigr. 9.49. καὶ ὡς ἐπιτραπεὶς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37.696. διεξιόντος III. Philops. 5.33.
διεξέρχομαι. ἐπιδείξηται ὃ διεξέλθοι I. Herm. 24.763. διεξῆλθον II. Tox. 34.543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9.49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25.908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16.416. τί οὐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13.752. διηγούμεναι II. Amor. 42.444.
διθύραμβος. νεοδιδάκτων διθυράμβων I. Tim. 46.159.
διΐστημι. διέστησεν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2.301.
διϊσχυρίζομαι I. Herm. 31.771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲν, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17.21.
δικαστήριον. τὸ τοῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11.470. εἰς τὸ δικαστήριον συνεισῆλθεν II. Tox. 18.526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23.822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57.175.
δίκη I. Pisc. 40.608. δίκη φωνηέντων I. Jud. Voc. 1.82. ὠδὰ τῆς δίκης III. Philopat. 16.602. μήτε δίκην δικάσῃς III. Calumn. 8.136. bis, & 137. δίκην κέρκου II. Asin. 23.591.
δίκρανον I. Tim. 12.120.
δικωπία I. Cont. 1.490.
διμοιρίτης III. Cron. 15.397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2.422.
Διονύσια I. Pisc. 14.585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6.34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22.280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7.90. I. Prom. 6.31. λέγεται Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15.112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4.328. οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον I. Herm. 55.796.
διοπετὴς II. Icar. 2.753.
διορύσσω I. Tim. 53.169.
Δῖος II. Alex. 40.247.
Διοσκόρω II. Gall. 20.733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6.621. διοσκούρων III. Conv. 32.440.
διπλὸς τὴν φύσιν I. Prom. 7.37.
δίς. δὶς διὰ πασῶν I. pro merc. Cond. 11.719.
δισκοφόρος. τὴν δισκοφόρον III. Philops. 18.45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5.563.
δισσολογέω. οὐ δισσολογῶν I. Somn. 8.12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22.821.
διφθέρα quid & ἐναψάμενος διφθέραν ac simil. I. Tim. 6.110.
διφυὴς I. Prom. 5.30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2.407.
διψαλέος. διψαλέον θρυαλλίδιον I. Tim. 14.124.
διψάω. διψῇν I. Nigr. 27.67. I. Herm. 60.801. διψῇν πεινῇν II. de Luctu 16.929.
διώκων II. Gymn. 19.898. διώκοντες II. Amor. 22.422. διώκοντες οὐ κατέλαβον I. Herm. 77.821.
Δίων I. Herm. 9.749. I. Vit. Auct. 19.558. ὑπότε Δίωνος &c. I. Nec. 13.474.
δίωξις. κἀκ τῆς διώξεως III. de Domo 27.206.

δο-

δοκέω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκεῖς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς ϛρωμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. καὶ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἕκαστα δόξαν III. Char. 22. 632. δεδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τοῦ δοκιμωτάτου I. Scyth. 3. 863.

δόλιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὸς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορέω I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτήρ. δοτῆρας ἑάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δουπέω II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμετρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τοῦ βιβλίου v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τῶν δραμάτων εὖ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης ϛιγματίας. ὡς γὰρ τὸν δραπέτην τὰ ϛίγματα, οὕτω τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. καὶ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεαι σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. καὶ ἄλλους δύο I. Prom. 2. 187. δύ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δύ' ὀβολὼ II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυεῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητον καὶ ἀποτρόπαιον I. Tim. 5. 110.

δυσέλεγκτος I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιϛίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύϛηνος. τίπτ' αὖτ' ὦ δύϛηνε -- ἤλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερής. ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα οὖν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος νέον ἱϛαμένοιο I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτοῦ. ἑωυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ *Solan.* ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑώρων ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐῶ λέγειν, ὁποσάκις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἕβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1, 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμην III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἕβρος μὲν οὗτος III. Fug. 25. 377.

ἐγγαϛρίβυθος II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφηβότητος I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηϛιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαταμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαταμίξῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσεις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐνεκόπη I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασθαι III. Hipp. 6. 72.

ἐγρεκύδοιμος III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχανὼν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχρήζω. τὰ ἐγχρήζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν ἐν παισὶν III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧϛαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. οὗτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθνος. ἔθνους τοῦ μεγίϛου II. Dem. 51. 392. ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. ἐν ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μέμνημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ που III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὕροιμι γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἅπαντες αὐτὸν ᾔδεσαν I. Somn. 9. 14.
εἰδήμι. ᾔδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπου I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶσθά που καὶ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἴσομαι I. Cat. 29. 650. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ πάνυ εὕρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.
εἶδος γράφουσι III. Herc. 1. 82.
εἴδω I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲν γὰρ εἶδες II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσσα τε ἔσται ὀπίσσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἴδω μόνων I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἴδης I. Somn. 15. 20. εἴγε καὶ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἴσαιτο v. not. *Gesn.* III. Ner. 2. 638.
εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philops. 24. 52.
εἰκαστής. τῶν μελλόντων — ἄριστος εἰκαστὴς I. Somn. 10. 15.
εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.
εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
εἴκοσι ὁ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τοῦ καταράτου τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.
εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ περιττά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.
εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.
εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θερεσθαι II. Lex. 2. 320.
εἶμι. ᾔεις I. Herm. 68. 810.
εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33, 750. ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Laps. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐστιν II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐστι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστιν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. οὐ γὰρ ἦν καταβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. προοδοῦ ἔσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἔσται πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσται ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἴη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδείκνυσθαι I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Laps. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἴομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὃ δὴ σαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι οὐ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Asin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔστι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. ἐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας *Solan.* ἐόντας I. Prom. 11. 194.
εἵνεκα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.
εἴπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.
εἶπε παραθεῖναι II. Asin. 47. 615.
Εἰραμάγγης v. notas III. Philopat. 20. 607.
εἰρεσία τῶν πτερῶν I. Tim. 40. 151.
εἰρέω I. Tim. 26. 138.
εἰρήνη γὰρ I. D. Mort. IV. 2. 343.
εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.
εἴρων. εἴητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις ib.
εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.
εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σπουδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. ἐν male III. Dea Syr. 35. 480. οὐδὲ ἕν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος ἐν μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναῤῥίψομεν τὸν κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἑνὶ παραβάλλειν II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.
εἰς pro ἐν II. Asin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καταλύομεν εἰς II. Asin. 17. 585. ὑβρίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μουσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτου III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλου usitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.
εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.
εἰσείδω. εἰσιδών με III. Herc. 8. 86.
εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.
εἰσέρχομαι. εἰσῆλθε δέ με φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.
εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.
εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.
εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.
εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τοῦ στομίου I. D. Mort. XIII. 3. 392.
εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' οὐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.
ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τοῖν σκελοῖν II. Gymn. 1. 884.
ἕκαστος ἐφεστὼς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.
Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.
ἕκατι I. Pisc. 3. 573.
ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παριστᾶσιν II. Icar. 24. 781.
ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. δήμου παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.
ἐκδίδωμι. ἐκδομένου τινὸς Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδούσας III. de Electr. 2. 88.
ἔκδοτος II. Bis Acc. 21. 819.
ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης οὖν ἀπέρχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκείνου τι περιττότερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Asin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σε φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνους *J. Br.* ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.
ἐκθνήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκ-

ἐκθορέω. ἐκ μητρώων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τῆς εὐνῆς ἅζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τὸν βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. *attoniti* &c. ἐκκωφᾷν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω *exigo*, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἶμαι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζέω. ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ στάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ καὶ κενοῖ I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπτες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι γὰρ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπνους al. ἐκείνους III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, *e medio* II. Jup. Trag. 24. 669. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπρόθεσμος τοῦ ἀγῶνος II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορέω I. Prom. 4. 29.
ἐκσείω. ἐκσείων τῶν ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἐκστάδιος III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπος. ἔκτοπον al. ἔκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνεσθαι I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένους I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι *Gesn.* ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρου III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστι τὸ στόμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ἐκ τῆς μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὲς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὴν ἐφησθέντ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. - - ὁ Σωσθένης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλεύθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλεφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλέφας II. Q. Hist. 51. 62. *Ælian.* de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μετὰ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συστήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλην. κατὰ τῶν Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικός. τῶν Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγε vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τῆς τέχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἴη post εὕρωστον in nota III. Cyn. 4. 541. τοῦ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τοῦ λέγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τοῦ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τοῦ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμον ἰέναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τρισχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τοῦ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσεσθαι II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι οὖν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἔμετος I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένος II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος - - τὸ μέντοι ἐμὸν - - τόγε ἐπ' ἐμοὶ - τὸ δὲ ἐμὸν — τοὐμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινέω. μέμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῖς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία γὰρ λογισμὸν φέρουσα θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίη I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἑσπέραν ἐμπιπλάμενοι καὶ μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπιπλαμένους II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρου τοῦ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπριε al. συνέπριε I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφραττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυτον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχος I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δέοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἴην III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ϛ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχος II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνιος ποῦς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίου, εἴγε πτηνὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. in Προξενέεις vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντίος. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν γὰρ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλος, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγος ἔναυλος ὁ ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδακρυς. κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεής. πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδεές; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖν *Fl* ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδίδωμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδόντος II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδόσιμον. τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶν ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ϛ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ καὶ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐννεάκρουνος I. Tim. 56. 173.
ἐννοέω. οὐκ ἐννοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι καὶ ἃς οὐκ οἶδε φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομος II. Salt. 2. 267.
ἔνορκος. ἔνορκον ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135. αὐτός τις ἔνοχος III. Calumn. 24. 156. ἔνοχος τῆς κακώσεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπείρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστερῶν II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνουσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχνος I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τῆς ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐνετρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖος I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλιος ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τοῦ ἐνυπνίου ib. 1. 1. τὰ ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου δεινόν τινα φῄς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ καὶ δέκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ὧραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jens* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσιος. ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῆσθαι male pro ἐξηπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένους II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. οὐκοῦν ἐξῄκει σοι ὁ χρόνος I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. περιμείναντες ἐξελκομένου I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεστι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέστω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξητασμένος ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξισωτὴς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδος. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυρωμένον III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τοῦ πατάγου pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τοῦ ἀβεβαίου I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρος I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τῆς ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρίκον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένω I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τῶν ἐπαίνων ἀναλείμμασι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινέω I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπῄνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρέσθων I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι. ἐπανῃρημένη III. Musc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῄει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hist. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδή. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάρουρος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις &c. II. Q. Hist. 44. 57.
ἔπειμι. ὥστ' οὐδ' ἐπῄει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῄει δ' οὖν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾷν ἐπῄει II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hist. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκληθῆναι III. Philops. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hist. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω sperare facio, act. sign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthesis. per Epenthesin συγκῦρσαι pro συγκῦραι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέραστος I. Prom. 5. 31. ἐπέραστον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philops. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δι' ἃς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲν τιμᾷν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδιος I. Pisc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμος σιτικὸς ἐπευωνίζων τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευώνιστο — ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, & similia multa vid. ad ἐπευωνιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἰσχυρᾶς al. ὑπ' ἰσχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ἐν crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' οὖν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πείρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ *Solan.* judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν θεῶν ἀφιγμένος II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Asin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἧκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῶν μελλόντων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philops. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Asin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hist. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμὸν II. Asin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπέβλεψεν II. Astr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύουσί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλή. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπεγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τοὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἅπαντες προστάτιν ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξηται καὶ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illustro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπέδωκαν II. Asin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hist. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπέω I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. τὸν ἐν Πίσῃ θεασάμενος Δία γενέσθαι Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Laps. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικέεται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικερτομέω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλεισθῆναι leg. ἐπικλυσθῆνα III. Philops. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμενος pro codice usus scala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Pisc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Laps. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λέγε II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβηται II. Gall. 23. 736. ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philops. 25. 53. ἐπελέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψεν δὲ οἱ ὄστεον ἄχρες ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμῆνεναι σοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανής. ἐπιμανεστέρα III. Pseudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἰσχύος ib. 7. 36. ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην & τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philops. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνοος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις στόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum societate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. καὶ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλου τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδὰν *J. Br.* legit ἐπιπηδᾷν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος εὐνὴ II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥέοντος I. Herm. 61. 803. χεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥινος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philops. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπέω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίστημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paras. 3. 840. ἃ μὴ ἐπιστάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπιστολή. ἐπιστολαὶ πρεσβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπιστολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hist. 20. 28. τὰς ἐπιστολὰς de una epistola II. Amor. 47. 451.
ἐπιστομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπιστομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτην ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. παρὰ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκελειαν -- τυραννίδα ἐπετείχισεν item ἐπιτετειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τῆς ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τῶν νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν -- φρούριον ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur diei parum auspicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἴ που III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτριπτίζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπιτρίπτος. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράττεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζεις I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπεχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τἀπίχειρα — τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τῆς ἀκαίρου παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχριστος I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hist. 62. 68.
ἐπιψεκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μεθ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσθαι τοῖς ἀπορουμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχουμένη al. ἐπηχουμένη ib. ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχουμένη ib.
ἑπτάκις I. Pisc. 2. 571.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλου εἰπόντος II. 1. Ver. Hist. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα καὶ τοῖς καλάμοις κατὰ τὸν μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἴποι τις I. Herm. 31. 772. οὐτωσὶ μὲν εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ εἰς τὴν βουλὴν, οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδὴ. τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνην ὑποτονθορύσας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν συνελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Pisc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔρανος I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐράω I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾷς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνεράστων I. Tim. 27. 141. τῶν ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τὸν ἐρώμενον πέτεσθαι II. Asin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Astr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hist. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta caussa, I. Pisc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμάραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τοῦ κρείττονος ἕρμαιον ὢν I. Somn. 9. 13. κἀκεῖνος ἕρμαιον ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἢ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

ἑρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἔρομαι. ἤν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. καὶ ἐλθὲ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὠθαπετώμεθοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶτι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπάλια pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀποδυσόμενοι II. Gymn. 36. 917.
ἔσειμι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἔσθης I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβαθύτει I. Nigr. 14. 53.
ἐσθίω. ἐσθίων τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέριος. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
καὶ μέσῳ ἑστίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑκατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἑκατιὰν τραπόμενος ib. 6. 110.
ἕκατος. ἐν ἑκάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἑταιρικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταῖρε. πολλοὶ γὰρ οἱ κόλακες, ἢ τί πάλιν ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι καὶκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἥκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὔανθης I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένειος II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλάγετος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμέω I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τῷ θείῳ ἀμφοτέρῳ καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφῃ I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτρια II. Lex. 9. 335.
εὐθύς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεής. βίος εὐκλεέστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἡ μὲν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνους. νὴ Δία, εὐνουστέρα I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔνουν ἀποδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ὁ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδειον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως οὔσαις ἀρχαίαις εὑρίσκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὴν τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρωπος. ἐν Εὐρώπῳ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιάω I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχέω. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὄφις II. Amor. 7. 404.
εὐφημέω. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριστέω. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τῆς εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τῶν εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὔξασθαι δέον II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔωνος. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὅτως εὔωνα πανταχῆ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥίπτετε τὸν λόγον — ὅτως εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — ἐκ περιουσίας πονηροί τε καὶ εὔωνοι — εὐωνότερος τῶν ἀποκεκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἔφεδρος II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένην III. Epigr. 16. 679.
ἐφέστρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τὸν ἐφησθέντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σὲ τὰ τοιαῦτα οὐ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφιστατέω. ἐπεστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς περιέμεινα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστήσας — ἐπιστῆσαι τὸν στόλον, τὴν φυγὴν -- ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστήσαντας — ἴδοις ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάντες διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν — ἐπιστήσαις τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίθνης δηχθεὶς III. Philops. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τε νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — ᾠήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — οὐχ οὕτω τρόπον μόνον ἔχεις -- οὕτω δὲ ἔχοντα γνώμης I. Nigr. 1. 38. οὐ μέν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. οὐ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε νήδυμος ὕπνος II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἅλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν στρατηγικὴν II. Q. Hist. 37. 49. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476. ἔχοντα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκην ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν ἑώρων I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Jens.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἑψέω. ἥψουν II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Laps. 1. 725.
ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μνήμη I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμύρνα καὶ τὸ ζμικρὸς διὰ τοῦ ζ κατήρχετο καταργηθέντος παρὰ τῶν ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Ζ. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῇν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα οὖν al. ζῶά γ' οὖν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ἐν τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενειήτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίου Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα (ὑπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μέγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τεράστιε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἡμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τὸν Ζίριν ἐβόα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφε III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρέω I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τοῦ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα περιλειπόμενα τοῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν ἐς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώῃς ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἢ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡβηδὸν οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡβηδὸν οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέαται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδε ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥσθην γὰρ τῷ βίῳ ἡσθεὶς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴν τῆς τρυφῆς, μέχρι τῆς φάρυγγος εὑρήσεις μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι καὶ πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥκω

ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα &c. I. Nec. 1. 456. ἧκε γὰρ ἄν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἧκεν ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἡκέτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. εὖ ἡκούσας II. Imag. 11. 469.
Ἡλεκίρον. περὶ τοῦ ἠλέκτρου III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.
Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.
ἡλιάς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικίᾳ ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσηβον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τῆ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιος. Διὸς καὶ Ἥλιε I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίου III. Philopat. 4. 590.
ἅλς I. pro Lapf. 7. 733. ἁλὶ τὸν ἅλον ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτήδειος opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερος &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομέω I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερος I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρας al. ὑμετέρας I. Prom. 19. 202.
ἡμίθεος II. 2. Ver. Hist. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πολέον ἡμίσου παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἡμίσου παντὸς ib. ἡμισέη μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμισεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίτομος I. Pisc. 49. 617.
ἡμίφωνος I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχος I. Nigr. 29. 68.
ἡπίαλος II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Pisc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς οὕτως III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους ἂν ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. προπίνω Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καθαπαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἡρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἠριδανός. ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἡρῖον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικος II. Q. Hist. 35. 46.
Ἡρόδοτος τοῦ Λυξου v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopf. 2. 30. & 31.
ἥρως, ἥρωας ἐπὶ τῶν ἡιόνων II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντός φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τῷ Ἡσιόδῳ θεογονίας ἧσαν II. Icar. 27. 785.
ἧσσων. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λημόβειν III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνες II. pro Imag. 27. 505.
ἦχος. κὴ τὸ φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ὦ κὴ γῆν & θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2, 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
θαλός. θαλοῦ στεφάνῳ I. Pisc. 46. 613.
θάμβος. τῷ θάμβει ἅμα χεθεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τοῦ βελτίστου θανάτου I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ἐρχούμενον II. Asin. 19. 586.
θανατούσιος II. 2. Ver. Hist. 22. 119.
θαῤῥεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαῤῥεῖτε I. Pisc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαῤῥεῖν I. Harm. 3. 856.
θάσσον οἴνου II. Amor. 27. 427.
θάτερος. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισε I. Prom. 2. 26. ἔλεγέ τε θαυμάζειν τὰ καλασκιυαζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη MSS. ἐθαυμασθείη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.
θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῖν θεαῖν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hist. 35. 47. I. Cit. 6. 627.
θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἢ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
θεάομαι I. Cont. 22. 518.
θεάτης. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
θεῖος I. Somn. 10. 15.
θέλω. εἰ γὰρ εὐελπιστεῖας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.
θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὅ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
θεοποιέω. θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπος II. Q. Hist. 59. 67. Θεοπόμπου III. Pseudol. 29. 185.
θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. θεὸς αἰναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. θεὸς σὺν μηχανῇ I. Herm. 86. 830. ἴσως θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. εἰ θεοὶ δὲ σῖτον ἔδοσαν II. Icar. 27. 784. θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῶν τελείων θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

θεός. μετὰ τῶν θεῶν I. Somn. 8. 11. θεῶν βουλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ θεῶν al. παρὰ θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε II. pro Imag. 19. 498. οὐχ ὅπως θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς θεοὺς I. Tim. 10. 118.
θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.
θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τοῦ λόγου I. Prom. 3. 27. βούλονται τῶν μακαρίων τινες θεραπεύεσθαι πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.
θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. θερίζοντος λόγου ib. 25. 566.
θερμαϋστρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.
θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.
Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.
θεσμὸν ἔταξεν &c. lege θεσμῶν II. Amor. 22. 421.
Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.
Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.
θεωρέω. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ θεωρικὸν &c. ib.
Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.
Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.
Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.
θῆλυ. τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαταμίξας I. Prom. 7. 34.
θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.
θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.
θήπω. τεθηπε I. Tim. 28. 142.
θηρινός. ὥραις θηριναῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.
θηρίον. ἀνασπάντων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. θηρίων δυσκληδονίστων II. Amor. 39. 440.
θησαυρὸς. θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται I. Somn. 2. 4.
θητεύω. θητεύσεις κάτω νενευκὼς I. Somn. 13. 19.
θίβη. ἐν θίβαις al. ἐν θύραις alii malunt θήκαις I. Tim. 15. 124.
θλίβω I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.
θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης οὐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου I. Nigr. 1. 38.
θράσος. οὐ θράσος ἀλλὰ θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.
θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα θρασύνεσθαι ἥκιστα εἰώθεν I. Nigr. 1. 38.
θρῆνος. θρήνων μελῳδὲ I. Halc. 8. 184.
θρίαμβος. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.
θριδακίνος. ὠκύπτερα θριδακίνοις φύλλοις προσεοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.
θρίξ. οὐ τριχὸς ἀφέτου &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μέτωπον ἔπληξα, καὶ τῶν τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.
θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.
θρυαλλίδιον διψαλέον I. Tim. 14. 124.
θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.
θυγατήρ. Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.
θύελλα I. Cont. 7. 498.
θύμος Ἀττικὸς al. male θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. θύμον I. Tim. 56. 173.
θυμός. θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751. ἕνα θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.
θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.
θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς σαγήνης I. Tim. 22. 136.
θύρα. παρὰ θύραν & ὠθίζεσθαι περὶ τὰς θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τῶν πολὺ δυναμένων ἐπιέναι θύρας I. Nigr. 22. 61.
θύρετρον III. Philopat. 4. 589.
θυρόω. τεθυρωμένον ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.
θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς θυρωροῖς συνόντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.
θυσιάζω I. Herm. 57. 797.
θύω. οὔτε θύων ὤφθη II. Dem. 11. 380.
θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.
Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχου σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.
Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.
ἰαμβεῖον. καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.
Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.
ἰάσασθαι κελευόμενος II. argum. Abd. 159.
Ἰάσων. τὸν Ἰάσωνα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.
ἰατρική. τὸ δὲ τῆς ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.
ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τῶν ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλιας φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἰητροὺς νομίζεσθαι I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας παρὰ Ἄμασιν αἴτεε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.
ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.
Ἴδα. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.
Ἰδαῖος. τῶν Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.
ἰδέα. πολλὰς ἰδεῶν φύσεις I. Halc. 4. 180. τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων III. Char. 26. 635.
Ἰδιόξενος II. Phal. alt. 1. 201.
ἴδιος. ἴδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.
ἰδίω ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.
ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτην τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μὲν ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.
Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.
ἱδρόω. ἱδροῦσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱερά. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ θεσμοφόρῳ — καθάπερ οὐχ ἑταῖρα, τῆς δὲ θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα I. Tim. 17. 128.
ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.
ἱερήϊος II. Eun. 3. 352.
ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.
ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.
ἱερός. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. οὐκ, ἀλλ' ἱεροί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματέων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.
Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.
ἰητρείη II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκα-

ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἦ ἡ Περικλέης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίδ λέγω Πενελόπην ib. XXII. 1. 268.
ἱκεσίᾳ I. Pisc. 3. 572.
ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.
ἱκνέομαι. μὴ ἄραισιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
Ἰκόνιον πόλις τῆ Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προαιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.
Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.
ἰκτὶς v. notas III. de Dipsad. 3. 236. & 237.
Ἰλίας. βῆτα τῆ Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.
ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.
Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.
ἱλὺς I. Nigr. 16. 55.
ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.
Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.
ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.
Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.
Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.
Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.
Infinitivos in ᾶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.
ἰξάλης I. Tim. 29. 142.
Ἰόλεως. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.
Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.
Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.
ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ἐν δ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.
Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.
Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίδ III. Hipp. 3. 68.
ἱπποδρομία I. Nigr. 29. 68.
Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥᾳψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων ib. ἱπποκενταύρᾳ δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούσασιν δοκῶ ib. 31.
Ἱππόνικος. Ἱππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.
ἱππόπολος II. Q. Hist. 49. 59.
ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.
ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.
ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.
ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.
ἱροσιδὴς II. Q. Hist. 19. 27.
ἱστορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.
Ἰωνία III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰάδμοι III. Nav. 20. 262.
ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.
ἰσοστάσιος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τῶν φόβων — ἐν ἴσῳ μαχούμενος — ἀποβάντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἦσαν — ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἔξω — τὴν δύναμιν τῶν λέγειν ἐξ ἴσου μοι καθίστασθαι — ἐν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ δίκαιον ἄφωνον ἔστηκεν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ὁδὸν ἴσον κύκλοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσλω I. Tim. 44. 157.
ἰσόν. τὸ ἰσὸν παράσιον πυραυγὲς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.
ἰσορέω. ὡς ἰσορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁκόσα ἰσορέω ἐμεῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱσορημόνας III. Macrob. 18. 221.
ἱστορία II. Q. Hist. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῆ ἱστορίῃ I. Herod. 2. 833.
ἰσχαιμία I. Tim. 46. 160.
ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.
ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. ὁδὸν ἰσχυρὰν II. Jup. Trag. 50. 698.
ἴσχω II. Salt. 67. 304.
Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.
Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.
ἰταμὸς II. Asin. 6. 573.
Ἰφιεὺς. Ἰφιέα pro quo Φιτέα restit. II. pro Imag. 20. 500.
ἰχθὺς ἐν ταγήνῃ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.
ἰχνεύω. ἰχνευμάχῳ, *Schmidius* bene vult ἰζευμάχῳ III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνον ib.
ἴχνια III. Philopat. 12. 598.
ἴχνος ὁδὸν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.
Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.
Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.
κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.
καθέδρα. ἢ τὴν καθέδραν III. Fug. 7. 369.
καθειργω. καθειρξας II. Jup. Conf. 12. 636.
καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες εὐαγχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
καθευδήσαντες III. Conv. 47. 450.
καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.
καθήκω. καθήκοντες ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.
καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.
καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆ πρώτης II. Icar. 25. 781.
καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.
καθικνέομαι. καθικόμην ἐν τῇ ῥάδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.
καθίστημι. καλας άντες I. D. Deor. XX. 5. 257.
κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν καθόδν I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
καθότι. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.
καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὰ ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφείμεθά τι τῶν πραγμάτων — ὁδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην — ὧν ἐγὼ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.
εὐσεβής. καὶ εὐσεβέστατη III. Macrob. 7. 212.

καὶ. εἴγε ϛ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. καὶ δὴ I. Halc. 3. 180. καὶ σὺκ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. καὶ μὴν καὶ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. καὶ γὰρ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι καὶ, leg. καί τοι καὶ I. Somn. 16. 21. καίτοι ὁ γὰρ &c. II. Q. Hist. 36. 48. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ϛ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. καὶ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. καὶ πρὸς abundat καὶ II. Eun. 7. 357. καὶ λέγε superfluum hic est καὶ II. Par. 44. 869. καὶ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. καὶ τὸ σῶμα δὲ II. Dem. 4. 377. καὶ τῶν ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. [πρὸς τὸν καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἷ αἷ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζονος I. Tim. 3. 106.

κακόν. ὑπὸ τῶν κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργος I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμος. ἐκ τῶν χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλέω. ἐκάλει δ' οὖν με II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὰν τῶν κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχος II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὖθις βέλτιον παεῖν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατος III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλλος. ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. καὶ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺκ ὀλιγωρεῖς τῶν καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τῶν καλῶν ἦν ϛ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλός. καλλίω δὲ ϛ ἐρασμιωτέραν II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τῶν καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τῆς κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλος βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἄν τινας ἑτέρους I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὥσπερ Κανδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρος. κανθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλος I. Herm. 59. 798. & 799.

καπνὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἑλισσομένη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. καὶ καπνὸς ποιητικὸς ἀτεχνῶς ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ϛ κύματος II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρός. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιώττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλοις III. Tragop. p. 648.

καρίς. μετὰ τῆς καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπός. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερέω. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρος I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιος. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσιέπεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὲ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τὸν κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τὸν Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολή. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλαστος II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. καὶ προσέτι γε ϛ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένων II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τοῦ κρανίου I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφος I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι παρὰ σοὶ II. Asin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκεψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδαρθέω. περὶ μὲν πρῶτον ὕπνον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καταδίκην II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. κάτθαν' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ — καταίρουσαί τε ϛ ἀφιεῖσαι ὁλκάδες — ἐκεῖθεν δὲ κατάραντες εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μέλισσαι ἐπὶ θύμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

κατακλείω. κατακλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τὸν Δία τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. κατακλείσας παρθενεύοι I. Tim. 17. 127. κατακλεισθεὶς ἐν II. de Luctu 18. 931.

κατακλίνουσι II. Gall. 11. 719.

κατακλῶθες v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυστυχία κατείληφε τὸν νῦν βίον &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρη-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ρησις βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καταλαβοῦσα ϛ τὴν ἐκείνην ἐσθῆτα ib. 16. 21. καταλαβοῦσα κ̀ τ̀ πατέρα ib. ἀλλὰ κ̀ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυνος καταλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω εὖ μάλα κ̀ αὕτη I. Somn. 9. 12.

καταλείπω. καταλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καταληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων II. Paras. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καταλύω. καταλυθεὶς τ̀ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καταμόνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τ̀ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπετάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καί πω καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρησθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μ̀, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάστρωμα. ἐπὶ τοῦ καταστρώματος I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. κ̀ στέρνα ϛ κεφαλὴν κατεφίλουν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ϛ θωπεῦσαι δι' ἐπαίνου I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. οὐ θέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μ̀ τ̀ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατεχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατελεέω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἤν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅστις ἄριστα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μ̀ κατηγόρῳ III. Calumn. 8. 136.

κατισχύω. οὐδ' ἂν κατίσχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατουρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀποπίνων II. Gall. 28. 745. & 746.

κατωχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ϛ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυστήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μέσσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεσθαι τὸ ἧπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένους III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλεος I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεθήσεσθαι τ̀ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ̀ κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ̀ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύουσιν I. D. Mort. I. 2. 332. κέραα ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράστας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνός. ἔχων τ̀ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ϛ τ̀ κεραυνὸν μ̀ τ̀ χεῖρα σύμβολον τᾶς δεινότατος I. Tim. 2. 100. δεκάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδος. ὅπου τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶος I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρου γίνεσθαι I. Prom. 1. 25.

κεροιαξ. τ̀ κεροιάκων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθαι ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. κ̀ ἥν φησι κεφάλαιον τ̀ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμός. κηληθμῷ ἔσχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνευ κηροῦ παρακούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. κ̀ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δεήσει καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλους II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κἀμὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάβρα. κινάβρας ἀπόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυνος. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τῶν τοῦ τεχνίτου δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινεομένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρος. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ καὶ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππου I. Prom. 3. 27.
κλέος δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ παρά του γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν προὔθηκεν I. pro Laps. 3. 727.
κλῆρος. τὸν κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασθαι τὸ οὖς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμην γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορνος II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ οὖς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς *J. Br.* καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθήσοντες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες καὶ κόλακες — κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν οὔτε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλλαβος. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπος. ἐκ μέσων τῶν κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν alias κομᾷν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασοβουμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τὸν καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομματικὰ ἐρωτήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τῆς δεσποίνης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλος. κονδύλους ἐνέτριψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῖν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόννος barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοππαφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόραξι καὶ λύκοις παρασίτους καὶ κόλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλος I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιάω I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τῆς κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας *Menag.* scribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνίς. οὐκ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμέω. ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσσυφος. ἐν τούτῳ δέ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθαι — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρνέων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κότταβος III. Philopat. 17. 604.
κουρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κουράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κουρεῖον. ἐπὶ κουρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κουρῆτες. καθάπερ τὰ Κουρήτων βέλη χρίεται — οὐλὰ δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο τεύχεα πεπλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ὠνόμαζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας; προσκτησάμενοι μῦθον τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενήσεως I. Nigr. 37. 78.
κουρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κουρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατήρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τὸν κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

κράτος. τοιούτου κράτους III. Philopat. 29. 618.
κρέας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ κρέα I. Herm. 11. 750.
κρεπέριος II. Q. Hist. 15. 21.
κρήνη. περὶ κρήνην ἰοειδέα II. Salt. 24. 282.
κρηπίς. τῆς κρηπίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τῶν Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτην ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλέουσιν III. Philopat. 9. 594.
κρικωτὸς I. Nigr. 2. 40.
κριοπρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
κρίσις. καὶ κρίσεις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν III. Char. 10. 624.
κριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσος III. Philopat. 5. 591. τὸν Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
κροκόδειλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
κρόκος al. κρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
κροκωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθίῳ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τέθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδεῖξαι I. Nigr. 3. 41.
κροτέω. τῶν μὲν πινόντων ἐνίων δὲ κροτούντων I. Nigr. 31. 72. κροτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
κρότος al. κρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. κρότων. τῶν ἀμφὶ κρότωνα I. Vit. Auct. 6. 546.
κροῦμα. ὑπὸ κρούμασι II. Salt. 2. 267.
κρούω I. Jud. Voc. 10. 95. κρούεσθαι τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμενοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
κρύπτω. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
κτάομαι. οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
κτείνω I. Pisc. 3. 573. κτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
κτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἡσυχίαν παραγγείλας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελλα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλην φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελλα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναῤῥίψομεν τὸν κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδοιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλιος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικότερον τῶν κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλην τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.
κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετέω. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυριεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτητικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σὺ κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον καὶ ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τοῦ κύτους μὴ στέγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόβυστος II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ἐν φάτνῃ I. Tim. 14. 123. οὐδὲ γὰρ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἔλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ φρουρὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι III. Ner. 9. 641.
κωμῳδοῖς II. Gymn. 22. 904.
κωφός. καὶ κωφοῦ συνίενται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. καὶ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ὄρνιθος, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακιστὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τὸν ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστεραι III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδεύματα λαμβάνει τῆς ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥέα λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθαι — οἱ ὑπὸ τῶν δαιμονίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ἐν μέσῳ ληφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δι' ἔρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Pisc. 48. 616. λεληθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. εἴληπται (κέπφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς εὐή-

εὐήθεις φαμὲν· ὅτω δὲ ϛ κέπφους — λάρου βίον ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσιος. ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελοῖν II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί οὖν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. καὶ μὴ λέγοντας ἀτρεκῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τοῦ λειμῶνος εἰς τὴν ἅμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόνεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντή. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philops. 5. 34.
λέπιδος. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pseudol. 28. 184.
Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας &c. III. Epigr. Omiss. 689.
λέων κρόκῃ δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερος vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημνία. τὴν λημνίαν II. Imag. 4. 462.
λῆμνος. ἐν τῇ λήμνῳ σύνεστιν I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρέω I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρος. καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλους &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι καὶ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
λῃστὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λητώ. Λητοὺς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λιβὺς I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοκόπος I. Somn. 12. 18.
λιθοξόος. ἀγαθὰ πορίῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθος ἀληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθου τοῦ Δαφανοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθου ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργική. ἄριστος τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. καὶ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίπος. ἐκ λίπους αἰγείου II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας ϛ ἀπληστίας ὄφελος I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἔννουν τε ϛ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμός. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. τῶν λογισμῶν μηδέπω &c. II. Amor. 23. 423.
λόγος. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177. τοῦ λόγου II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τοῦ λόγου quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγου εἴργεσθαι, ἐκκλείεσθαι, οὐ τυχεῖν ib. λόγῳ μὲν I. Harm. 3. 855. ἐν ἄλλῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τὸν χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϛ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. καὶ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Pisc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδοροῦσι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπός. λοιπὸν δὴ ϛ ἀληθέστατον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37.
Λούκιος II. Asin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεστᾶναι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.
λύγδην κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὸν Λυγκέα I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδιος. ὑπέκρικόν τι τῶν Λυδίων III. Meret. XV. 322.
Λυδός. ἐπίῃ Λυδοῖς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξύ. I. Somn. 4. 7.
Λυκῖνος I. Herm. 48. 789. Λυκῖνος ϛ Θεόμνηστος II. Amor. 1. 396.
λύκος. τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργος II. Astr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωρὴς I. Tim. 3. 106.
Λυπάη vide notas III. Pseudol. 16. 174.
λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρος I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως II. Amor. 34. 435.
λυττᾷν III. Philops. 40. 64.
λύχνος. τὸν λύχνον ϛ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύοιντο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M. Μὴ

M.

Μὰ τὸν Ἄνεμον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρ- I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγ- II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὁ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδρι- I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία δ' ἀράχνη III. Tragop. p. 662.
μαιόομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ὥσπερ τις μακέλᾳ τετυλωμέν- ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ αἰμάζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρόν. σὸν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὴν Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις σωθέναι, τί ποτε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαφῶς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμεν- ib. τὴν ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σέσον) ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβύλ- I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' οὐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπώκοσι, — οἷον ὁκ μανδραγόρα καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις? I. Herm. 61. 802. ἕως μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἴγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικός. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανναρίων III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦδέ μαντέων ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθών. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinam termin. feminino generi junctam in τελείᾳ ἀρχᾷ v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέται III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξαι II. pro Imag. 24. 504.
μάστιξ. ἀλλὰ πληγῶν καὶ μαστίγων πειρᾷ I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστός. οἱ μαστοὶ ἀπιτάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶν μαστῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἐν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ὅσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μέγαθ- III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχέω I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρ-. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τοσοῦτον μέγα λέγω — ἐγὼ μὲν τὸν θάνατον αὐτῷ μέγαν τε καὶ καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτ- & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθ-. καὶ τὸ μεγέθους τὸν λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖα II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μειδιῶν- I. Tim. 57. 175.
μειδιάσημι. μειδιάσηται III. de Domo 14. 198.
μεθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύω. μεθύων ὑπὸ τοῦ λόγων — ἔρωτι μεθυσκόμεν- — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ὠδῆς I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ὡραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολάω I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγγει-. τὴν Αἴγυπτον μελάγγειον ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελέαγρ- II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἀδένὸς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλων I. Nigr. 9. 48.
μελετάω I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖα μέλιτ- I. Halc. 7. 182. καὶ τὸ γλυκίων μέλιτ- II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιττα. μέλιτταν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιττοτρεφὴς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. οὕτω ἔμελλες I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλος. τῶν μελῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλη οὕτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν II. Dem. 12. 380.
μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philops. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philops. 34. 61.
μέμφομαι ὁκόσοι σοφοὶ II. Astr. 1. 361. μέμφετο τοῦ ταύρου τὸν δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν γὰρ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Musc. Enc. 1. 92. ταῦτα μέν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Pisc. 26. 596.
μένω. ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν II. Q. Hist. 15. 22. μένουσαν al. μὲν οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πένθος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν βεβοήθηκα — οὔτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδοξοτέραν τὴν πόλιν ἀπεσκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Musc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hist. 40. 133.
Μεσορὶ mensis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τοὐμέσῳ II. Abd. 29. 184.
μεστὸς I. Prom. 14. 196. μεσταὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ὁ τὰ εὐρύχωρα τῶν πόλεων τῶν καθέκαστα ἐξηγουμένων I. Nigr. 16. 54.
μετά. μετὰ τὸν θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν εἵπετο III. Nav. 1. 247.
μεταβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. οὕτω λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μετεγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μετακινεῖν ὅλον τὸν Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ προϊὼν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hist. 24. 33.
μέτειμι. μέτεισι καὶ τιμωρήσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεταχεῖν videnda omnino est nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχοιμεν Gesn. vult μετέχοιεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωροι πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μετεωροφέναξ I. Prom. 6. 32.
μετοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μετοικίζω. τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίου μετωκισμένον I. Somn. 8. 11.
μετονομάζω. μετονομασθεὶς I. Tim. 22. 135.
μετρέω. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖν I. Nigr. 15. 54.
μέτρον ἐπέστω πᾶσι τούτοις II. Q. Hist. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πέρα τοῦ μέτρου II. pro Imag. 17. 49. παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀναλωκὼς II. Q. Hist. 28. 36. οὔτε ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπιστάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενέεις III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῷς &c. III. Pseudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατέσβη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Pisc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πώποτε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδεία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Pisc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὢν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδεδηγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων ἠδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ εἶχον II. Asin. 24. 593. μηρῶν τε τῶν σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τῆς μητρός ἐστιν αὐτοῦ subaud. ἱμάτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεστρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίου υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ οὐδεμία τοῦ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pseudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια I. Prom. 1. 25.

μιγ-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. οὐ Μινύαν μόνην II. Alex. 2. 209.
μίξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. τῆς ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philops. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὦ δὲ μνᾶν, ὦ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μνάομαι. μέμνησο] ὅρα σύνταξιν τοῦ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδαινος II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγριον. ἐν μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδέω II. Q. Hist. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philops. 2. 31.
μορφή. μορφῆς εὖ ἠκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφανὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομήτωρ I. Jud. Voc. 5. 88.
Μουσώνιος III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. ἀποξύσας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιθυνὸς II. Salt. 21. 278. τῆς Ὕδρας μύθον II. Gymn. 35. 916. μύθον ἀντὶ μύθου ἄμειψαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὅμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκονος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλών. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριάς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hist. 20. 29.
μύριος I. Pisc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυῤῥίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυῤῥίνῃ F. G. conjicit μυρίκῃ III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὼ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυστιλάομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μύω. ἐμυήθη μόνος I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hist. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἐμὴ θρέπτειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πεντήκοντα στόλος hic praestat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυστολέω II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸν λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγέτω I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα ἀνεπεπλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικός. νεκρικοὶ διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς στειλάμενοι III. Philops. 32. 58.
νέκταρ. ποῦ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλουτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hist. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττεία I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες οἱ νεοττοὶ II. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ἢ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνώμας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῶν νεφέλης παίδων &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκέω. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον παράμενε subducto navigio, malum exspecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώνητος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἱστοῦ II. 1. Ver. Hist. 11. 78.

ὴ Δία II. Gall. 11. 718. ὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
ἡδυμος. Δία δ' οὐκ ἔχε ἡδύμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.
ἡπερθὴς II. Salt. 79. 310.
ἠπιος. τῷ ὄντι γὰρ ἠπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, ἢ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Ἠρηὶς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
ἠσιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.
ἦσος I. Cont. 14. 509. τὴν ἦσον τὴν πλανωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.
ἤφω. νῦν ἤφω ὁ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. ἤφε I. Herm. 47. 788.
Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.
νικάω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῖνος. ἡ Νῖνος μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
νομάδι λίθῳ λιθοκολλημένος III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νόμιμον δὲ ἦ προφανὲς ἐόν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείναιλες vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκερος λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτων II. Par. 4. 842.
νόμος I. Nigr. 26. 66. τὴν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπεποίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νός. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.
νοσέω. ὃδὲ νοσεῖν χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.
νόσος. νόσῳ ξυνοῦσα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
νεμηνία. ἀπὸ τῆ μεγάλης νεμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
νοῦσος I. Somn. 4. 7.
νύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε ἢ σὲ ἤδη ἐλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξαπισάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.
νώνυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε ἢ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένος. μὴ τῷ ξένῳ I. Prom. 3. 28.
ξένος. μὴ ξένον προσιέμενος I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενόφιλος πέντε ἐκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.
ξέω. ξέειν λίθες I. Somn. 12. 18.
ξίφος. ἐπεὶ ὅδε τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἔστιν ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καλλικελεισμένω II. Tox. 29. 538.
ξυλοχιστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραβύω I. Pisc. 12. 580.
ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξύμπλους ἢ σωδιάτορος ὢν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. δεῖ σὺ πολλῶν αὐτὰ ξυναγωγεῖν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερος I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης ἢ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνίημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅτω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.
ξυρέω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ Ζεῦ τί κε γὴ ἄν ἐκλέπτομεν ; — Ἀρκεῖ δὲ σὺ παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ὁ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι, σεαυτὸν φαίνε, ἢ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ἢ χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθος I. Herm. 26. 765. τὸ τῶ ἄρα Τηλέφε — τῶ τις Περσέων — τῶ τι ἄλλο σωμάτων τῶ Νείλε — τῶ τινος οἰκετέων εἶναι — τῶ τινι γνωρίμων — τῶ τίνι πλουσίων — τῶ εἰς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ἡ δὲ ὀσφὺς &c. II. Asin. 6. 573. τῶ μὲ — τῶ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὃ μεῖον τῶ ζημιοῖ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τἀνδρὸς II. Tox. 15. 522. τῆ δὲ τῆ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῳ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τὸν male III. Pseudol. 4. 166. τὸν τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τίνος ψυχὴν II. Alex. 34. 241. αἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταὐτὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τούτων ποτηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τὸν δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τὸν εἶπον ἡμερέων v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. ἢ τάδε φασὶ ἢ τάδε I. Pisc. 20. 590.
ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τὸν ὀβολῶν τὸ ῥύπον II. Icar. 30. 787. τὸν ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμος III. Herc. 1. 82.
ὁδοιπορέω I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάρεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτω τὴν ὁδὸν

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.
ὀδοὺς III. Musc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίεεν, διαπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναῤῥάξαι II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.
Ὄδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.
ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.
Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς σχερίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.
ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philops. 16. 44.
ὀθόνη. ἐσταλμένος ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.
Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.
Οἴβαλος. τὸν Οἰβάλου I. D. Deor. XIV. 1. 238.
οἴκαδε pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.
οἰκεῖα II. Astr. 6. 363.
οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.
οἰκέτης. ἐξ οἰκέτου δεσπότην (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.
οἰκέω. οἰκῷ μὲν &c. I. Vit. Auct. 17. 557.
οἰκημάτιον κάλλιστον δείκνυσι II. Asin. 3. 570.
οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.
οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι περικαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.
Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.
οἰκίσκος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.
οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.
οἴκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.
οἴκοι. συγκλεισάμενος οἴκοι τὰ πολλὰ καταμένει I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δέκονται III. Dea Syr. 56. 488.
οἶκος. καὶ οἶκοι ἀνάστατοι III. Calumn. 1. 126. μέσην ἑστίαν τῶν οἴκων II. Amor. 36. 437.
οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.
οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.
οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deest in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τῶν &c. I. Nec. 16. 479. ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἴει II. Imag. 2. 460.
οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.
Οἰνεύς. ἐν Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.
οἰνίζω II. 1. Ver. Hist. 9. 76.
οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ II. 1. Ver. Hist. 7. 75. τὸν οἶνον οἱ μὲν ἀλόαις χρωτίζοντες καὶ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἐφηδύνοντες — λαμπτήρων δεῖ τόσων, παραπόμπης, οἴνου πολλοῦ μύρου, κρόκου I. Nigr. 31. 73. τὸν οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέοντες ib. 72.
οἰόμενοι ἀκούεσθαι III. Bacch. 5. 78.
οἰηθῇς II. Alex. 23. 231.
οἷος. ἡ οἴη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ᾖς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hist. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἵου τὸν ὁρῶντα προσαγαγέσθαι III. Char. 8. 623. οἵα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.
οἰστός. οὐκ οἰστὸν I. Tim. 40. 150.
οἰσυίνη II. Gall. 21. 734.
Οἴτη. ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσάμενος — κατέστρεψε τὸν βίον διὰ τῆς ἐν Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδευμένος I. Tim. 6. 112. ἐν Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.
οἴχομαι. οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
Ὄκελλος I. pro Laps. 5. 729.
ὀκνέω. ὤκνουν II. Gall. 16. 726. & 727.
ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.
ὄλβος. δέχου τὸν ὄλβον I. Tim. 34. 146.
ὄλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pseudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.
ὀλιγαρκής. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.
ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγου δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγου διάφοροι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη καὶ ζηλωτὴ δοκοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὀνομαστὴν ἐν ὀλίγαις γενομένην ib.
ὀλιγοχρόνιος δεσπότης I. Nigr. 26. 66.
ὀλιγορέω II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
ὄλισθος. τὸν ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.
ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.
ὄλλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.
ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Asin. 33. 602.
ὅλος. οὕτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῶν ὅλων μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Asin. 28. 597.
Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια στεφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.
Ὀλυμπιάς. κεχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας στάδιον I. Tim. 4. 106.
Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.
Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.
Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.
ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forsan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.
Ὄμανα III. Macrob. 17. 220.
ὄμμα. τὰ δι' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.
Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Pisc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρου Ὠδυσσεὺς II. 1. Ver. Hist. 3. 72. Ὁμήρου οὐδεὶς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τοῦ Ὁμήρου Διὶ ἐοικέτω II. Q. Hist. 49. 59.
ὁμιλέω. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιληκὼς II. Salt. 2. 266.
ὁμογέρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hist. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὃς εὔξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. καὶ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ καὶ τοὐμὸν ὅμοιον ᾖ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔπραττον I. Prom. 1. 25. ὅμοιοι λόγοι — ὅμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῆρας — ὅμοιος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοια I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλουσιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὄμματα κενὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.
ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεεῖ δὲ καὶ χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσέων I. Somn. 2. 4.

ὁμο-

ὁμολογέω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τ̃ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκευ@ II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότεχν@ I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονέω II. Q. Hist. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιόμβμος ὑπὸ τ̃ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμ@ I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλειστῶν II. Gall. 1. 704. ὀδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολέω. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγέρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρ@. τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τ̃ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτως ὀναίμην τούτων III. Philopf. 27. 54.
Ὀνησίκριτ@ II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. ἀπὸ τ̃ πτήσεως τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταλον & πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πράτ̃ων ἐπ' ὀνόματι τ̃ θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Astr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὠνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὠνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄν@ ἐν Κύμῃ I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνε σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνε περιεργίας II. Asin. 56. 625. λύρᾳ & ὀνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Asin. 15. 583.
ὀνυξ. τ̃ ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδερκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρεγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξυς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδορκὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίξομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφ@ I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομ@ I. Tim. 53. 169. τ̃ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ἐν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ἐν τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορεῖν III. Epigr. Omiss. 691.
ὅπος I. Nigr. 37. 79.
ὀπότερ@ I. Prom. 11. 194.
ὅπυ I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπυ quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ϗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ βούλοιτο II. Par. 32. 860. ϗ ὅπως sc. ὁρᾷ I. Prom. 5. 189. ὡς ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 2. 432. ἄλλως τε ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ̃ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ̃ Δημοσθένες ὁρᾶμοι βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ̃ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντες ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 13. 42. ὁρᾷ τε δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τ̃ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. οἷδα πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δόξασά πῃ ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὅτῳ μὴ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρέξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέσης. εἰς τοὺς Ὀρέσας τε III. Ner. 10. 642.
ὀρεωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθι@. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίσγιος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾷ τῇ ὁρμῇ II. Q. Hist. 2. 4.
ὁρμ@ II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνεα ἐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ̃ ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὅρος. ὅτος ἀκριβὴς ὅρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσοις ταῦτα ὅρος II. Imag. 11. 470. ὅροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ̃ ὅρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρ@. τὰ μεγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἦν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ̃ ὀρχηστὴν δεῖ παλαιόθεν ἀπηκριβῶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὦρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipf. 6. 237. ὅς τις ἢ γένος — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελᾷην I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. ὃ γὰρ ἐφ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἐστιν ὅν, τινα σὺν οἰκεῖον ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. οἷς μὴ τὸ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapf. 12. 735. ὅσον ὀδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὀ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον οὐδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμέτρητον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοντες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ *J.* ὥπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργέτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμενοι τοῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσβεω μὲν παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι καὶ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲν οὖν scr. ὅ, τι μὲν οὖν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι οὕτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

οὐ γὰρ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. οὐ γὰρ ἦν καταβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. οὐ γὰρ ἀλλ' II. Par. 49. 873. οὐ γὰρ ἂν I. Tim. 7. 113.

οὐ μάλωπα II. Lex. 24. 348. & 349. οὐ μετὰ πολὺ II. Tox. 54. 558. οὐ μὴν II. Amor. 37. 438. οὐ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. οὐ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. οὔ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in οὐκ.

οὐδαμᾶ II. Astr. 6. 362.

οὐδὲ γὰρ οὐδ' II. Q. Hist. 51. 62. οὐδὲ II. Alex. 34. 242. οὐδὲ ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. οὐδὲ al. οὐ I. D. Deor. IV. 1. 208. οὐδὲ γὰρ II. Amor. 36. 436. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ — οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄκων οὐδὲν ἔθηκεν ὀρθῶς ἔχον — οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσελγεῖς — οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐνεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδαῖον μὲν οὐδὲ commentatores volunt οὐδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

οὐδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

οὐδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

οὐδεὶς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς οὐδὲν δέον frustra, I. Prom. 4. 189. οὐδὲν I. Pisc. 52. 618. οὐδὲν & οὐθὲν II. Par. 3. 840. οὐδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. οὐδὲν οὐ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς οὐδὲν ὄφελος III. Conv. 34. 441. οὐδὲν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. οὐδὲν οὖν οὔτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

οὐδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τοῦ οὐδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

οὐκ ἔστι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σου οὐκ ᾔδεισαν III. Pseudol. 22. 179. οὐκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. οὐκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. οὐκ ἂν δήπου εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. οὐκ ἔστιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. οὐχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in οὐ.

οὐκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

οὐλαμηφόρος πεύκη I. Somn. 17. 21.

οὐλὴ I. Somn. 3. 6.

οὐλοχύτης I. Somn. 3. 6.

οὔμενον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

οὐμὸς II. Asin. 39. 608.

οὔνομα. τὸ οὔνομα III. Dea Syr. 1. 451. οὐνόματα ib. 2. 453.

Οὐολόγεσος II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

οὐρανός. τὸ μέλι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ III. Fug. 17. 374.

οὔριος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

οὖς. ὦτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενος I. Nigr. 19. 57.

οὔτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. οὔτε χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

οὔτις I. Cat. 14. 636. οὔτε II. Salt. 85. 315.

οὗτος I. Pisc. 32. 600. οὗτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτε οὗτος μὲν I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ οὗτός ἐστιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. καὶ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. καὶ τοῦτό ἐστιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτην I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ οὗτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

οὐτοσὶ II. Eun. 10. 358. οὐτοσὶ μὲν, ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶσθα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

οὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. οὕτω γὰρ καὶ I. Prom. 13. 196. οὕτω — ἔμελλες I. Harm. 3. 854. οὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. οὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

οὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. οὕτως ὅλος ib. 2. 740. οὕτως *J. Br.* vult οὗτος I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in οὐ, & οὐκ.

ὄφελος. μέγα ὄφελος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὦτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσέλγεια καὶ δι' ὤτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν καὶ πανταχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶν ἀσέμνων θεαμάτων κακία, ἡ διὰ τῶν αἰσθητηρίων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἀκοῆς, ὥσπερ διά τινων θυρίδων τὴν λῃστὴν ἐπεισάγουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. ἐν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τοῦ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι παρὰ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸν ὄγκον, καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τῆς φήμης πορευόμενος διῄει τὰ ἄστη I. Somn. 15. 20. κατέβη ἀπὸ τῶν μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλος ἀκολούθων I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπαναστὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. ἐν ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδειά. παιδείας πέρι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστεῖν δὲ ἐφείσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παραστησάμενος III. Philops. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὴν κνήμωνα δαιμόνιον ὃ καὶ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια καὶ παιδιὰν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hist. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφέων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παίδων II. Tox. 27. 536. ἐν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τῶν καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰσχάδων I. Pisc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῶν πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιστικός. παλαιστικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Musc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρέχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. καὶ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας καὶ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμεγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάριστε III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pseudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῶν Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλώβητος II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ἐν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — συνδεδεμένων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι στοιχηδὸν ὑπὸ μίαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. οὐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες I. Somn. 2. 4. οὐδὲ πάνυ καρτερῶς II. Q. Hist. 4. 5. ἐν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Pisc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hist. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδράναι II. 2. Ver. Hist. 26. 123. παρὰ τὸν βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. οὐ μεῖον τοῦ παρὰ τοῖς πλήθησιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hist. 33. 129. παρὰ & περὶ saepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππους ὅλους vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναῤῥίπτειν I. Herm. 28. 768.
παράβυστος. ἐν παραβύστῳ που I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμενος II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hist. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Laps. 13. 736.
παραγίγνεσθαι glossa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Pisc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ἐκ τῆς Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προθέμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προστήσασθαι I. Somn. 18. 23.
παρέδωκεν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. & 839.
παράθυρος I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hist. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακέαται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρέλιπεν II. Q. Hist. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθίαν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγέω. παραπαιδαγωγεῖν καὶ συσχηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ εὐεξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξυνδιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπέτωσαν III. Cronos. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥύω. παραῤῥυὲν λάθῃ III. Diss. cum Hes. 5. 243.
παράσιτίᾳ II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρεσκαίομαι. τεθηγμένος παρεσκαυσμένος τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάῤῥου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενος ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάῤῥου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρος. θεῷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν εὖ θέμενος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρέντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισωδεύω. παρεισώδευσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεσθαι I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεσθαι εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκέτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. κατακλείσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριὼν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίστημι. τὸ δὲ παριστάμενον I. Cont. 13. 507. ὠθαστησάμενος τὸν ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. σχολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτέος. οὐ γὰρ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πέραν τοῦ μετρίου — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πέρα) τοῦ δέοντος παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς οὑτοσὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τοῦ παντὸς universi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰρ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πένητες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καταπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. καὶ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς διὰ πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθέναι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαΐος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἴκων τῇ τοῦ πατρὸς ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸν πατέρα II. Alex. 56. 260. πατράσιν ἐπιβουλεύουσι I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρίς. πατρίδας στέργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν σχεδὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. οὐδὲ παυσομένου μου, an οὐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πέζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέους II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπείκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν Solan. vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῆν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτην ἢ γέῤῥον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεντεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸν τῶν πεντήκοντα νέων στόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας οὐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτεχνίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸν βίον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιασχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περίβαλε — καὶ ἀράμενοι I. Zeux. 7. 844. περιβάλλοντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιβλεπτος I. Nigr. 21. 59.
περιβομβοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιέρχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιεσθίω II. Lex. 23. 348.
περιέχω. περιεχημένον I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περιΐστημι. ἐς γελοῖον περιΐστη τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2. περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθέζομαι. περικαθεσθέντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Περικλέης Ὀλύμπιος Ἥστραπτ', ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλαος II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περίοδος. ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατος. ἐν Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπείρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περιεσπειρᾶσθαι III. de Dips. 6. 238.
περισπούδαστος I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἴνας περιταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἐπαινὴ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμος — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλους καταφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο καὶ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμένος III. Philops. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμος I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τῶν πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκος. πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδην Προμηθέος, ἄδην πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ οὗτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνήκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξενηνοχέναι πιθανὸν ὄντα τὴν πρᾶξιν ὑπὸ δέους — εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλος I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρος. τοῦ Πινδάρου II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔωθεν ἔπινε III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πιόντα τῆς ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμενος τοῦ ἐλλεβόρου II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τοῦ μέτρου I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν πίπτοντα ib. 44. 157. πέπτωκεν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαιος I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπηλος II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσθαι III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπτης. Πιτυοκάμπται καὶ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσθαι πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνιστος II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμαστὸς I. pro Laps. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Laps. 6. 733.
πλέθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῶν λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. οὐδὲν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερος II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πληρωμάτων II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῶν Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαντες II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. διὰ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτου III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτους II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τοῦ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. οὐκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν γὰρ — τί οὖν, ἤρεσκέ μοι ῥύσασθαι; ποθεν; — ποθὲν, ἀπό τινος μέρους· ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίηντο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γὰρ, ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτρην ποιήσασθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικός. κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐριννύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστην ἐναυλούσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμέω I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας σχῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην II. Par. 43. 866. & 867. καὶ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῶν πόλεων I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίου εἴδωλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδέψιος I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. διὰ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. οὐ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκόπτειν — πολλὰ καταρᾶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονέω. τῷ σώματι πονῶν I. Somn. 9. 12. πονεῖσθαι τὸν πόνον I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονήρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνον πονηρὸν &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεα πόντον I. Tim. 26. 138. ἐς τὸν μέλανα πόντον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον παράμενε naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. καὶ τήνδε (ὠλένην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. οὐ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προήδρευε III. Deor. Conc. 14. 536.
ποταμὸς ἐν ὀλίγοισι μέγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τοῦ ποταμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω ποταμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότος vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότος συνεκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
ποῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐσθὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ποσὶ, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. καὶ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τοῦ πράγματος διασκευὴ v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τοῦ πράγματος I. Merc. Cond. 28. 686. μετὰ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλους εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ὡς σεμνὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν καὶ πρᾷον γενέσθαι I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται; I. Pisc. 47. 614. ἀμέλει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῇς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα σχοίη III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρέσβυς. πρέσβεις Gesn. πρεσβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρεσβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τὸ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμος ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπος II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀστοχία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς οὐρανὸν &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκος II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τοῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μέν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμενος III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγονος. ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδαπανάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ καὶ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεις ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. καὶ δεῖ τινα προεξελθόντα διαλεχθῆναι τῷ δήμῳ τι μετὰ μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — οὔτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην νεότητα ἐξ ἑνὸς ἔθνους διαφόρου σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμενος παρῃτήσατο προελθεῖν ib. τοῦ ὑποκρίτου προερχομένου ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ Κάτωνος προελθόντος ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προΐστατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορέω I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προίημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προεστώτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαταχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ ὡς πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρῖσθαι I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπος III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τῶν μαντέων τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μετὰ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ οὐδαμῶς ib. 14. 196. ἄδην Προμηθέος, ἄδην Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια ὡς νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόνηος III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τοῦ μὲν λίθου προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Laps. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδος. περιμένειν δεῖ καταπεμπόμενον τῆς προόδου τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. οὐ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὴν πρόοδον ib. συνήθως δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προοί-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ᾽ Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ☾ μεσόγαια τ᾽ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I. Somn. 10. 15. προεωρώμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἢ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προρρήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. καὶ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἑπτὰ ib. 19. 227. ὅθεν πρὸς ἑπτὰ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ δὲς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀνίσχοντα τ᾽ ἡλίου III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ὅθεν πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποσοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ᾽ ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ᾠμην τάχα μέντοι ☾ αὐτὸ τοῦτο προσάγειν αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαντες τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἂν I. Zeux. 1. 839. τῶν προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μασσαγέτῃ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσθαι τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τὸν νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέχεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ὅπω πρόσηβον ib. 2. πρόσηβον κοῦρον ib. 1. πρόσηβον — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβον ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ᾽ τῆ γεννηθησομένῃ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετον II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσήσειν II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ᾽ Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδον. πρόσοδον ποιεῖσθαι I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ᾽ γῆ βουλῆς τ᾽ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ᾽ δῆμον ib. ἔτ᾽ ἂν ἐθέλῃ προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ᾽ Ἀχιλλέως II. Par. 46. 871.

προσπτύσσω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρονται forsan προφέρονται III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ᾽ ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philops. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. προσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖον II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερον. πρότερον, οἶμαι, χρὴ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερον II. Amor. 9. 407. ὃ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονον II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ᾽ Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμμωι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πραίρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωταγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτον II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsi. 3. 727. ὁ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτον I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ☾ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲν II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μὲν II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τοῦ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τοῦ τῶν Πτωλεμαίων νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὅπποτ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἢ Πυθαγόρᾳ II. Gall. 4. 709.
πυθέᾳ III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθώ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχεσθαι I. Nigr. 16. 54. πύλην *Solan.* dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ; II. Aſin. 2. 569. πύστεις πυνθάνεσθαι II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορρίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπεκέκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσωνος σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῷ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὴν ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίου I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑώρακε πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τὸν πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείμενος III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' οὖν al. ἔπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενοῖς — πῶς γὰρ ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τῶν χρημάτων ib. 102. πῶς οὖν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάβδος I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τὸν τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾷον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον οὕτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἔσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾷστος. εἰ ἐκ τοῦ ῥᾴστου I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδέω I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάκος ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἱδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προειπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥητήρ. ῥητῆρες μύθωντε, καὶ ἐν ἀγορῇσιν ἄριστοι Νείκεια τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τῆς ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφεσθαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τὴν ῥῖνα μεστὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πήχεως ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυστέω II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνῃ ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥουτιλλία II. Alex. 39. 245. Ῥουτιλλιανὸς II. Alex. 30. 237. καὶ τὸν Ῥουτιλλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτίς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τῶν Ῥωμαίων συμπροϊόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδαλάχου II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαύρακες v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔῤῥιψε Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ θ. I. Nec. 16. 479.
σαφής. παντί που σαφὲς I. Somn. 8. 11.

σβέν-

σβέννυμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸν Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σέλγος. ἐπὶ τὰ σέλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. τῆς σελήνης ἐκλείψεις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἠδ' αὖ τῆς σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνός. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμερῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὲν III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδῶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικιννὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμός. τὸν σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιναρθοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας καὶ Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπή. ὑπὲρ τῆς τῶν ὀρχηστικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιός. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῖν σκελοῖν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκευὴ μοι ἦν πολυτελὴς II. Asin. 48. 616. σκευὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνή. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆς σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδάλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδες. ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπέω. ὥρα τοίνυν με σκοπεῖν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπή. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιά. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεστόρειος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δριμύτης Ἀττικὴ τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμάραγδος. τὸν σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάμενος I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνεσκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philops. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφός. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐστὲ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις διατρίβουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνιος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτός. σπαρτῶν ἀνάδοσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι III. Philops. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρόμενοι II. Tox. 19. 528.
σπειράω. ἐσπειραμένους III. Philops. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς — τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπῖλος II. Amor. 15. 413.
σπινθήρ. σπινθῆρα ὀργῆς — ἐκ τῆς οὐδένα φυλαττούσης σπινθῆρα τέφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσθαι (ῥιζοῦσθαι) τὸν ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδή. σπονδὰς πέμποιεν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορά. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδαῖος II. Icar. 4. 755.
σπουδή μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρός. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τῶν σταυρῶν III. Philops. 17. 45.

στείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
στέλλω. ἐσταλμένοι I. Scyth. 3. 863. στέλλεαι II. Alex. 11. 218.
στέμματα II. Alex. 58. 263.
στενός. βίῳ κομιδῇ στενός, I. Somn. 1. 2.
στενοχωρέω. ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
στέφανῳ I. Tim. 43. 157. στεφάνῳ τ' τόπον (μὴ ἴσασι) — ὁότε δ' ἀνθέων ἐκείνων στεφάνῳς δ' οἵῳς (Caſaub. legit ὅπως) πυκάζω τὰ μέτωπά μου 'πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις διηθισμένῳ I. Nigr. 32. 74. & 75. στεφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐστεφανωκότων III. Dem. Enc. 45. 523. στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
στῆθος. τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξίαν καλαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
στήλη. στήλῃ παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hiſt. 15. 113.
στίγμα. στίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
στιγματίας θραπέτης I. Tim. 17. 128.
στίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοᾷ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφώνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
στοιβάζω I. Cat. 5. 626.
στοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
στοιχεῖον. ὁποσάπερ τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716. τὸ στοιχεῖον ἑξάπερ III. Cronoſ. 17. 398. & 399.
στόλος. ἐπιμήκεις στόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
στόμα. ὁ χημαλισμὸς τοῦ στόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ στόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopſ. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
στόμιον I. Catap. 4. 624.
στοχαστικὸς II. Q. Hiſt. 47. 58.
στρατιώτης. τῷ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραλονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δεῖ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiſſ. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιᾷ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Piſc. 22. 592. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν Jenſ. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοὶ II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐστί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε τῇ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hiſt. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hiſt. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Piſc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hiſt. 4. 6.
συγκαλασπάω. συγκαλασπᾶν ἑαυτοῖς ἄλλως — φρούριά πρότερον εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκαλασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ⊖ πολεμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκροτέω. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωφροσύνην II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hiſt. 41. 54. τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλαβὴ I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. σωφελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. σωφεληθότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. σωφελοχότα II. de Luct. 20. 932. σωφελεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. σωφεληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Aſin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. σωφεβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi conſulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. σωφεβουλεύσατε ἄν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαραπλεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότῃ II. Aſin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Aſin. 56. 624.
συμφύω. ἡ συμπεφυκυῖα III. Muſc. Enc. 3. 92.
οἱ σωφαγωνισαὶ III. Epigr. 20. 680.
σωφεκασπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωφαρμοσθῆ II. Tox. 32. 540.
σωφεδιπνέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωφιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωφεκπίπτω. συνεκπίπτει δρᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωφεπιλαμβάνω. σωφεπιλαβέσθαι al. σωφεπιθαλίσθαι I. Prom. 13. 195.
συνειδὼς. μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. ποικίλῃ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωφετὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς ὢν ἁλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωφετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ᾠμην I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετον. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ. I. Prom. 5. 31.

σύν-

συνθημα. ὡς ἐδεξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνεῖναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνεῖναι II. Q. Hist. 37. 49. συνίης δὲ, οἵας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνίης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνεσομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνιστημι. συνεστῶτα ὁρᾶσθαι III. Philops. 29. 56.
συνοδοιπορέω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. οὕτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρέφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ϛ συντρίψω που πεσὼν τὴν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ ϛ πενίᾳ σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεὶ σύντροφός ἐστι I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρβη. τὴν σύρβην τύρβην λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. τὴν Σύρον τὴν &c. III. Philops. 16. 43. Σύροι μέν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου sphaerae hujusm. κρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἅμμα σφίγγε II. Asin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
σχεδία. ἐπὶ τῆς σχεδίας II. Par. 11. 849.
σχῆμα II. Q. Hist. 57. 66. σχῆμα δουλοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τοῦ σχήματος — κόσμιος ἀπὸ τοῦ σχήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τοῦ σχήματος ib. 24. 64. τῷ σχήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ σχῆμα εὐσταλὴς I. Tim. 54. 170. σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὠδραμένει I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Asin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξόος τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτους εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτους ἐραστὴς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τοῦ μὲν σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τοῦ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius σχήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ γὰρ τούτου σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καταναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένος τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα, melius σχῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς sepulcrum, ib.
Σώστρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ϛ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 12.

Τ.

Τάζω. τεταγὼς I. Cont. 1. 488.
τακερῶς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαός. ἔνιοι οὐ τὴν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὴν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ κ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philops. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τῶν γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τῆς Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον vestis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττουσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hist. 13. 80.
Ταύγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφή. τῆς ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφής. ταρφέος ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
τάρφος I. Cont. 23. 523.
τάχος II. Q. Hist. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
τάχιστα I. Pisc. 29. 598. ἐπειδὰν τάχιστα simulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταώς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου στικτὸς, οἷον ταώς. I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε οὐρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήρασθαι I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τῆς καλάμης II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέστρια frustra Olear. pro τυμπανίστρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορέω I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίου II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ᾠδὰ τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μετὰ τυμπάνου τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλος I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμην ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέτρακις III. Mort. Per. 35. 356.
τετρακτὺς I. pro Laps. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραποδιστὶ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι καὶ ἐν πολίεσσιν ἀγήτους τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴπερ τέχνη σὴ δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τῆς τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μέτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐννοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικούτως I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τητινὸς II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸν χορὸν ὡ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τοῦ τε γὰρ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί οὖν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μέ τι III. Ocyp. p. 665. τί οὖν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μῶν καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ καὶ ἐστὲ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτήσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τοῦ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τὸν τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται — τὸ τοῦ λόγου, ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Laps. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλουσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τάγε τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχέω II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τοῦ τόνου ὑφαιρεῖν III. Philops. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. κἀμοὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξου II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. ἐν τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδὼν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος — ἡ ἔρις δὲ ἐν τοσούτῳ — ἐν τοσούτῳ δ' ἐμπαιρέσθων I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους οὓς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. ποῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν περιπαθῆ III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδός. τραγῳδοῖς καινοῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τράπεζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι J. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τετραμμένος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γεννικῶς I. Somn. 7. 9. τρέφοι II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀριστεὺς θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. δραμὼν πρὸς τὸν ἄρχοντα II. Asin. 54. 622.
τρίαινα. πατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τρια-

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέσπερος I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιέων III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καταφλέξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδος I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη Μόλωσ' ἐς ᾅδου· τοῖς δὲ γὰρ μόνοις ἐκεῖ Ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτην I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. καὶ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτωνομένδητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλλης τῶν Κωμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τούτῳ τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τουτονὶ τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τετρυπημένην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρῳάς. ἐν τῇ Τρῳάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. οὐ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐστόχω τε καὶ μναμονικᾶς καὶ φιλοπόνω τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς ib.
τύλος. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὡσεὶ τισμακέλᾳ τετυλώμενος ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. *Solan.* pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαταγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν καὶ οἴνου κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. οὐ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. οὐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. οὐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφόω. τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλάζων, ἔξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λογιστέα — τῆς τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμυρις I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἐκείνη ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλος. ὑάλῳ περιχρίει II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβριστος. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστότατον *J. Br.* placet ὑβριστικώτατον ib.
ὑγεία I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆς ὑγείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος καὶ μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμετρημένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρεώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πενθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲν ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω, ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in οὐ ναὸς ὄλβου v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων καὶ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τοῦ πλουσίου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρωπον I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸν ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τὴν τῆς θεραπείας ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεραντλέω. ὑπεραντλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέραντλος ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπέραντλον γένηται — ὁλκάδος ὑπεράντλου γενομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλος ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπεραττικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπεριβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπέρβολος. ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερείδεις τὸ πίπτον τοῦ μέτρου I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερέχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερήφανος. καὶ προσαγορεύσης ὑπερηφάνου] καὶ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυνος II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηνέμιος I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπερέττων II. Icar. 10. 762.
ὑπιχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχνούμενος III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνου II. Asin. 7. 574. ὁ θεὸς ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ κωμῳδῷ Ζεὺς ἐκ τοῦ μακροῦ ὕπνου διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνους ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὲ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diss. cum Hes. 2. 241. χαλκουργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλουσίων σπουδάζεσθαι III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίους ὑπ' ὠλένας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμένος III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστριος σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὼ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένην II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαθρὰ ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδίφθερος I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδέδυκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστην ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pseudol. 4. 166.
ὑποθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμις καὶ ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσι καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ καὶ συντρίψω που πεσὼν τὴν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάον κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοιος I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοντες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνήσκοντες αὐτὸν τῶν ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπεξυρημένος I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένος τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερος I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δί' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑπορρέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόστασις. κατὰ τὴν ὑπόστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποστίλβων II. Icar. 12. 765.
ὑπόσχεσις. ὑποσχέσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲν γὰρ ὑποσχέσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισσαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρος I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοβαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὕσπληγξ I. Tim. 20. 130. τῶν ὕσπληγγος III. Calumn. 12. 142.
ὕστερος. παρὰ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὕφαλος II. Salt. 48. 296.
ὑφέλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφοράομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψος. ὕψεσι πάνυ ἀποτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖνος. ἀπὸ Φαβωρίνου II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαέθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνωμαι I. Pisc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπου πραχθέντα πονηρὰ φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἔτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δι' ὀμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνεσθαι I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίους τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακή. τὸ τάριχος ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hist. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάος ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρ-

φάρμακον — τεταμιεῦσθαι III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δευσοποιὰ II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. οὐ φαῦλον συνέσεως παράδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίου III. de Dips. 9. 239. v. notas.
φείδομαι. φείδου μὴ I. Cont. 5. 497.
φελλός. ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρω. τόνδε φέρω Διὶ &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὲ ἤδη I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνέβαλον II. Icar. 13. 766. φέροντες ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖτε φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημὶ. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φήσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνος III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ὁ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων III. Diss. cum Hes. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἴγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνουν τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. οὐδεὶς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιλαίτερος III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. ἐκ τοῦ μύθου &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλειδήμων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. ἀπὸ τοῦ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Laps. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας I. pro Laps. 3. 727.
Φιλίππου Μέθας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλιστορέω I. Prom. 4. 29.
φίλοινος I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου ποῦς III. Epigr. 24. 682.
φιλομουσία. ἐπαινῶ τῆς φιλομουσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλονεικέω. φιλονεικῆτε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόνεικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philops. 24. 52. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας οὐ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιληκὼς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, σχῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος οὐδὲν I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. οὗτοι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινὰ καλουμένων περὶ τὰς αὐλὰς ὁ πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφους παρασιτίᾳ σπουδάσαντας ἔδειξα II. Par. 37. 863.
φλήναφος. λῆροι καὶ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ με οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τοῦ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ἐν συνεχεῖ φόβῳ καθιστάμενοι, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβον λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas frustra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φονικός. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἐργάζοντο II. Astr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
φορτικός. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in ἐπινεύσει v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

Φρατρία I. Herm. 24. 762.
Φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
Φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
Φρόνημι. ὅ, τι φρονοίην II. Amor. 50. 453.
Φρόνησις I. Halc. 6. 182.
Φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ὁ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρος φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
Φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
Φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίϛ I. Harm. 1. 850. Φρυγίϛ κατ' ὄρεα Τμώλϛ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
Φυγή. ἐν φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμυθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
Φυλάκιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξαιλες δὲ ἑπτὰ ἡμερῶν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττϛ μοι II. Asin. 4. 572.
Φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
Φυλὴ I. Tim. 49. 162.
Φύλλον I. Cont. 19. 516. τὰ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
Φῦλον I. Nigr. 16. 55.
Φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
Φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἀδένος ἐσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
Φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
Φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μεγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
Φῶς. ὅτε εἰς τὸ φῶς προάγονται I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
Φώς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόριος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
Χαίρω. ὡς ὅτι χαιρήσονλες III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῶν &c. I. pro Lapsi. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύει ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆϛ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
Χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὁδὸν χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις δήγον I. Somn. 2. 3.
Χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
Χάλκειον ὁδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
Χαλκός. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
Χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
Χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
Χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
Χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
Χαμαιδιδάσκαλος. εἰς χαμαιδιδασκάλϛ φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
Χαμαιδριός. χαμαιδριοῦ τινα βίον ἁμαξῆν I. Somn. 9. 13.
Χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
Χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαινοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
Χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισάμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
Χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ὁπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι δύε II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάροψ & Χάροπος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
Χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῦ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
Χείλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὴν πειθὼ II. Demon. 10. 379. πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
Χειμερινὸς ὄνειρος I. Somn. 17. 21.
Χειμών. μέσῳ χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀμφέρεσας ταῖς εὐδίαις I. Halc. 2. 179.
Χείρ. τὼ χεῖρε I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισείσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειρώναξ. ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτην ἁφὴ χεῖρες ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῦ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed *tutari*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
Χειρίσοφος an Χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
Χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
Χειροτομία II. Salt. 78. 309.
Χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόναις ταῖς χερσὶ δεσπόζων ib.
Χελιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
Χελώνη. ἡ χελώνη II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χελώνης II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
Χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
Χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
Χιτών. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
Χιτώνιον πινακὸν ἢ χήμα διλοπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
Χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
Χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
Χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
Χοιρίνη περὶ ταῖς κτήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
Χορδή. ἑπτὰ χορδὰς I. D. Deor. VII. 4. 224.

χόρ@ pro χῶρ@ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρῴᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τ̃ πραγμάτων χρῆσθ τῷ βελεύσθ I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χρώμενο@ I. Nigr. 18. 57. χρωμένῃ sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρεομένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθῆσθαι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανεισαῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρειὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ἔτω χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζεσθ τ ἐπιμίθιον τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν γ̃ κ̀ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopf. 7. 36.
χρήσιμο@ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὁ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ὢν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μ̃ χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δόγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τετραμμένος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόν@ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μ̃ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν@ I. Nigr. 18. 57. τ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. οὐ χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσαμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἑδαίνον I. Somn. 15. 20.
χρύσι@. χρυσοῦν ἀπέδειξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀναξήσεσθ ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναξῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπώμενον I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ@ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἴη δ' ἔμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ̀ ἐλέφαντ@ ξυνειργασμέν@ II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν@ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τ̃ μύρε II. Asin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχεις II. Gall. 11. 718.
χωρέω. ὅπως μ̃ ταῦτα χωρήσει ἄσηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Asin. 31. 600.
χωρίον κηδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ@ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pfeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τ̃ πραγμάτων ψευσθῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ@. κ̀ ψεῦδ@ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Solocc. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ@ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτί μ̃ ἔστι σοὶ τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Pisc. 12. 580.
ψιττόπολις II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήμαθ' — ἁνηρώτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλων ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ἐπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἅλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καλαμωκώμους I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγέω I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχή. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τ̃ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρσιν ταμιεύεσθ I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθαι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίᾳ ἔωλ@ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυώνυμ@ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. εἴδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίνω δὲ κ̀ ἔτω πρός τινας ἐξειπεῖν I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. κωμῳδοῦσιν πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὧν pro ὅν II. Astr. 3. 361.
ὠνῇ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνί@ ἀριστὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἔκ τε ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὁρᾶ &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι κ̀ τἆλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ὥρα ἰκοίμην II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἵκοιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραίζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραί@ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρίων φέρει τ Κηδελίωνα III. de Domo 28. 206.
Ὥρ☉ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — κ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παιδὰς εὖ ἴσθι οἴησῃ ἅπαντας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. κ ὀξύτατ☉ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐπεδείξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε με II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ μὲ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὤχρ☉ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς κ ἄμορφ☉ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δεῖνοι pro δεινὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ὦ δά τ edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo ὦ παῖ τ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ὦ δά τ habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τ pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τ̃ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τ̃ φίλων πεισθεῖσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τ & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba διψᾶν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☉) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθεῦντα εἰς τὴν χροιὴν νυσήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπῆν θει ὠχρόλευκ☉, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθήκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τ̃ς κεφαλῆς γ̃ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, κ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vs. 958. πολλοῖς ἐπανθήσαντας δόμοις πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ☉ & νόσ☉ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☉ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θε☉

de

de omni magno ac laudando, generaliter ; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑράνιος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξανθεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθροπινῶν, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Ἀγαθῶσι] δικαῖσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* nº. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὦδῇ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ κυλαδίκης δίψῶσι, τῷ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατος, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore δεικλικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὴ l. εἰπὲ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ ΤΩΝ ΔΕ ἀποτροπὴν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοντες ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ δ' τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν καὶ ἡμίφωνον ἐπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἡμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἡμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἔξεστι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Quae de* cauſſa Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος· idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀπούρμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλεκτρ. c. 22. κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμενον. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμᾶν, ſequiturque etiam καὶ σιλπνότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσπώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, εμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Sim„ ſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſ„ ſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eu„ rip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Ca„ lo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχειρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὔων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Vossii*, lege *Vorstii*.

P. 620. 1. de verbo εἶεν quae dixi illustrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ, καὶ καλαινεύσομαι & ἀναινεύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἦ δ' ὅς, ὦ βέλτιστε, σὺ δὴ τούτων ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio nº. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ᾠδὴν. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγκ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἰ οἷον τε εἶναι. Adde *Aesop.* f. 124. f. εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρὸν κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vs. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορισ — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζωσι, l. ὑποκερ.

P. 639. 77. Tolle comma post ὑψηλότερον & punctum minus post βασιλικῶ· adde.

P. 645. 10. punctum excidit post κατάσηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philops.* c. ult. οὐδὲν ὃ μὴ παράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. vers. a fin. 4. ὑπὸ τῆς πατρός. l. οὐ πατρ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγγνώμην] Exposui *habeto*, sive *des iis veniam*; at non est secundae, verum tertiae pers. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; sed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpensa illud αὐτὸν ferri posse arbitror, tanquam Accusativum ab Infinitivo παρεγενέσθαι pendentem. Sed qui praeterito locus sit in ipe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ἦλθε. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vs. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vs. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγε, l. λόχε.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμέμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum esse ὑπὸ τῆ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo subigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud nostrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxisse Μανδραβούλαι, pro Μανδροβούλαι; postea vero frequenter etiam Μανδρο. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare ausim. Ita Μανδροβούλαι *Aristot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Arist.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλαι. At *Hesych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβύλαι, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque scripturae exempla dudum suppeditarat mihi conjunctiss. *F. L. Abresch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciss. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipsi servi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in versione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πονήρως, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id est, *misere*, *prave*. Sed quia Cl. *Gesn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipse maluerit. Sed eodem redit; qui enim misere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etsi συμπεριθεῖς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπεριθεῖς corrigendum erat, quia est *circum cursitas*.

P. 683. b. versu primo notae *Gesn.* credo ὠθούμενον legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Jensii* praemissae pro λιμοῦ παροψόμενον. certe legendum λιμοῦ ὠθούμενος, etsi prius quoque conspicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitiosam Edd. lect. indicare, quae ὠθούμενος habebant.

P. 684. 29. comma post τινὸν tolle, & post ἐπιπαρόντα pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis posita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphrasi opus esse huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *post omnia* quae de mutata conditione mea comperisti, *a te dicta sunt* in me & ipsam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legisti* superiori libello a me scripta *studeo*, ut appareat, rationes meas posteriores non repugnare his, quae priore libello proposui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum post ταύτη.

Ibid. a. versu notae *Jens.* ult. περφυγμῶν, emenda περφυγμόν.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὁ φρουτὶς Ἱπποκλείδῃ operarum errore adjecta est observatio nostra, quae ad vs. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticistae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Professor Helmstadiensis, cujus in *Luciani* nostro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae postremae dele *cujus liber nondum est editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obs. philol. ex *Aristoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde nostrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱεροὶ τέ ἐσε.

P. 740. a Nº. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; sed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥέπωλας, l. ῥέπολας.

P. 745. 11. Quid si legendum est χαμαὶ ποτῆς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam spectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuisset. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠθούμενος retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod sensum parit commodissimum. *Multum* & *parum* quid sit, non potest commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. οἱ μισγίσεις πλάτας ἔχον, & nostrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma post ποιεῖν.

P. 782. b. In not. *Bourd.* οἶθ, l. εἶθ.

P. 787. b. In altera mea nota male expressum caput XIV. *Alt.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδε.

P. 793. 93. post εἰσιν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua iri perfusum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυπηλικὸς & καυπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλικὴ.

P. 800. 53. post *mansisse* omissum, *Ulyssis illius instar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὅτι ὁ δράσεις;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ὅτι, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμβρον, deinde, si post αἰτιᾶται incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. nº. 76. inter verba *quia jam*, insere ἢ.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. nº. 31. legit εὐθύς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθύς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷς, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τισί γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non muratam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχεῖ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρεσο; nam ille non de ἤρεσο, sed de ἤρησο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὃ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ὅ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νεμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὸ μίτρων ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μίρων habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μίτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. nº. 46. Περίεαλε — ἢ ἀράμβοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, ἢ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scriberem.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene κεἰν' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi ἢ adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia ἢ hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πίμπειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. nº. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. nº. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* νήφειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τοῦ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τοῦ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλοσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῆσ.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ὁποσοῦν ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσα, l. σῶμα.

P. 15. 51. ἰσκευασμῶν, l. ἰσκευασμῶν.

P. 21. Schol. nº. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὴ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones, & inducias neceſſarias.* l. *invaſionibus & induciis neceſſariis.*

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεσπειραθέντων probat etiam *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεσπειράμενον τὸ ἅρμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *ſuntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. ὧν L. ἔχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τεθηγμένῳ, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθεγμένῳ, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπείγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γένεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τῷ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφουσες pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. ταῖ χεῖρε, l. τὼ χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλεν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξένια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμίον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μίγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τῆ γαστρὸς, *capacitas alvi.* Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis.*

Ibid. in Schol. πύρεια, l. πυρεῖα.

P. 97. 15. ἄνταν δροι, l. αὐτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεους, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντήχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντέχει τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακέναι, l. ἐληλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta.*

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum.*

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἐμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἁμῳ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελοντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit.* Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιπαιτεῖς, l. προσαπ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔστος μὴ, l. μὲ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τὲ.

P. 172. 64. συγνώμῳ l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ὠμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem.* *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns.*

P. 192. init. γενομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνήν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κόλασιν, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιλε.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri.* *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῆ σύεσχ in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδειξομένων, l. ὑποδεξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὄλεθρον adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας esse genitiv. pro *interdiu:* sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur *Sin.* c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρῃ Edd. ἔχρη, non ἔρχῃ ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *patratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὲ, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma post φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετωνομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vs. 5. leg. γυμνοποδίᾳ γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. Θερετίσμασι, l. τερετίσμασι.

P. 278. 91. διεξελήλυθα μὲ, l. junctim διεξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὸς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque ostensum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἴαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐξιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λεκιθώπολις, l. λεκιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: sed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προκισθόμῳ ψύλλας παρά τινῳ φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθὺς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & sic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Psilothris, & ἀοκάταξις, itemque ὠτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης ἠηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμεῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἀῤῥικτήρια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen positum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητέῳ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto subscr. quia ab ἀΐσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαντας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἄρκεσ. l. *an* Ἄρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. ἀροπαρισθῆναι l. ἁρπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσκώπτει sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium ἀποσκώπτειν τινὰ pro εἴς τινα, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποσκώπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυώμενον, l. ἀφρυώμενον, vel ἀφρυωμένον.

P. 401. b. n°. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφέντων. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογεγραφέντων. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vs. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαρχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠκροατηρίαζε respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Charicles τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνε legend. Κρόνε — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νεῦ Διόνυσ.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas, ro-*

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. νομίζομεν. Frater junior *Carolus* malit νομίζωμεν. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud μὴ, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectеque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, θεατὴς & θεὸς, cui omittendo θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. δυσέρωτα κῶμον omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum κῶμος ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano ψευδομ. c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt διηγώμεθα, illud adoptaverim prae conjectura mea διηγοῦμαι, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter εὐθὺς & εὐθὺ negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro κούφην facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro κωφὴν vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi raciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εἵνεκα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub ἐναργῆ.

P. 459. 23. Εἰρηνικώτερον puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commoveaſ, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto εἰρηνικὸν accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in ὅστις, illudque pro ἥτις poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad Σμυρναῖον, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. ϖανδίων, l. ϖανδίον.

P. 476. 92. μιμηλώταλοι, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen μιμηλότατοι.

P. 514. in *Schol.* ad φιλέτερ, pro quo φιλέταιρ malebam, notat frater. Quidni a φίλ & ἕτερ derivemus, quod idem erit ac φιλέταιρ.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλεσαν. ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ ϖολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.

P. 550. a. in not. vſ. 1. ἀνωμώτους, l. ἀϖωμότους.

P. 555. 84. Τράχων, dederam τράχων, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. ὁρκομοτοῦμεν, l. ὁρκομωτ.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam διῃρημένον eſt a Δίαιρέω *divido.* διῃρμένον a Δαίρω *tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. εἰς δόμους μένειν.

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Infere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. ϖῦρ, l. ϖῦρ.

P. 591. 74. οἴσωμεν, l. οἴσομεν.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici λαμβάνειν λύκου τ' ὤτων, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. τὴ λαβομένη μου τ' ϖοδῶν.

P. 596. 21. Καυδαύλη. Forſan & hic Ταυτάλῳ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt ἔδει addere, & poſt ἑτέρας delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. ἠχθόμην ἐπὶ τῷ δεσπότου. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat ὑϖὸ τοῦ δ.

P. 622. 40. γεγωνώς. Frater monet emendandum γεγωνός. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: ϖᾶς ἄνθρωπός ἐστι συμφορή. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per* τοιαῦτα, l. *pro* τοιαῦτα.

P. 638. 92. ἀϖεκτενώς, l. ἀϖεκτονώς.

P. 641. 56. ἐπίτονον. Cl. *Weſſel.* conjicit ἐπίποονον probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. καθεζέσθωσαν, l. καθιζέσθωσαν.

P. 659. 18. ἄστυ, l. ἄσυ.

Ibid. 24. εὐρωτιῶντας. *Geſn.* in ſua correxerat εὐρωτιῶντ, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. ϖαραχόντος reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius ϖαραχόντας cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. εὐρωτιῶντας habet. Vulgatum tamen non movi, quia ϖαραχόντ ad λιβανωτῦ relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ θεία Σαλαμὶς, l. θεῖη, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. Εὐρισθεὺς, l. Εὐρυσθεὺς.

P. 675.

P. 675. 32. Mihi satis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξεσθε *recipietis, aequi bonique consuletis.* Ἀνέξεσθε tamen nec ipsum damnare ausim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξεσθε] vs. 8. ὄρνεα, l. ὄρνιν.

P. 683. 52. ἀπόκρινε ex *P.* male expressum, l. ἀπέκρινατο.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum subscript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* sed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro οἱ. Sed rectius haec distincta & expressa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Gesn.* adscripsit *Wessel.* V. *Hesych.* φαληρὶς, & *Dion. Chrysost.* p. 412. D.

P. 694. vs. 95. & 96. in versione omissa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque servavit.*

P. 695. b. a fin. vs. 5. εὐεργετικῶς, lege ἐνεργ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὑτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vs. penult. Schol. ἰφῶτε, conjiciebam ἰφοῖτα, Cl. *Wessel.* melius ἐφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ κερδῶς, l. Ἑρμῆ κερδῶε.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Wesseling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori subjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ ποντάχοῦ προσκυνεῖν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro stilo sui temporis hoc verbo usus videri possit, non respiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄκνων] l. Ὤκνων.

P. 733. not. 69. & seq. Ter Διοσκόρῳ cum puncto subscr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' τε γῆς ἕτερον ἐ πολλὴν, κ᾽ σῖτον ἀνεκόμισαν.

P. 740. 34. verba κ᾽ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in versione: insere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀρισδαίῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis sermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in versione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετέωρός εἰμι — & ὀκ τ' ὤτων ἀπηρτημένον. Adde *Const. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι εἵπετο ἀληθῶς ἑ ὅλως ἤρτητο, κ᾽ ἐκρέμματο ἐξ ὤτων, ὥσπερ τι κεραμοῦν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις πε μογαχοῦ. Ita scripsisse existimo *Libanium* Epist. 559. ubi de Rufino: ὅτῳ νῦν ἐκκρέμμαται τ' ἀγγείων (l. ὤτων) κ᾽ τ' αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μ᾽ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνώμην τρεπόμενον. *J.J. Wetst.*

P. 761. a. Schol. 16. vs. 3. κάκιστον ἄθεον σόμα. *J.J. Wetstein* recte conjicit emendandum κακίστω &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me nescire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbasse propter sequens ἀφελεγόμων; sed tum temporis credebam God. qui τὴν exhibet, etiam ἀφελεγομένων certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidisse ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *solus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* posuissem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολέσθαι. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponneso regnavit. *J.J. Wetst.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτῃ κομιδῇ νέον ὄντα τ' Δημήτριον ἐπεῖδεν. ὁ πατὴρ, οὐκ ἔσταν αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ προσβυτέραν λαβεῖν· ἀπροθύμως οἱ ἔχοντι &c. quod Luciano suspicionem praebere potuit. Non obstat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuisse, cum esset junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epist. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τ' Λυδῶν *Midam* esse; sed *Croesus* est.

P. 797. 27. ἀπόπληρον, l. ἀπόκληρον.

P. 806. b. In notula mea, *quum Gesn.* l. *quam Gesn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, judices allocuta, ὅπως καλαμώθητε, ὃν πρόπαν λέκεισθε πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denuo perpensa, jam sic de *Erasmi* sententia, interpretanda arbitror, *uti discatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus sit*, qualis jam homo sit, postquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vs. 6. a fine positum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, scribe τριώβολον, quod melius; etsi utrovis more scriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κωμωδικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humanissime monuit Cl. *J.J. Wetstenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *est, & quasi per sententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem semper admoneo Lectorem, ut non superstitiosis adquiescat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed consideret priora, media & sequentia, & nectat sibi universa quae scripta sunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque suam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid si πολλὴ refertur ad τίχην, & αὐτὸ ad totam phrasin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. post γὰρ ponendum fuisse comma, ex nota subjecta adparet.

P. 855. 23. βαναύσιος, l. βαναύσοις.

P. 880. 82. διημήλληται, l. διημίλληται.

P. 885. 39. adscripsit frater παταχθέντ῾ recte; sed tunc versu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; si vero αὐτῷ retinemus, etiam structura πάλαχθέντι mihi postulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς scripserit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότιρ῾. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *fatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμῃ῾ bonis adeo auctoribus assumtum minime displicet: sed nec poenitet indicasse illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam esse arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ῾ tuendum arbitror: quia consilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae consequenda. His consiliis se usum negat Lucianus. Potest ficta ab eo vox esse: potest etiam usurpata aliis, sed nondum nobis observata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius esse ἀσύμβολ῾. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἔτι μάχεσθαι, *superatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Eustath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *supra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστ᾽ ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lysia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ἃ ποιήσομαι περὶ πλείον῾ τὸ ζῆν τ῾ ἐλευθερίας· quia aliquantum discrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠψαμίνης legendum & ratione & *Eustathio* jubente, σκηψαμίνης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in versione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἐρινύας referri silva Grammatica non potest. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pselli habetur p. 102. seq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δ᾽σκοφόρον ὁδὸν absurdam esse nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae si in mentem mihi venisset, aut aliunde esset oblata, reddidissem, *Reflexo ad manum disco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτει, l. ὑπηρέτει.

P. 64. b. vs. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omissa in versione verba illa καὶ πρασιτὶ τῇ ἄλλῃ θεωνοίᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea ceteroquin adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic distingue: ἔχοιμι· σφῶν εὐπαγὲς, καὶ &c.

P. 102. 76. *nescis nihil*, l. *scis nihil*.

P. 112. b. vs. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionysii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjurasse narrat noster; sed anachronismum commissum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles sub isto Ptolemaeo superstes esse non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc constituta est lectio, verbum agere in versione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane respondens. Contra ea addi debebat, quod respondeat insertae voci πένθος, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vs. 2. omnino mutato distinctionem, post ἦν punctum collocando, & conf. *Aristoph.* Equit. v. 1278. unde haec sumpta, & reliqua jam omnia emendanda a versu *Aristoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Hesych.* Βάσας ὁ Χῖ῾, quod monuit Cl. *Wesseling.*

P. 180. b. vs. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμῳ. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μιαίνομαι esse praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι· ita puto, eo minus suboluisse errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non absurdam habet sententiam. Sermo est de ea turpitudine, quae furor merus & summa insania est. Solent insanire homines a magna injuria. Quidni lingua se dicat insanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. τὸ ἀντὶ γλώσσης ὅσα τὸ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet conversionis: sed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit glossa *Hesychii*, qui exponit ἐπαύσατο τ῾ ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vs. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctissime*, illud τί ad ὅταρ adjectum esse, quod me solicitet, ut malim legere ὀνείρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωρασμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χοράσμιοι prima brevi.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθυνοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σιναρθοκλῆς. anne Σιναθρούκης; vid. *Vaillant* hist. Arsacid. p. 78. adscripsit Cl. *Wesseling.*

P. 236. 55. Nondum damnare possum pisces illos meos: certe non ea ratione, quasi *pisces* non possint comprehendi *avium* numero *Libyam infestantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, nisi de scorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vs. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ὀξυκίνητον, & Δεχεόμενον.

P. 241. 29. Forte sanari potest hic locus, si legas ὡς ἐχ πωλοχομένων. Idque jam tum cogitasse debeo, cum interpretatus sum, *cum non promiserint tibi musae.* Ἡ ὡς asseverat, non assimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παραστω ſ. παραστείῳ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσειον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παραστείω derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat cursum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσοῦ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ἑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχεγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὠθεῖς τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδι. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἔσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſitis*.

Ibid. in Schol. Μεσονίῳ, l. Μεσωνίῳ.

P. 361. 40. καλαγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων. Igitur καλαγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἀνθρώπων ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. Doct. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, ΕΡΜ. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἐῤῥεῦτε. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὃ νοῶ, legit librarius, Δισπ. νοῶ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter σ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχοῖον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῆ.

P. 405. 2. ἢ πᾶσ, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπεπόκει, l. ἐπεπώκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιάδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσέᾳ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτέεται, ἀπαιρέεται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane aiuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῖν, l. ὑμῖν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus *initio*, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόεσιν ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσεσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδείξατο, l. ἐπεδ—.

P. 637. 15. βαλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βαλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόρωνα. Pollux vero aliique κορωνὰς, adscripsit frater.

P. 654. vs. 159. Exciderunt verba quaedam versionis. Leg.

Cupressi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxisti, *Reitzi* humanissime. 'Non debebam somnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etsi tum nesciebam esse virum, quem merito suo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἐστὶ, l. ἐστιν, ut destinaveram.

P. 669. 81. ἁπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. προχωλον Cl. *Gesn.* refert ad πόνον. Sed quid si ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Aἰ, αἰ, &c. Verissime emendat frater idem, scribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaeresin, & sic erit senarius ut ceteri.

P. 688. vers. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. seq. bis γρυπνὸς, nescio; sed emenda, Lector, & conatibus nostris fave.

FINIS.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова
H-469048
1948

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова



НБ ОНУ імені І.І.Мечникова